

Learn Three.js

Fourth Edition

Program 3D animations and visualizations for
the web with JavaScript and WebGL

Jos Dirksen

Learn Three.js

Fourth Edition

Program 3D animations and visualizations for the web with
JavaScript and WebGL

Jos Dirksen

BIRMINGHAM—MUMBAI

more books: <https://t.me/booksforits>

more books: <https://t.me/booksforits>

Learn Three.js

Fourth Edition

Copyright © 2023 Packt Publishing

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embedded in critical articles or reviews.

Every effort has been made in the preparation of this book to ensure the accuracy of the information presented. However, the information contained in this book is sold without warranty, either express or implied. Neither the author, nor Packt Publishing or its dealers and distributors, will be held liable for any damages caused or alleged to have been caused directly or indirectly by this book.

Packt Publishing has endeavored to provide trademark information about all of the companies and products mentioned in this book by the appropriate use of capitals. However, Packt Publishing cannot guarantee the accuracy of this information.

Group Product Manager: Pavan Ramchandani

Publishing Product Manager: Bhavya Rao

Senior Editor: Mark Dsouza

Senior Content Development Editor: Rashi Dubey

Technical Editor: Simran Udasi

Copy Editor: Safis Editing

Project Coordinator: Sonam Pandey

Proofreader: Safis Editing

Indexer: Tejal Daruwale Soni

Production Designer: Vijay Kamble

Marketing Coordinator: Anamika Singh

First published: October 2013

Second edition: March 2015

Third edition: August 2018

Fourth edition: February 2023

Production reference: 1170123

Published by Packt Publishing Ltd.

Livery Place

35 Livery Street

Birmingham

B3 2PB, UK.

ISBN 978-1-80323-387-1

www.packtpub.com

more books: <https://t.me/booksforits>

more books: <https://t.me/booksforits>

To the memory of my father, who has been the best dad to me, an awesome grandfather to Sophie and Amber, and the kindest person I've ever known.

- Jos Dirksen

Contributors

About the author

Jos Dirksen has worked as a software developer and architect for almost two decades. He has a lot of experience with a large range of technologies, ranging from backend technologies, such as Java, Kotlin, and Scala, to frontend development using HTML5, CSS, JavaScript, and TypeScript. Besides working with these technologies, Jos also regularly speaks at conferences and likes to write about new and interesting technologies on his blog. He also likes to experiment with new technologies and see how they can best be used to create beautiful data visualizations.

He is currently working as a freelance full-stack engineer on various Scala and TypeScript projects.

Previously, Jos worked in many different roles in the private and public sectors, ranging from private companies such as ING, ASML, Malmberg, and Philips to organizations in the public sector, such as the Department of Defense and the Port of Rotterdam.

I want to thank the people who have supported me during writing this book. Especially my wife Brigitte, for always being there for me, and my mother Gerdie, who is always there to help us out!

About the reviewers

George Oscar Eugene Campbell has been in the industry since 2017 as a JavaScript developer. He's experienced in Three.js, Next.js, and TypeScript. He loves the natural creativity that programming offers and exploring the artistic side of things.

John Cotterell has been working as a frontend creative developer for 20 years now. He specializes in Three.js development, as well as AR, VR, and accompanying web technologies. More recently, he has spent time finding his way around the web audio API, GLSL, and the newer WebGPU standard, and is currently working on his first commercial game.

He lives in Bedford, UK, and when he's not playing or developing games, he likes to spend his free time visiting art galleries with his daughter, Shannon.

Mrunal Sawant is a highly proficient individual who has worked extensively with Three.js to develop different visualization projects.

He completed his master's in industrial mathematics with computer applications.

He is a skilled professional in the area of 3D visualization, CAD/BIM, and data interoperability (CAD data exchange).

Mrunal highly values his career and lives up to his motto "Work hard and play hard" by staying active doing sports and traveling around the country.

Table of Contents

Preface

xv

Part 1: Getting Up and Running

1

Creating Your First 3D Scene with Three.js	3		
Technical requirements	7	Adding lights	19
Getting the source code	9	Adding the meshes	20
Testing and experimenting with the examples	11	Adding an animation loop	22
Exploring the HTML structure for Three.js applications	14	Using lil-gui to control properties and make experimenting easier	28
Rendering and viewing a 3D object	15	Helper objects and util functions	30
Setting up the scene	16	Summary	31

2

The Basic Components that Make up a Three.js Application	33		
Creating a scene	33	An orthographic camera versus a perspective camera	57
The basic functionality of a scene	34	Looking at specific points	63
How geometries and meshes are related	45	Debugging what a camera looks at	64
The properties and functions of a geometry	45	Summary	66
Functions and attributes for meshes	52		
Using different cameras for different scenes	57		

3

Working with Light Sources in Three.js	67
What lighting types are provided in Three.js?	68
Using the THREE.Color object	87
Working with basic lights	68
THREE.HemisphereLight	89
THREE.AmbientLight	90
THREE.SpotLight	91
THREE.RectAreaLight	93
THREE.PointLight	93
THREE.LightProbe	96
THREE.DirectionalLight	96
THREE.LensFlare	96
Summary	100

Part 2: Working with the Three.js Core Components

4

Working with Three.js Materials	103
Understanding common material properties	104
THREE.MeshToonMaterial	128
THREE.MeshStandardMaterial	129
Basic properties	131
Blending properties	131
Advanced properties	132
Starting with simple materials	107
THREE.MeshBasicMaterial	108
THREE.MeshDepthMaterial	112
Combining materials	114
THREE.MeshNormalMaterial	116
Multiple materials for a single mesh	119
Advanced materials	123
THREE.MeshLambertMaterial	124
THREE.MeshPhongMaterial	127
THREE.LineBasicMaterial	141
Materials you can use for a line geometry	140
THREE.LineDashedMaterial	144
Summary	145

5**Learning to Work with Geometries** **147**

2D geometries	148	THREE.ConeGeometry	166
THREE.PlaneGeometry	149	THREE.TorusGeometry	167
THREE.CircleGeometry	151	THREE.TorusKnotGeometry	169
THREE.RingGeometry	153	THREE.PolyhedronGeometry	171
THREE.ShapeGeometry	155	THREE.IcosahedronGeometry	173
3D geometries	159	THREE.TetrahedronGeometry	174
THREE.BoxGeometry	160	THREE.OctahedronGeometry	175
THREE.SphereGeometry	161	THREE.DodecahedronGeometry	176
THREE.CylinderGeometry	164	Summary	178

6**Exploring Advanced Geometries** **179**

Learning advanced geometries	180	THREE.ParametricGeometry	195
THREE.ConvexGeometry	180	Geometries you can use for debugging	199
THREE.LatheGeometry	182	THREE.EdgesGeometry	199
BoxLineGeometry	184	THREE.WireFrameGeometry	200
THREE.RoundedBoxGeometry	185		
TeapotGeometry	186	Creating a 3D text mesh	201
Creating a geometry by extruding a 2D shape	187	Rendering text	202
THREE.ExtrudeGeometry	187	Adding custom fonts	204
THREE.TubeGeometry	190	Creating text using the Troika library	205
Extruding 3D shapes from an SVG element	192	Summary	207

7**Points and Sprites** **209**

Understanding points and sprites	210	Using textures to style particles	219
Styling particles using textures	215	Working with sprite maps	226
Drawing an image on the canvas	215		

Creating THREE.Points from existing geometry	228	Summary	230
---	-----	---------	-----

Part 3: Particle Clouds, Loading and Animating Models

8

Creating and Loading Advanced Meshes and Geometries 233

Geometry grouping and merging	233	Loading a gLTF model	252
Grouping objects together	233	Showing complete LEGO models	254
Merging geometries	238	Loading voxel-based models	256
Loading geometries from external resources	240	Showing proteins from PDB	258
Saving and loading in Three.js JSON format	243	Loading a point cloud from a PLY model	262
Importing from 3D file formats	248	Other loaders	264
The OBJ and MTL formats	248	Summary	265

9

Animation and Moving the Camera 267

Basic animations	267	Animation with a mixer and morph targets	297
Simple animations	268	Animation using bones and skinning	304
Selecting and moving objects	271	Creating animations using external models	308
Animating with Tween.js	277	Using gltfLoader	308
Working with the camera	283	Visualizing motions captured models using fbxLoader	310
ArcballControls	283	Loading an animation from a Quake model	313
TrackBallControls	286	Loading an animation from a COLLADA model	314
FlyControls	289	Visualizing a skeleton with BVHLoader	316
FirstPersonControls	290	Summary	317
OrbitControls	292		
Morphing and skeleton animation	294		
Animation with morph targets	296		

10**Loading and Working with Textures** **319**

Using textures in materials	319	Using an alpha map to create transparent models	339
Loading a texture and applying it to a mesh	320	Using an emissive map for models that glow	342
Using a bump map to provide extra details to a mesh	324	Using a specular map to determine shininess	344
Achieving more detailed bumps and wrinkles with a normal map	326	Creating fake reflections using an environment map	347
Using a displacement map to alter the position of vertices	329	Repeat wrapping	355
Adding subtle shadows with an ambient occlusion map	331	Rendering to a canvas and using it as a texture	357
Creating fake lighting using a lightmap	334	Using the canvas as a color map	357
Metalness and roughness maps	336	Using the canvas as a bump map	359
		Using the output from a video as a texture	362
		Summary	363

Part 4: Post-Processing, Physics, and Sounds**11****Render Postprocessing** **367**

Setting up Three.js for postprocessing	367	Advanced pass – bokeh	387
Creating THREE.EffectComposer	369	Advance pass – ambient occlusion	390
Configuring THREE.EffectComposer for postprocessing	370	Using THREE.ShaderPass for custom effects	392
Updating the render loop	370	Simple shaders	394
Postprocessing passes	372	Blurring shaders	397
Simple postprocessing passes	373	Creating custom postprocessing shaders	399
Showing the output of multiple renderers on the same screen	380	Custom grayscale shader	400
Additional simple passes	381	Creating a custom bit shader	404
Advanced EffectComposer flows using masks	382	Summary	406

12

Adding Physics and Sounds to Your Scene 409

Creating a basic Three.js scene with Rapier	410	Using joints to limit the movement of objects	428
Setting up the world and creating the descriptions	412	Connecting two objects with a fixed joint	428
Rendering the scene and simulating the world	414	Connecting objects with a spherical joint	431
Simulating dominos in Rapier	415	Limiting rotation with a revolute joint	433
Working with restitution and friction	421	Limiting movement to a single axis with a prismatic joint	437
Rapier-supported shapes	425	Adding sound sources to your scene	438
		Summary	441

13

Working with Blender and Three.js 443

Exporting from Three.js and importing into Blender	444	Setting up a scene in Blender	464
Exporting a static scene from Blender and importing it into Three.js	450	Adding lighting to the scene	466
Exporting an animation from Blender and importing it into Three.js	454	Baking the light textures	469
Baking lightmaps and ambient occlusion maps in Blender	464	Exporting the scene and importing it into Blender	475
		Baking an ambient occlusion map in Blender	478
		Custom UV modeling in Blender	480
		Summary	486

14

Three.js Together with React, TypeScript, and Web-XR	487
Using Three.js with TypeScript	488
Using Three.js and React with TypeScript	493
Using Three.js and React with React Three Fiber	499
Three.js and VR	508
Three.js and AR	514
Summary	516
Index	517
Other Books You May Enjoy	530

Preface

За останні пару років Three.js став стандартним способом створення приголомшливоого 3D-контенту WebGL. У цьому випуску ми розглянемо всі можливості Three.js та надамо додатковий контент про те, як інтегрувати Three.js з Blender, React, TypeScript та найновішим фізичним рушієм. У цій книзі ви дізнаєтесь, як створювати та анімувати імерсивні 3D-сцени безпосередньо у своєму браузері, використовуючи весь потенціал WebGL та сучасних браузерів. Книга починається з основних концепцій і будівельних блоків, які використовуються в Three.js, і допомагає вам детально дослідити ці важливі теми за допомогою великих прикладів і зразків коду. Ви також дізнаєтесь, як створювати реалістичні 3D-об'єкти за допомогою текстур і матеріалів. Okрім створення цих об'єктів вручну, ми також пояснимо, як завантажити існуючі моделі із зовнішнього джерела. Далі ви зрозумієте, як легко керувати камерою за допомогою Three.js вбудованих елементів керування камерою, які дозволять вам літати або ходити по створеній вами 3D-сцені. У наступних розділах ми розповімо вам, як використовувати елементи відео та полотна HTML5 як матеріали для 3D-об'єктів та анімувати моделі. Ви дізнаєтесь, як використовувати анімацію на основі морфінту та скелета, перш ніж зрозуміти, як додати фізику, таку як виявлення гравітації та зіткнення, до вашої сцени. Нарешті, ми пояснимо, як поєднувати Blender з Three.js, як інтегрувати Three.js з React та TypeScript, і як ви можете використовувати Three.js для створення VR та AR сцен. До кінця цієї книги ви отримаєте навички, необхідні для створення 3D-анімаційної графіки за допомогою Three.js.

Who this book is for

Ця книга призначена для JavaScript-розробників, які хочуть навчитися впевнено користуватися бібліотекою Three.js.

What this book covers

Chapter 1, Creating Your First 3D Scene with Three.js, introduces the Three.js library, explains how to set up your development environment, and shows how to create your first application.

Chapter 2, The Basic Components that Make up a Three.js Application, explains the core concepts behind Three.js and introduces the basic components you'll need for each Three.js application.

Chapter 3, Working with Light Sources in Three.js, goes through all the available light sources you can use in Three.js to add lights to your Three.js scenes.

Chapter 4, Working with Three.js Materials, shows an overview of the different materials you can use when creating the objects you're visualizing with Three.js.

Chapter 5, Learning to Work with Geometries, explains which basic geometries are provided with Three.js and how you can use and customize them.

Chapter 6, Exploring Advanced Geometries, goes into detail explaining the advanced geometries provided by Three.js.

Chapter 7, Points and Sprites, describes how you can create and manipulate a large number of points and sprites on the screen, and how to change what these points look like.

Chapter 8, Creating and Loading Advanced Meshes and Geometries, gives examples and instructions on how to group and merge objects together, and how to load existing models from external sources.

Chapter 9, Animations and Moving the Camera, talks about the different camera controls provided by Three.js, and explains how animations work in Three.js and how to load animations from external sources.

Chapter 10, Loading and Working with Textures, gives an overview of the different types of textures that are available in Three.js, and how you can use them to configure the Three.js materials.

Chapter 11, Render Postprocessing, describes how you can add post-rendering effects such as blur, bloom, and colorify to your scene.

Chapter 12, Adding Physics and Sounds to Your Scene, introduces the Rapier physics library, which allows you to have objects interact with each other simulating the real world. This chapter also shows how you can add positional sound to your scenes.

Chapter 13, Working with Blender and Three.js, provides information on how you can integrate Blender with Three.js, exchange models, and use Blender to bake specific textures.

Chapter 14, Three.js Together with React, TypeScript, and Web-XR, shows how you can combine Three.js with React and TypeScript, and gives an overview of the support Three.js has for the Web-XR standard to create VR and AR scenes.

To get the most out of this book

You don't need to know much before starting with this book. The only requirement is that you have some basic knowledge of JavaScript. This book provides instructions on how to set up your development environment, install any additional tools and libraries, and run the examples.

Software covered in the book	Operating system requirements
Three.js r147	Windows, macOS, or Linux

If you are using the digital version of this book, we advise you to type the code yourself or access the code from the book's GitHub repository (a link is available in the next section). Doing so will help you avoid any potential errors related to the copying and pasting of code.

Download the example code files

You can download the example code files for this book from GitHub at <https://github.com/PacktPublishing/Learn-Three.js-Fourth-edition>. If there's an update to the code, it will be updated in the GitHub repository.

We also have other code bundles from our rich catalog of books and videos available at <https://github.com/PacktPublishing/>. Check them out!

Conventions used

There are a number of text conventions used throughout this book.

Code in text: Indicates code words in text, database table names, folder names, filenames, file extensions, pathnames, dummy URLs, user input, and Twitter handles. Here is an example: “You can do these steps yourself, or look in the `three-ts` folder and just run `yarn install` there to skip this setup.”

A block of code is set as follows:

```
import './style.css'  
import { initThreeJsScene } from './threeCanvas'  
const mainElement = document.  
querySelector<HTMLDivElement>('#app')  
if (mainElement) {  
    initThreeJsScene(mainElement)  
}
```

Any command-line input or output is written as follows:

```
$ git --version  
git version 2.30.1 (Apple Git-130)
```

Bold: Indicates a new term, an important word, or words that you see onscreen. For instance, words in menus or dialog boxes appear in **bold**. Here is an example: “For this, we need to create a new debug configuration from the **Run | Edit Configurations** menu.”

Tips or important notes

Appear like this.

Get in touch

Feedback from our readers is always welcome.

General feedback: If you have questions about any aspect of this book, email us at customercare@packtpub.com and mention the book title in the subject of your message.

Errata: Although we have taken every care to ensure the accuracy of our content, mistakes do happen. If you have found a mistake in this book, we would be grateful if you would report this to us. Please visit www.packtpub.com/support/errata and fill in the form.

Piracy: If you come across any illegal copies of our works in any form on the internet, we would be grateful if you would provide us with the location address or website name. Please contact us at copyright@packt.com with a link to the material.

If you are interested in becoming an author: If there is a topic that you have expertise in and you are interested in either writing or contributing to a book, please visit authors.packtpub.com.

Download a free PDF copy of this book

Thanks for purchasing this book!

Do you like to read on the go but are unable to carry your print books everywhere?

Is your eBook purchase not compatible with the device of your choice?

Don't worry, now with every Packt book you get a DRM-free PDF version of that book at no cost.

Read anywhere, any place, on any device. Search, copy, and paste code from your favorite technical books directly into your application.

The perks don't stop there, you can get exclusive access to discounts, newsletters, and great free content in your inbox daily

Follow these simple steps to get the benefits:

1. Scan the QR code or visit the link below

<https://packt.link/free-ebook/9781803233871>

2. Submit your proof of purchase
3. That's it! We'll send your free PDF and other benefits to your email directly
4. If you need more programming books, visit: <https://t.me/booksforits>

Part 1: Getting Up and Running

У першій частині ми познайомимося з основними концепціями Three.js і переконаємося, що ви маєте всю інформацію, щоб розпочати роботу. Ми почнемо з налаштування середовища розробки, а в наступних розділах розглянемо деякі з основних концепцій Three.js.

У цій частині є такі розділи:

- Розділ 1, Створення вашої першої 3D-сцени за допомогою Three.js
- Розділ 2, Основні компоненти, які складають програму Three.js
- Розділ 3, Робота з джерелами світла у Three.js

1

Creating Your First 3D Scene with Three.js

За останні роки сучасні браузери отримали потужні функції, до яких можна отримати доступ безпосередньо з JavaScript. Ви можете легко додавати відео та аудіо за допомогою тегів HTML5 і створювати інтерактивні компоненти за допомогою HTML5 Canvas. Разом із HTML5 сучасні браузери також підтримують WebGL. За допомогою WebGL ви можете безпосередньо використовувати ресурси обробки вашої відеокарти та створювати високоефективну 2D і 3D комп'ютерну графіку. Використання WebGL безпосередньо з JavaScript для створення та анімації 3D-сцен є дуже складним, багатослівним і схильним до помилок процесом. Three.js — це бібліотека, яка робить це набагато простіше. У наведеному нижче списку показано деякі речі, які дуже легко зробити за допомогою Three.js:

- Створюйте прості та складні тривимірні геометрії та відтворюйте їх у будь-якому браузері
- Анимація та переміщення об'єктів у 3D-сцені
- Застосуйте текстури та матеріали до ваших об'єктів
- Використуйте різні джерела світла для освітлення сцени
- Використуйте моделі з програмного забезпечення для 3D-моделювання та експортуйте створені моделі в ці програми
- Додайте розширені ефекти постобработки до вашої 3D-сцени
- Створюйте та працюйте з власними шейдерами
- Створення, візуалізація та анімація хмар точок
- Створюйте сцени віртуальної реальності (VR) і доповненої реальності (AR).

За допомогою кількох рядків JavaScript (або TypeScript, як ми побачимо далі в цій книзі) ви можете створювати будь-що, від простих 3D-моделей до фотoreалістичних сцен, які відображаються в реальному часі в браузері. Наприклад, на малюнку 1.1 показано приклад того, що можна зробити за допомогою Three.js (ви можете побачити анімацію самостійно, відкривши https://threejs.org/examples/webgl_animation_keyframes.html у своєму браузері):

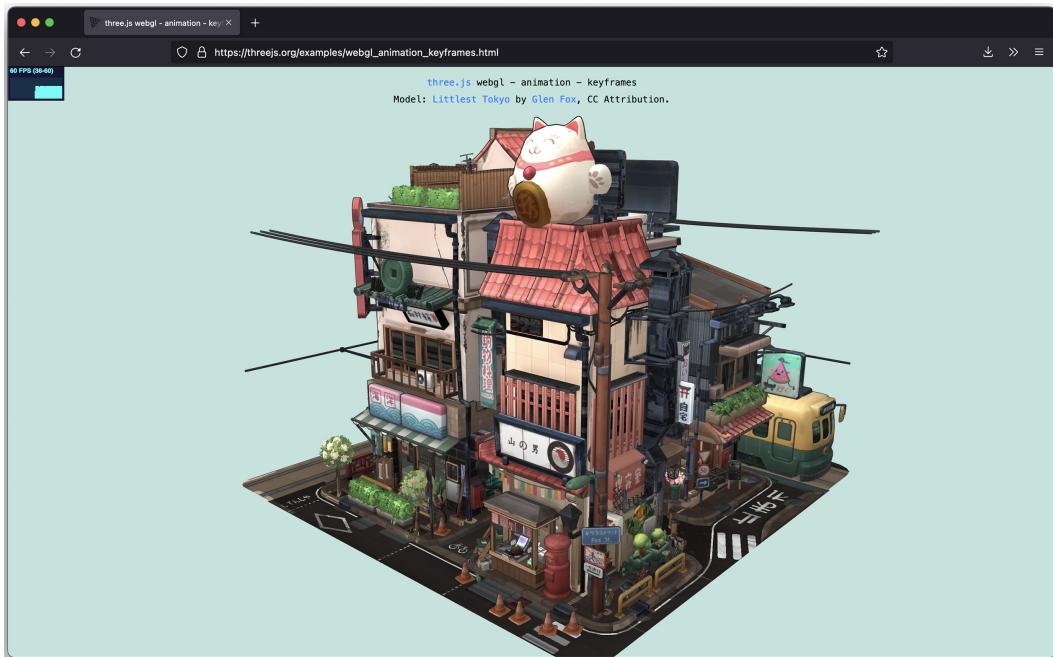

Figure 1.1 – Three.js rendered and animated scene

У цьому розділі ми безпосередньо зануримося в Three.js і створимо пару прикладів, які покажуть вам, як працює Three.js, і які ви можете використовувати, щоб пограти з Three.js і трохи пізнати Three.js. Ми поки що не будемо занурюватися в усі технічні деталі; ви дізнаєтесь про них у наступних розділах. До кінця цього розділу ви зможете створити сцену, запустити та дослідити всі приклади в цій книзі.

Ми розпочнемо цю книгу з короткого вступу до Three.js, а потім швидко перейдемо до кількох перших прикладів і зразків коду. Перш ніж розпочати, давайте швидко розглянемо найважливіші браузери та їхню підтримку WebGL (і WebGPU).

Примітка

Усі сучасні браузери на настільних комп'ютерах, а також на мобільних пристроях наразі підтримують WebGL. Старіші версії ІЕ (до версії 11) не зможуть запускати програми на основі WebGL. На мобільних пристроях більшість браузерів підтримують WebGL. Отже, за допомогою WebGL ви можете створювати інтерактивні тривимірні візуалізації, які дуже добре працюють як на комп'ютерах, так і на мобільних пристроях.

У цій книзі ми зосередимося на рендерері на основі WebGL, який надає Three.js. Однак існує також рендерер на основі CSS 3D, який надає простий API для створення 3D-сцен на основі CSS 3D. Великою перевагою використання підходу на основі CSS 3D є те, що цей стандарт підтримується всіма мобільними та настільними браузерами та дозволяє відтворювати елементи HTML у 3D-просторі. Ми не будемо вдаватися в подробиці цього браузера, але покажемо приклад у Розділі 7, Точки та спрайти.

Крім WebGL, розробляється новий стандарт для використання графічного процесора для візуалізації у вашому браузері під назвою WebGPU, який забезпечить ще кращу продуктивність, ніж WebGL, і в майбутньому стане новим стандартом. Якщо ви використовуєте Three.js, вам не потрібно турбуватися про цю зміну. Three.js уже частково підтримує WebGPU, і в міру розвитку цього стандарту підтримка цього стандарту в Three.js також буде розвиватися. Отже, все, що ви створюєте за допомогою Three.js, також працюватиме з коробки з WebGPU.

У цьому першому розділі ви безпосередньо створите 3D-сцену та зможете запустити її на комп'ютері чи мобільному пристрой. Ми пояснимо основні концепції Three.js, а якщо є більш складні теми, ми зазначимо, у якому розділі ми пояснимо їх більш детально. У цьому розділі ми створимо дві різні сцени. Перший показуватиме базову геометрію, відтворену у Three.js, як показано на наступному малюнку:

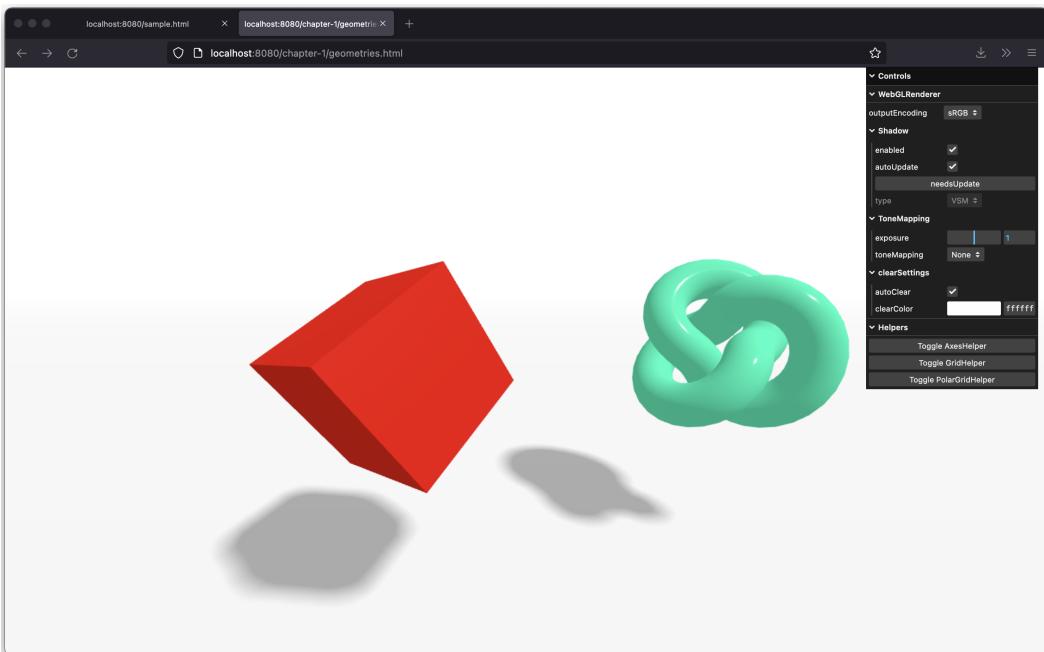

Figure 1.2 – Default geometries rendered

Після цього ми також швидко покажемо вам, як можна завантажувати зовнішні моделі та як легко створювати реалістичні сцени. Результат другого прикладу буде виглядати так:

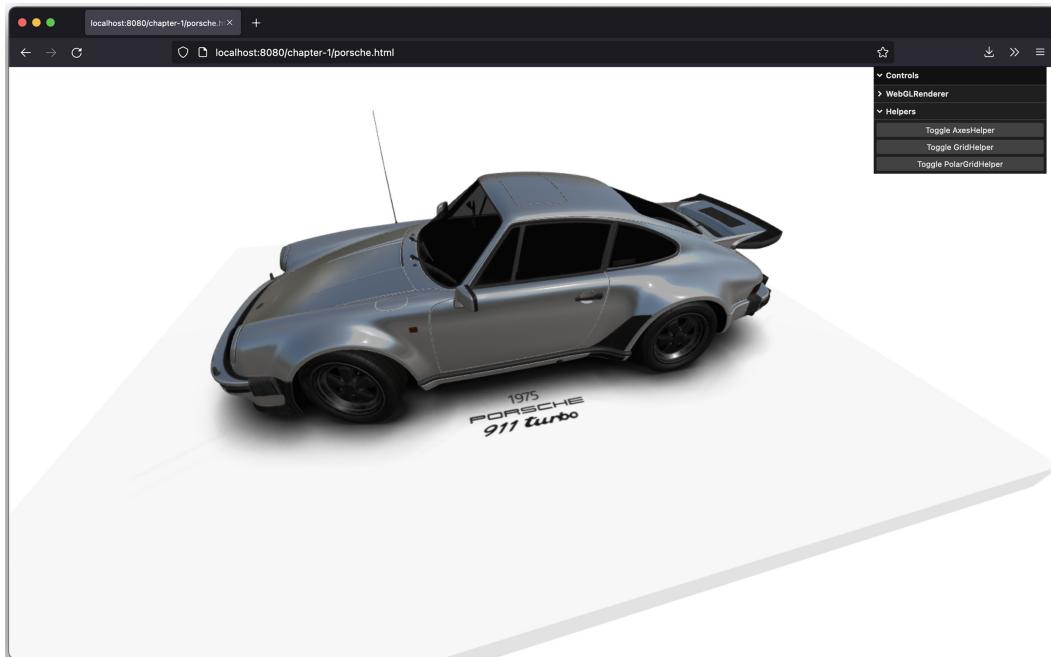

Figure 1.3 – Rendering an externally loaded model

Перш ніж ви почнете працювати над цими прикладами, у наступних кількох розділах ми розглянемо інструменти, необхідні для легкої роботи з Three.js, і те, як ви можете завантажити приклади, показані в цій книзі.

У цьому розділі ми розглянемо наступні теми:

- Вимоги до використання Three.js
- Завантаження вихідного коду та прикладів, використаних у цій книзі
- Тестування та експериментування з прикладами
- Візуалізація та перегляд 3D-об'єкта
- Введення кількох допоміжних бібліотек для статистики та керування сценою

Technical requirements

Three.js — це бібліотека JavaScript, тому все, що вам потрібно для створення програм Three.js WebGL, — це текстовий редактор і один із підтримуваних браузерів для відтворення результатів. Я хотів би порекомендувати наступні текстові редактори, якими я активно користувався протягом останніх кількох років для різних проектів:

- **Visual Studio Code:** цей безкоштовний редактор від Microsoft працює на всіх основних платформах і забезпечує чудове підсвічування синтаксису та розумне завершення на основі типів, визначень функцій та імпортованих бібліотек. Він забезпечує дуже простий інтерфейс і чудово підходить для роботи над проектами JavaScript. Його можна завантажити звідси: <https://code.visualstudio.com/>. Якщо ви не хочете завантажувати цей редактор, ви також можете просто перейти до <https://vscode.dev/>, який запустить редактор безпосередньо у вашому браузері, з якого ви зможете підключитися до сховища GitHub або отримати доступ до каталогів на вашому локальній файлові системі.
- **WebStorm:** цей редактор від JetBrains чудово підтримує редагування JavaScript. Він підтримує доповнення коду, автоматичне розгортання та налагодження JavaScript безпосередньо з редактора. Окрім цього, WebStorm має відмінну підтримку GitHub (та іншої системи контролю версій). Ви можете завантажити пробну версію з <http://www.jetbrains.com/webstorm/>.
- **Notepad++:** Notepad++ — це редактор загального призначення, який підтримує підсвічування коду для багатьох мов програмування. Він може легко компонувати та форматувати JavaScript. Зверніть увагу, що Notepad++ призначений лише для Windows. Ви можете завантажити Notepad++ з <http://notepad-plus-plus.org/>.
- **Sublime Text Editor:** Sublime — чудовий редактор, який пропонує дуже хорошу підтримку редагування JavaScript. Окрім цього, він надає багато дуже корисних параметрів вибору (наприклад, багаторядковий вибір) і параметрів редагування, які, як тільки ви звикнете до них, створять справді гарне середовище для редагування JavaScript. Sublime також можна протестувати безкоштовно та завантажити з <http://www.sublimetext.com/>.

Even if you don't use any of these editors, there are a lot of editors available, both open source and commercial, that you can use to edit JavaScript and create your Three.js projects, since all you need is the ability to edit text. An interesting project you might want to look at is AWS Cloud9 (<http://c9.io>). This is a cloud-based JavaScript editor that can be connected to a GitHub account. This way, you can directly access all the source code and examples from this book and experiment with them.

Примітка

Окрім цих текстових редакторів, які ви можете використовувати для редагування та експериментування з джерелами з цієї книги, Three.js наразі також пропонує **онлайн-редактор**.

За допомогою цього редактора, який ви можете знайти на <http://threejs.org/editor/>, ви можете створювати сцени Three.js за допомогою графічного підходу.

Я пропоную взяти Visual Studio Code. Це дуже легкий редактор із чудовою підтримкою JavaScript і має кілька інших розширень, які полегшують написання програм JavaScript. Раніше я згадував, що більшість сучасних веб-браузерів підтримують WebGL і можуть використовуватися для запуску Three.js. приклади js. Зазвичай я запускаю свій код у Firefox. Причина в тому, що часто Firefox має найкращу підтримку та продуктивність для WebGL і має чудовий налагоджувач JavaScript. За допомогою цього налагоджувача, як показано на наступному знімку екрана, ви можете швидко виявити проблеми, використовуючи, наприклад, точки зупину та вихідні дані консолі:

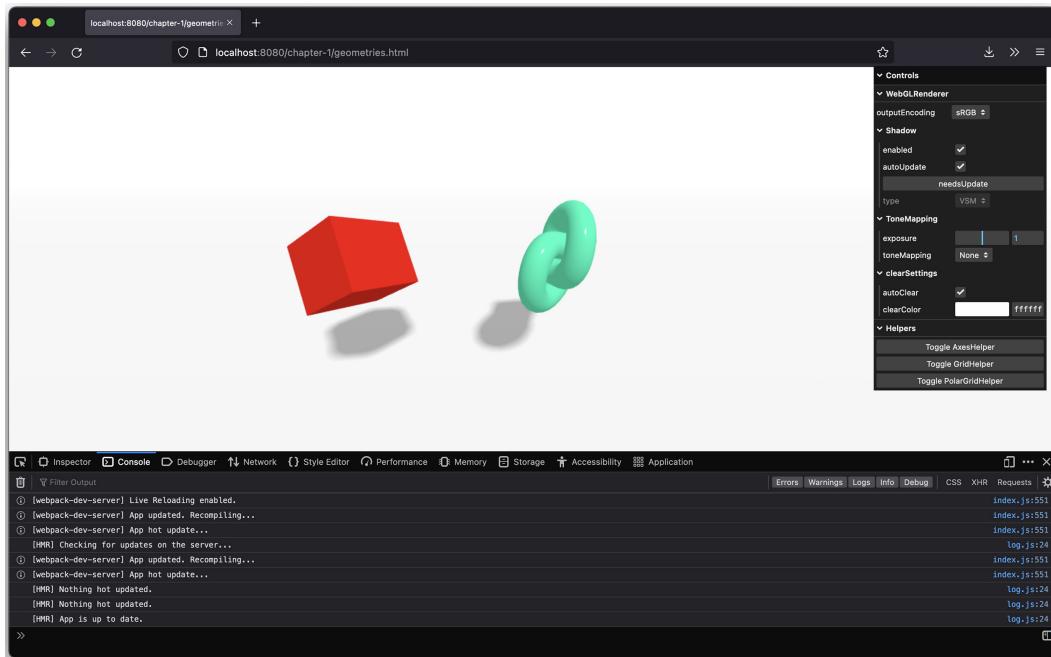

Figure 1.4 – Firefox debugger

Примітка

Усі приклади в цій книзі так само добре працюватимуть із Chrome, як і з Firefox. Отже, якщо це ваш браузер, ви, звичайно, можете використовувати його.

У цій книзі я дам вам підказки щодо використання налагоджувача та інші поради та підказки щодо налагодження. Наразі цього достатньо для вступу; давайте візьмемо вихідний код і почнемо з першої сцени.

Getting the source code

Весь код для цієї книги доступний на GitHub (<https://github.com/PacktPublishing/Learn-Three.js-Fourth-edition>). GitHub — це сайт, на якому розміщені репозиторії Git. Ви можете використовувати їх для зберігання, доступу та версії вихідного коду. Є кілька способів, якими ви можете отримати джерела для себе. Ви можете зробити одне з наведеного нижче.

- Клонуйте репозиторій Git. Це означає, що ви використовуєте інструмент командного рядка git, щоб отримати останню версію джерел для цієї книги.
- Завантажте та розпакуйте архів із GitHub, який містить усе.

In the following two subsections, we'll explore these options in a bit more detail.

Using git to clone the repository

Один із способів отримати всі приклади — клонувати це сховище за допомогою інструмента командного рядка git. Для цього вам потрібно завантажити клієнт Git для вашої операційної системи. Якщо у вас найновіша операційна система, можливо, у вас уже встановлено Git. Ви можете швидко перевірити це, виконавши наступне в терміналі:

```
$ git --version  
git version 2.30.1 (Apple Git-130)
```

Якщо команду ще не встановлено, ви можете отримати клієнт та інструкції щодо її встановлення тут: <http://git-scm.com>. Після встановлення Git ви можете використовувати інструмент командного рядка git, щоб клонувати репозиторій цієї книги. Відкрийте командний рядок і перейдіть до каталогу, куди ви хочете завантажити джерела. У цьому каталозі виконайте наступне:

```
$ git clone https://github.com/PacktPublishing/Learn-Three.  
js-Fourth-edition.  
git clone git@github.com:PacktPublishing/Learn-Three.js-Fourth-  
edition.git  
Cloning into 'learning-threejs-fourth'...  
remote: Enumerating objects: 96, done.  
remote: Counting objects: 100% (96/96), done.  
remote: Compressing objects: 100% (85/85), done.  
fetch-pack: unexpected disconnect while reading sideband packet  
...
```

Після цього весь вихідний код буде завантажено в каталог learning-threejs-fourth. З цього каталогу ви можете запускати всі приклади, пояснені в цій книзі.

Downloading and extracting the archive

Якщо ви не хочете використовувати git для завантаження вихідних кодів безпосередньо з GitHub, ви також можете завантажити архів. Відкрийте <https://github.com/PacktPublishing/Learn-Three.js-Fourth-edition> у браузері та натисніть кнопку «Код» праворуч. Це дасть вам можливість завантажити всі джерела в одному ZIP-файлі, натиснувши опцію **Download ZIP**:

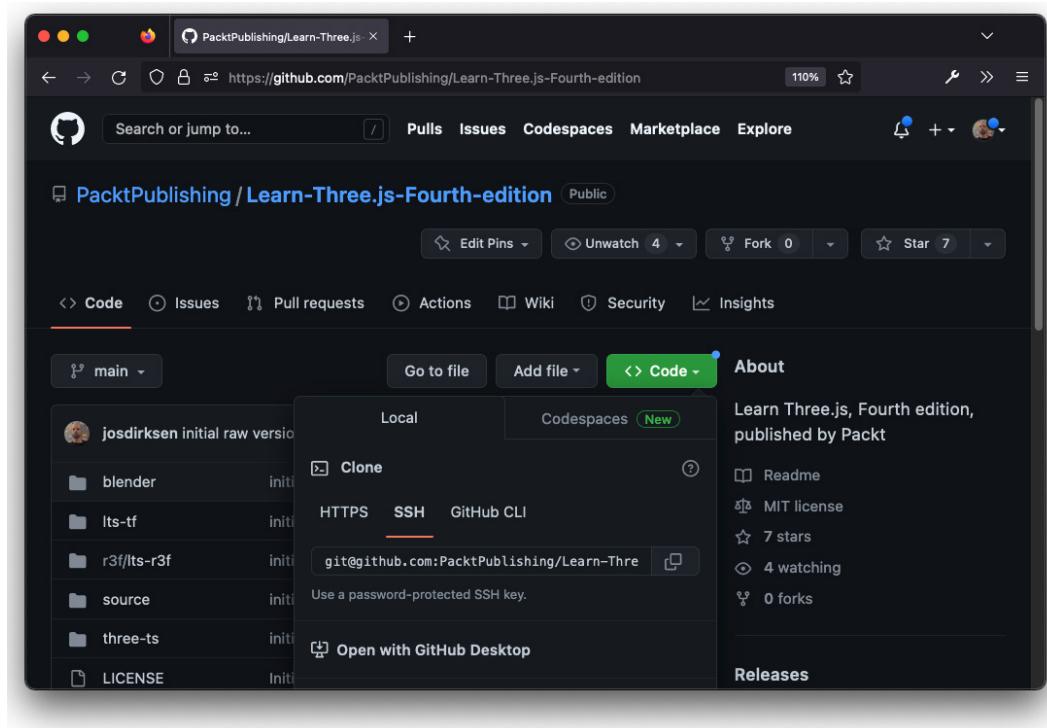

Figure 1.5 – Downloading the archive from GitHub

Після розпакування цього до каталогу за вашим вибором усі приклади стануть доступними.

Примітка

Ви також можете завантажити файли прикладів коду зі свого облікового запису на <http://www.packtpub.com> для всіх придбаних вами книг Packt Publishing. Якщо ви придбали цю книгу в іншому місці, ви можете відвідати <http://www.packtpub.com/support> і зареєструватися, щоб отримати файли електронною поштою безпосередньо до вас.

Тепер, коли ви завантажили або клонували вихідний код, давайте швидко перевіримо, чи все працює, і ознайомимося зі структурою каталогів.

Testing and experimenting with the examples

Код і приклади впорядковано по розділах, і разом із прикладами ми надамо простий інтегрований сервер, який можна використовувати для доступу до всіх прикладів. Щоб запустити цей сервер, нам потрібно встановити Node.js і npm. Ці інструменти використовуються для керування пакетами JavaScript і створення програм JavaScript, а також спрощують модульування коду Three.js та інтеграцію існуючих бібліотек JavaScript. Щоб установити ці два інструменти, перейдіть на сторінку <https://nodejs.org/en/download/> і виберіть відповідний інсталатор для вашої операційної системи. Після встановлення відкрийте термінал і перевірте, чи все працює. На моїй машині використовуються такі версії:

```
$ npm --version  
8.3.1  
$ node --version  
v16.14.0
```

Після встановлення цих інструментів нам потрібно виконати кілька кроків, щоб отримати всі зовнішні необхідні залежності, перш ніж ми зможемо створити та отримати доступ до прикладів:

1. По-перше, нам потрібно завантажити зовнішні бібліотеки, використані в прикладах. Наприклад, Three.js є однією із залежностей, яку нам потрібно завантажити. Щоб завантажити всі залежності, виконайте таку команду в каталозі, куди ви завантажили або роздобули всі приклади:

```
$ npm install  
added 570 packages, and audited 571 packages in 21s
```

Попередня команда розпочне завантаження всіх необхідних бібліотек JavaScript і збереже їх у папці node_modules.

2. Далі нам потрібно побудувати приклади. Це об'єднає вихідний код і зовнішні бібліотеки в один файл, який ми зможемо показати у браузері. Щоб створити приклади за допомогою npm, скористайтесь такою командою:

```
$ npm run build  
> ltjs-fourth@1.0.0 build  
> webpack build  
...
```

Зауважте, що дві попередні команди потрібно виконати лише один раз.

3. Після цього всі приклади будуть створені та готові до вивчення. Щоб відкрити ці приклади, вам потрібен веб-сервер. Щоб запустити сервер, просто виконайте таку команду:

```
$ npm run serve
> ltjs-fourth@1.0.0 serve
> webpack serve -open
<i> [webpack-dev-server] Project is running at:
<i> [webpack-dev-server] Loopback: http://localhost:8080/
<i> [webpack-dev-server] On Your Network (Ipv4):
http://192.168.68.144:8080/
<i> [webpack-dev-server] On Your Network (Ipv6): http://
[fe80::1]:8080/
...
...
```

На цьому етапі ви, ймовірно, помітите, що npm уже відкрив ваш браузер за замовчуванням і показує вміст <http://localhost:8080> (якщо це не так, просто відкрийте обраний браузер і перейдіть до <http://localhost:8080>). Вам буде запропоновано огляд усіх розділів. У кожній із цих вкладених папок ви знайдете приклади, які пояснюються в цьому розділі:

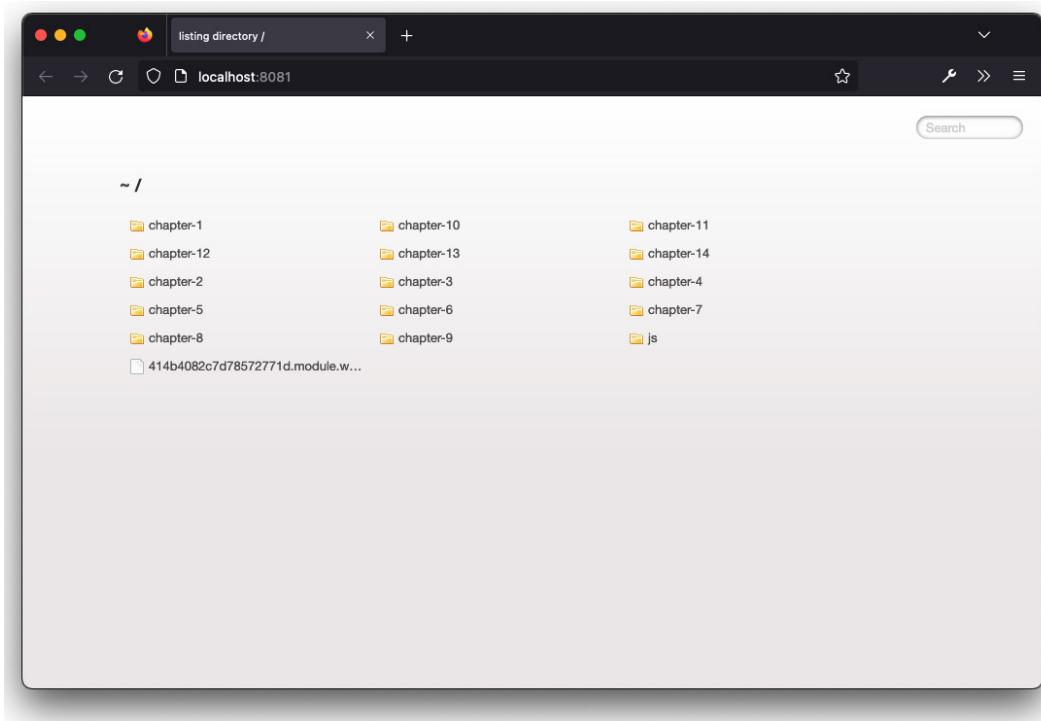

Figure 1.6 – Overview of all the chapters and examples

Однією з дуже цікавих особливостей цього сервера є те, що тепер ми можемо бачити зміни, які ми вносимо у вихідний код, відразу відображаючись у браузері. Якщо ви запустили сервер, запустивши прт run serve, відкрийте приклад chapter-01/geometries.js із джерела, яке ви завантажили у свій редактор, і щось змініть; Ви побачите, що це також змінено у вашому браузері після того, як ви збережете зміни. Це значно полегшує тестування змін і тонке налаштування кольорів і світла. Якщо ви відкриєте файл chapter-01/geometries.js у своєму коді редактора та відкриєте приклад <http://localhost:8080/chapter-01/geometries.html> у своєму браузері, ви зможете побачити цю дію. У редакторі ваших змініть колір куба. Для того, щоб знайти цей код:

```
initScene(props) (({ scene, camera, renderer, orbitControls })  
=> {  
    const geometry = new THREE.BoxGeometry();  
    const cubeMaterial = new THREE.MeshPhongMaterial({  
        color: 0xFF0000,  
    });
```

Змініть його на таке:

```
initScene(props) (({ scene, camera, renderer, orbitControls })  
=> {  
    const geometry = new THREE.BoxGeometry();  
    const cubeMaterial = new THREE.MeshPhongMaterial({  
        color: 0x0000FF,  
    });
```

Тепер, коли ви збережете файл, ви відразу побачите, що колір куба в браузері змінився, ви не особливо оновлювати браузер або робити щось інше.

Примітка

Налаштування, з якими ми працюємо в цій книзі, є одним із багатьох різних підходів, які можна використовувати для розробки веб-додатків. Крім того, ви можете включити Three.js (та інші бібліотеки) безпосередньо у свій HTML-файл або використати підхід із картами імпорту, як це зроблено у прикладі на веб-сайті Three.js. Усі вони мають переваги та недоліки. Для цієї книги ми обрали підхід, який дозволяє легко експериментувати з джерелами та отримувати прямий зворотний зв'язок у веб-переглядачі, і дуже нагадує звичайну побудову таких програм.

Гарною відправною точкою для розуміння того, як все працює разом, є перегляд HTML-файлу, який ми відкрили у браузері.

Exploring the HTML structure for Three.js applications

У цьому розділі ми розглянемо джерело файлу **geometries.html**. Ви можете зробити це, переглянувши вихідний код у браузері або відкривши файл із папки **dist/chapter-1** у тому самому місці, де ви завантажили вихідний код цієї книги:

```
<!DOCTYPE html>
<html>
<head>
    <meta charset="utf-8">
    <style>
        body {
            margin: 0;
        }
    </style>
    <script defer src="../js/vendors-node_modules_three_
        build_three_module_js.js"></script>
    <script defer src="../js/vendors-node_modules_lil-gui_
        dist_lil-gui_esm_js.js"></script>
    <script defer src="../js/vendors-node_modules_three_
        examples_jsm_controls_OrbitControls_js.js"></script>
    <script defer src="../js/geometries.js"></script>
</head>
<body>
</body>
</html>
```

Цей код генерується, коли ви запускаєте етап збірки запуску прт. Це об'єднає всі джерела та зовнішні бібліотеки, які ви використовували, в окремі вихідні файли (так звані пакети) і додасть їх на цю сторінку. Отже, вам не потрібно робити це самостійно. Перші три теги `<script>` посилаються на будь-яку зовнішню бібліотеку, яку ми використовуємо. Далі в книзі ми представимо інші бібліотеки, такі як React.js і Tween.js. Вони будуть включені таким же чином автоматично. Єдиними іншими елементами тут є `<style>` і `<body>`. `<style>` використовується для вимкнення будь-яких полів на сторінці, щоб ми могли використовувати повне вікно перегляду браузера для показу наших 3D-сцен. Крім того, ми програмно додамо 3D-сцену в порожній елемент `<body>`, який ми пояснимо в наступному розділі.

Якщо ви хочете додати сюди власні елементи HTML, ви, звичайно, можете це зробити. У корені завантаженого коду ви знайдете файл `template.html`, який використовується в процесі збірки для створення окремих файлів HTML для прикладів. Усе, що ви там додасте, буде додано до всіх прикладів.

Ми не будемо глибоко занурюватися в те, як це працює, оскільки це виходить за межі цієї книги. Однак, якщо ви хочете дізнатися більше про те, як це працює, кілька хороших ресурсів на webpack (які ми використовуємо для цього) такі:

- Посібник із початку роботи з webpack: <https://webpack.js.org/guides/getting-started/>. Цей сайт містить підручник, який пояснює, чому нам потрібен веб-пакет для розробки JavaScript, і як працюють основні концепції.
- Інформація про плагін HTML webpack: <https://github.com/jantimon/html-webpack-plugin>. Тут ви можете знайти інформацію про плагін webpack, який ми використовуємо для об'єднання джерел в окремі HTML-сторінки, які ви бачите, коли відкриваєте браузер після запуску npm run build і потім запуску npm run serve.

Зверніть увагу, що нам не потрібно явно ініціалізувати нашу сцену або викликати JavaScript. Кожного разу, коли ми відкриваємо цю сторінку та завантажуємо файл geometries.js, JavaScript із цього файлу запускається та створює нашу 3D-сцену.

Тепер, коли ми налаштували базову структуру, ми можемо створити та відтворити нашу першу сцену.

Rendering and viewing a 3D object

У цьому розділі ви створите свою першу сцену, яка є простою 3D-сценою, яка виглядає так:

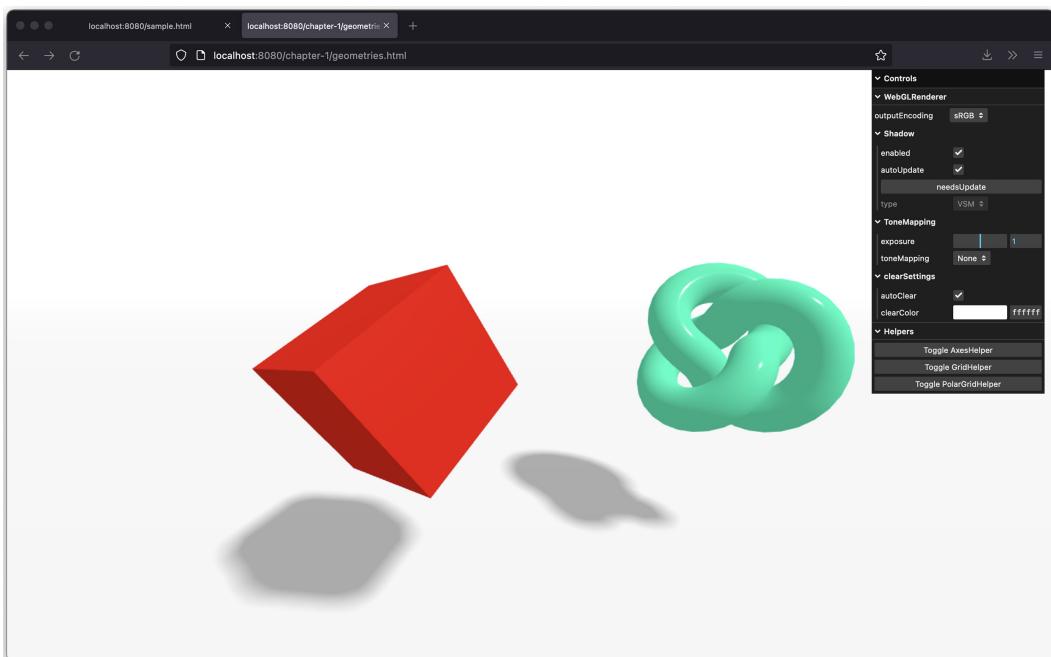

Figure 1.7 – First scene with two standard geometries

На попередньому скріншоті ви можете побачити два об'єкти, які обертаються. Ці об'єкти називаються сітками. Сітка описує геометрію об'єкта, тобто його форму, і містить інформацію про матеріал об'єкта. Сітка визначає, як фігура буде відображатися на екрані за допомогою таких властивостей, як колір або блискучий чи прозорий об'єкт.

На попередньому знімку екрана ми можемо визначити три з цих сіток:

Object	Description
Plane	Це двовимірний прямокутник, який виконує роль земельної ділянки. На малюнку 1.7 ви можете це побачити, оскільки він показує тіні, відкинуті двома сітками. Ми створимо це як дуже великий прямокутник, щоб ви не бачили жодних країв.
Cube	Це тривимірний куб, показаний ліворуч на рисунку 1.7. Вона представлена червоним кольором.
Torus knot	Це TorusKnot, який ви бачите праворуч на малюнку 1.7. Цей зображенено зеленим кольором.

Figure 1.8 – Overview of the objects in the scene

To get all this on screen, we need to perform a couple of steps, which we'll explain in the upcoming sections.

Setting up the scene

Кожна програма Three.js потребує принаймні камери, сцени та рендерера. Сцена — це контейнер, який містить усі об'єкти (сітки, камери та світло). Камера визначає, яку частину сцени буде показано під час її рендерингу, а рендерер піклується про створення виводу на екрані, беручи до уваги вся інформація з сіток, камер і світла в сцені.

Весь код, який ми будемо обговорювати, можна знайти у файлі chapter-1/getting-started.js. Основна структура цього файлу така:

```
import * as THREE from "three";
import Stats from 'three/examples/jsm/libs/stats.module'
import { OrbitControls } from 'three/examples/jsm/controls/
OrbitControls'
// create a scene
...
// setup camera
...
// setup the renderer and attach to canvas
...
```

```
// add lights  
...  
// create a cube and torus knot and add them to the scene  
...  
// create a very large ground plane  
...  
// add orbitcontrols to pan around the scene using the  
mouse  
...  
// add statistics to monitor the framerate  
...  
// render the scene
```

Переглянувши попередні кроки, ви могли помітити, що багато з цих кроків однакові для кожної сцени, яку ви створюєте. Оскільки в цій книзі є багато прикладів, які демонструють різні функції Three.js, ми витягнемо цей код у кілька допоміжних файлів. Ми покажемо, як ми це зробили в кінці цього розділу. Наразі ми розглянемо різні кроки та познайомимо вас із основними компонентами сцени Three.js.

Спочатку ми повинні створити THREE.Scene. Це базовий контейнер, який буде містити всі сітки, освітлення та камери та має кілька простих властивостей, які ми розглянемо докладніше в наступному розділі:

```
// basic scene setup  
const scene = new THREE.Scene();  
scene.backgroundColor = 0xffffffff;  
scene.fog = new THREE.Fog(0xffffffff, 0.0025, 50);
```

Тут ми створимо об'єкт-контейнер, який буде містити всі наші об'єкти, встановимо колір тла цієї сцени на білий (0xffffffff) і ввімкнемо ефект туману в цій сцені. Якщо ввімкнено туман, об'єкти, розташовані далі від камери, повільно ховатимуться туманом.

Наступним кроком є створення камери та рендерера:

```
// setup camera and basic renderer  
const camera = new THREE.PerspectiveCamera(  
    75,  
    window.innerWidth / window.innerHeight,
```

```
0.1,  
1000  
) ;  
camera.position.x = -3;  
camera.position.z = 8;  
camera.position.y = 2;  
// setup the renderer and attach to canvas  
const renderer = new THREE.WebGLRenderer({ antialias: true  
});  
renderer.outputEncoding = THREE.sRGBEncoding;  
renderer.shadowMap.enabled = true;  
renderer.shadowMap.type = THREE.VSMShadowMap;  
renderer.setSize(window.innerWidth, window.innerHeight);  
renderer.setClearColor(0xffffffff);  
document.body.appendChild(renderer.domElement);
```

У попередньому коді ми створили PerspectiveCamera, яка визначає, яку частину сцени буде відтворено. На даний момент не надто турбуйтеся про параметри, оскільки ми детально обговоримо їх у Розділі 3 «Робота з джерелами світла в Three.js». Ми також розташували камеру за вказаними координатами x, у та z. За замовчуванням камера буде дивитися в центр сцени (це 0, 0, 0), тому нам не потрібно нічого змінювати для цього.

У цьому фрагменті коду ми також створили WebGLRenderer, який будемо використовувати для відтворення зображення з камери на сцені. Наразі ігноруйте інші властивості; ми пояснимо це в наступних кількох розділах, коли ми заглибимося в деталі WebGLRenderer і як ви можете точно налаштувати кольори та працювати з тінями. Одна цікава частина, на яку варто звернути увагу, це `document.body.appendChild(renderer.domElement)`. Цей крок додає до сторінки елемент `canvas` HTML, який показує результат засобу відтворення. Ви можете побачити це, перевіряючи сторінку у своєму браузері:

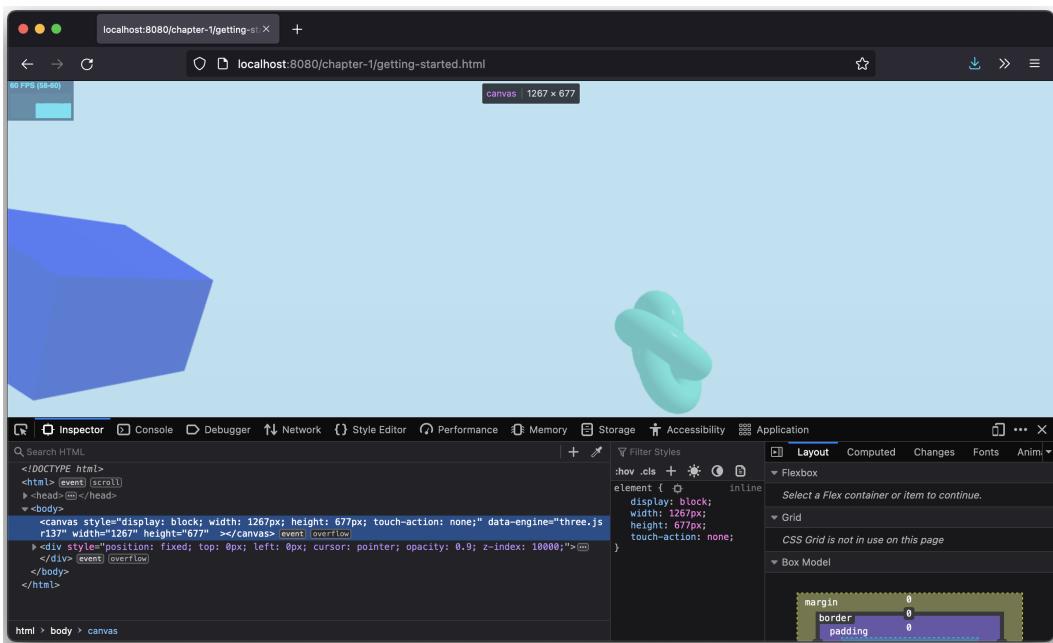

Figure 1.9 – Canvas added by Three.js

На даний момент у нас є порожні THREE.Scene, THREE.PerspectiveCamera та THREE.WebGLRenderer. Якщо ми додамо деякі об'єкти до сцени, ми вже зможемо показати деякі результати на екрані. Перш ніж це зробити, ми додамо кілька додаткових компонентів:

- **OrbitControls**: це дозволить вам використовувати мишу для обертання та панорамування сцени
- **Lights**: це дозволяє нам використовувати деякі вдосконалені матеріали, відкидати тіні та загалом покращувати нашу сцену

У наступному розділі ми спочатку додамо світло.

Adding lights

Якщо в сцені немає світла, більшість матеріалів буде відображені чорним кольором. Отже, щоб побачити наші сітки (і отримати тіні), ми збираємося додати світло до сцени. У цьому випадку ми додамо два джерела світла:

- **THREE.AmbientLight**: це просто просте світло, яке впливає на все з однаковою інтенсивністю та кольором.
- **THREE.DirectionalLight**: це джерело світла, промені якогопадають паралельно один одному. Приблизно так ми відчуваємо світло Сонця.

Наступний фрагмент коду показує, як це зробити:

```
// add lights
scene.add(new THREE.AmbientLight(0x666666))
const dirLight = new THREE.DirectionalLight(0xaaaaaa)
dirLight.position.set(5, 12, 8)
dirLight.castShadow = true
// and some more shadow related properties
```

І ще раз, ці світильники можна налаштовувати різними способами, деталі яких ми пояснимо далі *Chapter 3*. На даний момент у нас є всі компоненти, готові для візуалізації сцени, тому давайте додамо сітки.

Adding the meshes

У наступному фрагменті коду ми створюємо три сітки в нашій сцені:

```
// create a cube and torus knot and add them to the scene
const cubeGeometry = new THREE.BoxGeometry();
const cubeMaterial = new THREE.MeshPhongMaterial({ color:
  0x0000FF });
const cube = new THREE.Mesh(cubeGeometry, cubeMaterial);
cube.position.x = -1;
cube.castShadow = true;
scene.add(cube);
const torusKnotGeometry = new THREE.
TorusKnotBufferGeometry(0.5, 0.2, 100, 100);
const torusKnotMat = new THREE.MeshStandardMaterial({
  color: 0x00ff88,
  roughness: 0.1,
});
const torusKnotMesh = new THREE.Mesh(torusKnotGeometry,
torusKnotMat);
torusKnotMesh.castShadow = true;
torusKnotMesh.position.x = 2;
scene.add(torusKnotMesh);
// create a very large ground plane
const groundGeometry = new THREE.PlaneBufferGeometry(10000,
10000)
```

```
const groundMaterial = new THREE.MeshLambertMaterial({  
    color: 0xffffffff  
)  
const groundMesh = new THREE.Mesh(groundGeometry,  
groundMaterial)  
groundMesh.position.set(0, -2, 0)  
groundMesh.rotation.set(Math.PI / -2, 0, 0)  
groundMesh.receiveShadow = true  
scene.add(groundMesh)  
);
```

Тут ми створили куб, торовий вузол і землю. Усі ці сітки дотримуються однієї ідеї:

1. Ми створюємо форму – тобто геометрію об'єктів: a THREE.BoxGeometry, a THREE.TorusKnotBufferGeometry та THREE.PlaneBufferGeometry.
2. Створюємо матеріал. У цьому випадку ми використовуємо THREE.MeshPhongMaterial для куба, THREE.MeshStandardMaterial для торичного вузла та THREE.MeshLambertMaterial для землі. Колір куба — синій, колір вузла тора — зеленуватий, а колір землі — білий. У Розділі 4, Робота з Three.js Materials, ми дослідимо всі ці матеріали, де їх найкраще використовувати та як їх налаштувати.
3. Ми повідомляємо Three.js, що куб і торовий вузол відкидають тінь і що земля буде отримувати тіні.
4. Нарешті, з форми та матеріалу ми створюємо THREE.Mesh, розташовуємо сітку та додаємо її до сцени.

На цьому етапі ми просто повинні викликати `renderer.render(scene, camera)`. Ви побачите результат на своєму екрані:

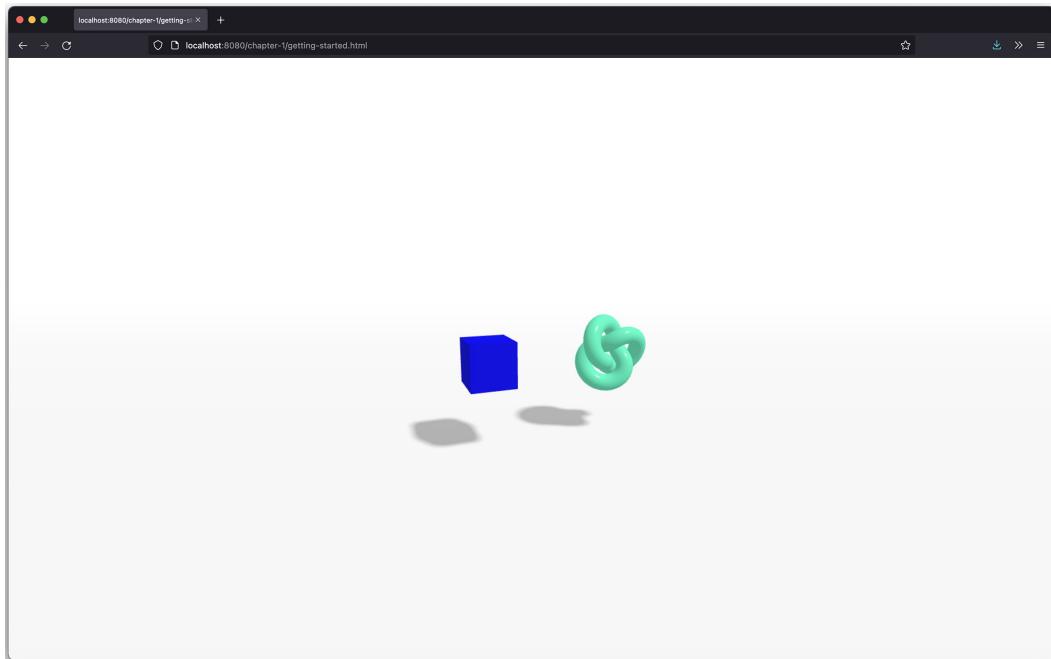

Figure 1.10 – Geometries renderer – static

Якщо у вас є вихідний файл (**chapter-01/getting-started.js**), відкрийте його у своєму редакторі; зараз також гарний час трохи поекспериментувати з налаштуваннями. Змінюючи параметри `torusKnot.position.x`, `torusKnot.position.y` і `torusKnot.position.z`, ви можете переміщувати торовий вузол по сцені (зміни застосовуються після збереження файлу в редакторі). Ви також можете легко змінити колір сіток, змінивши властивості кольору матеріалів.

Adding an animation loop

У цей момент сцена дуже статична. Ви не можете рухати камерою, і нічого не рухається. Якщо ми хочемо анімувати сцену, перше, що нам потрібно зробити, це знайти спосіб повторно відтворити сцену через певний інтервал. До появи HTML5 і пов'язаних API JavaScript це можна було зробити за допомогою функції `setInterval(function,interval)`. За допомогою `setInterval` ми можемо вказати функцію, яка, наприклад, буде викликатися кожні 100 мілісекунд. Проблема цієї функції в тому, що вона не враховує те, що відбувається в браузері. Якби ви переглядали іншу вкладку, ця функція все одно запускалася б кожні пару мілісекунд. Крім того, `setInterval` не синхронізується, коли екран перемальовується. Це може призвести до більшого використання процесора, мерехтіння та загалом низької продуктивності.

На щастя, у сучасних браузерах є рішення для цього за допомогою функції `requestAnimationFrame`.

Introducing requestAnimationFrame

За допомогою `requestAnimationFrame` ви можете вказати функцію, яка викликається з інтервалом. Однак ви не визначаєте цей інтервал. Цей інтервал визначається браузером. Ви маєте будь-який малюнок, який вам потрібен, у наданій функції, а браузер подбає про те, щоб малюнок був максимально гладким і ефективним. Користуватися цим просто. Ми просто додаємо наступний код:

```
function animate() {  
    requestAnimationFrame(animate);  
    renderer.render(scene, camera);  
}  
animate();
```

У попередній функції `animate` ми знову викликали `requestAnimationFrame`, щоб продовжити анімацію. Єдине, що нам потрібно змінити в коді, це те, що замість виклику рендерера. `render` після того, як ми створили повну сцену, ми викликаємо функцію `animate()` один раз, щоб ініціювати анімацію. Якщо ви запустите це, ви ще не побачите жодних змін порівняно з попереднім прикладом, оскільки ми нічого не змінили в цій функції `animate()`. Перш ніж додати додаткові функції до цієї функції, ми представимо невелику допоміжну бібліотеку під назвою `stats.js`, яка надає нам інформацію про частоту кадрів, з якою працює анімація. Ця бібліотека від того ж автора, що й `Three.js`, відтворює невеликий графік, який показує нам інформацію про швидкість відтворення сцени.

Щоб додати цю статистику, нам потрібно лише імпортувати правильний модуль і додати його на нашу сторінку:

```
import Stats from 'three/examples/jsm/libs/stats.module'  
const stats = Stats()  
document.body.appendChild(stats.dom)
```

Якщо ви залишите це так, ви побачите гарний лічильник статистики у верхньому лівому куті екрана, але нічого не станеться. Причина в тому, що нам потрібно повідомити цей елемент, коли ми перебуваємо в циклі `requestAnimationFrame`. Для цього нам просто потрібно додати наступне до нашої функції `animate`:

```
function animate() {  
    requestAnimationFrame(animate);  
    stats.update();  
    renderer.render(scene, camera);  
}  
animate();
```

Якщо ви відкриєте приклад **chapter-1/getting-started.html**, ви побачите, що він показує лічильник кадрів за секунду **frames per second (FPS)** у верхньому лівому куті екрана:

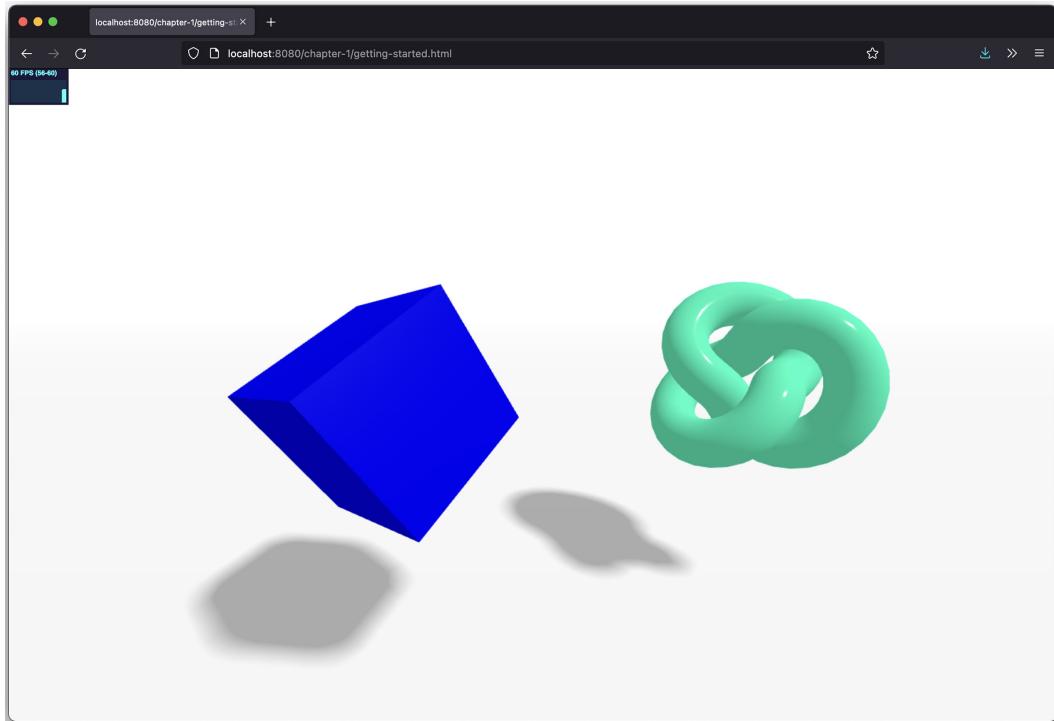

Figure 1.11 – FPS statistics

У прикладі chapter-1/getting-started.html ви вже бачите, що торовий вузол і куб рухаються навколо своїх осей. У наступному розділі ми пояснимо, як це зробити, розширивши функцію `animate()`.

Animating the meshes

З `requestAnimationFrame` і налаштованою статистикою ми маємо місце для розміщення коду анимації. Все, що нам потрібно зробити, це додати це до функції `animate()`:

```
cube.rotation.x += 0.01;
cube.rotation.y += 0.01;
cube.rotation.z += 0.01;
torusKnotMesh.rotation.x -= 0.01;
torusKnotMesh.rotation.y += 0.01;
```

```
torusKnotMesh.rotation.z -= 0.01;
```

Це виглядає просто, чи не так? Що ми робимо, це збільшуємо властивість обертання кожної з осей на 0,01 кожного разу, коли викликається функція `animate()`, що відображається як сітки, що плавно обертаються навколо всіх своїх осей. Якщо ми змінюємо положення замість обертання навколо осей, ми можемо переміщати сітки навколо:

```
let step = 0;
animate() {
    ...
    step += 0.04;
    cube.position.x = 4*(Math.cos(step));
    cube.position.y = 4*Math.abs(Math.sin(step));
    ...
}
```

З кубом ми вже змінили властивість обертання; тепер ми також збираємося змінити його властивість `position` в сцені. Ми хочемо, щоб куб відскакував від однієї точки сцени до іншої з красивою плавною кривою. Для цього нам потрібно змінити його положення на осі X, а також на осі Y. Функції `Math.cos` і `Math.sin` допомагають нам створити плавну траєкторію за допомогою змінної `step`. Я не буду вдаватися в подробиці того, як це працює. Наразі все, що вам потрібно знати, це те, що `step+=0,04` визначає швидкість стрибучої сфери. Якщо ви хочете ввімкнути це для себе, відкрийте файл `chapter-1/geometries.js` і розкоментуйте розділ у функції `animate()`. Коли ви це зробите, ви побачите на екрані щось на зразок цього, де блакитний куб танцює навколо сцени:

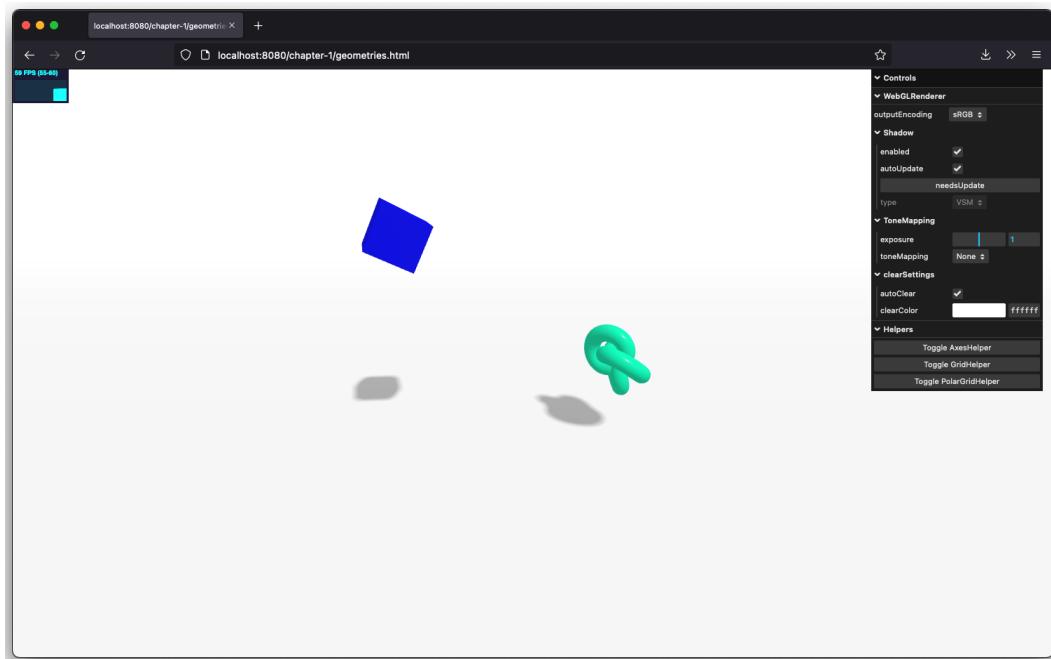

Figure 1.12 – Jumping blue cube

Enabling orbit controls

Якщо ви спробуєте перемістити сцену за допомогою миші, нічого особливого не станеться. Це тому, що ми додали камеру у фіксоване положення, і ми не оновили її положення в циклі анімації. Звісно, ми можемо зробити це так само, як і з положенням куба, але Three.js постачається з кількома елементами керування, які дозволяють легко панорамувати сцену та переміщувати камеру. Для цього прикладу ми представимо THREE.OrbitControls. За допомогою цих елементів керування ви можете використовувати мишу для переміщення камери по сцені та перегляду різних об'єктів. Все, що нам потрібно зробити, щоб це запрацювало, це створити новий екземпляр цих елементів керування, приєднати їх до камери та викликати функцію оновлення з нашого циклу анімації:

```
const orbitControls = new OrbitControls(camera, renderer.  
    domElement)  
// and the controller has a whole range of other properties we  
can set  
function animate() {  
    ...  
    orbitControls.update();
```

```
}
```

Тепер ви можете використовувати мишу для навігації по сцені. Це вже ввімкнено у прикладі chapter-1/getting-started.html:

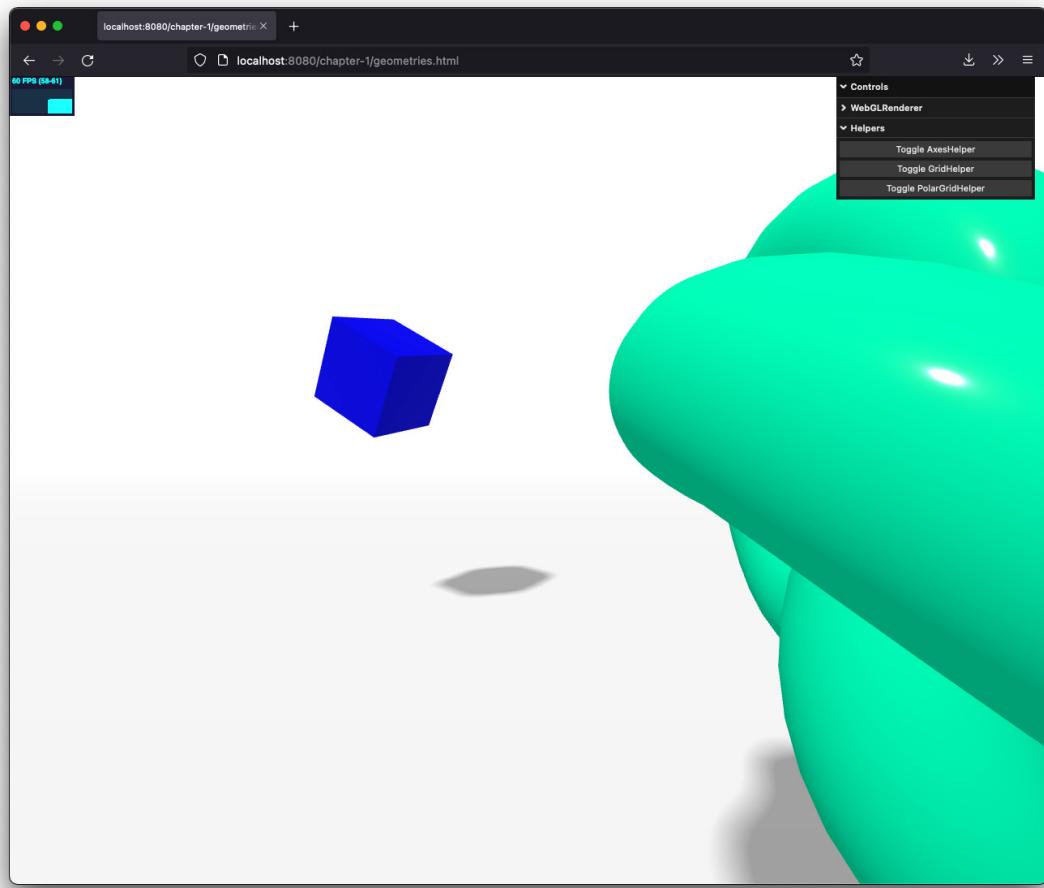

Figure 1.13 – Zooming in with orbit controls

Перш ніж закінчити цей розділ, ми додамо ще один елемент до нашої основної сцени. Під час роботи з 3D-сценами, анімаціями, кольорами та властивостями часто потрібно трохи поекспериментувати, щоб отримати правильний колір, швидкість анімації або властивості матеріалу. Це було б дуже легко, якби у вас був простий графічний інтерфейс, який дозволяв би вам змінювати такі властивості на льоту. На щастя, ви це робите!

Using `lil-gui` to control properties and make experimenting easier

У попередньому прикладі ми додали трохи анімації для торичного вузла та куба. Тепер ми створимо простий елемент інтерфейсу користувача, який дозволить нам контролювати швидкість обертання та руху. Для цього ми будемо використовувати бібліотеку `lil-gui` з <https://lil-gui.georgealways.com/>. Ця бібліотека дозволяє нам швидко створити простий інтерфейс користувача для керування, щоб спростити експерименти зі сценою. Його можна додати наступним чином:

```
import GUI from "lil-gui";
...
const gui = new GUI();
const props = {
  cubeSpeed: 0.01,
  torusSpeed: 0.01,
};
gui.add(props, 'cubeSpeed', -0.2, 0.2, 0.01)
gui.add(props, 'torusSpeed', -0.2, 0.2, 0.01)
function animate() {
  ...
  cube.rotation.x += props(cubeSpeed);
  cube.rotation.y += props(cubeSpeed);
  cube.rotation.z += props(cubeSpeed);
  torusKnotMesh.rotation.x -= props(torusSpeed);
  torusKnotMesh.rotation.y += props(torusSpeed);
  torusKnotMesh.rotation.z -= props(torusSpeed);
  ...
}
```

У попередньому фрагменті коду ми створили новий елемент керування (новий GUI) і налаштували два елементи керування: `cubeSpeed` і `torusSpeed`. На кожному кроці анімації ми будемо просто шукати поточні значення та використовувати їх для обертання сіток. Тепер ми можемо експериментувати з властивостями, не перемикаючись між браузером і редактором. Ви побачите цей інтерфейс користувача в більшості прикладів у цій книзі, де ми його надаємо, щоб ви могли легко пограти з різними параметрами, наданими матеріалами, світлом та іншими об'єктами Three.js. На наступному знімку екрана ви можете побачити елементи керування, які можна використовувати для керування сценою у верхній правій частині екрана:

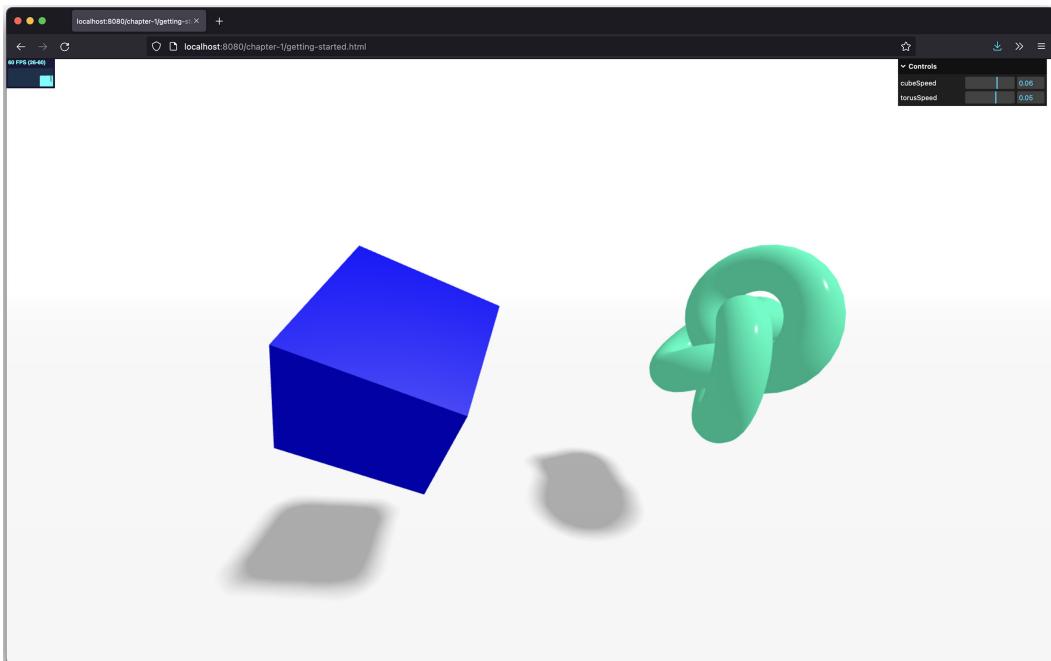

Figure 1.14 – Using controls to modify the properties of the scene

Перш ніж ми перейдемо до останнього розділу цього розділу, ось коротка примітка про те, що ми показали досі. Ви можете собі уявити, що більшість сцен вимагатимуть майже однакових налаштувань. Ім усім потрібні світло, камера, сцена і, можливо, перший поверх. Щоб уникнути необхідності додавати все це до кожного прикладу, ми перенесли більшість цих загальних елементів у набір допоміжних бібліотек. Таким чином ми можемо зберегти приклади гарними та чистими, щоб вони показували лише код, що стосується цього прикладу. Якщо вам цікаво, як це налаштовано, ви можете переглянути файли з папки початкового завантаження, яка об'єднує цей підхід.

У попередньому прикладі ми відрендерили кілька простих сіток у сцені та безпосередньо розташували їх. Однак інколи буває важко визначити, куди розташувати об'єкти або як далеко ми маємо їх повернути. Three.js надає кілька різних помічників, які надають вам додаткову інформацію про сцену. У наступному розділі ми розглянемо пару цих допоміжних функцій.

Helper objects and util functions

Перш ніж ми перейдемо до наступного розділу, ми збираємося швидко представити кілька допоміжних функцій і об'єктів. Ці помічники полегшують позиціонування об'єктів і бачать, що відбувається в сцені. Найпростіший спосіб побачити це в дії — відкрити приклад chapter-01/porsche.html у своєму браузері:

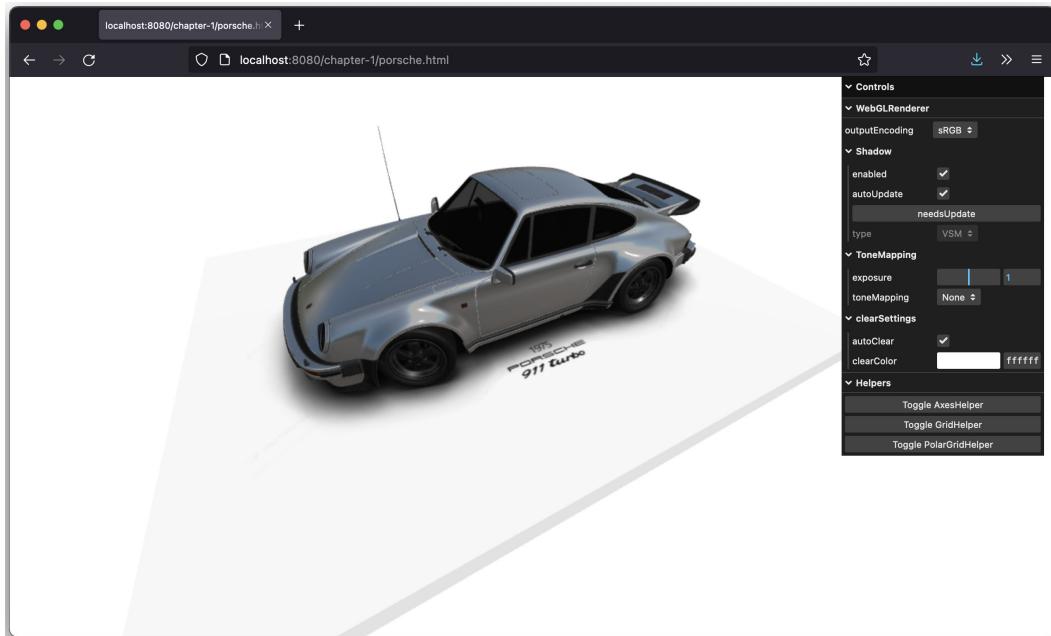

Figure 1.15 – Porsche example with helper

У правій частині екрана, у нижній частині меню, ви побачите три кнопки в елементах керування: **Toggle AxesHelper**, **Toggle GridHelper** і **Toggle PolarGridHelper**. Коли ви клацнете будь-яку з них, Three.js додасть на екран накладання, яке допоможе вам орієнтувати та розташувати сітки, визначити необхідні повороти та перевірити розміри ваших об'єктів. Наприклад, коли ми перемикаємо **AxesHelper**, ми побачимо осі x, y та z на сцені:

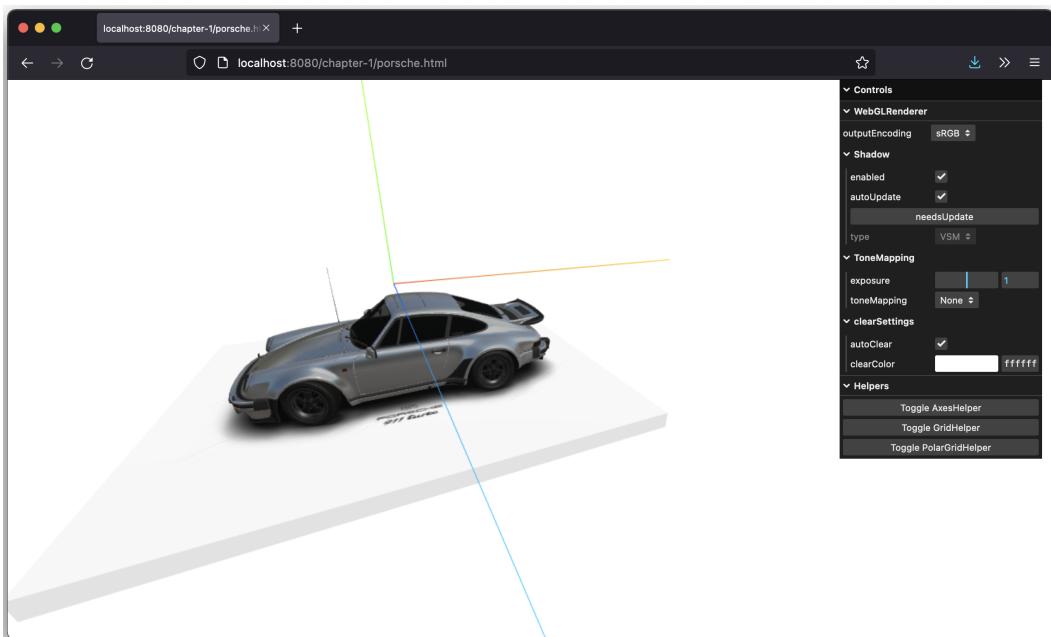

Figure 1.16 – Porsche example with AxesHelper enabled

Зауважте, що в цьому прикладі ви можете побачити розширеніший інтерфейс користувача, де також можна керувати різними аспектами WebGLRenderer.

Summary

Ось і все для цього першого розділу. У цьому розділі ви дізналися, як налаштувати середовище розробки, як отримати код і як розпочати роботу з прикладами, наведеними в цій книзі. Потім ви дізналися, що для візуалізації сцени за допомогою Three.js вам потрібно створити об'єкт THREE.Scene і додати камеру, джерело світла та об'єкти, які ви хочете відобразити. Ми також показали вам, як ви можете розширити цю базову сцену, додавши анімацію. Нарешті, ми додали кілька допоміжних бібліотек. Ми використали lil-GUI, який дозволяє швидко створювати контрольні інтерфейси користувача, і ми додали лічильник FPS, який надає відгук про частоту кадрів та інші показники, за допомогою яких відтворюється ваша сцена.

Усі ці елементи допоможуть вам зрозуміти приклади в наступних розділах і спростять експерименти з складнішими прикладами та починають змінювати їх на свій смак. Якщо в наступних кількох розділах щось буде зламано або не буде досягнуто результатів, які ви очікуєте в наступних кількох розділах під час експерименту, запам'ятайте, що ми показали вам у цьому розділі: використовуйте консоль JavaScript, щоб отримати додаткову інформацію, додайте оператори налагодження, використовуйте помічники, надані Three.js, або додати власні елементи керування.

У наступному розділі ми розповімо про основні налаштування, показані тут, і ви дізнаєтесь більше про найважливіші будівельні блоки, які можна використовувати в Three.js.

2

The Basic Components that Make up a Three.js Application

У попередньому розділі ви дізналися про основи Three.js. Ми розглянули кілька прикладів, і ви створили свій перший повний додаток Three.js. У цій главі ми трохи глибше зануримося в Three.js і пояснимо основні компоненти, з яких складається програма Three.js.

До кінця цього розділу ви навчитеся використовувати основні компоненти, які використовуються в кожній програмі Three.js, і зможете створювати прості сцени за допомогою цих стандартних компонентів. Вам також має бути комфортно працювати з програмами Three.js, які використовують більш розширені об'єкти, оскільки підхід, який використовує Three.js для простих і розширених компонентів, одинаковий.

У цьому розділі ми розглянемо такі теми:

- Створення сцени
- Як пов'язані геометрії та сітки
- Використання різних камер для різних сцен

Ми почнемо з того, що розглянемо, як можна створити сцену та додати об'єкти.

Creating a scene

У розділі 1 «Створення вашої першої 3D-сцени за допомогою Three.js» ви створили THREE.Scene, тож ви вже знаєте деякі основи Three.js. Ми побачили, що для сцени, щоб їх показати, нам потрібні чотири різні типи об'єктів:

- **Camera:** Це визначає, яка частина THREE.Scene буде відображенна на екрані.
- **Lights:** Вони впливають на те, як матеріали відображаються та використовуються під час створення ефектів тіні (докладно обговорюються в Розділі 3, Робота з джерелами світла у Three.js).

- **Meshes:** Це основні об'єкти, які відображаються з точки зору камери. Ці об'єкти містять вершини та грані, які складають геометрію (наприклад, сферу чи куб), і містять матеріал, який визначає, як виглядає геометрія.
- **Renderer:** Це використовує камеру та інформацію в сцені для малювання (візуалізації) результату на екрані.

THREE.Scene служить основним контейнером для світла та сіток, які ви хочете відобразити. Сам по собі THREE.Scene не має так багато опцій і функцій.

THREE.Scene — це структура, яку іноді також називають графом сцени. Граф сцени може містити всю необхідну інформацію про графічну сцену. У Three.js це означає, що THREE.Scene містить усі об'єкти, необхідні для відтворення. Цікаво відзначити, що граф сцени, як випливає з назви, — це не просто масив об'єктів; граф сцени складається з набору вузлів у структурі дерева. Як ми побачимо в Розділі 8, Створення та завантаження розширених сіток і геометрій, Three.js надає об'єкти, які можна використовувати для створення груп різних сіток або джерел світла. Основний об'єкт, який ви використовуєте для цього, який ви можете використовувати для створення графа сцени, — це THREE.Group. Як випливає з назви, цей об'єкт дозволяє групувати об'єкти разом.

THREE.Group походить від іншого базового класу в Three.js під назвою THREE.Object3D, який надає набір стандартних функцій для додавання та зміни дочірніх елементів.

THREE.Mesh і THREE.Scene також походять від THREE.Object3D, тому ви також можете використовувати їх для створення вкладеної структури. Але використання THREE.Group для побудови графа сцени прийнято, а також більш семантично правильно.

The basic functionality of a scene

Найкращий спосіб дослідити функціональність сцени — це переглянути приклад. У вихідному коді цього розділу ви можете знайти приклад [chapter-2/basic-scene.html](#). Ми використаємо цей приклад, щоб пояснити різні функції та параметри сцени. Коли ми відкриваємо цей приклад у браузері, результат виглядатиме подібно до того, що показано на наступному знімку екрана (пам'ятайте, що ви можете використовувати мишу для переміщення, масштабування та панорамування відтвореної сцени):

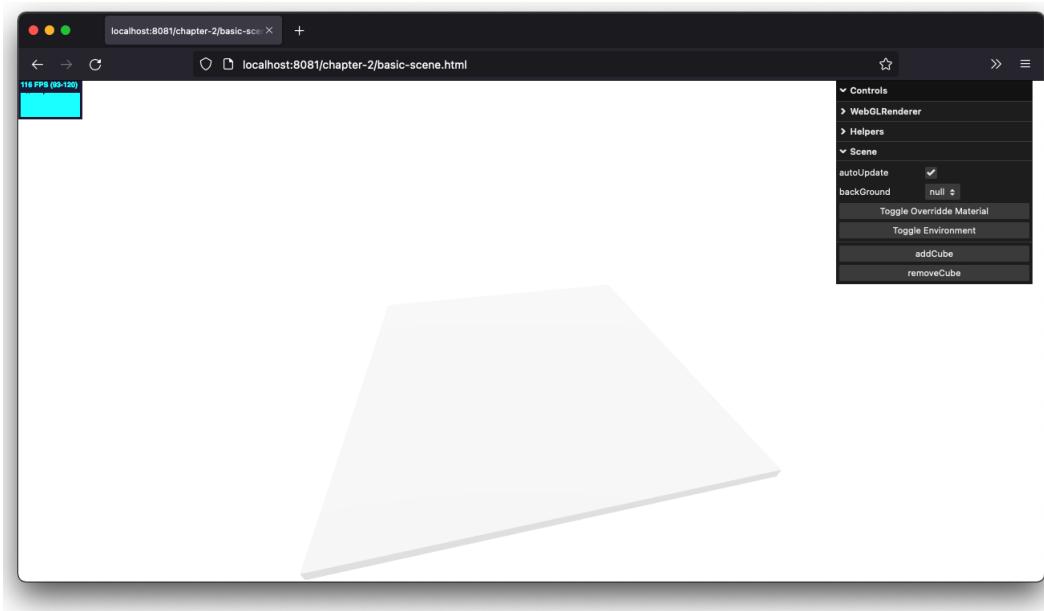

Figure 2.1 – Basic scene setup

Попередній малюнок виглядає як приклади, які ми бачили в Розділі 1 «Створення вашої першої 3D-сцени за допомогою Three.js». Незважаючи на те, що сцена виглядає досить порожньою, вона вже містить кілька об'єктів:

- У нас є THREE.Mesh, який представляє площину підлоги, яку ви бачите
- Ми використовуємо THREE.PerspectiveCamera, щоб визначити, на що ми дивимося
- Ми додали THREE.AmbientLight і THREE.DirectionalLight для забезпечення освітлення

Вихідний код для цього прикладу можна знайти в `basic-scene.js`, і ми можемо використовувати код з ***bootstrap/bootstrap.js***, ***bootstrap/floor.js*** і ***bootstrap/lighting.js***, оскільки це загальне налаштування сцени, яке ми використовуємо всюди ця книга. Те, що відбувається в усіх цих файлах, можна спростити, як у наступному коді:

```
// create a camera
const camera = new THREE.PerspectiveCamera(
  75,
  window.innerWidth / window.innerHeight,
  0.1,
  1000
);
// create a renderer
```

```
const renderer = new THREE.WebGLRenderer({ antialias: true
});
// create a scene
const scene = new THREE.Scene();
// create the lights
scene.add(new THREE.AmbientLight(0x666666));
scene.add(THREE.DirectionalLight(0xaaaaaaa));
// create the floor
const geo = new THREE.BoxBufferGeometry(10, 0.25, 10, 10,
10, 10);
const mat = new THREE.MeshStandardMaterial({ color:
0xffffffff, });
const mesh = new THREE.Mesh(geo, mat);
scene.add(mesh);
```

Як ви можете бачити в попередньому коді, ми створюємо THREE.WebGLRenderer і THREE.PerspectiveCamera, оскільки вони нам завжди потрібні. Далі ми створюємо THREE.Scene і просто додаємо всі об'єкти, які ми хочемо використовувати. У цьому випадку ми додаємо два світильники та одну сітку. Тепер у нас є всі компоненти для запуску циклу візуалізації, як ми вже бачили в розділі 1 «Створення вашої першої 3D-сцени за допомогою Three.js».

Перш ніж ми детальніше розглянемо об'єкт THREE.Scene, ми спочатку пояснимо, що ви можете робити в демо, а після цього розглянемо код. Відкрийте приклад *chapter-2/basic-scene.html* у своєму браузері та подивітесь на меню «Керування» у верхньому правому куті, яке можна побачити на наступному знімку екрана:

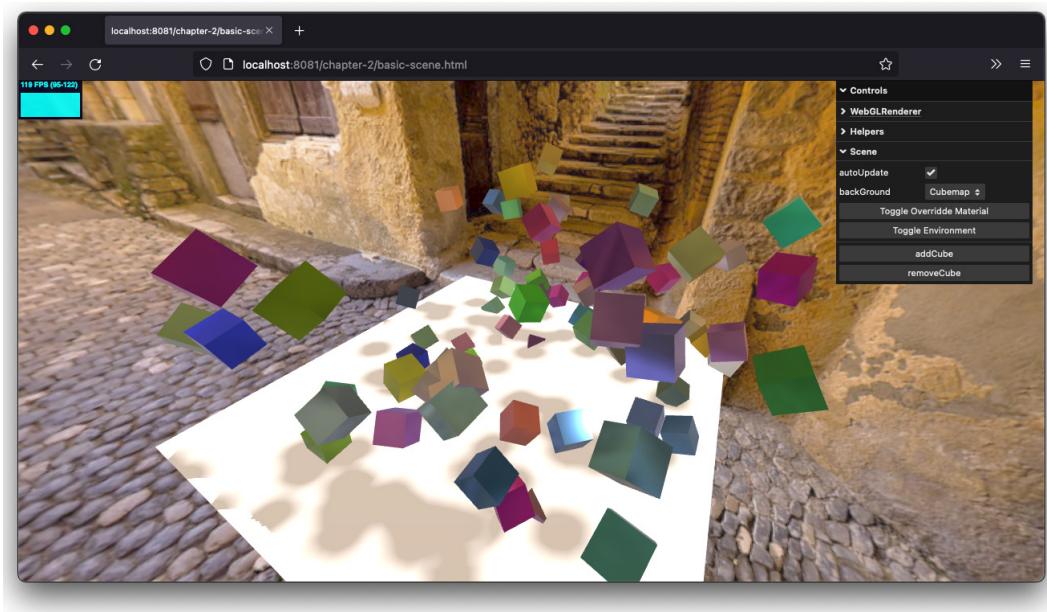

Figure 2.2 – Basic scene setup with Cubemap background

Adding and removing objects

За допомогою цих елементів керування ви можете додавати куби до сцени та видаляти останній доданий куб. Це також дозволяє змінити фон сцени та встановити матеріал і карту середовища для всіх об'єктів сцени. Ми вивчимо ці різні параметри та те, як ви можете використовувати їх для налаштування THREE.Scene. Ми почнемо з того, що розглянемо, як можна додавати та видаляти об'єкти THREE.Mesh до сцени та зі сцени. Наступний код показує функцію, яку ми викликаємо, коли ви натискаєте кнопку **addCube**:

```
const addCube = (scene) => {
  const color = randomColor();
  const pos = randomVector({
    xRange: { fromX: -4, toX: 4 },
    yRange: { fromY: -3, toY: 3 },
    zRange: { fromZ: -4, toZ: 4 },
  });
  const rotation = randomVector({
    xRange: { fromX: 0, toX: Math.PI * 2 },
    yRange: { fromY: 0, toY: Math.PI * 2 },
    zRange: { fromZ: 0, toZ: Math.PI * 2 },
  });
}
```

```

const geometry = new THREE.BoxGeometry(0.5, 0.5, 0.5);
const cubeMaterial = new THREE.MeshStandardMaterial({
    color: color,
    roughness: 0.1,
    metalness: 0.9,
});
const cube = new THREE.Mesh(geometry, cubeMaterial);
cube.position.copy(pos);
cube.rotation.setFromVector3(rotation);
cube.castShadow = true;
scene.add(cube);
};

```

Давайте детально розберемося з попереднім кодом:

- По-перше, ми визначили деякі випадкові параметри для куба, який буде додано: випадковий колір (за допомогою виклику допоміжної функції **randomColor()**), випадкове положення та випадкове обертання. Останні два генеруються випадковим чином шляхом виклику **randomVector()**.
- Далі ми створюємо геометрію, яку хочемо додати до сцени: куб. Ми просто створюємо нову ТРІЙКУ. Для цього в BoxGeometry визначте матеріал (у цьому прикладі THREE.MeshStandardMaterial) і об'єднайте ці два в THREE.Mesh. Ми використовуємо випадкові змінні, щоб встановити положення та обертання куба.
- Нарешті, цей THREE.Mesh можна додати до сцени, викликавши **scene.add(cube)**.

Новим елементом, який ми представили в попередньому коді, є те, що ми також даємо кубу назву за допомогою атрибута name. Ім'я встановлюється як cube-, до якого додається кількість об'єктів, які зараз знаходяться на сцені (scene.children.length). Ім'я дуже корисне для цілей налагодження, але також може використовуватися для прямого доступу до об'єкта зі сцени. Якщо ви використовуєте THREE.Scene. Функція **getObjectByName(name)**, ви можете безпосередньо отримати певний об'єкт і, наприклад, змінити його розташування без необхідності робити об'єкт JavaScript глобальною змінною.

Також можуть бути ситуації, коли ви хочете видалити існуючий об'єкт із THREE.Scene. Оскільки THREE.Scene відкриває всіх своїх дочірніх елементів через властивість **children**, ми можемо просто використати наступний простий код, щоб видалити останнього доданого дочірнього елемента:

```

const removeCube = (scene) => {
    scene.children.pop();
}

```

Three.js також надає інші корисні функції для THREE.Scene, пов'язані з роботою з дочірніми елементами сцени:

- `add`: Ми вже бачили цю функцію, яка додає наданий об'єкт до сцени. Якщо його раніше було додано до іншого THREE.Object3D, його буде видалено з цього об'єкта.
- `Attach`: Це схоже на додавання, але якщо ви його використовуєте, будь-які повороти або переклади, застосовані до цього об'єкта, буде збережено.
- `getObjectById`: Коли ви додаєте об'єкт до сцени, він отримує ідентифікатор. Перший отримує 1, другий 2 і так далі. За допомогою цієї функції ви можете отримати дитину за цим ID.
- `getObjectByName`: Це повертає об'єкт на основі його властивості `name`. Ім'я – це те, що ви можете встановити для об'єкта – це відрізняється від властивості `id`, яка призначається Three.js.
- `Remove`: Це видаляє цей об'єкт зі сцени.
- `Clear`: Це видаляє всіх дітей зі сцени.

Зауважте, що попередні функції насправді походять від базового об'єкта, від якого походить THREE.Scene: THREE.Object3D.

У цій книзі ми будемо використовувати ці функції, якщо хочемо маніпулювати дочірніми елементами сцени (або в THREE.Group, як ми розглянемо пізніше).

Окрім функції додавання та видалення об'єктів, THREE.Scene також надає кілька інших параметрів. Перше, що ми розглянемо, це додавання туману.

Adding fog

Властивість туману дозволяє додати ефект туману до всієї сцени; чим далі об'єкт знаходиться від камери, тим більше він буде прихований від очей. Це показано на наступному знімку екрана:

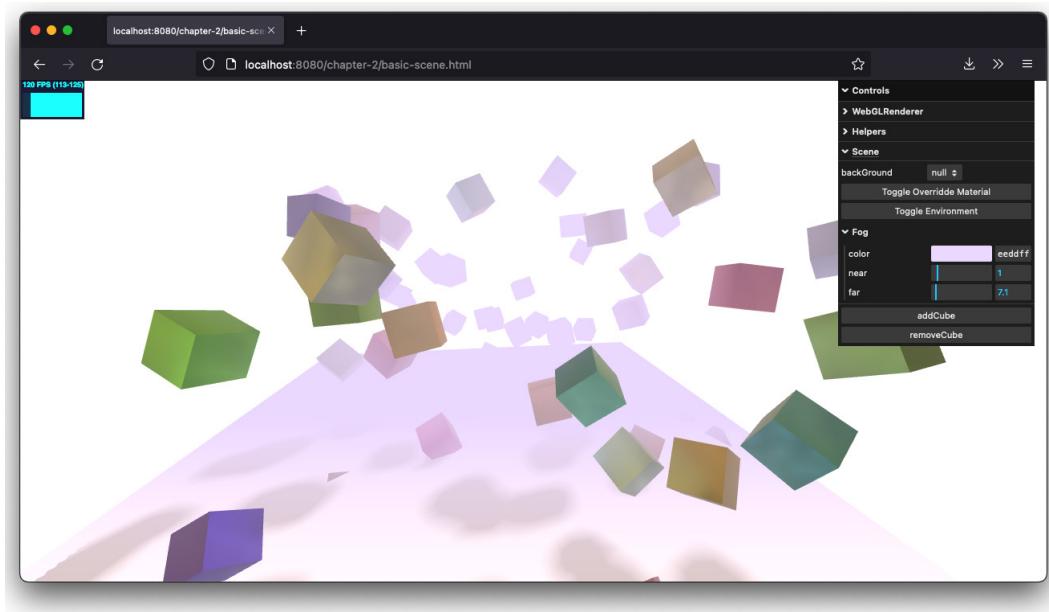

Figure 2.3 – Using fog to hide objects

Щоб найкраще побачити ефект доданого туману, використовуйте мишу для збільшення та зменшення масштабу, і ви побачите куби, на які впливає туман. Увімкнути туман дуже просто в Three.js. Просто додайте наступний рядок коду після визначення сцени:

```
scene.fog = new THREE.Fog( 0xfffffff, 1, 20 );
```

Тут ми визначаємо білий туман (0xffffffff). Дві інші властивості можна використовувати для налаштування вигляду туману. Значення 1 встановлює властивість `near`, а значення 20 встановлює властивість `far`. За допомогою цих властивостей ви можете визначити, де починається туман і як швидко він стає щільнішим. З ТРІЙКОЮ. Об'єкт туману, туман лінійно збільшується. У прикладі `chapter-02/basic-scene.html` ви можете змінити ці властивості за допомогою меню в правій частині екрана, щоб побачити, як ці налаштування впливають на те, що ви бачите на екрані.

Існує також альтернативна реалізація туману, надана Three.js, `THREE.FogExp2`:

```
scene.fog = new THREE.FogExp2( 0xfffffff, 0.01 );
```

Цього разу ми не вказуємо поблизу та далеко, а лише колір (0xffffffff) та щільність туману (0,01). Зазвичай найкраще трохи поекспериментувати з цими властивостями, щоб отримати бажаний ефект.

Ще одна цікава функція сцени полягає в тому, що ви можете налаштовувати фон.

Changing the background

Ми вже бачили, що можна змінити колір фону, встановивши clearColor для WebGLRenderer так: renderer.setClearColor(backgroundColor). Ви також можете використовувати об'єкт THREE.Scene для зміни фону. Для цього у вас є три варіанти:

- Варіант 1: Ви можете використовувати суцільний колір.
- Варіант 2: Ви можете використовувати текстуру, яка в основному є зображенням, розтягнутим на весь екран. (Докладніше про текстури в Розділі 10, Завантаження та робота з текстурами.)
- Варіант 3: Ви можете використовувати карту середовища. Це також свого роду текстура, але така, що повністю охоплює камеру та рухається, коли ви змінюєте орієнтацію камери.

Зауважте, що це встановлює колір фону HTML-полотна, яке ми візуалізуємо, а не колір фону сторінки HTML. Якщо ви хочете мати прозоре полотно, вам потрібно встановити значення true для властивості alpha рендерера:

```
new THREE.WebGLRenderer({ alpha: true })
```

У меню chapter-02/basic-scene.html праворуч є спадне меню, яке показує всі ці різні налаштування. Якщо ви виберете опцію «Текстура» у спадному списку BackGround, ви побачите таке:

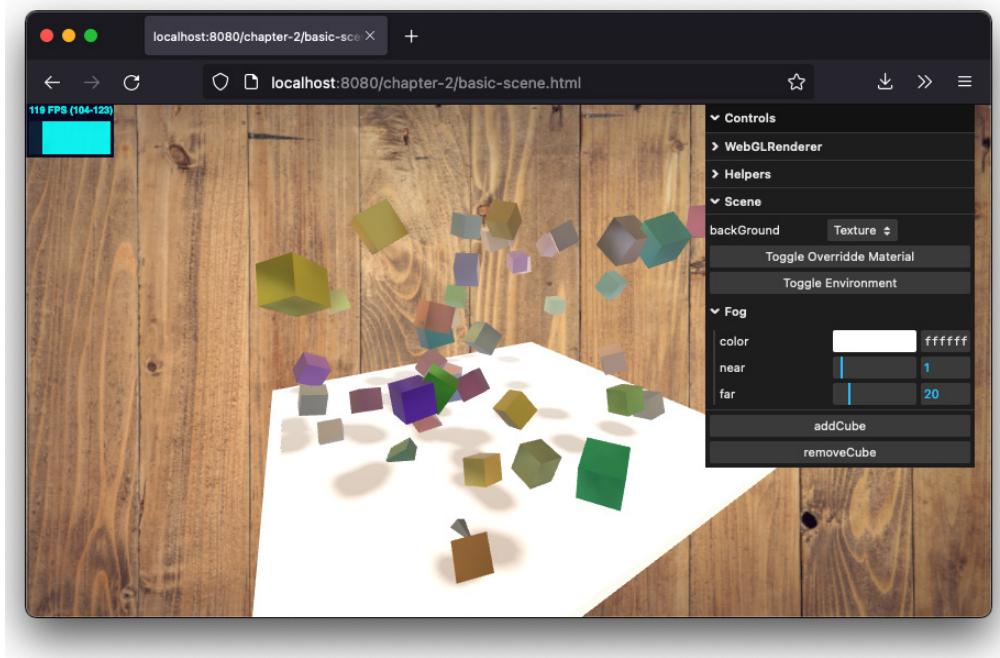

Figure 2.4 – Background using a texture

Ми детальніше розглянемо текстури та кубічні карти в розділі 10 «Завантаження та робота з текстурами». Але зараз ми коротко розглянемо, як налаштувати їх і простий фоновий колір для сцени (джерело для цього можна знайти в controls/scene-controls.js):

```
// remove any background by setting the background to null
scene.background = null;

// if you want a simple color, just set the background to a
// color
scene.background = new THREE.Color(0x44ff44);

// a texture can be loaded with a THREE.TextureLoader
const textureLoader = new THREE.TextureLoader();
textureLoader.load(
    "/assets/textures/wood/abstract-antique-
        backdrop-164005.jpg",
    (loaded) => {
        scene.background = loaded;
    }
);
// a cubemap can also be loaded with a THREE.TextureLoader
textureLoader.load("/assets/equi.jpeg", (loaded) => {
    loaded.mapping = THREE.EquirectangularReflectionMapping;
    scene.background = loaded;
});
```

Як видно з попереднього коду, ви можете призначити null, THREE.Color або THREE.TextTexture до властивості фону сцени. Завантаження текстури або кубічної карти виконується асинхронно, тому ми повинні дочекатися, поки THREE.TextureLoader завантажить дані зображення, перш ніж ми зможемо призначити його фону. У випадку кубічної карти нам потрібно зробити додатковий крок і повідомити Three.js, яку текстуру ми завантажили. Ми розглянемо більш детально в Розділі 10, Завантаження та робота з текстурами, коли ми заглибимося в подробиці роботи текстур.

Якщо ви поглянете назад на початок наступного розділу коду, то побачите, як ми створювали куби, які додавали до сцени:

```
const geometry = new THREE.BoxGeometry(0.5, 0.5, 0.5);
const cubeMaterial = new THREE.MeshStandardMaterial({
    color: color,
    roughness: 0.1,
    metalness: 0.9,
```

```
});  
const cube = new THREE.Mesh(geometry, cubeMaterial);
```

У попередньому коді ми створили геометрію та вказали матеріал. Об'єкт THREE.Scene також забезпечує спосіб змусити сітки в сцені використовувати той самий матеріал. У наступному розділі ми розглянемо, як це працює.

Updating all the materials in the scene

THREE.Scene має дві властивості, які впливають на матеріал сіток у сцені. Перша — це властивість `overrideMaterial`. По-перше, давайте продемонструємо, як це працює. На сторінці `chapter-02/basic-scene.html` ви можете натиснути кнопку `Toggle Override Material`. Це змінить матеріал усіх сіток у сцені на матеріал `THREE.MeshNormalMaterial`:

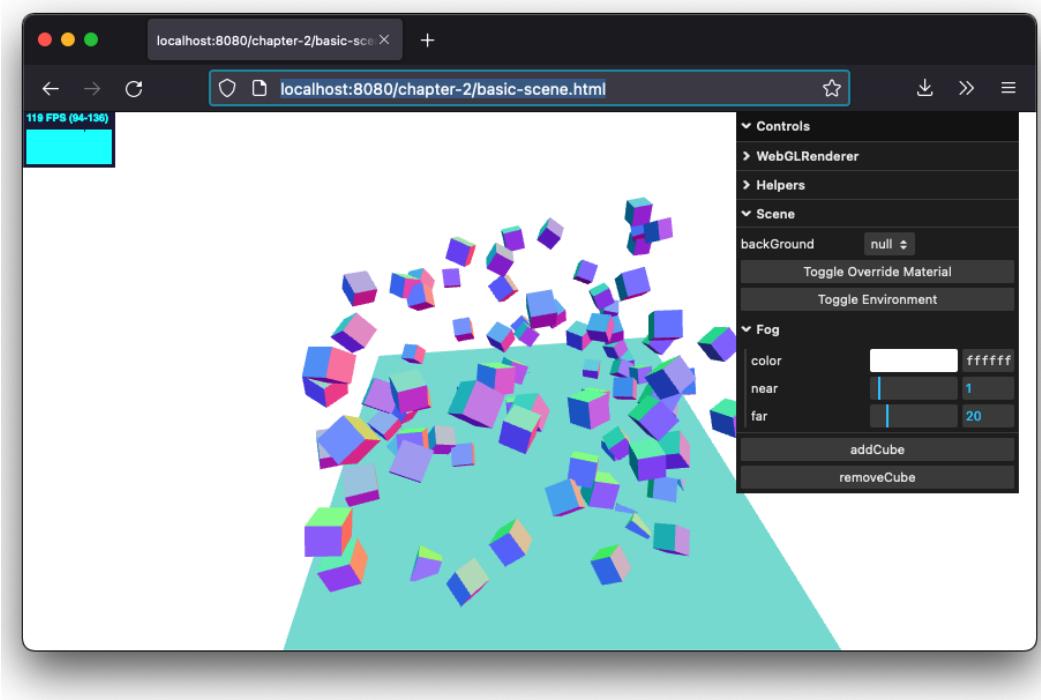

Figure 2.5 – Override mesh materials with `MeshNormalMaterial`

Як ви можете бачити на попередньому малюнку, усі об'єкти (включно з першим поверхом) тепер використовують одинаковий матеріал — у цьому випадку `THREE.MeshNormalMaterial`. Цей матеріал забарвлює кожну грань сітки залежно від її орієнтації (вектора нормалі) до камери. Це можна дуже легко зробити в коді, просто викликавши `scene.overrideMaterial = new THREE.MeshNormalMaterial();`.

Окрім застосування повного матеріалу до сцени, Three.js також надає спосіб встановити однакове значення властивості карти середовища кожного матеріалу сітки. Карта оточення модельє оточення (наприклад, кімнату, надворі або печеру), у якому знаходяться сітки. Карту оточення можна використовувати для створення відображеній на сітках, щоб зробити їх більш реальними.

Ми вже бачили, як ми можемо завантажити карту середовища в попередньому розділі про фони. Якщо ми хочемо, щоб усі наші матеріали використовували карту середовища для більш динамічних відображеній і затінення, ми можемо призначити цю завантажену карту середовища властивості середовища сцени:

```
textureLoader.load("/assets/equi.jpeg", (loaded) => {
    loaded.mapping = THREE.EquirectangularReflectionMapping;
    scene.environment = loaded;
});
```

Найкращий спосіб продемонструвати попередній код — перемкнути кнопку «Переключити середовище» з прикладу *chapter-02/basic-scene.html*. Якщо наблизити кубики, ви побачите, що їхні грані відображають частину навколошнього середовища і більше не мають суцільного кольору:

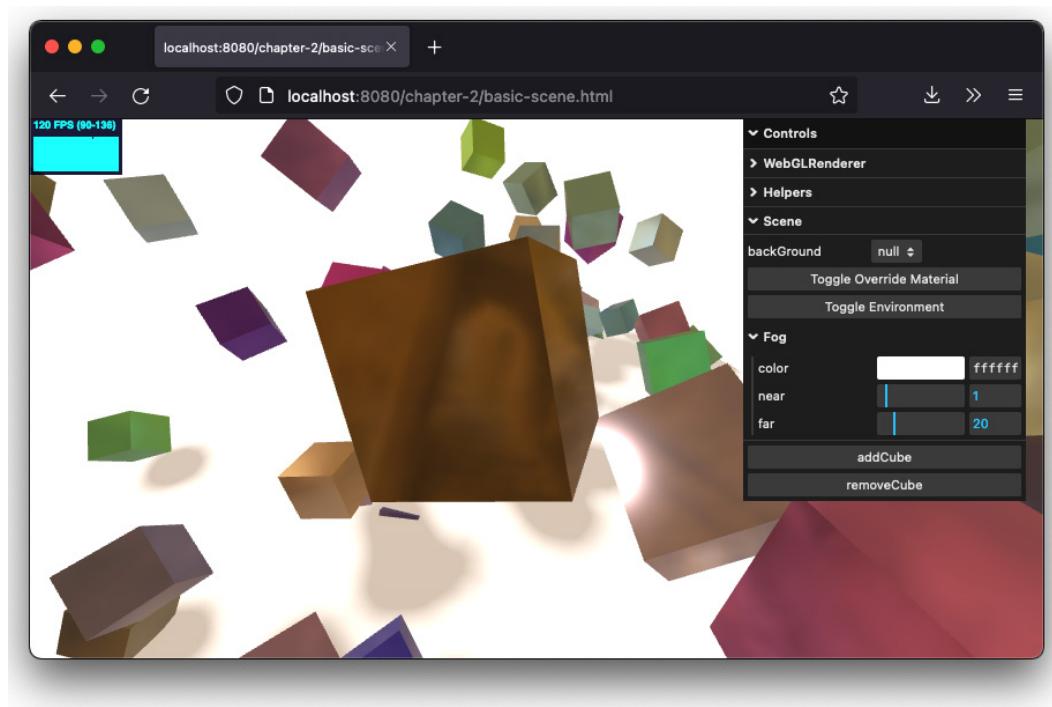

Figure 2.6 – Set the environment map to all the meshes in the scene

Тепер, коли ми обговорили базовий контейнер для всіх об'єктів, які ми хочемо відобразити, у наступному розділі ми детальніше розглянемо об'єкти (THREE.Mesh, що поєднує THREE.Geometry та матеріал), які ви можете додати до сцена.

How geometries and meshes are related

У кожному з наведених прикладів ви бачили, як використовуються геометрії та сітки. Наприклад, щоб створити сферу та додати її до сцени, ми використали наступне:

```
const sphereGeometry = new THREE.SphereGeometry(4, 20, 20);
const sphereMaterial = new THREE.MeshBasicMaterial({color:
  0x7777ff});
const sphere = new THREE.Mesh(sphereGeometry,
  sphereMaterial);
scene.add(sphere);
```

Ми визначили геометрію (THREE.SphereGeometry), яка є формою об'єкта, і його матеріал (THREE.MeshBasicMaterial), і ми об'єднали ці два в сітку (THREE.Mesh), яку можна додати до сцени. У цьому розділі ми детальніше розглянемо геометрії та сітки. Почнемо з геометрії.

The properties and functions of a geometry

Three.js поставляється з великим набором геометричних форм, які можна використовувати у своїй 3D-сцені. Просто додайте матеріал, створіть сітку, і все готово. Наступний знімок екрана з прикладу chapter-2/geometries показує кілька стандартних геометрій, доступних у Three.js:

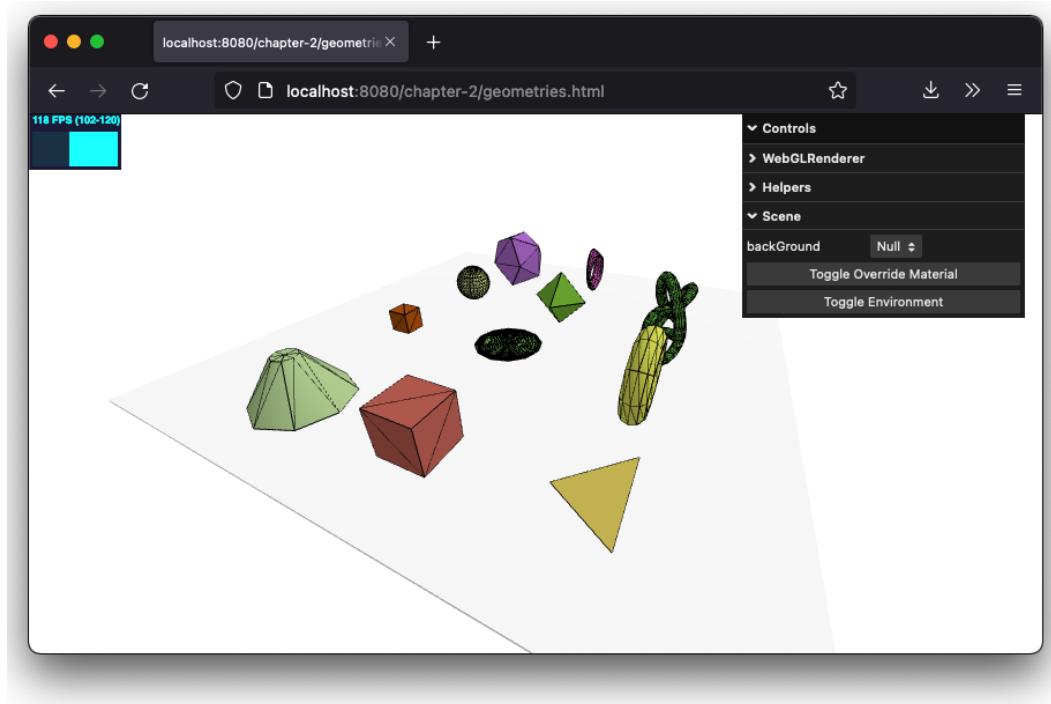

Figure 2.7 – Some of the basic geometries available in the scene

У Розділі 5 «Навчання працювати з геометріями» та Розділі 6 «Дослідження розширеніх геометрій» ми розглянемо всі базові та розширені геометрії, які пропонує Three.js. Наразі ми більш детально розглянемо, що таке геометрія.

Геометрія в Three.js і в більшості інших 3D-бібліотек — це в основному набір точок у 3D-просторі, які також називаються вершинами (де одна точка називається вершиною), і кілька граней, що з'єднують ці точки разом. Візьмемо, наприклад, куб:

- Куб має вісім кутів. Кожен із цих кутів можна визначити як координати x, y та z. Отже, кожен куб має вісім точок у тривимірному просторі.
- Куб має шість сторін, з вершиною в кожному куті. У Three.js грань завжди складається з трьох вершин, які утворюють трикутник (який має три ребра). Отже, у випадку куба кожна сторона складається з двох трикутників, щоб зробити повну сторону. Приклад того, як це виглядає, можна побачити на малюнку 2.7, подивившись на червоний куб.

Коли ви використовуєте одну з геометрій, наданих Three.js, вам не потрібно самостійно визначати всі вершини та грані. Для куба вам потрібно лише визначити ширину, висоту та глибину. Three.js використовує цю інформацію та створює геометрію з восьми вершин у правильному положенні та з правильною кількістю граней (12 у випадку куба – по 2 трикутники на сторону). Навіть якщо ви зазвичай використовуєте

геометрії, надані Three.js, або генерувати їх автоматично, ви все ще можете створювати геометрії повністю вручну, використовуючи вершини та грані, хоча це може швидко стати складним, як ви можете бачити в наступних рядках коду:

```
const v = [
  [1, 3, 1],
  [1, 3, -1],
  [1, -1, 1],
  [1, -1, -1],
  [-1, 3, -1],
  [-1, 3, 1],
  [-1, -1, -1],
  [-1, -1, 1]

const faces = new Float32Array([
  ...v[0], ...v[2], ...v[1],
  ...v[2], ...v[3], ...v[1],
  ...v[4], ...v[6], ...v[5],
  ...v[6], ...v[7], ...v[5],
  ...v[4], ...v[5], ...v[1],
  ...v[5], ...v[0], ...v[1],
  ...v[7], ...v[6], ...v[2],
  ...v[6], ...v[3], ...v[2],
  ...v[5], ...v[7], ...v[0],
  ...v[7], ...v[2], ...v[0],
  ...v[1], ...v[3], ...v[4],
  ...v[3], ...v[6], ...v[4]
]);
const bufferGeometry = new THREE.BufferGeometry();
bufferGeometry.setAttribute("position", new THREE.
BufferAttribute(faces, 3));
bufferGeometry.computeVertexNormals();
```

Попередній код показує, як створити простий куб. Ми визначаємо точки (вершини), які утворюють цей куб, у масиві v. З цих вершин ми можемо створити наступні грані. У Three.js нам потрібно надати всю інформацію про обличчя в одному великому масиві Float32Array. Як ми вже згадували, грань складається з трьох вершин. Отже, для кожної грані нам потрібно визначити дев'ять значень: x, y і z кожної вершини. Оскільки ми маємо три вершини на грань, ми маємо дев'ять значень. Щоб полегшити читання, ми використовуємо

...(spread) /розширення/ оператор з JavaScript, щоб додати окремі значення кожної вершини до масиву. Отже, ...v[0], ...v[2], ...v[1] призведе до таких значень у масиві: 1, 3, 1, 1, -1, 1, 1, 3, 1.

Зауважте, що ви повинні подбати про послідовність вершин, які використовуються для визначення граней. Порядок, у якому вони визначені, визначає, чи Three.js вважає, що це лицьове обличчя (обличчя, звернене до камери), чи зворотне обличчя. Якщо ви створюете грані, вам слід використовувати послідовність за годинниковою стрілкою для лицьових граней і послідовність проти годинникової стрілки, якщо ви хочете створити зворотну грань.

У нашому прикладі ми використали кілька вершин, щоб визначити шість сторін куба, з двома трикутниками для кожної грані. У попередніх версіях Three.js ви також могли використовувати чотирикутник замість трикутника. Для визначення грані квадроцикл використовує чотири вершини замість трьох. У світі 3D-моделювання точиться гаряча дискусія щодо того, чи краще використовувати чотирикутники чи трикутники. В основному під час моделювання часто віддають перевагу використанню квадрациклів, оскільки їх легше покращити та згладити, ніж трикутники. Однак для движків візуалізації та ігор відмінно відобразити за допомогою трикутників.

Використовуючи ці вершини та грані, тепер ми можемо створити новий екземпляр THREE.BufferGeometry та призначити вершини атрибути position. Останнім кроком є виклик computeVertexNormals() для геометрії, яку ми створили. Коли ми викликаємо цю функцію, Three.js визначає вектор нормалі для кожної з вершин і для граней. Це інформація, яку Three.js використовує, щоб визначити, як розфарбувати обличчя на основі різних джерел світла в сцені (яке ви можете легко візуалізувати, якщо використовуєте THREE.MeshNormalMaterial).

За допомогою цієї геометрії тепер ми можемо створити сітку, як ми бачили раніше. Ми створили приклад, який можна використовувати, щоб пограти з положенням вершин, на якому також показано окремі грані. У нашому прикладі chapter-2/custom-geometry ви можете змінити положення всіх вершин куба та побачити, як реагують грані. Це показано на наступному знімку екрана:

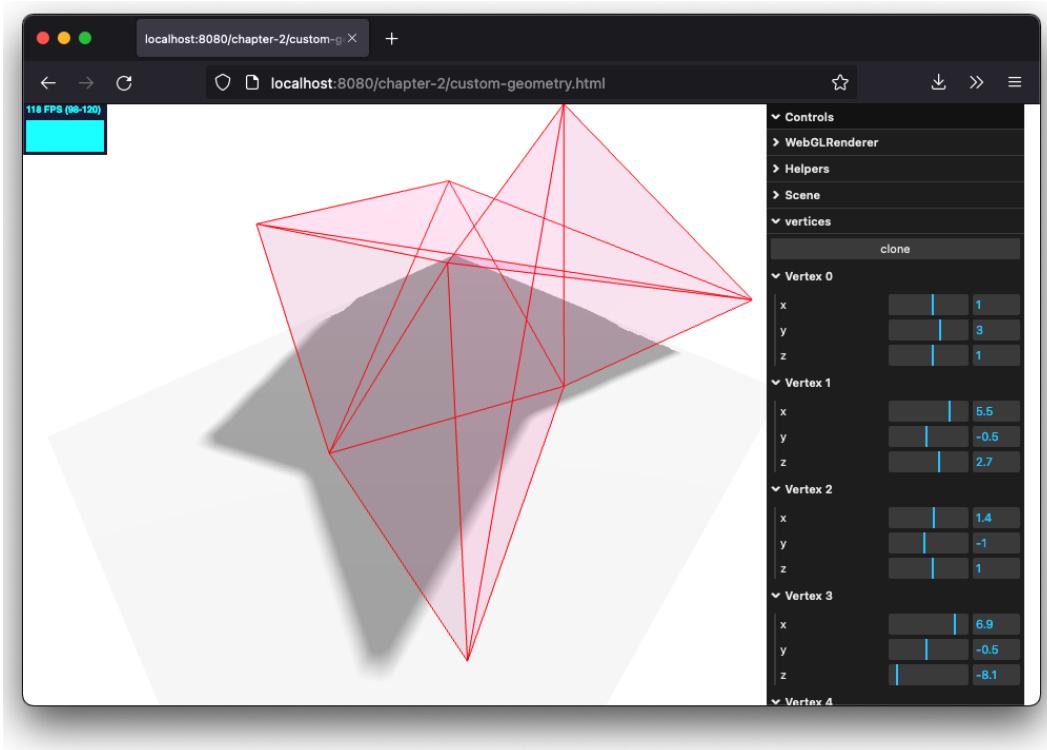

Figure 2.8 – Move vertices around to change the shape

Цей приклад, який використовує ті самі налаштування, що й усі інші приклади, має цикл візуалізації. Щоразу, коли ви змінюєте одну з властивостей у розкривному полі керування, куб візуалізується на основі зміненого положення однієї з вершин. Це не те, що працює з коробки. З міркувань продуктивності Three.js припускає, що геометрія сітки не зміниться протягом її життя. Для більшості геометрій і варіантів використання це дуже справедливе припущення. Однак якщо ви змінюєте резервний масив (у цьому випадку `const` має значення нового масиву `Float32Array([...])`), нам потрібно повідомити Three.js, що щось змінилося. Ви можете зробити це, встановивши для властивості `needsUpdate` відповідного атрибута значення `true`. Це буде виглядати приблизно так:

```
mesh.geometry.attributes.position.needsUpdate = true;
mesh.geometry.computeVertexNormals();
```

Зверніть увагу, що у випадку оновлених вершин також доцільно перерахувати вектори нормалей, щоб переконатися, що матеріали також відображаються правильно. Більше інформації про те, що таке нормальні вектори і чому він важливий, буде пояснено в Розділі 10, Завантаження та робота з текстурами.

У меню chapter-2/custom-geometry є одна кнопка, яку ми ще не розглянули. У меню праворуч є кнопка клонування. Ми згадували, що геометрія визначає форму та форму об'єкта, і в поєднанні з матеріалом ми створюємо об'єкт, який можна додати до сцени для рендерингу Three.js. За допомогою функції `clone()`, як випливає з назви, ми можемо зробити копію геометрії та, наприклад, використовувати її для створення іншої сітки з іншим матеріалом. У тому ж прикладі, chapter-2/custom-geometry, ви можете побачити кнопку клонування у верхній частині графічного інтерфейсу користувача, як на наступному знімку екрана:

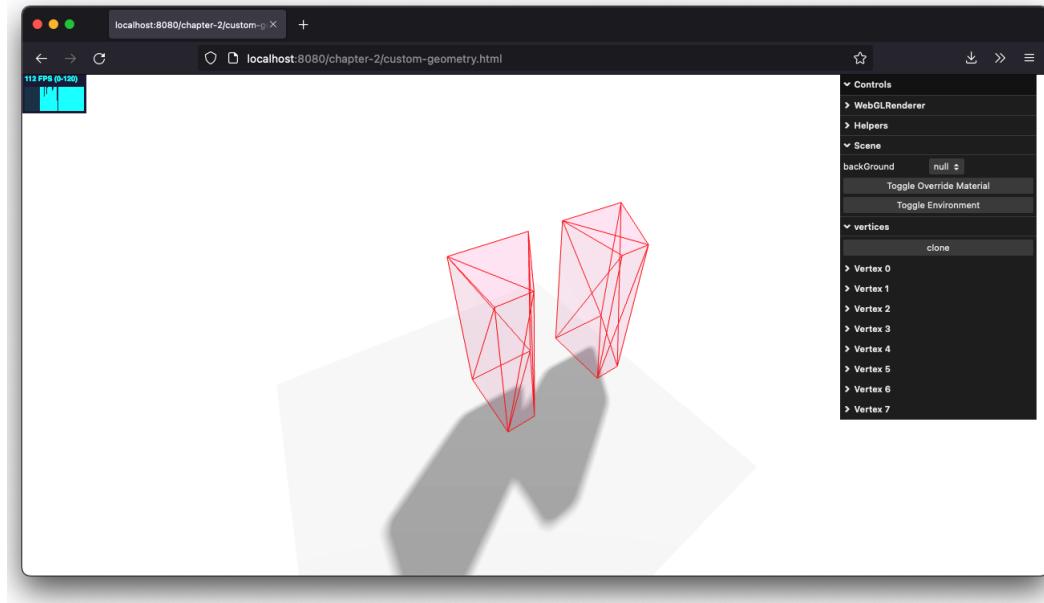

Figure 2.9 – Make a clone of the geometry

Якщо ви натиснете на цю кнопку, буде створено клон (копію) геометрії, як вона є зараз; потім буде створено новий об'єкт з іншим матеріалом, і, нарешті, об'єкт буде додано до сцени. Код для цього такий:

```
const cloneGeometry = (scene) => {
  const clonedGeometry = bufferGeometry.clone();
  const backingArray = clonedGeometry.getAttribute("position").array;
  // change the position of the x vertices so it is placed
  // next to the original object
  for (const i in backingArray) {
    if ((i + 1) % 3 === 0) {
```

```

        backingArray[i] = backingArray[i] + 3;
    }
}

clonedGeometry.getAttribute("position").needsUpdate =
    true;
const cloned = meshFromGeometry(clonedGeometry);
cloned.name = "clonedGeometry";

const p = scene.getObjectByName("clonedGeometry");
if (p) scene.remove(p);

scene.add(cloned);
};

```

Як ви можете бачити в попередньому коді, ми використовуємо функцію `clone()` для клонування `bufferGeometry`. Після клонування ми обов'язково оновлюємо значення х кожної вершини, щоб клон розміщувався в іншому місці, ніж оригінальний (ми також могли використати `translateX`, про що ми пояснюємо в наступному розділі цієї глави). Далі ми створюємо `THREE.Mesh`, видаляємо клонований меш, якщо він є, і додаємо новий клон. Щоб створити нову сітку, ми використовуємо спеціальну функцію під назвою `meshFromGeometry`. Як швидкий крок убік, давайте також подивимося, як це реалізовано:

```

const meshFromGeometry = (geometry) => {
    var materials = [
        new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0xff0000,
            wireframe: true }),
        new THREE.MeshLambertMaterial({
            opacity: 0.1,
            color: 0xff0044,
            transparent: true,
        }),
    ];
    var mesh = createMultiMaterialObject(geometry, materials);
    mesh.name = "customGeometry";
    mesh.children.forEach(function (e) {
        e.castShadow = true;
    });
    return mesh;
};

```

Якщо ви поглянете на цей приклад, ви побачите прозорий куб і лінії (ребра), які складають нашу геометрію. Для цього ми створюємо багатоматеріальну сітку. Це означає, що ми кажемо Three.js використовувати два різні матеріали в одній сітці. Для цього Three.js надає гарну допоміжну функцію під назвою `createMultiMaterialObject`, яка виконує те, що випливає з назви. На основі геометрії та списку матеріалів створюється об'єкт, який ми можемо додати до сцени. Є одна річ, яку вам потрібно знати, працюючи з результатами виклику `createMultiMaterialObject`. Ви отримуєте не одну сітку; це `THREE.Group`, об'єкт-контейнер, який у цьому випадку містить окрім `THREE.Mesh` для кожного матеріалу, який ми надаємо. Таким чином, під час візуалізації сітка виглядає як єдиний об'єкт, але насправді складається з кількох об'єктів `THREE.Mesh`, які відображаються один над одним. Це також означає, що якщо ми хочемо мати тіні, нам потрібно ввімкнути це для кожної сітки всередині групи (що ми зробили в попередньому фрагменті коду).

У попередньому коді ми використали `createMultiMaterialObject` з об'єкта `THREE.SceneUtils`, щоб додати каркас до створеної нами геометрії. Three.js також надає альтернативний спосіб додавання каркасу за допомогою `THREE.WireframeGeometry`. Якщо припустити, що у вас є геометрія під назвою `geom`, ви можете створити з неї каркасну геометрію: `const wireframe = new THREE.WireframeGeometry(geom);`. Далі ви можете намалювати лінії цієї геометрії за допомогою об'єкта `Three.LineSegments`, спочатку створивши лінію `const line = new THREE.LineSegments(wireframe)`. Об'єкт `LineSegments(wireframe)`, а потім додавання його до сцени: `scene.add(line)`. Оскільки цей помічник внутрішньо є лише об'єктом `THREE.Line`, ви можете стилізувати вигляд каркаса. Наприклад, щоб встановити ширину ліній каркаса, використовуйте `line.material.lineWidth = 2;`.

Ми вже трохи розглянули об'єкт `THREE.Mesh`. У наступному розділі ми глибше розглянемо, що ви можете з ним робити.

Functions and attributes for meshes

Ми вже дізналися, що для створення сітки нам потрібна геометрія та один або кілька матеріалів. Коли у нас є сітка, ми додаємо її до сцени, і вона рендериться. Є кілька властивостей, які можна використовувати, щоб змінити місце та спосіб появи цієї сітки на сцені. У нашому першому прикладі ми розглянемо наступний набір властивостей і функцій:

- `position`: Це визначає положення об'єкта відносно положення його батьківського елемента. Найчастіше батьківським об'єктом є об'єкт `THREE.Scene` або `THREE.Group`.
- `rotation`: За допомогою цієї властивості ви можете встановити обертання об'єкта навколо будь-якої з його власних осей. Three.js також надає спеціальні функції для обертання навколо однієї осі: `rotateX()`, `rotateY()` і `rotateZ()`.
- `scale`: Ця властивість дозволяє вам масштабувати об'єкт навколо його осей `x`, `y` та `z`.

- `translateX()` / `translateY()` and `translateZ()`: Ця властивість переміщує об'єкт на задану величину вздовж відповідної осі.
- `lookAt()`: Ця властивість вказує об'єкт на певний вектор у просторі. Це альтернатива встановленню повороту вручну.
- `visible`: Ця властивість визначає, чи слід візуалізувати цю сітку чи ні.
- `castShadow`: Ця властивість визначає, чи ця сітка відкидає тіні, коли на неї потрапляє світло. За замовчуванням сітки не відкидають тіні.

Коли ми обертаемо об'єкт, ми обертаемося навколо осі. У 3D-сцені є кілька просторів, які мають вісь, навколо якої можна обертатися. Функції `rotateN()` повертають об'єкт навколо осі в локальному просторі. Це означає, що об'єкт обертається навколо осі свого батька.

Отже, коли ви додаєте об'єкт до сцени, функції `rotateN()` повертатимуть цей об'єкт навколо головної осі сцени. Коли об'єкт є частиною вкладеної групи, ці функції обертатимуть об'єкт навколо осі свого батьківського елемента, що, як правило, є потрібним. Three.js також має спеціальний `rotateOnWorldAxis`, який дозволяє вам обертати об'єкт навколо осі головної THREE.Scene незалежно від фактичного батька об'єкта. Нарешті, ви також можете змусити об'єкт обертатися навколо власної осі (це називається простором об'єкта), викликавши функцію `rotateOnAxis`.

Як завжди, ми підготували для вас приклад, який дозволить вам пограти з цими властивостями. Якщо ви відкриєте `chapter-2/mesh-properties.html` у своєму браузері, ви отримаєте спадне меню, де ви можете змінити всі ці властивості та безпосередньо побачити результат, як показано на наступному знімку екрана:

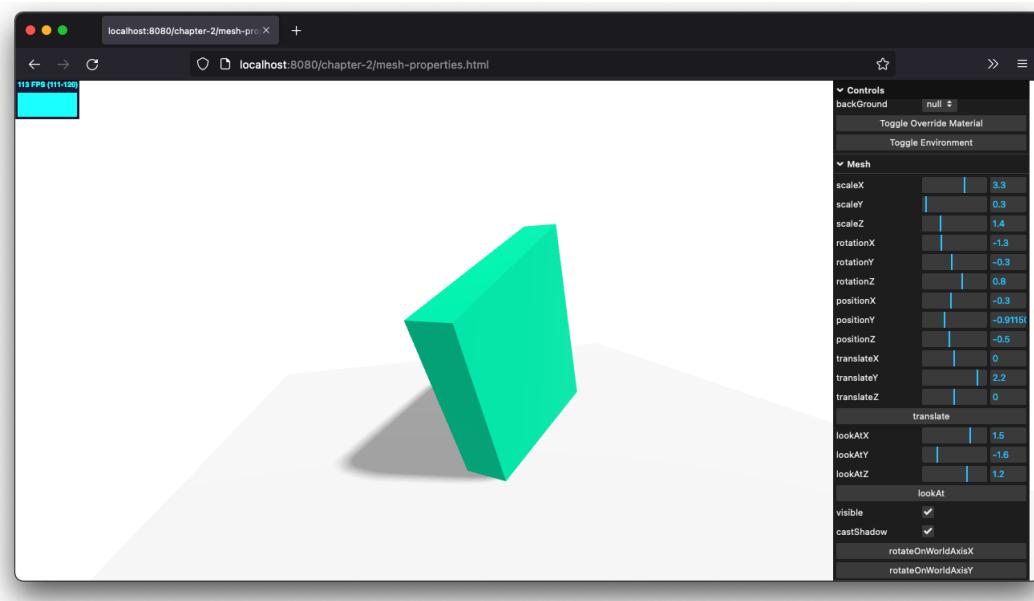

Figure 2.10 – Mesh properties

Дозвольте мені ознайомитися з властивостями; Я почну з властивості position.

Setting the location of the mesh with the position property

Ми вже бачили цю властивість кілька разів, тож давайте швидко розглянемо її. За допомогою цієї властивості ви встановлюєте координати x, у та z об'єкта відносно його батьківського елемента. Ми повернемося до цього в розділі 5 «Навчання працювати з геометріями», коли розглянемо групування об'єктів. Ми можемо встановити властивість позиції об'єкта трьома різними способами. Ми можемо встановити кожну координату безпосередньо:

```
cube.position.x = 10;
cube.position.y = 3;
cube.position.z = 1;
```

Однак ми також можемо встановити всі з них одночасно, як показано нижче:

```
cube.position.set(10,3,1);
```

Є й третій варіант. Властивість position є об'єктом THREE.Vector3. Це означає, що ми також можемо зробити наступне, щоб встановити цей об'єкт:

```
cube.position = new THREE.Vector3(10,3,1)
```

Наступним у списку є властивість обертання. Ви вже бачили, як цю властивість кілька разів використовували тут і в розділі 1 «Створення вашої першої 3D-сцени за допомогою Three.js».

Defining the rotation of the mesh with the rotation property

With this property, you set the rotation of the object around one of its axes. You can set this value in the same manner as we did the position. A complete rotation, as you might remember from math class, is 2π . You can configure this in Three.js in a couple of different ways:

```
cube.rotation.x = 0.5*Math.PI;
cube.rotation.set(0.5*Math.PI, 0, 0);
cube.rotation = new THREE.Vector3(0.5*Math.PI,0,0);
```

Якщо ви хочете замість цього використовувати градуси (від 0 до 360), нам доведеться перетворити їх у радіани. Це можна легко зробити наступним чином:

```
const degrees = 45;
const inRadians = degrees * (Math.PI / 180);
```

У попередньому блоці коду ми зробили перетворення самостійно. Three.js також надає клас MathUtils, який забезпечує багато корисних перетворень, у тому числі те, що виконує те саме, що ми робили в попередньому блоці коду. Ви можете пограти з цією властивістю, використовуючи приклад chapter-2/mesh-properties.

Наступна властивість у нашему списку, про яку ми не говорили: масштаб. Назва майже підсумовує, що ви можете зробити з цією властивістю. Ви можете масштабувати об'єкт уздовж певної осі. Якщо встановити значення масштабу менше одиниці, об'єкт зменшиться, як показано на наступному знімку екрана:

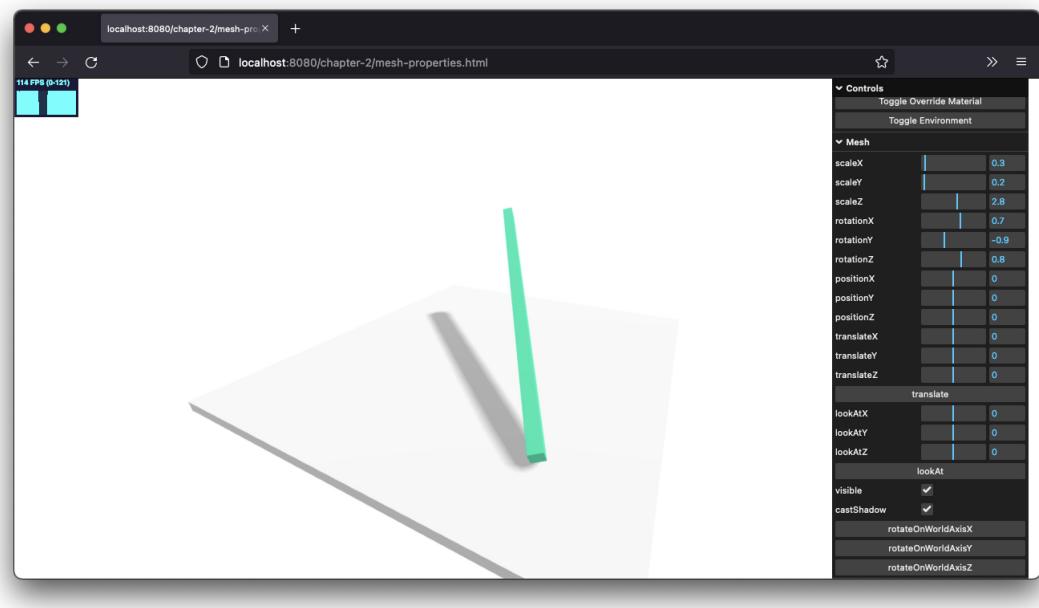

Figure 2.11 – Use scale to shrink a mesh

Якщо ви використовуєте значення, більші за одиницю, об'єкт стане більшим, як показано на наступному знімку екрана:

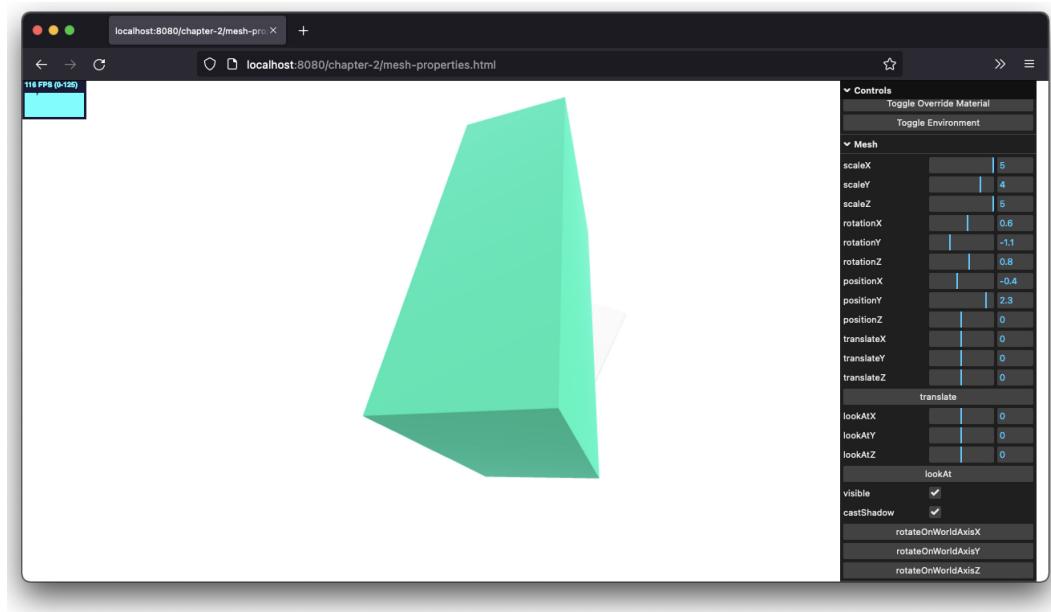

Figure 2.12 – Use scale to grow a mesh

Наступна частина сітки, яку ми розглянемо, це властивість `translate`.

Changing the position using the translate property

За допомогою перекладу ви також можете змінити положення об'єкта, але замість того, щоб визначити абсолютну позицію, де ви хочете розташувати об'єкт, ви визначаєте відстань, на яку об'єкт має переміститися, відносно його поточного положення. Наприклад, ми маємо сферу, яка додається до сцени, і її положення встановлено на (1, 2, 3). Далі ми переносимо об'єкт вздовж його осі x: `translateX(4)`. Його позиція тепер буде (5, 2, 3). Якщо ми хочемо повернути об'єкт у вихідне положення, ми використовуємо `translateX(-4)`. У прикладі chapter-2/mesh-properties є вкладка меню під назвою «перекласти». Звідти ви можете експериментувати з цією функцією. Просто встановіть значення перекладу для x, у та z і натисніть кнопку перекладу. Ви побачите, що об'єкт переміщується в нове положення на основі цих трьох значень.

Останні дві властивості, які ми розглянемо, використовуються для повного видалення об'єкта шляхом встановлення властивості `visible` на `false` та заборони відкидання тіні від цього об'єкта шляхом встановлення значення `false` для властивості `castShadow`. Коли ви натискаєте ці кнопки, ви побачите, що куб стає невидимим і видимим, і ви можете заборонити йому відкидати тіні.

Для отримання додаткової інформації про сітки, геометрії та те, що ви можете робити з цими об'єктами, перегляньте розділ 5 «Навчання працювати з геометріями» та розділ 7 «Точки та спрайти».

Поки що ми розглянули THREE.Scene, головний об'єкт, який містить усі об'єкти, які ми хочемо відобразити, і ми детально розглянули, що таке THREE.Mesh і як можна створити THREE.Mesh і розмістіть його в сцені. У попередніх розділах ми вже використовували камеру, щоб визначити, яку частину THREE.Scene ви хотіли відобразити, але ще не пояснювали докладно, як можна налаштувати камеру. У наступному розділі ми зануримося в ці деталі.

Using different cameras for different scenes

У Three.js є два різних типи камер: ортографічна та перспективна. Зверніть увагу, що Three.js також надає кілька дуже специфічних камер для створення сцен, які можна переглядати за допомогою 3D-окулярів або обладнання VR. Ми не будемо детально описувати ці камери в цій книзі, оскільки вони працюють точно так само, як камери, описані в цьому розділі. Якщо вас цікавлять ці камери, Three.js надає кілька стандартних прикладів:

- **Anaglyph effect:** https://threejs.org/examples/#webgl_effects_anaglyph
- **Parallax barrier:** https://threejs.org/examples/#webgl_effects_parallaxbarrier
- **Stereo effect:** https://threejs.org/examples/#webgl_effects_stereo

Якщо ви шукаєте прості камери віртуальної реальності, ви можете використовувати THREE.StereoCamera для створення 3D-сцен, які відтворюються одна до одної (стандартний стереоэффект), використовувати паралельний бар'єр (як надає 3DS) або створювати ефект анагліфа, де різні види відображаються різними кольорами. Крім того, Three.js має деяку експериментальну підтримку стандарту WebVR, який підтримується кількома браузерами (додаткову інформацію див. на сторінці <https://webvr.info/developers/>). Щоб скористатися цим, не так багато потрібно змінити. Ви просто встановлюєте `renderer.vr.enabled = true`, а Three.js впорається з рештою. На веб-сайті Three.js є кілька прикладів демонстрації цієї властивості та деяких інших функцій підтримки WebVR у Three.js: <https://threejs.org/examples/>.

Зараз ми зосередимося на стандартній перспективні та ортографічній камері. Найкращий спосіб пояснити відмінності між цими камерами – це переглянути кілька прикладів.

An orthographic camera versus a perspective camera

У прикладах до цього розділу ви можете знайти демонстрацію під назвою `chapter2/cameras`. Коли ви відкриєте цей приклад, ви побачите щось на зразок такого:

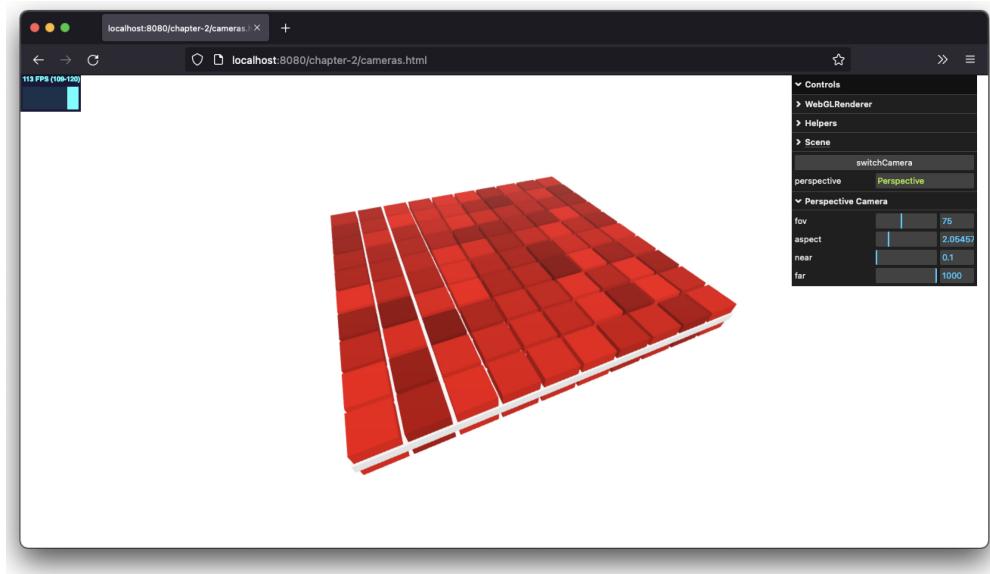

Figure 2.13 – Perspective camera view

Цей попередній знімок екрана називається перспективним видом і є найбільш природним. Як видно з цього малюнка, чим далі куби від камери, тим меншими вони відображаються. Якщо ми змінимо камеру на інший тип, який підтримує Three.js, ортографічну камеру, ви побачите такий вигляд тієї самої сцени:

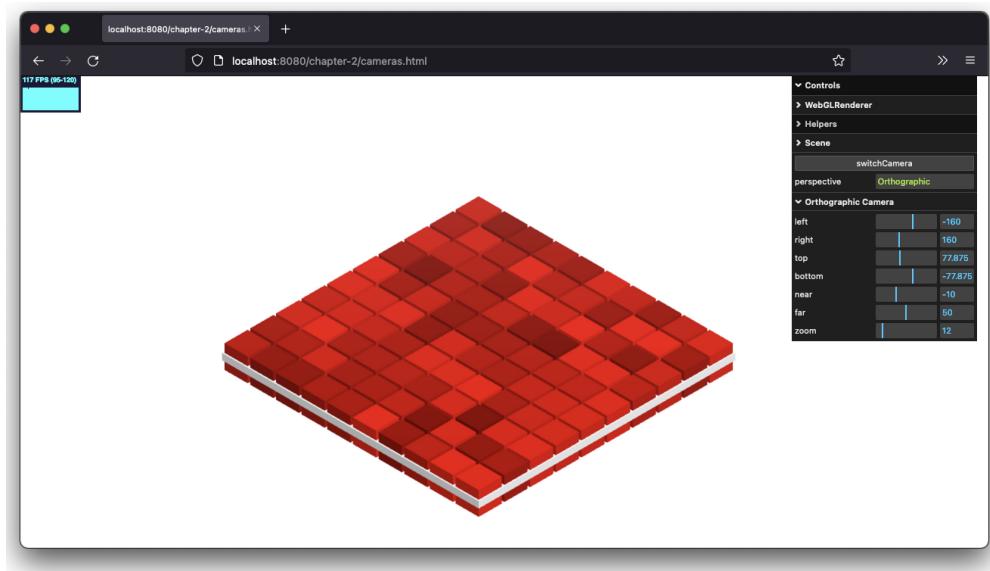

Figure 2.14 – Orthographic camera view

За допомогою ортографічної камери всі куби відображаються однакового розміру; відстань між об'єктом і камерою не має значення. Це часто використовується в двовимірних іграх, таких як старі версії Civilization і SimCity 4:

Figure 2.15 – Orthographic usage in SimCity 4

Perspective camera properties

Давайте спочатку розглянемо THREE.PerspectiveCamera більше. У прикладі ви можете встановити ряд властивостей, які визначають, що буде показано через об'єктив камери:

- **fov:** Поле зору (FOV) — це частина сцени, яку можна побачити з камери. Люди, наприклад, мають поле зору майже на 180 градусів, тоді як деякі птахи навіть мають повний кут зору на 360 градусів. Але оскільки звичайний екран комп'ютера не повністю заповнює наш зір, часто вибирається менше значення. Як правило, для ігор вибирається поле зору від 60 до 90 градусів. Хороше значення за умовчанням: 50
- **aspect:** Це співвідношення сторін між горизонтальним і вертикальним розмірами області, де ми виводимо результат. У нашому випадку, оскільки ми використовуємо все вікно, ми використовуємо лише це співвідношення. Співвідношення сторін визначає різницю між горизонтальним та вертикальним кутом огляду. Хороше типове: `window.innerWidth / window.innerHeight`
- **near:** Властивість `near` визначає, наскільки близько до камери Three.js має відтворювати сцену. Зазвичай ми встановлюємо дуже мале значення, щоб відобразити все безпосередньо з позиції камери. Хороше значення за замовчуванням: 0,1

- **far:** Властивість far визначає, як далеко камера може бачити з положення камери. Якщо ми встановимо це занизьке значення, частина нашої сцени може не відтворюватися, а якщо ми встановимо це надто високе значення, у деяких випадках це може вплинути на продуктивність відтворення. Хороше значення за замовчуванням: 100
- **zoom:** Властивість zoom дозволяє вам збільшувати та зменшувати масштаб сцени. Коли ви використовуєте число, менше за 1, ви зменшуєте масштаб сцени, а якщо ви використовуєте число, більше за 1, ви збільшуєте масштаб. Зауважте, що якщо ви вкажете від'ємне значення, сцена буде відображеня дотори дном. Хороше типове зна

Наступна діаграма дає хороший огляд того, як ці властивості працюють разом, щоб визначити, що ви бачите:

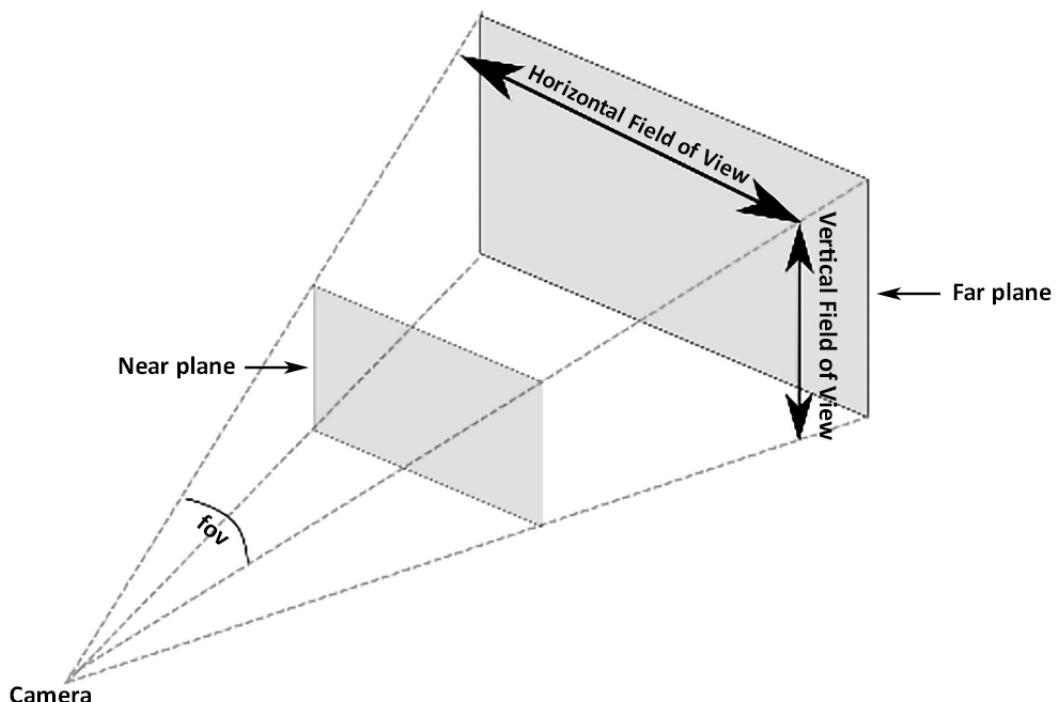

Figure 2.16 – Properties of the perspective camera

Властивість Fov камери визначає горизонтальне поле зору. На основі властивості аспекту визначається вертикальне поле зору. Властивість near використовується для визначення положення близької площини, а властивість far визначає положення дальньої площини. Область між близькою площею та дальнюю площею буде візуалізовано таким чином:

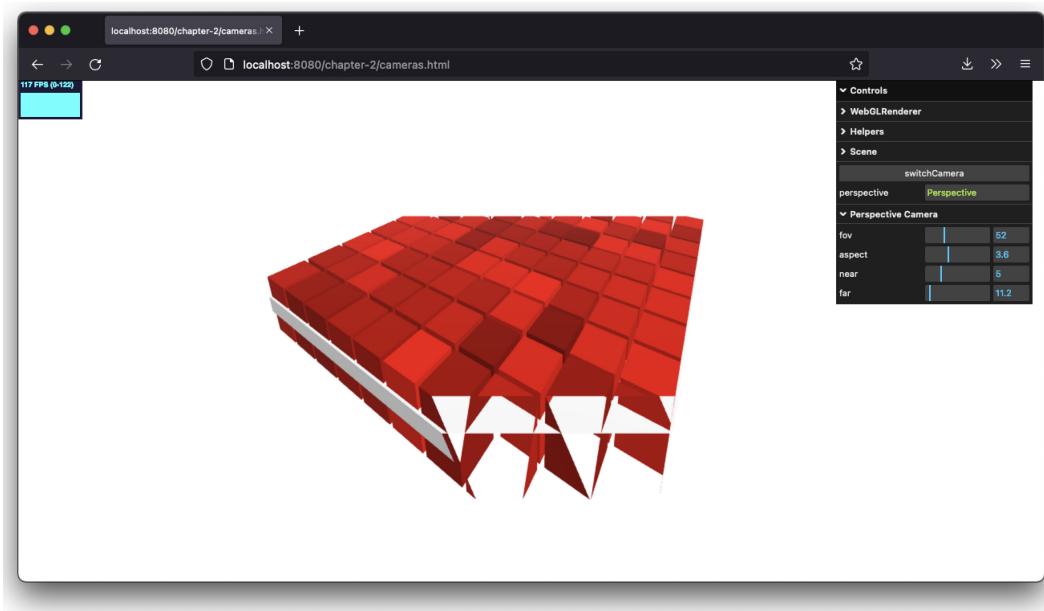

Figure 2.17 – Far and near clip the rendered mesh

Orthographic camera properties

Щоб налаштовувати ортографічну камеру, нам потрібно використовувати інші властивості. Ортографічну проекцію не цікавить, яке співвідношення сторін використовувати або яке поле зору ми маємо на сцені, оскільки всі об'єкти відображаються в однаковому розмірі. Коли ви визначаєте ортографічну камеру, ви визначаєте кубоподібну область, яку потрібно відобразити. Властивості орфографічної камери відображають це наступним чином:

- **left**: Це описано в документації Three.js як ліва площа зору камери. Ви повинні побачити це як ліву межу того, що буде відображене. Якщо ви встановите це значення на -100, ви не побачите жодних об'єктів, розташованих далі, ніж ліворуч.
- **right**: Властивість справа працює подібно до властивості ліворуч, але цього разу з іншого боку екрана. Все, що знаходиться далі праворуч, не відображатиметься.
- **top**: Це найвища позиція для візуалізації.
- **bottom**: Це нижня позиція для візуалізації.
- **near**: З цього моменту, на основі положення камери, буде відтворено сцену.
- **far**: До цього моменту на основі положення камери буде відтворено сцену.

- **zoom:** Це дозволяє збільшувати та зменшувати сцену. Якщо ви використовуєте число менше 1, ви зменшите масштаб сцени; якщо ви використовуєте число більше за 1, ви збільшите масштаб. Зауважте, що якщо ви вкажете від'ємне значення, сцена буде відображеня догори дном. Значення за умовчанням — 1.

І всі ці властивості можна узагальнити на наступній діаграмі:

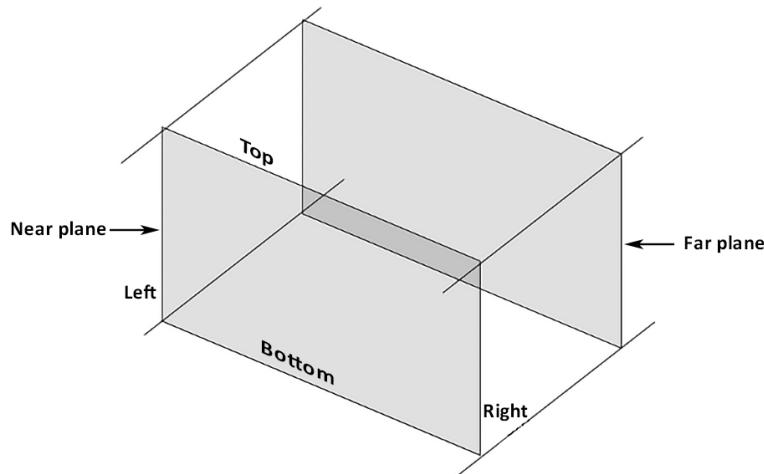

Figure 2.18 – Properties of the orthographic camera

І так само, як у випадку з перспективною камерою, ви можете точно визначити область сцени, яку хочете відобразити:

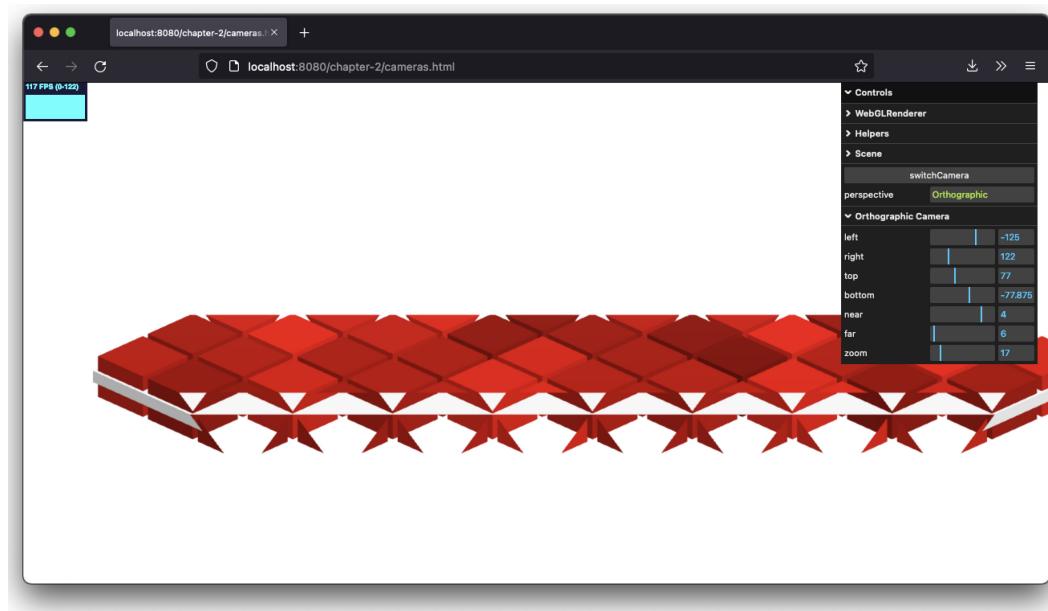

Figure 2.19 – Clipped area with an orthographic camera

У попередньому розділі ми пояснили різні камери, які підтримує Three.js. Ви дізналися, як їх налаштовувати та як ви можете використовувати їхні властивості для відтворення різних частин сцени. Ми ще не показали, як ви можете контролювати, на яку частину сцени дивиться камера. Ми пояснимо це в наступному розділі.

Looking at specific points

Наразі ви бачили, як створити камеру та що означають різні аргументи. У Розділі 1 «Створення вашої першої 3D-сцени за допомогою Three.js» ви також побачили, що вам потрібно розташувати камеру десь у сцені, і зображення з цієї камери відтворюється. Зазвичай камера спрямована в центр сцени: позиція $(0, 0, 0)$. Однак ми можемо легко змінити те, на що дивиться камера, наступним чином:

```
camera.lookAt (new THREE.Vector3 (x, y, z));
```

У прикладі chapter2/cameras ви також можете вказати координати, на які має дивитися камера. Зауважте, що коли ви змінюєте lookAt у налаштуваннях OrthographicCamera, кубики залишаються того самого розміру.

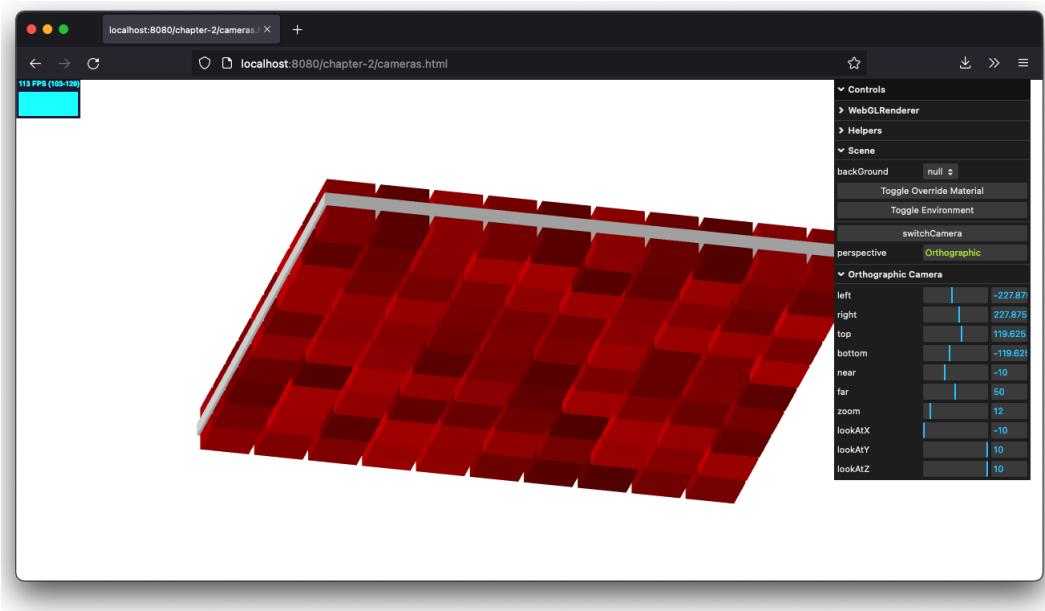

Figure 2.20 – Changed lookAt property for the orthographic camera

Коли ви використовуєте функцію `lookAt`, ви направляєте камеру в певне положення. Ви також можете використовувати це, щоб змусити камеру стежити за об'єктом навколо сцени. Оскільки кожен об'єкт `THREE.Mesh` має позицію, яка є об'єктом `THREE.Vector3`, ви можете використовувати функцію `lookAt`, щоб вказати на певну сітку в сцені. Все, що вам потрібно використовувати, це: `camera.lookAt(mesh.position)`. Якщо ви викличете це в циклі візуалізації, ви змусите камеру стежити за об'єктом, коли він рухається сценою.

Debugging what a camera looks at

Під час налаштування камери дуже допоможе наявність меню, де можна пограти з різними налаштуваннями. Однак інколи вам може знадобитися точно побачити область, яку візуалізує камера. Three.js дозволяє зробити це, візуалізуючи зріз камери (область, яку показує камера). Для цього ми просто додаємо до сцени додаткову камеру та додаємо камеру-помічника. Щоб побачити це в дії, відкрийте приклад `chapter-2/debug-camera.html`:

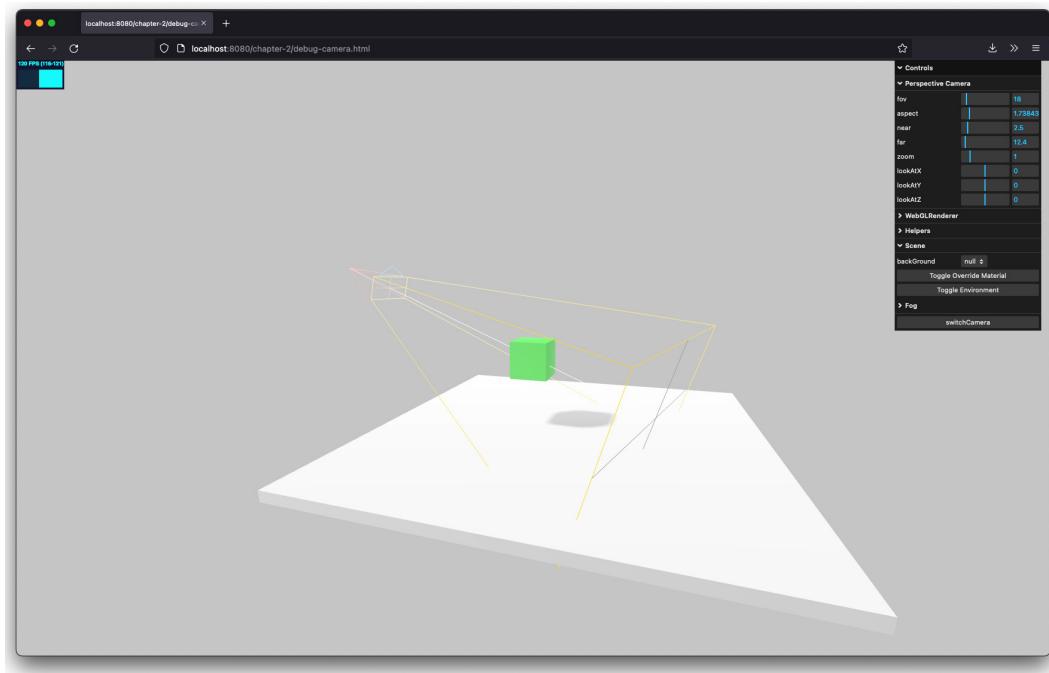

Figure 2.21 – Show the frustum of the camera

На попередньому малюнку ви можете побачити контур зрізаної точки перспективної камери. Якщо ви зміните властивості в меню, ви побачите, що зріз також змінюється. Цей усечений візуалізується додаванням наступного:

```
const helper = new THREE.CameraHelper(camera);
scene.add(helper);
// in the render loop
helper.update();
```

Ми також додали кнопку `switchCamera`, яка дозволяє перемикатися між зовнішньою камерою, яка дивиться на сцену, та основною камерою в сцені. Це чудовий спосіб отримати правильні налаштування для вашої камери:

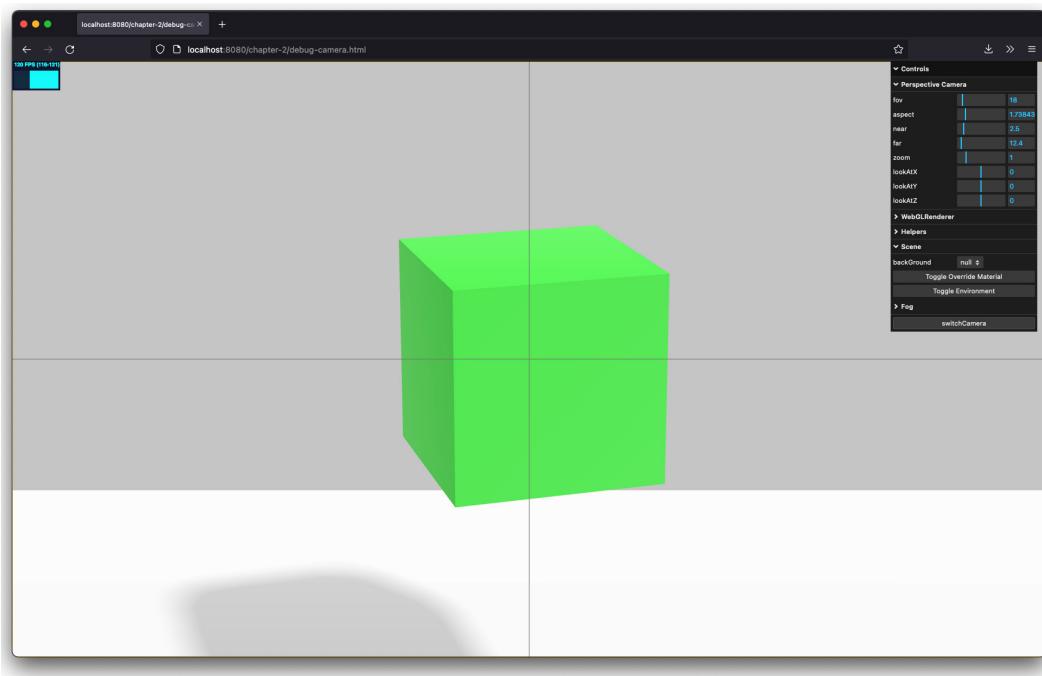

Figure 2.22 – Switch between cameras

Перемикати камери в Three.js дуже легко. Єдине, що вам потрібно зробити, це повідомити Three.js, що ви хочете рендерити сцену через іншу камеру.

Summary

Ми багато обговорювали в цьому другому вступному розділі. Ми показали функції та властивості THREE.Scene і пояснили, як ви можете використовувати ці властивості для налаштування основної сцени. Ми також показали вам, як створювати геометрії. Ви можете створити їх з нуля, використовуючи ТРИ. BufferGeometry object або скористайтесь будь-якою з вбудованих геометрій Three.js. Нарешті ми показали вам, як налаштовувати дві основні камери, надані Three.js. THREE.PerspectiveCamera рендерить сцену, використовуючи перспективу реального світу, а THREE.OrthographicCamera забезпечує фальшивий 3D-ефект, який часто можна побачити в іграх. Ми також розглянули, як працюють геометрії в Three.js, і тепер ви можете легко створювати власні геометрії зі стандартних геометрій, наданих Three.js, або створюючи їх вручну.

У наступному розділі ми розглянемо різні джерела світла, доступні в Three.js. Ви дізнаєтесь, як поводяться різні джерела світла, як їх створювати та налаштовувати, а також як вони впливають на різні матеріали.

3

Working with Light Sources in Three.js

У Розділі 1 «Створення вашої першої 3D-сцени за допомогою Three.js» ви дізналися про основи Three.js, а в Розділі 2 «Основні компоненти програми Three.js» ми глибше розглянули найважливіші частини сцени: геометрії, сітки та камери. Ви могли помітити, що ми пропустили вивчення деталей світла в цьому розділі, хоча вони складають важливу частину кожної сцени Three.js. Без світла ми не побачимо нічого візуалізованого (якщо ми не використовуємо базові або каркасні матеріали). Оскільки Three.js містить кілька різних джерел світла, кожне з яких має певне використання, ми використаємо цей розділ, щоб пояснити різні деталі світла та підготувати вас до наступних розділів про використання матеріалів. Наприкінці цього розділу ви будете знати відмінності між доступними джерелами світла та зможете вибрати та налаштувати правильне освітлення для вашої сцени.

Примітка

Сам WebGL не має внутрішньої підтримки освітлення. Без Three.js вам довелося б писати спеціальні шейдерні програми WebGL для імітації такого роду світла, що досить складно. Хороший вступ до симуляції освітлення в WebGL з нуля можна знайти на https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/WebGL/Lighting_in_WebGL.

У цьому розділі ми розглянемо такі теми:

- Різні види освітлення в Three.js
- Робота з основними світильниками
- Робота зі спеціальними ліхтарями

Як і в усіх розділах, у нас є багато прикладів, які ви можете використовувати, щоб експериментувати з поведінкою світла. Приклади, наведені в цьому розділі, можна знайти в папці chapter-03 наданих джерел.

What lighting types are provided in Three.js?

У Three.js доступно кілька різних індикаторів, які мають певну поведінку та використання. У цьому розділі ми обговоримо наступний набір світильників:

- **THREE.AmbientLight**: це базове світло, колір якого додається до поточного кольору об'єктів у сцені.
- **THREE.PointLight**: це одна точка в просторі, з якої світло поширюється в усіх напрямках. Це світло можна використовувати для створення тіней.
- **THREE.SpotLight**: це джерело світла має конусоподібний ефект, як у настільної лампи, прожектора на стелі або ліхтарика. Це світло може відкидати тіні.
- **THREE.DirectionalLight**: це також називається нескінченним світлом. Світлові промені від цього світла можна розглядати як паралельні, подібні до світла від Сонця. Це світло також можна використовувати для створення тіней.
- **THREE.HemisphereLight**: це спеціальне світло, яке можна використовувати для створення більш природного зовнішнього освітлення шляхом імітації відбивної поверхні та слабкого освітлення неба. Це світло також не забезпечує жодної функції, пов'язаної з тінню.
- **THREE.RectAreaLight**: за допомогою цього джерела світла замість однієї точки в просторі ви можете вказати область, з якої виходить світло. THREE.RectAreaLight не відкидає тіні.
- **THREE.LightProbe**: Це особливий вид джерела світла, де на основі використаної карти середовища створюється динамічне джерело навколошнього світла для освітлення сцени.
- **THREE.LensFlare**: це не джерело світла, але за допомогою THREE.LensFlare ви можете додати ефект відблиску в об'єктиві до світла у вашій сцені.

Цей розділ поділено на дві основні частини. Спочатку ми розглянемо основні джерела світла: THREE.AmbientLight, THREE.PointLight, THREE.SpotLight і THREE.DirectionalLight. Усі ці світильники розширяють базовий об'єкт THREE.Light, який забезпечує спільну функціональність. Згадані тут прості світильники, які потребують незначного налаштування та можуть використовуватися для створення більшості необхідних сценаріїв освітлення. У другій частині ми розглянемо пару спеціальних джерел світла та ефектів: THREE.HemisphereLight, THREE.RectAreaLight, THREE.LightProbe і THREE.LensFlare. Ймовірно, ці світильники знадобляться лише в дуже особливих випадках.

Working with basic lights

Ми почнемо з найпростішого світла: THREE.AmbientLight.

THREE.AmbientLight

Коли ви створюєте THREE.AmbientLight, колір застосовується глобально. Це світло не має певного напрямку, і THREE.AmbientLight не створює жодних тіней. Зазвичай ви не використовуєте THREE.AmbientLight як єдине джерело світла в сцені, оскільки він застосовує свій колір до всіх об'єктів у сцені однаково, незалежно від форми сітки. Ви використовуєте його разом з іншими джерелами освітлення, такими як THREE.SpotLight або THREE.DirectionalLight, щоб пом'якшити тіні або додати додатковий колір сцені. Найпростіший спосіб зрозуміти це, переглянувши приклад ambient-light.html у папці chapter-03. У цьому прикладі ви отримуєте простий інтерфейс користувача, який можна використовувати для зміни ТРИ. Об'єкт AmbientLight, доступний у цій сцені.

На наступних знімках екрана можна побачити, що ми використали просту модель водоспаду та зробили параметри кольору та інтенсивності використованого об'єкта

THREE.AmbientLight доступними для налаштування. На цьому першому скріншоті ви можете побачити, що відбувається, коли ми встановлюємо червоний колір світла:

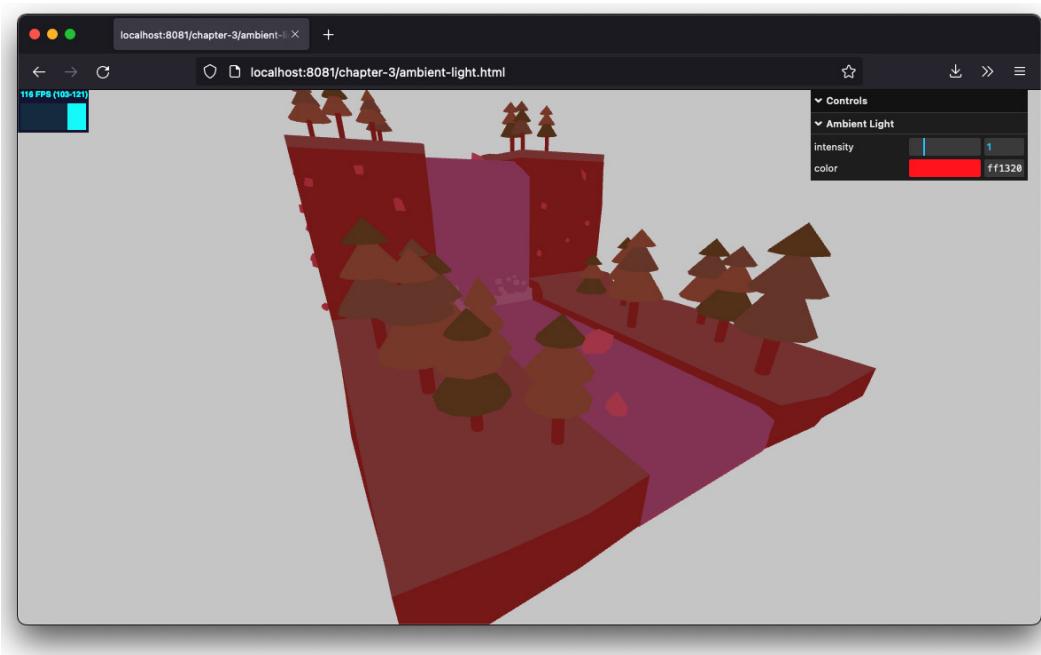

Figure 3.1 – Ambient light set to red

Як бачите, кожен елемент нашої сцени тепер має червоний колір, доданий до його вихідного кольору. І якщо ми змінимо колір на синій, ми отримаємо щось на зразок цього:

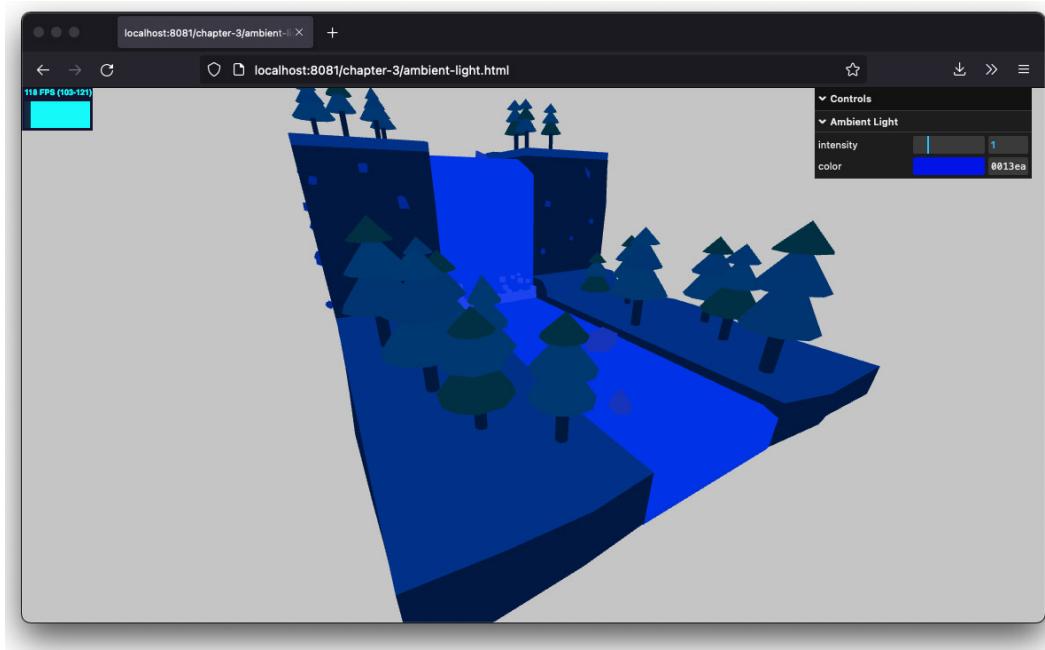

Figure 3.2 – Ambient light set to blue

Як показано на цьому скріншоті, синій колір застосовується до всіх об'єктів і освітлює всю сцену. Що ви повинні пам'ятати, працюючи з цим світлом, це те, що ви повинні бути дуже консервативними з вибраним кольором. Якщо колір, який ви вкажете, занадто яскравий, ви швидко отримаєте повністю перенасичене зображення. Okрім кольору, ми також можемо встановити властивість інтенсивності світла. Ця властивість визначає, наскільки THREE.AmbientLight впливає на кольори в сцені. Якщо ми зменшимо його, лише невелика частина кольору буде застосована до об'єктів у сцені. Якщо ми збільшимо його, наша сцена стане справді яскравою:

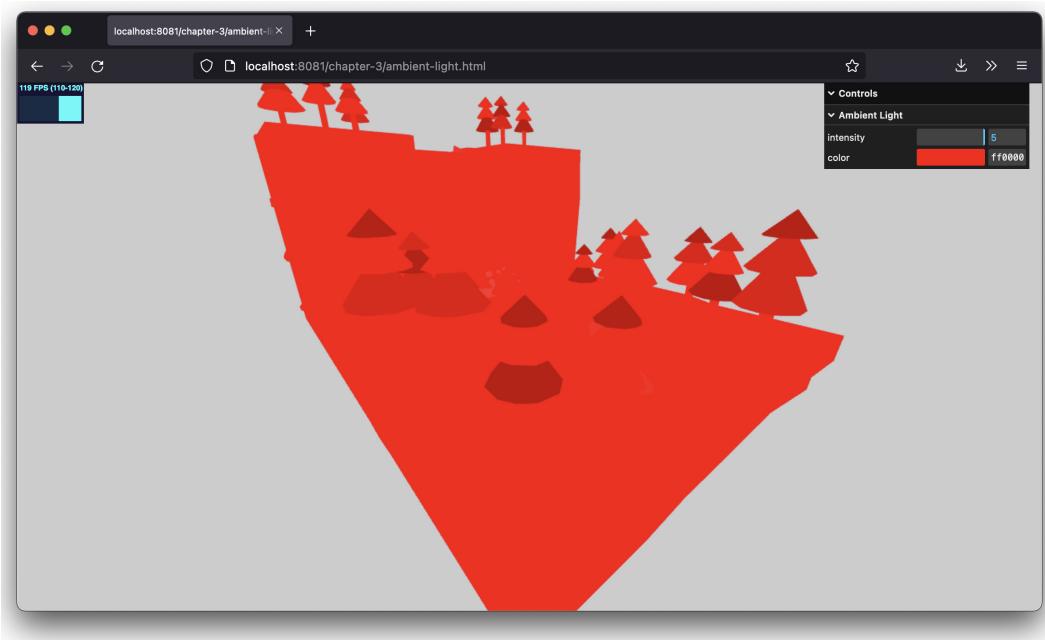

Figure 3.3 – Ambient light set to red with high intensity

Тепер, коли ми побачили, що він робить, давайте подивимося, як ви можете створити та використовувати THREE.AmbientLight. У наступних рядках коду показано, як створити THREE.AmbientLight:

```
const color = new THREE.Color(0xffffffff);
const light = new THREE.AmbientLight(color);
scene.add(light);
```

Створення THREE.AmbientLight дуже просте і займає лише кілька кроків. ТРИ. AmbientLight не має позиції та застосовується глобально, тому нам потрібно лише вказати колір і додати це світло до сцени. За бажанням ми також можемо надати додаткове значення в цьому конструкторі для інтенсивності цього світла. Оскільки ми не вказали його тут, він використовує інтенсивність за замовчуванням 1.

Зауважте, що в попередньому фрагменті коду ми передали явний об'єкт THREE.Color до конструктора THREE.AmbientLight. Ми також могли б передати колір як рядок – наприклад, «rgb(255, 0, 0)» або «hsl(0, 100%, 50%)» – або як число, як ми робили в попередньому главі: 0xff0000. Додаткову інформацію про це можна знайти в розділі Використання трьох. Кольоровий розділ об'єкта.

Перш ніж обговорювати THREE.PointLight, THREE.SpotLight і THREE.DirectionalLight, спершу висвітлим їхню головну відмінність – тобто те, як вони випромінюють світло. На наступній діаграмі показано, як ці три джерела світла випромінюють світло:

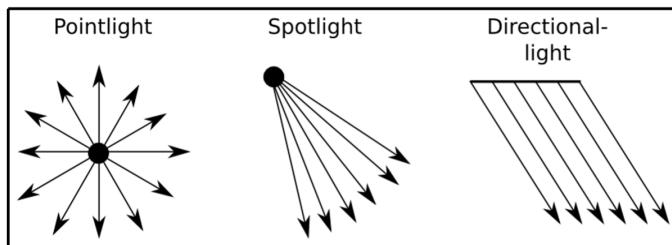

Figure 3.4 – How different light sources emit light

На цій діаграмі ви можете побачити наступне:

- THREE.PointLight випромінює світло з певної точки в усіх напрямках
- THREE.SpotLight випромінює світло з певної точки конусоподібної форми
- THREE.DirectionalLight не випромінює світло з однієї точки, а випромінює світлові промені з двовимірної площини, де промені паралельні один одному

Ми розглянемо ці джерела світла більш детально в наступних кількох розділах. Почнемо з THREE.SpotLight.

THREE.SpotLight

THREE.SpotLight — це один із джерел світла, який ви часто використовуєте (особливо, якщо хочете використовувати тіні). THREE.SpotLight — це джерело світла, яке має ефект конуса. Ви можете порівняти це з ліхтариком або ліхтарем. Це джерело світла має напрямок і кут, під якими воно випромінює світло. На наступному знімку екрана показано, як виглядає THREE.SpotLight (spotlight.html):

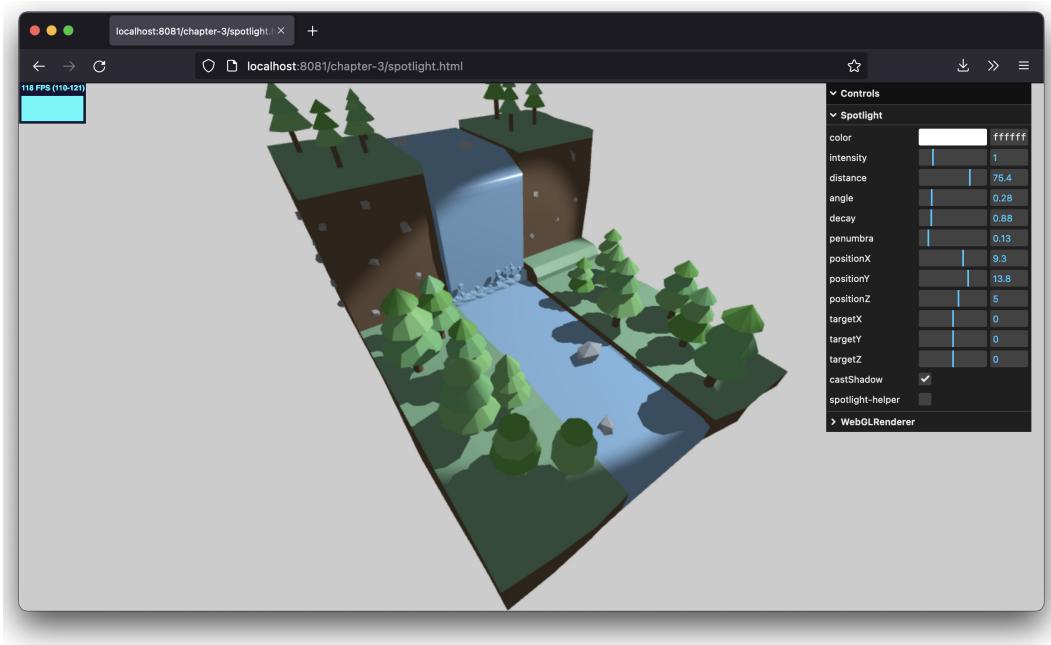

Figure 3.5 – Spotlight lighting a scene

У наведеній нижче таблиці перераховано всі властивості, які можна використовувати для точного налаштування THREE.SpotLight. Спочатку ми розглянемо властивості, характерні для поведінки світла:

Name	Description
Angle	Визначає ширину променя, що виходить із світла. Ширина вимірюється в радіанах і defaults to <code>Math.PI / 3.</code>
castShadow	Якщо true, світло, до якого застосована властивість, створюватиме тіні. Перегляньте наведену нижче таблицю про те, як налаштувати тіні.
Color	Indicates the color of the light.
decay	Вказує, наскільки інтенсивність світла зменшується, чим далі віддаляється від джерела світла. Згасання 2 призводить до більш реалістичного освітлення, а значення за замовчуванням дорівнює 1. Ця властивість ефективна лише тоді, коли для WebGLRenderer установлено властивість <code>physicallyCorrectLights</code> .
distance	Якщо для цієї властивості встановлено значення, відмінне від 0, інтенсивність світла лінійно зменшуватиметься від встановленої інтенсивності в положенні світла до 0 на вказаній відстані.
intensity	Вказує на інтенсивність світла. Значення властивості за умовчанням дорівнює 1.
penumbra	Вказує відсоток на краю монети прожектора, який згладжується (розмивається) до 0. Він приймає значення від 0 до 1, де за замовчуванням 0.
power	Позначає потужність світла під час візуалізації у фізично правильному режимі (увімкніть це, налаштувавши властивість <code>physicalCorrectLights</code> у WebGLRenderer). Ця властивість вимірюється в люменах, а значення за замовчуванням становить <code>4 * Math.PI</code> .
position	Вказує на положення світла в THREE.Scene.
target	З THREE.SpotLight важливий напрямок світла. З властивістю <code>target</code> ви можете вказати TPI. SpotLight, щоб дивитися на певний об'єкт або позицію в сцені. Зверніть увагу, що для цієї властивості потрібен об'єкт THREE.Object3D (наприклад, THREE.Mesh). Це відрізняється від камер, які ми бачили в розділі 2, які використовують THREE.Vector3 у своїй функції <code>lookAt</code> .
visible	Якщо встановлено значення true (за замовчуванням), світло вмикається, а якщо встановлено значення false, світло вимикається.

Figure 3.6 – Properties of the THREE.SpotLight object

Коли ви вмикаєте тінь для THREE.SpotLight, ви можете керувати тим, як ця тінь візуалізується. Ви можете керувати цим за допомогою властивості shadow THREE.SpotLight, яка може містити наступне:

Name	Description
shadow.bias	Пересуває відкинуту тінь убік або до об'єкта, що відкидає тінь. Ви можете використовувати це для вирішення деяких дивних ефектів під час роботи з дуже тонкими об'єктами. Якщо ви бачите дивні ефекти тіні на своїх моделях, малі значення (наприклад, 0,01) для цієї властивості часто можуть вирішити проблему. Значення за замовчуванням для цієї властивості дорівнює 0.
shadow.camera.far	Визначає, з якої відстані від світла слід створювати тіні. Значення за замовчуванням — 5000. Зверніть увагу, що ви також можете встановити всі інші властивості, надані для THREE.PerspectiveCamera, яку ми показали в розділі 2.
shadow.camera.fov	Визначає, наскільки великим є поле зору, яке використовується для створення тіней (див. розділ Використання різних камер для різних сцен у розділі 2). Значення за замовчуванням — 50.
shadow.camera.near	Визначає, з якої відстані від світла слід створювати тіні. Значення за замовчуванням — 50.
shadow.mapSize.width and shadow.mapSize.height	Визначте, скільки пікселів використовується для створення тіні. Збільште їх, якщо тінь має нерівні краї або не виглядає гладко. Це неможливо змінити після відтворення сцени. Стандартним значенням для обох є 512.
shadow.radius	Якщо це значення встановлено вище за 1, край тіней буде розмитим. Це не матиме жодного ефекту, якщо shadowMap. властивість типу THREE.WebGLRenderer встановлено на THREE.BasicShadowMap.

Figure 3.7 – Shadow properties of the THREE.SpotLight object

Створити THREE.SpotLight дуже просто. Просто вкажіть колір, установіть потрібні властивості та додайте його до сцени наступним чином:

```
const spotLight = new THREE.SpotLight("#ffffff")
spotLight.penumbra = 0.4;
spotLight.position.set(10, 14, 5);
spotLight.castShadow = true;
spotLight.intensity = 1;
spotLight.shadow.camera.near = 10;
spotLight.shadow.camera.far = 25;
spotLight.shadow.mapSize.width = 2048;
spotLight.shadow.mapSize.height = 2048;
```

```
spotLight.shadow.bias = -0.01;
scene.add(spotLight.target);
```

Тут ми створюємо екземпляр THREE.SpotLight і встановлюємо різні властивості для налаштування світла. Ми також явно встановлюємо для властивості castShadow значення true, оскільки нам потрібні тіні. Нам також потрібно десь вказати THREE.SpotLight, що ми робимо за допомогою властивості target. Перш ніж ми зможемо використовувати цю властивість, нам спочатку потрібно додати стандартну ціль світла до сцени, як показано нижче:

```
scene.add(spotLight.target);
```

За замовчуванням ціль буде встановлено на (0, 0, 0). У прикладі для цього розділу ви можете змінити розташування цільової властивості та побачити, що світло слідує за положенням цього об'єкта:

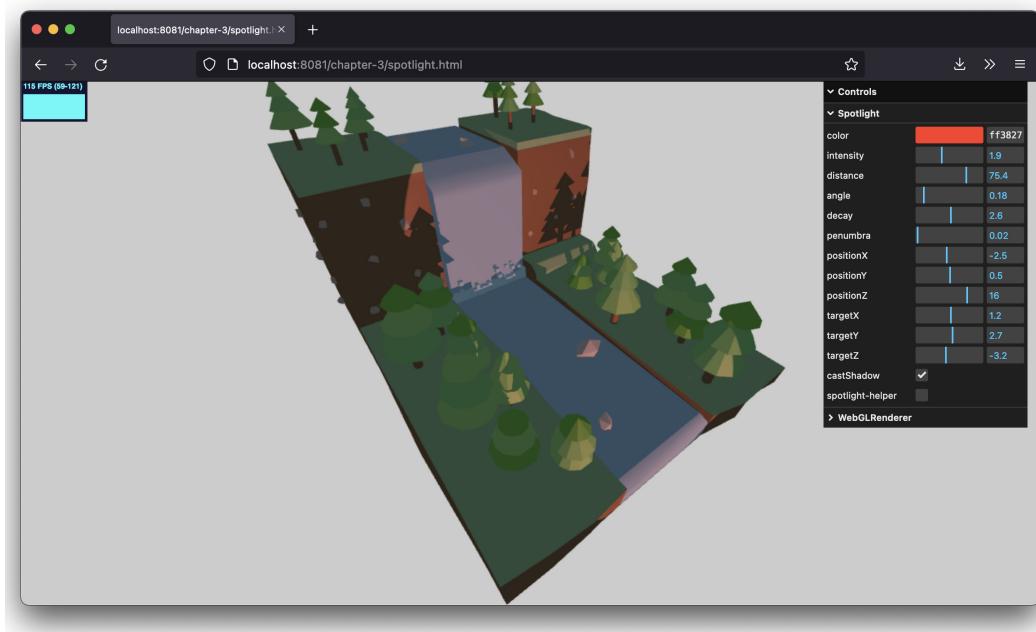

Figure 3.8 – Spotlight pointing to a target

Зauważте, що ви також можете встановити цільове світло для об'єкта в сцені. У цьому випадку напрямок світла буде спрямований на цей об'єкт. Якщо об'єкт, на який направлено світло, рухається, світло продовжуватиме вказувати на цей об'єкт.

У таблиці на початку цього розділу ми показали кілька властивостей, які можна використовувати для керування тим, як світло виходить із THREE.SpotLight. Властивості відстані та кута визначають форму світлового конуса. Властивість кута визначає ширину конуса, а за допомогою властивості distance встановлюємо довжину конуса.

На наступній діаграмі пояснюється, як ці два значення визначають область, яка отримуватиме світло від THREE.SpotLight:

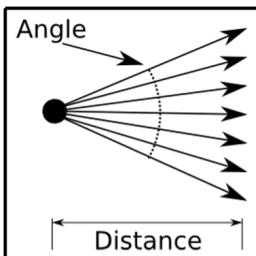

Figure 3.9 – Spotlight angle and distance

Зазвичай вам не потрібно встановлювати ці значення, оскільки вони мають прийнятні значення за замовчуванням, але ви можете використовувати ці властивості, наприклад, щоб створити екземпляр THREE.SpotLight, який має дуже вузький промінь або швидко зменшує інтенсивність світла. Остання властивість, яку ви можете використовувати, щоб змінити спосіб THREE.SpotLight створює світло - це властивість penumbra. За допомогою цієї властивості ви встановлюєте, з якого положення інтенсивність світла зменшується на краю світлового конуса. На наступному знімку екрана ви можете побачити результат використання властивості penumbra в дії. Ми маємо дуже яскраве світло (високої інтенсивності), інтенсивність якого швидко зменшується, коли воно досягає краю конуса:

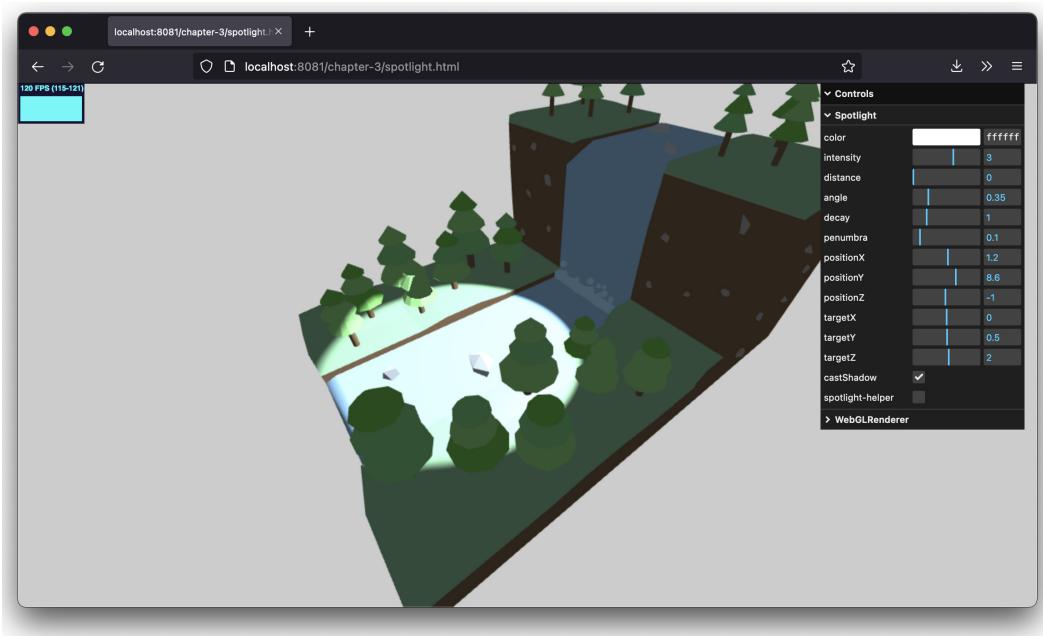

Figure 3.10 – Spotlight with a hard penumbra

Іноді може бути важко визначити правильні налаштування для вашого світла, просто дивлячись на відрендерену сцену. Можливо, ви захочете налаштувати освітлену область з міркувань продуктивності або спробувати перемістити світло в дуже конкретне місце. Цього можна досягти за допомогою THREE.SpotLightHelper:

```
const spotLightHelper = new THREE.SpotLightHelper
  (spotLight);
scene.add(spotLightHelper)
// in the render loop
spotLightHelper.update();
```

За допомогою попереднього коду ви отримаєте схему, яка показує деталі прожектора, і може допомогти в налагодженні та правильному позиціонуванні та налаштуванні вашого світильника:

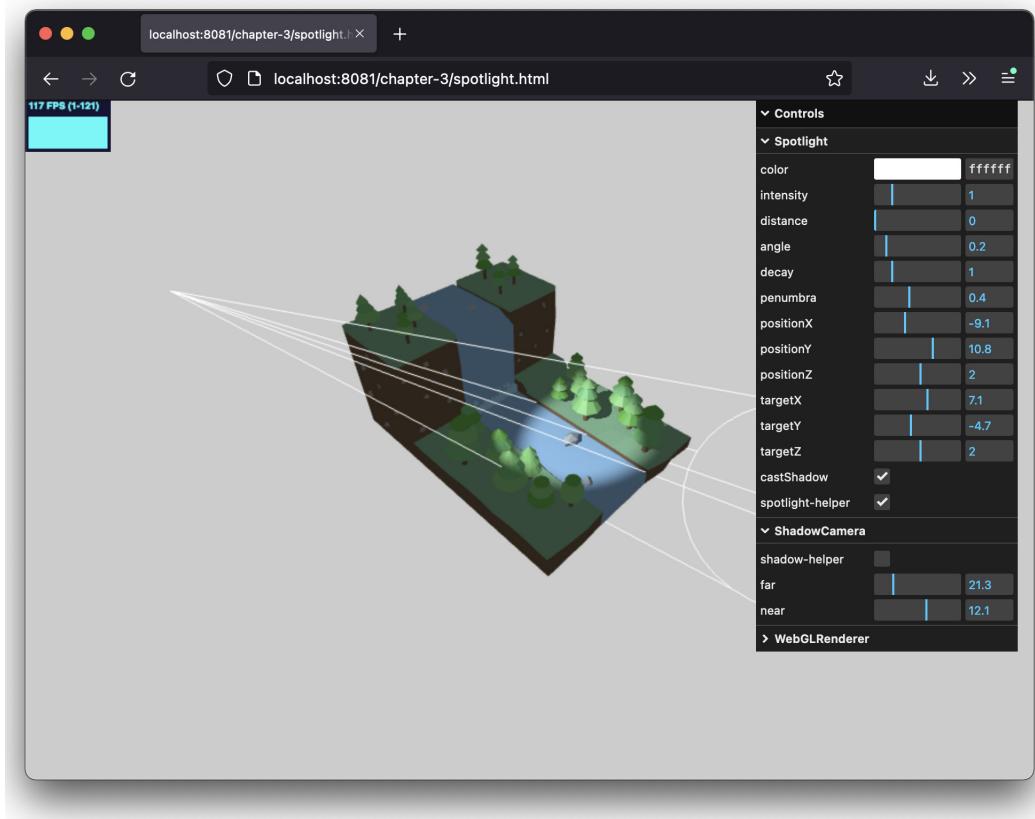

Figure 3.11 – Spotlight with the helper enabled

Перш ніж перейти до наступного джерела світла, ми швидко розглянемо пов'язані з тіннями властивості, доступні для об'єкта THREE.SpotLight. Ви вже дізналися, що ми можемо отримати тіні, встановивши для властивості castShadow екземпляра THREE.SpotLight значення true. Ви також знаєте, що ТРІЙКА. Об'єкт Mesh має дві властивості, пов'язані з тінню. Ви встановлюєте властивість castShadow для об'єктів, які мають відкидати тінь, і використовуєте властивість receiveShadow для об'єктів, які мають відображати тінь. Three.js також дозволяє дуже точно контролювати те, як відтворюється тінь. Це робиться за допомогою кількох властивостей, які ми пояснили в таблиці на початку цього розділу. За допомогою shadow.camera.near, shadow.camera.far і shadow.camera.fov ви можете контролювати, як і де це світло відкидає тінь. Для екземпляра THREE.SpotLight ви не можете встановити тінь camera.fov безпосередньо. Ця властивість базується на властивості кута THREE.SpotLight. Це працює так само, як перспективне поле зору камери, яке ми пояснювали в розділі 2. Найпростіший спосіб побачити це в дії, додавши THREE.CameraHelper; ви можете зробити це, встановивши прaporець тіньового помічника в меню та погравшись із налаштуваннями камери. Як ви можете бачити на наступному знімку екрана, встановлення цього прaporця показує область, яка використовується для визначення тіней для цього світла:

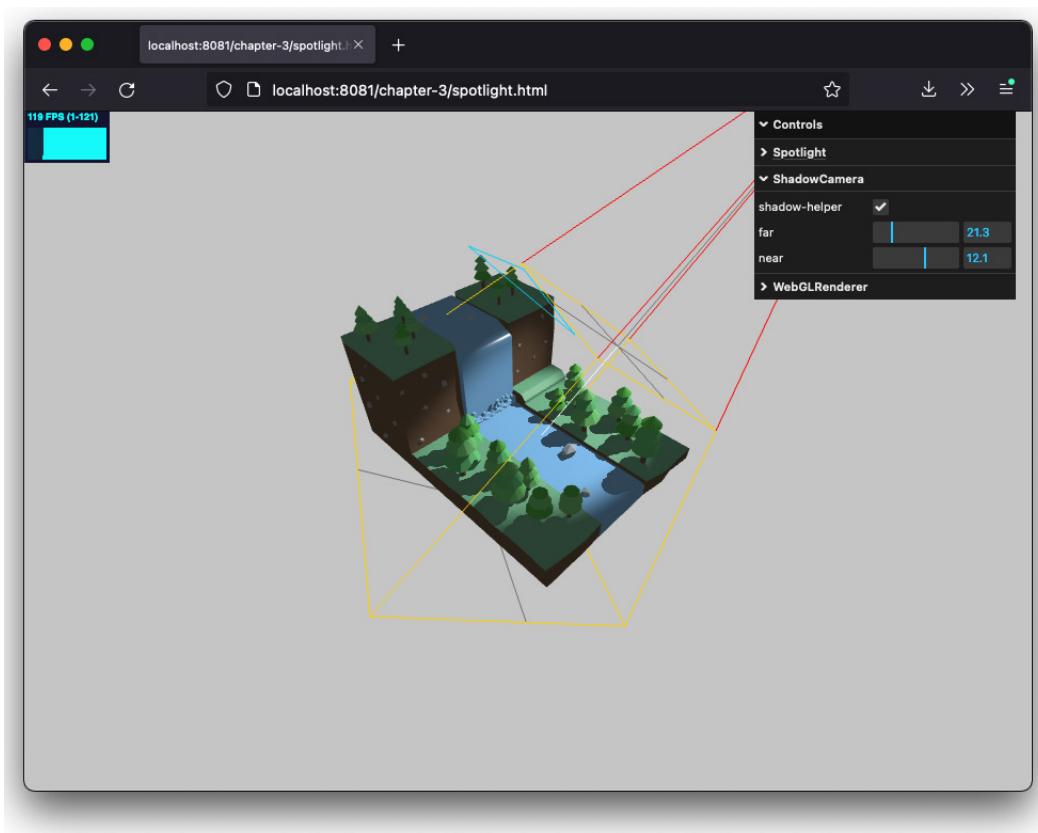

Figure 3.12 – Spotlight with the shadow helper enabled

Під час усунення проблем із тінями корисно додати THREE.CameraHelper. Для цього просто додайте наступні рядки:

```
const shadowCameraHelper = new THREE.CameraHelper
  (spotLight.shadow.camera);
scene.add(shadowCameraHelper);
// in the render loop
shadowCameraHelper.update();
```

Я завершу цей розділ парою вказівок, на випадок, якщо у вас виникнуть проблеми з тінями.

Якщо тінь виглядає блоковою, ви можете збільшити shadow.mapSize.width і тінь. властивості mapSize.Height і переконайтесь, що область, яка використовується для обчислення тіні, щільно охоплює ваш об'єкт. Щоб налаштувати цю область, можна використовувати властивості shadow.camera.near, shadow.camera.far і shadow.camera.fov.

Пам'ятайте, що ви не тільки повинні вказати світлу відкидати тіні, але також повинні вказати кожній геометрії, чи буде вона отримувати та/або відкидати тіні, встановлюючи властивості castShadow і receiveShadow.

Тіньове упередження

Якщо ви використовуєте тонкі об'єкти у своїй сцені, ви можете побачити дивні артефакти під час візуалізації тіней. Ви можете використовувати властивість shadow.bias, щоб трохи зсунути тіні, що часто вирішує ці проблеми.

Якщо ви хочете мати більш м'які тіні, ви можете встановити інше значення shadowMapType для THREE.WebGLRenderer. За замовчуванням для цієї властивості встановлено значення THREE.PCFShadowMap; якщо ви встановите для цієї властивості PCFSoftShadowMap, ви отримаєте більш м'які тіні.

Тепер давайте подивимося на наступне джерело світла в списку: THREE.PointLight.

THREE.PointLight

THREE.PointLight — це джерело світла, яке випромінює світло в усіх напрямках, виходячи з однієї точки. Хорошим прикладом точкового світла є сигнальна ракета, випущена в нічне небо, або багаття. Як і з усіма світильниками, у нас є конкретний приклад, який можна використовувати, щоб пограти з THREE.PointLight. Якщо ви подивитеся на point-light.html у папці chapter-03, ви можете знайти приклад, де THREE.PointLight використовується в тій самій сцені, що ми також використовуємо для інших джерел світла:

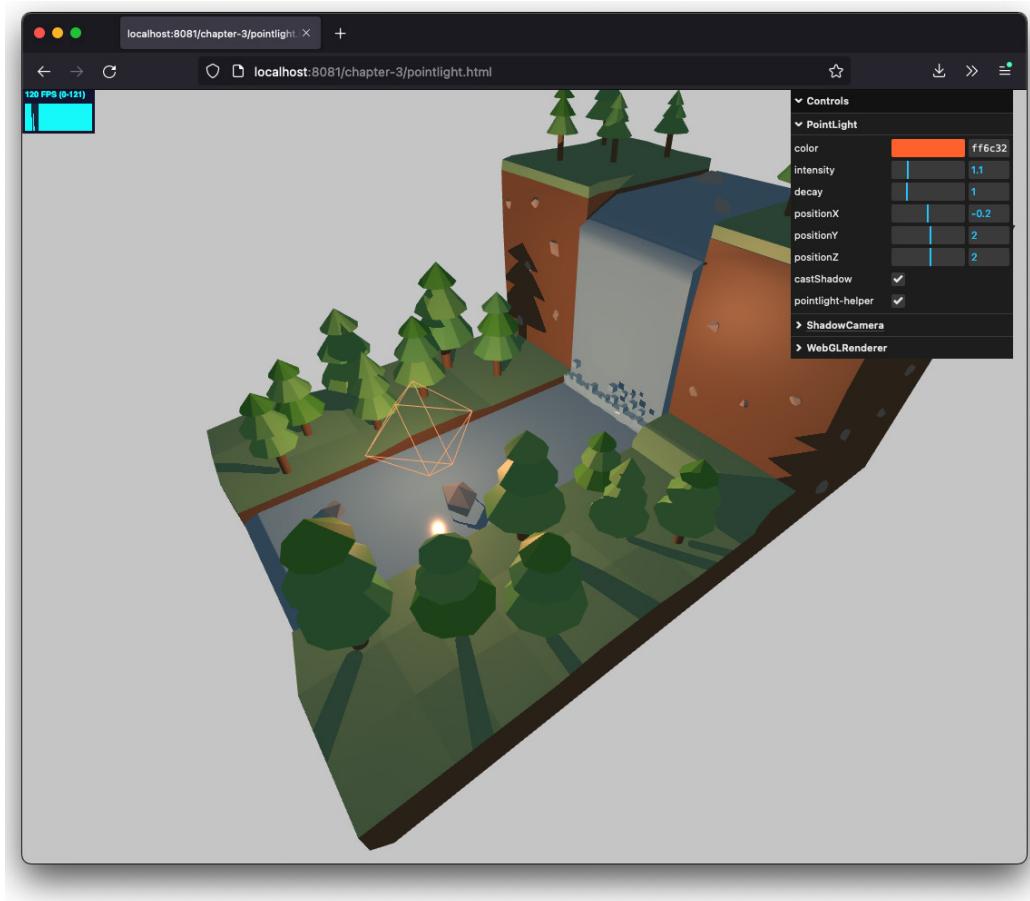

Figure 3.13 – PointLight with the helper enabled

Як ви можете бачити на попередньому скріншоті, це світло випромінює на всі боки. Так само, як прожектор, який ми бачили раніше, цей світильник також має помічника, якого ви можете використовувати таким же чином. Ви можете побачити це як каркас у центрі сцени:

```
const pointLightHelper = new THREE.PointLightHelper
  (pointLight);
scene.add(pointLightHelper)
// in the render loop
pointLightHelper.update();
```

THREE.PointLight має декілька спільних властивостей із THREE.SpotLight, за допомогою яких можна налаштувати поведінку цього світла:

Name	Description
color	Колір світла, яке випромінює це джерело світла.
distance	Відстань, на яку світить світло. За замовчуванням — 0, що означає, що інтенсивність світла не зменшується залежно від відстані.
intensity	Вказує інтенсивність світла. За умовчанням це значення 1.
position	Вказує положення світла в THREE.Scene.
visible	Визначає, вимкнуто чи ввімкнено світло. true (за замовчуванням), цей індикатор вимикається, а false, індикатор вимикається.
decay	Вказує, наскільки інтенсивність світла зменшується, чим далі віддаляється від джерела світла. Згасання 2 призводить до більш реалістичного освітлення, а значення за замовчуванням дорівнює 1. Ця властивість ефективна лише тоді, коли для WebGLRenderer установлено властивість physicallyCorrectLights.
power	Відноситься до потужності світла під час візуалізації у фізично правильному режимі (увімкніть це, установивши властивість physicallyCorrectLights у WebGLRenderer). Ця властивість вимірюється в люменах, а значення за замовчуванням становить $4 * \text{Math.PI}$. Потужність також безпосередньо пов'язана з властивістю інтенсивності (потужність = інтенсивність $\times 4\pi$).

Figure 3.14 – Properties of the THREE.PointLight object

Окрім цих властивостей, тінь об'єкта THREE.PointLight можна налаштувати так само, як тінь для THREE.SpotLight. У наступних кількох прикладах і знімках екрана ми покажемо, як ці властивості працюють для THREE.PointLight. Спочатку давайте розглянемо, як можна створити THREE.PointLight:

```
const pointLight = new THREE.PointLight();
scene.add(pointLight);
```

Тут немає нічого особливого – ми просто визначаємо світло та додаємо його до сцени; Ви, звичайно, також можете встановити будь-які властивості, які ми щойно показали. Двома основними властивостями об'єкта THREE.SpotLight є відстань та інтенсивність. За допомогою відстані ви можете вказати, наскільки далеко випромінюється світло, перш ніж воно згасне до 0. Наприклад, на наступному знімку екрана ми встановили для властивості distance низьке значення та трохи збільшили властивість інтенсивності, щоб імітувати багаття між деревами. :

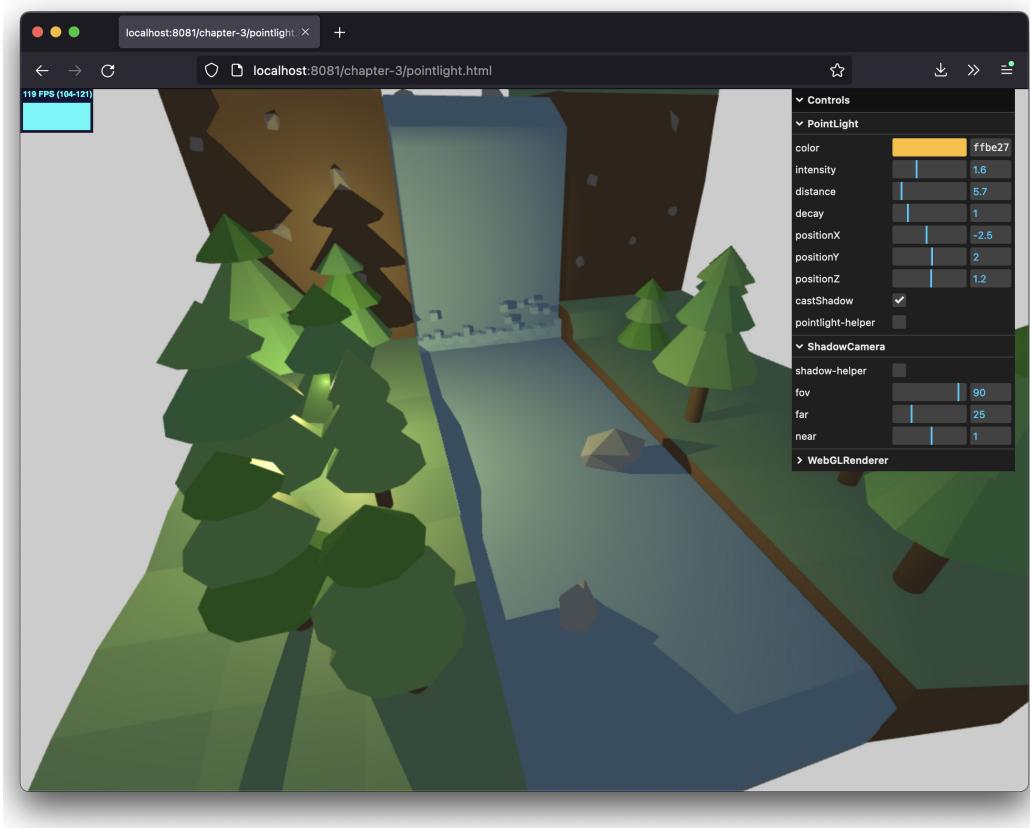

Figure 3.15 – PointLight with low distance and higher intensity

У цьому прикладі ви не можете встановити властивості потужності та розпаду; ці властивості дійсно корисні, якщо ви хочете моделювати сценарії реального світу. Гарний приклад цього можна знайти на веб-сайті Three.js: https://threejs.org/examples/#webgl_lights_physical

THREE.PointLight також використовує камеру, щоб визначити, де малювати тіні, тому ви можете використовувати THREE.CameraHelper, щоб показати, яку частину охоплює ця камера. Крім того, ТРИ. PointLight надає помічник THREE.PointLightHelper, щоб показати, куди сяє світло THREE.PointLight. Увімкнувши обидва, ви отримаєте таку дуже корисну інформацію про налагодження:

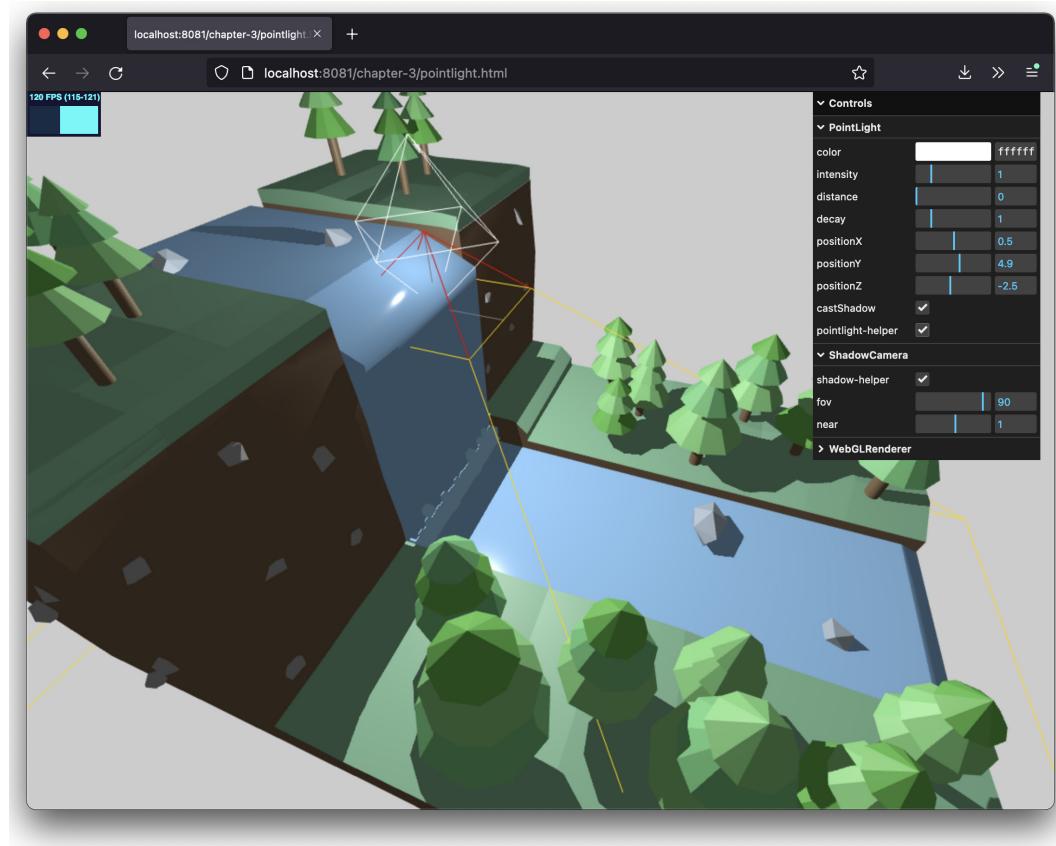

Figure 3.16 – PointLight with helpers enabled

Якщо ви уважно подивітесь на попередній скріншот (Малюнок 3.16), ви можете помітити, що тіні створюються за межами області, яку показує тіньова камера. Це пояснюється тим, що помічник тіні показує лише тіні, що відкидаються від точки світла. Ви можете візуалізувати ТРІЙКУ PointLight як куб, де кожна сторона випромінює світло та може відкидати тіні. В даному випадку ТРИ. ShadowCameraHelper показує лише відкинуті тіні.

Останнє з основних джерел світла, яке ми обговоримо, це THREE.DirectionalLight.

THREE.DirectionalLight

Цей тип джерела світла можна розглядати як світло, яке знаходитьсь дуже далеко. Усі світлові промені, які він посилає, паралельні один одному. Хорошим прикладом цього є Сонце. Сонце настільки далеко, що світлові промені, які ми отримуємо на Землі, (майже) паралельні один одному. Головна відмінність ТРИ. DirectionalLight і THREE.SpotLight (які ми бачили раніше) полягає в тому, що це світло не

зменшується, чим далі він відходить від джерела, як це робиться з THREE.SpotLight (ви можете точно налаштовувати це за допомогою параметрів відстані та експоненти). Вся територія, яка освітлюється ТРИ. DirectionalLight отримує однакову інтенсивність світла. Щоб побачити це в дії, перегляньте наступний приклад directional-light.html:

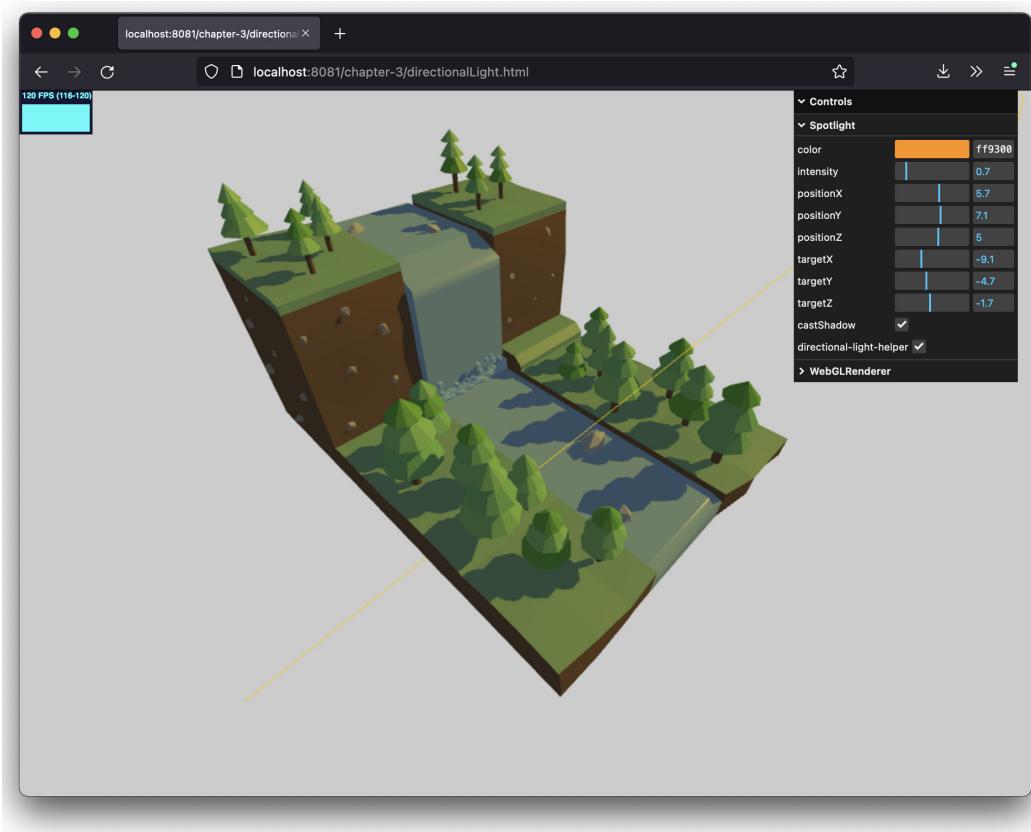

Figure 3.17 – Directional light simulating a sunset

Як бачите, дуже легко змоделювати, наприклад, захід сонця, використовуючи THREE.DirectionalLight. Так само, як і у випадку з THREE.SpotLight, для цього світла можна встановити кілька властивостей. Наприклад, ви можете встановити властивість інтенсивності світла та спосіб відкидання тіні. ТРИ. DirectionalLight має багато властивостей, які такі самі, як у THREE.SpotLight: position, target, intensity, castShadow, shadow.camera.near, shadow.camera.far, shadow.mapSize.width, shadow.mapSize.height і shadowBias. Для отримання додаткової інформації про ці властивості ви можете переглянути попередній розділ про THREE.SpotLight.

Якщо ви поглянете на приклади THREE.SpotLight, ви побачите, що нам потрібно було визначити конус світла, де застосовувалися тіні. Оскільки всі промені паралельні один одному на ТРИ. DirectionalLight, у нас немає конуса, куди потрібно наносити тіні; натомість ми маємо кубоподібну область (представлену всередині за допомогою THREE.OrthographicCamera), як ви можете бачити на наступному знімку екрана, де ми ввімкнули помічник тіні:

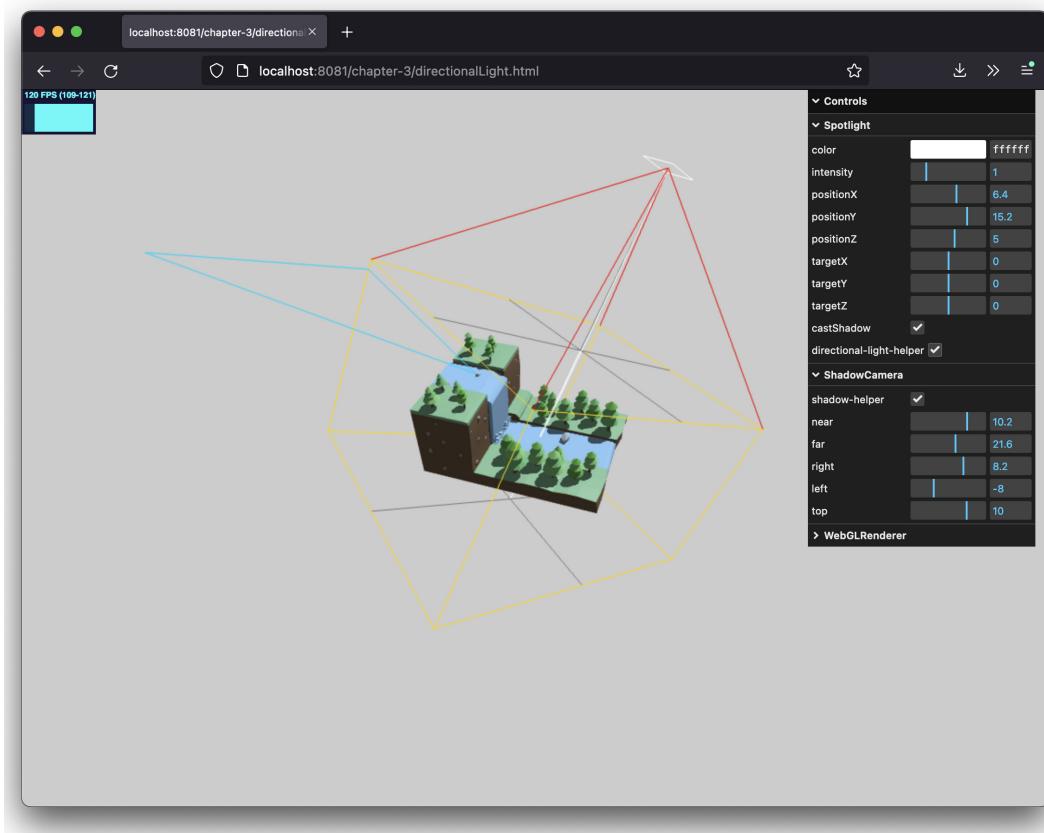

Figure 3.18 – Directional light showing a cuboid shadow area

Усе, що потрапляє в цей куб, може відкидати та отримувати тіні від світла. Так само, як і для ТРИ. SpotLight, чим щільніше ви окреслите цю область навколо об'єктів, тим краще виглядатимуть ваші тіні. Визначте цей куб за допомогою таких властивостей:

```
directionalLight.castShadow = true;
directionalLight.shadow.camera.near = 2;
directionalLight.shadow.camera.far = 80;
directionalLight.shadow.camera.left = -30;
```

```
directionalLight.shadow.camera.right = 30;
directionalLight.shadow.camera.top = 30;
directionalLight.shadow.camera.bottom = -30;
```

Ви можете порівняти це з тим, як ми налаштували ортографічну камеру в розділі «Використання різних камер для різних сцен» у розділі 2.

Як ми вже бачили в цьому розділі, джерела світла використовують кольори. Наразі ми просто налаштували кольори за допомогою шістнадцяткового рядка, але об'єкт THREE.Color надає багато різних варіантів для створення початкового кольорового об'єкта. У наступному розділі ми розглянемо функції, які надає THREE. Кольоровий об'єкт.

Using the THREE.Color object

У Three.js, коли вам потрібно надати колір (наприклад, для матеріалів, світла тощо), ви можете передати об'єкт THREE.Color; інакше Three.js створить його з переданого значення рядка, як ми бачили для THREE.AmbientLight. Three.js є дуже гнучким під час аналізу вхідних даних для THREE. Кольоровий конструктор. Ви можете створити об'єкт THREE.Color такими способами:

- **Hex string:** new THREE.Color("#ababab") will create a color based on the passed-in CSS color string.
- **Hex value:** new THREE.Color(0xababab) will create the color based on the passed-in hex value. If you know the hex value, this is usually the best approach.
- **RGB string:** new THREE.Color("rgb(255, 0, 0)") or new THREE.Color("rgb(100%, 0%, 0%)").
- **Color name:** You can use named colors as well – for example, new THREE.Color('skyblue').
- **HSL string:** If you like working in the HSL domain instead of the RGB domain, you can pass in the HSL values with new THREE.Color("hsl(0, 100%, 50%)").
- **Separate RGB values:** You can specify the individual RGB components on a scale from 0 to 1: new THREE.Color(1, 0, 0).

Якщо ви хочете змінити колір після створення, вам доведеться створити новий об'єкт THREE.Color або змінити внутрішні властивості об'єкта THREE.Color. Об'єкт THREE.Color має великий набір властивостей і функцій. Перша група функцій дозволяє встановити колір об'єкта THREE.Color:

- **set (value):** Встановлює значення кольору на надане шістнадцяткове значення. Це шістнадцяткове значення може бути рядком, числом або наявним екземпляром THREE.Color.

- `setHex(value)`: Встановлює значення кольору на надане числове шістнадцяткове значення.
- `setRGB(r, g, b)`: Встановлює значення кольору на основі наданих значень RGB. Діапазон значень від 0 до 1.
- `setHSL(h, s, l)`: Встановлює значення цього кольору для наданих значень HSL. Діапазон значень від 0 до 1. Гарне пояснення того, як працює HSL для налаштування кольорів, можна знайти на http://en.wikibooks.org/wiki/Color_Models:_RGB,_HSV,_HSL.
- `setStyle(style)`: Встановлює значення кольору на основі способу визначення кольорів у CSS. Наприклад, ви можете використовувати `rgb(255,0,0)`, `#ff0000`, `#f00` або навіть червоний.

Якщо у вас уже є екземпляр `THREE.Color` і ви хочете використовувати цей колір, ви можете скористатися такими функціями:

- `copy(color)`: Копіює значення кольору з екземпляра `THREE.Color`, наданого для цього кольору.
- `copySRGBTolinear(color)`: Встановлює колір цього об'єкта на основі наданого екземпляра `THREE.Color`. Колір спочатку перетворюється з простору кольорів sRGB у лінійний простір кольорів. Колірний простір sRGB використовує експоненціальну шкалу замість лінійної. Більше інформації про колірний простір sRGB можна знайти тут: <https://www.w3.org/Graphics/Color/sRGB.html>.
- `copyLineartosRGB(color)`: Встановлює колір цього об'єкта на основі наданого екземпляра `THREE.Color`. Колір спочатку перетворюється з лінійного простору кольорів у простір кольорів sRGB.
- `convertSRGBTolinear()`: Перетворює поточний колір із простору кольорів sRGB у лінійний простір кольорів.
- `convertLineartosRGB()`: Перетворює поточний колір із лінійного простору кольорів у простір кольорів sRGB.

Якщо вам потрібна інформація про поточний налаштований колір, об'єкт `THREE.Color` також надає для цього деякі допоміжні функції:

- `getHex()`: Повертає значення цього кольорового об'єкта як число: 435241.
- `getHexString()`: Повертає значення цього кольорового об'єкта як шістнадцятковий рядок: `0c0c0c`.
- `getStyle()`: Повертає значення з цього кольорового об'єкта як значення на основі CSS: `rgb(112,0,0)`.
- `getHSL(target)`: Повертає значення з цього об'єкта кольору як значення на основі CSS: `rgb(112,0,0)`. Повертає значення з цього об'єкта кольору як значення HSL (`{h: 0, s: 0, l: 0}`). Якщо ви вкажете необов'язковий цільовий об'єкт, `Three.js` встановить `h`, `s` і `l` властивості цього об'єкта.

`Three.js` також надає функції для зміни поточного кольору шляхом зміни окремих компонентів кольору. Це показано тут:

- `offsetHSL(h, s, l)`: Додає значення `h`, `s` і `l`, надані до значень `h`, `s` і `l` поточного кольору.

- **add(color)**: Adds the r, g, and b values of the color supplied to the current color.
- **addColors(color1, color2)**: Adds color1 and color2 and sets the value of the current color to the result.
- **addScalar(s)**: Adds a value to the RGB components of the current color. Bear in mind that the internal values use a range from 0 to 1.
- **multiply(color)**: Multiplies the current RGB values with the RGB values from THREE. Color.
- **multiplyScalar(s)**: Multiplies the current RGB values with the value supplied. Remember that the internal values range between 0 to 1.
- **lerp(color, alpha)**: Finds the color that is between the color of this object and the color property supplied. The alpha property defines how far between the current color and the supplied color you want the result to be.

Нарешті, є кілька основних допоміжних методів:

- **equals(color)**: повертає істину, якщо значення RGB наданого екземпляра THREE.Color збігаються зі значеннями поточного кольору
- **fromArray(array)**: має ті самі функції, що й setRGB, але тепер значення RGB можна надати як масив чисел
- **toArray**: повертає масив із трьома елементами: [r, g, b]
- **clone**: створює точну копію кольору

У попередніх списках ви бачите, що існує багато способів змінити поточний колір. Багато з цих функцій використовуються всередині Three.js, але вони також забезпечують хороший спосіб легко змінити колір світла та матеріалів без необхідності створювати та призначати нові об'єкти THREE.Color.

Поки що ми розглянули базове освітлення, яке надає Three.js, і те, як працюють тіні. У більшості випадків ви використовуватимете комбінацію цих джерел світла для своєї сцени. Three.js також надає кілька спеціальних індикаторів для дуже конкретних випадків використання. Ми розглянемо їх у наступному розділі.

Working with special lights

У цьому розділі про спеціальні індикатори ми обговоримо три додаткові індикатори, надані Three.js. Спочатку ми обговоримо THREE.HemisphereLight, який допомагає створити більш природне освітлення для зовнішніх сцен. Потім ми розглянемо THREE.RectAreaLight, який випромінює світло з великої області замість однієї точки. Далі ми розглянемо, як ми можемо використовувати LightProbe для застосування світла на основі кубічної карти, і, нарешті, ми покажемо вам, як ви можете додати до вашої сцени ефект відблиску лінзи.

Перше спеціальне світло, яке ми розглянемо, це THREE.HemisphereLight.

THREE.HemisphereLight

За допомогою THREE.HemisphereLight ми можемо створити більш природне зовнішнє освітлення. Без цього світла ми могли б імітувати вулицю, створивши THREE.DirectionalLight, який імітує сонце, і, можливо, додати ще один THREE.AmbientLight, щоб надати певного загального кольору сцені. Однак це не буде виглядати природно. Коли ви знаходитесь на вулиці, не все світло надходить безпосередньо згори: багато розсіюється в атмосфері та відбивається від землі та інших об'єктів. Для цього сценарію було створено THREE.HemisphereLight у Three.js. Це простий спосіб отримати більш природне зовнішнє освітлення. Щоб побачити приклад, подивіться на hemisphere-light.html на наступному малюнку:

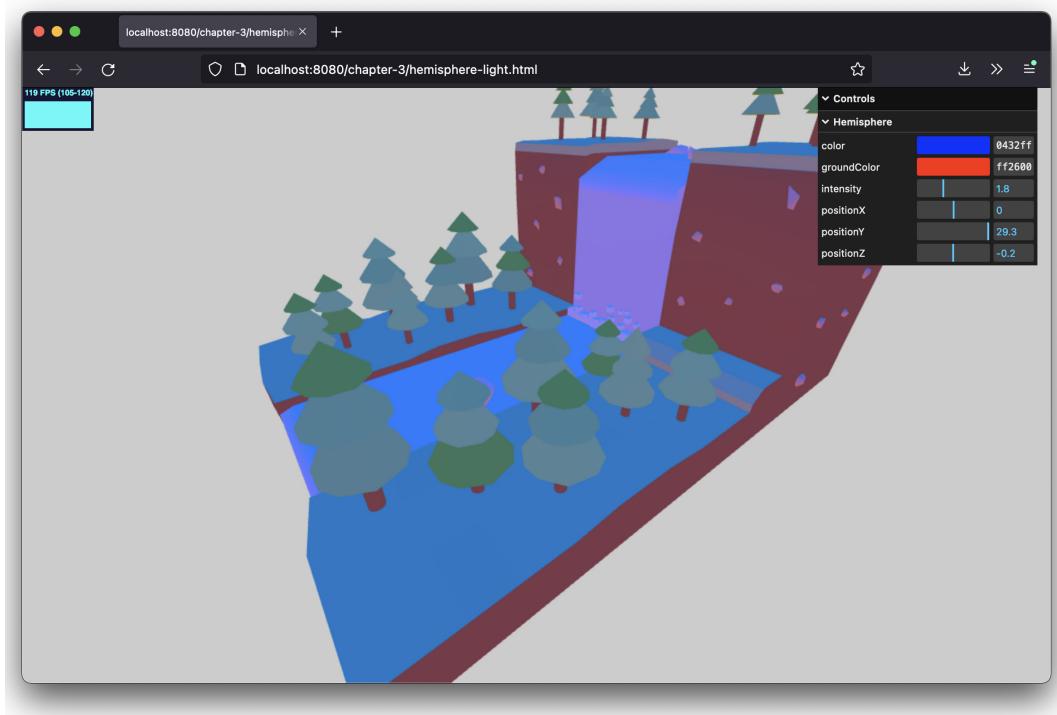

Figure 3.19 – Hemisphere light

Якщо ви уважно подивітесь на цей скріншот, ви побачите, що основний колір півкулі більше показаний у нижній частині сфери, а колір неба (встановлюється за допомогою властивості `color`) видно у верхній частині сцени. У цьому прикладі ви можете встановити ці кольори та їх інтенсивність. Створити півкулю так само легко, як створити будь-який інший світильник:

```
const hemiLight = new THREE.HemisphereLight(0x0000ff,
    0x00ff00, 0.6); hemiLight.position.set(0, 500, 0);
scene.add(hemiLight);
```

Ви просто вказуєте колір, отриманий від неба, колір, отриманий від землі, і інтенсивність цих вогнів. Якщо ви захочете змінити ці значення пізніше, ви можете отримати до них доступ через такі властивості:

Property	Description
<code>groundColor</code>	Вказує на колір, який випромінює земля
<code>color</code>	Має на увазі колір, що випромінюється з неба
<code>intensity</code>	Вказує на інтенсивність світла

Figure 3.20 – Properties of the `THREE.HemisphereLight` object

Оскільки `HemisphereLight` діє як об'єкт `THREE.AmbientLight` і лише додає колір усім об'єктам на сцені, він не здатний відкидати тіні. Вогні, які ми бачили досі, більш традиційні. Наступна властивість дозволяє імітувати світло від прямокутних джерел світла – наприклад, вікна або екрана комп'ютера.

THREE.RectAreaLight

За допомогою `THREE.RectAreaLight` ми можемо визначити прямокутну область, яка випромінює світло. Перш ніж розглядати деталі, давайте спочатку подивимося на результат, якого ми прагнемо (`rectarea-light.html` відкриває цей приклад); наступний знімок екрана показує кілька об'єктів `THREE.RectAreaLight`:

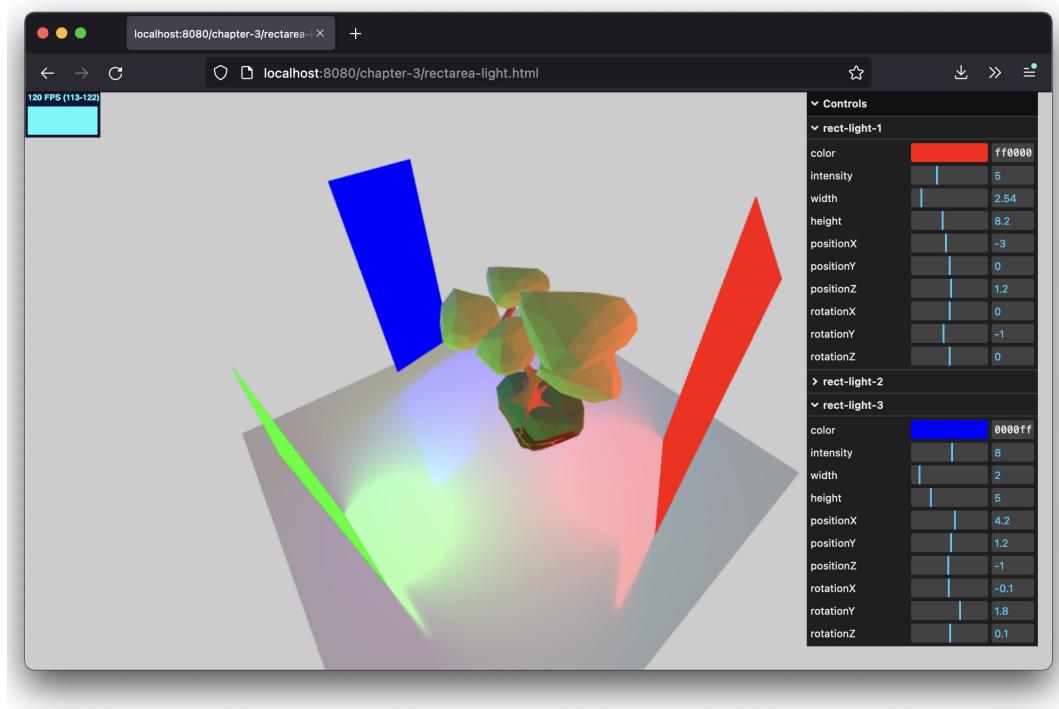

Figure 3.21 – RectArea lights emitting across their complete surface

На цьому скріншоті ви бачите, що ми визначили три об'єкти THREE.RectAreaLight, кожен зі своїм кольором. Ви можете побачити, як ці вогні впливають на всю область, і коли ви пересуваєте їх або змінюєте їх положення, ви можете бачити, як це впливає на різні об'єкти сцени.

Ми не досліджували різні матеріали та вплив на них світла. Ми зробимо це в наступному розділі, Розділ 4, Робота з матеріалами Three.js. А THREE.RectAreaLight працює лише з THREE.MeshStandardMaterial або THREE.MeshPhysicalMaterial. Детальніше про ці матеріали буде викладено в розділі 4.

Щоб працювати з THREE.RectAreaLight, нам потрібно зробити пару маленьких додаткових кроків. По-перше, нам потрібно завантажити та ініціалізувати RectAreaLightUniformsLib; нижче наведено набір додаткових сценаріїв WebGL низького рівня, необхідних для цього світла:

```
import { RectAreaLightUniformsLib } from "three/examples
/jsm/lights/RectAreaLightUniformsLib.js";
...
RectAreaLightUniformsLib.init();
```

Далі ми можемо створити об'єкт THREE.AreaLight, як і будь-яке інше світло:

```
const rectLight1 = new THREE.RectAreaLight
  (0xff0000, 5, 2, 5);
rectLight1.position.set(-3, 0, 5);
scene.add(rectLight1);
```

Якщо ви подивитеся на конструктор цього об'єкта, ви побачите, що він має чотири властивості. Перший – це колір світла, другий – інтенсивність, а останні два визначають, наскільки велика площа цього світла. Зауважте, що якщо ви хочете візуалізувати ці світильники, як ми робили в прикладі, вам потрібно самостійно створити прямокутник у тому ж положенні, обертанні та розмірі, що й ваш THREE.RectAreaLight.

Це світло можна використовувати для створення гарних ефектів, але, ймовірно, знадобляться деякі експерименти, щоб отримати бажаний ефект. Знову ж таки, у цьому прикладі у вас є меню з правого боку, яке можна використовувати, щоб пограти з різними налаштуваннями.

В останніх версіях Three.js було додано нове світло під назвою THREE.LightProbe. Це світло схоже на THREE.AmbientLight, але враховує кубічну карту WebGLRenderer. Це останнє джерело світла, яке ми обговоримо в цьому розділі.

THREE.LightProbe

У попередньому розділі ми трохи поговорили про те, що таке кубична карта. За допомогою кубічної карти ви можете показати свої моделі всередині середовища. У попередньому розділі ми використовували кубічну карту, щоб створити фон, який обертається разом із камерою:

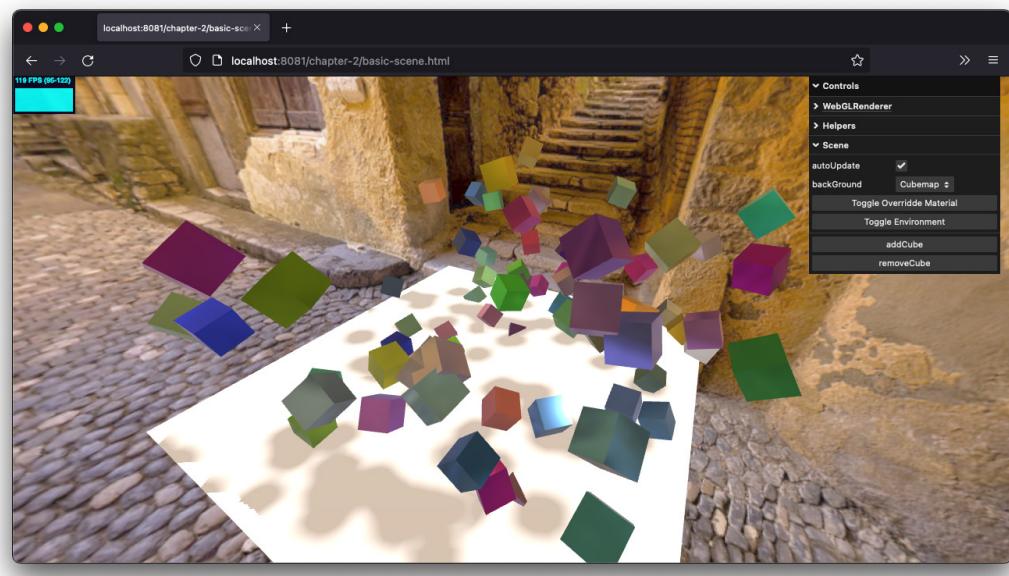

Figure 3.22 – Cubemap example from Chapter 2

Як ми побачимо в наступному розділі, ми можемо використовувати інформацію з кубічної карти, щоб показати рефлексії на наших матеріалах. Зазвичай, однак, ці карти середовища не додають освітлення вашій сцені. Однак за допомогою THREE.LightProbe ми можемо отримати інформацію про рівень освітлення з кубічної карти та використовувати її для освітлення наших моделей. Отже, те, що ви отримаєте, трохи схоже на THREE.AmbientLight, але воно впливає на об'єкти залежно від їх розташування на сцені та інформації з кубічної карти.

Найпростіший спосіб пояснити це на прикладі. Відкрийте light-probe.html у своєму браузері; ви побачите таку сцену:

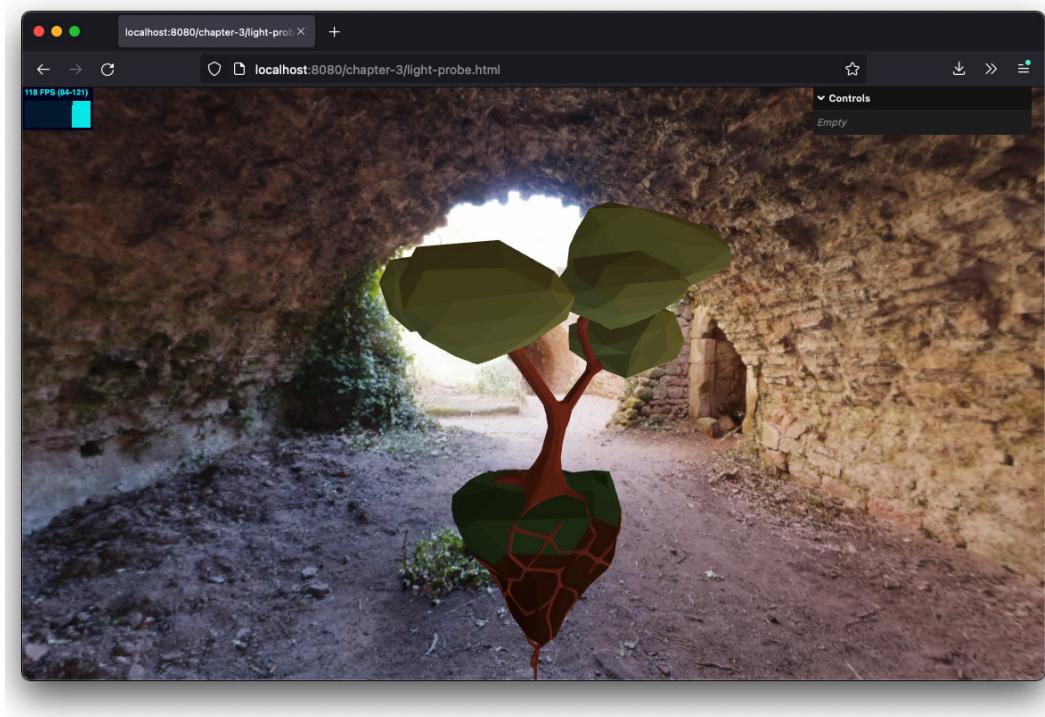

Figure 3.23 – LightProbe with a model in a cave

У попередньому прикладі ми маємо модель у середовищі, схожому на печеру. Що ви можете побачити, якщо ви обертаєте камеру навколо, так це те, що на основі освітленості навколошнього середовища наша модель дещо відрізняється від освітлення. На попередньому скріншоті ми дивимося на задню частину об'єкта, який знаходиться далі в печері, тому модель темніша з цього боку. Якщо ми повністю розгорнемо камеру і розмістимо вход у печеру позаду, ми побачимо, що модель набагато яскравіша і отримує більше світла:

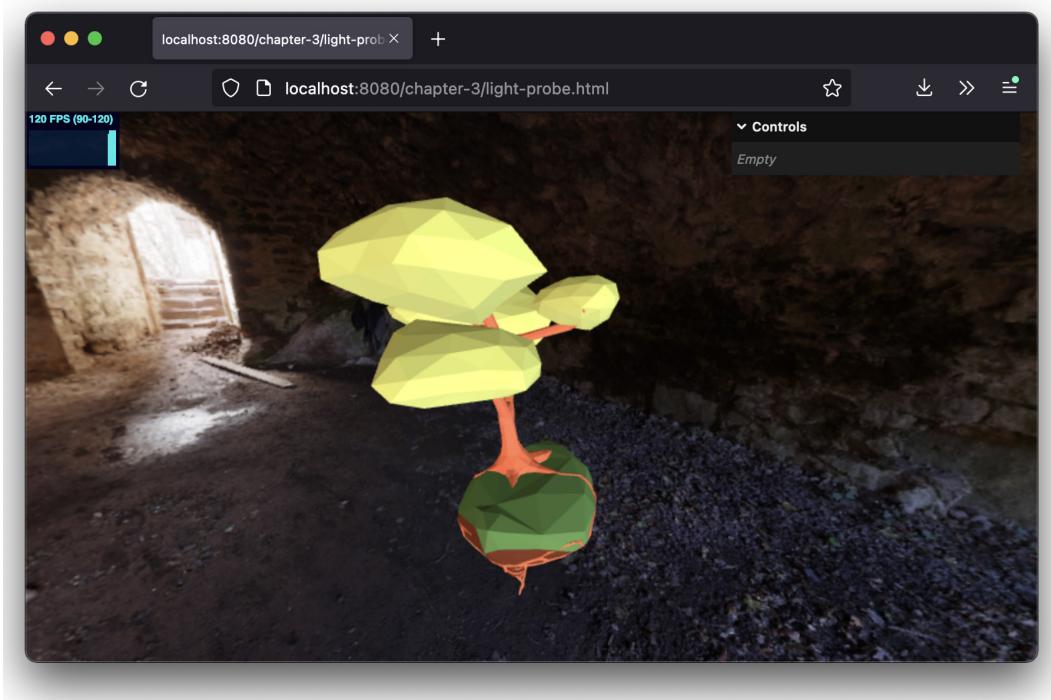

Figure 3.24 – LightProbe with a model in a cave receiving more light

Це дуже вдалий трюк, щоб зробити ваші об'єкти більш реалістичними та менш плоскими, а також за допомогою ТРИ. LightProbe, ваша модель буде отримувати світло нерівномірно, що виглядає набагато краще.

Налаштування THREE.LightProbe — це трохи більше роботи, але це потрібно зробити лише один раз під час створення сцени. Поки ви не змінюєте середовище, вам не потрібно перераховувати значення об'єкта THREE.LightProbe:

```
Import { LightProbeGenerator } from "three/examples/
jsm/lights//LightProbeGenerator";
...
const loadCubeMap = (renderer, scene) => {
  const base = "drachenfels";
  const ext = "png";
  const urls = [
    "/assets/panorama/" + base + "/posx." + ext,
    "/assets/panorama/" + base + "/negx." + ext,
    "/assets/panorama/" + base + "/posy." + ext,
```

```

    "/assets/panorama/" + base + "/negy." + ext,
    "/assets/panorama/" + base + "/posz." + ext,
    "/assets/panorama/" + base + "/negz." + ext,
];
new THREE.CubeTextureLoader().load(urls, function
  (cubeTexture) {
  cubeTexture.encoding = THREE.sRGBEncoding;
  scene.background = cubeTexture;
  const lp = LightProbeGenerator.fromCubeTexture
    (cubeTexture);
  lp.intensity = 15;
  scene.add(lp);
});
}

```

У попередньому фрагменті коду ми робимо дві основні речі. По-перше, ми використовуємо `THREE.CubeTextureLoader` для завантаження кубічної карти. Як ми побачимо в наступному розділі, кубична карта складається з шести зображень, що представляють шість сторін куба, які разом складатимуть наше середовище. Після того, як це було завантажено, ми встановлюємо це як фон нашої сцени (зауважте, що це не потрібно для роботи `THREE.LightProbe`).

Тепер, коли у нас є кубична карта, ми можемо створити з неї `THREE.LightProbe`. Це робиться шляхом передачі `cubeTexture` до `LightProbeGenerator`. Результатом є `THREE.LightProbe`, який ми додаємо до нашої сцени, як і будь-яке інше світло. Як із `THREE.AmbientLight`, ви можете контролювати, наскільки це світло впливає на освітлення ваших сіток, встановивши властивість інтенсивності.

Примітка

Існує також інший вид `LightProbe`, який надає `Three.js`: `THREE.HemisphereLightProbe`. Цей працює майже так само, як і звичайний ТРИ. `HemisphereLight`, але внутрішньо використовує `LightProbe`.

Останній об'єкт у цій главі не є джерелом світла, а грає з камерою трюк, який часто можна побачити у фільмах: ТРИ. `LensFlare`.

THREE.LensFlare

Напевно, ви вже знайомі з відблисками. Наприклад, вони з'являються, коли ви фотографуете Сонце або інше яскраве джерело світла. У більшості випадків ви хочете уникнути цього, але для ігор і 3D-зображень це забезпечує гарний ефект, завдяки якому сцени виглядають дещо реалістичнішими. `Three.js` також підтримує відблиски від лінз і дозволяє дуже легко додавати їх до сцени. У цьому останньому розділі ми зираємося додати відблиск до сцени та створити результат, показаний на наступному знімку екрана; ви можете переконатися в цьому самі, відкривши `lens-flare.html`:

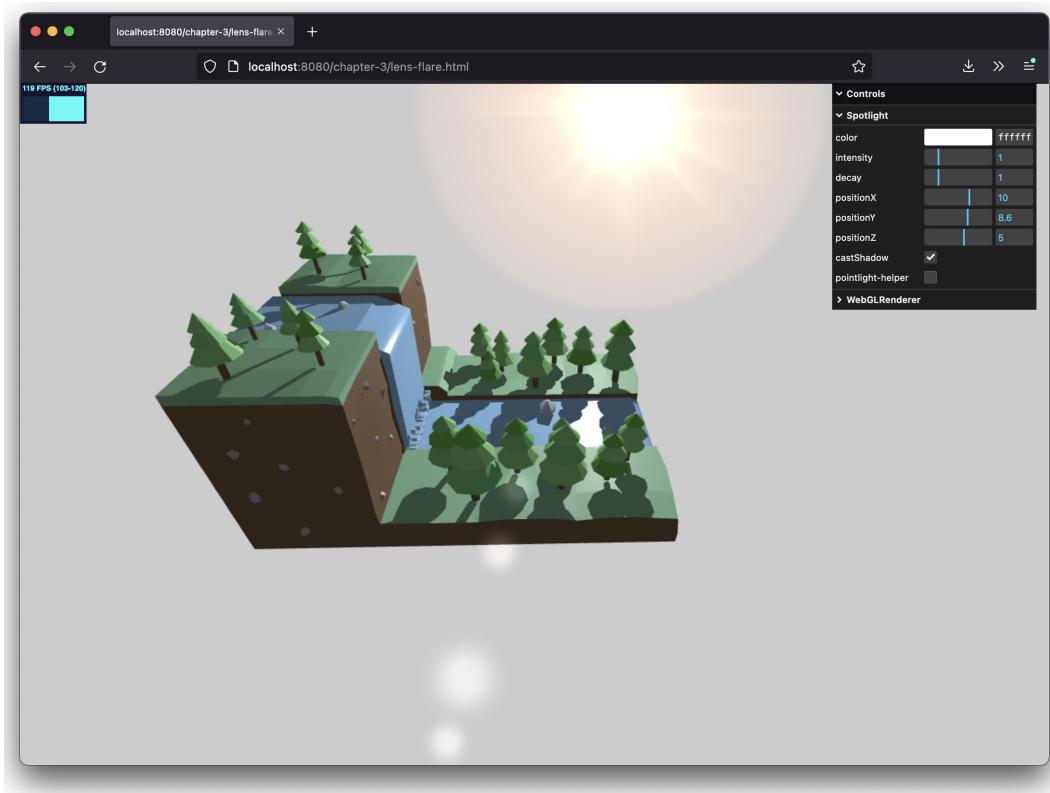

Figure 3.25 – A lens flare appears when you look into the light

Ми можемо створити відблиск, створивши екземпляр об'єкта `LensFlare` і додавши об'єкти `LensFlareElement`:

```
import {
  Lensflare,
  LensflareElement,
} from "three/examples/jsm/objects/Lensflare";
const textureLoader = new THREE.TextureLoader()
const textureFlare0 = textureLoader.load
  ('/assets/textures/lens-flares/lensflare0.png')
const textureFlare1 = textureLoader.load
  ('/assets/textures/lens-flares/lensflare3.png')

const lensFlare = new LensFlare();
```

```

lensFlare.addElement(new LensflareElement
  (textureFlare0, 512, 0));
lensFlare.addElement(new LensflareElement
  (textureFlare1, 60, 0.6));
lensFlare.addElement(new LensflareElement
  (textureFlare1, 70, 0.7));
lensFlare.addElement(new LensflareElement
  (textureFlare1, 120, 0.9));
lensFlare.addElement(new LensflareElement
  (textureFlare1, 70, 1.0));
pointLight.add(lensFlare);

```

Елемент `LensFlare` — це просто контейнер для наших об'єктів `LensflareElement`, а `LensflareElement` — це артефакт, який ви бачите, коли дивитесь на джерело світла. Потім ми додаємо `LensFlare` до джерела світла, і готово. Якщо ви подивітесь на код, ви побачите, що ми передаємо кілька властивостей для кожного `LensflareElement`. Ці властивості визначають, як виглядає `LensflareElement` і де він відображається на екрані. Щоб використовувати цей елемент, ми можемо застосувати такі аргументи конструктора:

Property	Description
<code>texture</code>	Текстура — це зображення, яке визначає форму відблиску.
<code>size</code>	Ми можемо вказати розмір факелу. <code>size</code> позначає розмір у пікселях. Якщо вказати <code>-1</code> , використовується розмір самої текстури.
<code>distance</code>	Вказує відстань від джерела світла (0) до камери (1). Використовуйте це, щоб розташувати відблиск у правильному положенні.
<code>color</code>	Позначає колір відблиску.

Figure 3.26 – Properties of the THREE.LensflareElement object

По-перше, давайте подивимося ближче на перший `LensflareElement`:

```

const textureLoader = new THREE.TextureLoader();
const textureFlare0 = textureLoader.load(
  "/assets/textures/lens-flares/lensflare0.png"
);
lensFlare.addElement(new LensflareElement
  (textureFlare0, 512, 0));

```

По-перше, давайте подивимося ближче на перший `LensFlareElement`: перший аргумент, текстура, — це зображення, яке показує форму та деякі основні кольори відблиску. Ми завантажуємо це за допомогою `THREE.TextureLoader`, де ми просто додаємо розташування текстури:

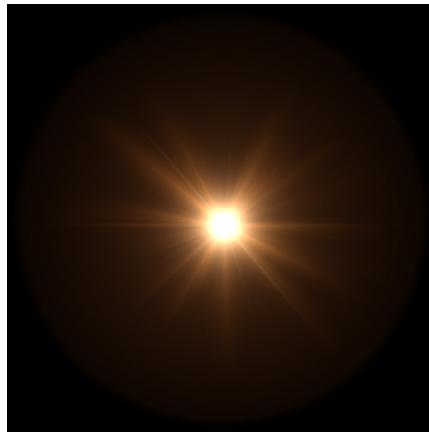

Figure 3.27 – Lens flare used in the example

Другий аргумент — розмір цієї факели. Оскільки це відблиск, який ми бачимо на самому джерелі світла, ми збираємося зробити його досить великим: у цьому випадку 512 пікселів. Далі нам потрібно встановити властивість відстані цього відблиску. Тут ви встановлюете відносну відстань між джерелом світла та центром камери. Якщо ми встановимо відстань 0, текстура буде показана в положенні світла, а якщо встановити 1, вона буде показана в положенні камери. У цьому випадку ми ставимо його безпосередньо біля джерела світла. Тепер, якщо ви поглянете на положення інших об'єктів `LightFlareElement`, ви побачите, що ми розмістили їх з інтервалами від 0 до 1, що призводить до ефекту, який ви бачите, коли відкриваєте приклад `lens-flare.html`:

```
const textureFlare1 = textureLoader.load(
  "/assets/textures/lens-flares/lensflare3.png"
);
lensFlare.addElement(new LensflareElement
  (textureFlare1, 60, 0.6));
lensFlare.addElement(new LensflareElement
  (textureFlare1, 70, 0.7));
lensFlare.addElement(new LensflareElement
  (textureFlare1, 120, 0.9));
lensFlare.addElement(new LensflareElement
  (textureFlare1, 70, 1.0));
```

З цим ми обговорили різні варіанти освітлення, які надає `Three.js`.

Summary

У цьому розділі ми розглянули багато інформації про різні типи світильників, доступних у Three.js. Ви дізналися, що налаштування світла, кольорів і тіней не є точною науковою. Щоб отримати правильний результат, вам слід поекспериментувати з різними налаштуваннями та використати елемент керування `lil.GUI` для точного налаштування конфігурації. Різне світло поводиться по-різному, і, як ми побачимо в розділі 4, матеріали також по-різному реагують на світло.

Колір `THREE.AmbientLight` додається до кожного кольору в сцені та часто використовується для згладжування жорстких кольорів і тіней. `THREE.PointLight` випромінює світло в усіх напрямках і може відкидати тіні. `THREE.SpotLight` — це світло, що нагадує ліхтарик. Він має конічну форму, може бути налаштований, щоб зникати на відстані та може відкидати тіні. Ми також розглянули `THREE.DirectionalLight`. Це світло можна порівняти з далеким світлом, таким як Сонце, світлові промені якого поширюються паралельно одній одній, інтенсивність якого не зменшується, чим далі від налаштованої цілі, і яке також може відкидати тіні.

Окрім стандартних ліхтарів, ми також розглянули кілька більш спеціалізованих ліхтарів.

Для більш природного зовнішнього ефекту ви можете використовувати `THREE.HemisphereLight`, який враховує відображення землі та неба. `THREE.RectAreaLight` не світить з однієї точки, а випромінює світло з великої площини. Ми також показали вдосконалений вид навколошнього освітлення за допомогою `THREE.LightProbe`, який використовував інформацію з карти середовища, щоб визначити, як освітлюється об'єкт. Нарешті ми показали вам, як додати відблиск фотографічного об'єктива за допомогою об'єкта `THREE.LensFlare`.

У попередніх розділах ми вже представили кілька різних матеріалів, і в цьому розділі ви побачили, що не всі матеріали однаково реагують на доступне світло. У розділі 4 ми надамо огляд матеріалів, доступних у Three.js.

Part 2: Working with the Three.js Core Components

У цій другій частині ми зануримося в різні матеріали, які надає Three.js, і різні геометрії, які можна використовувати для створення власних сцен. Окрім геометрії, ми також розглянемо, як Three.js підтримує точки та спрайти, які можна використовувати, наприклад, для ефектів дощу та диму.

У цій частині є такі розділи:

- Розділ 4, Робота з матеріалами Three.js
- Розділ 5, Навчання працювати з геометріями
- Розділ 6, Вивчення передових геометрій
- Розділ 7, Очіки та спрайти

4

Working with Three.js Materials

У розділі 3 «Робота з джерелами світла в Three.js» ми трохи поговорили про матеріали. Ви дізналися, що матеріал разом із екземпляром THREE.Geometry утворює об'єкт THREE.Mesh. Матеріал схожий на оболонку об'єкта, яка визначає зовнішній вигляд геометрії. Наприклад, оболонка визначає, чи є геометрія металевою, прозорою чи зображену як каркас.

Отриманий об'єкт THREE.Mesh потім можна додати до сцени, яку відобразить Three.js.

Поки що ми не розглядали матеріали детально. У цьому розділі ми зануримося в усі матеріали, які пропонує Three.js, і ви дізнаєтесь, як можна використовувати ці матеріали для створення гарних 3D-об'єктів. Матеріали, які ми досліджуватимемо в цьому розділі, наведено в такому списку:

- **MeshBasicMaterial:** це основний матеріал, який ви можете використовувати, щоб надати вашим геометріям простий колір або показати каркас ваших геометрій. На цей матеріал не впливає світло.
- **MeshDepthMaterial:** це матеріал, який використовує відстань від камери, щоб визначити колір вашої сітки.
- **MeshNormalMaterial:** це простий матеріал, який базує колір обличчя на векторі нормалі.
- **MeshLambertMaterial:** це матеріал, який враховує освітлення та використовується для створення тьмяних, небліскучих об'єктів.
- **MeshPhongMaterial:** це матеріал, який також враховує освітлення та може використовуватися для створення бліскучих об'єктів.
- **MeshStandardMaterial:** це матеріал, який використовує фізичне відтворення для відтворення об'єкта. За допомогою фізичного відтворення фізично правильна модель використовується для визначення того, як світло взаємодіє з поверхнею. Це дозволяє створювати більш точні та реалістичні об'єкти.
- **MeshPhysicalMaterial:** це розширення MeshStandardMaterial, яке дозволяє більше контролювати відображення.
- **MeshToonMaterial:** це розширення MeshPhongMaterial, яке намагається зробити об'єкти мальованими від руки.

- **ShadowMaterial:** це особливий матеріал, який може отримувати тіні, але в інших випадках він стає прозорим.
- **ShaderMaterial:** цей матеріал дозволяє вказати шейдерні програми для безпосереднього керування розташуванням вершин і кольором пікселів.
- **LineBasicMaterial:** це матеріал, який можна використовувати в геометрії THREE.Line для створення кольорових ліній.
- **LineDashMaterial:** це те саме, що LineBasicMaterial, але цей матеріал також дозволяє створювати пунктирний ефект.

У вихідних кодах Three.js ви також можете знайти THREE.SpriteMaterial і THREE.PointsMaterial. Це матеріали, які можна використовувати під час укладання окремих точок. Ми не будемо обговорювати їх у цьому розділі, але ми розглянемо їх у розділі 7, Очі та спрайти.

Матеріали мають кілька загальних властивостей, тому перед тим, як ми розглянемо перший матеріал, TPI. MeshBasicMaterial, ми розглянемо властивості, спільні для всіх матеріалів.

Understanding common material properties

Ви можете швидко самі побачити, які властивості мають усі матеріали. Three.js надає базовий клас матеріалу, THREE.Material, у якому перераховані всі ці загальні властивості. Ми розділили ці загальні властивості матеріалів на такі три категорії:

- **Basic properties:** Це властивості, якими ви будете користуватися найчастіше. За допомогою цих властивостей ви можете, наприклад, контролювати непрозорість об'єкта, чи він видимий, і як на нього посилаються (за ідентифікатором або настроюваною назвою).
- **Blending properties:** Кожен об'єкт має набір властивостей змішування. Ці властивості визначають, як колір кожної точки матеріалу поєднується з кольором за нею.
- **Advanced properties:** Кілька розширених властивостей контролюють те, як низькорівневий контекст WebGL відтворює об'єкти. У більшості випадків вам не потрібно мати справу з цими властивостями.

Зауважте, що в цій главі ми пропустимо більшість властивостей, пов'язаних із текстурами та картами. Більшість матеріалів дозволяють використовувати зображення як текстири (наприклад, текстуру дерева або каменю). У розділі 10 «Завантаження та робота з текстурами» ми зануримося в різноманітні доступні параметри текстур і відображення. Деякі матеріали також мають специфічні властивості, пов'язані з анімацією (наприклад, skinning, morphNormals і morphTargets); ми також пропустимо ці властивості. Вони будуть розглянуті в Розділі 9, Анімація та переміщення камери. Властивості clipIntersection, clippingPlanes і clipShadows будуть розглянуті в Розділі 6, Вивчення розширених геометрій. Ми почнемо з першого набору, показаного у списку: основних властивостей.

Basic properties

Основні властивості об'єкта THREE.Material перераховані тут (ви побачите ці властивості в дії в розділі THREE.MeshBasicMaterial):

- **id**: використовується для ідентифікації матеріалу та призначається під час створення матеріалу. Це починається з 0 для першого матеріалу та збільшується на 1 для кожного додаткового створеного матеріалу.
- **uuid**: це унікальний ідентифікатор, який використовується внутрішньо.
- **name**: Ви можете призначити назву матеріалу з цією властивістю. Це можна використовувати для налагодження.
- **opacity**: це визначає, наскільки прозорим є об'єкт. Використовуйте це разом із властивістю transparent. Діапазон цієї властивості від 0 до 1.
- **transparent**: якщо встановлено значення true, Three.js відтворить цей об'єкт із встановленою непрозорістю. Якщо для цього значення встановлено значення false, об'єкт не буде прозорим, а лише більш світлим. Для цієї властивості також має бути встановлено значення true, якщо ви використовуєте текстуру, яка використовує альфа-канал (прозорість).
- **visible**: це визначає, чи є цей матеріал видимим. Якщо ви встановите значення false, ви не побачите об'єкт на сцені.
- **side**: за допомогою цієї властивості ви можете визначити, до якої сторони геометрії буде застосовано матеріал. Типовим є THREE.Frontside, який застосовує матеріал до передньої (зовнішньої) частини об'єкта. Ви також можете встановити значення THREE.BackSide, що застосовує його до тильної сторони (всередині), або THREE.DoubleSide, яке застосовує його до обох сторін.
- **needsUpdate**: коли Three.js створює матеріал, він перетворює його на набір інструкцій WebGL. Якщо ви хочете, щоб зміни, які ви внесли в матеріал, також призвели до оновлення інструкцій WebGL, ви можете встановити для цієї властивості значення true.
- **colorWrite**: якщо встановлено значення false, колір цього матеріалу не відображатиметься (по суті, ви створюватимете невидимі об'єкти, які закриватимуть об'єкти позаду них).
- **flatShading**: це визначає, чи цей матеріал відтворюється за допомогою плоского затінення. За допомогою плоского затінення окремі трикутники, які складають об'єкт, відображаються окремо й не об'єднуються в гладку поверхню.
- **lights**: це логічне значення, яке визначає, чи впливає на цей матеріал світло. Значення за замовчуванням - true.
- **premultipliedAlpha**: це змінює спосіб візуалізації прозорості об'єкта. Значення за замовчуванням - false.
- **dithering**: це застосовує ефект дізерінгу до матеріалу візуалізації. Це можна використовувати, щоб уникнути смут. Значення за замовчуванням - false.
- **shadowSide**: це так само, як властивість side, але визначає, яка сторона граней відкидає тінь. Якщо не встановлено, це слідує значенню, встановленому властивістю сторони.

- **vertexColors**: за допомогою цієї властивості ви можете визначити окремі кольори, які будуть застосовані доожної вершини. Якщо встановлено значення `true`, будь-який колір, встановлений для вершини, використовується під час візуалізації, а якщо встановлено значення `false`, кольори вершин не використовуються.
- **fog**: ця властивість визначає, чи впливають на цей матеріал глобальні налаштування туману. Це не відображається в дії, але якщо встановлено значення `false`, глобальний туман, який ми бачили в розділі 2, Основні компоненти, що утворюють сцену Three.js, буде вимкнено.

Для кожного матеріалу ви також можете встановити кілька властивостей змішування.

Blending properties

Матеріали мають пару загальних властивостей, пов'язаних зі змішуванням. Змішування визначає, як кольори, які ми відтворюємо, взаємодіють із кольорами, що стоять за ними. Ми трохи торкнемося цієї теми, коли будемо говорити про комбінування матеріалів.

Властивості змішування наведено тут:

- **blending**: це визначає, як матеріал на цьому об'єкті зливається з фоном. Нормальним режимом є `THREE.NormalBlending`, який показує лише верхній шар.
- **blendSrc**: окрім використання стандартних режимів змішування, ви також можете створювати власні режими змішування, встановлюючи `blendsrc`, `blenddst` і `blendequation`. Ця властивість визначає, як об'єкт (джерело) змішується з фоном (пункт призначення). За замовчуванням ТРИ. Параметр `SrcAlphaFactor` використовує альфа-канал (прозорість) для змішування.
- **blendSrcAlpha**: це прозорість `blendSrc`. За замовчуванням значення `null`.
- **blendDst**: ця властивість визначає, як фон (місце призначення) використовується під час змішування, і за замовчуванням має значення `THREE.OneMinusSrcAlphaFactor`, що означає, що ця властивість також використовує альфа-канал джерела для змішування, але використовує 1 (альфа-канал джерела) як значення.
- **blendDstAlpha**: це прозорість `blendDst`. За замовчуванням значення `null`.
- **blendEquation**: це визначає, як використовуються значення `blendsrc` і `blenddst`. За умовчанням їх додають (`AddEquation`). За допомогою цих трьох властивостей ви можете створювати власні режими змішування.

Останній набір властивостей здебільшого використовується внутрішньо та контролює особливості використання WebGL для відтворення сцени.

Advanced properties

Ми не будемо вдаватися в подробиці цих властивостей. Це пов'язано з внутрішнім функціонуванням WebGL. Якщо ви хочете дізнатися більше про ці властивості, специфікація OpenGL є хорошиою відправною точкою. Ви можете знайти цю специфікацію на <https://www.khronos.org/opengl/wiki>. У наведеному нижче списку наведено короткий опис цих додаткових властивостей:

- **deepTest**: це розширення властивості WebGL. За допомогою цієї властивості ви можете вимкнути або вимкнені параметр GL_DEPTH_TEST. Цей параметр визначає, чи використовується глибина пікселя для визначення нового значення пікселя. Зазвичай це не потрібно змінювати. Більше інформації можна знайти в специфікації OpenGL, про яку ми згадували раніше.
- **deepWrite**: це ще одна внутрішня властивість. Цю властивість можна використовувати, щоб визначити, чи впливає цей матеріал на буфер глибини WebGL. Якщо ви використовуєте об'єкт для двовимірного накладання (наприклад, концентратор), вам слід встановити для цієї властивості значення false. Однак зазвичай вам не потрібно змінювати цю властивість.
- **depthFunc**: ця функція порівнює глибину пікселя. Це відповідає glDepthFunc зі специфікації WebGL.
- **polygonOffset**, **polygonOffsetFactor** і **polygonOffsetUnits**: за допомогою цих властивостей ви можете керувати функцією POLYGON_OFFSET_FILL WebGL. Зазвичай вони не потрібні. Для детального пояснення того, що вони роблять, ви можете переглянути специфікацію OpenGL.
- **Alphatest**: для цього значення можна встановити певне значення (від 0 до 1). Щоразу, коли піксель має значення альфа, менше за це значення, він не буде намальований. Ви можете використовувати цю властивість, щоб видалити деякі артефакти, пов'язані з прозорістю. Для цього матеріалу можна встановити одне з таких значень WebGL: `highp`, `mediump` або `lowp`.

Тепер давайте розглянемо всі доступні матеріали, щоб ви могли побачити вплив цих властивостей на відтворений результат.

Starting with simple materials

У цьому розділі ми розглянемо кілька простих матеріалів: `MeshBasicMaterial`, `MeshDepthMaterial` і `MeshNormalMaterial`.

Перш ніж ми розглянемо властивості цих матеріалів, ось коротка примітка про те, як ви можете передати властивості для налаштування матеріалів. Є два варіанти:

- Ви можете передати аргументи в конструктор як об'єкт параметра, ось так:

```
const material = new THREE.MeshBasicMaterial({  
    color: 0xff0000,  
    name: 'material-1',  
    opacity: 0.5,  
    transparency: true,  
    ...  
})
```

- Крім того, ви можете створити екземпляр і встановити властивості окремо, як це:

```
const material = new THREE.MeshBasicMaterial();
material.color = new THREE.Color(0xff0000);
material.name = 'material-1'; material.opacity = 0.5;
material.transparency = true;
```

Зазвичай найкращим способом є використання конструктора, якщо ми знаємо всі значення властивостей під час створення матеріалу. Аргументи, які використовуються в обох цих стилях, використовують одинаковий формат. Єдиним винятком із цього правила є властивість кольору. У першому стилі ми можемо просто передати шістнадцяткове значення, і Three.js сам створить об'єкт THREE.Color. У другому стилі ми повинні явно створити об'єкт THREE.Color. У цій книзі ми будемо використовувати обидва ці стилі.

Тепер давайте розглянемо перший із простих матеріалів: THREE.MeshBasicMaterial.

THREE.MeshBasicMaterial

MeshBasicMaterial — це дуже простий матеріал, який не враховує освітлення, доступне в сцені. Сітки з цим матеріалом відтворюватимуться як прості плоскі багатокутники, і у вас також є можливість показати каркас геометрії. Okрім загальних властивостей, які ми бачили раніше щодо цього матеріалу, ми можемо встановити такі властивості (знову ж таки, ми ігноруватимемо властивості, які використовуються для текстур, оскільки ми обговоримо їх у розділі про текстури):

- **color**: ця властивість дозволяє встановити колір матеріалу.
- **wireframe**: це дозволяє відтворити матеріал як каркас. Це чудово підходить для налагодження.
- **vertexColors**: якщо встановлено значення `true`, під час візуалізації моделі буде враховано колір окремих вершин.

У попередніх розділах ми бачили, як створювати матеріали та призначати їх об'єктам. На THREE.MeshBasicMaterial, ми можемо зробити це так:

```
const meshMaterial = new THREE.MeshBasicMaterial({color:
0x7777ff});
```

Це створює новий THREE.MeshBasicMaterial і ініціалізує властивість кольору `0x7777ff` (який є фіолетовим).

Ми додали приклад, який можна використовувати, щоб пограти з властивостями THREE.MeshBasicMaterial і основними властивостями, які ми обговорювали в попередніх розділах. Якщо ви відкриєте приклад basic-mesh-material.html у папці chapter-04, ви побачите просту сітку на екрані та набір властивостей праворуч від сцени, які можна використовувати для зміни моделей, додайте просту текстуру та змініть будь-які властивості матеріалу, щоб негайно побачити ефект:

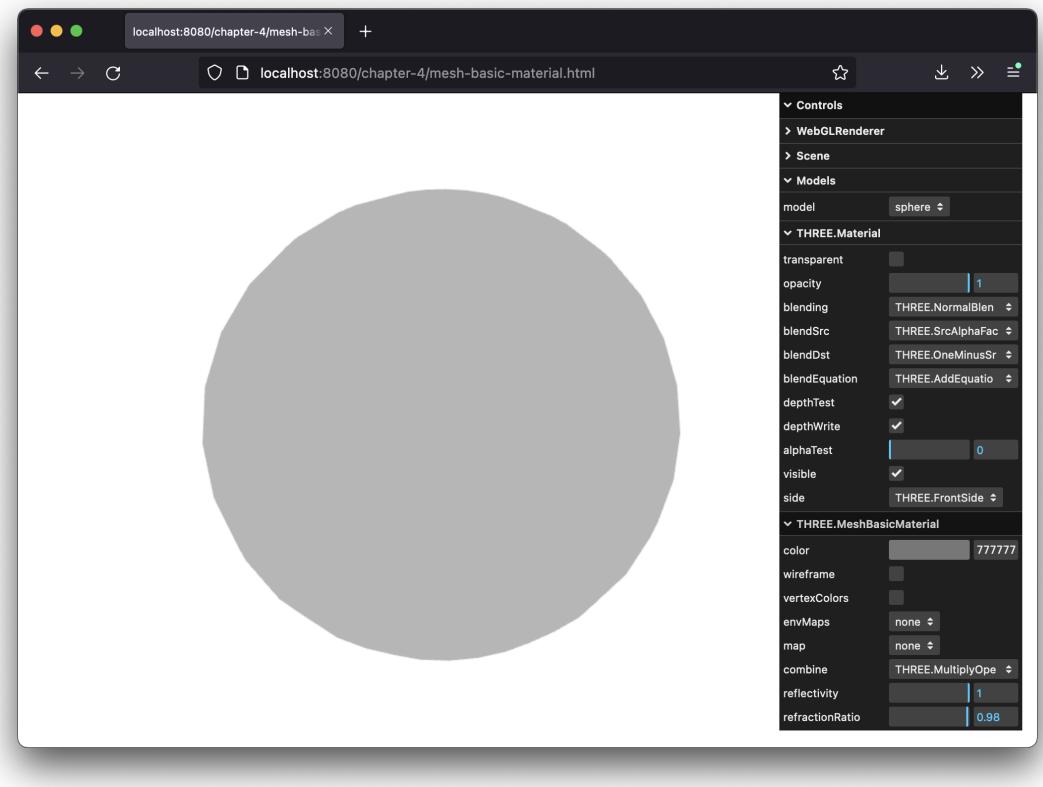

Figure 4.1 – Start screen for the basic material example

На цьому скріншоті ви бачите звичайну просту сіру сферу. Ми вже згадували, що THREE.MeshBasicMaterial не реагує на світло, тому ви не бачите жодної глибини; всі обличчя одного кольору. Навіть з цього матеріалу можна створювати красиві моделі. Якщо ви, наприклад, увімкнете відображення, вибравши властивість відображення у випадаючому списку envMaps, установите фон сцени та змініте модель на модель тора, ви вже зможете створювати чудові моделі:

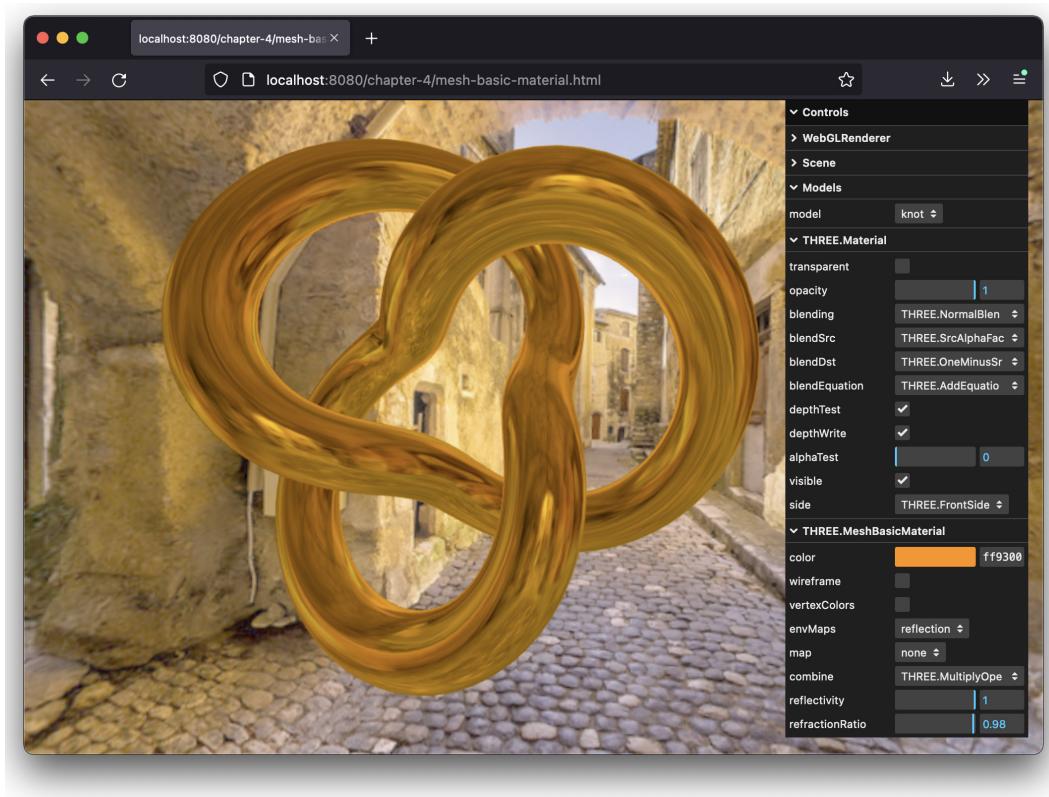

Figure 4.2 – Torus knot with an environment map

Властивість `wireframe` чудово підходить для перегляду основної геометрії `THREE.Mesh` і чудово працює для налагодження:

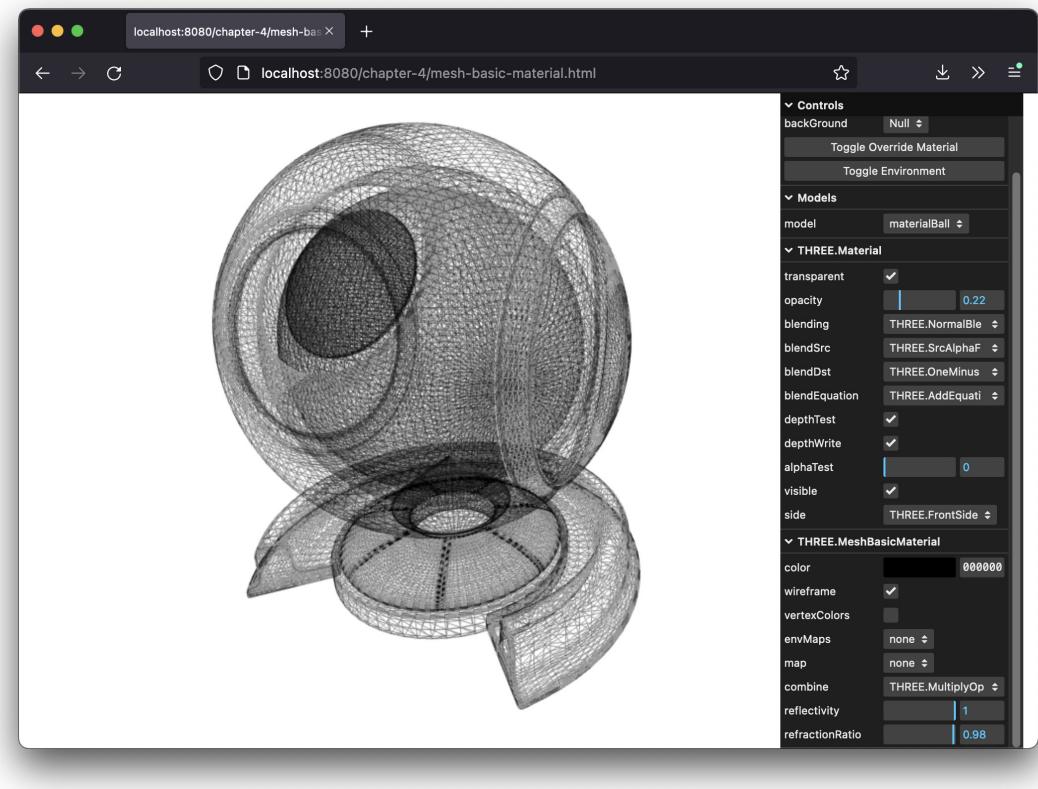

Figure 4.3 – Model showing its wireframe

Останньою властивістю, яку ми хочемо розглянути трохи більше, є `vertexColors`. Якщо ввімкнути цю властивість, кольори окремих вершин використовуються під час відтворення моделі. Якщо вибрати `vertexColor` зі спадного списку моделей у меню, ви побачите модель із кольоровими вершинами. Найпростіший спосіб побачити це, також увімкнувши каркас:

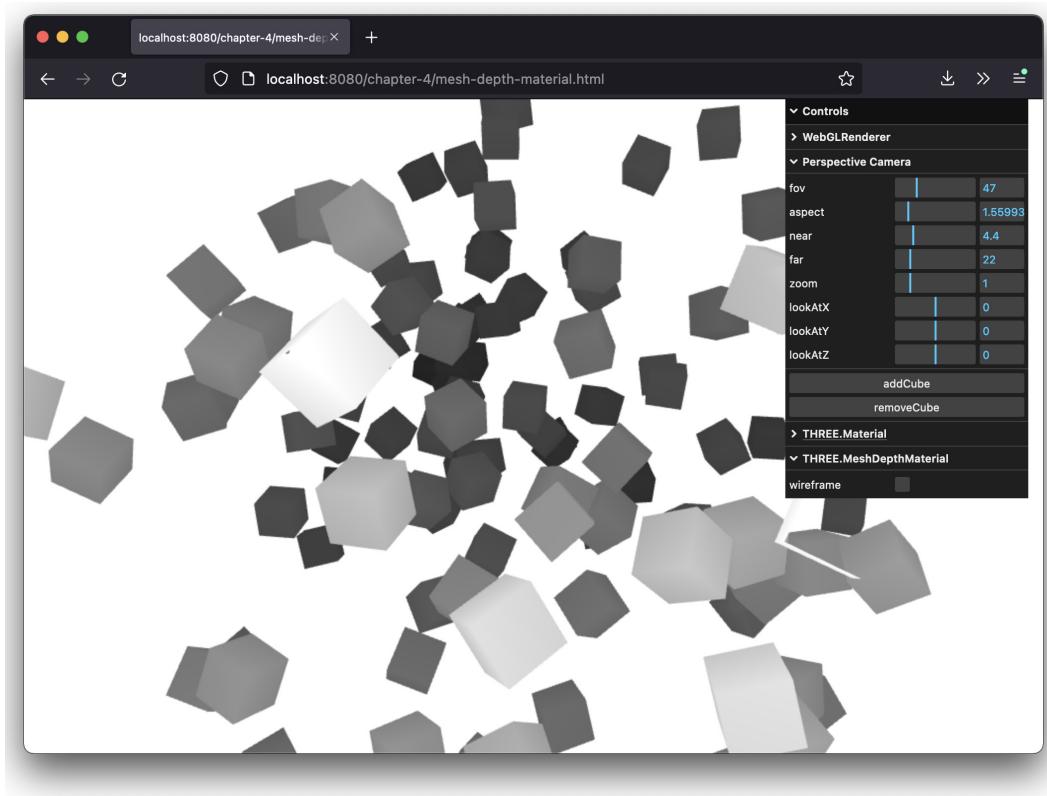

Figure 4.4 – Model showing wireframe and vertex colors

Кольори вершин можна використовувати для фарбування різних частин сітки різними кольорами без використання текстур або кількох матеріалів.

У цьому прикладі ви також можете пограти зі стандартними властивостями матеріалу, які ми обговорювали на початку цієї глави, подивившись на розділ `THREE.Material` меню на малюнку 4.4.

THREE.MeshDepthMaterial

Наступний матеріал у списку – `THREE.MeshDepthMaterial`. З цим матеріалом те, як виглядає об'єкт, не визначається світлом чи певною властивістю матеріалу – це визначається відстанню від об'єкта до камери. Ви можете, наприклад, комбінувати це з іншими матеріалами, щоб легко створити ефект вицвітання. Єдина додаткова властивість, яку має цей матеріал, ми бачили в `THREE.MeshBasicMaterial`: властивість `wireframe`.

Щоб продемонструвати цей матеріал, ми створили приклад, який ви можете переглянути, відкривши приклад mesh-depth-material:

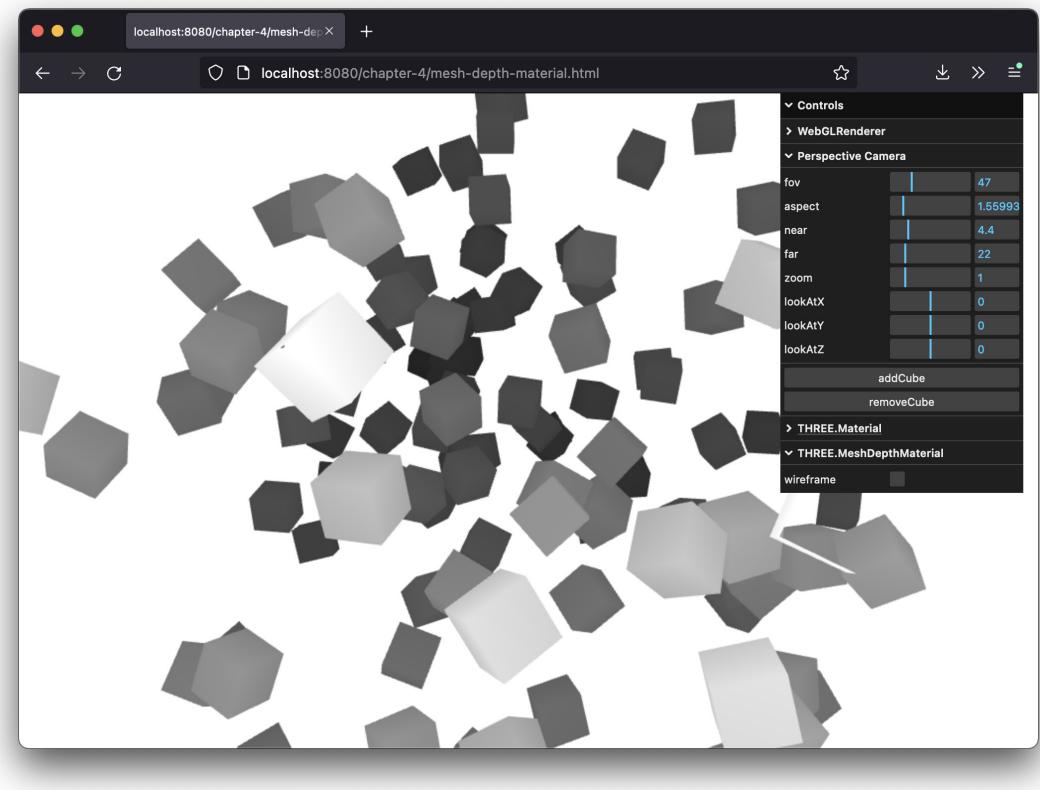

Figure 4.5 – Mesh depth material

У цьому прикладі ви можете додавати та видаляти кубики, натискаючи відповідні кнопки в меню. Ви побачите, що куби, розташовані поблизу камери, відображаються дуже яскраво, а куби, розташовані далі від камери, менш яскраві. У цьому прикладі ви можете побачити, як це працює, погравшись із властивостями налаштувань перспективної камери. Граючи з властивостями дальнієї та близньої камери, ви можете змінити яскравість усіх кубів у сцені.

Зазвичай ви не будете використовувати цей матеріал як єдиний матеріал для сітки; замість цього ви б поєднали його з іншим матеріалом. У наступному розділі ми побачимо, як це працює.

Combining materials

Якщо ви поглянете на властивості THREE.MeshDepthMaterial, то побачите, що немає можливості встановити колір кубів. За вас все вирішували стандартні властивості матеріалу. Three.js, однак, має можливість комбінувати матеріали для створення нових ефектів (це також те, де змішування вступає в гру). Наступний код показує, як ми можемо комбінувати матеріали:

```
import * as SceneUtils from 'three/examples/jsm/
  utils/SceneUtils'

const material1 = new THREE.MeshDepthMaterial()
const material2 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color:
  0xfffff00 })
const geometry = new THREE.BoxGeometry(0.5, 0.5, 0.5)
const cube = SceneUtils.createMultiMaterialObject(geometry,
  [material2, material1])
```

Спочатку ми створюємо наші два матеріали. Для THREE.MeshDepthMaterial ми не робимо нічого особливого; для THREE.MeshBasicMaterial ми просто встановили колір. Останній рядок у цьому фрагменті коду також важливий. Коли ми створюємо сітку за допомогою функції SceneUtils.createMultiMaterialObject(), геометрія копіюється, і дві однакові сітки повертаються в групі.

Ми отримуємо наступні кубики зеленого кольору, які використовують яскравість від THREE.MeshDepthMaterial і колір від THREE.MeshBasicMaterial. Ви можете побачити, як це працює, відкривши приклад combining-materials.html у папці chapter-4 у вашому браузері:

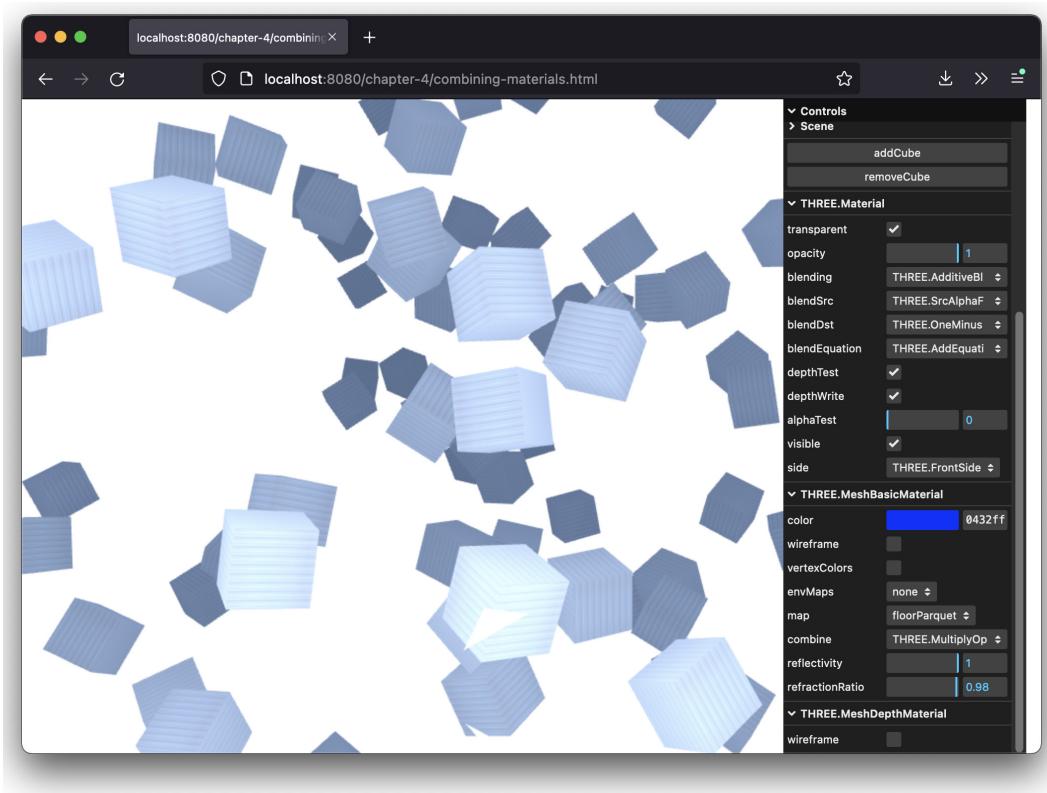

Figure 4.6 – Combining materials

Коли ви вперше відкриєте цей приклад, ви побачите лише суцільні об'єкти без жодного ефекту від THREE.MeshDepthMaterial. Щоб поєднати кольори, нам також потрібно вказати, як ці кольори поєднуються. У меню праворуч на малюнку 4.6 ви можете вказати це за допомогою властивості змішування. У цьому прикладі ми використали режим THREE.AdditiveBlending, який означає, що кольори додаються разом і відображається отриманий колір. Цей приклад — чудовий спосіб пограти з різними варіантами змішування та побачити, як вони впливають на кінцевий колір матеріалу.

У наступному матеріалі ми не матимемо жодного впливу на кольори, які використовуються під час візуалізації.

THREE.MeshNormalMaterial

Найпростіший спосіб зrozуміти, як відтворюється цей матеріал, — це спочатку поглянути на приклад. Відкрийте приклад `mesh-normal-material.html` у папці `chapter-4` і ввімкніть `flatShading`:

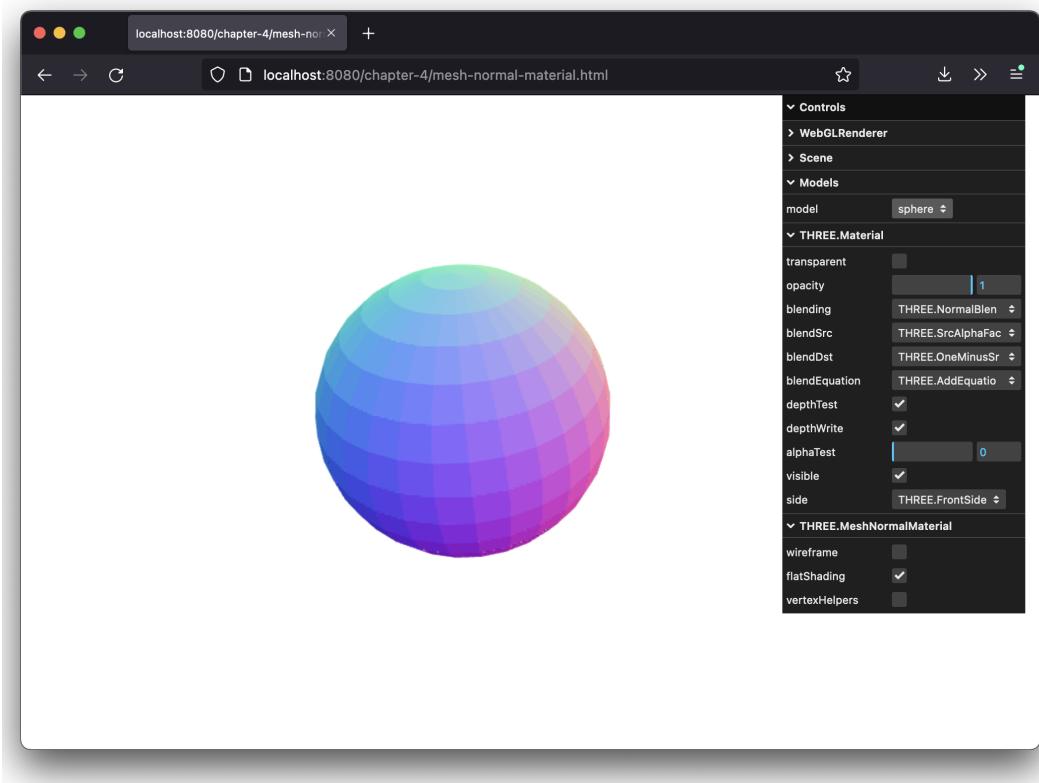

Figure 4.7 – Mesh normal material

Як бачите, кожна грань сітки відображається дещо іншим кольором. Це відбувається тому, що колір кожної грані базується на нормалях, спрямованих від грані. І ця нормаль до грані базується на векторі нормалі окремих вершин, які утворюють грань. Нормальний вектор перпендикулярний до грані вершини. Нормальний вектор використовується в багатьох різних частинах Three.js. Він використовується для визначення віддзеркалення світла, допомагає наносити текстури на 3D-моделі та надає інформацію про те, як освітлювати, затінювати та розфарбовувати пікселі на поверхні. Однак, на щастя, Three.js обробляє обчислення цих векторів і використовує їх усередині, тож вам не потрібно обчислювати або мати справу з ними самостійно.

Three.js постачається з помічником для візуалізації цього нормального, і ви можете показати це, увімкнувши властивість `vertexHelpers` у меню:

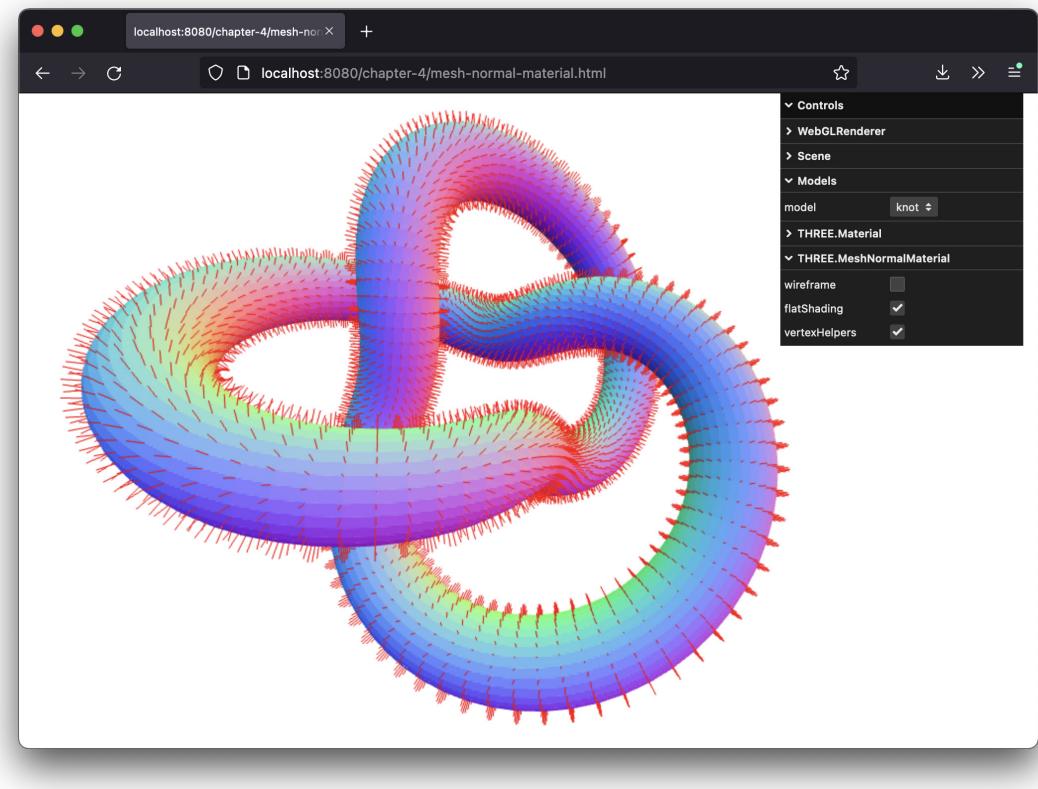

Figure 4.8 – Mesh normal helpers

Додавання цього помічника самостійно можна зробити за допомогою кількох рядків коду:

```
Import { VertexNormalsHelper } from 'three/examples/jsm/
    helpers/VertexNormalsHelper'

...
const helper = new VertexNormalsHelper(mesh, 0.1, 0xff0000)
helper.name = 'VertexNormalHelper'
scene.add(helper)
```

`VertexNormalsHelper` приймає три параметри. Перший — `THREE.Mesh`, для якого ви хочете бачити помічників, другий — довжина стрілки, а останній — колір.

Давайте візьмемо цей приклад як можливість поглянути на властивість затінення. За допомогою властивості `shading` ми можемо вказати Three.js, як рендерити наші об'єкти. Якщо ви використовуєте THREE.FlatShading, кожне обличчя буде відображене як є (як ви можете бачити на попередньому наступному знімку екрана), або ви можете використовувати THREE.SmoothShading, який згладжує грані наших об'єктів. Наприклад, якщо ми візуалізуємо ту саму сферу за допомогою THREE.SmoothShading, результат виглядатиме так:

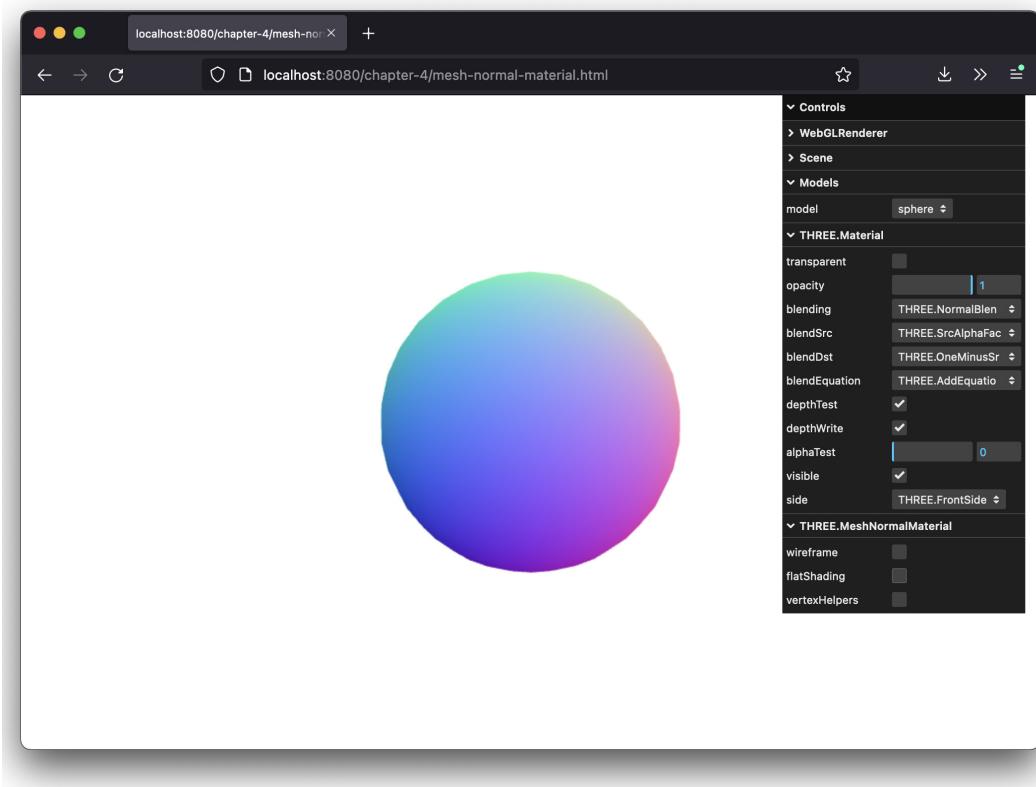

Figure 4.9 – Mesh normal smooth shading

Ми закінчили з простими матеріалами, але давайте розглянемо ще одну тему, перш ніж рухатися далі. У наступному розділі ми розглянемо, як можна використовувати різні матеріали для конкретних граней геометрії.

Multiple materials for a single mesh

Створюючи THREE.Mesh, поки що ми використовували один матеріал. Також можна визначити конкретний матеріал для кожної грані геометрії. Наприклад, якщо у вас є куб із 12 гранями (пам'ятайте, Three.js працює з трикутниками), ви можете призначити інший матеріал (наприклад, іншого кольору) кожній стороні куба. Зробити це просто, як показано в наступному фрагменті коду:

```
const mat1 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0x777777
})
const mat2 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0xff0000
})
const mat3 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0x00ff00
})
const mat4 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0x0000ff
})
const mat5 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0x66aaff
})
const mat6 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0xffaa66
})
const matArray = [mat1, mat2, mat3, mat4, mat5, mat6]
const cubeGeom = new THREE.BoxGeometry(1, 1, 1, 10, 10, 10)
const cubeMesh = new THREE.Mesh(cubeGeom, material)
```

Ми створюємо масив під назвою matArray для зберігання всіх матеріалів і використовуємо цей масив для створення ТРЬОХ. Сітка. Ви можете помітити, що ми створюємо лише шість матеріалів, хоча у нас 12 облич. Щоб зрозуміти, як це працює, ми повинні подивитися, як Three.js призначає матеріал обличчю. Three.js використовує для цього властивість groups. Щоб побачити це самостійно, відкрийте вихідний код мультиматеріалу.js і додайте оператор налагоджувача, як це:

```
const group = new THREE.Group()
for (let x = 0; x < 3; x++) {
  for (let y = 0; y < 3; y++) {
    for (let z = 0; z < 3; z++) {
      const cubeMesh = sampleCube([mat1, mat2, mat3,
        mat4, mat5, mat6], 0.95)
      cubeMesh.position.set(x - 1.5, y - 1.5, z - 1.5)
      group.add(cubeMesh)
    }
  }
}
debugger
```

```

        }
    }
}

```

Це спричинить зупинку роботи браузера та дозволить вам перевірити всі об'єкти з консолі браузера:

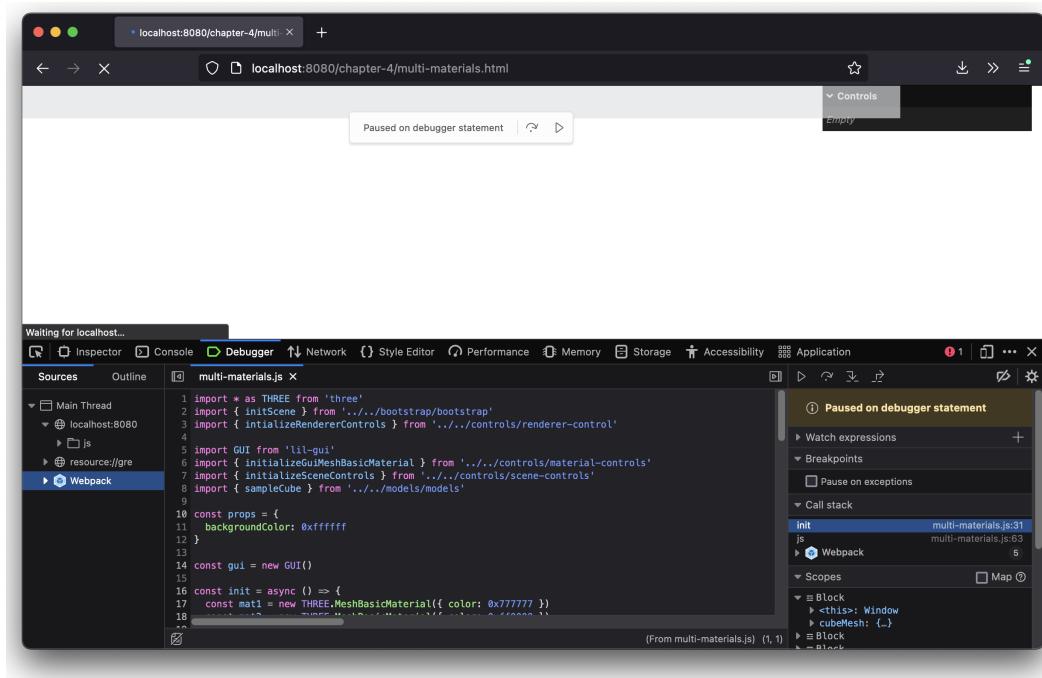

Figure 4.10 – Using the debugger statement to stop execution

У браузері, якщо ви відкриєте вкладку «Консоль», ви можете надрукувати нашу інформацію про всілякі види об'єктів. Отже, якщо ми хочемо побачити деталі `cubeMesh`, ми можемо використати `console.log(cubeMesh)`:

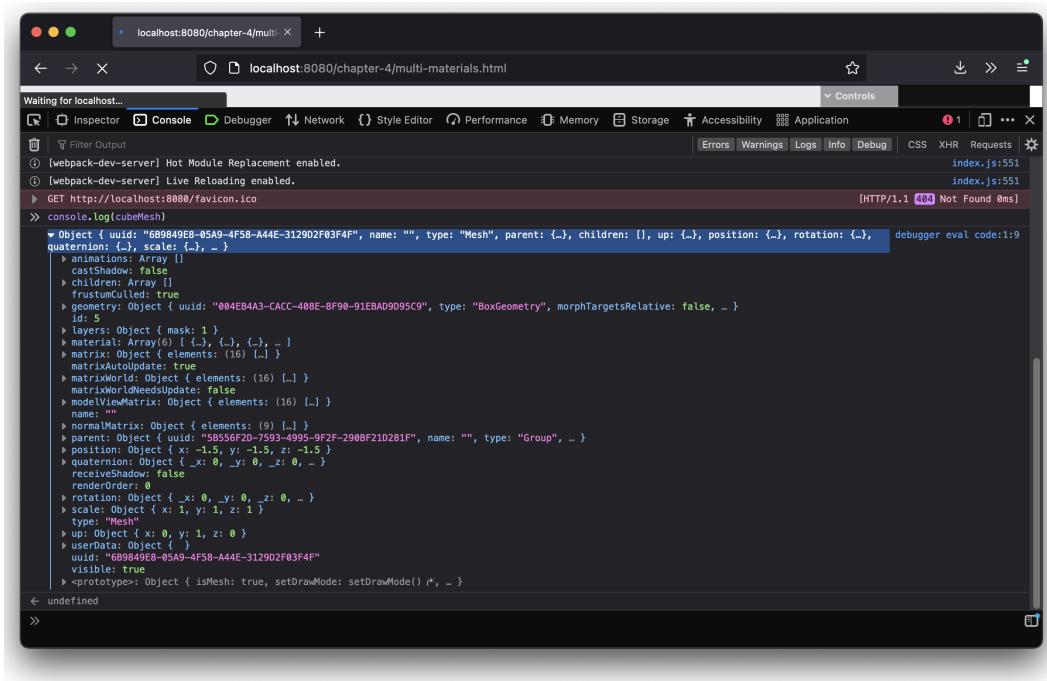

Figure 4.11 – Printing out information about an object

Якщо ви подивитеся далі на властивість геометрії cubeMesh, ви побачите групу. Ця властивість є масивом, що складається з шести елементів, де кожен елемент містить діапазон вершин, які належать до цієї групи, і додаткову властивість під назвою materialIndex, яка вказує, які з переданих матеріалів слід використовувати для цієї групи вершин:

```
[{ "start": 0,      "count": 600, "materialIndex": 0 },
 { "start": 600,    "count": 600, "materialIndex": 1 },
 { "start": 1200,   "count": 600, "materialIndex": 2 },
 { "start": 1800,   "count": 600, "materialIndex": 3 },
 { "start": 2400,   "count": 600, "materialIndex": 4 },
 { "start": 3000,   "count": 600, "materialIndex": 5 }]
```

Отже, якщо ви створюєте власні об'єкти з нуля та хочете застосувати різні матеріали до різних груп вершин, вам потрібно переконатися, що ви правильно встановили властивість груп. Для об'єктів, створених Three.js, вам не потрібно робити це вручну, оскільки Three.js це вже робить.

З таким підходом дуже просто створювати цікаві моделі. Наприклад, ми можемо легко створити простий тривимірний кубик Рубіка, як ви бачите на прикладі `multi-materials.html`:

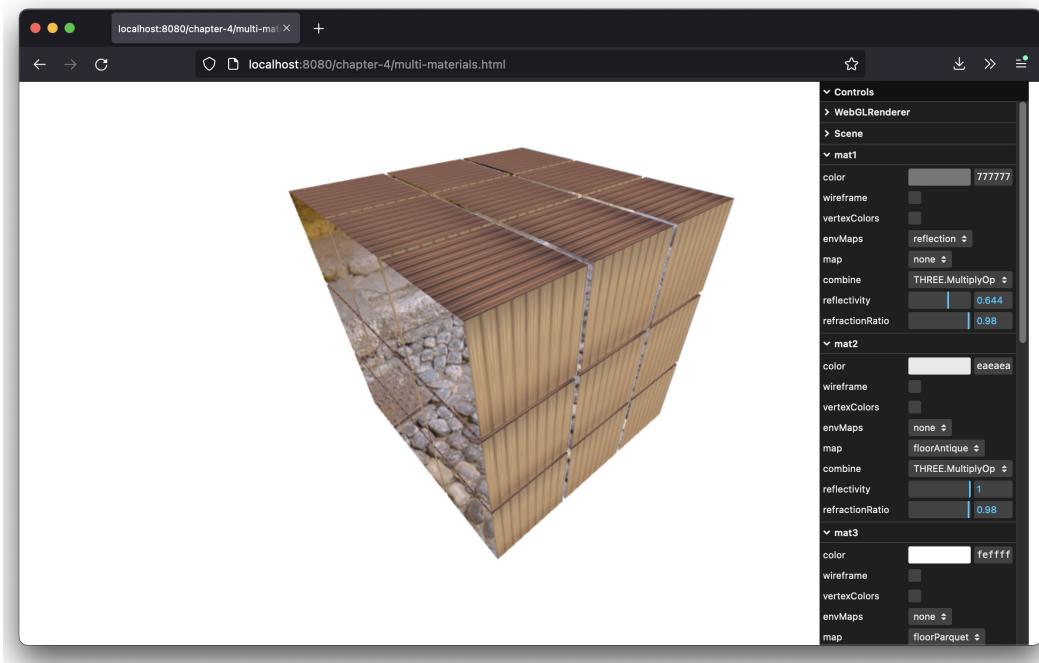

Figure 4.12 – Multi-material with six different materials

Ми також додали елементи керування для матеріалів, які застосовуються до кожної сторони, щоб експериментувати з ними. Створення цього куба мало чим відрізняється від того, що ми бачили в розділі Кілька матеріалів для однієї сітки:

```
const group = new THREE.Group()
const mat1 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0x777777
})
const mat2 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0xffff0000
})
const mat3 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0x00ff00
})
const mat4 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0x0000ffff
})
const mat5 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0x66aaff
})
```

```

const mat6 = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0xffaa66
})
for (let x = 0; x < 3; x++) {
  for (let y = 0; y < 3; y++) {
    for (let z = 0; z < 3; z++) {
      const cubeMesh = sampleCube([mat1, mat2, mat3, mat4,
        mat5, mat6], 0.95)
      cubeMesh.position.set(x - 1.5, y - 1.5, z - 1.5)
      group.add(cubeMesh)
    }
  }
}

```

У цьому фрагменті коду спочатку ми створюємо `THREE.Group`, який буде містити всі окремі куби (групи); далі ми створюємо матеріали для кожної сторони куба. Потім ми створюємо три цикли, щоб переконатися, що створюємо потрібну кількість кубиків. У цьому циклі ми створюємо кожен окремий куб, призначаємо матеріали, розташовуємо їх і додаємо до групи. Вам слід пам'ятати, що положення кубиків залежить від положення цієї групи. Якщо ми рухаємо або обертаємо групу, усі кубики рухатимуться та обертатимуться разом із нею. Для отримання додаткової інформації про те, як працювати з групами, перегляньте Розділ 8, Створення та завантаження розширеніх сіток і геометрій.

І це завершує цей розділ про основні матеріали та способи їх поєднання. У наступному розділі ми розглянемо більш складні матеріали.

Advanced materials

У цьому розділі ми розглянемо більш просунуті матеріали, які пропонує `Three.js`. Ми розглянемо такі матеріали:

- **THREE.MeshLambertMaterial**: матеріал для шорстких поверхонь
- **THREE.MeshPhongMaterial**: матеріал для бліскучих поверхонь
- **THREE.MeshToonMaterial**: рендерить сітку у мультишному вигляді
- **THREE.ShadowMaterial**: матеріал, на якому відображаються лише тіні; в іншому випадку матеріал прозорий
- **THREE.MeshStandardMaterial**: універсальний матеріал, який можна використовувати для представлення різних типів поверхонь

- **THREE.MeshPhysicalMaterial:** Подібно до THREE.MeshStandardMaterial, але надає додаткові властивості для більш схожих на реальні поверхні
- **THREE.ShaderMaterial:** матеріал, у якому ви можете самостійно визначити, як рендерити об'єкт, написавши власні шейдери

Ми почнемо з THREE.MeshLambertMaterial.

THREE.MeshLambertMaterial

З цього матеріалу можна створювати тьмяні, не блискучі поверхні. Це дуже простий у використанні матеріал, який реагує на джерела освітлення в сцені. Цей матеріал можна налаштувати з базовими властивостями, які ми вже бачили, тому ми не будемо вдаватися в подробиці цих властивостей; замість цього ми зосередимося на тих, які характерні для цього матеріалу. Це просто залишає нам такі властивості:

- **color:** це колір матеріалу.
- **emissive:** це колір, який випромінює матеріал. Він не діє як джерело світла, але це суцільний колір, на який не впливає інше освітлення. За умовчанням це чорний колір. Ви можете використовувати це для створення об'єктів, які виглядають так, ніби вони світяться.
- **emissiveIntensity:** інтенсивність, з якою об'єкт ніби світиться.

Створення цього об'єкта відбувається за тим самим підходом, який ми бачили для інших матеріалів:

```
const material = new THREE.MeshLambertMaterial({color:  
    0x7777ff});
```

Для прикладу цього матеріалу перегляньте приклад `mesh-lambert-material.html`:

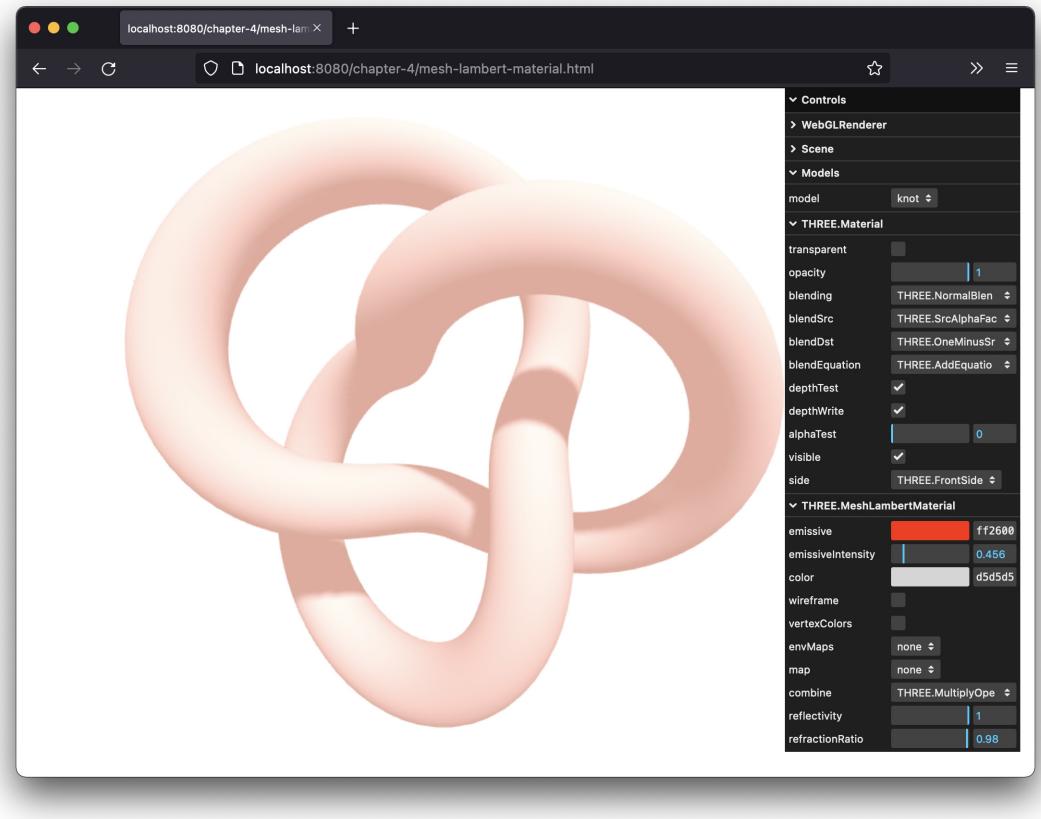

Figure 4.13 – Mesh lambert material

На цьому скріншоті показано торовий вузол білого кольору з дуже світло-червоним емісійним світінням. Однією з цікавих особливостей THREE.LambertMaterial є те, що він також підтримує властивості каркасу, тож ви можете візуалізувати каркас, який реагує на світло в сцені:

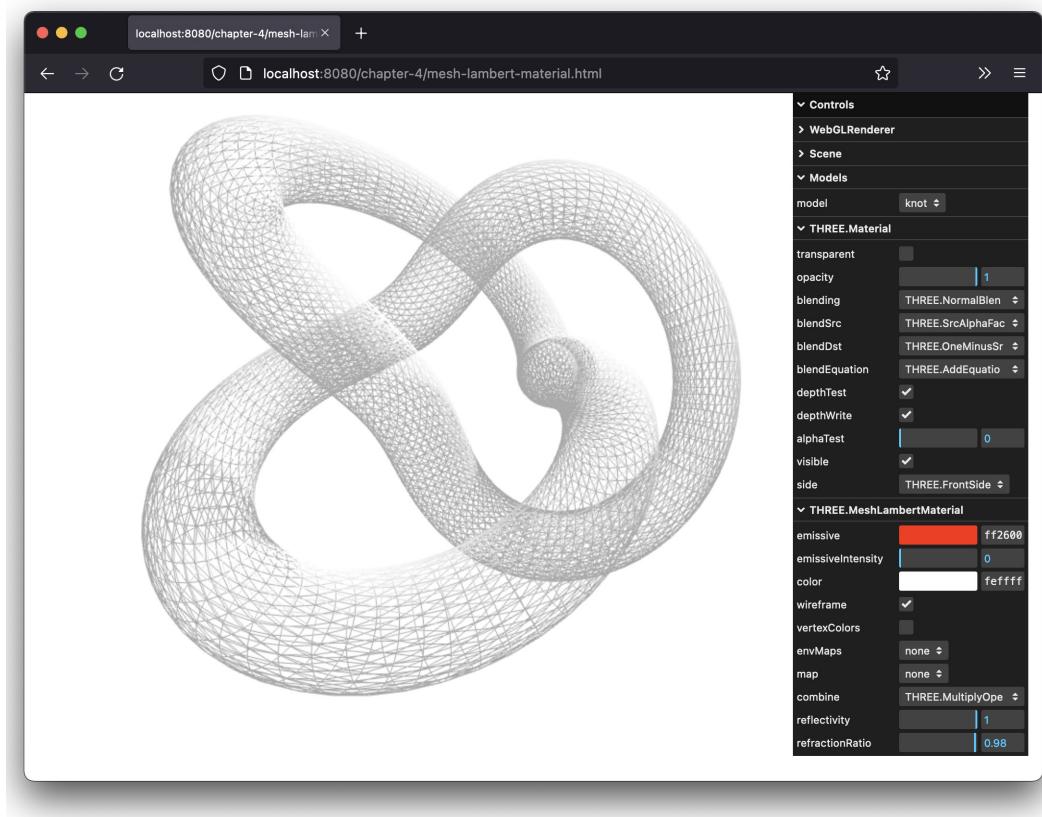

Figure 4.14 – Mesh Lambert material with a wireframe

Наступний матеріал працює майже так само, але його можна використовувати для створення блискучих об'єктів.

THREE.MeshPhongMaterial

За допомогою THREE.MeshPhongMaterial ми можемо створити блискучий матеріал.

Властивості, які ви можете використовувати для цього, майже такі ж, як і для неблискучого об'єкта THREE.MeshLambertMaterial. У старіших версіях це був єдиний матеріал, який можна було використовувати для виготовлення блискучих, пластикових або схожих на метал предметів. З новими версіями Three.js, якщо ви хочете більше контролювати, ви також можете використовувати THREE.MeshStandardMaterial і THREE.MeshPhysicalMaterial. Ми обговоримо обидва ці матеріали після перегляду THREE.MeshPhongMaterial.

Ми знову пропустимо основні властивості та зосередимося на властивостях, характерних для цього матеріалу. Властивості цього матеріалу перераховані тут:

- **emissive**: це колір, який випромінює цей матеріал. Він не діє як джерело світла, але це суцільний колір, на який не впливає інше освітлення. За умовчанням це чорний колір.
- **emissiveIntensity**: інтенсивність, з якою об'єкт ніби світиться.
- **specular**: ця властивість визначає, наскільки матеріал блискучий і яким кольором він світиться. Якщо для нього встановлено той самий колір, що й властивість кольору, ви отримаєте більш металевий матеріал. Якщо для нього встановлено сірий колір, це приведе до більш пластикового вигляду матеріалу.
- **shininess**: ця властивість визначає, наскільки блискуче відблиск. Значення блиску за замовчуванням становить 30. Що вище це значення, то блискучий об'єкт.

Ініціалізація матеріалу THREE.MeshPhongMaterial виконується так само, як ми вже бачили для всіх інших матеріалів, і показано в наступному рядку коду:

```
const meshMaterial = new THREE.MeshPhongMaterial({color: 0x7777ff});
```

Щоб надати вам найкраще порівняння, ми продовжуватимемо використовувати ті самі моделі для цього матеріалу, що й для THREE.MeshLambertMaterial та інших матеріалів у цьому розділі. Ви можете використовувати графічний інтерфейс керування, щоб пограти з цим матеріалом. Наприклад, наступні параметри створюють матеріал, що виглядає як пластик. Ви можете знайти цей приклад у [mesh-phong-material.html](#):

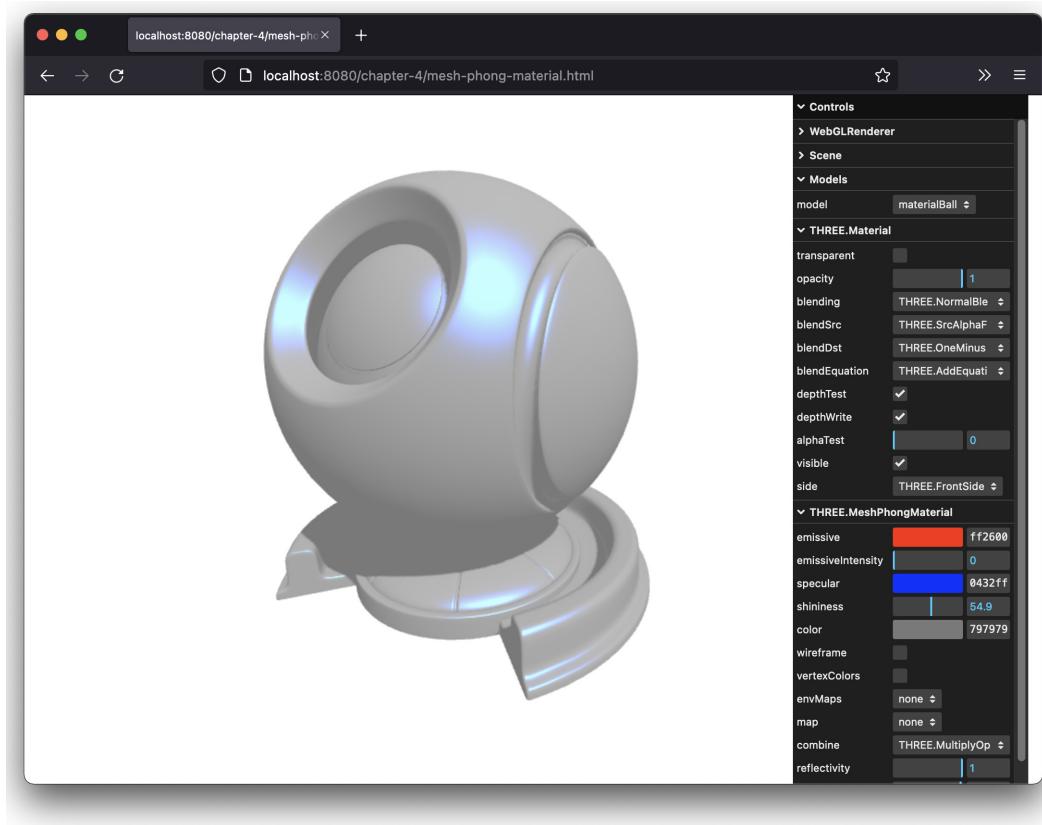

Figure 4.15 – Mesh Phong material with high shininess

Як ви можете бачити на цьому скріншоті, об'єкт більш блискучий і пластичний порівняно з тим, що ми бачили з THREE.MeshLambertMaterial.

THREE.MeshToonMaterial

Не всі матеріали, які надає Three.js, практичні. Наприклад, THREE.MeshToonMaterial дозволяє відобразити об'єкт у стилі мультфільму (див. приклад `mesh-toon-material.html`):

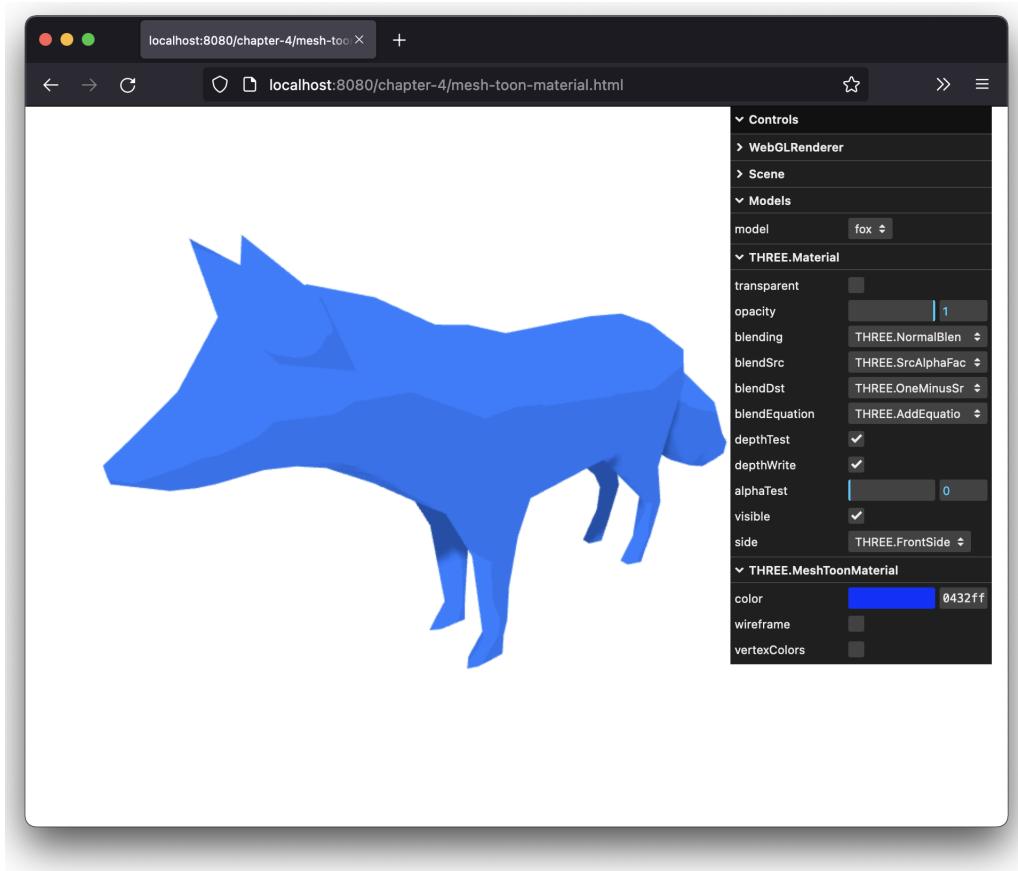

Figure 4.16 – The fox model rendered with MeshToonMaterial

Як бачите, це трохи схоже на те, що ми бачили з `THREE.MeshBasicMaterial`, але цей матеріал реагує на світло в сцені та підтримує тіні. Він просто поєднує кольори, щоб створити ефект мультфільму.

Якщо вам потрібні більш реалістичні матеріали, `THREE.MeshStandardMaterial` — хороший вибір.

THREE.MeshStandardMaterial

`THREE.MeshStandardMaterial` — це матеріал, який використовує фізичний підхід, щоб визначити, як реагувати на освітлення в сцені. Це чудовий матеріал для блискучих і схожих на метал матеріалів і надає кілька властивостей, які можна використовувати для налаштування цього матеріалу:

- **metalness**: ця властивість визначає, наскільки матеріал схожий на метал. Для неметалічних матеріалів має використовуватися значення 0, тоді як для металевих матеріалів має використовуватися значення, близьке до 1. За умовчанням 0,5.

- **roughness:** Ви також можете встановити ступінь шорсткості матеріалу. Це визначає, як світло, що потрапляє на цей матеріал, розсіюється. За замовчуванням 0,5. Значення 0 означає дзеркальне відображення, тоді як значення 1 розсіює все світло.

Окрім цих властивостей, ви також можете використовувати властивості кольору та випромінювання, а також властивості з THREE.Material, щоб змінити цей матеріал. Як ви можете бачити на наступному скріншоті, ми можемо використовувати ці властивості, щоб імітувати вигляд шліфованого металу, граючи з параметрами металевості та шорсткості:

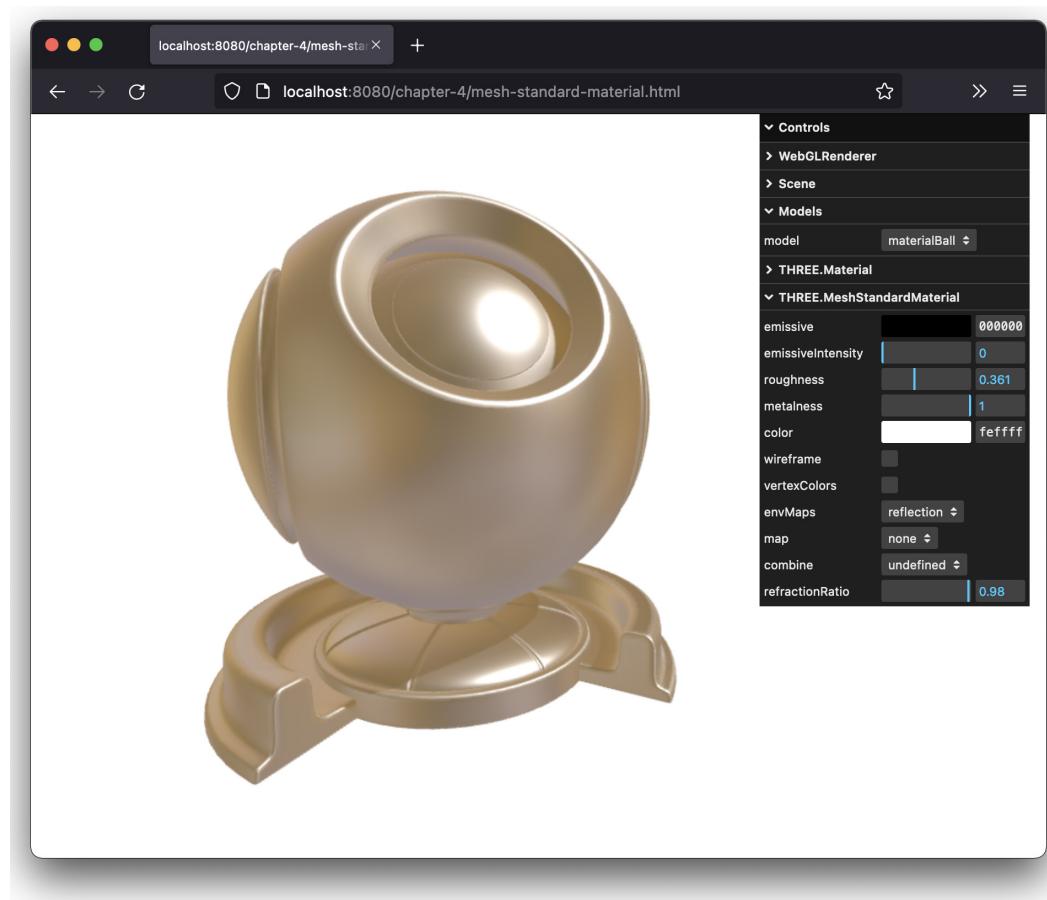

Figure 4.17 – Creating a brushed metal effect with MeshStandardMaterial

Three.js надає матеріал, який надає ще більше налаштувань для візуалізації об'єктів, що виглядають реально: ТРИ. MeshPhysicalMaterial.

THREE.MeshPhysicalMaterial

Матеріал, дуже близький до THREE.MeshStandardMaterial, це THREE.MeshPhysicalMaterial. З цим матеріалом ви маєте більше контролю над відбивною здатністю матеріалу. Цей матеріал надає, окрім властивостей, які ми вже бачили для THREE.MeshPhysicalMaterial, такі властивості, які допоможуть вам контролювати, як виглядає матеріал:

- **clearCoat**: Значення, що вказує на шар покриття поверх матеріалу. Чим вище це значення, тим більше покриття наноситься, і тим ефективнішим є параметр clearCoatRoughness. Це значення варіюється від 0 до 1 із значенням за замовчуванням 0.
- **clearCoatRoughness**: Шорсткість використованого для покриття матеріалу. Чим він шорсткіший, тим більше світла розсіюється. Це використовується разом із властивістю clearCoat. Це значення варіюється від 0 до 1 із значенням за замовчуванням 0.

Як ми бачили для інших матеріалів, досить важко обґрунтувати значення, які слід використовувати для ваших конкретних вимог. Часто найкращим вибором є додати простий інтерфейс користувача (як ми робимо в прикладах) і пограти зі значеннями, щоб отримати комбінацію, яка найкраще відображає ваші потреби. Ви можете побачити цей приклад у дії, переглянувши приклад mesh-physical-material.html:

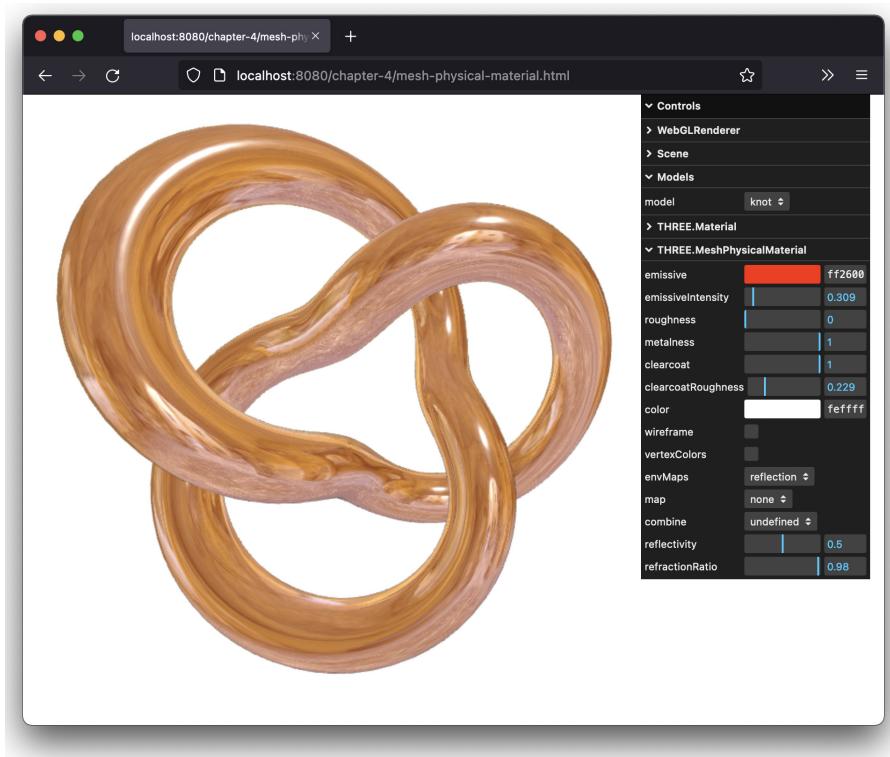

Figure 4.18 – Mesh physical material using a clear coat to control reflection

Більшість сучасних матеріалів відкидають і приймають тіні. Наступний матеріал, який ми збираємося коротко переглянути, дещо відрізняється від більшості. Цей матеріал не рендерить сам об'єкт, а лише показує тіні.

THREE.ShadowMaterial

THREE.ShadowMaterial — особливий матеріал, який не має жодних властивостей. Ви не можете встановити колір, блиск чи щось інше. Єдине, що робить цей матеріал, це відтворює тінь, яку отримає сітка. Наступний знімок екрана повинен пояснити це:

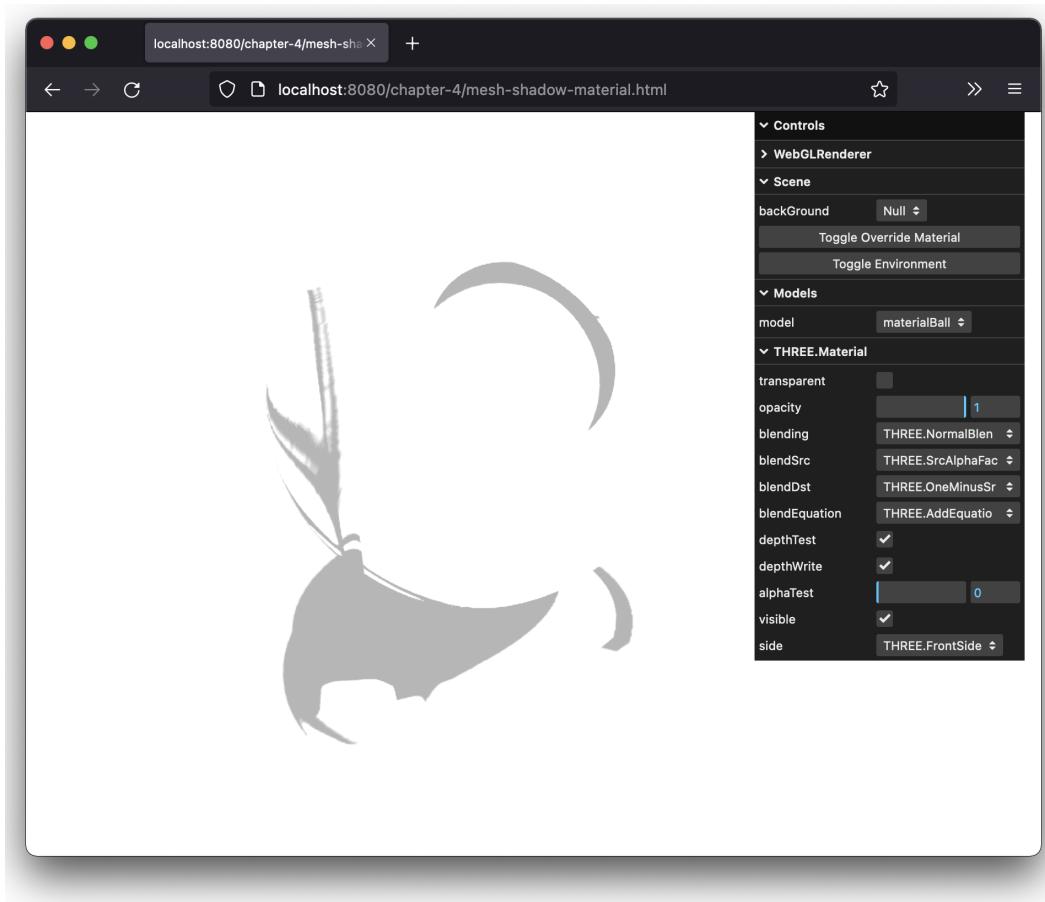

Figure 4.19 – Shadow material just rendering the shadows the mesh receives

Тут єдине, що ми можемо бачити, це тіні, які отримує об'єкт, більше нічого. Цей матеріал можна, наприклад, комбінувати з вашими власними матеріалами без необхідності визначати, як отримати тіні.

Останній із передових матеріалів, які ми досліджуватимемо, це THREE.ShaderMaterial.

Using your own shaders with THREE.ShaderMaterial

THREE.ShaderMaterial є одним із найбільш універсальних і складних матеріалів, доступних у Three.js. За допомогою цього матеріалу ви можете передати власні власні шейдери, які запускаються безпосередньо в контексті WebGL. Шейдер перетворює сітки JavaScript Three.js у пікселі на екрані. За допомогою цих користувальницьких шейдерів ви можете точно визначити, як ваш об'єкт має відображатися та як перевизначити або змінити стандартні параметри Three.js. У цьому розділі ми не будемо вдаватися в подробиці того, як писати власні шейдери; замість цього ми просто покажемо вам пару прикладів.

Як ми вже бачили, THREE.ShaderMaterial має кілька властивостей, які ви можете встановити. З ТРЬОМИ. ShaderMaterial, Three.js передає всю інформацію щодо цих властивостей вашим власним шейдерам, але вам все одно потрібно обробляти інформацію для створення кольорів і позицій вершин. Нижче наведено властивості THREE.Material, які передаються в шейдер і які ви можете інтерпретувати самостійно:

- **wireframe**: це робить матеріал як каркас. Це чудово підходить для налагодження.
- **shading**: це визначає спосіб застосування затінення. Можливі значення: THREE.SmoothShading і THREE.FlatShading. Ця властивість не ввімкнена в прикладі для цього матеріалу. Для прикладу подивіться на ТРИ. Розділ MeshNormalMaterial.
- **vertexColors**: за допомогою цієї властивості можна визначити окремі кольори, які будуть застосовані до кожної вершини. Подивіться на приклад LineBasicMaterial у розділі THREE.LineBasicMaterial, де ми використовуємо цю властивість для фарбування різних частин лінії.
- **fog**: це визначає, чи впливають на цей матеріал глобальні налаштування туману. Це не показано в дії. Якщо для цього значення встановлено значення false, глобальний туман, який ми бачили в Розділі 2, не впливає на відображення цього об'єкта.

Окрім цих властивостей, які передаються в шейдер, THREE.ShaderMaterial також надає кілька спеціальних властивостей, які можна використовувати для передачі додаткової інформації у ваш власний шейдер. Знову ж таки, ми не будемо вдаватися в подробиці того, як ви можете написати власні шейдери, оскільки це буде окрема книга, тому ми лише розглянемо основи:

- **fragmentShader**: цей шейдер визначає колір кожного пікселя, який передається. Тут вам потрібно передати значення рядка вашої програми фрагментного шейдера.
- **vertexShader**: цей шейдер дозволяє вам змінювати положення кожної переданої вершини. Тут вам потрібно передати значення рядка вашої програми вершинного шейдера.
- **uniforms**: це дозволяє надсилати інформацію до вашого шейдера. До кожної вершини та фрагмента надсилається однаакова інформація.

- **defines**: перетворює настроювані пари ключів-значень як фрагменти коду `#define`. За допомогою цих фрагментів ви можете встановити деякі додаткові глобальні змінні в шейдерних програмах або визначити свої власні глобальні константи.
- **attributes**: вони можуть змінюватися між кожною вершиною та фрагментом. Зазвичай вони використовуються для передачі позиційних і нормальних даних. Якщо ви хочете використовувати цю властивість, вам потрібно надати інформацію для всіх вершин геометрії.
- **lights**: це визначає, чи слід передавати світлові дані в шейдери. За замовчуванням значення `false`.

Перш ніж ми розглянемо приклад, ми надамо коротке пояснення найважливіших частин THREE.ShaderMaterial. Щоб працювати з цим матеріалом, ми повинні передати два різних шейдера:

- **vertexShader**: запускається на кожній вершині геометрії. Ви можете використовувати цей шейдер, щоб трансформувати геометрію, змінюючи положення вершин.
- **fragmentShader**: запускається для кожного фрагмента геометрії. У fragmentShader ми повертаємо колір, який має відображатися для цього конкретного фрагмента.

Для всіх матеріалів, які ми обговорювали в цій главі, Three.js надає fragmentShader і vertexShader, тож вам не потрібно турбуватися про них і передавати їх явно.

У цьому розділі ми розглянемо простий приклад, у якому використовується дуже проста програма vertexShader, яка змінює координати x і y у вершин простого THREE.PlainGeometry, і програма fragmentShader, яка змінює колір на основі певних вхідних даних.

Далі ви можете побачити повний код для нашого vertexShader. Зверніть увагу, що написання шейдерів не виконується в JavaScript. Ви пишете шейдери на C-подібній мові під назвою GLSL (WebGL підтримує OpenGL ES Shading Language 1.0 — для отримання додаткової інформації про GLSL див. <https://www.khronos.org/webgl/>). Код нашого простого шейдера виглядає так:

```
uniform float time;
void main() {
    vec3 posChanged=position;
    posChanged.x=posChanged.x*(abs(sin(time*2.)));
    posChanged.y=posChanged.y*(abs(cos(time*1.)));
    posChanged.z=posChanged.z*(abs(sin(time*.5)));

    gl_Position=projectionMatrix*modelViewMatrix*vec4
        (posChanged,1.);
}
```

Ми не будемо вдаватися в подробиці, а зосередимося лише на найважливіших частинах цього коду. Щоб спілкуватися з шейдерами з JavaScript, ми використовуємо те, що називається uniforms. У цьому прикладі ми використовуємо рівномірний час float; оператор для передачі зовнішнього значення.

На основі цього значення ми змінюємо координати x, у та z переданої вершини (яка передається як змінна позиції):

```
posChanged.x=posChanged.x*(abs(sin(time*2.)));
posChanged.y=posChanged.y*(abs(cos(time*1.)));
posChanged.z=posChanged.z*(abs(sin(time*.5)));
```

Вектор posChanged тепер містить нову координату для цієї вершини на основі переданої змінної часу. Останній крок, який ми маємо виконати, це передати цю нову позицію назад рендереру, що завжди робиться так для Three.js:

```
gl_Position=projectionMatrix*modelViewMatrix*vec4
(posChanged,1.);
```

Змінна gl_Position — це спеціальна змінна, яка використовується для повернення кінцевої позиції. Ця програма передається як рядкове значення до властивості vertexShader THREE.ShaderMaterial. Для fragmentShader ми робимо щось подібне. Ми створили дуже простий фрагментний шейдер, який просто гортає кольори на основі уніфікованого часу:

```
uniform float time;
void main() {
    float c1=mod(time,.5);
    float c2=mod(time,.7);
    float c3=mod(time,.9);
    gl_FragColor=vec4(c1,c2,c3,1.);
}
```

Що ми робимо у fragmentShader, це визначаємо колір переданого фрагмента (пікселя). Справжні шейдерні програми враховують багато, наприклад освітлення, положення вершини на грані, нормалі тощо. Однак у цьому прикладі ми просто визначаємо значення rgb кольору та повертаємо їх у gl_FragColor, який потім відображається на остаточній відрендереній сітці.

Тепер нам потрібно склеїти геометрію, матеріал і два шейдери. У Three.js ми можемо зробити це так:

```
const geometry = new THREE.PlaneGeometry(10, 10, 100, 100)
const material = new THREE.ShaderMaterial({
    uniforms: {
        time: { value: 1.0 }
    },
    vertexShader: vs_simple,
    fragmentShader: fs_simple
})
const mesh = new THREE.Mesh(geometry, material)
```

Тут ми визначаємо форму часу, яка міститиме значення, доступне в шейдерах, і визначаємо vertexShader і fragmentShader як рядки, які ми хочемо використовувати. Єдине, що нам потрібно зробити, це переконатися, що ми змінили уніфікований час у циклі візуалізації, і все:

```
// in the renderloop
material.uniforms.time.value += 0.005
```

У прикладах до цієї глави ми додали кілька простих шейдерів для експериментів. Ви побачите результати, якщо відкриєте приклад shader-material-vertex.html у папці chapter-4:

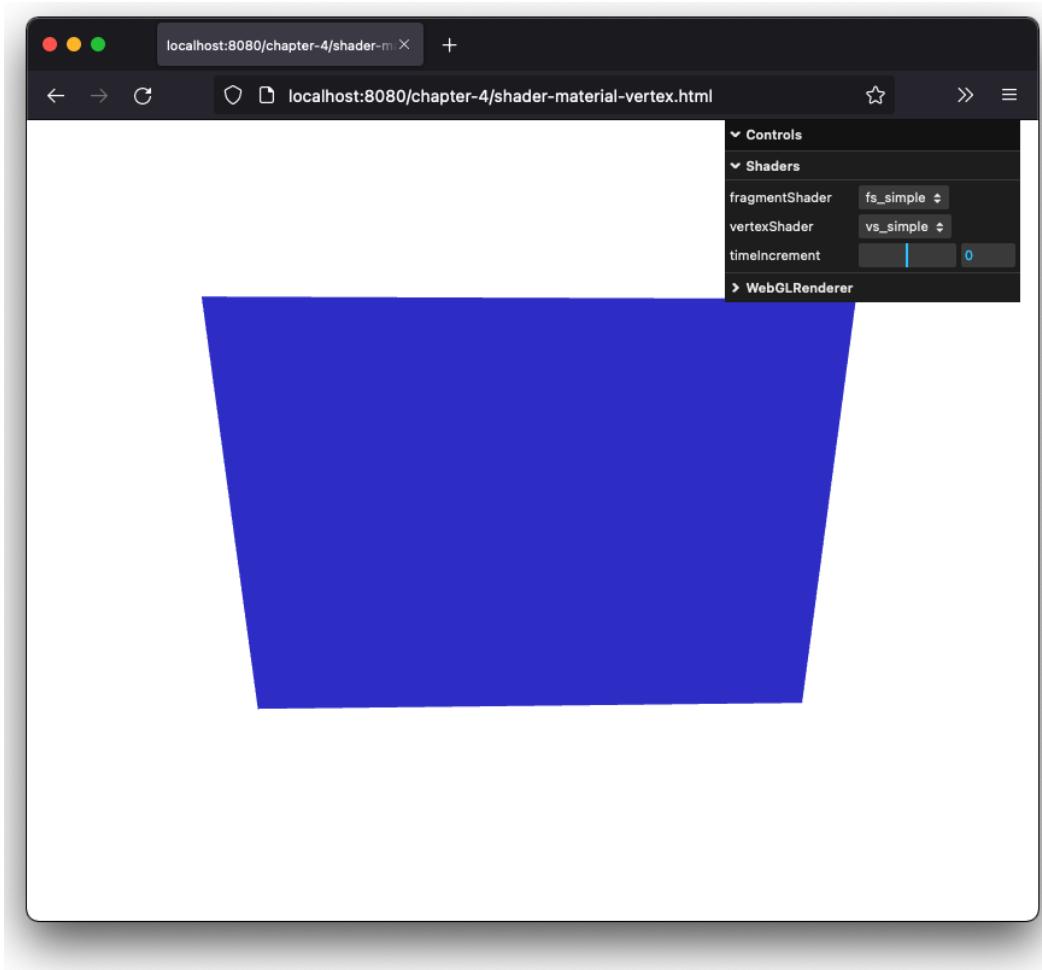

Figure 4.20 – A shader material that shows a plane with the two example shader programs

У спадному меню ви також можете знайти кілька інших шейдерів. Наприклад, фрагментний шейдер `fs_night_sky` показує зоряну ніч (на основі шейдера з <https://www.shadertoy.com/view/Nlffzj>). У поєднанні з `vs_ripple` ви отримуєте дуже гарний ефект, який повністю працює на GPU, як показано тут:

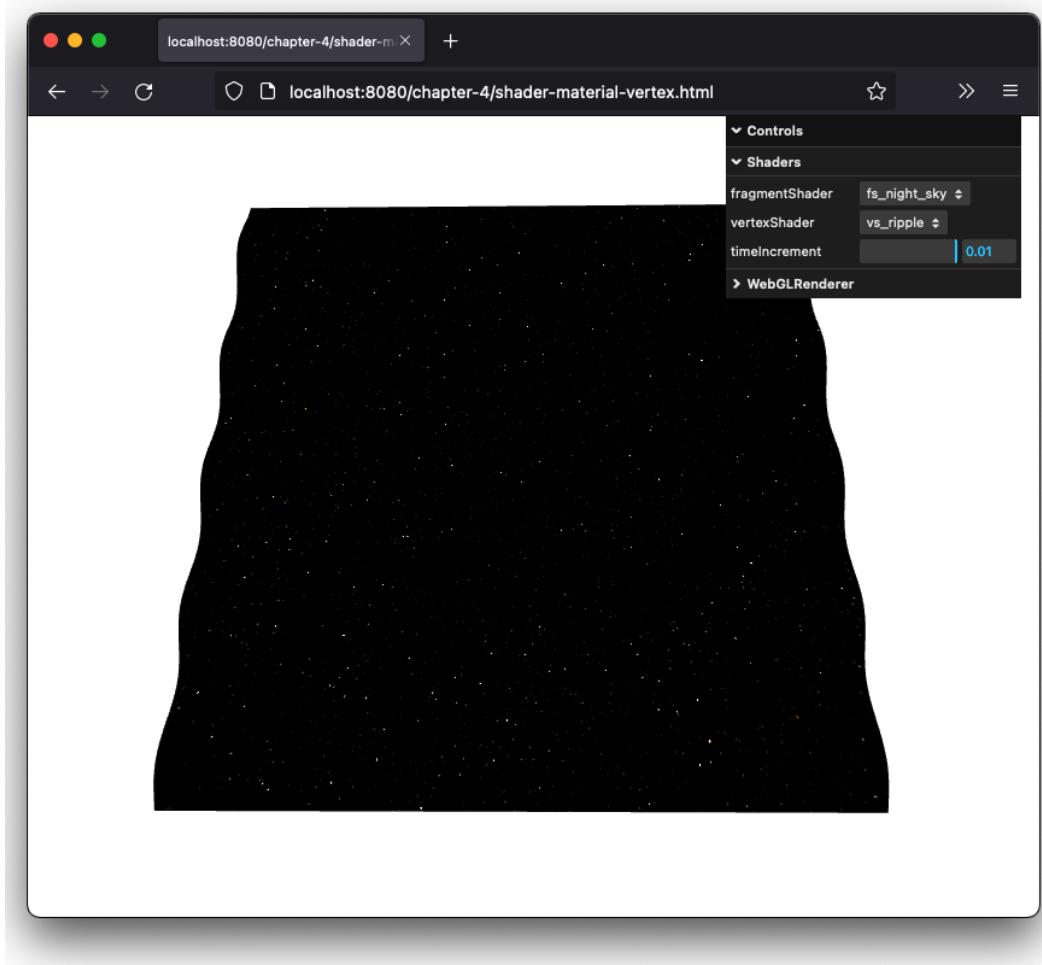

Figure 4.21 – Ефект хвилястості з фрагментним шейдером зоряної ночі

Можна комбінувати існуючі матеріали та повторно використовувати їх фрагментні та вершинні шейдери з вашими власними шейдерами. Таким чином, ви можете, наприклад, розширити THREE.MeshStandardMaterial деякими спеціальними ефектами. Однак зробити це в звичайному Three.js досить важко і дуже схильне до помилок. На щастя, існує проект з відкритим вихідним кодом, який надає нам спеціальний матеріал, який дозволяє дуже легко обернути існуючі матеріали та додати власні шейдери. У наступному розділі ми коротко розглянемо, як це працює.

Customizing existing shaders with CustomShaderMaterial

THREE.CustomShader не постачається з дистрибутивом Three.js за замовчуванням, але оскільки ми використовуємо yarn, його дуже легко встановити (це те, що ви робили під час виконання відповідних команд із розділу 1, Створення вашої першої 3D-сцени з Three.js). Якщо вам потрібна додаткова інформація про цей модуль, ви можете переглянути <https://github.com/FarazzShaikh/THREE-CustomShaderMaterial>, де ви можете знайти документацію та додаткові приклади.

По-перше, давайте швидко подивимося на код, перш ніж показувати кілька прикладів. Використання THREE.CustomShader таке ж, як використання інших матеріалів:

```
const material = new CustomShaderMaterial({
  baseMaterial: THREE.MeshStandardMaterial,
  vertexShader: ...,
  fragmentShader: ...,
  uniforms: {
    time: { value: 0.2 },
    resolution: { value: new THREE.Vector2() }
  },
  flatShading: true,
  color: 0xffffffff
})
```

Як бачите, це трохи поєднання звичайного матеріалу та THREE.ShaderMaterial. Головне, на що варто звернути увагу, це властивість `baseMaterial`. Тут ви можете додати будь-які стандартні матеріали Three.js. Будь-які додаткові властивості, які ви додаєте, окрім `vertexShader`, `fragmentShader` і `uniforms`, застосовуються до цього `baseMaterial`. Властивості `vertexShader`, `fragmentShader` і `uniforms` працюють так само, як ми бачили для THREE.ShaderMaterial.

З коробки нам потрібно внести кілька невеликих змін у наші шейдери. Згадайте розділ «Використання власних шейдерів із THREE.ShaderMaterial», де ми використовували `gl_Position` і `gl_FragColor` для встановлення кінцевого результату позиції вершини та кольору фрагмента. У цьому матеріалі ми використовуємо `csm_Position` для кінцевої позиції та `csm_DiffuseColor` для кольору. Там

є ще пара вихідних змінних, які ви можете використовувати, які докладніше пояснюються тут: <https://github.com/FarazzShaikh/THREE-CustomShaderMaterial#output-variables>.

Якщо ви відкриєте приклад спеціального шейдерного матеріалу, ви побачите, як наші прості шейдери можна використовувати разом із матеріалами за замовчуванням із Three.js:

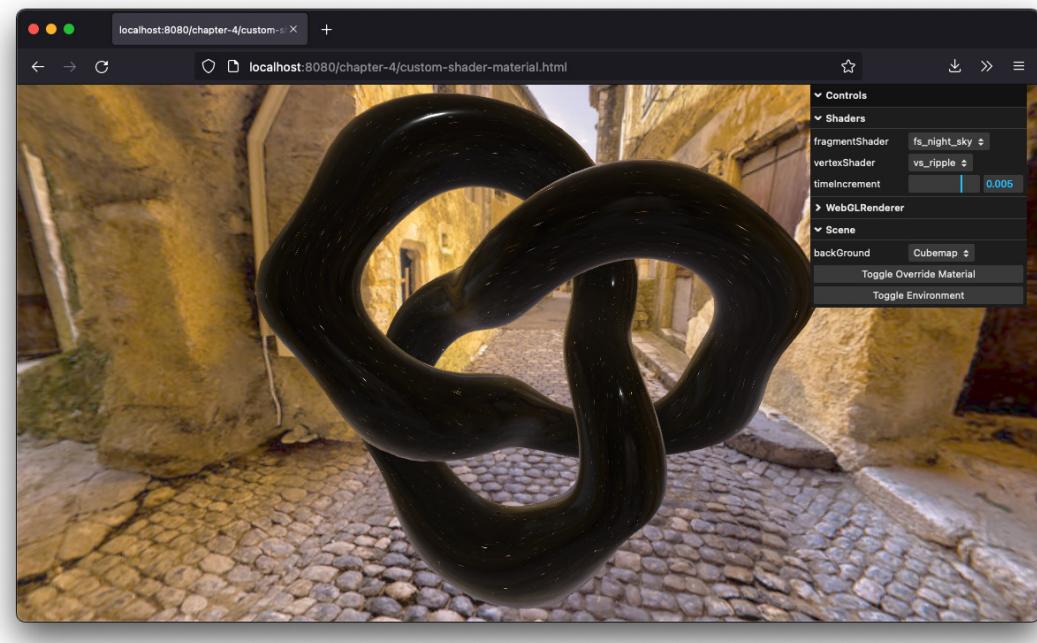

Figure 4.22 – Ripple effect with an environment map using MeshStandardMaterials as the base

Цей підхід дає вам відносно простий спосіб створити власні шейдери, не починаючи повністю з нуля. Ви можете просто повторно використати ефекти світла та тіні з шейдерів за замовчуванням і розширити їх необхідними функціями.

Поки що ми розглядали матеріали, які працюють із сітками. Three.js також надає матеріали, які можна використовувати разом із геометрією ліній. У наступному розділі ми розглянемо ці матеріали.

Materials you can use for a line geometry

Кілька останніх матеріалів, які ми збираємося розглянути, можна використовувати лише для однієї конкретної сітки: ТРИ. лінія. Як випливає з назви, це лише одна лінія, яка складається лише з ліній і не містить граней. Three.js надає два різні матеріали, які можна використовувати в геометрії THREE.Line, а саме:

- **THREE.LineBasicMaterial:** цей базовий матеріал для лінії дозволяє встановлювати властивості кольору та vertexColors.

- **THREE.LineDashedMaterial**: Це має ті самі властивості, що й ТРИ. LineBasicMaterial, але дозволяє створити ефект пунктирної лінії, вказавши розміри тире та інтервалу.

Ми почнемо з базового варіанту; після цього ми розглянемо пунктирний варіант.

THREE.LineBasicMaterial

Матеріали, які доступні для геометрії THREE.Line, дуже прості. Він успадковує всі властивості від THREE.Material, але наступні властивості є найбільш важливими для цього матеріалу:

- **color**: Це визначає колір лінії. Якщо ви вкажете vertexColors, ця властивість ігнорується. Приклад того, як це зробити, показано в наступному фрагменті коду.
- **vertexColors**: Ви можете задати певний колір для кожної вершини, встановивши для цієї властивості значення THREE.VertexColors.

Перш ніж ми подивимося на приклад THREE.LineBasicMaterial, давайте швидко розглянемо, як ми можемо створити сітку THREE.Line із набору вершин і поєднати це з THREE.LineMaterial для створення сітки, як показано в наступному коді:

```
const points = gosper(4, 50)
const lineGeometry = new THREE.BufferGeometry().
  setFromPoints(points)
const colors = new Float32Array(points.length * 3)
points.forEach((e, i) => {
  const color = new THREE.Color(0xffffffff)
  color.setHSL(e.x / 100 + 0.2, (e.y * 20) / 300, 0.8)
  colors[i * 3] = color.r
  colors[i * 3 + 1] = color.g
  colors[i * 3 + 2] = color.b
})
lineGeometry.setAttribute('color', new THREE.
  BufferAttribute(colors, 3, true))
const material = new THREE.LineBasicMaterial(0xff0000);
const mesh = new THREE.Line(lineGeometry, material)
mesh.computeLineDistances()
```

Перша частина цього фрагмента коду, `const points = gosper(4, 60)`, використовується як приклад для отримання набору координат x, у та z. Ця функція повертає криву Госпера (щоб дізнатися більше, перегляньте <https://mathworld.wolfram.com/Peano-GosperCurve.html>), яка є простим алгоритмом, який заповнює двовимірний простір. Далі ми створюємо екземпляр THREE.BufferGeometry і викликаємо функцію `setFromPoints`, щоб додати згенеровані точки. Для кожної координати ми також обчислюємо значення кольору, яке використовуємо для встановлення атрибута кольору геометрії. Примітка сітки. `computeLineDistances` у кінці цього фрагмента коду. Це потрібно, якщо ви хочете мати пунктирні лінії під час використання THREE.LineDashedMaterial.

Тепер, коли у нас є геометрія, ми можемо створити THREE.LineBasicMaterial і використовувати його разом із геометрією для створення сітки THREE.Line. Ви можете побачити результат у прикладі `line-basic-material.html`. На наступному знімку екрана показано цей приклад:

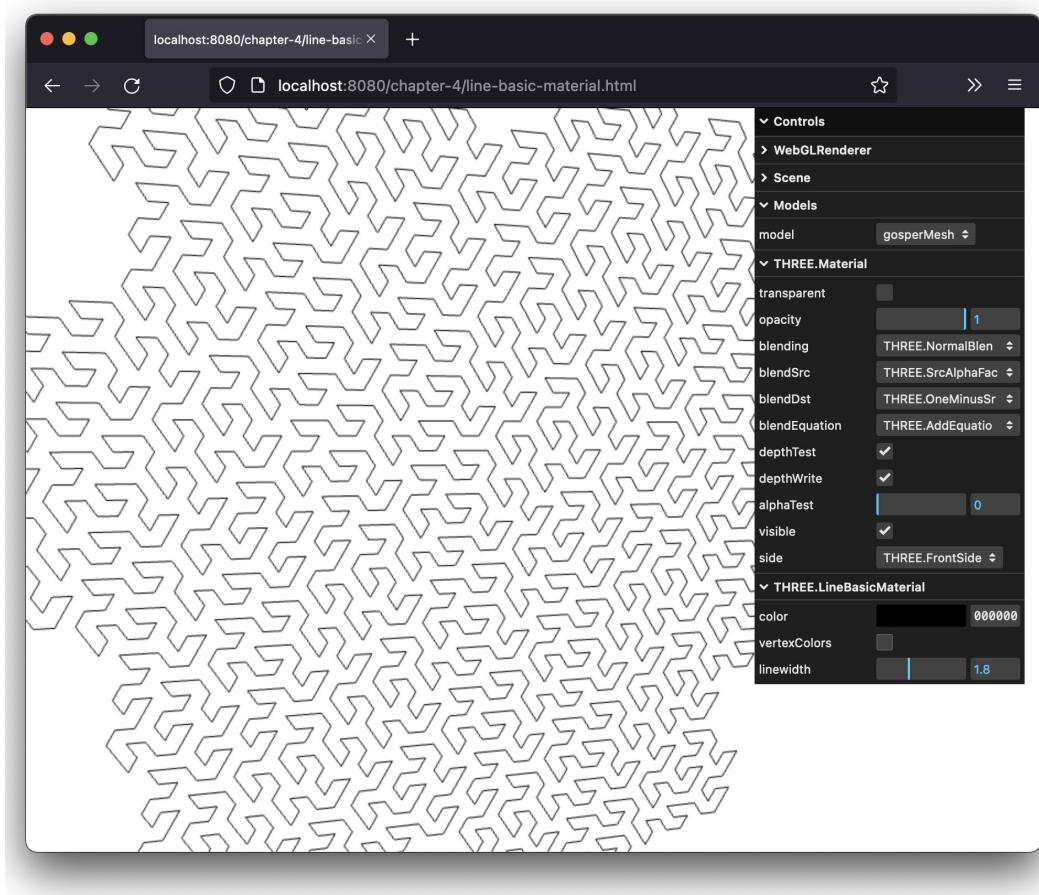

Figure 4.23 – Line basic material

Це геометрія лінії, створена за допомогою THREE.LineBasicMaterial. Якщо ми ввімкнемо властивість vertexColors, ми побачимо, що окремі відрізки лінії пофарбовані:

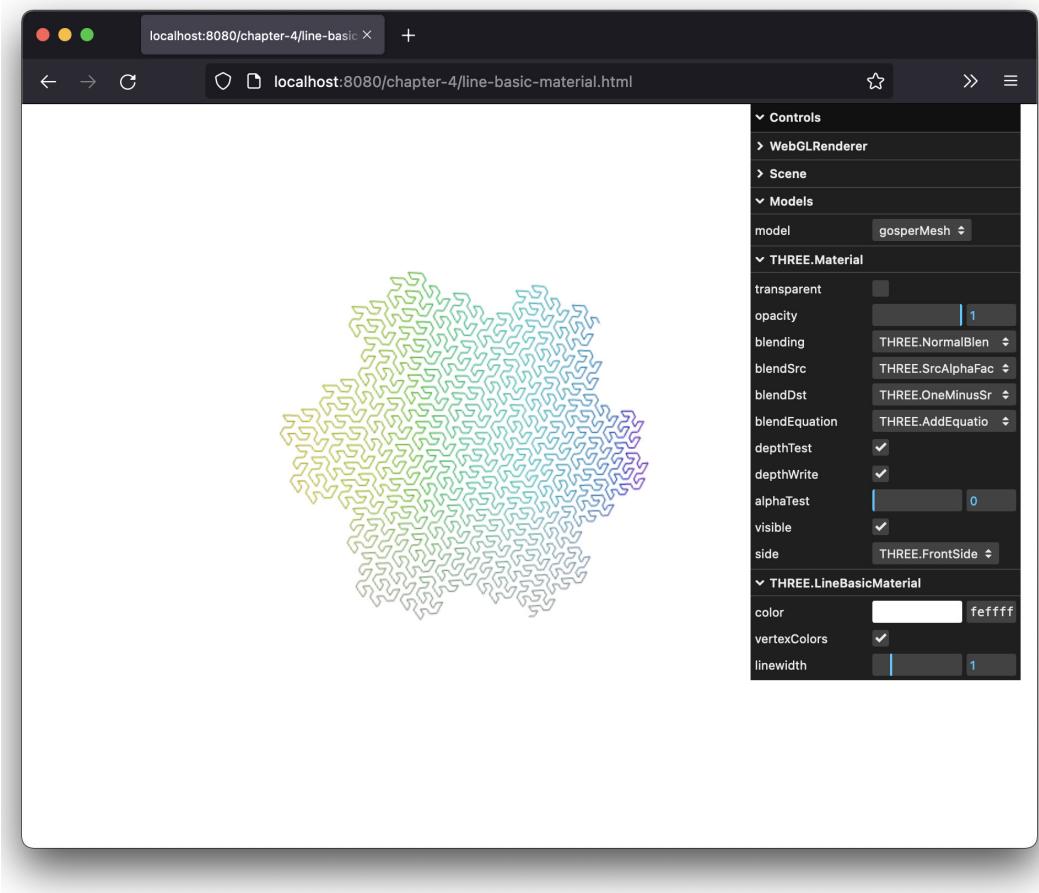

Figure 4.24 – Line basic material with vertex colors

Наступний і останній матеріал, який ми обговоримо в цьому розділі, лише трохи відрізняється від ТРИ. LineBasicMaterial. За допомогою THREE.LineDashedMaterial ми можемо не тільки розфарбовувати лінії, але й додавати пробіли до цих ліній.

THREE.LineDashedMaterial

Цей матеріал має ті самі властивості, що й THREE.LineBasicMaterial, і три додаткові, які можна використовувати для визначення ширини тире та ширини проміжків між штрихами:

- **scale**: масштабує dashSize і gapSize. Якщо масштаб менший за 1, dashSize і gapSize збільшуються, а якщо масштаб більший за 1, dashSize і gapSize зменшуються.
- **dashSize**: це розмір тире.
- **gapSize**: це розмір розриву.

Цей матеріал працює майже так само, як THREE.LineBasicMaterial. Єдина відмінність полягає в тому, що вам потрібно викликати computeLineDistances() (який використовується для визначення відстані між вершинами, які утворюють лінію). Якщо ви цього не зробите, прогалини не відображатимуться належним чином. Приклад цього матеріалу можна знайти в line-dashed-material.html і виглядає так:

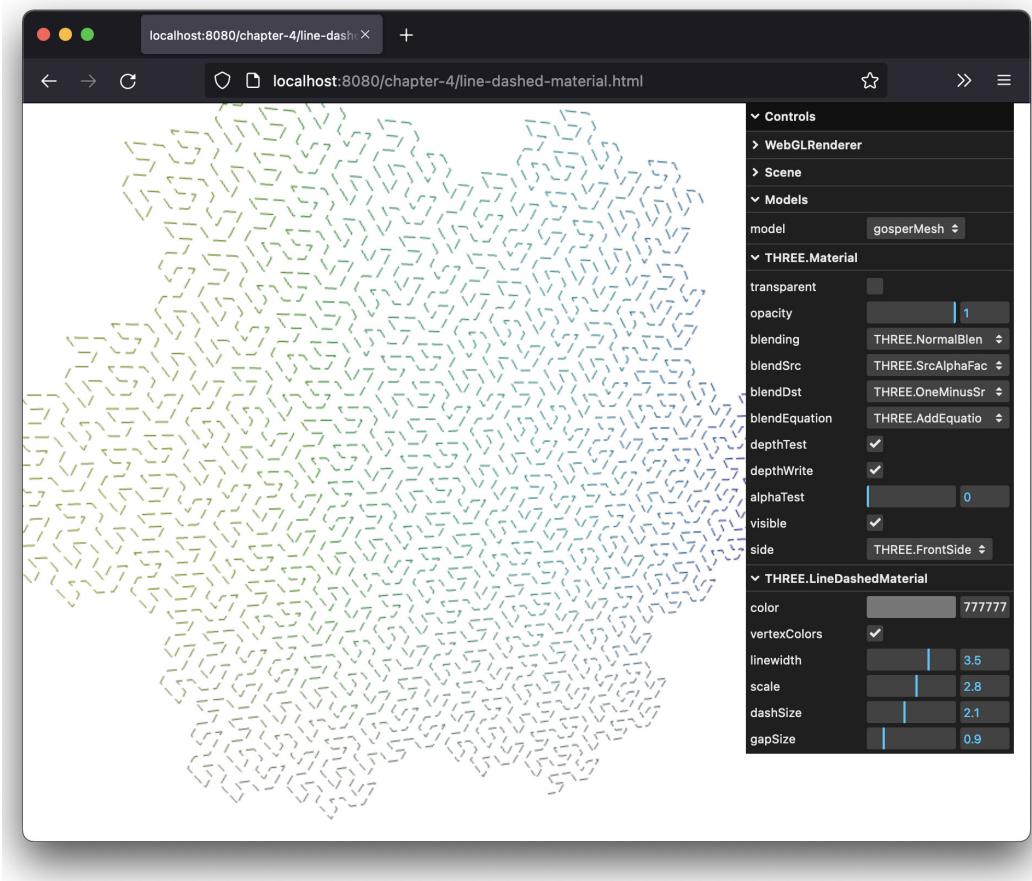

Figure 4.25 – A Gosper mesh with the line dashed material

Це все для цього розділу про матеріали, які використовуються для ліній. Ви бачили, що Three.js надає лише кілька матеріалів спеціально для геометрії ліній, але з цими матеріалами, особливо в поєднанні з vertexColors, ви повинні мати можливість стилізувати геометрію ліній будь-яким способом.

Summary

Three.js надає вам багато матеріалів, які ви можете використовувати для створення шкіри своїх геометрій. Матеріали варіюються від дуже простих (THREE.MeshBasicMaterial) до складних (THREE.ShaderMaterial), де ви можете надати власні програми vertexShader і fragmentShader. Матеріали мають багато основних властивостей. Якщо ви знаєте, як використовувати один матеріал, ви, ймовірно, також знатимете, як використовувати інші матеріали. Зауважте, що не всі матеріали реагують на світло у вашій сцені. Якщо вам потрібен матеріал, який впливає на освітлення, зазвичай можна просто використовувати THREE.MeshStandardMaterial. Якщо вам потрібен більший контроль, ви також можете переглянути THREE.MeshPhysicalMaterial, THREE.MeshPhongMaterial, або THREE.MeshLambertMaterial. Визначити вплив певних властивостей матеріалу за кодом дуже складно. Часто гарною ідеєю є використання підходу графічного інтерфейсу керування, щоб експериментувати з цими властивостями, як ми показали в цій главі.

Крім того, пам'ятайте, що більшість властивостей матеріалу можна змінити під час виконання. Деякі, однак (наприклад, сторона), не можуть бути змінені під час виконання. Якщо ви змінюєте таке значення, вам потрібно встановити для властивості needsUpdate значення true. Щоб отримати повний огляд того, що можна, а що не можна змінити під час виконання, перегляньте таку сторінку: <https://threejs.org/docs/#manual/en/introduction/How-to-update-things>.

У цьому та попередніх розділах ми говорили про геометрії. Ми використали їх у наших прикладах і дослідили пару з них. У наступному розділі ви дізнаєтесь все про геометрії та про те, як з ними працювати.

5

Learning to Work with Geometries

У попередніх розділах ви багато дізналися про те, як працювати з Three.js. Тепер ви знаєте, як створити базову сцену, додати освітлення та налаштувати матеріал для сіток. У Розділі 2 «Основні компоненти, що утворюють сцену Three.js» ми торкнулися (але не заглиблювалися) у деталі доступних геометрій, які надає Three.js і які ви можете використовувати для створення своїх 3D-об'єктів. У цій главі та главі 6 «Дослідження розширеніх геометрій» ми ознайомимо вас із усіма геометріями, які Three.js надає з коробки (за винятком THREE.Line, який ми обговорювали в главі 4 «Робота з матеріалами Three.js»).

У цьому розділі ми розглянемо такі геометрії:

- THREE.CircleGeometry
- THREE.RingGeometry
- THREE.PlaneGeometry
- THREE.ShapeGeometry
- THREE.BoxGeometry
- THREE.SphereGeometry
- THREE.CylinderGeometry
- THREE.ConeGeometry
- THREE.TorusGeometry
- THREE.TorusKnotGeometry
- THREE.PolyhedronGeometry
- THREE.IcosahedronGeometry
- THREE.OctahedronGeometry

- THREE.TetraHedronGeometry
- THREE.DodecahedronGeometry

Перш ніж ми подивимося на геометрію, надану Three.js, ми спочатку розглянемо трохи глибше, як Three.js представляє внутрішні геометрії як THREE.BufferGeometry. У деякій документації ви все ще можете зустріти THREE.Geometry як базовий об'єкт для всіх геометрій. У новішій версії це було повністю замінено на THREE.BufferGeometry, який, як правило, забезпечує кращу продуктивність, оскільки може легко передавати свої дані на GPU. Однак його використання трохи складніше, ніж старий THREE.Geometry.

За допомогою THREE.BufferGeometry всі властивості геометрії ідентифікуються набором атрибутів. Атрибут — це в основному масив із деякими додатковими метаданими, який містить інформацію про положення вершин. Атрибути також використовуються для зберігання додаткової інформації про вершину – наприклад, її колір. Щоб використовувати атрибут для визначення вершини та грані, ви використовуєте такі дві властивості THREE.BufferGeometry:

- **attributes**: властивості атрибутів використовуються для зберігання інформації, яку можна безпосередньо передати графічному процесору. Наприклад, щоб визначити форму, ви визначаєте Float32Array, де кожні три значення визначають положення вершини.

Потім кожна з трьох вершин інтерпретується як грань. Це можна визначити в ТРЬОХ. BufferGeometry ось так: geometry.setAttribute('position', new THREE.BufferAttribute(arrayOfVertices, 3));.

- **index**: за замовчуванням грані не потрібно визначати явно (кожні три послідовні позиції інтерпретуються як одна грань), але за допомогою властивості index ми можемо явно визначити, які вершини разом утворюють грань: geometry.setIndex(indicesArray);.

Щоб використовувати геометрії в цьому розділі, вам не потрібно думати про ці внутрішні атрибути, оскільки Three.js піклується про їх правильне налаштування під час створення геометрії. Однак якщо ви хочете створити геометрію з нуля, вам потрібно використовувати властивості, показані в попередньому списку.

У Three.js у нас є кілька геометрій, які створюють двовимірну сітку, і більше геометрій, які створюють тривимірну сітку. У цьому розділі ми обговоримо такі теми:

- 2D geometries
- 3D geometries

2D geometries

Двовимірні об'єкти виглядають як плоскі об'єкти і, як випливає з назви, мають лише два виміри. У цьому розділі ми спочатку розглянемо двовимірні геометрії: THREE.CircleGeometry, THREE.RingGeometry, THREE.PlaneGeometry та THREE.ShapeGeometry.

THREE.PlanGeometry

Об'єкт THREE.PlanGeometry можна використовувати для створення дуже простого двовимірного прямокутника. Для прикладу цієї геометрії подивіться на приклад plane-geometry.html у джерелах цього розділу. Прямокутник, який було створено за допомогою THREE.PlanGeometry, показано на наступному знімку екрана:

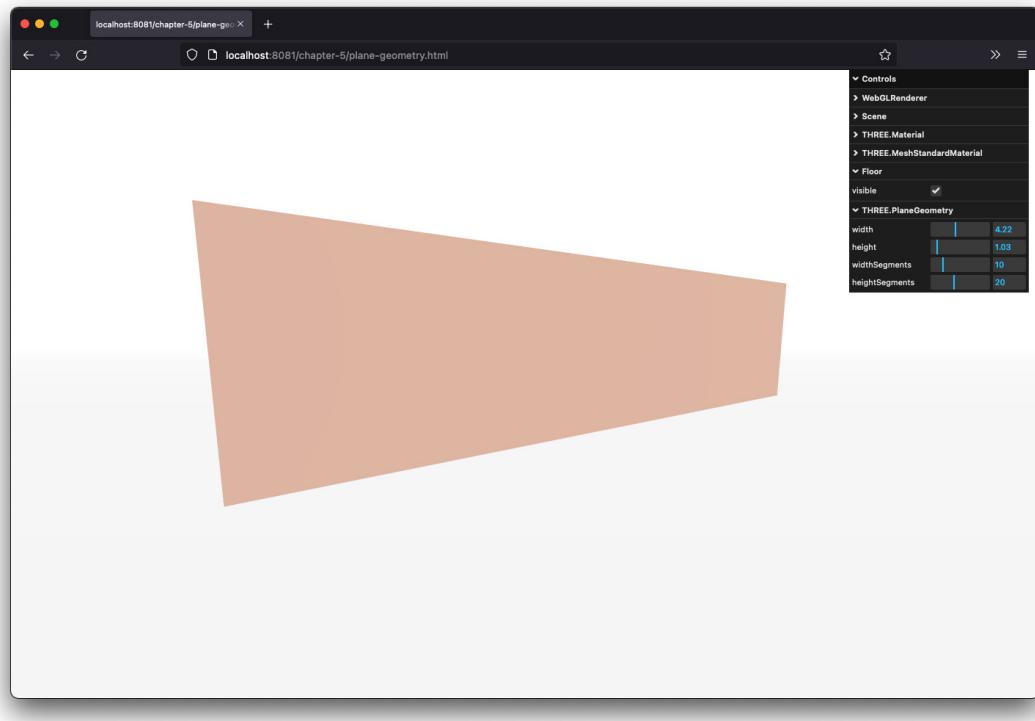

Figure 5.1 – Plane geometry

У прикладах до цієї глави ми додали графічний інтерфейс керування, за допомогою якого можна керувати властивостями геометрії (у цьому випадку ширину, висоту, widthSegments і heightSegments), а також змінювати матеріал (та його властивості), вимкнути тіні та приховати площину землі. Наприклад, якщо ви хочете побачити окремі грані цієї форми, ви можете легко показати їх, вимкнувши площину заземлення та ввімкнувши властивість каркасу вибраного матеріалу:

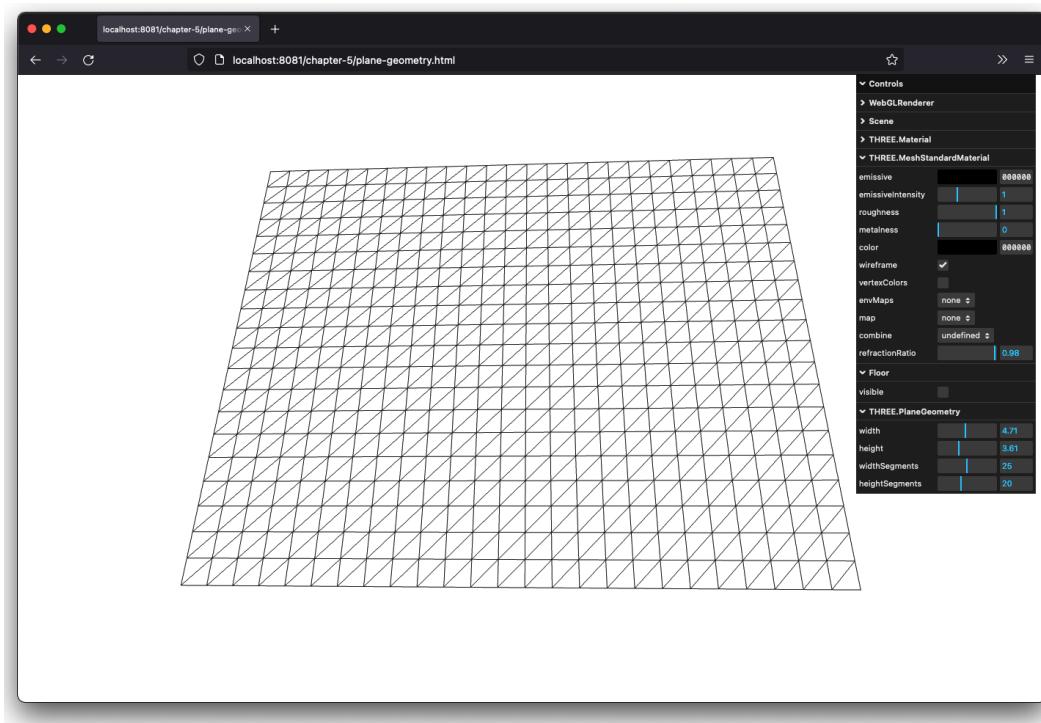

Figure 5.2 – Plane geometry as a wireframe

Створення об'єкта THREE.PlaneGeometry дуже просте і виконується таким чином:

```
new THREE.PlaneGeometry(width, height, widthSegments,
heightSegments)
```

У цьому прикладі для THREE.PlaneGeometry ви можете змінити ці властивості та безпосередньо побачити, як вони впливають на отриманий 3D-об'єкт. Пояснення цих властивостей показано в наступному списку:

- **width:** This is the width of the rectangle.
- **height:** This is the height of the rectangle.
- **widthSegments:** Це кількість сегментів, на які потрібно розділити ширину. За умовчанням це значення 1.
- **heightSegments:** Це кількість сегментів, на які потрібно розділити висоту. За умовчанням це значення 1.

Як бачите, це не дуже складна геометрія. Ви просто вказуєте розмір, і готово. Якщо ви хочете створити більше граней (наприклад, коли ви хочете створити картатий візерунок), ви можете використовувати властивості `widthSegments` і `heightSegments`, щоб розділити геометрію на менші грані.

Примітка

Якщо ви хочете отримати доступ до властивостей геометрії після її створення, ви не можете просто сказати `plane.width`. Щоб отримати доступ до властивостей геометрії, ви повинні використовувати властивість параметрів об'єкта. Отже, щоб отримати властивість ширини об'єкта площини, який ми створили в цьому розділі, вам доведеться використовувати `plane.parameters.width`.

THREE.CircleGeometry

Ви, напевно, вже здогадалися, що створює `THREE.CircleGeometry`. За допомогою цієї геометрії ви можете створити дуже просте двовимірне коло (або частину кола). По-перше, давайте розглянемо приклад для цієї геометрії, `circle-geometry.html`.

На наступному знімку екрана ви можете знайти приклад, у якому ми створили об'єкт `THREE.CircleGeometry` зі значенням `thetaLength`, меншим за $2 * \text{PI}$:

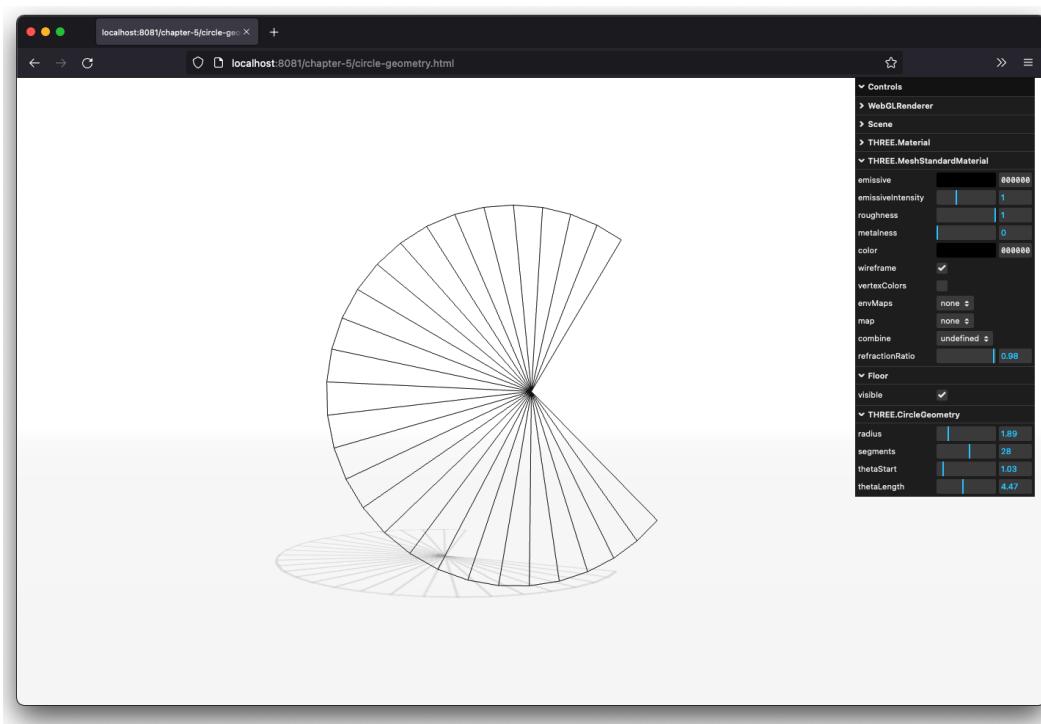

Figure 5.3 – 2D circle geometry

У цьому прикладі ви можете бачити та контролювати сітку, створену за допомогою THREE.CircleGeometry. $2 * \text{PI}$ означає повне коло в радіанах. Якщо ви надаєте перевагу градусам, ніж радіанам, конвертувати між ними дуже легко.

Наступні дві функції можуть допомогти вам перетворити радіани на градуси:

```
const deg2rad = (degrees) => (degrees * Math.PI) / 180
const rad2deg = (radians) => (radians * 180) / Math.PI
```

Коли ви створюєте THREE.CircleGeometry, ви можете вказати кілька властивостей, які визначають, як виглядає коло:

- **radius**: Радіус кола визначає його розмір. Радіус - це відстань від центру кола до його краю. Значення за замовчуванням — 50.
- **segments**: Ця властивість визначає кількість граней, які використовуються для створення кола. Мінімальне число дорівнює 3, і якщо не вказано, це число за замовчуванням дорівнює 8. Більше значення означає більш гладке коло.
- **thetaStart**: Ця властивість визначає позицію, з якої починати малювати коло. Це значення може варіюватися від 0 до $2 * \text{PI}$, а значення за замовчуванням дорівнює 0.
- **thetaLength**: Ця властивість визначає, наскільки коло є повним. За замовчуванням значення $2 * \text{PI}$ (повне коло), якщо не вказано. Наприклад, якщо ви вкажете $0,5 * \text{PI}$ для цього значення, ви отримаєте чверть кола. Використовуйте цю властивість разом із властивістю thetaStart, щоб визначити форму кола.

Ви можете створити повне коло, просто вказавши радіус і сегменти:

```
new THREE.CircleGeometry(3, 12)
```

Якщо ви хочете створити половину кола з цієї геометрії, ви повинні використати щось на зразок цього:

```
new THREE.CircleGeometry(3, 12, 0, Math.PI);
```

Це створює коло з радіусом 3, яке розбивається на 12 сегментів. Коло починається зі значення за замовчуванням 0 і малюється лише наполовину, оскільки ми вказуємо thetaLength як Math.PI, що є половиною кола.

Перш ніж перейти до наступної геометрії, ось коротка примітка про орієнтацію, яку Three.js використовує під час створення цих 2D-фігур (THREE.PlaneGeometry, THREE.CircleGeometry, THREE.RingGeometry та THREE.ShapeGeometry): Three.js створює ці об'єкти, стоячи, тому вони вирівняні вздовж площини x-y. Це дуже логічно, оскільки вони є двовимірними фігурами. Однак часто, особливо з THREE.PlaneGeometry, ви хочете, щоб сітка лежала на землі

(площина x-z), як свого роду площа землі, на якій ви можете розмістити решту своїх об'єктів. Найпростіший спосіб створити 2D-об'єкт, орієнтований горизонтально, а не вертикально, — це повернути сітку на чверть оберту назад ($-PI/2$) навколо її осі x, як показано нижче:

```
mesh.rotation.x = - Math.PI/2;
```

Ось і все для THREE.CircleGeometry. Наступна геометрія, THREE.RingGeometry, дуже схожа на THREE.CircleGeometry.

THREE.RingGeometry

За допомогою THREE.RingGeometry ви можете створити двовимірний об'єкт, який не тільки дуже нагадує THREE.CircleGeometry, але також дозволяє визначити отвір у центрі (див. ring-geometry.html):

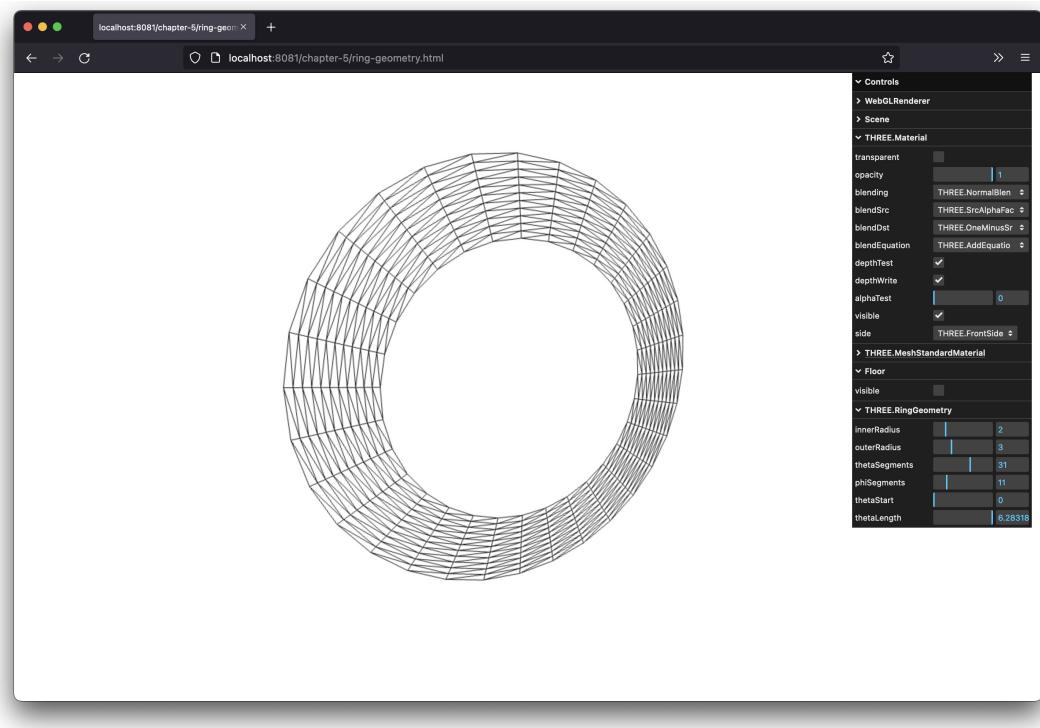

Figure 5.4 – 2D ring geometry

Під час створення об'єкта THREE.RingGeometry ви можете використовувати такі властивості:

- **innerRadius**: внутрішній радіус кола визначає розмір центрального отвору. Якщо для цієї властивості встановлено значення 0, отвір не відображатиметься. Значення за замовчуванням 0.
- **outerRadius**: зовнішній радіус кола визначає його розмір. Радіус - це відстань від центру кола до його краю. Значення за замовчуванням — 50.
- **thetaSegments**: це кількість діагональних сегментів, які будуть використані для створення кола. Більше значення означає більш гладке кільце. Значення за замовчуванням — 8.
- **phiSegments**: Це кількість сегментів, які необхідно використовувати вздовж довжини кільця. Значення за замовчуванням — 8. Це насправді не впливає на гладкість кола, але збільшує кількість граней.
- **thetaStart**: це визначає позицію, з якої потрібно почати малювання кола. Це значення може варіюватися від 0 до $2 * \pi$, а значення за замовчуванням дорівнює 0.
- **thetaLength**: це визначає ступінь завершеності кола. За замовчуванням значення $2 * \pi$ (повне коло), якщо не вказано. Наприклад, якщо ви вкажете $0,5 * \pi$ для цього значення, ви отримаєте чверть кола. Використовуйте цю властивість разом із властивістю thetaStart, щоб визначити форму кільця.

На наступному знімку екрана показано, як thetaStart і thetaLength працюють із THREE.RingGeometry:

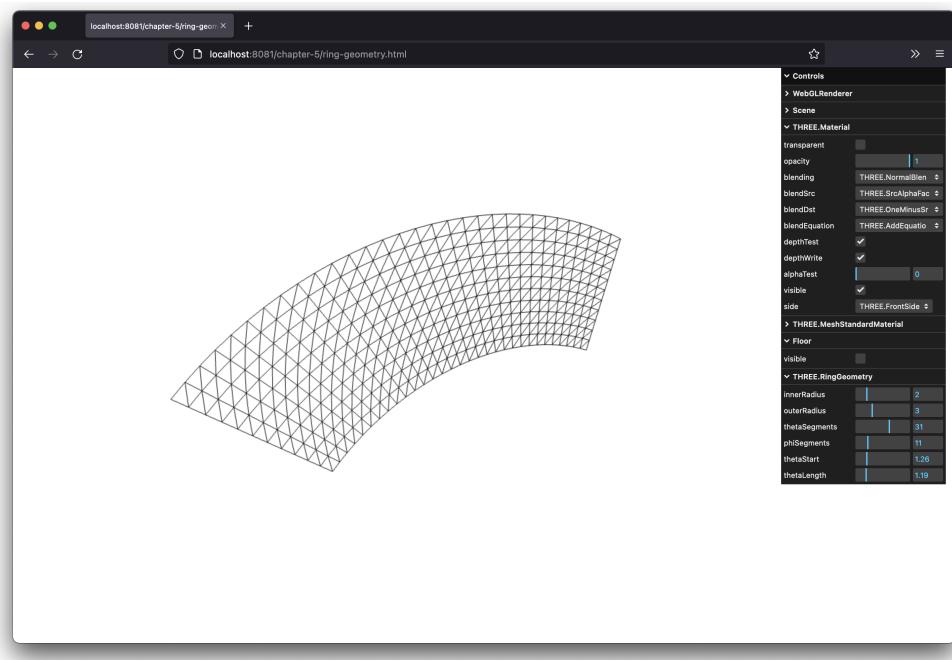

Figure 5.5 – 2D ring geometry with different theta

У наступному розділі ми розглянемо останню з двовимірних форм: THREE.ShapeGeometry.

THREE.ShapeGeometry

THREE.PlanGeometry та THREE.CircleGeometry мають обмежені способи налаштування свого вигляду. Якщо ви хочете створити власні двовимірні форми, ви можете використовувати THREE.ShapeGeometry.

З THREE.ShapeGeometry у вас є кілька функцій, які можна викликати для створення власних форм. Ви можете порівняти цю функцію з функціональністю елемента <path/>, яка також доступна для елемента canvas HTML і SVG. Почнемо з прикладу, а потім покажемо вам, як ви можете використовувати різні функції, щоб намалювати власну форму. Приклад shape-geometry.html можна знайти в джерелах цього розділу.

На наступному знімку екрана показано цей приклад:

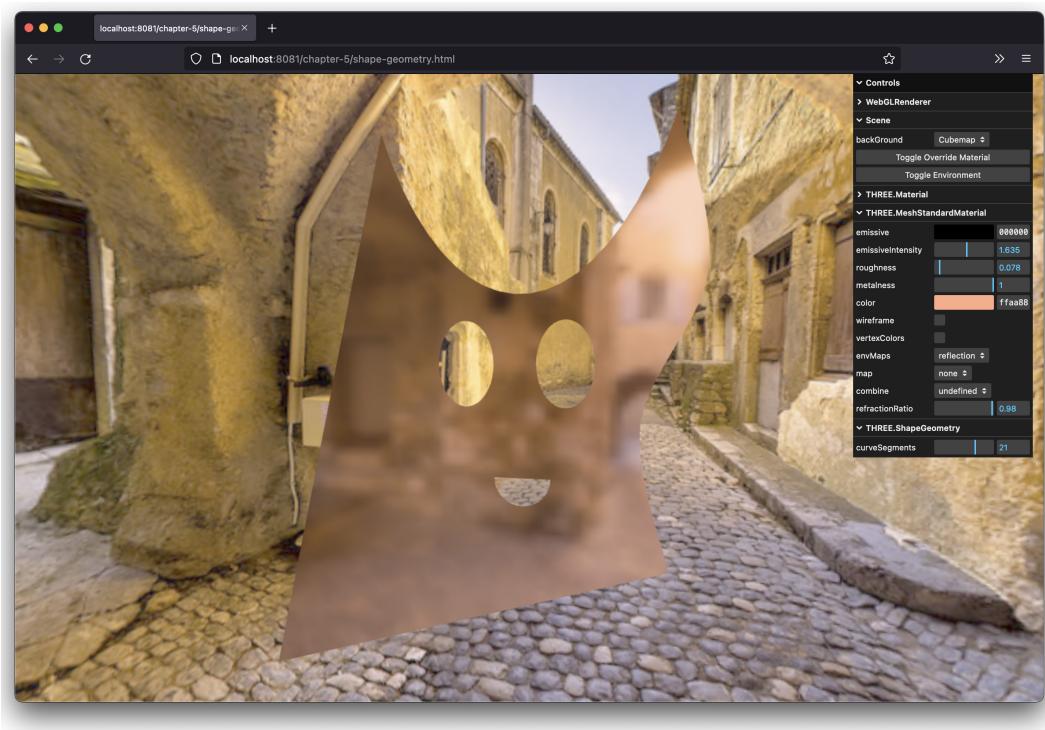

Figure 5.6 – A custom shape geometry

У цьому прикладі ви можете побачити спеціально створену двовимірну фігуру. Перш ніж перейти до опису властивостей, спершу розглянемо код, який використовується для створення цієї форми. Перш ніж ми створимо ТРІЙКУ. Об'єкт ShapeGeometry, спочатку ми повинні створити об'єкт THREE.Shape. Ви можете простежити ці кроки

дивлячись на попередній знімок екрана, де ми починаємо в нижньому правому куті. Ось як ми створили об'єкт THREE.Shape:

```
const drawShape = () => {
    // create a basic shape
    const shape = new THREE.Shape()
    // startpoint
    // straight line upwards
    shape.lineTo(10, 40)
    // the top of the figure, curve to the right
    shape.bezierCurveTo(15, 25, 25, 25, 30, 40)
    // spline back down
    shape.splineThru([new THREE.Vector2(32, 30), new
        THREE.Vector2(28, 20), new THREE.Vector2(30, 10)])
    // add 'eye' hole one
    const hole1 = new THREE.Path()
    hole1.absellipse(16, 24, 2, 3, 0, Math.PI * 2, true)
    shape.holes.push(hole1)
    // add 'eye' hole 2'
    const hole2 = new THREE.Path()
    hole2.absellipse(23, 24, 2, 3, 0, Math.PI * 2, true)
    shape.holes.push(hole2)
    // add 'mouth'
    const hole3 = new THREE.Path()
    hole3.absarc(20, 16, 2, 0, Math.PI, true)
    shape.holes.push(hole3)
    return shape
}
```

У цьому фрагменті коду ви можете побачити, що ми створили контур цієї форми за допомогою ліній, кривих і сплайнів. Після цього ми пробили кілька отворів у цій формі за допомогою властивості holes у THREE.Shape.

Однак у цьому розділі ми говоримо про THREE.ShapeGeometry, а не THREE.Shape – щоб створити геометрію з THREE.Shape, нам потрібно передати THREE.Shape (повертається, у нашому випадку, функцією drawShape()) як аргумент для THREE.ShapeGeometry. Ви також можете передати масив об'єкта THREE.Shape, але в нашему прикладі ми використовуємо лише один об'єкт:

```
new THREE.ShapeGeometry(drawShape())
```

Результатом цієї функції є геометрія, яку можна використовувати для створення сітки. Крім форми, яку ви хочете перетворити на THREE.ShapeGeometry, ви також можете передати кілька додаткових об'єктів параметрів як другий аргумент:

- **curveSegments**: ця властивість визначає, наскільки плавними є криві, створені з фігури. Значення за замовчуванням — 12.
- **material**: це властивість materialIndex, яка використовується для граней, створених для вказаних форм. Отже, якщо ви передаєте кілька матеріалів, ви можете вказати, які з цих матеріалів слід застосувати до граней фігури, що створюється.
- **UVGenerator**: коли ви використовуєте текстуру з вашим матеріалом, UV-відображення визначає, яка частина текстури використовується для конкретного обличчя. За допомогою властивості UVGenerator ви можете передати свій власний об'єкт, який створить налаштування UV для граней, створених для переданих форм. Додаткову інформацію про налаштування UV можна знайти в Розділі 10, Завантаження та робота з текстурами. Якщо нічого не вказано, використовується THREE.ExtrudeGeometry.WorldUVGenerator.

Найважливішою частиною THREE.ShapeGeometry є THREE.Shape, який ви використовуєте для створення форми, тому давайте подивимося на список функцій малювання, які можна використовувати для створення THREE.Shape:

- **moveTo (x, y)**: Перемістіть позицію малювання до вказаних координат x та y.
- **lineTo (x, y)**: Намалюйте лінію від поточної позиції (наприклад, встановленої функцією moveTo) до наданих координат x і y.
- **quadraticCurveTo (aCPx, aCPy, x, y)**: Існує два різні способи визначення кривих. Ви можете використовувати функцію quadraticCurveTo або функцію bezierCurveTo. Різниця між цими двома функціями полягає в тому, як ви визначаєте кривизну кривої. Для квадратичної кривої нам потрібно вказати одну додаткову точку (за допомогою аргументів aCPx і aCPy), і крива базується виключно на цій точці та, звичайно, на вказаній кінцевій точці (з аргументів x і y). Для кубічної кривої (яка використовується функцією bezierCurveTo) ви вказуєте дві додаткові точки для визначення кривої. Початковою точкою є поточна позиція шляху.

На наступній діаграмі пояснюються відмінності між цими двома варіантами:

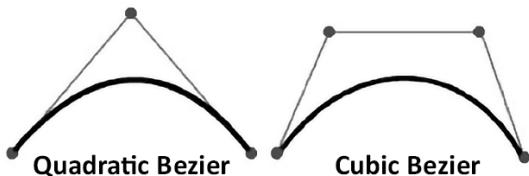

Figure 5.7 – Quadratic bezier and cubic bezier

- `bezierCurveTo (aCPx1, aCPy1, aCPx2, aCPy2, x, y)`: Це малює криву на основі наданих аргументів. Щоб отримати пояснення, перегляньте попередній запис списку. Крива малюється на основі двох координат, які визначають криву (aCPx1, aCPy1, aCPx2 і aCPy2), і кінцевих координат (x і y). Початковою точкою є поточна позиція шляху.
- `splineThru (pts)`: Ця функція малює плавну лінію через заданий набір координат (пункти). Цей аргумент має бути масивом об'єктів THREE.Vector2. Початковою точкою є поточна позиція шляху.
- `arc (aX, aY, aRadius, aStartAngle, aEndAngle, aClockwise)`: Це малює коло (або частину кола). Коло починається з поточного положення шляху. Тут aX і aY використовуються як зміщення від поточної позиції. Зверніть увагу, що aRadius встановлює розмір кола, а aStartAngle і aEndAngle визначають, наскільки велика частина кола буде намальована. Логічна властивість aClockwise визначає, за чи проти годинникової стрілки намальовано коло.
- `absArc (aX, aY, aRadius, aStartAngle, aEndAngle, AClockwise)`: See the description of the `arc` property. The position is absolute instead of relative to the current position.
- `ellipse (aX, aY, xRadius, yRadius, aStartAngle, aEndAngle, aClockwise)`: Перегляньте опис властивості дуги. Крім того, за допомогою функції еліпса ми можемо окремо встановити радіус x і радіус y.
- `absEllipse (aX, aY, xRadius, yRadius, aStartAngle, aEndAngle, aClockwise)`: Дивіться опис властивості еліпс. Позиція є абсолютною, а не відносною щодо поточної позиції.
- `fromPoints (vectors)`: Якщо ви передаєте масив об'єктів THREE.Vector2 (або THREE. Vector3) у цю функцію, Three.js створить шлях за допомогою прямих ліній із наданих векторів.

- **holes:** Властивість holes містить масив об'єктів THREE.Shape. Кожен об'єкт у цьому масиві відображається як отвір. Гарним прикладом цього є приклад, який ми бачили на початку цього розділу. У цьому фрагменті коду ми додали три об'єкти THREE.Shape до цього масиву: один для лівого ока, один для правого ока та один для рота нашого основного об'єкта THREE.Shape.

Як і в багатьох прикладах, щоб зrozуміти, як різні властивості впливають на кінцеву форму, найпростішим способом є просто ввімкнути властивість каркасу для матеріалу та пограти з налаштуваннями. Наприклад, на наступному знімку екрана показано, що відбувається, коли ви використовуєте низьке значення для curveSegments:

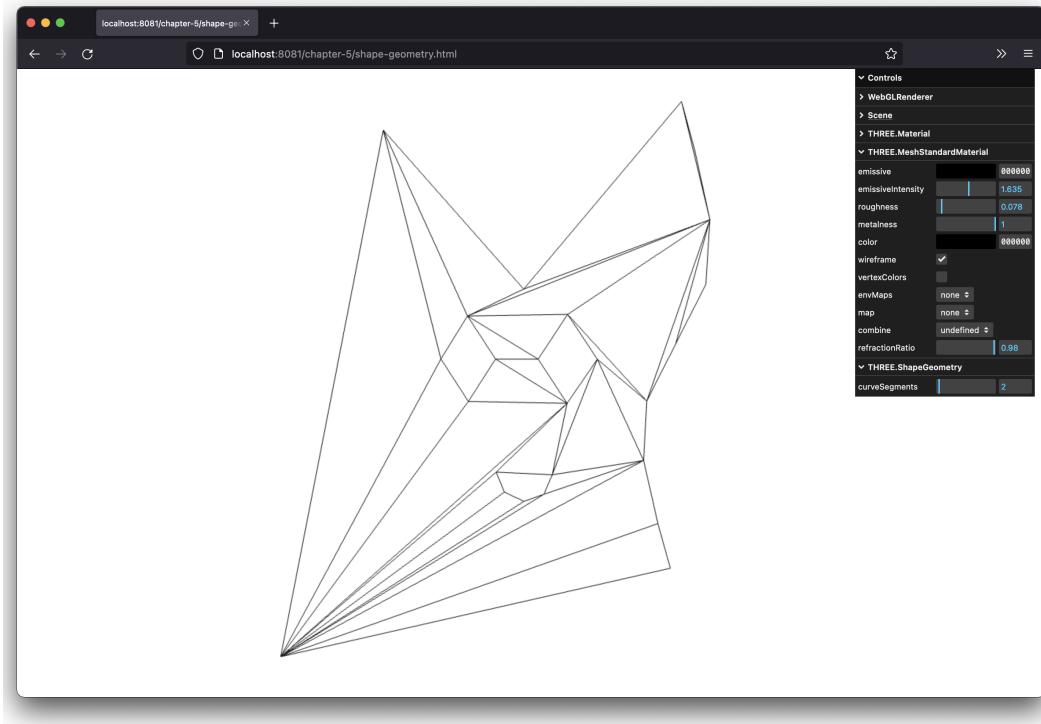

Figure 5.8 – The wireframe of a shape geometry

Як бачите, фігура втрачає свої красиві круглі краї, але в процесі використовує набагато менше граней. Ось і все для двовимірних фігур. У наступних розділах показано та пояснено основні 3D-фігури.

3D geometries

У цьому розділі, присвяченому основним 3D-геометріям, ми почнемо з геометрії, яку ми вже бачили кілька разів: THREE.BoxGeometry.

THREE.BoxGeometry

THREE.BoxGeometry — це дуже проста тривимірна геометрія, яка дозволяє створювати коробку, вказуючи її властивості ширини, висоти та глибини. Ми додали приклад box-geometry.html, де ви можете пограти з цими властивостями. Наступний знімок екрана показує цю геометрію:

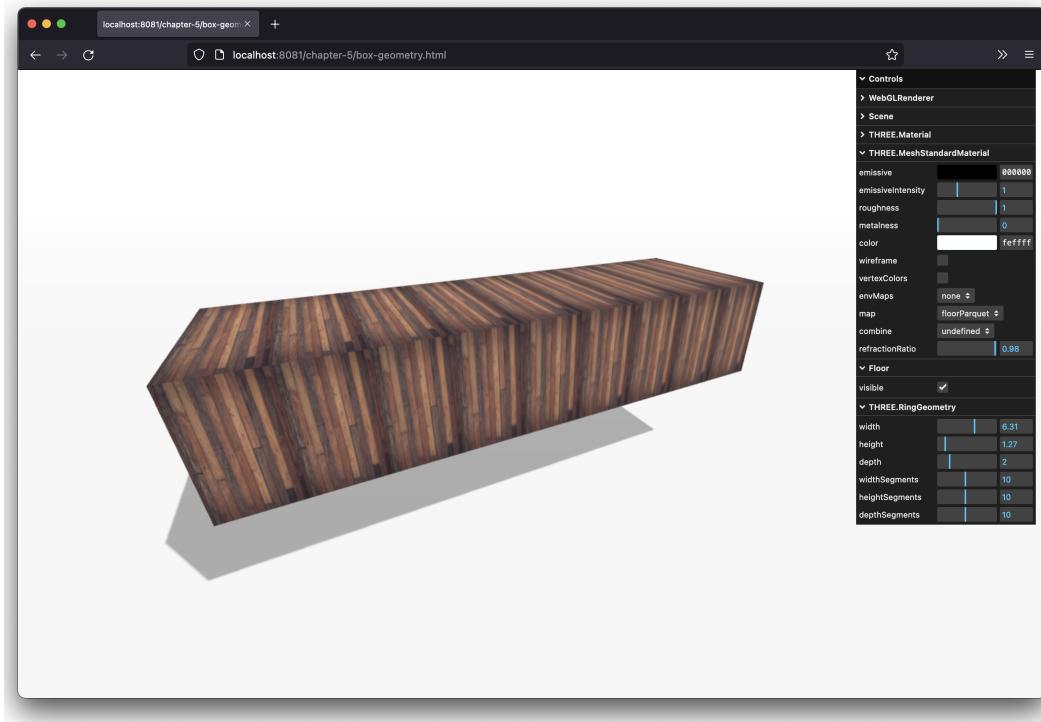

Figure 5.9 – Basic 3D box geometry

Як ви можете бачити в цьому прикладі, змінюючи властивості ширини, висоти та глибини THREE.BoxGeometry, ви можете контролювати розмір результируючої сітки. Ці три властивості також є обов'язковими під час створення нового куба:

```
new THREE.BoxGeometry(10,10,10);
```

У прикладі ви також можете побачити кілька інших властивостей, які можна визначити на кубі. У наведеному нижче списку пояснюються всі властивості:

- `width`: Це ширина куба. Це довжина вершин куба вздовж осі x.
- `height`: Це висота куба. Це довжина вершин куба вздовж осі y.
- `depth`: Це глибина куба. Це довжина вершин куба вздовж осі z.
- `widthSegments`: Це кількість сегментів, на які ми ділимо грань уздовж осі x куба. Значення за замовчуванням — 1. Що більше сегментів ви визначаєте, то більше граней має сторона. Якщо ця властивість і наступні дві мають значення 1, кожна сторона куба матиме лише 2 грані. Якщо для цієї властивості встановлено значення 2, грань буде розділено на 2 сегменти, у результаті чого буде 4 грані.
- `heightSegments`: Це кількість сегментів, на які ми ділимо грань уздовж осі y куба. Значення за умовчанням — 1.
- `depthSegments`: Це кількість сегментів, на які ми ділимо грань уздовж осі z куба. Значення за умовчанням — 1.

Збільшуючи властивості різних сегментів, ви розділяєте щільність основних граней куба на менші грані. Це корисно, якщо ви хочете встановити певні властивості матеріалу для частин куба за допомогою ТРИ. `MeshFaceMaterial`.

`THREE.BoxGeometry` — дуже проста геометрія. Ще один простий — `THREE.SphereGeometry`.

THREE.SphereGeometry

За допомогою `THREE.SphereGeometry` ви можете створити тривимірну сферу. Давайте зануримося безпосередньо в приклад, `sphere-geometry.html`:

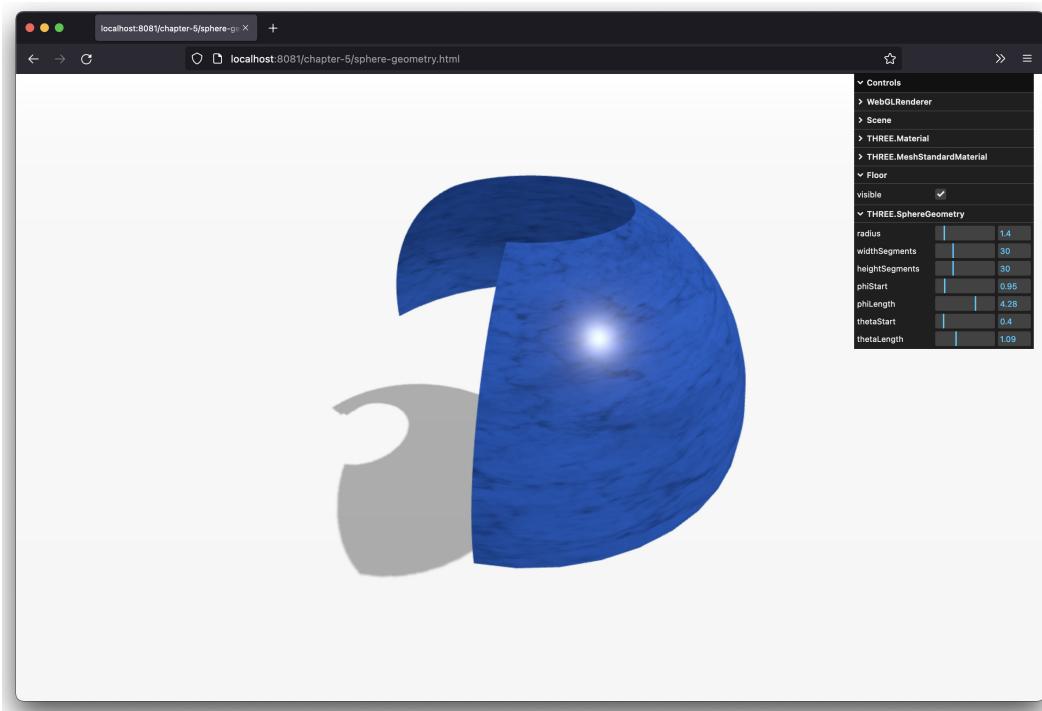

Figure 5.10 – Simple 3D sphere geometry

На попередньому скріншоті ми показали вам напіввідкриту сферу, створену на основі ТРИ. Геометрія сфери. Ця геометрія є дуже гнучкою, і її можна використовувати для створення всіх видів геометрій, пов'язаних зі сферами. Однак базовий екземпляр THREE.SphereGeometry можна створити так само легко, як це: new THREE.SphereGeometry().

Наступні властивості можна використовувати для налаштування того, як виглядає результатуюча сітка:

- **radius**: Це використовується для встановлення радіуса сфери. Це визначає, наскільки великою буде отримана сітка. Значення за замовчуванням — 50.
- **widthSegments**: Це кількість сегментів, які будуть використовуватися по вертикалі. Більше сегментів означає більш гладку поверхню. Значення за замовчуванням — 8, а мінімальне — 3.
- **heightSegments**: Це кількість сегментів, які будуть використані по горизонталі. Чим більше сегментів, тим гладкіша поверхня кулі. Значення за замовчуванням — 6, а мінімальне — 2.
- **phiStart**: Це визначає, з чого почати малювати сферу вздовж її осі x. Це може коливатися від 0 до $2 * \text{PI}$. Значення за замовчуванням 0.

- **phiLength:** Це визначає, на якій відстані від phiStart має бути намальована сфера. $2 * \pi$ намалює повну сферу, а $0,5 * \pi$ намалює відкриту чверть сфери. Значення за замовчуванням $2 * \pi$.
- **thetaStart:** Це визначає, з чого почати малювати сферу вздовж її осі x. Це може варіюватися від 0 до $2 * \pi$, а значення за замовчуванням дорівнює 0.
- **thetaLength:** Це визначає, наскільки далеко від thetaStart буде намальована сфера. $2 * \pi$ – це повна сфера, тоді як π намалює лише половину сфери. Значення за замовчуванням $2 * \pi$.

Властивості `radius`, `widthSegments` і `heightSegments` мають бути чіткими. Ми вже бачили подібні властивості в інших прикладах. Властивості `phiStart`, `phiLength`, `thetaStart` і `thetaLength` трохи важче зрозуміти, не дивлячись на приклад. На щастя, ви можете поекспериментувати з цими властивостями з меню в геометрії сфери. html і створювати такі цікаві геометрії:

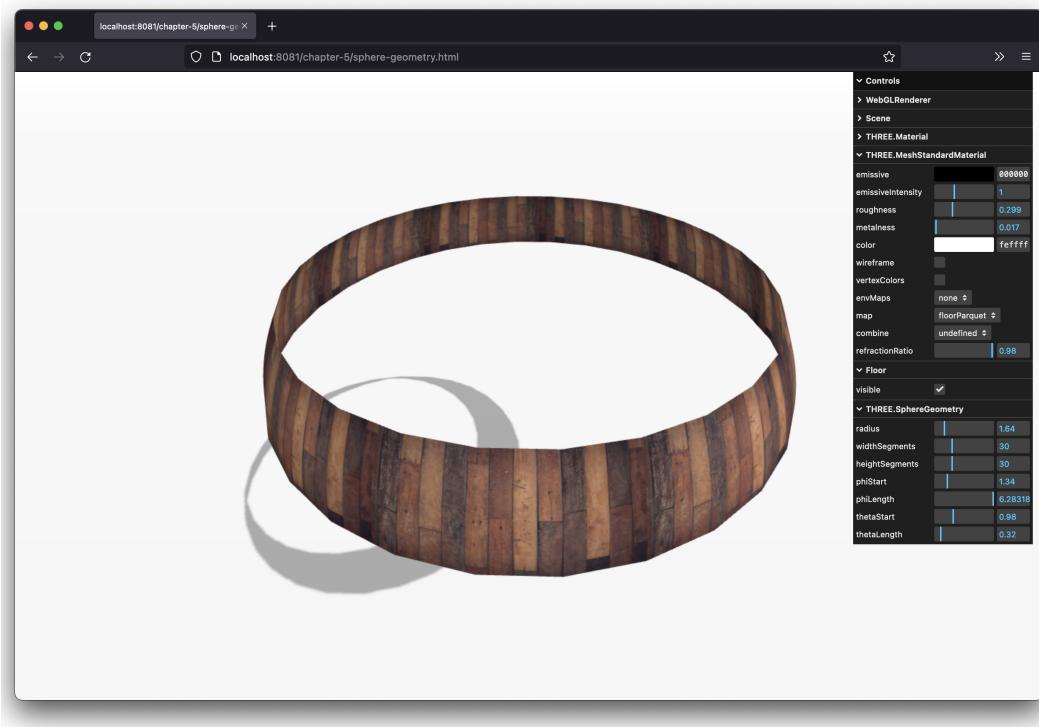

Figure 5.11 – Sphere geometry with different phi and theta properties

Наступним у списку є `THREE.CylinderGeometry`.

THREE.CylinderGeometry

За допомогою цієї геометрії ми можемо створювати циліндри та циліндричні об'єкти. Що стосується всіх інших геометрій, у нас також є приклад ([cylinder-geometry.html](#)), який дозволяє експериментувати з властивостями цієї геометрії, знімок екрана якого виглядає наступним чином:

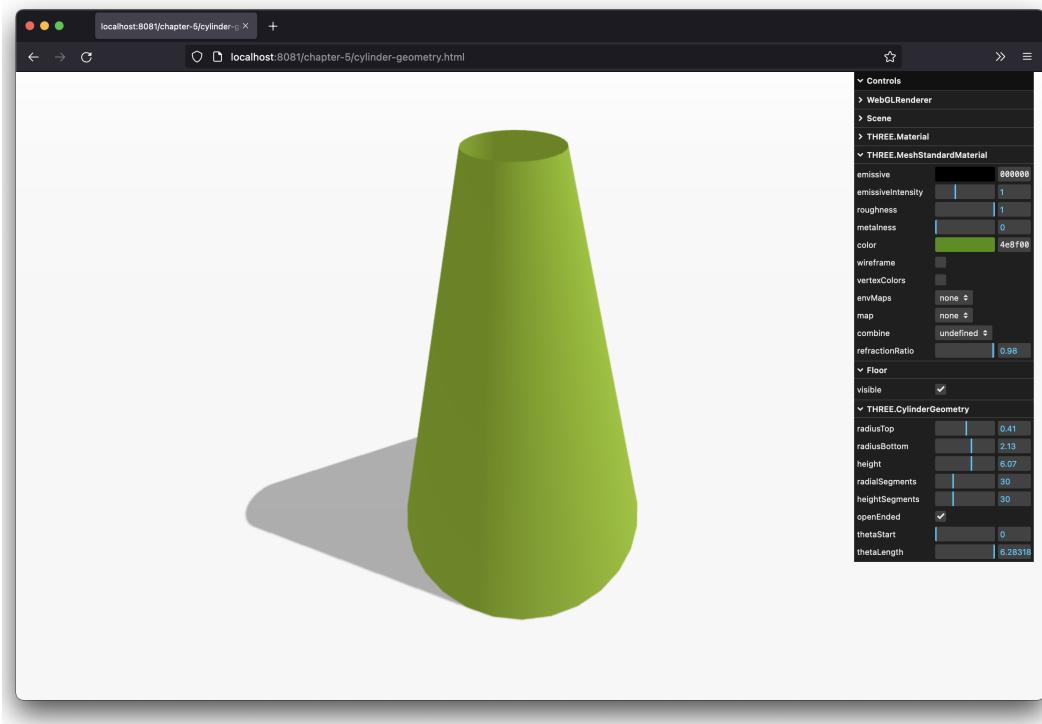

Figure 5.12 – 3D cylinder geometry

Коли ви створюєте THREE.CylinderGeometry, немає обов'язкових аргументів, тому ви можете створити циліндр, просто викликавши `new THREE.CylinderGeometry()`. Ви можете передати ряд властивостей, як ви бачите в попередньому прикладі, щоб змінити зовнішній вигляд цього циліндра. Властивості пояснюються в наступному списку:

- `radiusTop`: Розмір цього циліндра вгорі. Значення за замовчуванням — 20.
- `radiusBottom`: Розмір цього циліндра внизу. Значення за замовчуванням — 20.
- `height`: Висота циліндра. Висота за замовчуванням становить 100.
- `radialSegments`: Кількість сегментів уздовж радіуса циліндра. За замовчуванням 8. Більше сегментів означає гладкіший циліндр.

- **heightSegments:** Кількість сегментів по висоті циліндра. Значення за замовчуванням — 1. Більше сегментів означає більше облич.
- **openEnded:** Це визначає, чи закрита сітка зверху та знизу. Значення за замовчуванням - false.
- **thetaStart:** Це визначає, з чого почати малювання циліндра вздовж його осі x. Це може варіюватися від 0 до $2 * \pi$, а значення за замовчуванням дорівнює 0.
- **thetaLength:** Це визначає, наскільки далеко від thetaStart буде намальований циліндр . 2
* Значення π – це повний циліндр, тоді як π намалює лише половину циліндра.
Значення за замовчуванням $2 * \pi$.

Це всі основні властивості, які можна використовувати для налаштування циліндра. Один цікавий аспект, однак, коли ви використовуєте від'ємне значення радіуса для верху (або для низу). Якщо ви це зробите, ви зможете використовувати цю геометрію, щоб створити форму, схожу на пісочний годинник, як показано на наступному знімку екрана:

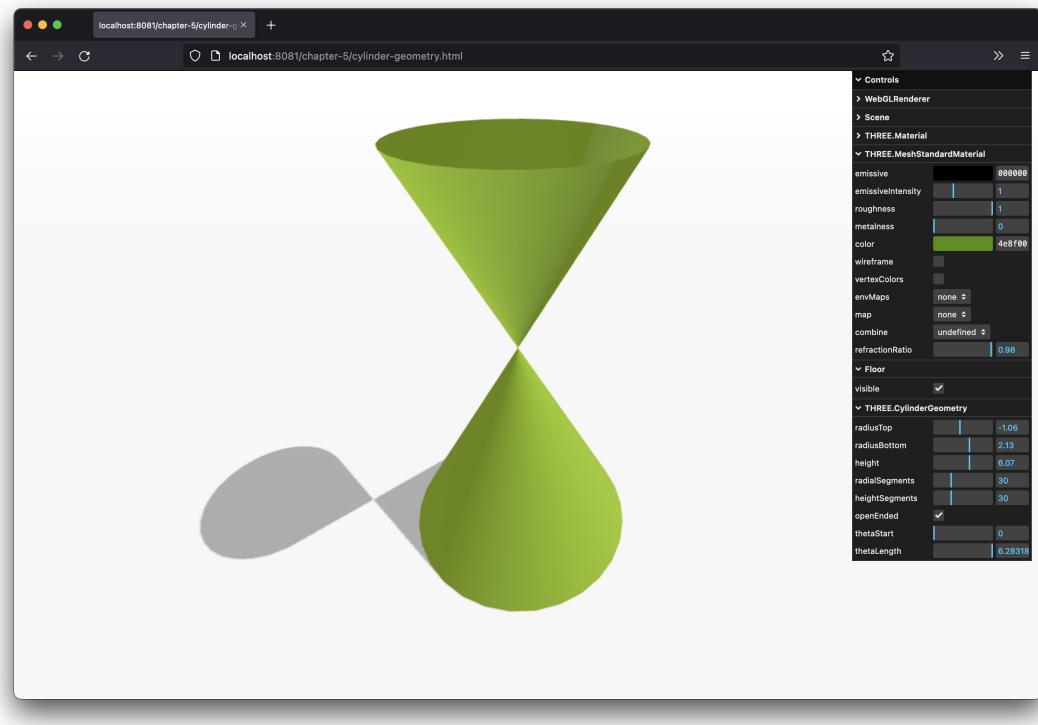

Figure 5.13 – 3D cylinder geometry as an hourglass

Тут слід зауважити, що верхня половина в цьому випадку вивернута навиворіт. Якщо ви використовуєте матеріал, для якого не налаштовано THREE.DoubleSide, ви не побачите верхню половину.

Наступною геометрією є THREE.ConeGeometry, яка забезпечує основні функції THREE.CylinderGeometry, але має верхній радіус, фіксований до нуля.

THREE.ConeGeometry

THREE.ConeGeometry майже те саме, що THREE.CylinderGeometry. Він використовує ті самі властивості, за винятком того, що дозволяє встановлювати лише радіус замість окремих значень radiusTop і radiusBottom:

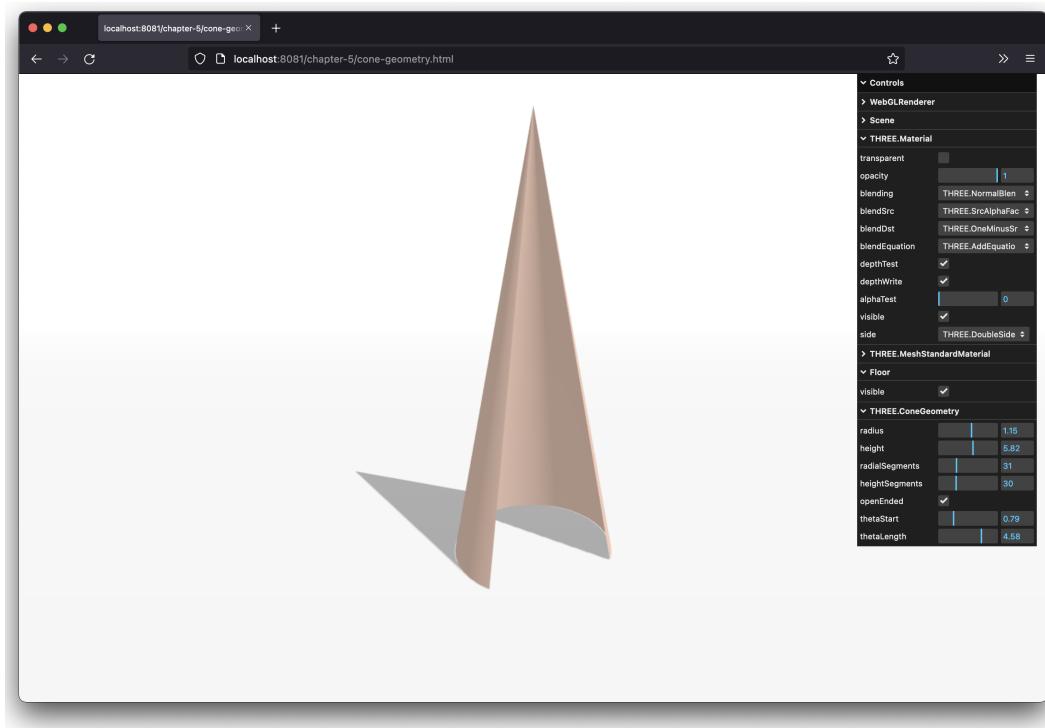

Figure 5.14 – Simple 3D cone geometry

Для THREE.ConeGeometry можна встановити такі властивості:

- **radius**: Розмір циліндра внизу. Значення за замовчуванням — 20.
- **height**: Висота циліндра. Висота за замовчуванням становить 100.
- **radialSegments**: Кількість сегментів уздовж радіуса циліндра. За замовчуванням 8. Більше сегментів означає гладкіший циліндр.

- **heightSegments**: Кількість сегментів по висоті циліндра. Значення за замовчуванням — 1. Більше сегментів означає більше облич.
- **openEnded**: Це визначає, чи закрита сітка зверху та знизу. Значення за замовчуванням - false.
- **thetaStart**: Це визначає, з чого почати малювання циліндра вздовж його осі x. Це може варіюватися від 0 до $2 * \pi$, а значення за замовчуванням дорівнює 0.
- **thetaLength**: Це визначає, на якій відстані від thetaStart знаходиться циліндр. 2
* Значення π – це повний циліндр, тоді як π намалює лише половину циліндра.
Значення за замовчуванням $2 * \pi$.

Наступна геометрія, THREE.TorusGeometry, дозволяє створити об'єкт у формі бублика.

THREE.TorusGeometry

Тор — це проста форма, схожа на пончик. На наступному знімку екрана, який ви можете отримати самостійно, відкривши приклад torus-geometry.html, показано THREE.TorusGeometry у дії:

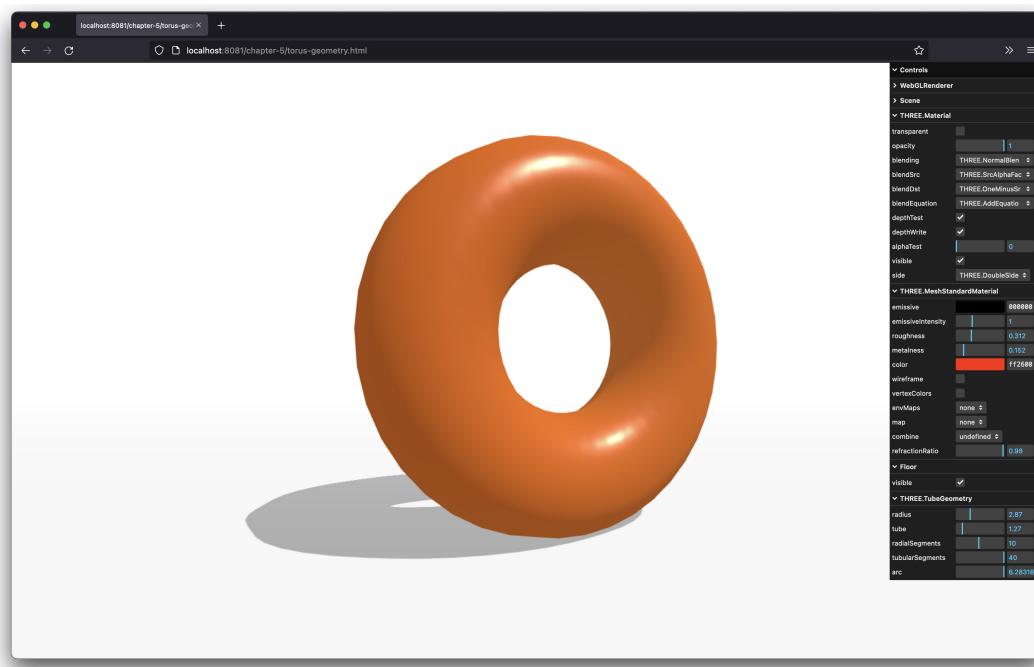

Figure 5.15 – 3D torus geometry

Як і в більшості простих геометрій, під час створення ТРИ немає жодних обов'язкових аргументів. Геометрія тора. У наступному списку згадуються аргументи, які ви можете вказати під час створення цієї геометрії:

- **radius**: Розмір повного тора. Значення за замовчуванням — 100.
- **tube**: Радіус труби (фактичного бублика). Значення за замовчуванням для цього атрибута — 40.
- **radialSegments**: Кількість сегментів, які будуть використані вздовж довжини тора. За замовчуванням — 8. Перегляньте ефект зміни цього значення у прикладі.
- **tubularSegments**: Кількість сегментів, які будуть використані вздовж ширини тора. За замовчуванням — 6. Перегляньте ефект зміни цього значення у прикладі.
- **arc**: За допомогою цієї властивості ви можете контролювати, чи має тор повне коло. За замовчуванням це значення становить $2 * \pi$ (повне коло).

Більшість із них є основними властивостями, які ви вже бачили. Однак властивість дуги є дуже цікавою. За допомогою цієї властивості ви можете визначити, чи робить пончик повне коло чи лише часткове. Експериментуючи з цією властивістю, ви можете створити дуже цікаві сітки, такі як наступна зі значенням дуги, нижчим за $2 * \pi$:

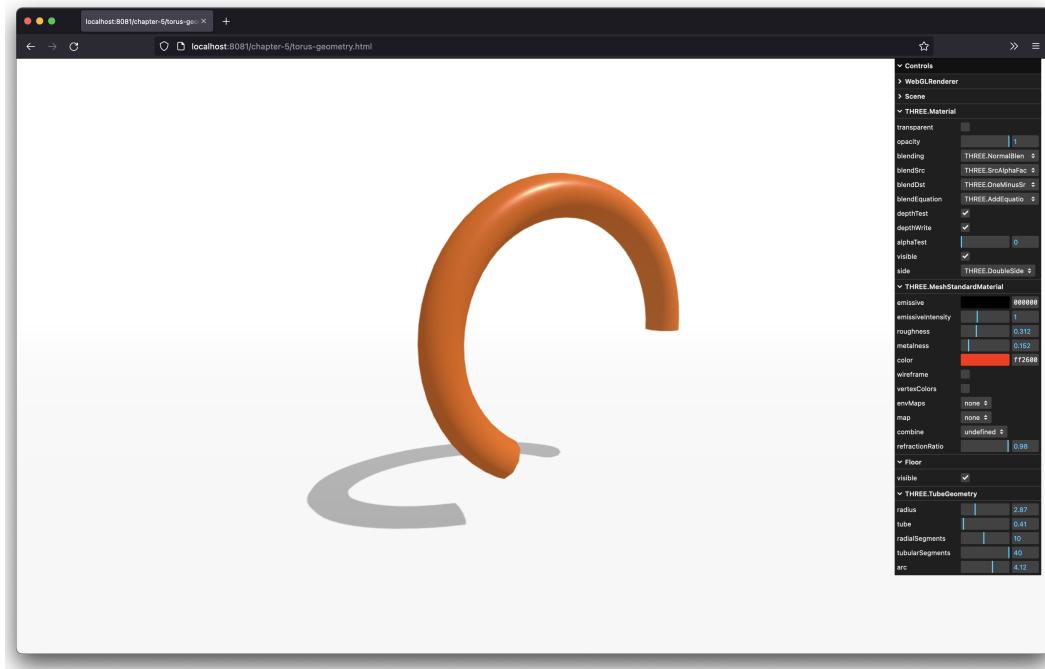

Figure 5.16 – 3D torus geometry with a smaller arc property

THREE.TorusGeometry — це дуже проста геометрія. У наступному розділі ми розглянемо геометрію, яка майже схожа на назву, але набагато менш проста: THREE.TorusKnotGeometry.

THREE.TorusKnotGeometry

За допомогою THREE.TorusKnotGeometry ви можете створити торічний вузол. Торовий вузол - це особливий вид вузла, який виглядає як трубка, яка кілька разів обертається навколо себе. Найкращий спосіб пояснити це, переглянувши приклад [torus-knot-geometry.html](#). Наступний знімок екрана показує цю геометрію:

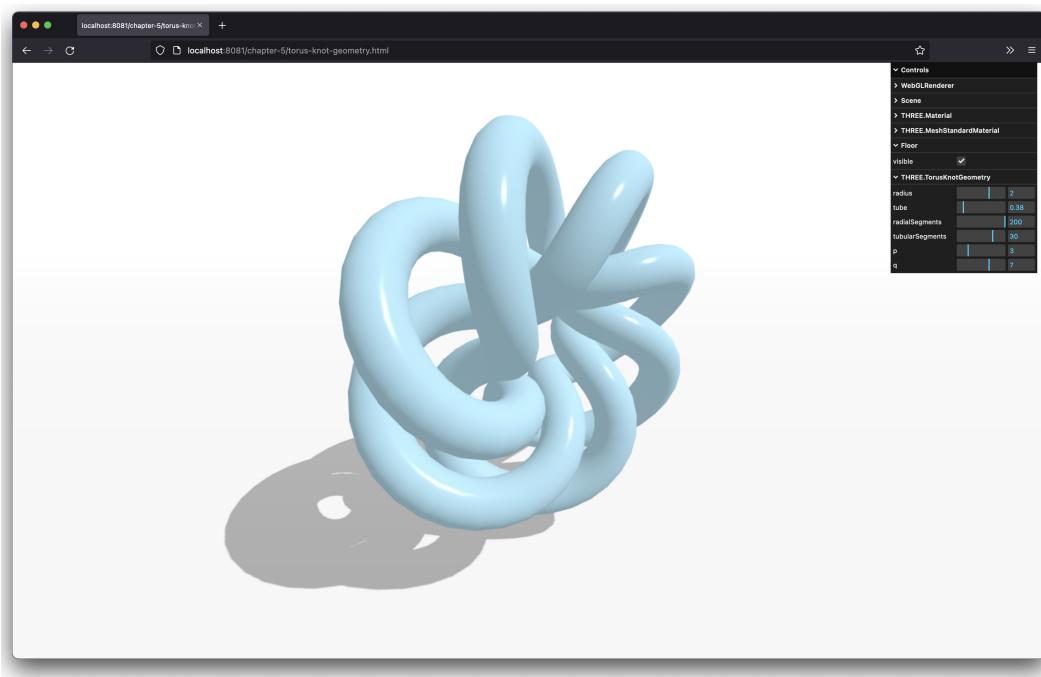

Figure 5.17 – Torus knot geometry

Якщо ви відкриєте цей приклад і пограєте з властивостями p і q , ви зможете створити всі види красивих геометрій. Властивість p визначає, як часто вузол обертається навколо своєї осі, а q визначає, наскільки вузол обертається навколо своєї внутрішньої частини.

Якщо це звучить трохи розпливчасто, не хвилюйтеся. Вам не потрібно розуміти ці властивості, щоб створювати гарні вузли, як-от показано на наступному знімку екрана (для тих, хто цікавиться деталями, Wolfram має гарну статтю на цю тему на <https://mathworld.wolfram.com/TorusKnot.html>):

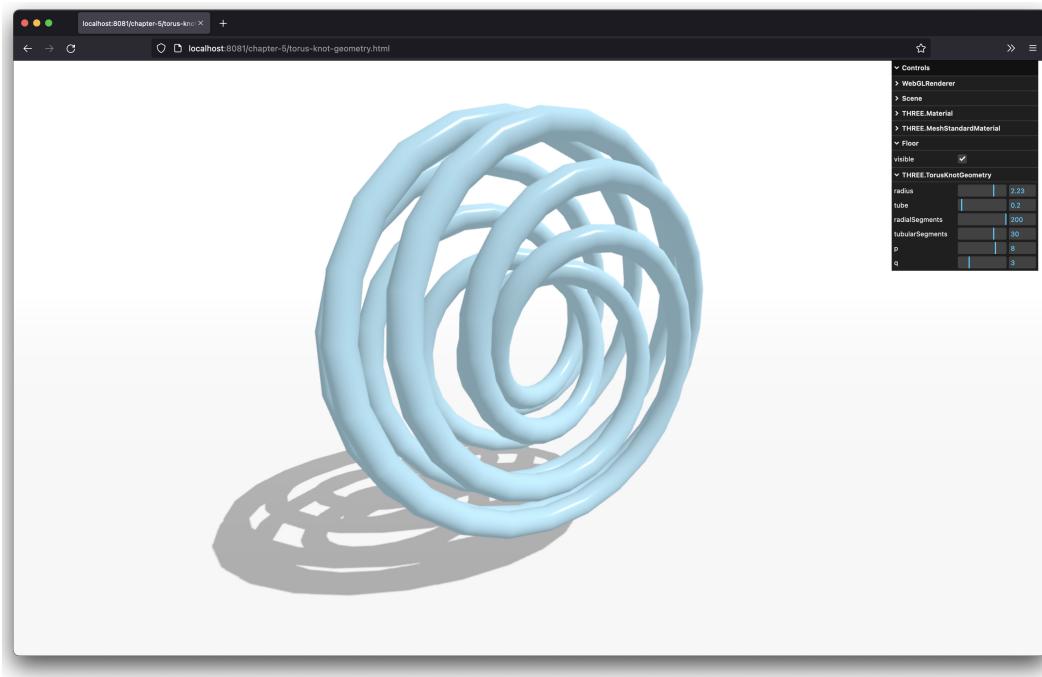

Figure 5.18 – Torus knot geometry with different p and q values

На прикладі цієї геометрії ви можете пограти з наступними властивостями та побачити вплив різних комбінацій p і q на цю геометрію:

- **radius:** Це встановлює розмір повного тора. Значення за замовчуванням — 100.
- **tube:** Це встановлює радіус труби (фактичного бублика). Значення за замовчуванням для цього атрибута — 40.
- **radialSegments:** Це визначає кількість сегментів, які будуть використані вздовж довжини торичного вузла. Значення за замовчуванням — 64. Перегляньте ефект зміни цього значення в демонстраційному ролiku.
- **tubularSegments:** Це визначає кількість сегментів, які будуть використані вздовж ширини вузла тора. Значення за замовчуванням — 8. Перегляньте ефект зміни цього значення в демонстраційному ролiku.
- **p:** Це визначає форму вузла, а значення за замовчуванням дорівнює 2.
- **q:** This defines the shape of the knot, and the default value is 3.
- **heightScale:** За допомогою цієї властивості можна розтягнути торічний вузол. Значення за умовчанням — 1.

Наступна геометрія у списку є останньою з основних геометрій: THREE.PolyhedronGeometry.

THREE.PolyhedronGeometry

За допомогою цієї геометрії ви можете легко створювати багатогранники. Багатогранник — це геометрія, яка має лише плоскі грані та прямі ребра. Однак найчастіше ви не будете використовувати THREE.PolyhedronGeometry безпосередньо. Three.js надає ряд конкретних багатогранників, які можна використовувати без необхідності вказувати вершини та грані THREE.PolyhedronGeometry. Ми обговоримо ці многогранники пізніше в цьому розділі.

Якщо ви хочете використовувати THREE.PolyhedronGeometry безпосередньо, вам потрібно вказати вершини та грані (так само, як ми робили для куба в Розділі 3, Робота з джерелами світла у Three.js). Наприклад, ми можемо створити простий тетраедр (також дивіться розділ про THREE.TetrahedronGeometry у цьому розділі) таким чином:

```
const vertices = [
  1,  1,  1,
 -1, -1,  1,
 -1,  1, -1,
  1, -1, -1
];
const indices = [
  2,  1,  0,
  0,  3,  2,
  1,  3,  0,
  2,  3,  1
];
new THREE.PolyhedronBufferGeometry(vertices, indices, radius,
detail)
```

Щоб побудувати THREE.PolyhedronGeometry, ми передаємо властивості вершин, індексів, радіуса та деталей. Отриманий об'єкт THREE.PolyhedronGeometry показано у прикладі polyhedron-geometry.html:

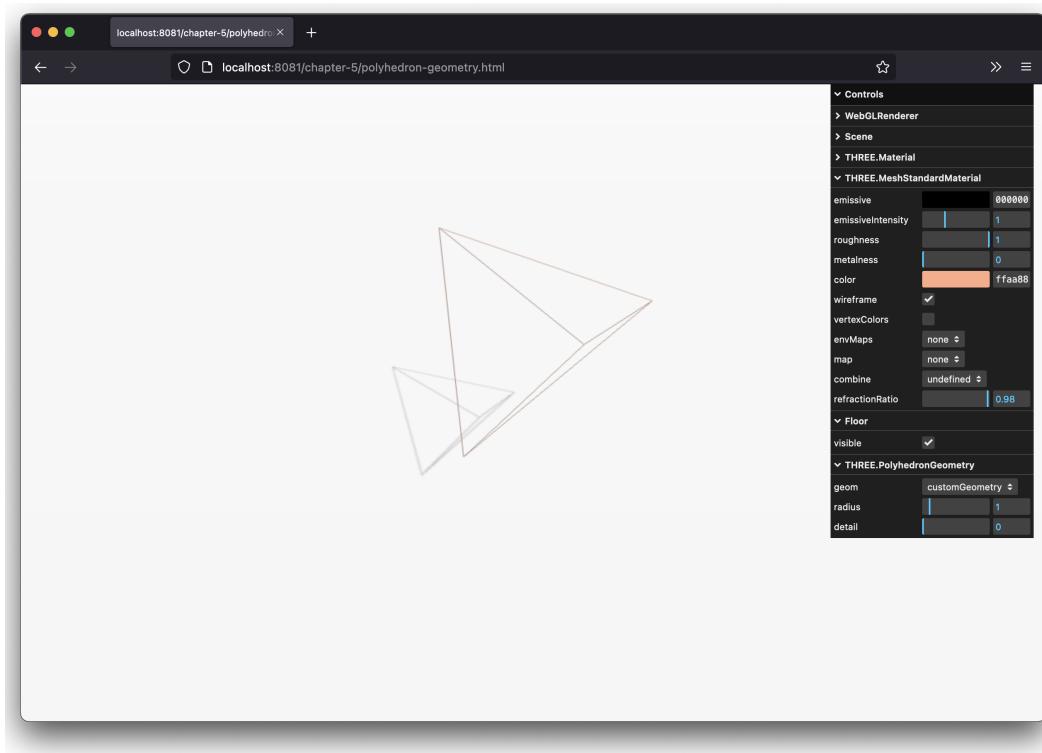

Figure 5.19 – Custom polyhedron

Коли ви створюєте багатогранник, ви можете передати такі чотири властивості:

- `vertices`: Це точки, з яких складається многогранник.
- `indices`: Це грані, які потрібно створити з вершин.
- `radius`: Це розмір многогранника. За умовчанням це значення 1.
- `detail`: За допомогою цієї властивості ви можете додати до багатогранника додаткові деталі. Якщо встановити значення 1, кожен трикутник багатогранника буде розділено на 4 менших трикутника. Якщо встановити значення 2, кожен з цих 4 менших трикутників буде знову розділено на 4 менші трикутники і так далі.

На наступному знімку екрана показано ту саму спеціальну сітку, але тепер із вищим рівнем деталізації:

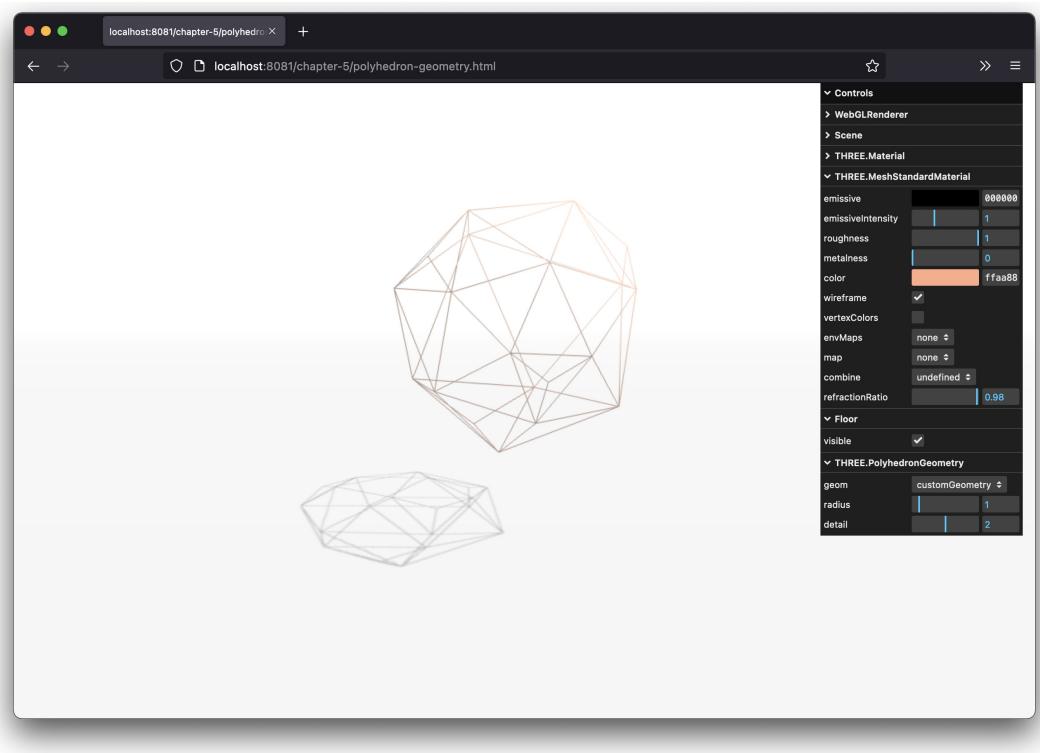

Figure 5.20 – A custom polyhedron with a higher level of detail

На початку цього розділу ми згадували, що Three.js поставляється з парою багатогранників із коробки. У наступних підрозділах ми швидко покажемо вам їх. Усі ці типи багатогранників можна переглянути, переглянувши приклад `polyhedron-geometry.html`.

THREE.IcosahedronGeometry

`THREE.IcosahedronGeometry` створює багатогранник, який має 20 одинакових трикутних граней, створених з 12 вершин. Під час створення цього многогранника вам потрібно лише вказати радіус і рівень деталізації. На цьому знімку екрана показано багатогранник, створений за допомогою `THREE.IcosahedronGeometry`:

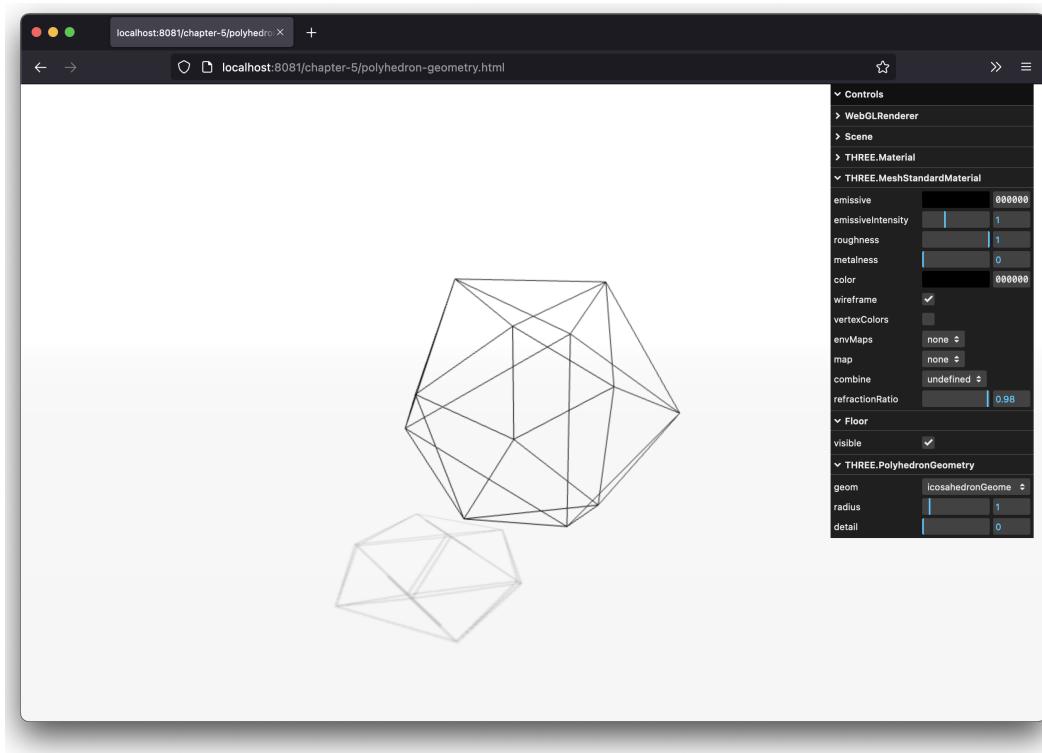

Figure 5.21 – 3D icosahedron geometry

Наступний багатогранник, який ми збираємося розглянути, це `THREE.TetrahedronGeometry`.

THREE.TetrahedronGeometry

Тетраедр — один із найпростіших многогранників. Цей багатогранник містить лише чотири трикутні грані, створені з чотирьох вершин. Ви можете створити `THREE.TetrahedronGeometry` так само, як і інші багатогранники, надані Three.js, вказавши радіус і рівні деталізації. Ось знімок екрана, на якому показано тетраедр, створений за допомогою `THREE.TetrahedronGeometry`:

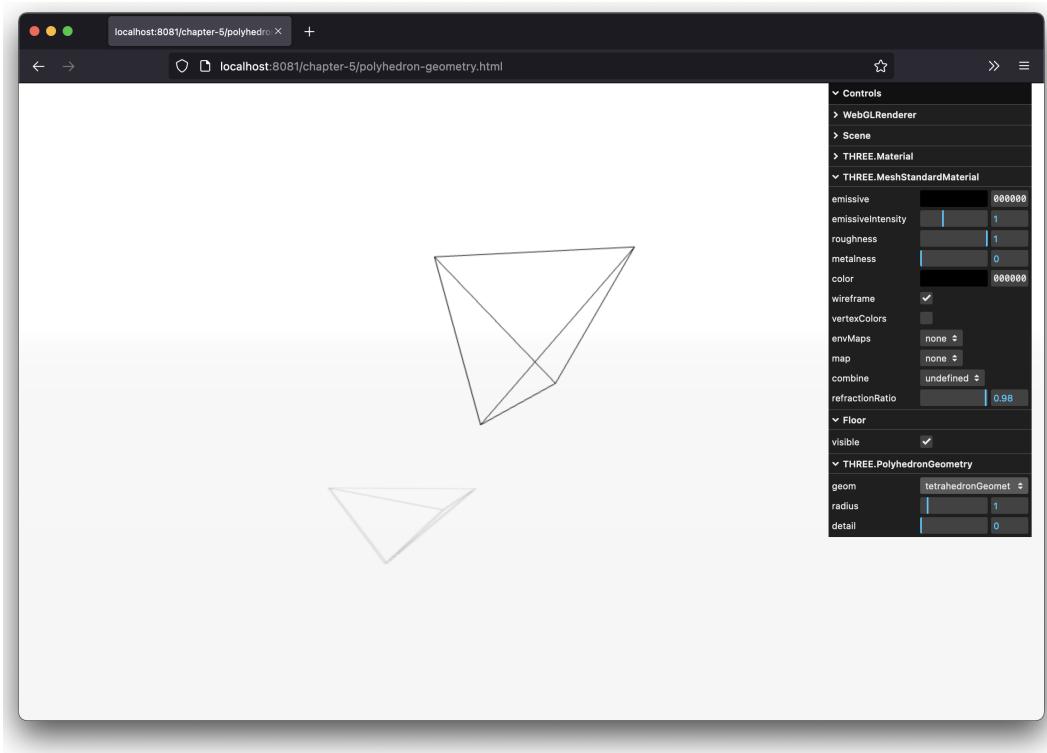

Figure 5.22 – 3D tetrahedron geometry

Далі ми побачимо багатогранник із вісімома гранями: октаедр.

THREE.OctahedronGeometry

Three.js також забезпечує реалізацію октаедра. Як випливає з назви, цей многогранник має вісім граней. Ці грані створені з шести вершин. Наступний знімок екрана показує цю геометрію:

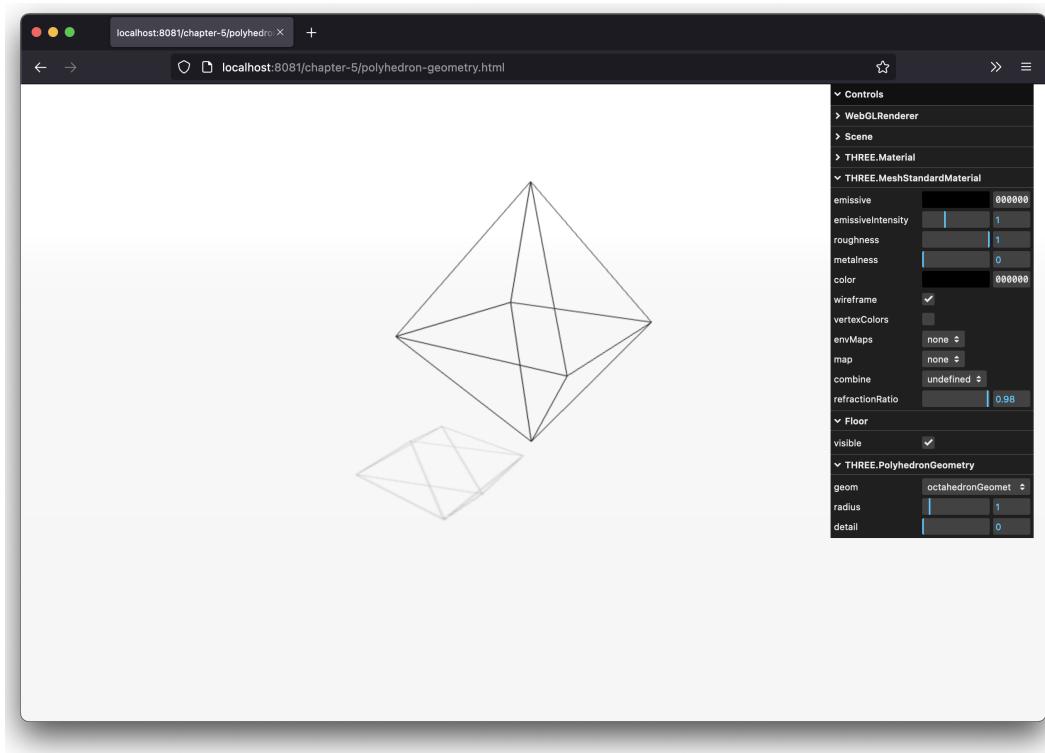

Figure 5.23 – 3D octahedron geometry

Останній з многогранників, які ми збираємося розглянути, це додекаедр.

THREE.DodecahedronGeometry

Остаточна геометрія багатогранника, яку надає Three.js, це THREE.DodecahedronGeometry. Цей многогранник має 12 граней. Наступний знімок екрана показує цю геометрію:

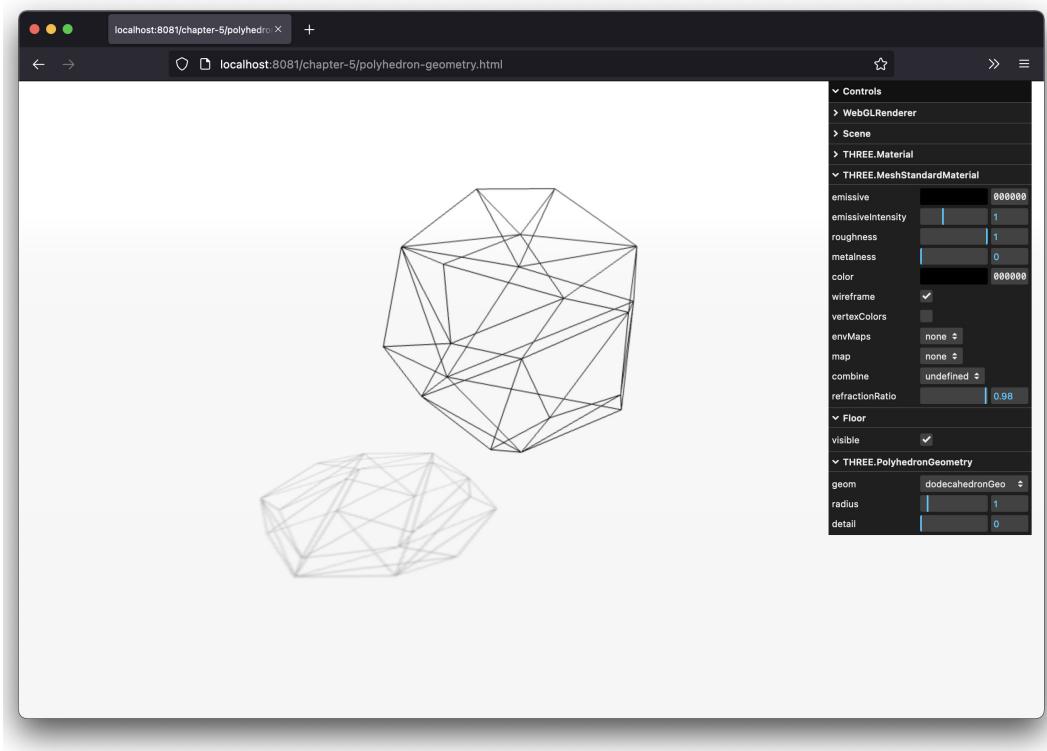

Figure 5.24 – 3D dodecahedron geometry

Як бачите, Three.js надає велику кількість тривимірних геометрій, від безпосередньо корисних, таких як сфери та куби, до геометрій, які, ймовірно, не дуже корисні на практиці, таких як набір багатогранників. У будь-якому випадку ці 3D-геометрії дадуть вам хорошу відправну точку для створення та експериментування з матеріалами, геометріями та 3D-сценами.

Summary

У цій главі ми обговорили всі стандартні геометрії, які може запропонувати Three.js. Як ви бачили, існує безліч геометрій, які ви можете використовувати прямо з коробки. Щоб найкраще навчитися використовувати геометрії, експериментуйте з ними. Використовуйте приклади в цьому розділі, щоб дізнатися про властивості, які можна використовувати для налаштування стандартного набору геометрій, доступних у Three.js.

Для двовимірних фігур важливо пам'ятати, що вони розміщені на площині x-y. Якщо ви хочете мати 2D форму горизонтально, вам доведеться повернути сітку навколо осі x на $-0,5 * \pi$. І, нарешті, подбайте про те, що якщо ви обертаєте двовимірну або відкриту тривимірну фігуру (наприклад, циліндр або трубу), не забудьте встановити для матеріалу THREE.DoubleSide. Якщо ви цього не зробите, внутрішня чи задня частина вашої геометрії не відображатиметься.

У цій главі ми зосередилися на простих, зрозумілих сітках. Three.js також надає способи створення складних геометрій, які ми розглянемо в Розділі 6.

6

Exploring Advanced Geometries

In *Chapter 5, Learning to Work with Geometries*, we showed you all the basic geometries provided by Three.js. Besides these basic geometries, Three.js also offers a set of more advanced and specialized objects.

In this chapter, we'll show you these advanced geometries:

- How to use advanced geometries such as THREE.ConvexGeometry, THREE.LatheGeometry, THREE.BoxLineGeometry, THREE.RoundeBoxGeometry, THREE.TeaPotGeometry, and THREE.TubeGeometry.
- How to create 3D shapes from 2D shapes using THREE.ExtrudeGeometry. We'll create a 3D shape from a 2D SVG image, and we will extrude from 2D Three.js shapes to create novel 3D shapes.
- If you want to create custom shapes yourself, you can continue playing with the ones we've discussed in the previous chapters. Three.js, however, also offers a THREE.ParametricGeometry object. With parametric geometry, you can create geometry with parameters you can change to effect the shape of the geometry.
- We'll also show how you can create 3D text effects using THREE.TextGeometry, and show you how to use the Troika library for when you want to add 2D text labels to your scene.
- Additionally, we'll show you how you can use two helper geometries, THREE.WireframeGeometry and THREE.EdgesGeometry. These helpers allow you to see more details about other geometries.

We'll start with the first one from this list, THREE.ConvexGeometry.

Learning advanced geometries

In this section, we'll look at a number of advanced Three.js geometries. We will start with THREE.ConvexGeometry, which you can use to create convex hulls.

THREE.ConvexGeometry

With THREE.ConvexGeometry, we can create a convex hull from a set of points. A convex hull is the minimal shape that encompasses all these points. The easiest way to understand this is by looking at an example. If you open up the `convex-geometry.html` example, you'll see the convex hull for a random set of points. The following screenshot shows this geometry:

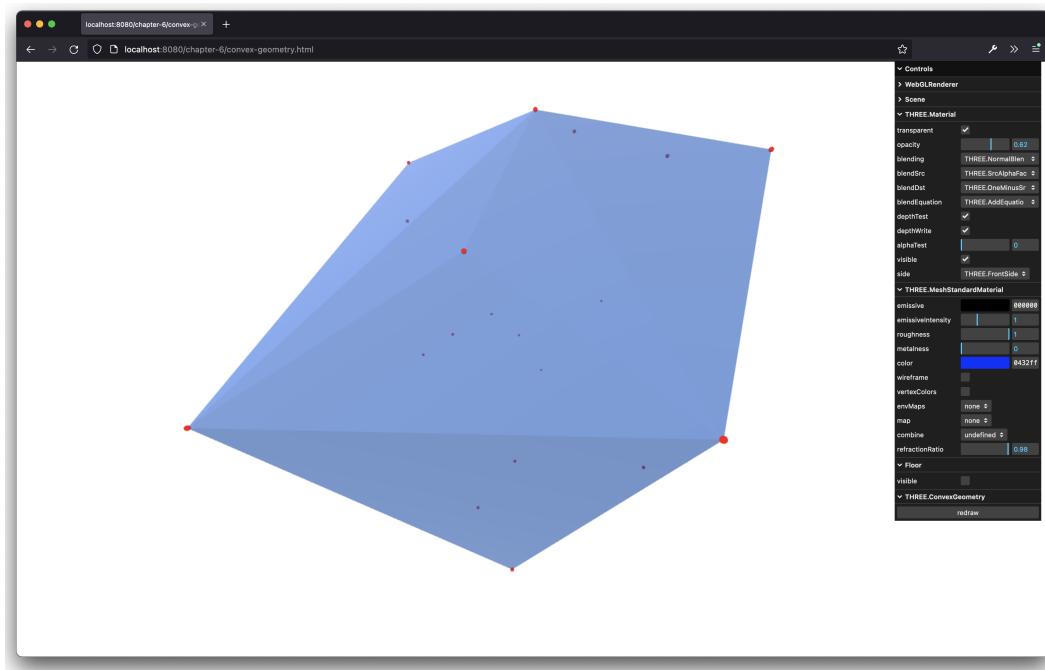

Figure 6.1 – The convex hull encompassing all the points

In this example, we generate a random set of points, and based on these points, we create THREE.ConvexGeometry. In the example, you can use the `redraw` button in the menu on the right, which will generate 20 new points and draw the convex hull. If you try this for yourself, enable the material's transparency and set the opacity to a level below 1 to see the points that are used to create this geometry. These points are created as small THREE.SphereGeometry objects for this example.

To create THREE.ConvexGeometry, we need a set of points. The following code fragment shows how we do this:

```
const generatePoints = () => {
  const spGroup = new THREE.Object3D()
  spGroup.name = 'spGroup'
  const points = []
  for (let i = 0; i < 20; i++) {
    const randomX = -5 + Math.round(Math.random() * 10)
    const randomY = -5 + Math.round(Math.random() * 10)
    const randomZ = -5 + Math.round(Math.random() * 10)
    points.push(new THREE.Vector3(randomX, randomY, randomZ))
  }
  const material = new THREE.MeshBasicMaterial({ color:
    0xff0000, transparent: false })
  points.forEach(function (point) {
    const spGeom = new THREE.SphereGeometry(0.04)
    const spMesh = new THREE.Mesh(spGeom, material)
    spMesh.position.copy(point)
    spGroup.add(spMesh)
  })
  return {
    spGroup,
    points
  }
}
```

As you can see in this snippet of code, we create 20 random points (THREE.Vector3), which we push into an array. Next, we iterate this array and create THREE.SphereGeometry, whose position we set to one of these points (`position.copy(point)`). All the points are added to a group, so we can easily replace them once we do a redraw. Once you have this set of points, creating a THREE.ConvexGeometry from them is very easy, as shown in the following code snippet:

```
const convexGeometry = new THREE.ConvexGeometry(points);
```

An array containing vertices (of the THREE.Vector3 type) is the only argument THREE.ConvexGeometry takes. Note that if you want to render a smooth THREE.ConvexGeometry, you should call computeVertexNormals, as we explained in *Chapter 2, The Basic Components that Make up a Three.js Application*.

The next complex geometry is THREE.LatheGeometry, which, for example, can be used to create vase-like shapes.

THREE.LatheGeometry

THREE.LatheGeometry allows you to create shapes from a set of points that together form a curve. If you look at *Figure 6.2*, you can see that we created a number of points (the red dots), which Three.js uses to create THREE.LatheGeometry. Once again, the easiest way to understand what THREE.LatheGeometry looks like is by looking at an example. This geometry is shown in `lathe-geometry.html`. The following screenshot taken from the example shows this geometry:

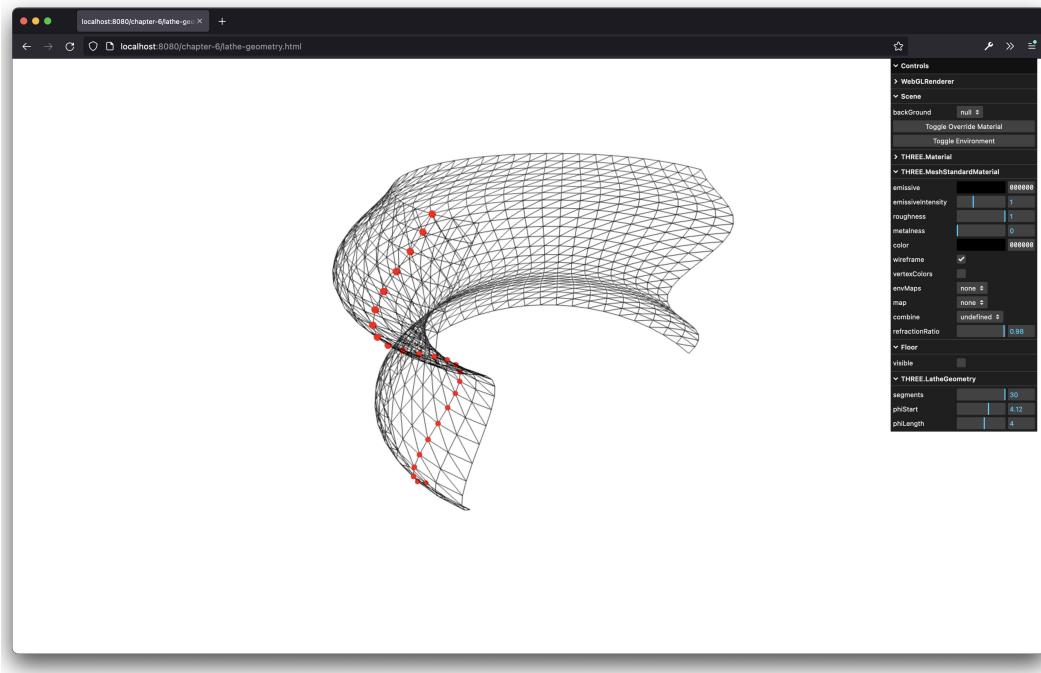

Figure 6.2 – A lathe for vase-like meshes

In the preceding screenshot, you can see the points used to create this geometry as a set of small red spheres. The positions of these points are passed into THREE.LatheGeometry, together with

arguments that define the shape of the geometry. Before we look at all the arguments, let's look at the code used to create the individual points and how THREE.LatheGeometry uses these points:

```
const generatePoints = () => {
  ...
  const points = []
  const height = 0.4
  const count = 25
  for (let i = 0; i < count; i++) {
    points.push(new THREE.Vector3((Math.sin(i * 0.4) +
      Math.cos(i * 0.4)) * height + 3, i / 6, 0))
  }
  ...
}

// use the same points to create a LatheGeometry
const latheGeometry = new THREE.LatheGeometry (points,
  segments, phiStart, phiLength);
latheMesh = createMesh(latheGeometry);
scene.add(latheMesh);
}
```

In this piece of JavaScript, we can see that we generate 25 points whose x coordinate is based on a combination of sine and cosine functions, while the y coordinate is based on the `i` and `count` variables. This creates a spline visualized by the red dots in the preceding screenshot. Based on these points, we can create THREE.LatheGeometry. Besides the array of vertices, THREE.LatheGeometry takes a couple of other arguments. The following list explains these properties:

- `points`: These are the points that make up the spline used to generate the bell/vase shape.
- `segments`: These are the number of segments used when creating the shape. The higher this number, the more round and smooth the resulting shape will be. The default value for this is 12.
- `phiStart`: This determines where to start on a circle when generating the shape. This can range from 0 to 2π . The default value is 0.
- `phiLength`: This defines how fully generated the shape is. For instance, a quarter shape will be 0.5π . The default value is the full 360 degrees or 2π . This shape will start at the position of the `phiStart` property.

In *Chapter 5*, we've already seen BoxGeometry. Three.js also provides two other box-like geometries, which we'll discuss next.

BoxLineGeometry

If you just want to show the outline, you can use `THREE.BoxLineGeometry`. This geometry works exactly like `THREE.BoxGeometry`, but instead of rendering a solid object, it renders the box using lines like this (from `box-line-geometry.html`):

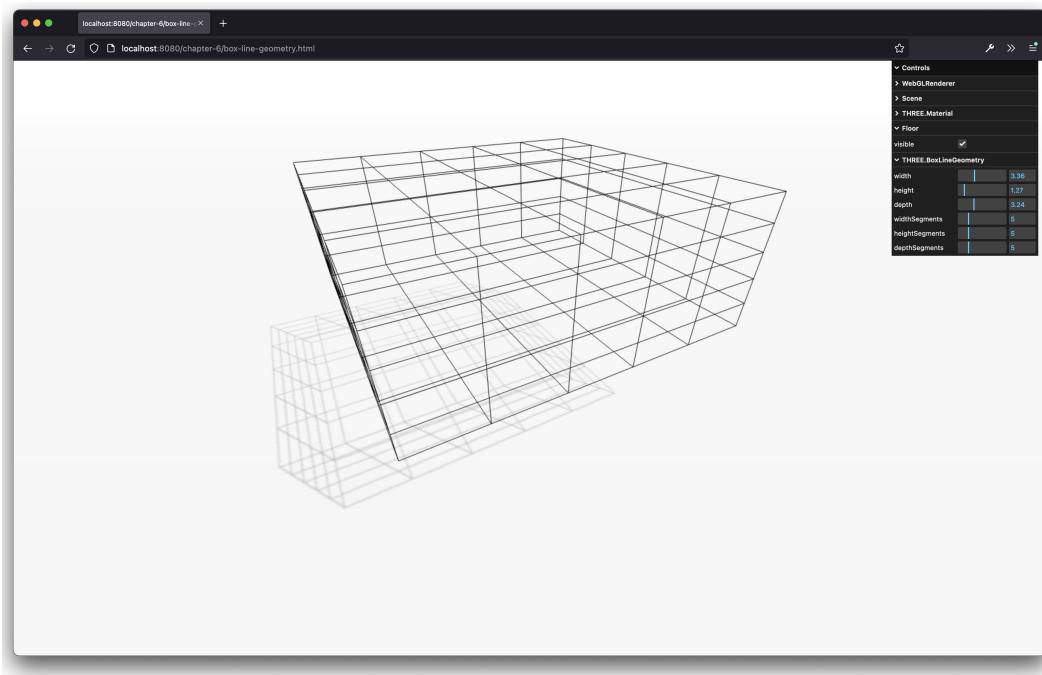

Figure 6.3 – A box rendered using lines

You use this geometry in the same way as `THREE.BoxGeometry`, but instead of creating `THREE.Mesh`, we need to create `THREE.LineSegments`, using one of the available line-specific materials:

```
import { BoxLineGeometry } from 'three/examples/jsm/
  geometries/BoxLineGeometry'
const material = new THREE.LineBasicMaterial({ color:
  0x000000 }),
const geometry = new BoxLineGeometry(width, height, depth,
  widthSegments, heightSegments, depthSegments)
const lines = new THREE.LineSegments(geometry, material)
scene.add(lines)
```

For an explanation of the properties you can pass into this geometry, refer to the THREE.BoxGeometry section of *Chapter 5*.

Three.js also provides a slightly more advanced THREE.BoxGeometry, where you can have nicely rounded corners. You can do this with RoundedBoxGeometry.

THREE.RoundedBoxGeometry

This geometry uses the same properties as THREE.BoxGeometry, but it also allows you to specify how round the corners should be. In the rounded-box-geometry example, you can see how this looks:

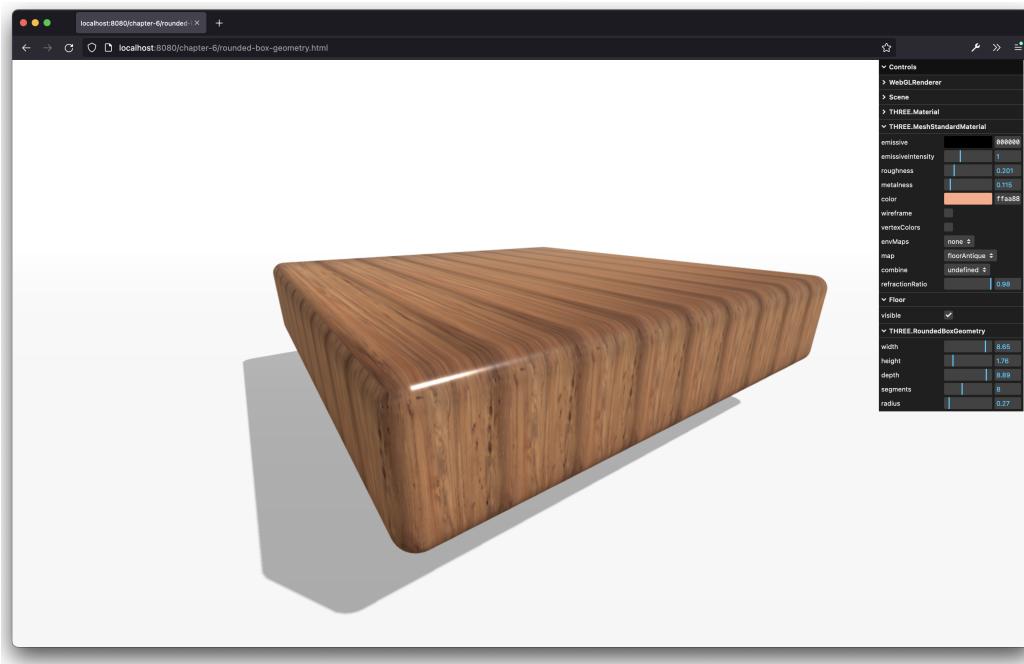

Figure 6.4 – A box with rounded corners

For this geometry, we can specify the dimensions of the box by specifying `width`, `height`, and `depth`. Besides these properties, this geometry provides two additional ones:

- `radius`: This is the size of the rounded corners. The higher this value, the more rounded the corners will be.
- `segments`: This property defines how detailed the corners will be. If this is set to a low value, Three.js will use fewer vertices for the definition of the rounded corners.

Before we move on to showing how you can create 3D geometries from a 2D object, we'll look at the final geometry provided by Three.js, TeapotGeometry.

TeapotGeometry

TeapotGeometry is a geometry that you can use to render, not very surprisingly, a teapot. This teapot is a standard reference model for 3D renders and has been used since 1975. More information on the history of this model can be found here: <https://www.computerhistory.org/revolution/computer-graphics-music-and-art/15/206>.

Using this model works in exactly the same way as all the other models we've seen so far:

```
import { TeapotGeometry } from 'three/examples/jsm/
geometries/TeapotGeometry'

...
const geom = new TeapotGeometry(size, segments, bottom,
lid, body, fitLid, blinn)
```

You specify the specific properties and then create the geometry, which you assign to THREE.Mesh. The result, depending on the properties, looks like this (in the `teapot-geometry.html` example):

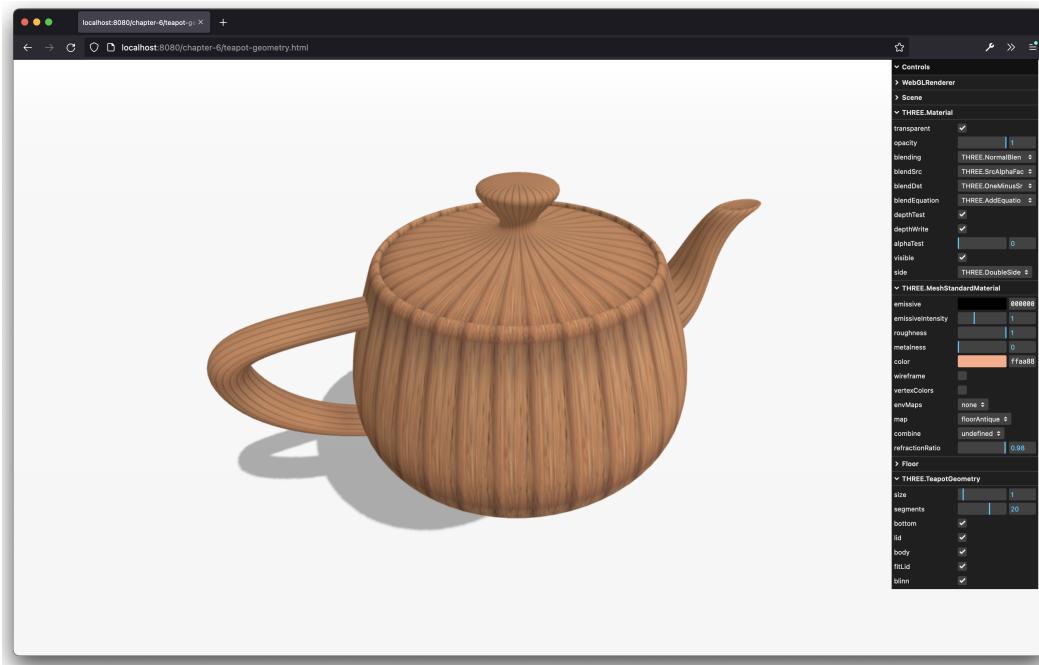

Figure 6.5 – The Utah teapot

To configure this geometry, you can use the following properties:

- `size`: This is the size of the teapot.
- `segments`: This defines how many segments are used to create the wireframe of this teapot. The more segments you use, the more smooth the teapot will look.
- `bottom`: If set to `true`, the bottom of the teapot will be rendered. If `false`, the bottom won't be rendered, which you could use when the teapot is located on a surface and there is no need to render the bottom of it.
- `lid`: If set to `true`, the lid of the teapot will be rendered. If `false`, the lid won't be rendered.
- `body`: If set to `true`, the body of the teapot will be rendered. If `false`, the body won't be rendered.
- `fitLid`: If set to `true`, the lid will exactly fit the teapot. If `false`, there will be a small space between the lid and the body of the teapot.
- `blinn`: This defines whether to use the same aspect ratio of the teapot as the original 1975 model this teapot is based on.

In the next sections, we'll look at an alternative way of creating geometries by extracting a 3D geometry from a 2D shape.

Creating a geometry by extruding a 2D shape

Three.js provides a way in which we can extrude a 2D shape into a 3D shape. By extruding, we mean stretching out a 2D shape along its `z` axis to convert it to 3D. For instance, if we extrude `THREE.CircleGeometry`, we get a shape that looks like a cylinder, and if we extrude `THREE.PlaneGeometry`, we get a cube-like shape. The most versatile way of extruding a shape is using `THREE.ExtrudeGeometry`.

THREE.ExtrudeGeometry

With `THREE.ExtrudeGeometry`, you can create a 3D object from a 2D shape. Before we dive into the details of this geometry, let's first look at an example, `extrude-geometry.html`. The following screenshot taken from the example shows this geometry:

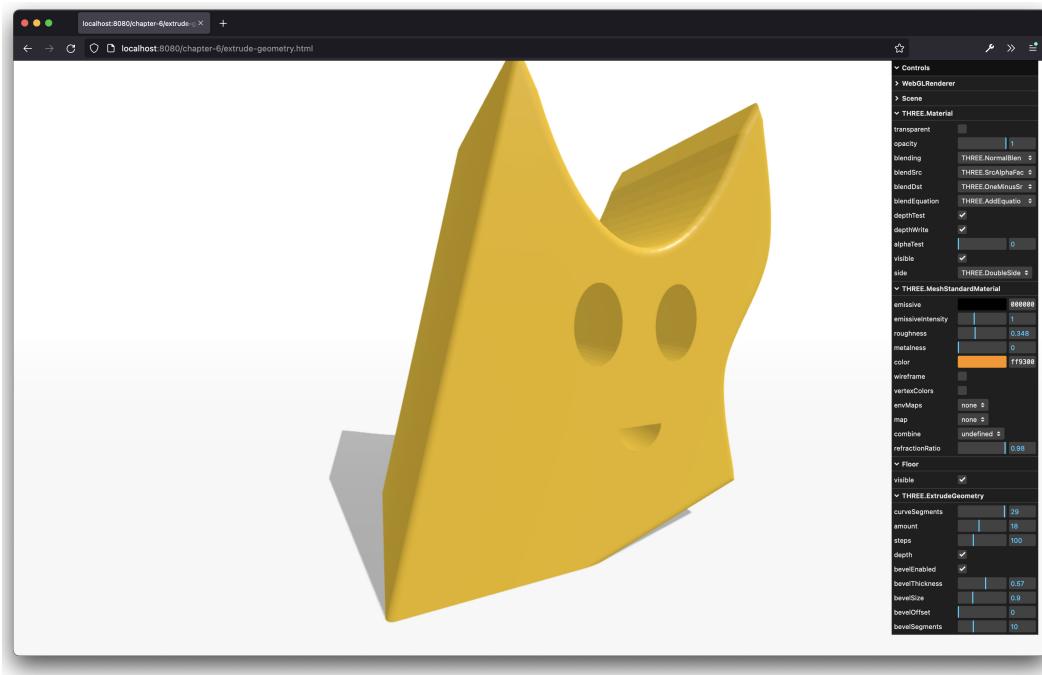

Figure 6.6 – Creating a 3D geometry from a 2D shape

In this example, we took the 2D shape we created in the *2D geometries* section in *Chapter 5*, and used `THREE.ExtrudeGeometry` to convert it to 3D. As you can see in the preceding screenshot, the shape is extruded along the *z* axis, which results in a 3D shape. The code to create `THREE.ExtrudeGeometry` is very easy:

```
const geometry = new THREE.ExtrudeGeometry(drawShape(), {
  curveSegments,
  steps,
  depth,
  bevelEnabled,
  bevelThickness,
  bevelSize,
  bevelOffset,
  bevelSegments,
  amount
})
```

In this code, we created the shape with the `drawShape()` function, just as we did in *Chapter 5*. This shape is passed on to the `THREE.ExtrudeGeometry` constructor together with a set of properties. With these properties, you can define exactly how the shape should be extruded. The following list explains the options you can pass into `THREE.ExtrudeGeometry`:

- `shapes`: One or more shapes (`THREE.Shape` objects) are required to extrude the geometry. See *Chapter 5*, on how to create such a shape.
- `depth`: This determines how far the shape should be extruded (the depth). The default value is 100.
- `bevelThickness`: This determines the depth of the bevel. The bevel is the rounded corner between the front and back faces and the extrusion. This value defines how deep into the shape the bevel goes. The default value is 6.
- `bevelSize`: This determines the height of the bevel. This is added to the normal height of the shape. The default value is `bevelThickness - 2`.
- `bevelSegments`: This defines the number of segments that will be used by the bevel. The more the number of segments used, the smoother the bevel will look. The default value is 3. Note that if you add more segments, you're also increasing the vertex count, which could have an adverse effect on performance.
- `bevelEnabled`: If this is set to `true`, a bevel is added. The default value is `true`.
- `bevelOffset`: The distance from the outline of the shape where the bevel starts. The default value is 0.
- `curveSegments`: This determines how many segments will be used when extruding the curves of shapes. The higher the number of segments used, the smoother the curves will look. The default value is 12.
- `steps`: This defines the number of segments the shape will be divided into along the extrusion depth. The default value is 1, which means it will have a single segment along its depth, without unnecessary additional vertices.
- `extrudePath`: This is the path (`THREE.CurvePath`) along which the shape should be extruded. If this isn't specified, the shape is extruded along the `z` axis. Note that if you've got a curving path, you also need to make sure to set a higher value for the `steps` property so that it can follow the curve accurately.
- `uvGenerator`: When you use a texture with your material, the UV mapping determines what part of a texture is used for a specific face. With the `uvGenerator` property, you can pass in your own object, which will create the UV settings for the faces that are created for the passed-in shapes. More information on UV settings can be found in *Chapter 10, Loading and Working with Textures*. If nothing is specified, `THREE.ExtrudeGeometry.WorldUVGenerator` is used.

If you want to use a different material for the faces and the sides, you can pass in an array of materials to `THREE.Mesh`. The first material passed in will be applied to the face, and the second material will be used for the sides. You can experiment with these options using the menu from the `extrude-geometry.html` example. In this example, we extruded the shape along its `z` axis. As you can see in the options listed earlier in this section, you can also extrude a shape along a path with the `extrudePath` option. In the following geometry, `THREE.TubeGeometry`, we'll do just that.

THREE.TubeGeometry

`THREE.TubeGeometry` creates a tube that extrudes along a 3D spline. You specify the path using a number of vertices, and `THREE.TubeGeometry` will create the tube. An example that you can experiment with can be found in the sources for this chapter (`tube-geometry.html`). The following screenshot shows this example:

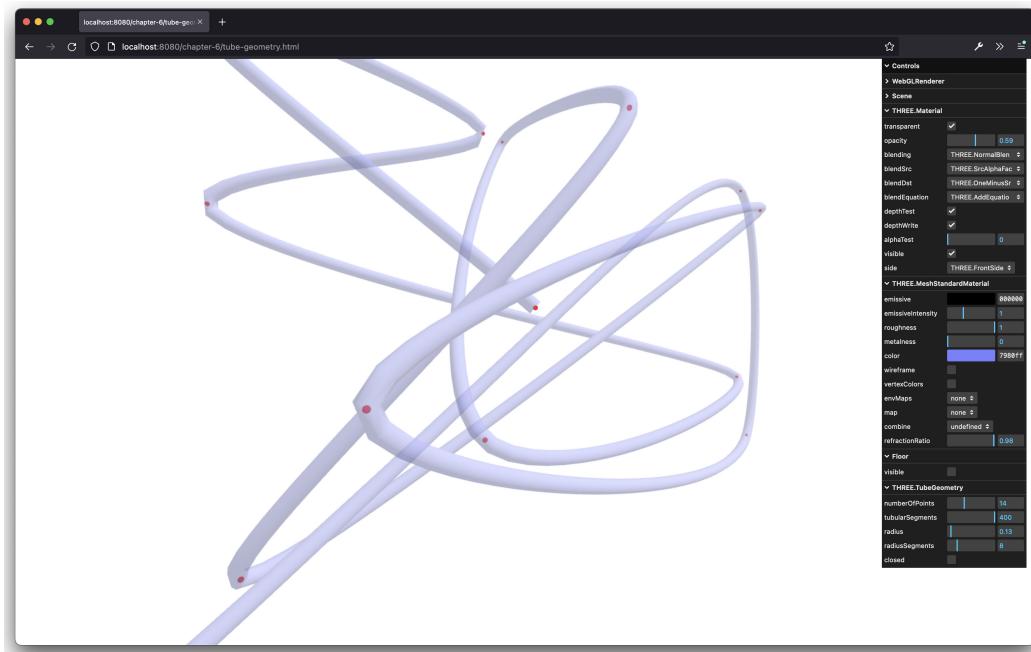

Figure 6.7 – `TubeGeometry` based on random 3D vertices

As you can see in this example, we generate a number of random points and use those points to draw the tube. With the controls in the menu, we can define how the tube looks. The code needed to create a tube is very simple, as follows:

```
const points = ... // array of THREE.Vector3 objects
const tubeGeometry = new TubeGeometry(
```

```
new THREE.CatmullRomCurve3(points),  
tubularSegments,  
radius,  
radiusSegments,  
closed  
)
```

What we need to do first is get a set of vertices (the `points` variable) of the `THREE.Vector3` type, just like we did for `THREE.ConvexGeometry` and `THREE.LatheGeometry`. Before we can use these points, however, to create the tube, we first need to convert these points to `THREE.Curve`. In other words, we need to define a smooth curve through the points we defined. We can do this simply by passing in the array of vertices to the constructor of `THREE.CatmullRomCurve3`, or any of the other `Curve` implementations provided by Three.js. With this curve and the other arguments (which we'll explain in this section), we can create the tube and add it to the scene.

In this example, we've used `THREE.CatmullRomCurve3`. Three.js provides a number of other curves you can use as well that take slightly different arguments, but they can be used to create different curve implementations. Out of the box, Three.js comes with the following curves: `ArcCurve`, `CatmullRomCurve3`, `CubicBezierCurve`, `CubicBezierCurve3`, `EllipseCurve`, `LineCurve`, `LineCurve3`, `QuadraticBezierCurve`, `QuadraticBezierCurve3`, and `SplineCurve`.

`THREE.TubeGeometry` takes some other arguments besides the curve. The following lists all the arguments for `THREE.TubeGeometry`:

- `path`: This is `THREE.SplineCurve3`, which describes the path this tube should follow.
- `tubularSegments`: These are the segments used to build up the tube. The default value is 64. The longer the path, the more segments you should specify.
- `radius`: This is the radius of the tube. The default value is 1.
- `radiusSegments`: This is the number of segments to be used along the length of the tube. The default value is 8. The more you use, the more round the tube will look.
- `closed`: If this is set to `true`, the start and the end of the tube will be connected. The default value is `false`.

The last extrude example we'll show in this chapter isn't really a different type of geometry, but we'll use `THREE.ExtrudeGeometry` to create extrusions from an SVG image.

What is SVG?

SVG is an XML-based standard that can be used to create vector-based 2D images for the web. This is an open standard that is supported by all modern browsers. Directly working with SVG and manipulating it from JavaScript, however, isn't very straightforward. Luckily, there are a couple of open source JavaScript libraries that make working with SVG a lot easier. `Paper.js`, `Snap.js`, `D3.js`, and `Raphael.js` are some of the best. If you want a graphical editor, you can also use the open source Inkscape product.

Extruding 3D shapes from an SVG element

When we discussed `THREE.ShapeGeometry` in *Chapter 5*, we mentioned that SVG follows pretty much the same approach to drawing shapes. In this section, we'll look at how you can use SVG images together with `THREE.SVGLoader` to extrude SVG images. We'll use the Batman logo as an example:

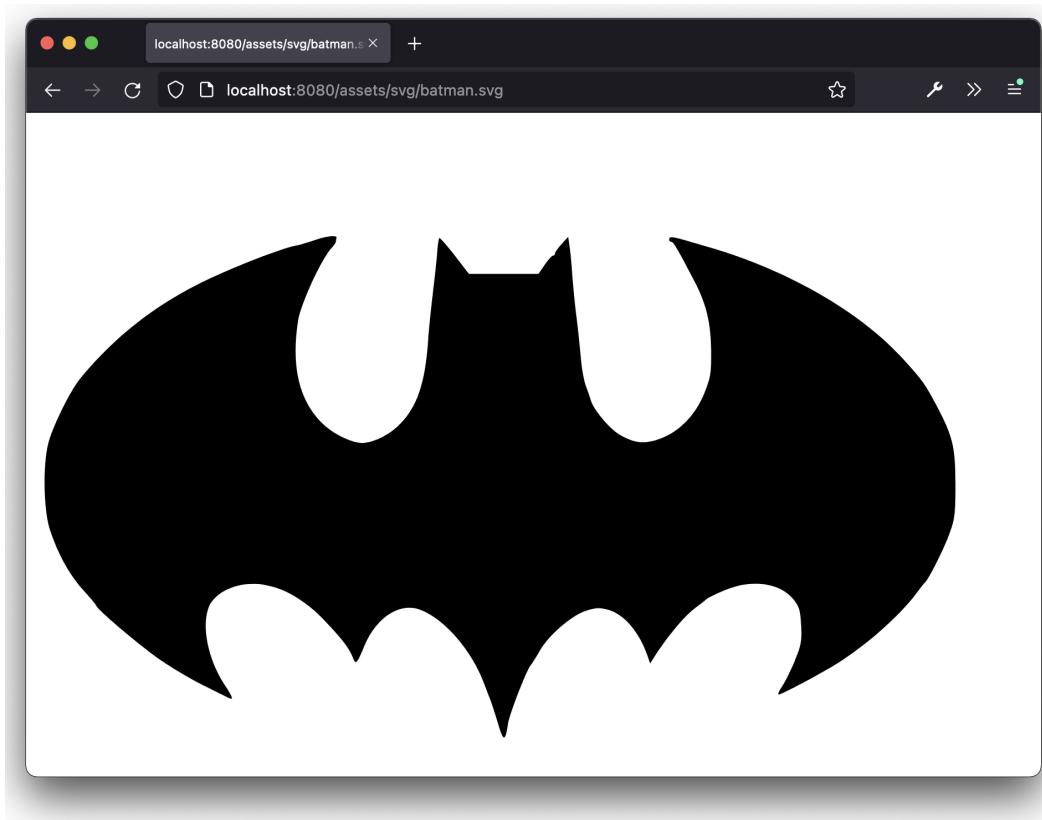

Figure 6.8 – The Batman SVG base image

First, let's look at what the original SVG code looks like (you can also see this for yourself when looking at the source code of the `assets/svg/batman.svg` file):

```
<svg version="1.0" xmlns="http://www.w3.org/2000/svg" xmlns:xlink="http://www.w3.org/1999/xlink" x="0px" y="0px" width="1152px" height="1152px" xml:space="preserve">
  <g>
    <path id="batman-path" style="fill:rgb(0,0,0); d="M 261.135 114.535 C 254.906 116.662 247.491 118.825 244.659 119.344 C 229.433 122.131 177.907 142.565 151.973 156.101 C 111.417 177.269 78.9808 203.399 49.2992 238.815 C 41.0479 248.66 26.5057 277.248 21.0148 294.418 C 14.873 313.624 15.3588 357.341 21.9304 376.806 C 29.244 398.469 39.6107 416.935 52.0865 430.524 C 58.2431 437.23 63.3085 443.321 63.3431 444.06 ... 261.135 114.535 "/>
  </g>
</svg>
```

Unless you're an SVG guru, this probably won't mean too much to you. Basically though, what you see here is a set of drawing instructions. For instance, `C 277.987 119.348 279.673 116.786 279.673 115.867` tells the browser to draw a cubic Bezier curve, and `L 489.242 111.787` tells us that we should draw a line to that specific position. Luckily though, we won't have to write the code to interpret this ourselves and can use `THREE.SVGLoader` instead, as you can see in the following code:

```
// returns a promise
const batmanShapesPromise = new SVGLoader().loadAsync('/assets/svg/batman.svg')
// when promise resolves the svg will contain the shapes
batmanShapes.then(svg) => {
  const shapes = SVGLoader.createShapes(svg.paths[0])
  // based on the shapes we can create an extrude geometry
  // as we've seen earlier
```

```
const geometry = new THREE.ExtrudeGeometry(shapes, {
    curveSegments,
    steps,
    depth,
    bevelEnabled,
    bevelThickness,
    bevelSize,
    bevelOffset,
    bevelSegments,
    amount
})
...
}
```

In this code fragment, you can see that we use `SVGLoader` to load the SVG file. We use `loadAsync` here, which will return a JavaScript `Promise`. When that `Promise` resolves, we get access to the loaded `svg` data. This data can contain a list of `path` elements, each representing the `path` element of the original SVG. In our example, we've only got one, so we use `svg.paths[0]` and pass it into `SVGLoader.createShapes` to convert it into an array of `THREE.Shape` objects. Now that we've got the shapes, we can use the same approach we used earlier when we extruded our custom-created 2D geometry and use `THREE.ExtrudeGeometry` to create a 3D model from the 2D-loaded SVG shapes.

The final result can be seen when you open the `extrude-svg.html` example in the browser:

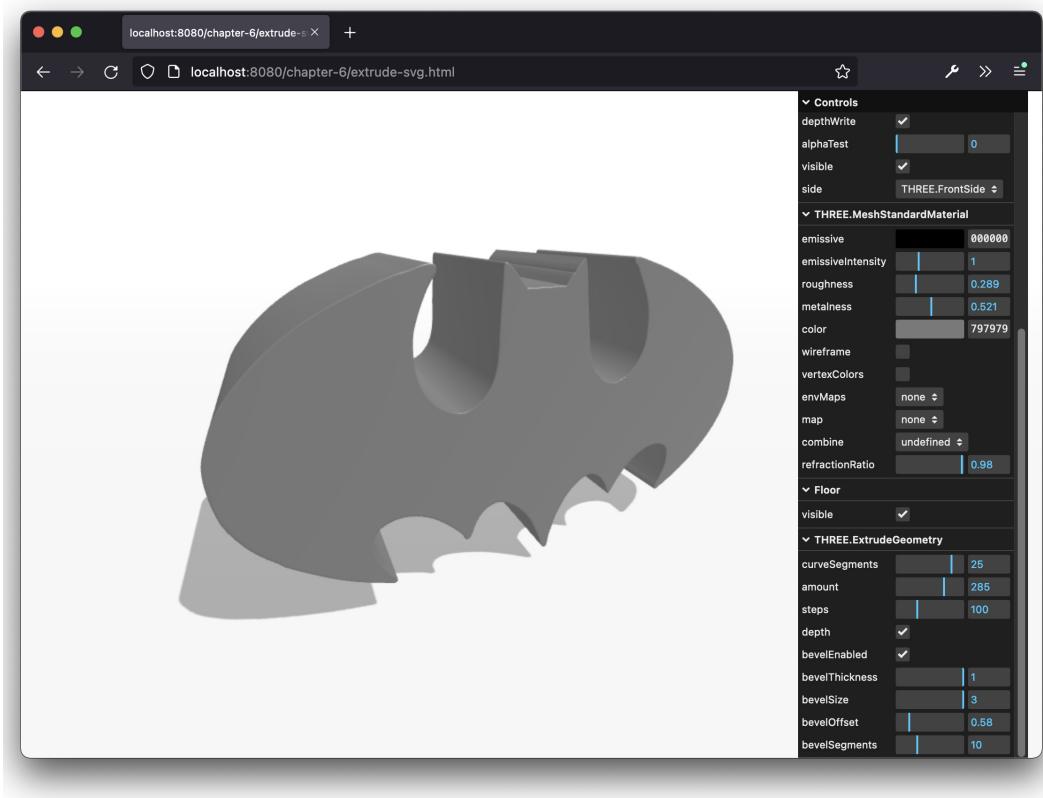

Figure 6.9 – A 3D-created Batman logo extruded from a 2D SVG image

The last geometry we'll discuss in this section is `THREE.ParametricGeometry`. With this geometry, you can specify a couple of functions that are used to programmatically create geometries.

THREE.ParametricGeometry

With `THREE.ParametricGeometry`, you can create a geometry based on an equation. Before we dive into our own example, a good thing to start with is to look at the examples already provided by Three.js. When you download the Three.js distribution, you get the `examples/js/ParametricGeometries.js` file. In this file, you can find a couple of examples of equations you can use together with `THREE.ParametricGeometry`.

The most basic example is the function to create a plane:

```
plane: function ( width, height ) {
    return function ( u, v, target ) {
        const x = u * width;
```

```

        const y = 0;
        const z = v * height;
        target.set( x, y, z );
    } ;
},

```

This function is called by `THREE.ParametricGeometry`. The `u` and `v` values will range from 0 to 1 and will be called a large number of times, for all the values from 0 to 1. In this example, the `u` value is used to determine the `x` coordinate of the vector, and the `v` value is used to determine the `z` coordinate. When this is run, you'll have a basic plane with a width of `width` and a depth of `depth`.

In our example, we do something similar. However, instead of creating a flat plane, we create a wave-like pattern, as you can see in the `parametric-geometry.html` example. The following screenshot shows this example:

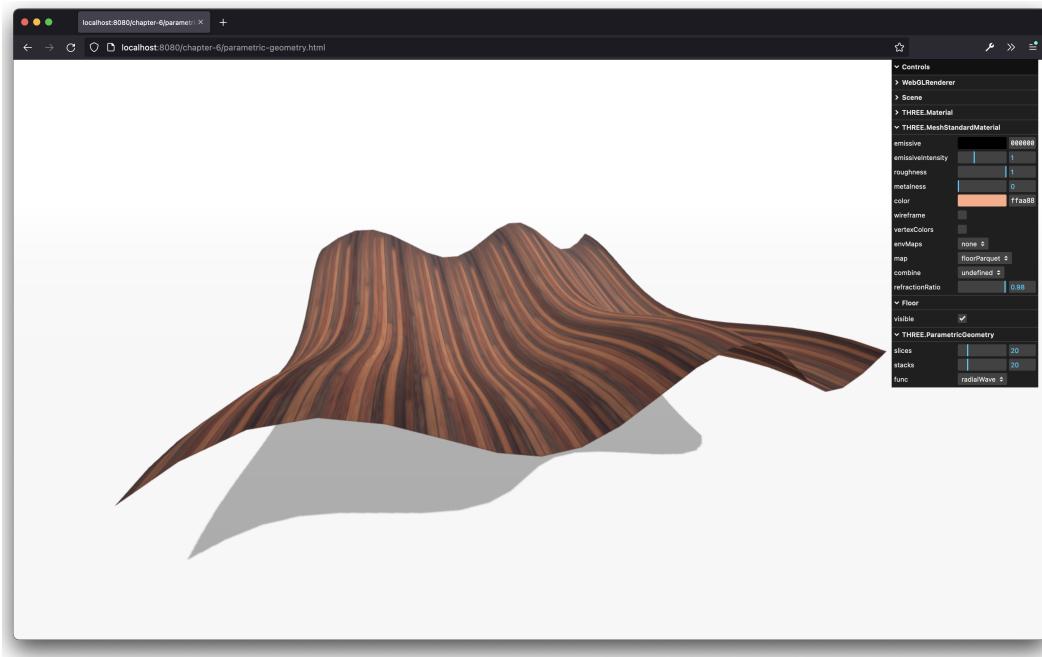

Figure 6.10 – A wave-like plane using a parametric geometry

To create this shape, we passed the following function to `THREE.ParametricGeometry`:

```

const radialWave = (u, v, optionalTarget) => {
    var result = optionalTarget || new THREE.Vector3()

```

```
var r = 20
var x = Math.sin(u) * r
var z = Math.sin(v / 2) * 2 * r + -10
var y = Math.sin(u * 4 * Math.PI) + Math.cos(v * 2 *
    Math.PI)
return result.set(x, y, z)
}
const geom = new THREE.ParametricGeometry(radialWave, 120,
120);
```

As you can see in this example, with a few lines of code, we can create some really interesting geometries. In this example, you can also see the arguments we can pass to `THREE.ParametricGeometry`:

- `function`: This is the function that defines the position of each vertex based on the `u` and `v` values provided
- `slices`: This defines the number of parts the `u` value should be divided into
- `stacks`: This defines the number of parts the `v` value should be divided into

By changing the function, we can easily use the exact same approach to render a completely different object:

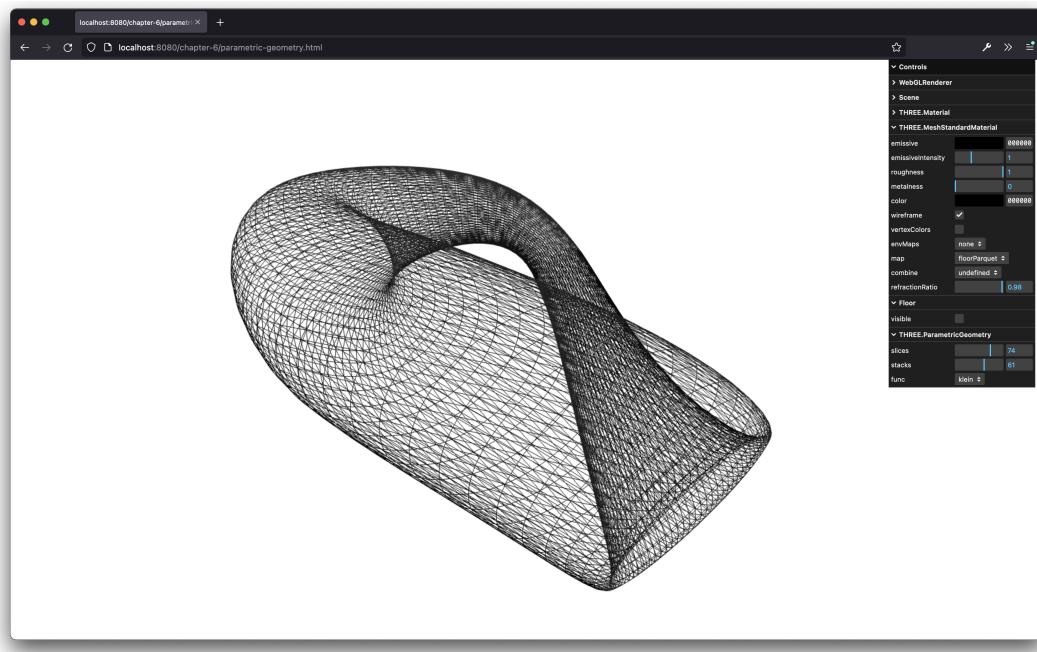

Figure 6.11 – A Klein bottle rendered using a parametric geometry

Here's a final note on how to use the `slices` and `stacks` properties before moving on to the next part of this chapter. We mentioned that the `u` and `v` properties are passed into the function argument provided and that the values of these two properties range from 0 to 1. With the `slices` and `stacks` properties, we can define how often the passed-in function is called. If, for instance, we set `slices` to 5 and `stacks` to 4, the function will be called with the following values:

```
u:0/5, v:0/4  
u:1/5, v:0/4  
u:2/5, v:0/4  
u:3/5, v:0/4  
u:4/5, v:0/4  
u:5/5, v:0/4  
u:0/5, v:1/4  
u:1/5, v:1/4  
...  
u:5/5, v:3/4  
u:5/5, v:4/4
```

So, the higher these values are, the more vertices you get to specify and the smoother your created geometry will be. You can use the menu at the right of the `parametric-geometry.html` example to see this effect.

For more examples, you can look at the `examples/js/ParametricGeometries.js` file in the `Three.js` distribution. This file contains functions to create the following geometries:

- Klein bottle
- Plane
- Flat Möbius strip
- 3D Möbius strip
- Tube
- Torus knot
- Sphere
- Plane

Sometimes, you need to see more details about your geometry, and you don't care too much about materials and how the mesh will be rendered. If you want to look at the vertices and the faces, or even just the outline, `Three.js` provides a couple of geometries that can help you with this (besides

enabling the `wireframe` property of the material you use for the mesh). We'll explore these in the following section.

Geometries you can use for debugging

Three.js comes with two helper geometries out of the box that make it easier to see the details or just the outline of a geometry:

- `THREE.EdgesGeometry`, which provides a geometry that only renders the edges of a geometry
- `THREE.WireFrameGeometry`, which renders just the geometry without showing any faces

First, let's look at `THREE.EdgesGeometry`.

THREE.EdgesGeometry

With `THREE.EdgesGeometry`, you wrap an existing geometry, which is then rendered by just showing the edges and not the individual vertices and faces. An example of this is shown in the `edges-geometry.html` example:

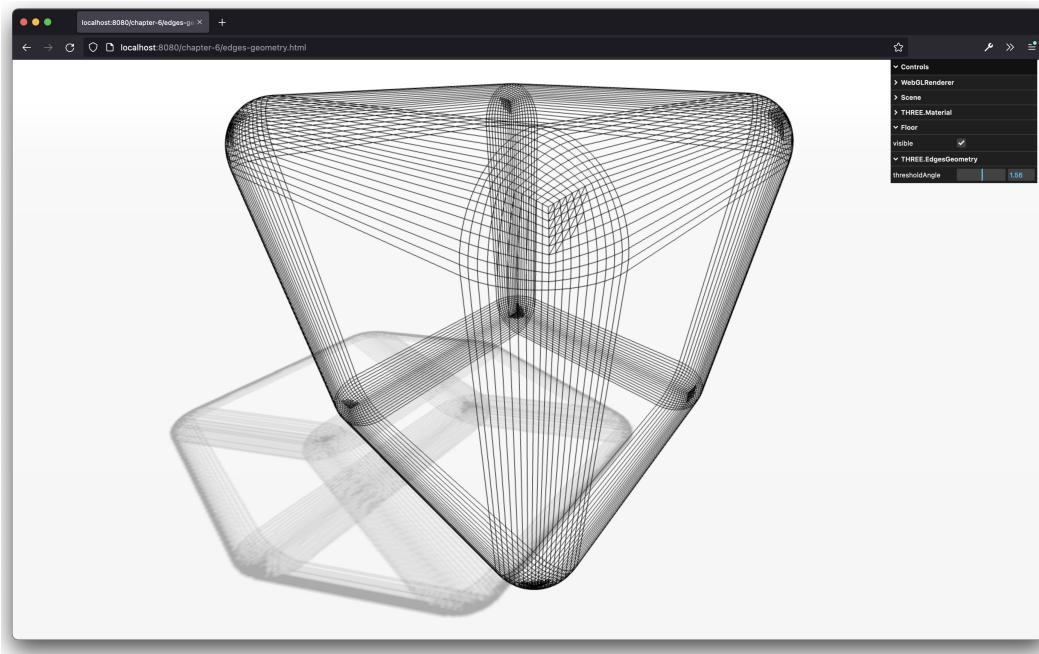

Figure 6.12 – EdgesGeometry only showing the edges, not the individual faces

In the previous screenshot, you can see that the outline of `RoundedBoxGeometry` is shown, where we just see the edges. Since `RoundedBoxGeometry` has smooth corners, those are shown when using `THREE.EdgesGeometry`.

To use this geometry, you just wrap an existing geometry like this:

```
const baseGeometry = new RoundedBoxGeometry(3, 3, 3, 10, 0.4)
const edgesGeometry = THREE.EdgesGeometry(baseGeometry, 1.5)
}
```

The only property `THREE.EdgesGeometry` takes is `thresholdAngle`. With this property, you can determine when this geometry draws an edge. In `edges-geometry.html`, you can control this property to see the effect.

If you've got an existing geometry and want to see the wireframe, you can configure a material to show this wireframe:

```
const material = new THREE.MeshBasicMaterial({ color: 0xffff00,
wireframe: true })
```

Three.js also provides a different way of using `THREE.WireFrameGeometry`.

THREE.WireFrameGeometry

This geometry simulates the behavior you see when you set the `wireframe` property of a material to `true`:

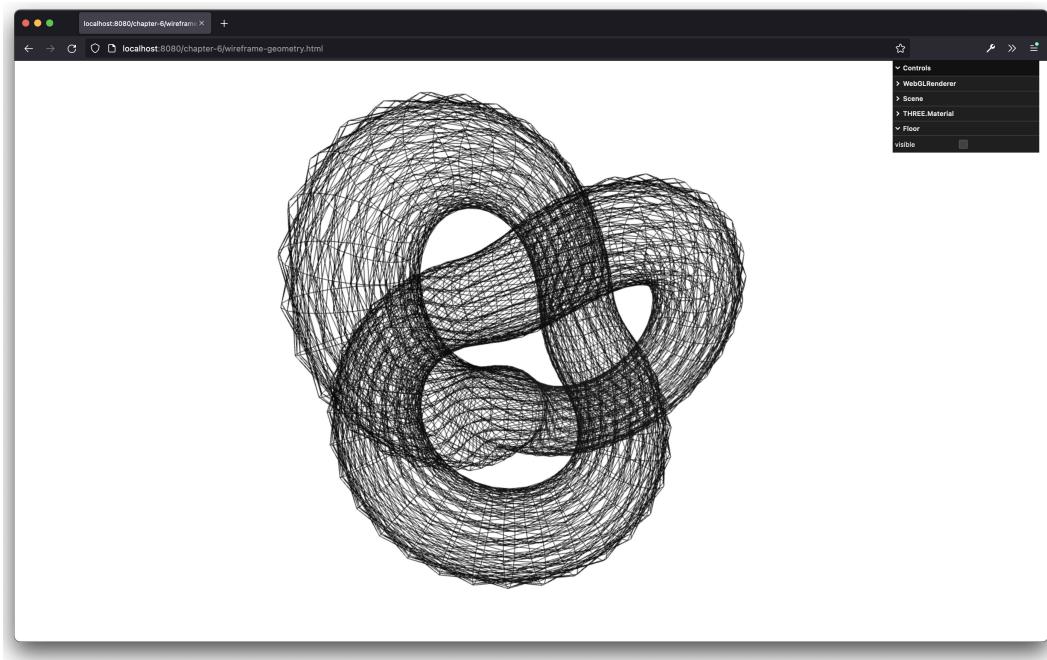

Figure 6.13 – Wireframe geometry showing all the individual faces of a geometry

Using this material works in the same way as using `THREE.EdgesGeometry`:

```
const baseGeometry = new THREE.TorusKnotBufferGeometry(3, 1,
100, 20, 6, 9)
const wireframeGeometry = new THREE.
WireframeGeometry(baseGeometry)
```

This geometry doesn't take any additional properties.

The last part of this chapter deals with creating 3D text objects. We'll show you two different approaches, one with the `THREE.Text` object and one where we use an external library.

Creating a 3D text mesh

In this section, we'll have a quick look at how you can create 3D text. First, we'll look at how to render text using the fonts provided by Three.js, and how you can use your own fonts for this. Then, we'll show a quick example of using an external library called Troika (<https://github.com/protectwise/troika>) that makes it really easy to create labels and 2D text elements and add them to your scene.

Rendering text

Rendering text in Three.js is very easy. All you have to do is define the font you want to use and use the same extrude properties we saw when we discussed `THREE.ExtrudeGeometry`. The following screenshot shows a `text-geometry.html` example of how to render text in Three.js:

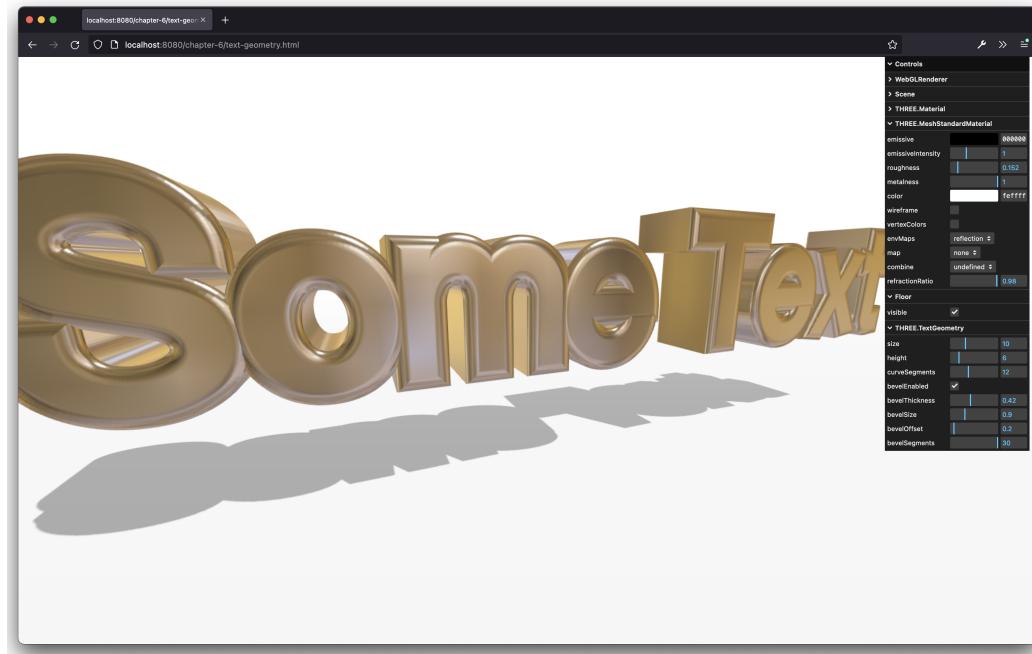

Figure 6.14 – Rendering text in Three.js

The code required to create this 3D text is as follows:

```
import { FontLoader } from 'three/examples/jsm/
  loaders/FontLoader'
import { TextGeometry } from 'three/examples/jsm/
  geometries/TextGeometry'
...
new FontLoader()
  .loadAsync('/assets/fonts/helvetiker_regular.typeface.json')
  .then((font) => {
    const textGeom = new TextGeometry('Some Text', {
      font,
      size,
```

```
    height,  
    curveSegments,  
    bevelEnabled,  
    bevelThickness,  
    bevelSize,  
    bevelOffset,  
    bevelSegments,  
    amount  
})  
...  
)
```

In this code fragment, you can see that we first have to load the font. For this, Three.js provides `FontLoader()`, where we provide the name of the font to load, just like we did with `SVGLoader`, where we get back a JavaScript `Promise`. Once that `Promise` resolves, we use the loaded font to create `TextGeometry`.

The options we can pass into `THREE.TextGeometry` match those that we can pass into `THREE.ExtrudeGeometry`:

- `font`: The loaded font to use for the text.
- `size`: This is the size of the text. The default value is 100.
- `height`: This is the length (depth) of the extrusion. The default value is 50.
- `curveSegments`: This defines the number of segments used when extruding the curves of shapes. The more segments there are, the smoother the curves will look. The default value is 4.
- `bevelEnabled`: If this is set to `true`, a bevel is added. The default value is `false`.
- `bevelThickness`: This is the depth of the bevel. The bevel is the rounded corner between the front and back faces and the extrusion. The default value is 10.
- `bevelSize`: This is the height of the bevel. The default value is 8.
- `bevelSegments`: This defines the number of segments that will be used by the bevel. The more segments there are, the smoother the bevel will look. The default value is 3.
- `bevelOffset`: This is the distance from the outline of the shape where the bevel starts. The default value is 0.

Since `THREE.TextGeometry` is also `THREE.ExtrudeGeometry`, the same approach applies if you want to use a different material for the front and the sides of the material. If you pass in an array

of two materials when creating `THREE.Mesh`, `Three.js` will apply the first material to the front and the back of the text, and the second one to the sides.

It's also possible to use other fonts with this geometry, but you first need to convert them to JSON – how to do this is shown in the next section.

Adding custom fonts

There are a couple of fonts provided by `Three.js` that you can use in your scenes. These fonts are based on the fonts provided by the `TypeFace.js` library. `TypeFace.js` is a library that can convert TrueType and OpenType fonts to JavaScript. The resulting JavaScript file or JSON file can be included in your page, and the font can then be used in `Three.js`. In older versions, the JavaScript file was used, but in later `Three.js` versions, `Three.js` switched to using the JSON file.

To convert an existing OpenType or TrueType font, you can use the web page at <https://gero3.github.io/facetype.js/>:

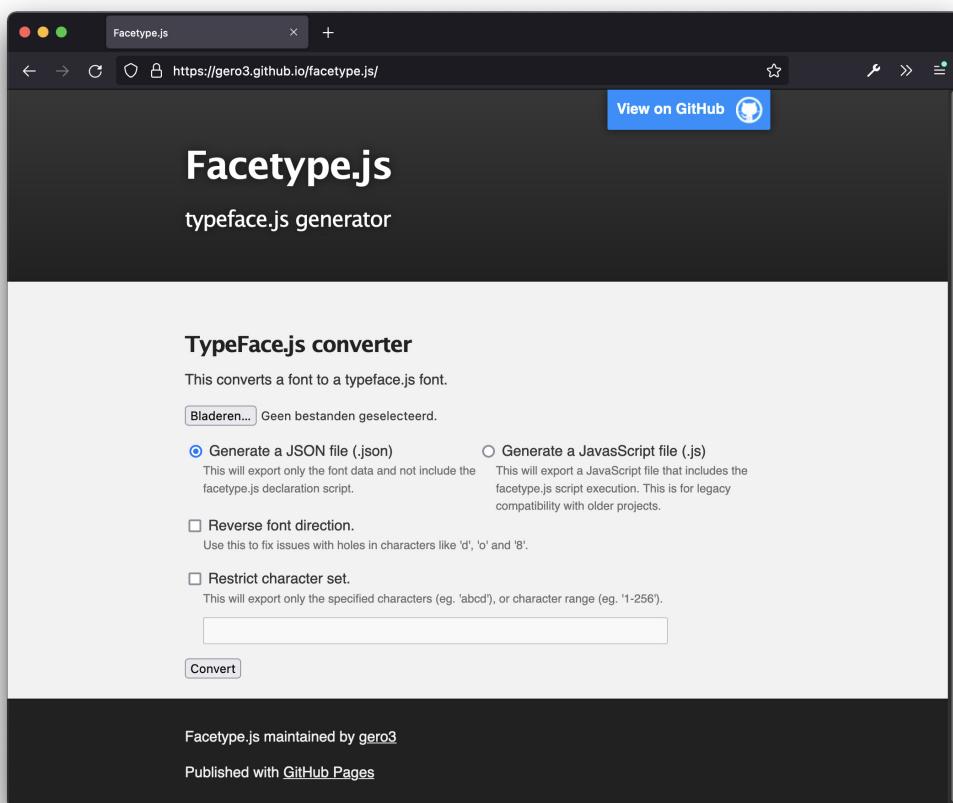

Figure 6.15 – Converting a font to a typeface-supported format

On this page, you can upload a font, and it will be converted to JSON for you. Note that this won't work so well for all types of fonts. The simpler the font (more straight lines), the better the chance that it will be rendered correctly when used in Three.js. The resulting file looks like this, where each of the characters (or glyphs) is described:

```
{"glyphs":{ " ":"{ "x_min":359,"x_max":474,"ha":836,"o":"m 474 971  
l 474 457 l  
359 457 l 359 971 l 474 971 m 474 277 l 474 -237 l 359 -237 l  
359 277 l 474  
277 },"Ž":{ "x_min":106,"x_max":793,"ha":836,"o":"m 121 1013 l  
778 1013 l  
778 908 l 249 115 l 793 115 l 793 o l 106 o l 106 104 l 620 898  
l 121 898 l  
121 1013 m 353 1109 l 211 1289 l 305 1289 l 417 1168 l 530 1289  
l 625 1289  
l 482 1109 l 353 1109 "}, "Á":{ "x_min":25,"x_  
max":811,"ha":836,"o":"m 417  
892 l 27 ....
```

Once you've got the JSON file, you can use `FontLoader` (as we showed previously in the *Rendering text* section) to load this font and assign it to the `font` property of the options you can pass into `TextGeometry`.

For the final example of this chapter, we're going to look at a different way to create text with Three.js.

Creating text using the Troika library

If you want to create labels or 2D text marks for certain parts of your scene, there is an alternative option to using the `THREE.Text` geometry. You can also use an external library called Troika: <https://github.com/protectwise/troika>.

This is a fairly big library that provides lots of functionalities to add interactivity to your scenes. For this example, we'll only look at the text module of that library. An example of what we're going to create is shown in the `troika-text.html` example:

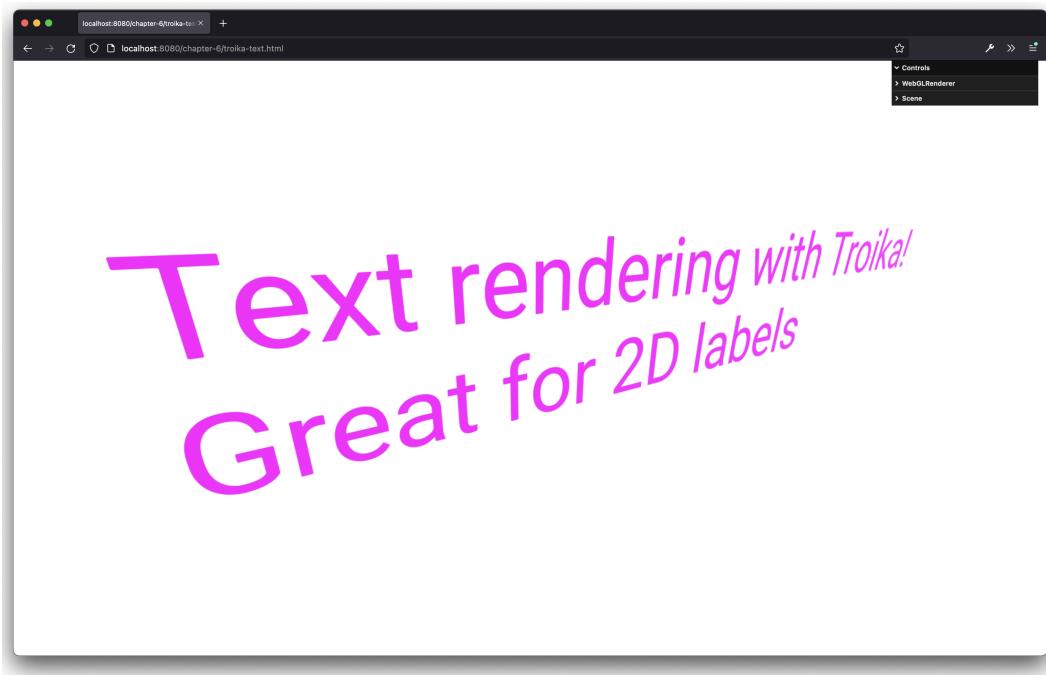

Figure 6.16 – Troika text for 2D labels

To use this library, we first have to install it (if you followed the instructions from *Chapter 1, Creating Your First 3D Scene with Three.js*, you can already use this library): `$ yarn add troika-three-text`. Once installed, we can import it and use it just like we do with the rest of the modules provided by Three.js:

```
import { Text } from 'troika-three-text'  
const troikaText = new Text()  
troikaText.text = 'Text rendering with Troika!\nGreat for  
2D labels'  
troikaText.fontSize = 2  
troikaText.position.x = -3  
troikaText.color = 0xff00ff  
troikaText.sync()  
scene.add(troikaText)
```

In the previous code fragment, we showed how you can use Troika to create a simple text element. You only need to call the `Text()` constructor and set the properties. One thing to keep in mind, however, is that whenever you change a property in the `Text()` object, you have to call `troikaText.sync()`. That will make sure that the changes are also applied to the model rendered on the screen.

Summary

We saw a lot in this chapter. We introduced a couple of advanced geometries and showed you how you can create and render text elements with Three.js. We showed you how you can create really beautiful shapes using advanced geometries such as `THREE.ConvexGeometry`, `THREE.TubeGeometry`, and `THREE.LatheGeometry` and how you can experiment with these geometries to get the results you're looking for. A very nice feature is that we can also convert existing SVG paths to `Three.js` using `THREE.ExtrudeGeometry`.

We've also quickly looked at a couple of geometries that are very useful for debugging purposes. `THREE.EdgesGeometry` shows just the edges of another geometry, and `THREE.WireframeGeometry` can be used to show the wireframe of some other geometry.

Finally, if you want to create 3D text, `Three.js` provides `TextGeometry`, where you can pass in a font that you want to use. `Three.js` comes with a couple of fonts, but you can also create your own fonts. However, remember that complex fonts often won't convert correctly. An alternative to using `TextGeometry` is using the Troika library, which makes it very easy to create 2D text labels and place them anywhere in the scene.

Until now, we looked at solid (or wireframe) geometries, where vertices are connected to each other to form faces. In the upcoming chapter, we'll look at an alternative way of visualizing geometries using something called particles or points. With particles, we don't render complete geometries — we just render the individual vertices as points in space. This allows you to create great-looking 3D effects that perform well.

7

Points and Sprites

In the previous chapters, we discussed the most important concepts, objects, and APIs that Three.js has to offer. In this chapter, we'll look into the only concepts we've skipped until now: points and sprites. With `THREE.Points` (sometimes also called sprites), it is very easy to create many small rectangles that always face the camera and you can use to simulate rain, snow, smoke, and other interesting effects. For instance, you can render individual geometries as a set of points and control these points separately. In this chapter, we'll explore the various point- and sprite-related features provided by Three.js.

To be more specific, we'll look at the following topics in this chapter:

- Creating and styling particles using `THREE.SpriteMaterial` and `THREE.PointsMaterial`
- Using `THREE.Points` to create a group of points
- Using the canvas to style each point individually
- Using a texture to style the individual points
- Animating `THREE.Points` objects
- Creating a `THREE.Points` object from existing geometries

A quick note on some of the names used in this chapter

In newer versions of Three.js, the names of the objects related to points have changed several times. The `THREE.Points` object was previously named `THREE.PointCloud` and, in even older versions, it was called `THREE.ParticleSystem`. `THREE.Sprite` used to be called `THREE.Particle`, and the materials have also undergone several name changes. So, if you see online examples using these old names, remember that they are talking about the same concepts.

Let's start by exploring what a particle is and how you can create one.

Understanding points and sprites

As we do with most new concepts, we'll start with an example. In the sources for this chapter, you'll find an example called `sprite.html`. Upon opening this example, you'll see a minimalist scene, containing a simple colored square:

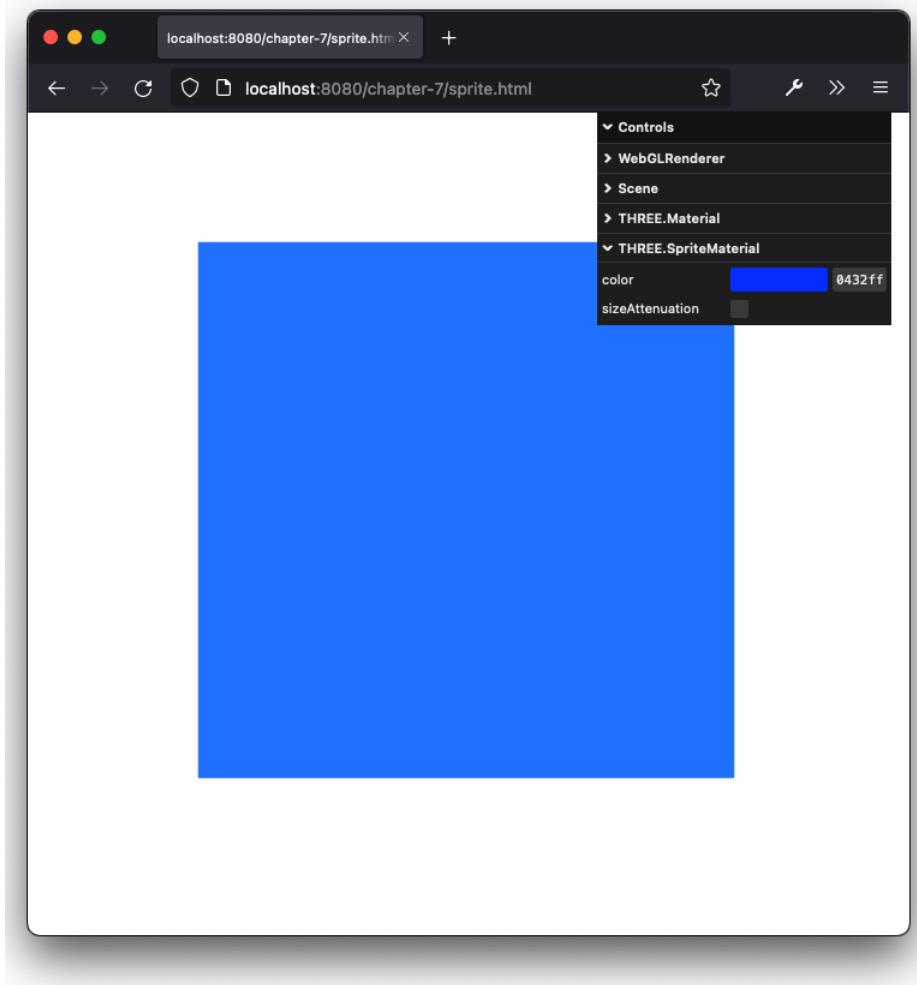

Figure 7.1 – A single rendered sprite

You can use your mouse to rotate around this scene. One thing you'll notice is that no matter how you look at the square, it will always look the same. For instance, the following screenshot shows a view of the same scene from a different position:

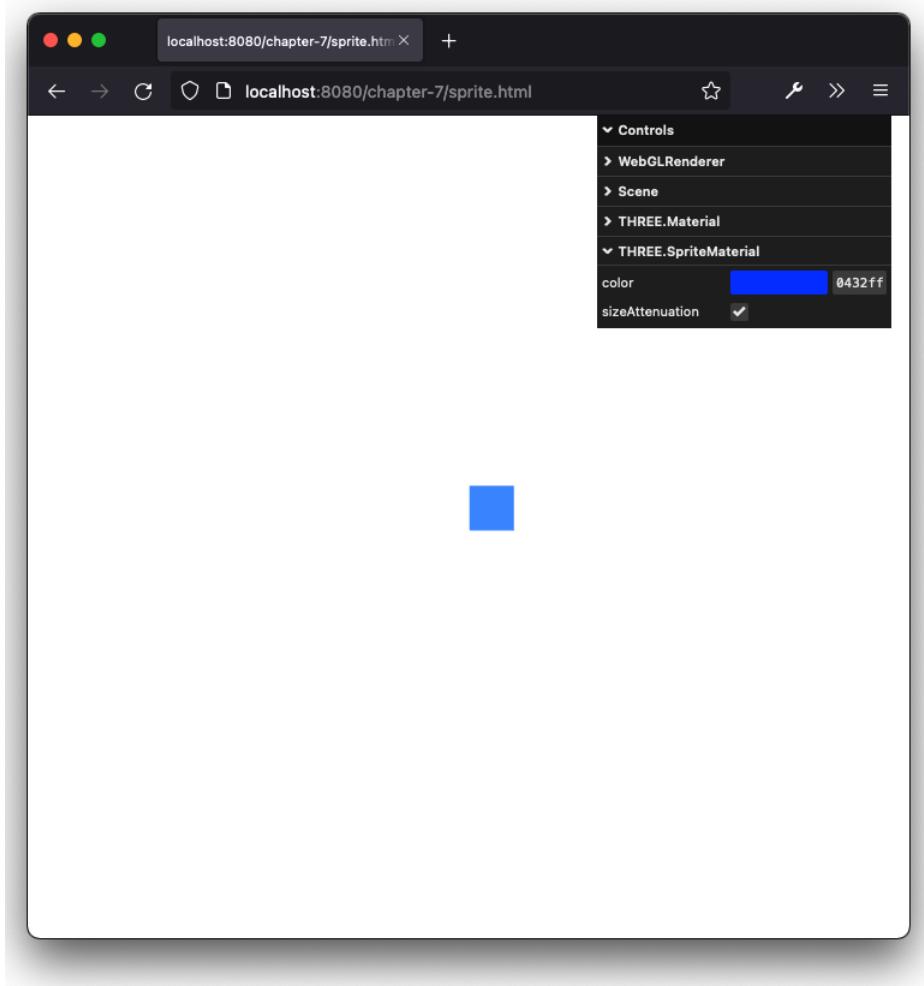

Figure 7.2 – A single rendered sprite will always be facing the camera

As you can see, the sprite is still angled toward the camera, and you can't look behind it. You can think of a sprite as a 2D plane that always faces the camera. If you create a sprite without any properties, they are rendered as small, white, two-dimensional squares. To create a sprite, we only need to provide a material:

```
const material = new THREE.SpriteMaterial({ size: 0.1,
    color: 0xffff00 })
const sprite = new THREE.Sprite(material)
sprite.position.copy(new THREE.Vector3(1,1,1))
```

You can configure how the sprite appears using `THREE.SpriteMaterial`:

- `color`: This is the color of the sprite. The default color is white.
- `sizeAttenuation`: If this is set to `false`, the sprite will have the same size, regardless of how far from the camera it is positioned. If this is set to `true`, the size is based on the distance from the camera. The default value is `true`. Note that this only has an effect when using `THREE.PerspectiveCamera`. For `THREE.OrthographicCamera`, it always acts as if set to `false`.
- `map`: With this property, you can apply a texture to the sprite. You can, for instance, make them look like snowflakes. This property isn't shown in this example but is explained in the *Styling particles using textures* section in this chapter.
- `opacity`: This, together with the `transparent` property, sets the opacity of the sprite. The default value is `1` (fully opaque).
- `transparent`: If this is set to `true`, the sprite will be rendered with the opacity set by the `opacity` property. The default value is `false`.
- `blending`: This is the blend mode to use when rendering the sprite.

Note that `THREE.SpriteMaterial` extends from the base `THREE.Material` object, so all the properties from that object also can be used on `THREE.SpriteMaterial`.

Before we move on to more interesting `THREE.Points` objects, let's look a bit closer at the `THREE.Sprite` object. A `THREE.Sprite` object extends from the `THREE.Object3D` object just as `THREE.Mesh` does. This means that most of the properties and functions you know from `THREE.Mesh` can be used on `THREE.Sprite`. You can set its position using the `position` attribute, scale it using the `scale` property, and move it along its axes using the `translate` property.

With `THREE.Sprite`, you can very easily create a set of objects and move them around the scene. This works well when you're working with a small number of objects, but you'll quickly run into performance issues when you want to work with a high number of `THREE.Sprite` objects. This is because each of the objects needs to be managed separately by Three.js. Three.js provides an alternative way of handling a large number of sprites using a `THREE.Points` object. With `THREE.Points`, Three.js doesn't have to manage many individual `THREE.Sprite` objects, just the `THREE.Points` instance. This will allow Three.js to optimize how it draws the sprites and will result in better performance. The following screenshot shows several sprites rendered with the `THREE.Points` object:

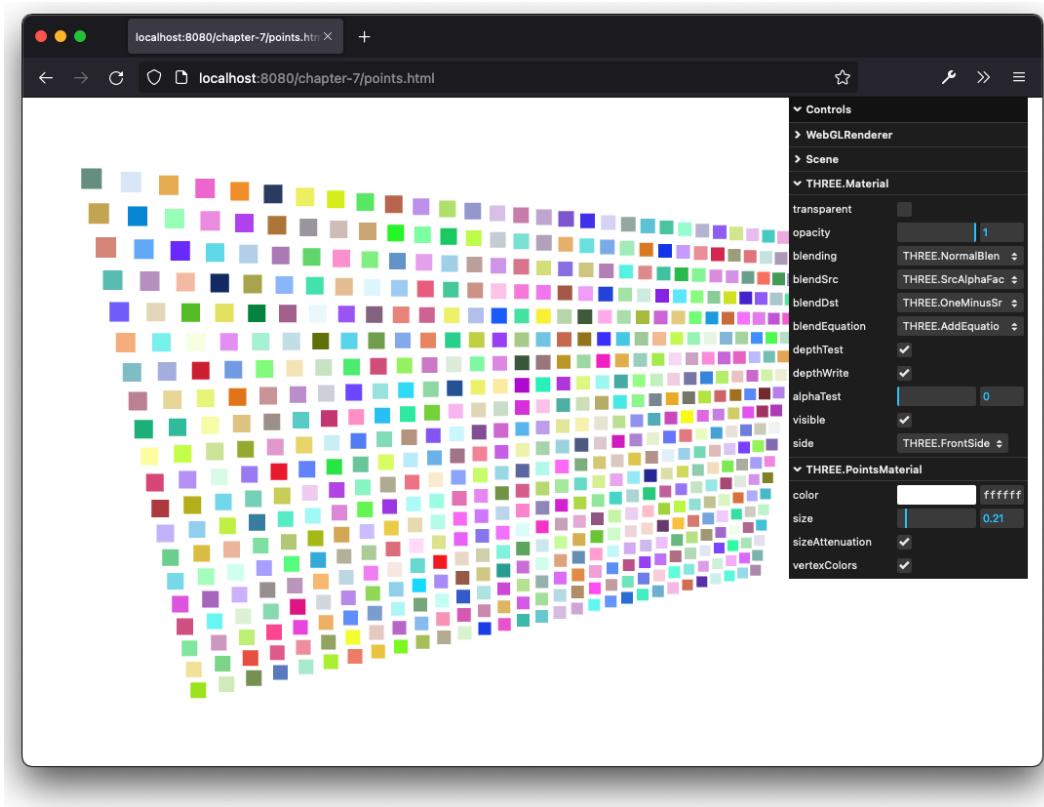

Figure 7.3 – Multiple points rendered from THREE.BufferGeometry

To create a THREE.Points object, we need to provide it with THREE.BufferGeometry. For the previous screenshot, we can create a THREE.BufferGeometry like this:

```
const createPoints = () => {
  const points = []
  for (let x = -15; x < 15; x++) {
    for (let y = -10; y < 10; y++) {
      let point = new THREE.Vector3(x / 4, y / 4, 0)
      points.push(point)
    }
  }
  const colors = new Float32Array(points.length * 3)
  points.forEach((e, i) => {
    const c = new THREE.Color(Math.random() * 0xffffff)
```

```

        colors[i * 3] = c.r
        colors[i * 3 + 1] = c.g
        colors[i * 3 + 2] = c.b
    })
    const geom = new THREE.BufferGeometry().setFromPoints(points)
    geom.setAttribute('color', new THREE.BufferAttribute(colors,
3, true))
    return geom
}
const material = new THREE.PointsMaterial({ size: 0.1,
    vertexColors: true, color: 0xffffff })
const points = new THREE.Points(createPoint(), material)

```

As you can see from this code fragment, first, we create an array of `THREE.Vector3` objects – one for each position where we want to create a sprite. Additionally, we set the `color` attribute on `THREE.BufferGeometry`, which is used to color each sprite. With `THREE.BufferGeometry` and an instance of `THREE.PointsMaterial`, we can create the `THREE.Points` object. The properties of `THREE.PointsMaterial` are pretty much the same as they are for `THREE.SpriteMaterial`:

- `color`: This is the color of the point. The default color is `0xffffffff`.
- `sizeAttenuation`: If this is set to `false`, all the points will have the same size, regardless of how far from the camera they are positioned. If this is set to `true`, the size is based on the distance from the camera. The default value is `true`.
- `map`: With this property, you can apply a texture to the point. You can, for instance, make them look like snowflakes. This property isn't shown in this example but is explained in the *Styling particles using textures* section later in this chapter.
- `opacity`: This, together with the `transparent` property, sets the opacity of the sprites. The default value is `1` (no opacity).
- `transparent`: If this is set to `true`, the sprites will be rendered with the opacity set by the `opacity` property. The default value is `false`.
- `blending`: This is the blend mode to use when rendering the sprites.
- `vertexColors`: Normally, all the points in `THREE.Points` have the same color. If this property is set to `true` and the `color`'s buffer attribute has been set on the geometry, each point will take the color from that array. The default value is `false`.

As always, you can play around with these properties using the menu on the right in each of the examples.

So far, we've only rendered the particles as small squares, which is the default behavior. There are, however, two additional ways you can style particles, which we'll show in the next section.

Styling particles using textures

In this section, we'll look at the following two ways of changing what the sprite looks like:

- Use an HTML canvas to draw an image and show that for each sprite
- Load an external image file to define what each sprite looks like

Let's start by drawing the image ourselves.

Drawing an image on the canvas

In the attributes for `THREE.PointsMaterial`, we mentioned the `map` property. With the `map` property, we can load a texture for the individual points. With Three.js, this texture can also be the output from an HTML5 canvas. Before we look at the code, let's look at an example (`canvastexture.js`):

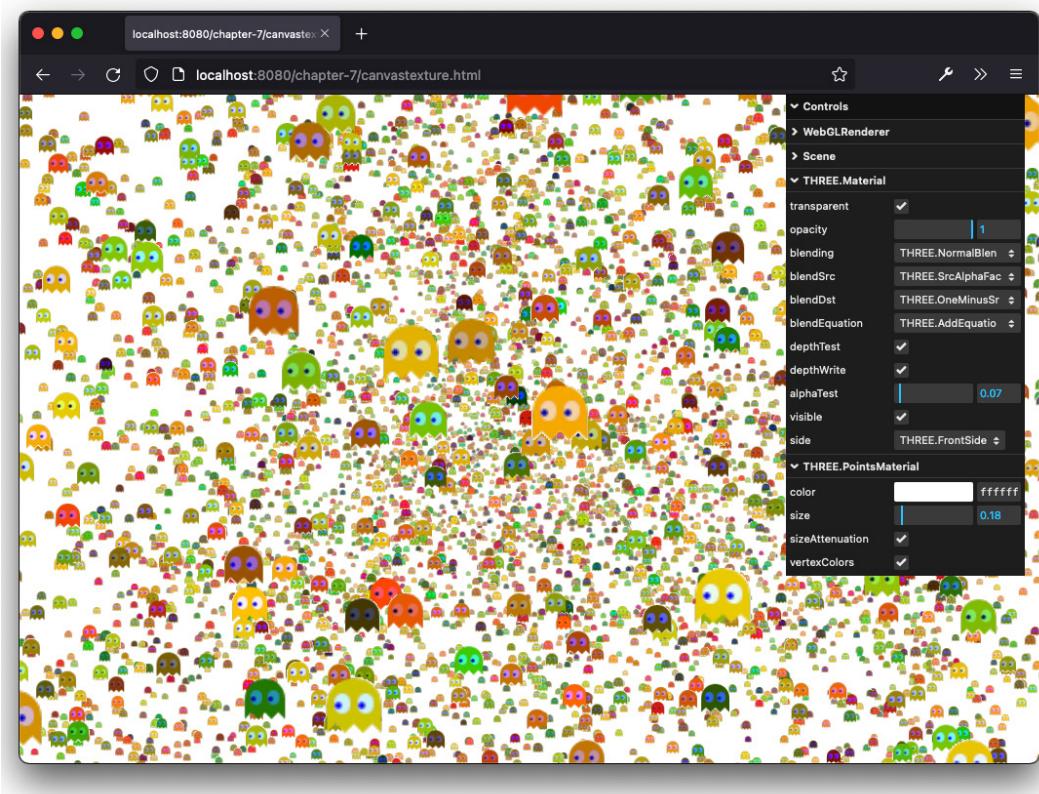

Figure 7.4 – Creating sprites using a canvas-based texture

Here, you can see that we've got a large set of Pac-Man-like ghosts on the screen. This uses the same approach that we saw in the *Understanding points and sprites* section earlier. This time, though, we aren't showing a simple square but an image. To create this texture, we can use the following code:

```
const createGhostTexture = () => {
  const canvas = document.createElement('canvas')
  canvas.width = 32
  canvas.height = 32
  const ctx = canvas.getContext('2d')
  // the body
  ctx.translate(-81, -84)
  ctx.fillStyle = 'orange'
  ctx.beginPath()
  ctx.moveTo(83, 116)
  ctx.lineTo(83, 102)
  ctx.bezierCurveTo(83, 94, 89, 88, 97, 88)
  // some code removed for clarity
  ctx.fill()
  // the eyes
  ctx.fillStyle = 'white'
  ctx.beginPath()
  ctx.moveTo(91, 96)
  ctx.bezierCurveTo(88, 96, 87, 99, 87, 101)
  ctx.bezierCurveTo(87, 103, 88, 106, 91, 106)
  // some code removed for clarity
  ctx.fill()
  // the pupils
  ctx.fillStyle = 'blue'
  ctx.beginPath()
  ctx.arc(101, 102, 2, 0, Math.PI * 2, true)
  ctx.fill()
  ctx.beginPath()
  ctx.arc(89, 102, 2, 0, Math.PI * 2, true)
  ctx.fill()
  const texture = new THREE.Texture(canvas)
  texture.needsUpdate = true
  return texture
```

```
}
```

As you can see, first, we create an HTML canvas, on which we start drawing using the various `ctx`. functions. In the end, we convert this canvas into a `THREE.Texture` by calling `new THREE.Texture(canvas)`, which results in a `texture` we can use for our sprites. Remember to set `texture.needsUpdate` to `true`, which triggers Three.js to load the actual canvas data into the texture.

Now that we've got a texture, we can use it to create a `THREE.PointsMaterial`, just like we did in the *Understanding points and sprites* section:

```
const createPoints = () => {
  const points = []
  const range = 15
  for (let i = 0; i < 15000; i++) {
    let particle = new THREE.Vector3(
      Math.random() * range - range / 2,
      Math.random() * range - range / 2,
      Math.random() * range - range / 2
    )
    points.push(particle)
  }
  const colors = new Float32Array(points.length * 3)
  points.forEach((e, i) => {
    const c = new THREE.Color(Math.random() * 0xffffffff)
    colors[i * 3] = c.r
    colors[i * 3 + 1] = c.g
    colors[i * 3 + 2] = c.b
  })
  const geom = new THREE.BufferGeometry().setFromPoints(points)
  geom.setAttribute('color', new THREE.BufferAttribute(colors, 3, true))
  return geom
}
const material = new THREE.PointsMaterial({ size: 0.1,
  vertexColors: true, color: 0xffffffff, map:
  createGhostTexture() })
```

```
const points = new THREE.Points(createPoint(), material)
```

As you can see, we create 15000 points for this example and position them randomly in the specified range. What you might notice is that even if you turn on `transparency`, some sprites seem to overlap other sprites. This is because Three.js doesn't sort sprites based on their z-index, so during rendering, it can't correctly determine which one is before another one. There are two ways you can work around this: you can turn off `depthWrite`, or you can play around with the `alphaTest` property (starting with 0.5 is a good starting point).

If you zoom out, you will see the 15,000 individual sprites:

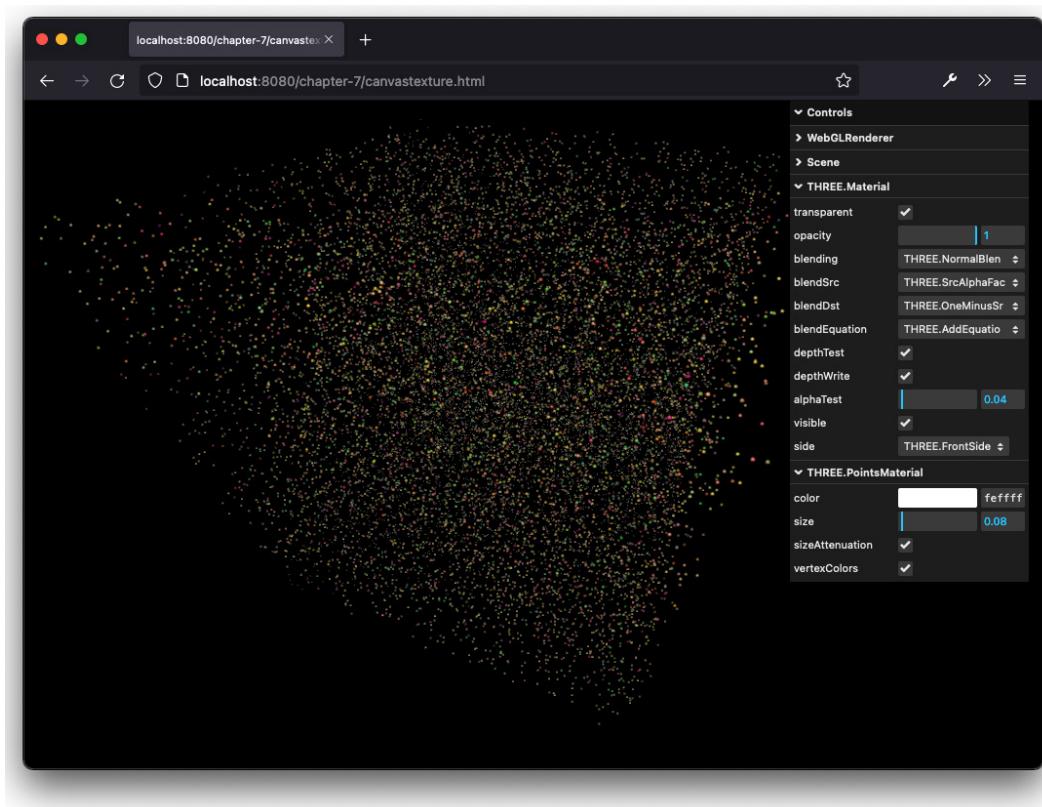

Figure 7.5 – Showing 15,000 sprites all at once

The amazing thing is that even with 1 million points, everything is still rendered very smoothly (of course, this depends on the hardware you're running these examples on):

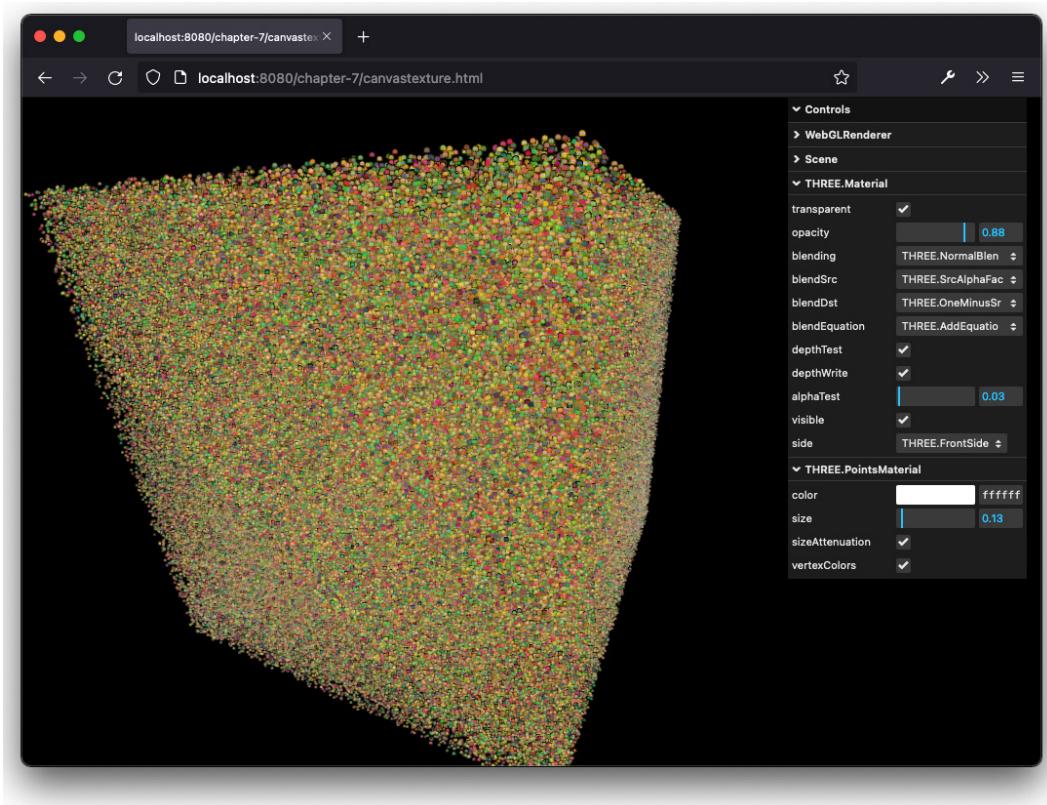

Figure 7.6 – Showing 1 million sprites all at once

In the next section, we'll load some textures from external images and use those instead of drawing the texture ourselves.

Using textures to style particles

In the example shown in the *Drawing an image on the canvas* section, we saw how to style THREE . Points using an HTML canvas. Since you can draw anything you want and even load external images, you can use this approach to add all kinds of styles to the particle system. There is, however, a more direct way to use an image to style your particles: you can use the THREE . TextureLoader () . load () function to load an image as a THREE . Texture object. This THREE . Texture object can then be assigned to the map property of a material.

In this section, we'll show you two examples and explain how to create them. Both these examples use an image as a texture for your particles. In the first example, we'll create a simulation of rain (`rain.html`):

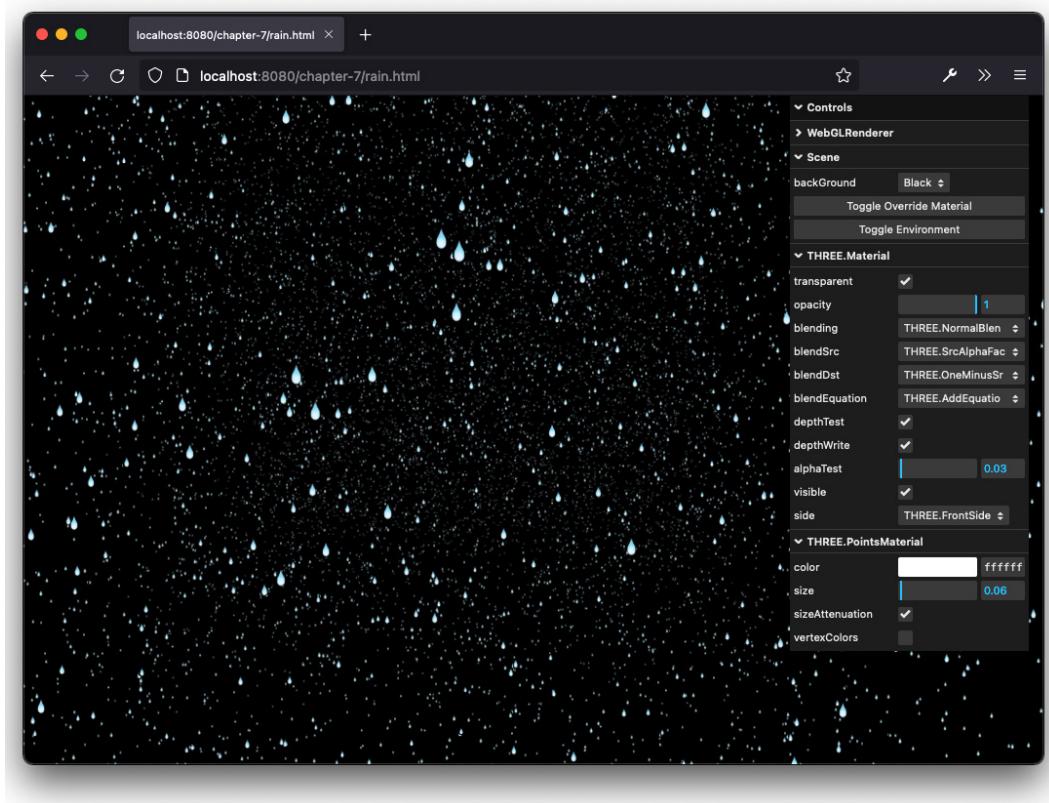

Figure 7.7 – Simulating rain falling down

The first thing we need to do is get a texture that will represent our raindrop. You can find a couple of examples in the `assets/textures/particles` folder. In the upcoming chapters, we will explain all the details and requirements for textures. For now, all you need to know is that the texture should be square and preferably a power of 2 (for example, 64 x 64, 128 x 128, or 256 x 256). For this example, we'll use this texture:

Figure 7.8 – Raindrop texture

This texture is a simple transparent image and shows the shape and color of a raindrop. Before we can use this texture in `THREE.PointsMaterial`, we need to load it. This can be done with the following line of code:

```
const texture = new THREE.TextureLoader().load("../assets/textures/particles/raindrop-3t.png");
```

With this line of code, `Three.js` will load the texture, and we can use it in our material. For this example, we defined the material as follows:

```
const material = new THREE.PointsMaterial({
    size: 0.1,
    vertexColors: false,
    color: 0xffffffff,
    map: texture,
    transparent: true,
    opacity: 0.8,
    alphaTest: 0.01
});
```

In this chapter, we've discussed all of these properties. The main thing to understand here is that the `map` property points to the texture we loaded with the `THREE.TextureLoader.load` function. Note that we used the `alphaTest` property again to make sure there are no weird artifacts when two sprites are moving in front of one another.

That takes care of styling the `THREE.Points` object. What you'll also see when you open this example is that the points themselves are moving. Doing this is very simple. Each point is represented as a vertex that makes up the geometry that was used to create the `THREE.Points` object. Let's look at how we can add the points for this `THREE.Points` object:

```
const count = 25000
const range = 20
const createPoints = () => {
    const points = []
    for (let i = 0; i < count; i++) {
        let particle = new THREE.Vector3(
            Math.random() * range - range / 2,
            Math.random() * range - range / 2,
```

```

        Math.random() * range - range / 1.5
    )
    points.push(particle)
}
const velocityArray = new Float32Array(count * 2)
for (let i = 0; i < count * 2; i += 2) {
    velocityArray[i] = ((Math.random() - 0.5) / 5) * 0.1
    velocityArray[i + 1] = (Math.random() / 5) * 0.1 + 0.01
}
const geom = new THREE.BufferGeometry().setFromPoints(points)
geom.setAttribute('velocity', new THREE.
BufferAttribute(velocityArray, 2))
return geom
}
const points = new THREE.Points(geom, material);

```

This isn't that different than the previous examples we saw in this chapter. Here, we added another property to each particle called `velocity`. This property consists of two values: `velocityX` and `velocityY`. The first one defines how a particle (a raindrop) moves horizontally, while the second one defines how fast the raindrop falls. Now that each raindrop has its own speed, we can move the individual particles inside the render loop:

```

const positionArray = points.geometry.attributes.position.array
const velocityArray = points.geometry.attributes.velocity.array
for (let i = 0; i < points.geometry.attributes.position.count;
i++) {
    const velocityX = velocityArray[i * 2]
    const velocityY = velocityArray[i * 2 + 1]
    positionArray[i * 3] += velocityX
    positionArray[i * 3 + 1] -= velocityY
    if (positionArray[i * 3] <= -(range / 2) || positionArray[i *
3] >= range / 2)
        positionArray[i * 3] = positionArray[i * 3] * -1
    if (positionArray[i * 3 + 1] <= -(range / 2) ||
positionArray[i * 3 + 1] >= range / 2)
        positionArray[i * 3 + 1] = positionArray[i * 3 + 1] * -1
}

```

```
points.geometry.attributes.position.needsUpdate = true
```

In this piece of code, we get all the vertices (particles) from the geometry that was used to create `THREE.Points`. For each of the particles, we take `velocityX` and `velocityY` and use them to change the current position of the particle. Then, we make sure the particles stay within the range we've defined. If the `v.y` position drops below 0, we add the raindrop back to the top, and if the `v.x` position reaches any of the edges, we make it bounce back by inverting the horizontal velocity. Finally, we need to tell Three.js we've changed some things in `bufferGeometry` so that it knows the correct values next time we're rendering.

Let's look at another example. This time, we won't make rain; instead, we'll make snow. Additionally, we won't be using just a single texture – we'll use three separate images (taken from the Three.js examples). Let's start by looking at the result first (`snow.html`):

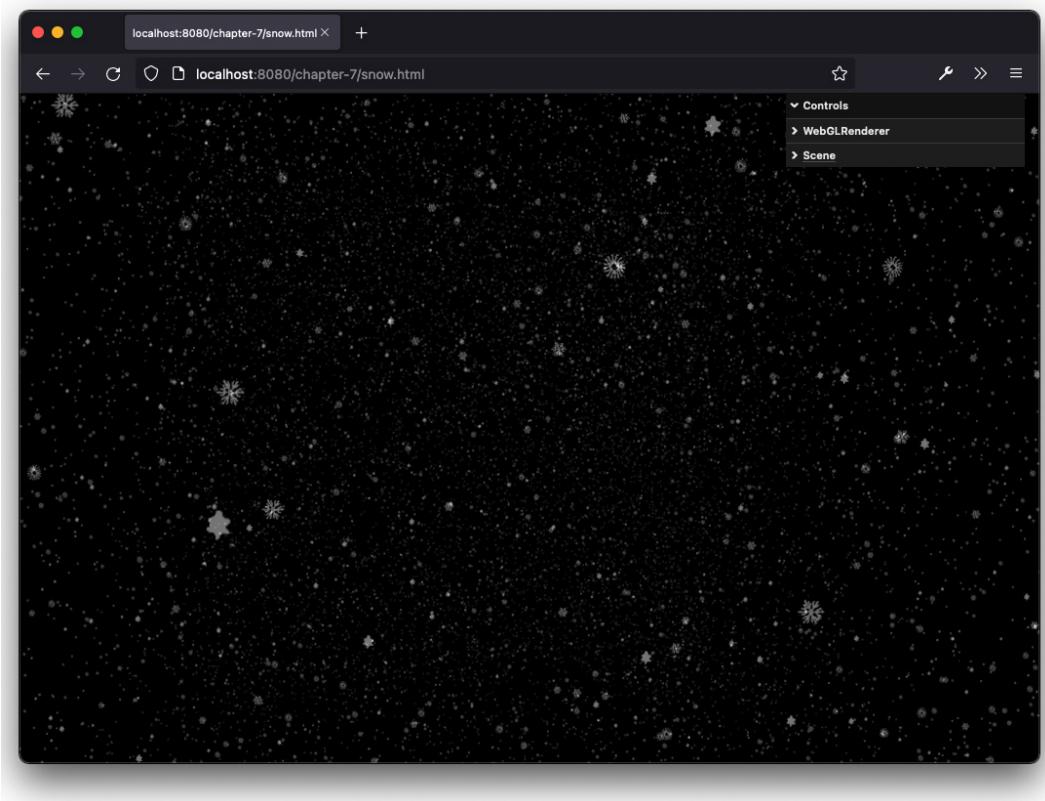

Figure 7.9 – Snowy scene based on multiple textures

In the preceding screenshot, if you look closely, you can see that instead of using just a single image as a texture, we've used multiple images that have transparent backgrounds. You might be wondering how we did this. As you probably remember, we can only have a single material for a THREE.Points object. If we want to have multiple materials, we just have to make multiple THREE.Points instances, as follows:

```
const texture1 = new THREE.TextureLoader().load
  ('/assets/textures/particles/snowflake4_t.png')
const texture2 = new THREE.TextureLoader().load
  ('/assets/textures/particles/snowflake2_t.png')
const texture3 = new THREE.TextureLoader().load
  ('/assets/textures/particles/snowflake3_t.png')
const baseProps = {
  size: 0.1,
  color: 0xffffffff,
  transparent: true,
  opacity: 0.5,
  blending: THREE.AdditiveBlending,
  depthTest: false,
  alphaTest: 0.01
}
const material1 = new THREE.PointsMaterial({
  ...baseProps,
  map: texture1
})
const material2 = new THREE.PointsMaterial({
  ...baseProps,
  map: texture2
})
const material3 = new THREE.PointsMaterial({
  ...baseProps,
  map: texture3
})
const points1 = new THREE.Points(createPoints(), material1)
const points2 = new THREE.Points(createPoints(), material2)
const points3 = new THREE.Points(createPoints(), material3)
```

In this code fragment, you can see that we create three different `THREE.Points` instances, each with its own materials. To move the snowflakes around, we use the same approach as for the rain, so we don't show the details of `createPoint` and the render loop here. One thing to note here is that it is possible to have a single `THREE.Points` instance, where the individual sprites have different textures. However, this would require a custom `fragment-shader` and your own instance of `THREE.ShaderMaterial`.

Before we move on to the next section, note that using `THREE.Points` is a great way to add visual effects to an existing scene. For instance, the snow we saw in the previous example can quickly turn a standard scene into a snowy one:

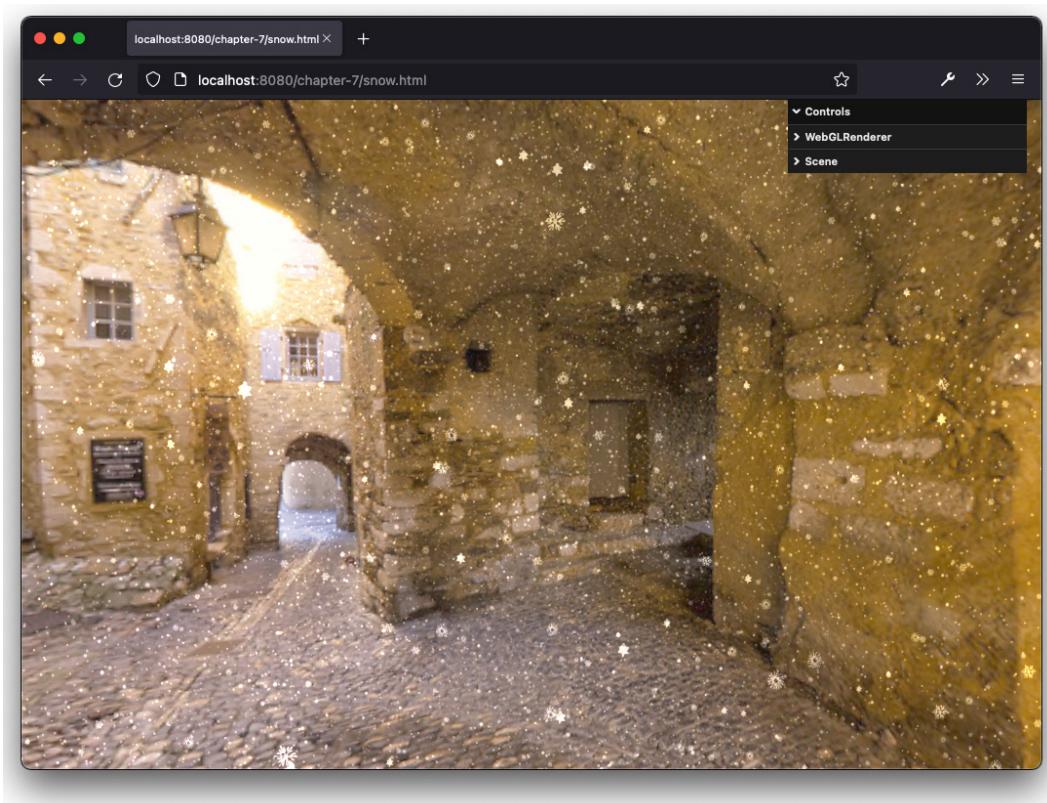

Figure 7.10 – `THREE.Points` together with a cube map

Another way we can use sprites is to create a simple 2D **heads-up display (HUD)** on top of an existing scene. We'll explore how to do this in the next section.

Working with sprite maps

At the beginning of this chapter, we used a `THREE.Sprite` object to render single points. These sprites were positioned somewhere in the 3D world, and their size was based on the distance from the camera (this is also sometimes called **billboarding**). In this section, we'll show an alternative use of the `THREE.Sprite` object: we'll show you how you can use `THREE.Sprite` to create a layer similar to a HUD for your 3D content using an extra `THREE.OrthographicCamera` instance and an additional `THREE.Scene`. We will also show you how to select the image for a `THREE.Sprite` object using a sprite map.

As an example, we're going to create a simple `THREE.Sprite` object that moves from left to right over the screen. In the background, we'll render a 3D scene with a camera, which you can move to illustrate that the `THREE.Sprite` object moves independently of the camera. The following screenshot shows what we'll be creating for the first example (`spritemap.html`):

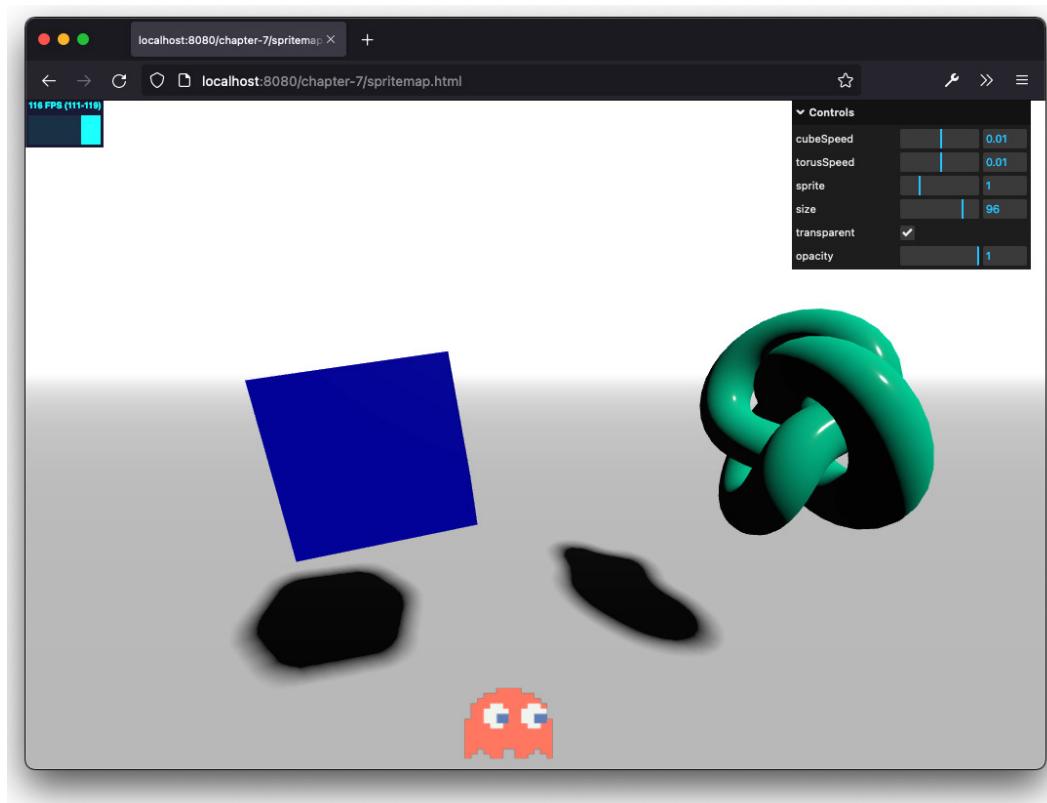

Figure 7.11 – Using two scenes and cameras to create a HUD

If you open this example in your browser, you'll see a Pac-Man ghost-like sprite moving across the screen that changes color and form whenever it hits the right edge. The first thing we'll do is look at how we can create THREE.OrthographicCamera and a separate scene to render this THREE.Sprite:

```
const sceneOrtho = new THREE.Scene()
sceneOrtho.backgroundColor = new THREE.Color(0x000000)
const cameraOrtho = new THREE.OrthographicCamera(0, window.innerWidth, window.innerHeight, 0, -10, 10)
```

Next, let's look at the construction of the THREE.Sprite object and how the various shapes the sprite can take are loaded:

```
const getTexture = () => {
  const texture = new THREE.TextureLoader().load
    ('/assets/textures/particles/sprite-sheet.png')
  return texture
}

const createSprite = (size, transparent, opacity, spriteNumber) => {
  const spriteMaterial = new THREE.SpriteMaterial({
    opacity: opacity,
    color: 0xffffffff,
    transparent: transparent,
    map: getTexture()
  })
  // we have 1 row, with five sprites
  spriteMaterial.map.offset = new THREE.Vector2(0.2 * spriteNumber, 0)
  spriteMaterial.map.repeat = new THREE.Vector2(1 / 5, 1)
  // make sure the object is always rendered at the front
  spriteMaterial.depthTest = false
  const sprite = new THREE.Sprite(spriteMaterial)
  sprite.scale.set(size, size, size)
  sprite.position.set(100, 50, -10)
  sprite.velocityX = 5
  sprite.name = 'Sprite'
  sceneOrtho.add(sprite)
```

```
}
```

In the `getTexture()` function, we load a texture. However, instead of loading five different images for each ghost, we load a single texture that contains all the sprites (also called a sprite map). The image we have as a texture looks like this:

Figure 7.12 – Input sprite sheet

With the `map.offset` and `map.repeat` properties, we can select the correct sprite to show on the screen. With the `map.offset` property, we determine the offset for the *x axis* (*u*) and the *y axis* (*v*) for the texture we loaded. The scale for these properties runs from 0 to 1. In our example, if we want to select the third ghost, we must set the *u*-offset (*x axis*) to 0.4 , and, because we've only got one row, we don't need to change the *v*-offset (*y axis*). If we only set this property, the texture shows the third, fourth, and fifth ghosts compressed together on screen. To only show one ghost, we need to zoom in. We can do this by setting the `map.repeat` property for the *u*-value to $1/5$. This means that we zoom in (only for the *x axis*) to only show 20% of the texture, which is exactly one ghost.

Finally, we need to update the `render` function:

```
renderer.render(scene, camera)
renderer.autoClear = false
renderer.render(sceneOrtho, cameraOrtho)
```

First, we render the scene with the normal camera and the two meshes; after that, we render the scene containing our sprite. In the render loop, we also switch some properties to show the next sprite when it hits the right wall and change the sprite's direction (code not shown).

So far in this chapter, we've mainly looked at creating sprites and point clouds from scratch. An interesting option, though, is to create `THREE.Points` from an existing geometry.

Creating `THREE.Points` from existing geometry

As you may recall, `THREE.Points` renders each point based on the vertices from the supplied `THREE.BufferGeometry`. This means that if we provide a complex geometry (for example, a torus knot or a tube), we can create `THREE.Points` based on the vertices from that specific geometry. In

this final section of this chapter, we'll create a torus knot, like the one we saw in *Chapter 6, Exploring Advanced Geometries*, and render it as a THREE.Points object.

We explained the torus knot in *Chapter 6*, so we won't go into much detail here. The following screenshot shows the example (`points-from-geom.html`):

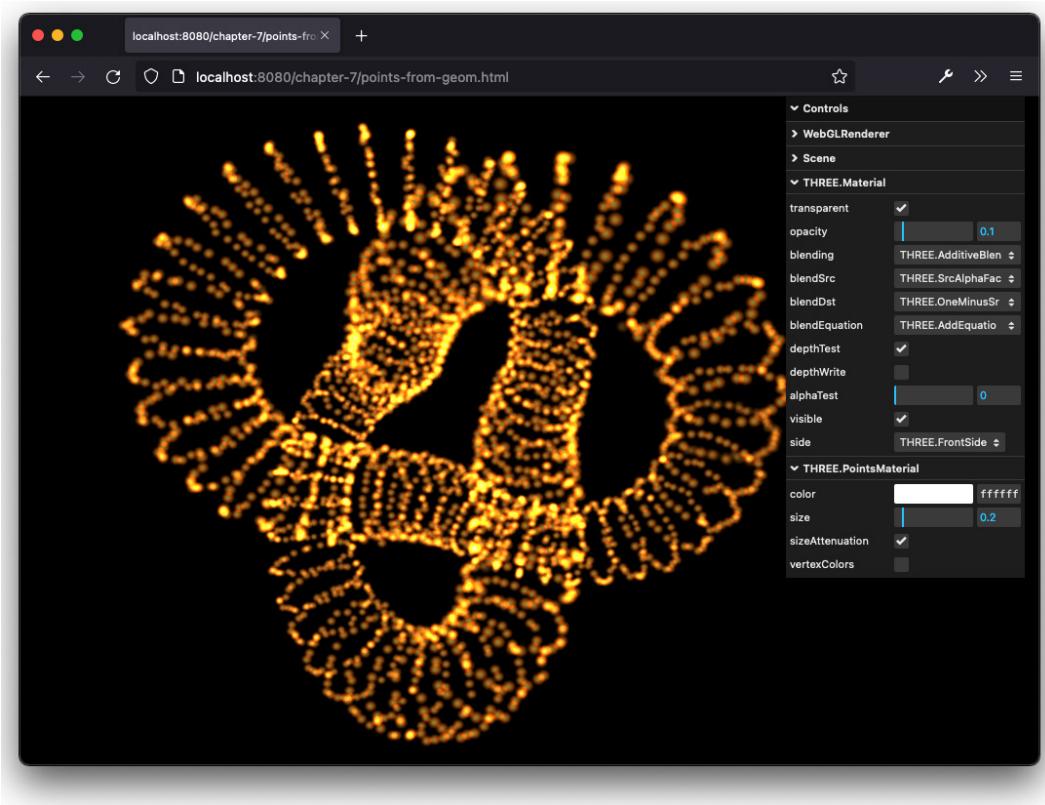

Figure 7.13 – Torus knot rendered as points with a small animation

As you can see from the preceding screenshot, every vertex used to generate the torus knot is used as a point. We can set this up like this:

```
const texture = new THREE.TextureLoader().load('/assets/textures/particles/glow.png')
const geometry = new THREE.TorusKnotGeometry(2, 0.5, 100, 30, 2, 3)
const material = new THREE.PointsMaterial({
  size: 0.2,
```

```
    vertexColors: false,
    color: 0xffffffff,
    map: texture,
    depthWrite: false,
    opacity: 0.1,
    transparent: true,
    blending: THREE.AdditiveBlending
  })
const points = new THREE.Points(geometry, material)
```

As you can see, we simply create a geometry and use that as input for the `THREE.Points` object. This way, we can render every geometry as a points object.

Note

If you load external models using a Three.js model loader (for example, a glTF model), you'll often end up with a hierarchy of objects – often grouped in `THREE.Group` or `THREE.Object3D` objects. In those cases, you'll have to convert each geometry in each group into a `THREE.Points` object.

Summary

That's a wrap for this chapter. We've explained what sprites and points are and how you can style these objects with the materials available. In this chapter, you saw how you can use `THREE.Sprite` directly, and that if you want to create a large number of particles, you should use a `THREE.Points` object. With `THREE.Points`, all the elements share the same material, and the only property you can change for an individual particle is its color by setting the `vertexColors` property of the material to `true` and providing a color value in the `colors` array of `THREE.BufferGeometry`, which is used to create `THREE.Points`. We also showed how you can easily animate particles by changing their position. This works the same for an individual `THREE.Sprite` instance and the vertices from the geometry used to create `THREE.Points` objects.

So far, we have created meshes based on geometries provided by Three.js. This works well for simple models, such as spheres and cubes, but isn't the best approach when you want to create complex 3D models. For those models, you'd usually use a 3D modeling application, such as Blender or 3D Studio Max. In the next chapter, you'll learn how you can load and display models created by such 3D modeling applications.

Part 3: Particle Clouds, Loading and Animating Models

In this third part, we'll show you how you can load data from external models and how Three.js supports animations. We'll also dive into the different types of textures that are supported by Three.js and how you can use them to enhance your models.

In this part, there are the following chapters:

- *Chapter 8, Creating and Loading Advanced Meshes and Geometries*
- *Chapter 9, Animations and Moving the Camera*
- *Chapter 10, Loading and Working with Textures*

8

Creating and Loading Advanced Meshes and Geometries

In this chapter, we'll look at a couple of different ways that you can create and load advanced and complex geometries and meshes. In *Chapter 5, Learning to Work with Geometries*, and *Chapter 6, Exploring Advanced Geometries*, we showed you how to create a few advanced geometries using the built-in objects from Three.js. In this chapter, we'll use the following two approaches to create advanced geometries and meshes:

- Geometry grouping and merging
- Loading geometries from external resources

We start with the “group and merge” approach. With this approach, we use the standard Three.js grouping (`THREE.Group`) and the `BufferGeometryUtils.mergeBufferGeometries()` function to create new objects.

Geometry grouping and merging

In this section, we'll look at two basic features of Three.js: grouping objects together and merging multiple geometries into a single geometry. We'll start with grouping objects.

Grouping objects together

In some of the previous chapters, you already saw how you can group objects when working with multiple materials. When you create a mesh from a geometry using multiple materials, Three.js creates a group. Multiple copies of your geometry are added to this group, each with its own specific material. This group is returned, so it looks like a mesh that uses multiple materials. In truth, however, it is a group that contains a number of meshes.

Creating groups is very easy. Every mesh you create can contain child elements, which can be added using the `add` function. The effect of adding a child object to a group is that you can move, scale, rotate, and translate the parent object, and all the child objects will also be affected. When using a group, you can still refer to, modify, and position the individual geometries. The only thing you need to remember is that all positions, rotations, and translations are done relative to the parent object.

Let's look at an example (`grouping.html`) in the following screenshot:

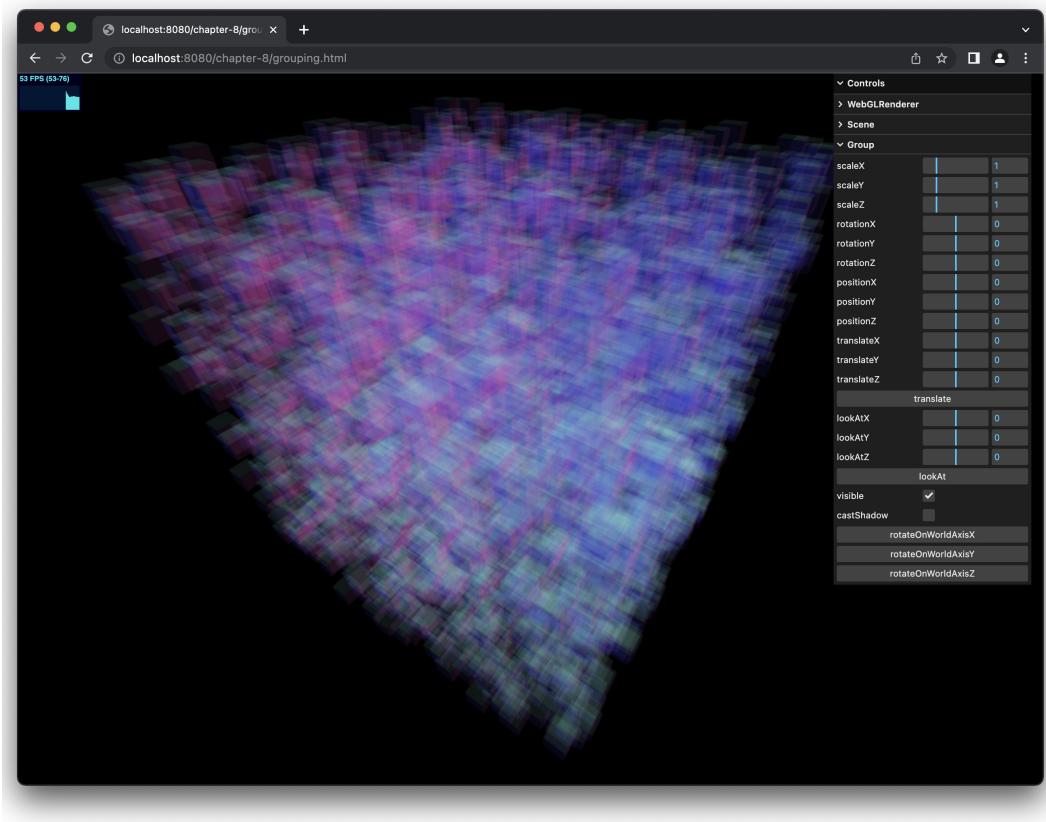

Figure 8.1 – Using a THREE.Group object to group objects together

In this example, you see a large number of cubes, which are added to the scene as a single group. Before we look at the controls and the effect of using a group, let's have a quick look at how we've created this mesh:

```
const size = 1
const amount = 5000
const range = 20
const group = new THREE.Group()
const mat = new THREE.MeshNormalMaterial()
mat.blending = THREE.NormalBlending
mat.opacity = 0.1
mat.transparent = true
for (let i = 0; i < amount; i++) {
    const x = Math.random() * range - range / 2
    const y = Math.random() * range - range / 2
    const z = Math.random() * range - range / 2
    const g = new THREE.BoxGeometry(size, size, size)
    const m = new THREE.Mesh(g, mat)
    m.position.set(x, y, z)
    group.add(m)
}
```

In this code snippet, you can see that we create a `THREE.Group` instance. This object is almost identical to `THREE.Object3D`, which is the base class of `THREE.Mesh` and `THREE.Scene`, but by itself, it doesn't contain anything or cause anything to be rendered. In this example, we use the `add` function to add a large number of cubes to this scene. For this example, we've added the controls you can use to change the position of a mesh. Whenever you change a property using this menu, the relevant property of the `THREE.Group` object is changed. For instance, in the next example, you can see that when we scale this `THREE.Group` object, all the nested cubes get scaled as well:

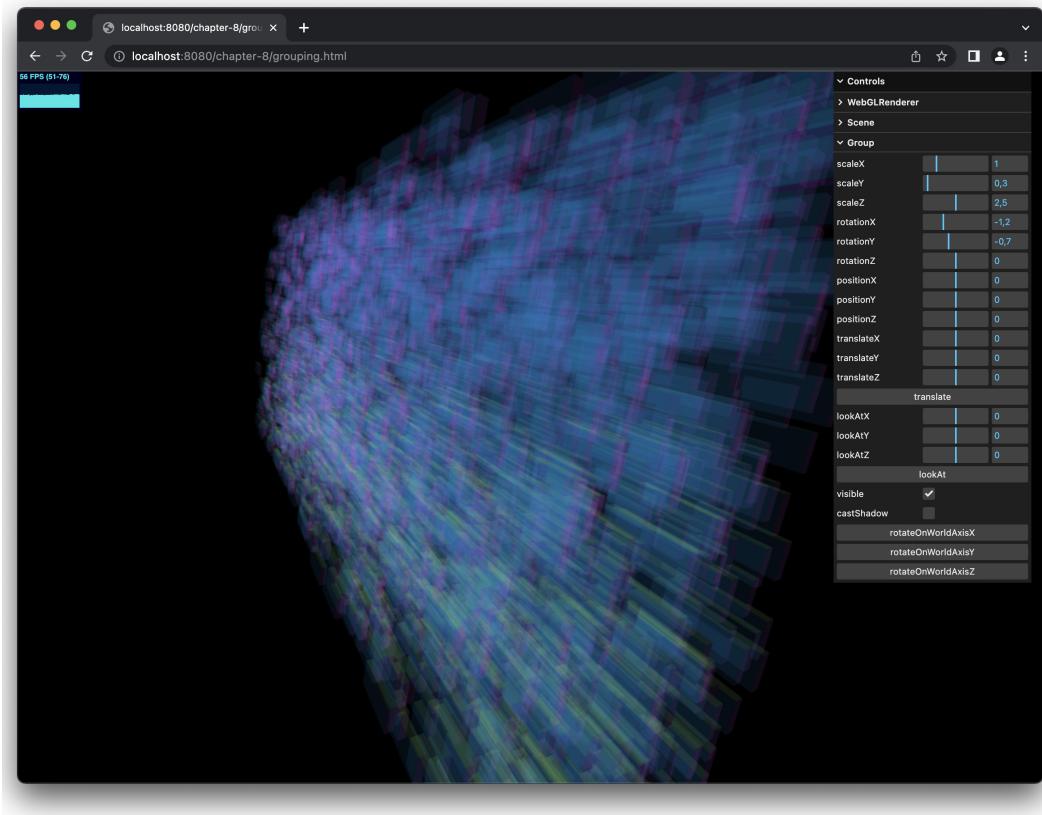

Figure 8.2 – Scaling a group

If you want to experiment a bit more with the `THREE.Group` object, a good exercise would be to alter the example so that the `THREE.Group` instance itself is rotating on the *x* axis while the individual cubes are rotating on their *y* axis.

Performance impact of using `THREE.Group`

Before we move on to the next section where we look at merging, a quick note on performance. When you use `THREE.Group`, all the individual meshes inside this group are treated as individual objects, which Three.js needs to manage and render. If you've got a large number of objects in the scene, you'll see a noticeable drop in performance. If you look at the top-left corner of *Figure 8.2*, you can see that with 5,000 cubes on screen, we get around **56 frames per second (FPS)**. Not too bad, but normally we would run at around 120 FPS.

Three.js provides an additional way where we can still control the individual meshes, but get much better performance. This is done through `THREE.InstancedMesh`. This object works great if you

want to render a large number of objects with the same geometry but with different transformations (for example, rotation, scale, color, or any other matrix transformation).

We've created an example called `instanced-mesh.html`, which shows how this works. In this example, we render 250,000 cubes and still have great performance:

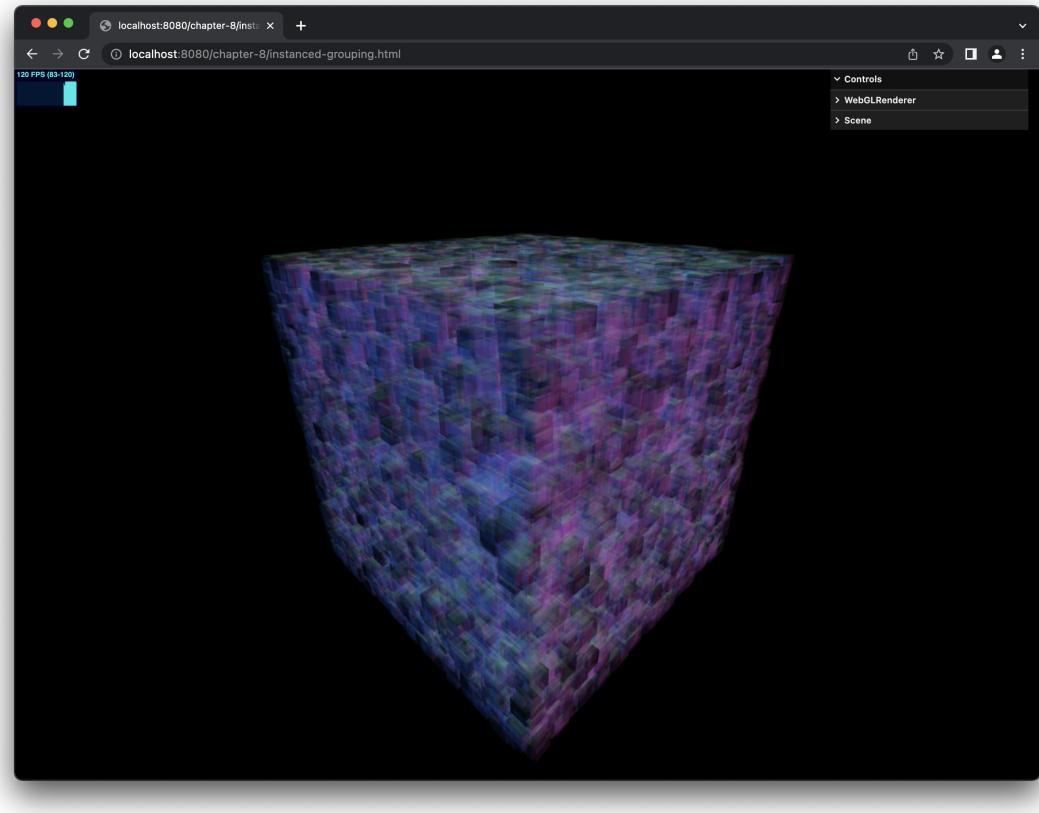

Figure 8.3 – Using an `InstancedMesh` object for grouping

To work with a `THREE.InstancedMesh` object, we create it similarly to how we created the `THREE.Group` instance:

```
const size = 1
const amount = 250000
const range = 20
const mat = new THREE.MeshNormalMaterial()
mat.opacity = 0.1
mat.transparent = true
```

```

mat.blending = THREE.NormalBlending
const g = new THREE.BoxGeometry(size, size, size)
const mesh = new THREE.InstancedMesh(g, mat, amount)
for (let i = 0; i < amount; i++) {
  const x = Math.random() * range - range / 2
  const y = Math.random() * range - range / 2
  const z = Math.random() * range - range / 2
  const matrix = new THREE.Matrix4()
  matrix.makeTranslation(x, y, z)
  mesh.setMatrixAt(i, matrix)
}

```

The main difference in creating a `THREE.InstancedMesh` object compared to `THREE.Group` is that we need to define beforehand which material and geometry we want to use and how many instances of this geometry we want to create. To position or rotate one of our instances, we need to provide the transformation using a `THREE.Matrix4` instance. Luckily, we don't need to go into the math behind matrices, since Three.js provides us with a couple of helper functions on the `THREE.Matrix4` instance to define a rotation, a translation, and a couple of other transformations. In this example, we simply position each instance at a random location.

So, if you're working with a small number of meshes (or meshes using different geometries), you should use a `THREE.Group` object if you want to group them together. If you're dealing with a large number of meshes that share a geometry and material, you can use a `THREE.InstancedMesh` object or a `THREE.InstancedBufferGeometry` object for a great performance boost.

In the next section, we'll look at merging, where you'll combine multiple separate geometries and end up with a single `THREE.Geometry` object.

Merging geometries

In most cases, using groups allows you to easily manipulate and manage a large number of meshes. When you're dealing with a very large number of objects, however, performance will become an issue since Three.js has to treat all the children of the group individually. With `BufferGeometryUtils.mergeBufferGeometries`, you can merge geometries together and create a combined one, so Three.js would only have to manage this single geometry. In *Figure 8.4*, you can see how this works and the effect it has on performance. If you open the `merging.html` example, you see a scene again with the same set of randomly distributed semi-transparent cubes, which we merged into a single `THREE.BufferGeometry` object:

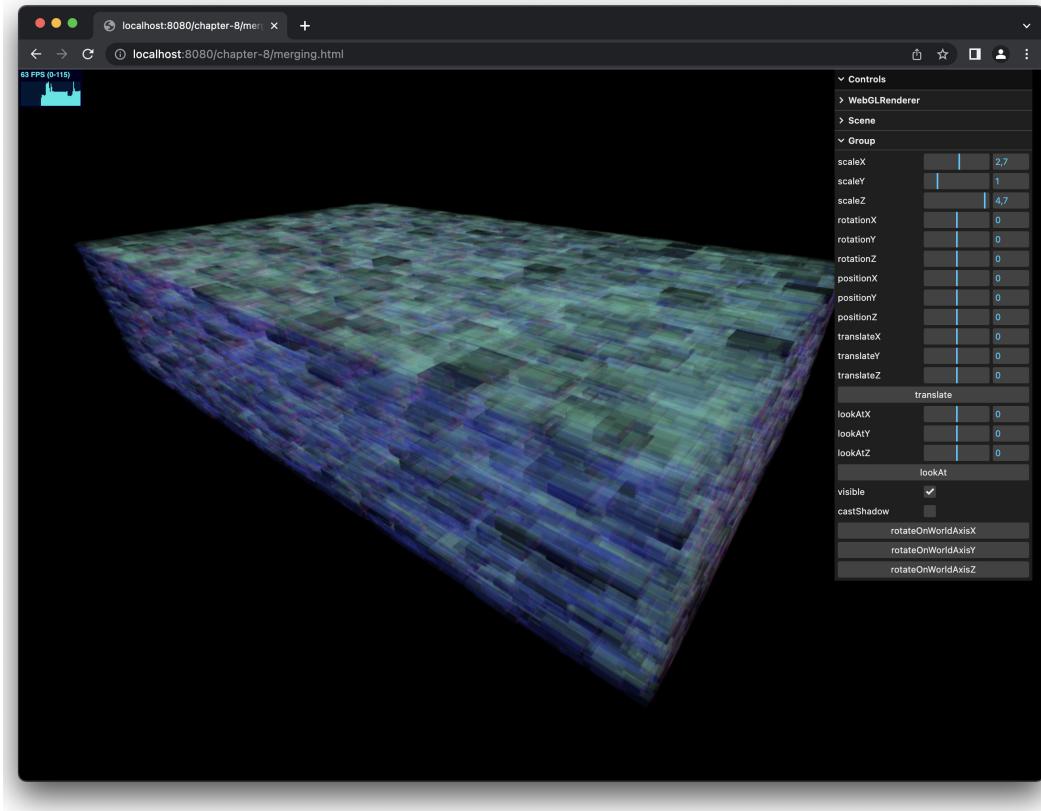

Figure 8.4 – 500,000 geometries merged into a single geometry

As you can see, we can easily render 50,000 cubes without any drop in performance. To do this, we use the following few lines of code:

```
const size = 1
const amount = 500000
const range = 20
const mat = new THREE.MeshNormalMaterial()
mat.blending = THREE.NormalBlending
mat.opacity = 0.1
mat.transparent = true
const geoms = []
for (let i = 0; i < amount; i++) {
  const x = Math.random() * range - range / 2
```

```

        const y = Math.random() * range - range / 2
        const z = Math.random() * range - range / 2
        const g = new THREE.BoxGeometry(size, size, size)
        g.translate(x, y, z)
        geoms.push(g)
    }
    const merged = BufferGeometryUtils.
        mergeBufferGeometries(geoms)
    const mesh = new THREE.Mesh(merged, mat)

```

In this code snippet, we create a large number of `THREE.BoxGeometry` objects, which we merge together using the `BufferGeometryUtils.mergeBufferGeometries(geoms)` function. The result is a single large geometry, which we can add to the scene. The biggest drawback is that you lose control over the individual cubes since they are all merged into a single large geometry. If you want to move, rotate, or scale a single cube, you can't (unless you search for the correct faces and vertices and position them individually).

Creating new geometries through Constructive Solid Geometry

Besides merging geometries in the way we saw in this chapter, we can also create geometries using **Constructive Solid Geometry (CSG)**. With CSG, you can apply operations (usually addition, subtraction, difference, and intersection) to combine two geometries. These libraries would create a new geometry, based on the chosen operation. For instance, with CSG, it is very easy to create a solid cube with a sphere-like indentation on one side. Two libraries that you can use for this with Three.js are `three-bvh-csg` (<https://github.com/gkjohnson/three-bvh-csg>) and `Three.csg` (<https://github.com/loooeee/threejs-csg>).

With the grouping and merging approach, you can create large and complex geometries using the basic geometries provided by Three.js. If you want to create more advanced geometries, then using the programmatic approach provided by Three.js isn't always the best and easiest option. Three.js, luckily, offers a couple of other options to create geometries. In the next section, we'll look at how you can load geometries and meshes from external resources.

Loading geometries from external resources

Three.js can read a large number of 3D file formats and import geometries and meshes defined in those files. A note here is that not all the features of these formats are always supported. So, sometimes there might be an issue with the textures, or materials might not be set up correctly. The new de facto standard for exchanging models and textures is **glTF**, so if you want to load externally created models, exporting those models to glTF format will usually give you the best results in Three.js.

In this section, we'll dive a bit deeper into some of the formats that are supported by Three.js, but we won't show you all the loaders. The following list shows an overview of the formats supported by Three.js:

- **AMF:** AMF is another 3D printing standard, but isn't under active development anymore. The following *Wikipedia* page has additional information on this standard: <https://www.sculpteo.com/en/glossary/amf-definition/>.
- **3DM:** 3DM is the format used by Rhinoceros, which is a tool to create 3D models. More information on Rhinoceros can be found here: <https://www.rhino3d.com/>.
- **3MF:** 3MF is one of the standards used in 3D printing. Information about this format can be found on the *3MF Consortium* home page: <https://3mf.io>.
- **COLLAborative Design Activity (COLLADA):** COLLADA is a format for defining digital assets in an XML-based format. This is a widely used format that is supported by pretty much all 3D applications and rendering engines.
- **Draco:** Draco is a file format for storing geometries and point clouds in a very efficient way. It specifies how these elements are best compressed and decompressed. Details about how Draco works can be found on its GitHub page: <https://github.com/google/draco>.
- **GCode:** GCode is a standard way of talking to 3D printers or CNC machines. When a model is printed, one of the ways a 3D printer can be controlled is by sending it GCode commands. The details of this standard are described in the following paper: https://www.nist.gov/publications/nist-rs274ngc-interpreter-version-3?pub_id=823374.
- **glTF:** This is a specification that defines how 3D scenes and models can be exchanged and loaded by different applications and tools and is becoming the standard format for exchanging models on the web. They come in a binary format with the .glb extension and a text-based format with the .gltf extension. More information on this standard can be found here: <https://www.khronos.org/gltf/>.
- **Industry Foundation Classes (IFC):** This is an open file format used by **building information modeling (BIM)** tools. It contains a model of a building and a lot of additional information on the materials used. More information about this standard can be found here: <https://www.buildingsmart.org/standards/bsi-standards/industry-foundation-classes/>.
- **JSON:** Three.js has its own JSON format that you can use to declaratively define a geometry or a scene. Even though this isn't an official format, it's very easy to use and comes in very handy when you want to reuse complex geometries or scenes.
- **KMZ:** This is the format used for 3D assets on Google Earth. More information can be found here: <https://developers.google.com/kml/documentation/kmzarchives>.
- **LDraw:** LDraw is an open standard you can use to create virtual LEGO models and scenes. More information can be found on the LDraw home page: <https://ldraw.org>.

- **LWO:** This is the file format used by LightWave 3D. More information on LightWave 3D can be found here: <https://www.lightwave3d.com/>.
- **NRRD:** NRRD is a file format used to visualize volumetric data. It can, for instance, be used to render CT scans. A lot of information and samples can be found here: <http://teem.sourceforge.net/nrrd/>.
- **OBJ and MTL:** OBJ is a simple 3D format first developed by Wavefront Technologies. It's one of the most widely adopted 3D file formats and is used to define the geometry of an object. MTL is a companion format to OBJ. In an MTL file, the material of the objects in an OBJ file is specified. Three.js also has a custom OBJ exporter, called `OBJExporter`, should you want to export your models to OBJ from Three.js.
- **PCD:** This is an open format for describing point clouds. More information can be found here: https://pointclouds.org/documentation/tutorials/pcd_file_format.html.
- **PDB:** This is a very specialized format, created by **Protein Data Bank (PDB)**, which is used to specify what proteins look like. Three.js can load and visualize proteins specified in this format.
- **Polygon File Format (PLY):** This is most often used to store information from 3D scanners.
- **Packed Raw WebGL Model (PRWM):** This is another format focusing on the efficient storage and parsing of 3D geometries. More information on this standard and how you can use it is described here: <https://github.com/kchapelier/PRWM>.
- **STereoLithography (STL):** This is widely used for rapid prototyping. For instance, models for 3D printers are often defined as STL files. Three.js also has a custom STL exporter, called `STLExporter.js`, should you want to export your models to STL from Three.js.
- **SVG:** SVG is a standard way to define vector graphics. This loader allows you to load an SVG file and returns a set of `THREE.Path` elements that you can use for extruding or rendering in 2D.
- **3DS:** The Autodesk 3DS format. More information can be found at <https://www.autodesk.com/>.
- **TILT:** TILT is the format used by Tilt Brush, a VR tool that allows you to paint in VR. More information is available here: <https://www.tiltbrush.com/>.

- **VOX:** The format used by MagicaVoxel, a free tool you can use to create voxel art. More information is available on the home page of MagicaVoxel: <https://ephtracy.github.io/>.
- **Virtual Reality Modeling Language (VRML):** This is a text-based format that allows you to specify 3D objects and worlds. It has been superseded by the X3D file format. Three.js doesn't support loading X3D models, but these models can be easily converted to other formats. More information can be found at http://www.x3dom.org/?page_id=532#.
- **Visualization Toolkit (VTK):** This is the file format defined by and used to specify vertices and faces. There are two formats available: a binary one and a text-based **ASCII** one. Three.js only supports the ASCII-based format.
- **XYZ:** This is a very simple file format for describing points in 3D space. More information is available here: <https://people.math.sc.edu/Burkardt/data/xyz/xyz.html>.

In *Chapter 9, Animations and Moving the Camera*, we'll revisit some of these formats (and look at a number of additional ones) when we look at animations.

As you can see from this list, Three.js supports a very large number of 3D file formats. We won't be describing all of them, just the most interesting ones. We'll start with the JSON loader since that provides a nice way to store and retrieve scenes you've created yourself.

Saving and loading in Three.js JSON format

You can use the Three.js JSON format for two different scenarios in Three.js. You can use it to save and load a single THREE.Object3D object (which means you can also use it to export a THREE.Scene object).

To demonstrate saving and loading, we created a simple example based on THREE.TorusKnotGeometry. With this example, you can create a torus knot, just as we did in *Chapter 5*, and, using the **save** button from the **Save/load** menu, you can save the current geometry. For this example, we save using the HTML5 local storage API. This API allows us to easily store persistent information in the client's browser and retrieve it at a later time (even after the browser has been shut down and restarted):

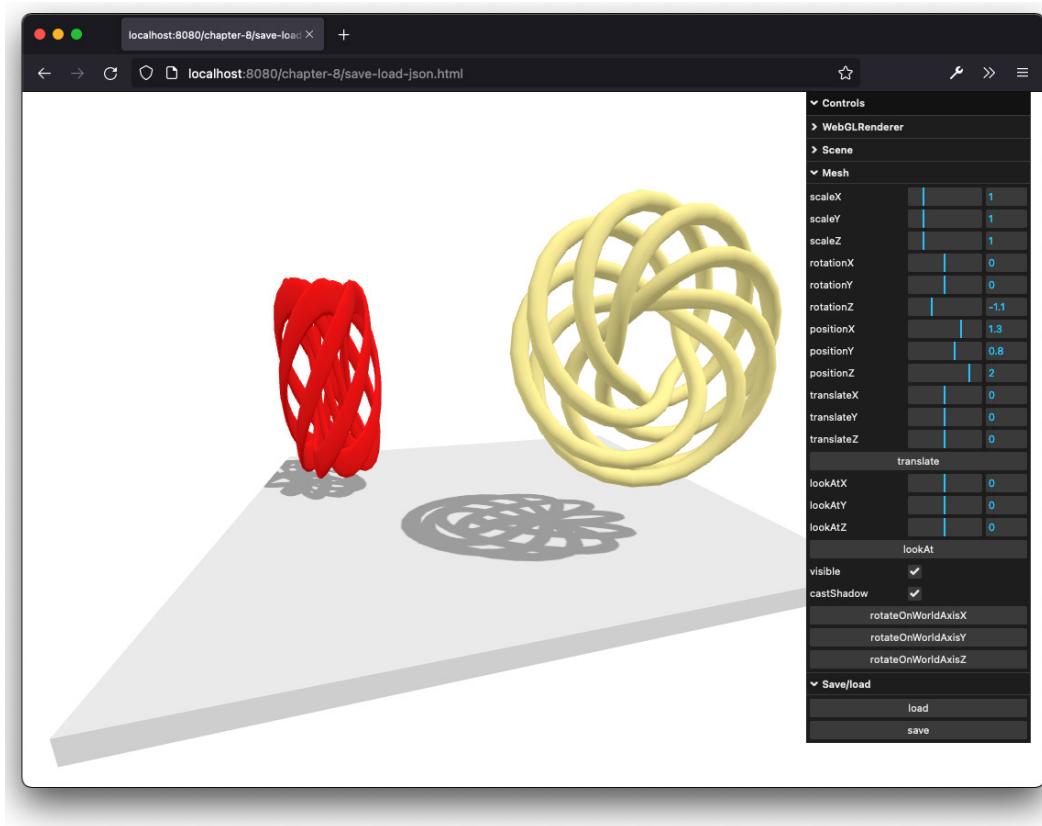

Figure 8.5 – Showing the loaded and the current mesh

In the previous screenshot, you can see two meshes—the red one is the one we loaded, and the yellow one is the original one. If you open this example yourself and click the **save** button, the current state of the mesh will be stored. Now, you can refresh the browser and click **load**, and the saved state will be shown in red.

Exporting in JSON from Three.js is very easy and doesn't require you to include any additional libraries. The only thing you need to do is to export `THREE.Mesh` as JSON and store it in the browser's `localStorage`, as follows:

```
const asJson = mesh.toJSON()
localStorage.setItem('json', JSON.stringify(asJson))
```

Before saving it, we first convert the result from the `toJSON` function (a JavaScript object) to a string using the `JSON.stringify` function. To save this information using the HTML5 local storage

API, all we have to do is call the `localStorage.setItem` function. The first argument is the key value (json) that we can later use to retrieve the information we passed in as the second argument.

This JSON string looks like this:

```
{  
  "metadata": {  
    "version": 4.5,  
    "type": "Object",  
    "generator": "Object3D.toJSON"  
  },  
  "geometries": [  
    {  
      "uuid": "15a98944-91a8-45e0-b974-0d505fc12a8",  
      "type": "TorusKnotGeometry",  
      "radius": 1,  
      "tube": 0.1,  
      "tubularSegments": 200,  
      "radialSegments": 10,  
      "p": 6,  
      "q": 7  
    }  
  ],  
  "materials": [  
    {  
      "uuid": "38e11bca-36f1-4b91-b3a5-0b2104c58029",  
      "type": "MeshStandardMaterial",  
      "color": 16770655,  
      // left out some material properties  
      "stencilFuncMask": 255,  
      "stencilFail": 7680,  
      "stencilZFail": 7680,  
      "stencilZPass": 7680  
    }  
  ],  
  "object": {  
    "uuid": "373db2c3-496d-461d-9e7e-48f4d58a507d",  
    "name": "torus-knot",  
    "type": "Object3D",  
    "generator": "Object3D.toJSON",  
    "version": 4.5  
  }  
}
```

```
"type": "Mesh",
"castShadow": true,
"layers": 1,
"matrix": [
  0.5,
  ...
  1
],
"geometry": "15a98944-91a8-45e0-b974-0d505fcd12a8",
"material": "38e11bca-36f1-4b91-b3a5-0b2104c58029"
}
}
```

As you can see, Three.js saves all the information about the THREE.Mesh object. Loading THREE.Mesh back into Three.js also requires just a few lines of code, as follows:

```
const fromStorage = localStorage.getItem('json')
if (fromStorage) {
  const structure = JSON.parse(fromStorage)
  const loader = new THREE.ObjectLoader()
  const mesh = loader.parse(structure)
  mesh.material.color = new THREE.Color(0xff0000)
  scene.add(mesh)
}
```

Here, we first get the JSON from local storage using the name we saved it with (json, in this case). For this, we use the `localStorage.getItem` function provided by the HTML5 local storage API. Next, we need to convert the string back to a JavaScript object (`JSON.parse`) and convert the JSON object back to THREE.Mesh. Three.js provides a helper object called `THREE.ObjectLoader`, which you can use to convert JSON to THREE.Mesh. In this example, we used the `parse` method on the loader to directly parse a JSON string. The loader also provides a `load` function, where you can pass the URL to a file containing the JSON definition.

As you can see here, we only saved a THREE.Mesh object, so we lose everything else. If you want to save the complete scene, including the lights and the cameras, you can use the same approach to export a scene:

```
const asJson = scene.toJSON()
localStorage.setItem('scene', JSON.stringify(asJson))
```

The result of this is a complete scene description in JSON:

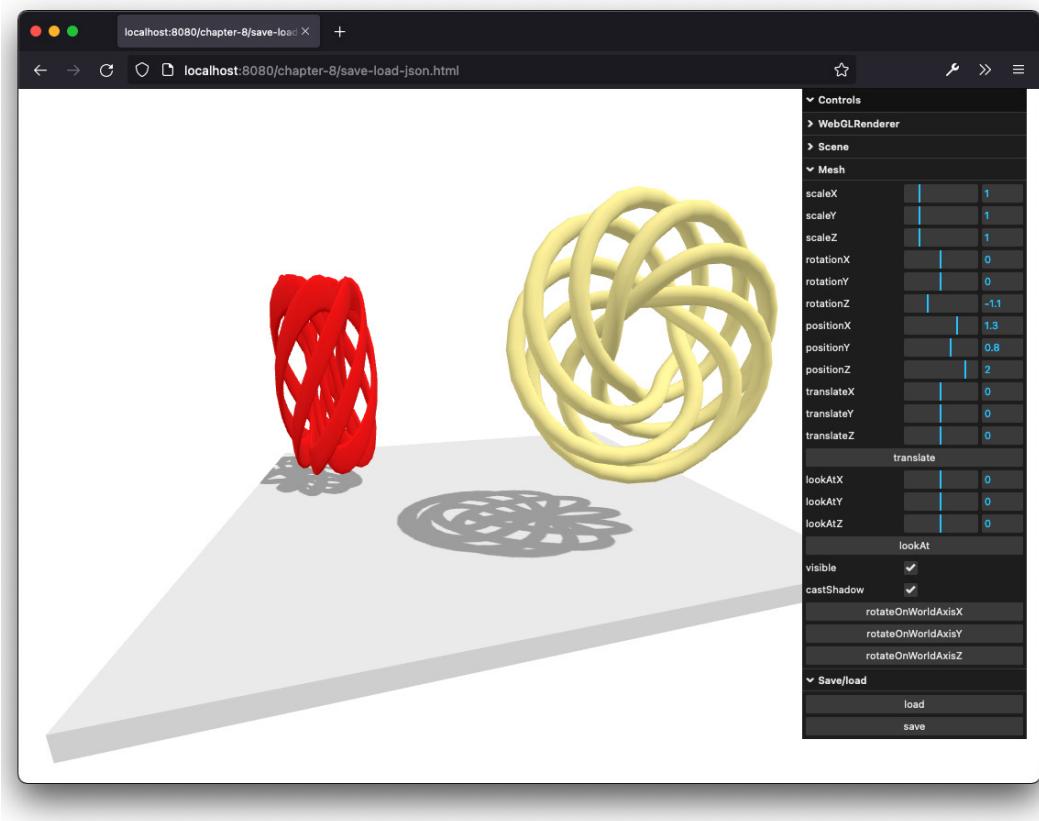

Figure 8.6 – Exporting a scene to JSON

This can be loaded in the same way as we already showed for a THREE.Mesh object. While storing your current scene and objects in JSON comes in very handy when you're working exclusively in Three.js, this isn't a format that can easily be exchanged with or created by other tools and programs. In the next section, we'll look a bit deeper into some of the 3D formats supported by Three.js.

Importing from 3D file formats

At the beginning of this chapter, we listed a number of formats that are supported by Three.js. In this section, we'll quickly walk through a few examples of those formats.

The OBJ and MTL formats

OBJ and MTL are companion formats and are often used together. An OBJ file defines the geometry, and an MTL file defines the materials that are used. Both OBJ and MTL are text-based formats. A part of an OBJ file looks like this:

```
v -0.032442 0.010796      0.025935
v -0.028519 0.013697      0.026201
v -0.029086 0.014533      0.021409
usemtl Material
s    1
f    2731      2735 2736 2732
f    2732      2736 3043 3044
```

An MTL file defines materials, as follows:

```
newmtl Material
Ns  56.862745
Ka  0.000000   0.000000   0.000000
Kd  0.360725   0.227524   0.127497
Ks  0.010000   0.010000   0.010000
Ni  1.000000
d  1.000000
illum 2
```

The OBJ and MTL formats are well supported by Three.js, so this is a good format to choose if you want to exchange 3D models. Three.js has two different loaders you can use. If you only want to load the geometry, you use `OBJLoader`. We used this loader for our example (`load-obj.html`). The following screenshot shows this example:

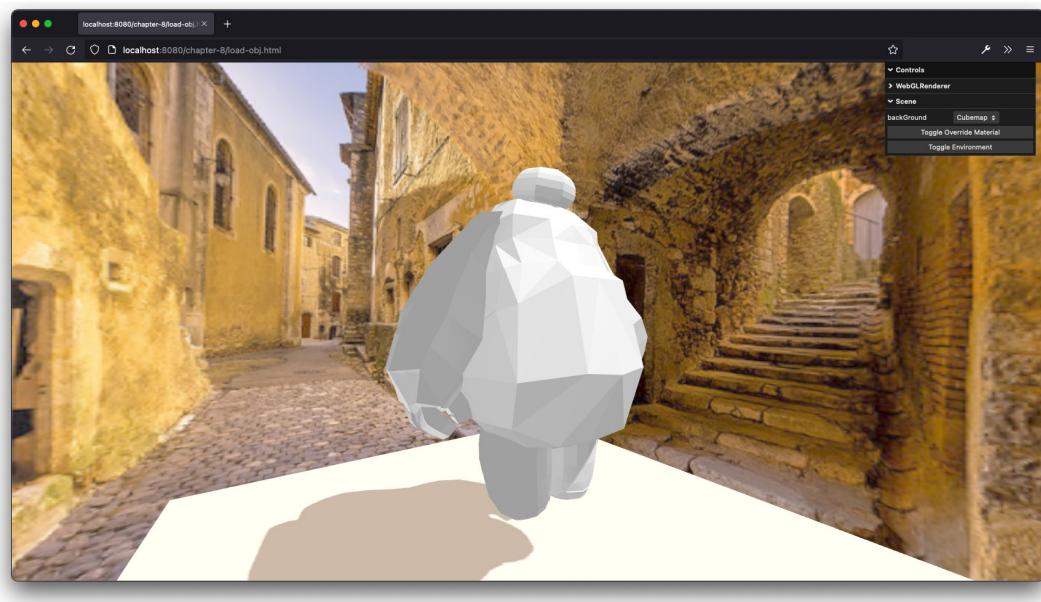

Figure 8.7 – OBJ model that just defines the geometry

Loading an OBJ model from an external file is done like this:

```
import { OBJLoader } from 'three/examples/jsm/
loaders/OBJLoader'
new OBJLoader().loadAsync('/assets/models/
baymax/Bigmax_White_OBJ.obj').then((model) => {
  model.scale.set(0.05, 0.05, 0.05)
  model.translateY(-1)
  visitChildren(model, (child) => {
    child.receiveShadow = true
    child.castShadow = true
  })
  return model
})
```

In this code, we use `OBJLoader` to load the model from a URL asynchronously. This returns a JavaScript promise, which, when resolved, will contain the mesh. Once the model is loaded, we do some fine-tuning and make sure the model casts shadows and receives shadows as well. Besides

`loadAsync`, each loader also provides a `load` function, which, instead of working with promises, works with callbacks. This same code would then look something like this:

```
const model = new OBJLoader().load('/assets/models/baymax  
/Bigmax_White_OBJ.obj', (model) => {  
    model.scale.set(0.05, 0.05, 0.05)  
    model.translateY(-1)  
    visitChildren(model, (child) => {  
        child.receiveShadow = true  
        child.castShadow = true  
    })  
    // do something with the model  
    scene.add(model)  
})
```

In this chapter, we'll use the Promise-based `loadAsync` approach, since that avoids having nested callbacks and makes it a bit easier to chain these kinds of calls together. The next example (`oad-obj-mtl.html`) uses `OBJLoader`, together with `MTLLoader`, to load a model and directly assign a material. The following screenshot shows this example:

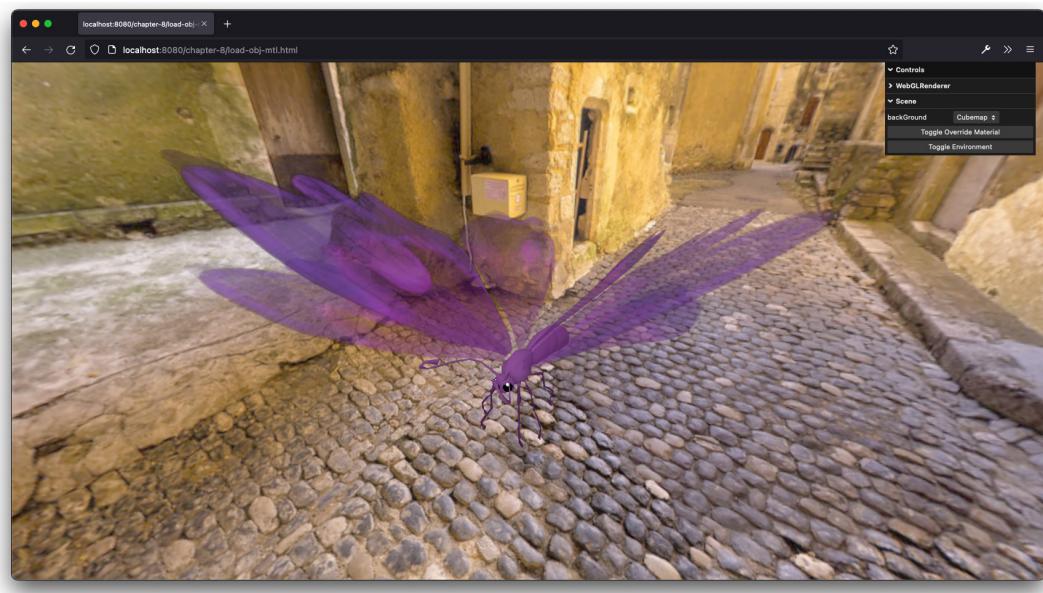

Figure 8.8 – OBJ.MTL model with a model and materials

Using an MTL file besides the OBJ file follows the same principle we saw earlier in this section:

```
const model = mtlLoader.loadAsync('/assets/models/butterfly/
  butterfly.mtl').then((materials) => {
  objLoader.setMaterials(materials)
  return objLoader.loadAsync('/assets/models/butterfly/
    butterfly.obj').then((model) => {
    model.scale.set(30, 30, 30)
    visitChildren(model, (child) => {
      // if there are already normals, we can't merge
      // vertices
      child.geometry.deleteAttribute('normal')
      child.geometry = BufferGeometryUtils.
        mergeVertices(child.geometry)
      child.geometry.computeVertexNormals()
      child.material.opacity = 0.1
      child.castShadow = true
    })
    const wing1 = model.children[4]
    const wing2 = model.children[5]
    [0, 2, 4, 6].forEach(function (i) {
      model.children[i].rotation.z = 0.3 * Math.PI })
    [1, 3, 5, 7].forEach(function (i) {
      model.children[i].rotation.z = -0.3 * Math.PI })
    wing1.material.opacity = 0.9
    wing1.material.transparent = true
    wing1.material.alphaTest = 0.1
    wing1.material.side = THREE.DoubleSide
    wing2.material.opacity = 0.9
    wing2.material.depthTest = false
    wing2.material.transparent = true
    wing2.material.alphaTest = 0.1
    wing2.material.side = THREE.DoubleSide
    return model
  })
})
```

The first thing to mention before we look at the code is that if you receive an OBJ file, an MTL file, and the required texture files, you'll have to check how the MTL file references the textures. These should be referenced relative to the MTL file and not as an absolute path. The code itself isn't that different than the one we saw for THREE. ObjLoader. The first thing we do is load the MTL file with a THREE. MTLLoader object and the loaded materials are set in THREE. ObjLoader through the `setMaterials` function.

The model we've used as an example, in this case, is complex. So, we set some specific properties in the callback to fix a number of rendering issues, as follows:

- We needed to merge the vertices in the model so that it is rendered as a smooth model. For this, we first needed to remove the already defined `normal` vectors from the loaded model so that we could use the `BufferGeometryUtils.mergeVertices` and `computeVertexNormals` functions to provide Three.js with the information to correctly render the model.
- The opacity in the source files was set incorrectly, which caused the wings to be invisible. So, to fix that, we set the `opacity` and `transparent` properties ourselves.
- By default, Three.js only renders one side of an object. Since we look at the wings from two sides, we needed to set the `side` property to the `THREE.DoubleSide` value.
- The wings caused some unwanted artifacts when they needed to be rendered on top of one another. We fixed that by setting the `alphaTest` property.

But as you can see, you can easily load complex models directly into Three.js and render them in real time in your browser. You might need to fine-tune various material properties, though.

Loading a gLTF model

We already mentioned that glTF is a great format to use when importing data in Three.js. Just to show you how easy it is to import and show even complex scenes, we've added an example where we just took a model from <https://sketchfab.com/3d-models/sea-house-bc4782005e9646fb9e6e18df61bfd28d>:

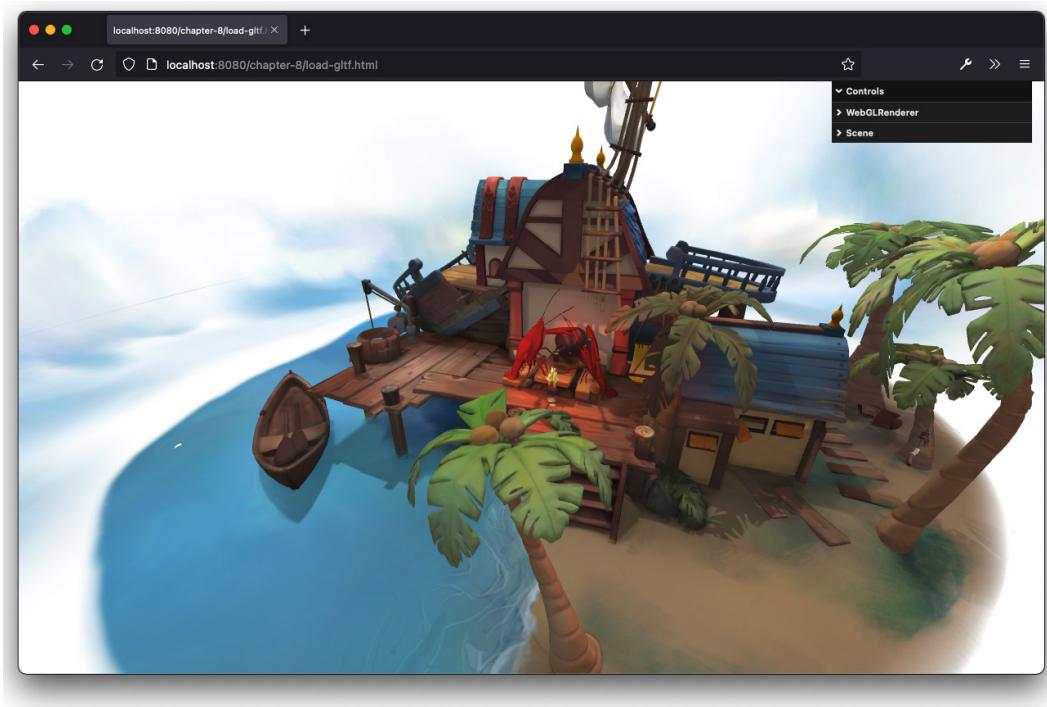

Figure 8.9 – Complex 3D scene loaded from glTF with Three.js

As you can see from the previous screenshot, this isn't a simple scene but a complex one, with lots of models, textures, shadows, and other elements. To get this in Three.js, all we had to do was this:

```
const loader = new GLTFLoader()
return loader.loadAsync('/assets/models/sea_house/
    scene.gltf').then((structure) => {
    structure.scene.scale.setScalar(0.2, 0.2, 0.2)
    visitChildren(structure.scene, (child) => {
        if (child.material) {
            child.material.depthWrite = true
        }
    })
    scene.add(structure.scene)
})
```

You're already familiar with the async loader, and the only thing we needed to fix was to make sure the `depthWrite` property of the materials was set correctly (this seems to be a common issue with some glTF models). And that's it—it just works. glTF also allows us to define animations, which is something we'll look at a bit closer in the next chapter.

Showing complete LEGO models

Besides 3D models, where the model defines the vertices, materials, lights, and more, there are also various file formats that don't explicitly define the geometries but have more specific usage. The `LDrawLoader` loader, which we'll be looking at in this section, was created to render LEGO models in 3D. Using this loader works in the same way as we've already seen a couple of times:

```
loader.loadAsync('/assets/models/lego/10174-1-ImperialAT-ST-UCS.mpd_Packed.mpd').'/assets/models/lego/10174-1-ImperialAT-ST-UCS.mpd_Packed.mpd'.then((model) => {
    model.scale.set(0.015, 0.015, 0.015)
    model.rotateZ(Math.PI)
    model.rotateY(Math.PI)
    model.translateY(1)
    visitChildren(model, (child) => {
        child.castShadow = true
        child.receiveShadow = true
    })
    scene.add(model)
})
```

And the results look really great:

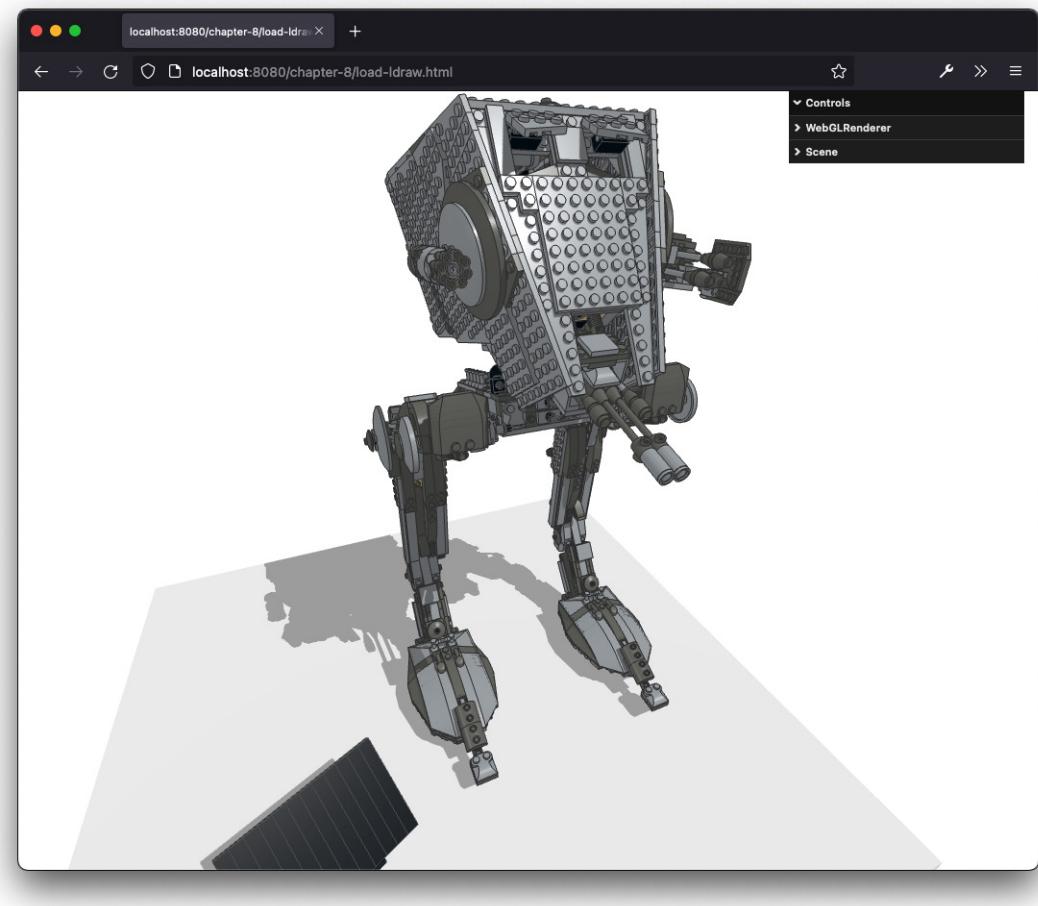

Figure 8.10 – LEGO Imperial AT-ST model

As you can see, it shows the complete structure of a LEGO set. There are many different models out there that you can use:

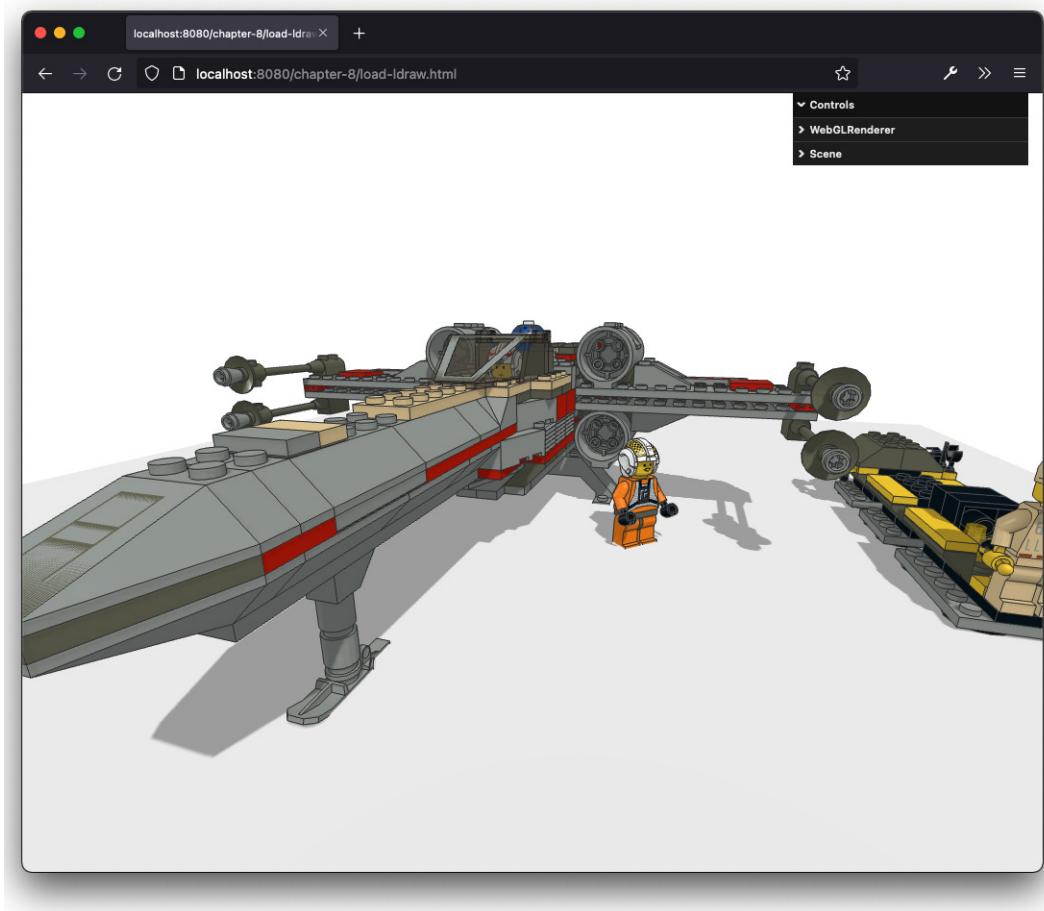

Figure 8.11 – LEGO X-Wing Fighter

If you want to explore more models, you can download them from the LDraw repository: <https://omr.1draw.org/>.

Loading voxel-based models

Another interesting approach to creating 3D models is by using voxels. This allows you to build models using small cubes and render them using Three.js. For instance, you can create Minecraft structures outside of Minecraft using such a tool and import them into Minecraft at a later time. A free tool to experiment with voxels is MagicaVoxel (<https://ephtracy.github.io/>). This tool allows you to create voxel models such as this:

Figure 8.12 – Example model created with MagicaVoxel

The interesting part is that you can easily import these models in Three.js using the VOXLoader loader, like so:

```
new VOXLoader().loadAsync('/assets/models/vox/monu9.vox') .  
then((chunks) => {  
    const group = new THREE.Group()  
    for (let i = 0; i < chunks.length; i++) {  
        const chunk = chunks[i]  
        const mesh = new VOXMESH(chunk)  
        mesh.castShadow = true  
        mesh.receiveShadow = true  
        group.add(mesh)  
    }  
    group.scale.setScalar(0.1)  
    scene.add(group)  
})
```

In the `models` folder, you can find a couple of vox models. The following screenshot shows what it looks like loaded with Three.js:

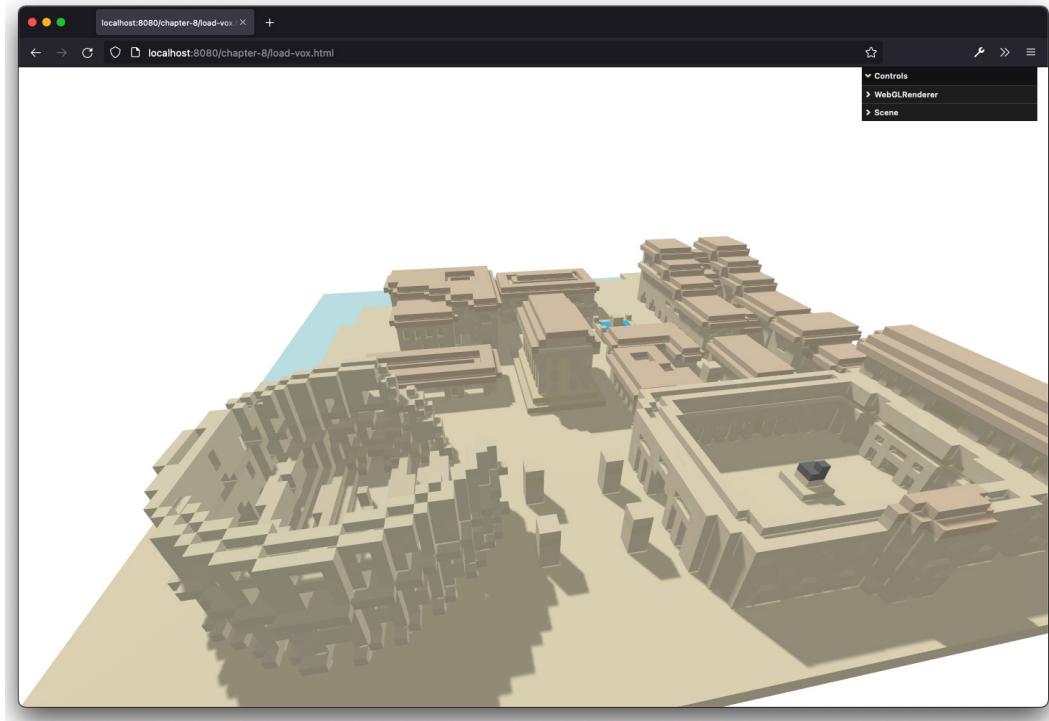

Figure 8.13 – Vox model loading with Three.js

The next loader is another very specific one. We'll look at how to render proteins from PDB format.

Showing proteins from PDB

The PDB website (www.rcsb.org) contains detailed information about many different molecules and proteins. Besides an explanation of these proteins, it also provides a way to download the structure of these molecules in PDB format. Three.js provides a loader for files specified in the PDB format. In this section, we'll give an example of how you can parse PDB files and visualize them with Three.js.

With this loader included, we're going to create the following 3D model of the molecule description provided (see the `load-pdb.html` example):

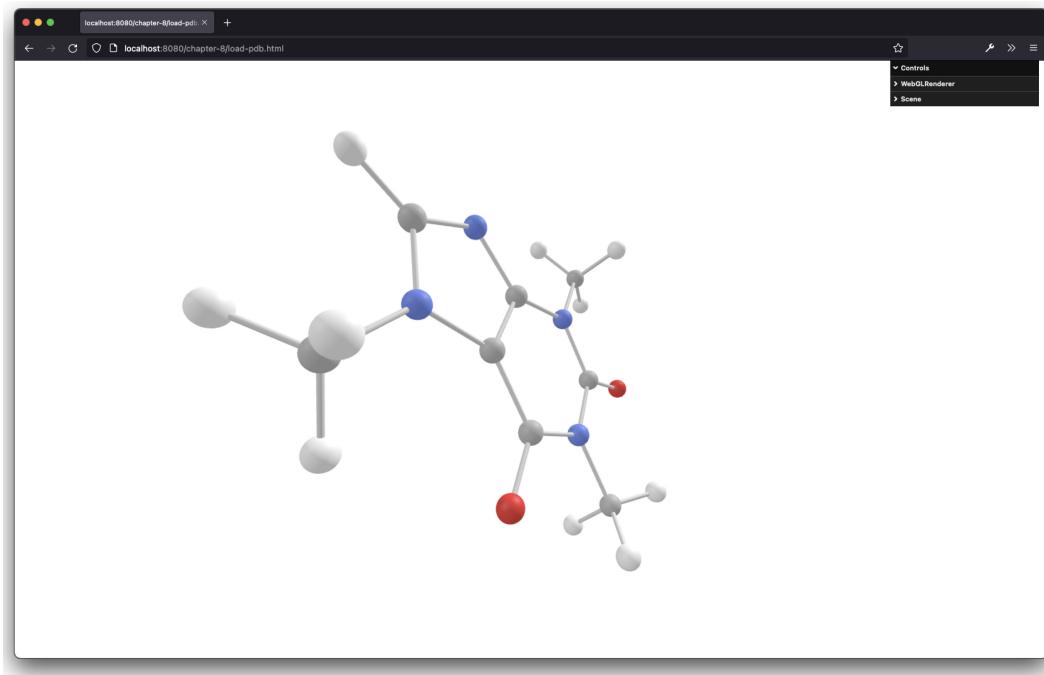

Figure 8.14 – Visualizing a protein using Three.js and PDBLoader

Loading a PDB file is done in the same manner as the previous formats, as follows:

```
PDBLoader().loadAsync('/assets/models/molecules/caffeine.pdb').  
then((geometries) => {  
    const group = new THREE.Object3D()  
    // create the atoms  
    const geometryAtoms = geometries.geometryAtoms  
  
    for (let i = 0; i < geometryAtoms.attributes.  
        position.count; i++) {  
        let startPosition = new THREE.Vector3()  
        startPosition.x = geometryAtoms.attributes.  
            position.getX(i)  
        startPosition.y = geometryAtoms.attributes.  
            position.getY(i)  
        startPosition.z = geometryAtoms.attributes.position.getZ(i)  
        let color = new THREE.Color()
```

```
color.r = geometryAtoms.attributes.color.getX(i)
color.g = geometryAtoms.attributes.color.getY(i)
color.b = geometryAtoms.attributes.color.getZ(i)
let material = new THREE.MeshPhongMaterial({
    color: color
})
let sphere = new THREE.SphereGeometry(0.2)
let mesh = new THREE.Mesh(sphere, material)
mesh.position.copy(startPosition)
group.add(mesh)
}
// create the bindings
const geometryBonds = geometries.geometryBonds
for (let j = 0; j <
    geometryBonds.attributes.position.count; j += 2) {
    let startPosition = new THREE.Vector3()
    startPosition.x = geometryBonds.attributes.
        position.getX(j)
    startPosition.y = geometryBonds.attributes.position.
        getY(j)
    startPosition.z = geometryBonds.attributes.position.
        getZ(j)
    let endPosition = new THREE.Vector3()
    endPosition.x = geometryBonds.attributes.position.
        getX(j + 1)
    endPosition.y = geometryBonds.attributes.position.
        getY(j + 1)
    endPosition.z = geometryBonds.attributes.position.
        getZ(j + 1)
    // use the start and end to create a curve, and use the
    // curve to draw
    // a tube, which connects the atoms
    let path = new THREE.CatmullRomCurve3([startPosition,
        endPosition])
    let tube = new THREE.TubeGeometry(path, 1, 0.04)
    let material = new THREE.MeshPhongMaterial({
```

```
    color: 0xcccccc
  })
  let mesh = new THREE.Mesh(tube, material)
  group.add(mesh)
}
group.scale.set(0.5, 0.5, 0.5)
scene.add(group)
})
```

As you can see from this example code, we instantiate a `THREE.PDBLoader` object and pass in the model file we want to load, and once the model is loaded, we process it. In this case, the model consists of two properties: `geometryAtoms` and `geometryBonds`. The position attributes from `geometryAtoms` contain the positions of the individual atoms, and the color attributes can be used to color the individual atoms. For a link between the atoms, `geometryBonds` is used.

Based on the position and color, we create a `THREE.Mesh` object and add it to a group:

```
let sphere = new THREE.SphereGeometry(0.2)
let mesh = new THREE.Mesh(sphere, material)
mesh.position.copy(startPosition)
group.add(mesh)
```

With regard to the connection between the atoms, we follow the same approach. We get the start and end positions of the connection and use those to draw the connection:

```
let path = new THREE.CatmullRomCurve3([startPosition,
  startPosition])
let tube = new THREE.TubeGeometry(path, 1, 0.04)
let material = new THREE.MeshPhongMaterial({
  color: 0xcccccc
})
let mesh = new THREE.Mesh(tube, material)
group.add(mesh)
```

For the connection, we first create a 3D path using `THREE.CatmullRomCurve3`. This path is used as input for `THREE.TubeGeometry` and is used to create a connection between the atoms. All the connections and atoms are added to a group, and this group is added to the scene. There are many models you can download from PDB. For instance, the following screenshot shows the structure of a diamond:

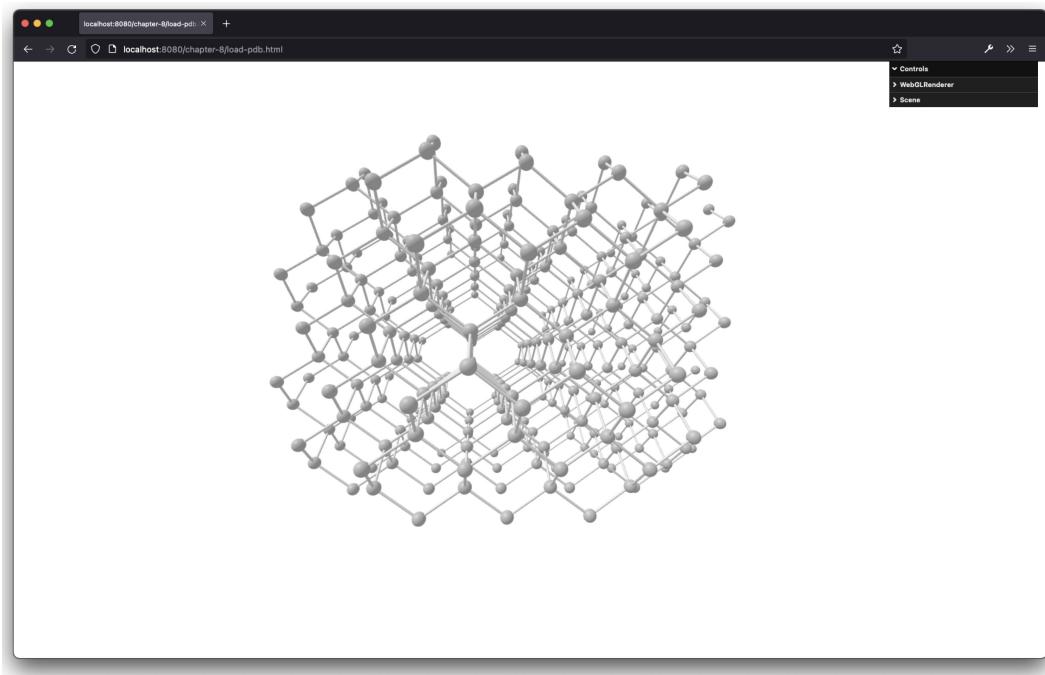

Figure 8.15 – The structure of a diamond

In the next section, we're looking at the support Three.js has for the PLY model, which can be used to load point cloud data.

Loading a point cloud from a PLY model

Working with the PLY format isn't that much different than the other formats. You include the loader and handle the loaded model. For this last example, however, we're going to do something different. Instead of rendering the model as a mesh, we'll use the information from this model to create a particle system (see the `load-ply.html` example in the following screenshot):

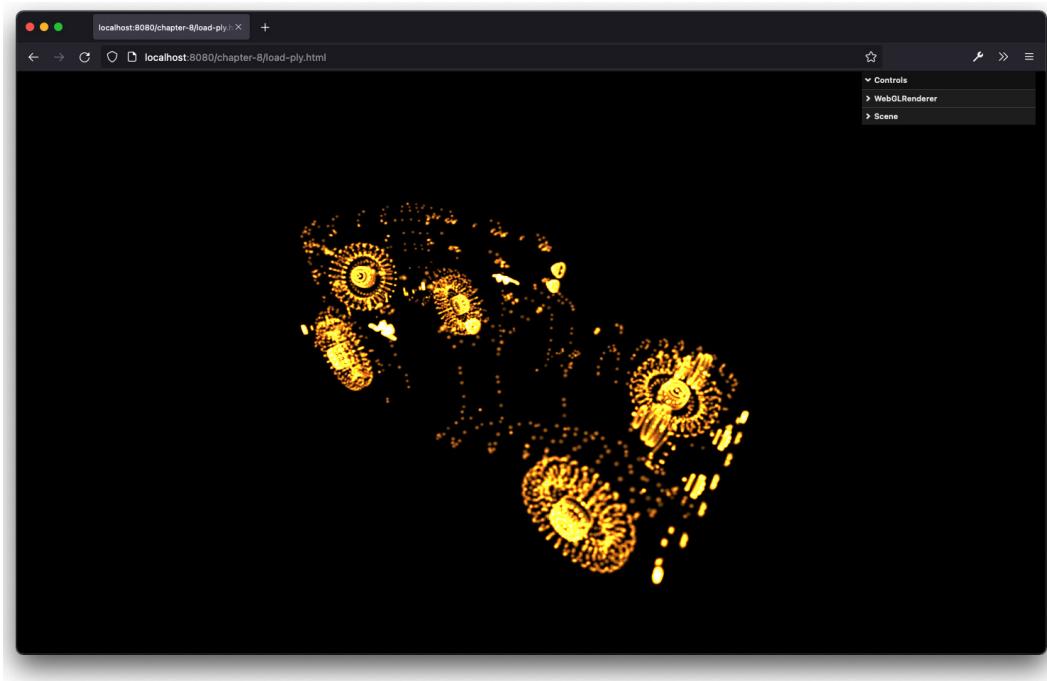

Figure 8.16 – Point cloud loaded from a PLY model

The JavaScript code to render the preceding screenshot is actually very simple; it looks like this:

```
const texture = new THREE.TextureLoader().load('/assets
/textures/particles/glow.png')
const material = new THREE.PointsMaterial({
  size: 0.15,
  vertexColors: false,
  color: 0xffffffff,
  map: texture,
  depthWrite: false,
  opacity: 0.1,
  transparent: true,
  blending: THREE.AdditiveBlending
})
return new PLYLoader().loadAsync('/assets/
models/carcloud/carcloud.ply').then((model) => {
  const points = new THREE.Points(model, material)
```

```

    points.scale.set( 0.7, 0.7, 0.7)
    scene.add(points)
}

```

As you can see, we use THREE.PLYLoader to load the model and use this geometry as input for THREE.Points. The material we use is the same as what we used for the last example in *Chapter 7, Points and Sprites*. As you can see, with Three.js, it is very easy to combine models from various sources and render them in different ways, all with a few lines of code.

Other loaders

At the beginning of this chapter, in the *Loading geometries from external resources* section, we showed you a list of all the different loaders provided by Three.js. We've provided examples of all these in the sources for chapter-8:

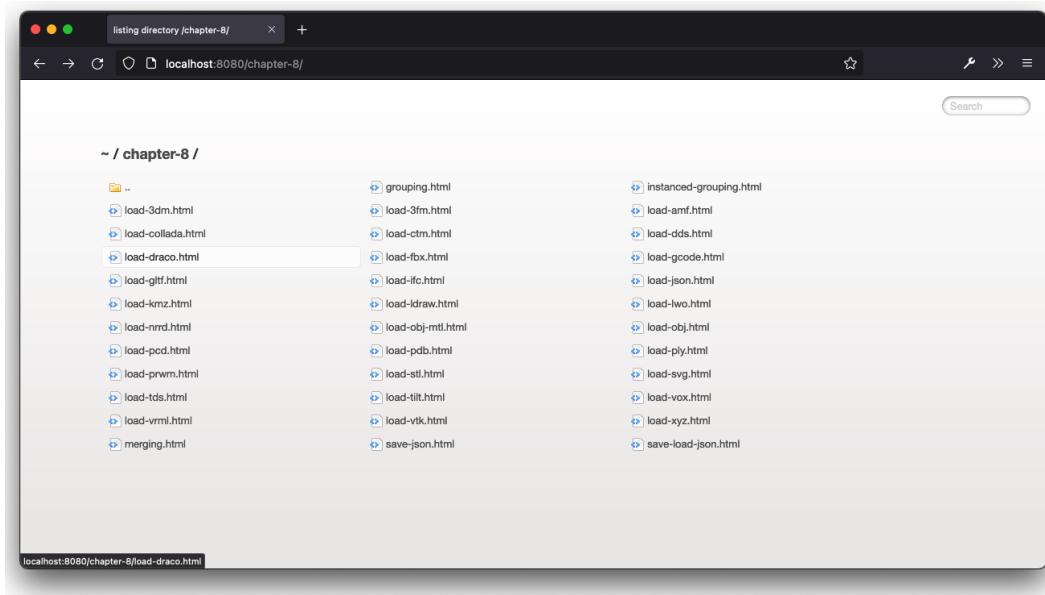

Figure 8.17 – Directory showing examples of all the loaders

The source code for all these loaders follows the same patterns as we've seen for the loaders we have explained in this chapter. Just load the model, determine which part of the loaded model you want to show, make sure scaling and positions are correct, and add it to the scene.

Summary

Using models from external sources isn't that hard to do in Three.js, especially for simple models—you only have to take a few easy steps.

When working with external models, or creating them using grouping and merging, it is good to keep a couple of things in mind. The first thing you need to remember is that when you group objects, they remain available as individual objects. Transformations applied to the parent also affect the children, but you can still transform the children individually. Besides grouping, you can also merge geometries together. With this approach, you lose the individual geometries and get a single new geometry. This is especially useful when you're dealing with thousands of geometries you need to render and you're running into performance issues. The final approach if you want to control a large number of meshes of the same geometry is to use a `THREE.InstancedMesh` object or a `THREE.InstancedBufferGeometry` object, which allows you to position and transform the individual meshes, but still get great performance.

Three.js supports a large number of external formats. When using these format loaders, it's a good idea to look through the source code and add `console.log` statements to determine what the data loaded really looks like. This will help you to understand the steps you need to take to get the correct mesh and set it to the correct position and scale. Often, when the model doesn't show correctly, this is caused by its material settings. It could be that incompatible texture formats are used, opacity is incorrectly defined, or the format contains incorrect links to the texture images. It is usually a good idea to use a test material to determine whether the model itself is loaded correctly and log the loaded material to the JavaScript console to check for unexpected values.

If you want to reuse your own scenes or models, you can simply export these by just calling the `asJSON` function and loading them again with `ObjectLoader`.

The models you worked with in this chapter, and in the previous chapters, are mostly static models. They aren't animated, don't move around, and don't change shape. In *Chapter 9*, you'll learn how you can animate your models to make them come to life. Besides animations, the next chapter will also explain the various camera controls provided by Three.js. With a camera control, you can move, pan, and rotate the camera around your scene.

9

Animation and Moving the Camera

In the previous chapters, we saw some simple animations, but nothing too complex. In *Chapter 1, Creating Your First 3D Scene with Three.js*, we introduced the basic rendering loop, and in the chapters following that, we used that to rotate some simple objects and show a couple of other basic animation concepts.

In this chapter, we're going to look in more detail at how animation is supported by Three.js. We will look at the following four subjects:

- Basic animations
- Working with the camera
- Morphing and skeleton animation
- Creating animations using external modes

We will start by covering the basic concepts behind animations.

Basic animations

Before we look at the examples, let's do a quick recap of what was shown in *Chapter 1*, on the render loop. To support animations, we need to tell Three.js to render the scene every so often. For this, we use the standard HTML5 `requestAnimationFrame` functionality, as follows:

```
function animate() {  
    requestAnimationFrame(animate);  
    renderer.render(scene, camera);  
}  
animate();
```

With this code, we only need to call the `render()` function once we've initialized the scene. In the `render()` function itself, we use `requestAnimationFrame` to schedule the next rendering. This way, the browser will make sure the `render()` function is called at the correct interval (usually around 60 times or 120 times a second). Before `requestAnimationFrame` was added to browsers, `setInterval(function, interval)` or `setTimeout(function, interval)` was used. These would call the specified function once every set interval.

The problem with this approach is that it doesn't take into account what else is going on. Even if your animation isn't shown or is in a hidden tab, it is still called and is still using resources. Another issue is that these functions update the screen whenever they are called, and not when it is the best time for the browser, which results in higher CPU usage. With `requestAnimationFrame`, we don't tell the browser when it needs to update the screen; we ask the browser to run the supplied function when it's most opportune. Usually, this results in a frame rate of about 60 or 120 FPS (depending on your hardware). With `requestAnimationFrame`, your animations will run more smoothly and will be more CPU- and GPU-friendly, and you don't have to worry about timing issues.

In the next section, we'll start with creating a simple animation.

Simple animations

With this approach, we can very easily animate objects by changing their `rotation`, `scale`, `position`, `material`, `vertices`, `faces`, and anything else you can imagine. In the next render loop, Three.js will render the changed properties. A very simple example, based on the one we already saw in *Chapter 7, Points and Sprites*, is available in `01-basic-animations.html`. The following screenshot shows this example:

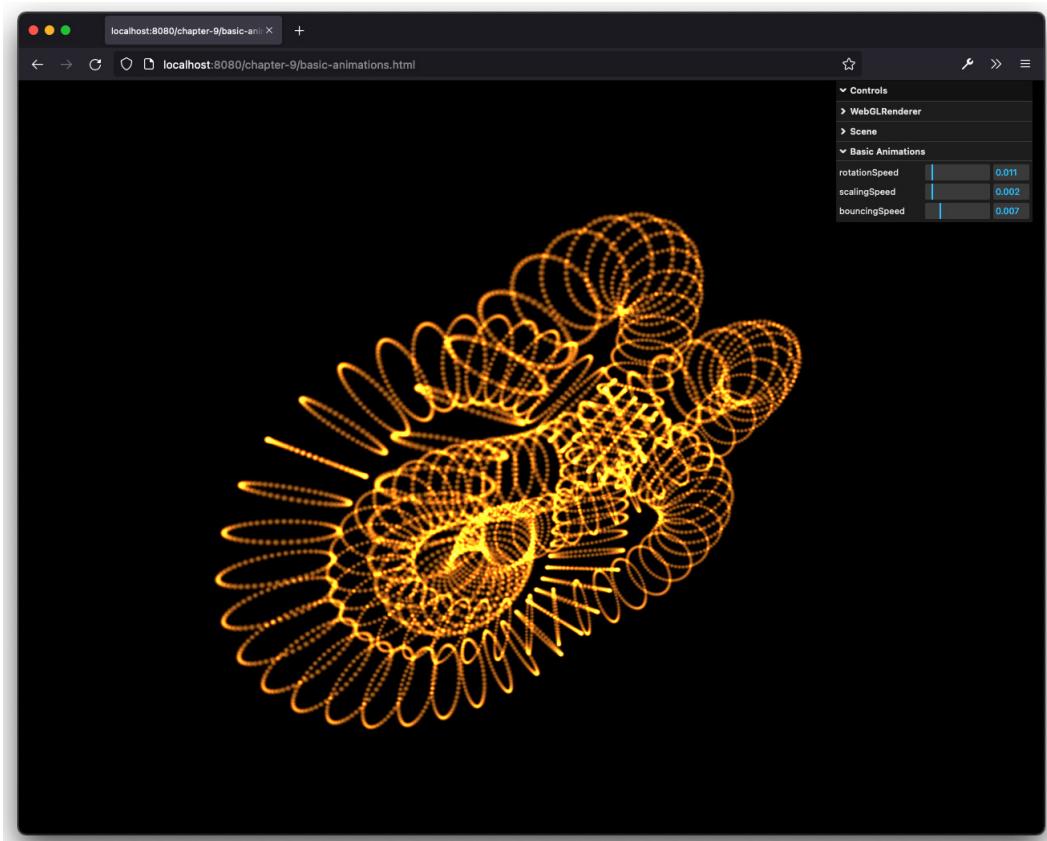

Figure 9.1 – Animation after changing its properties

The render loop for this is very simple. First, we initialize the various properties on the `userData` object, which is a place for custom data stored in the `THREE.Mesh` itself, and then update these properties on the mesh, using the data we defined on the `userData` object. In the animation loop, just change the rotation, position, and the scale based on these properties, and `Three.js` handles the rest. Here's how we do this:

```
const geometry = new THREE.TorusKnotGeometry(2, 0.5, 150, 50,  
3, 4)  
const material = new THREE.PointsMaterial({  
    size: 0.1,  
    vertexColors: false,  
    color: 0xffffffff,  
    map: texture,  
    depthWrite: false,
```

```
    opacity: 0.1,
    transparent: true,
    blending: THREE.AdditiveBlending
})
const points = new THREE.Points(geometry, material)
points.userData.rotationSpeed = 0
points.userData.scalingSpeed = 0
points.userData.bouncingSpeed = 0
points.userData.currentStep = 0
points.userData.scalingStep = 0
// in the render loop
function render() {
    const rotationSpeed = points.userData.rotationSpeed
    const scalingSpeed = points.userData.scalingSpeed
    const bouncingSpeed = points.userData.bouncingSpeed
    const currentStep = points.userData.currentStep
    const scalingStep = points.userData.scalingStep
    points.rotation.x += rotationSpeed
    points.rotation.y += rotationSpeed
    points.rotation.z += rotationSpeed
    points.userData.currentStep = currentStep + bouncingSpeed
    points.position.x = Math.cos(points.userData.currentStep)
    points.position.y = Math.abs(Math.sin
        (points.userData.currentStep)) * 2
    points.userData.scalingStep = scalingStep + scalingSpeed
    var scaleX = Math.abs(Math.sin(scalingStep * 3 + 0.5 *
        Math.PI))
    var scaleY = Math.abs(Math.cos(scalingStep * 2))
    var scaleZ = Math.abs(Math.sin(scalingStep * 4 + 0.5 *
        Math.PI))
    points.scale.set(scaleX, scaleY, scaleZ)
}
```

There's nothing spectacular here, but it nicely shows the concept behind the basic animations we will discuss in this book. We just change the `scale`, `rotation`, and `position` properties and Three.js does the rest.

In the next section, we'll take a quick sidestep. Besides animations, an important aspect that you'll quickly run into when working with Three.js in more complex scenes is the ability to select objects on the screen using the mouse.

Selecting and moving objects

Even though not directly related to animations, since we'll be looking at cameras and animations in this chapter, knowing how to select and move objects is a nice addition to the subjects explained in this chapter. Here, we will show you how to do the following:

- Select an object from a scene using the mouse
- Drag an object around the scene with the mouse

We'll start by looking at the steps you need to take to select an object.

Selecting objects

First, open the `selecting-objects.html` example, where you'll see the following:

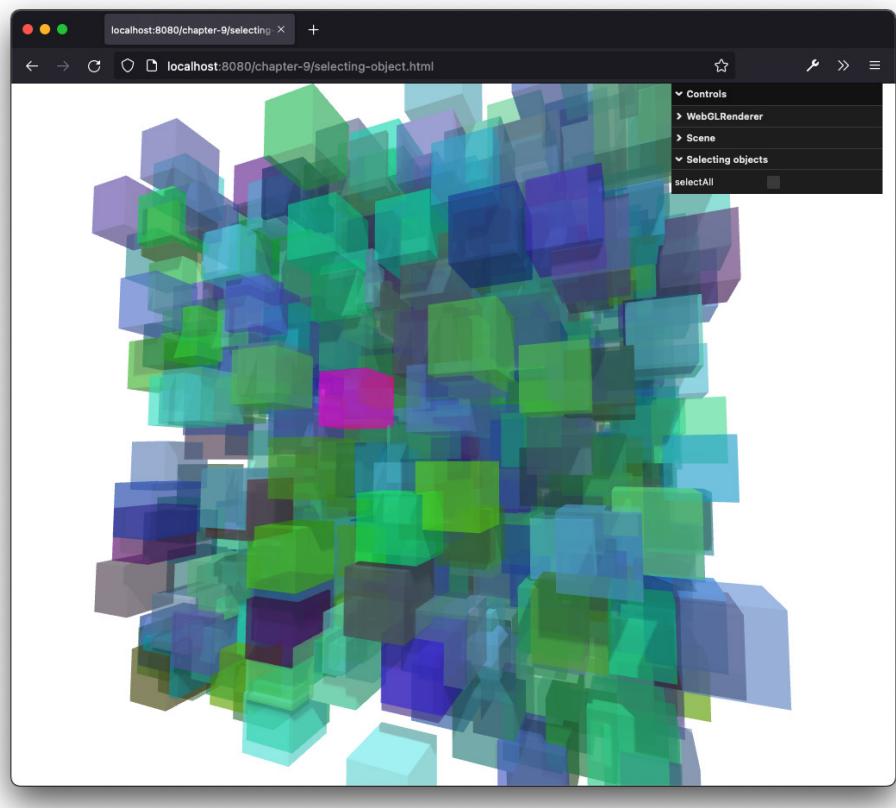

Figure 9.2 – Randomly placed cubes that can be selected with the mouse

When you move the mouse around the scene, you'll see that whenever your mouse hits an object, that object is highlighted. You can easily create this by using a `THREE.Raycaster`. A raycaster will look at your current camera and cast a ray from the camera to your mouse's position. Based on that, it can calculate which object is hit based on the position of the mouse. To accomplish this, we need to take the following steps:

- Create an object that keeps track of where the mouse is pointing at
- Whenever we move the mouse, update that object
- In the render loop, use this updated information to see which `Three.js` object we're pointing at

This is shown in the following code fragment:

```
// initially set the position to -1, -1
let pointer = {
  x: -1,
  y: -1
}
// when the mouse moves update the point
document.addEventListener('mousemove', (event) => {
  pointer.x = (event.clientX / window.innerWidth) * 2 - 1
  pointer.y = -(event.clientY / window.innerHeight) * 2 + 1
})
// an array containing all the cubes in the scene
const cubes = ...
// use in the render loop to determine the object to highlight
const raycaster = new THREE.Raycaster()
function render() {
  raycaster.setFromCamera(pointer, camera)
  const cubes = scene.getObjectByName('group').children
  const intersects = raycaster.intersectObjects(cubes)
  // do something with the intersected objects
}
```

Here, we are using `THREE.Raycaster` to determine which objects intersect the position of the mouse, from the point of the camera. The result (`intersects`, in the preceding example) contains all the cubes that intersected our mouse because the ray is cast from the camera's position through to the end of the camera's range. The first one in this array is the one that we're hovering over, and the other values in this array (if any) point to objects behind the first mesh. `THREE.Raycaster` also provides other information about exactly where you hit the object:

```

▼ Object { distance: 4.664662523367478, point: {...}, object: {...}, uv: {...}, face: {...}, faceIndex: 5 }
  distance: 4.664662523367478
  ▶ face: Object { a: 10, b: 11, c: 9, ... }
    faceIndex: 5
  ▶ object: Object { isObject3D: true, uuid: "e23bd878-04ca-410e-9243-34a5c3942a9d", type: "Mesh", ... }
  ▶ point: Object { x: -2.313002671343307, y: -1.5223130404106855, z: 5.019996313310928 }
  ▶ uv: Object { x: 0.4162358244594293, y: 0.20423586731817525 }
  ▶ <prototype>: Object { ... }

```

Figure 9.3 – Additional information from the raycaster

Here, we clicked on the `face` object. `faceIndex` points to the face of the mesh that was selected. The `distance` value is measured from the camera to the clicked object, and `point` is the exact position on the mesh where it was clicked. Finally, we have the `uv` value, which determines, when using textures, where the point that was clicked appears on the 2D texture (ranging from 0 to 1; more information on `uv` can be found in *Chapter 10, Loading and Working With Textures*).

Dragging objects

Besides selecting an object, a common requirement is being able to drag and move objects around. Three.js also provides default support for this. If you open the `dragging-objects.html` example in your browser, you'll see a similar scene to the one shown in *Figure 9.2*. This time, when you click on an object, you can drag it around the scene:

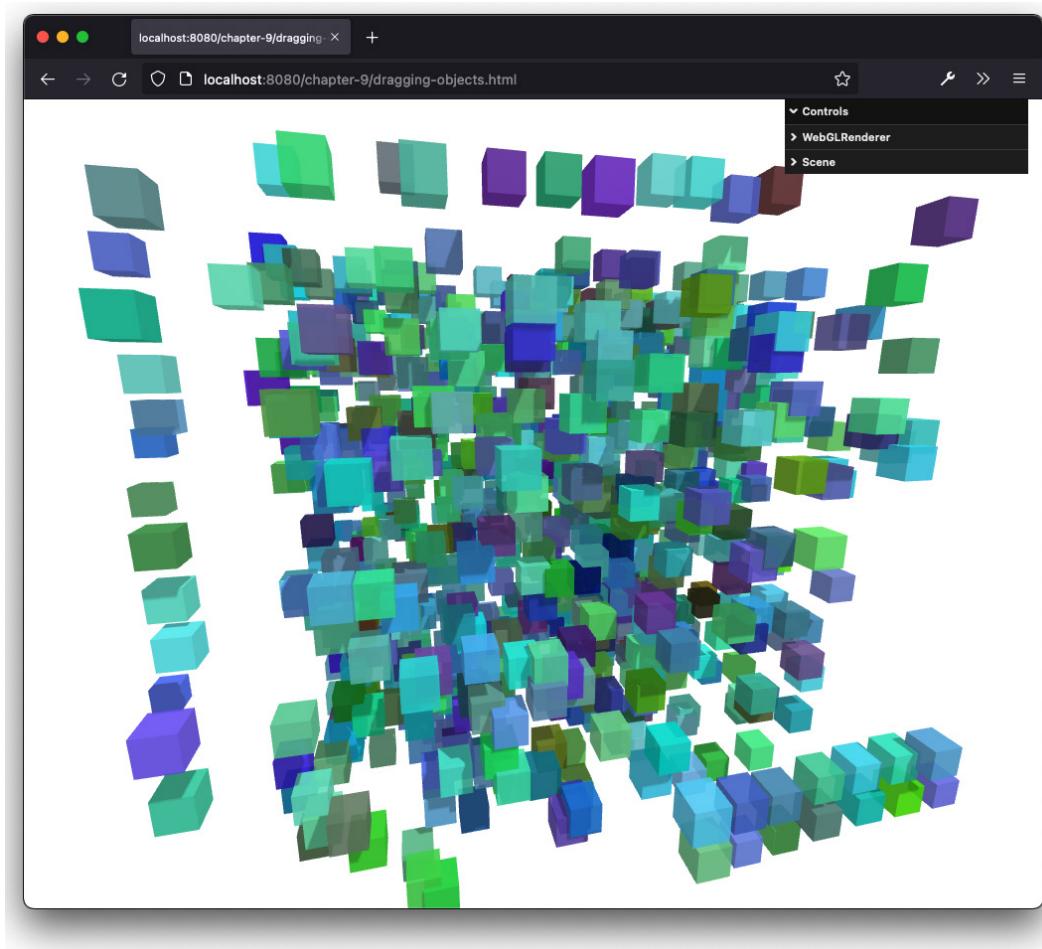

Figure 9.4 – Dragging an object around the scene using the mouse

To support dragging objects, Three.js uses something called `DragControls`. This handles everything and provides convenient callbacks whenever the dragging starts and stops. The code to accomplish this is shown here:

```
const orbit = new OrbitControls(camera, renderer.domElement)
orbit.update()

const controls = new DragControls(cubes, camera, renderer.
domElement)

controls.addEventListener('dragstart', function (event) {
    orbit.enabled = false
    event.object.material.emissive.set(0x33333)
})

controls.addEventListener('dragend', function (event) {
    orbit.enabled = true
    event.object.material.emissive.set(0x000000)
})
```

It is as simple as that. Here, we added `DragControls` and passed in the elements that can be dragged (in our case, all of the randomly placed cubes). Then, we added two event listeners. The first one, `dragstart`, is called when we start dragging a cube, whereas `dragend` is called when we stop dragging an object. In this example, when we start dragging, we disable `OrbitControls` (which allows us to use the mouse to look around the scene) and change the color of the selected object. Once we stop dragging, we change the color of the object back and enable `OrbitControls` again.

There is also a somewhat more advanced version of `DragControls` available called `TransformControls`. We won't go into the details of this control, but it allows you to use a simple UI to transform the properties of a mesh. You can find an example of this control when you open `transform-controls-html` in your browser:

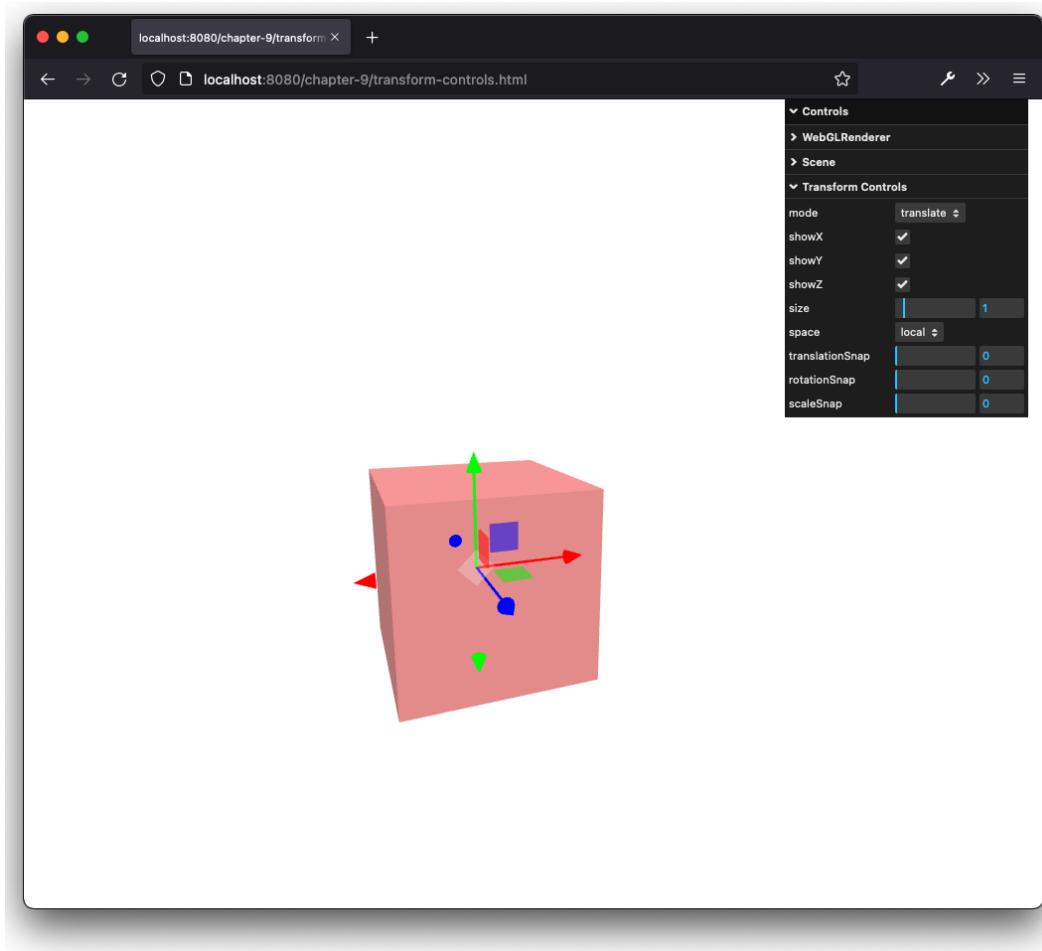

Figure 9.5 – Transform controls allow you to change the properties of a mesh

If you click on the various parts of this control, you can easily change the shape of the cube:

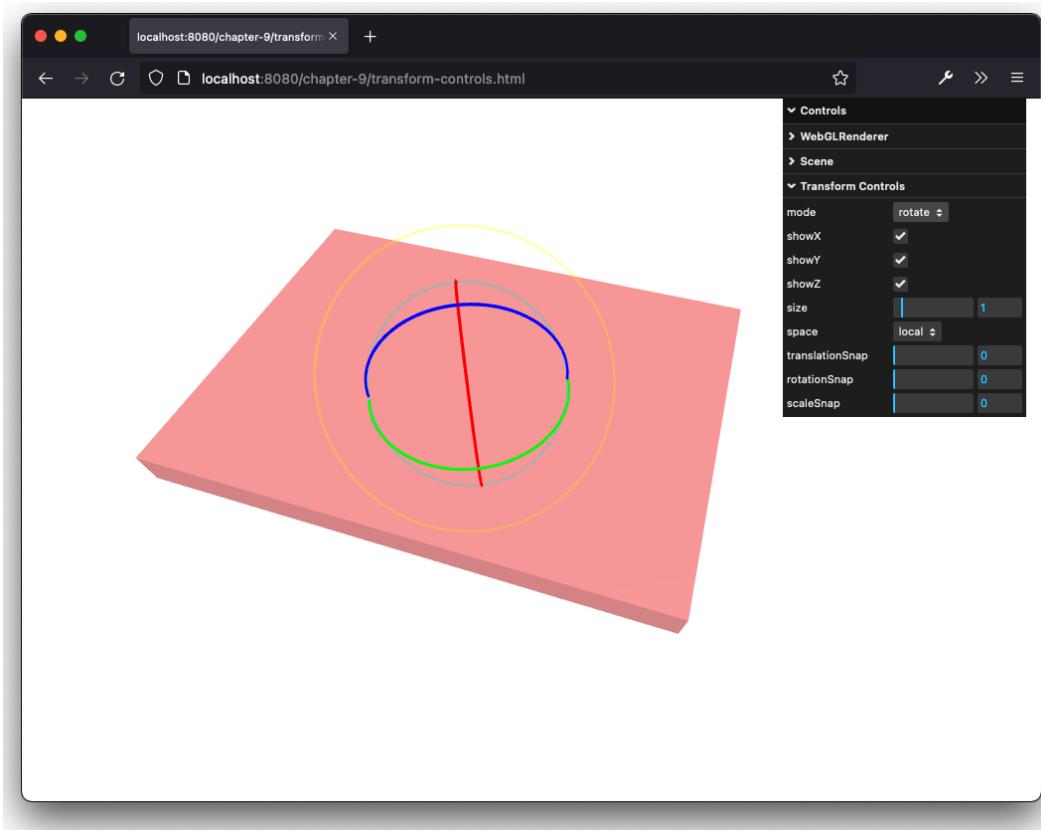

Figure 9.6 – Shape modified using transform controls

For the final example in this chapter, we'll show you how you can use an alternative way of modifying the properties of an object (as we saw in the first example of this chapter) by using a tweening library.

Animating with Tween.js

Tween.js is a small JavaScript library that you can download from <https://github.com/sole/tween.js/> and that you can use to easily define the transition of a property between two values. All the intermediate points between the start and end values are calculated for you. This process is called **tweening**. For instance, you can use this library to change the x position of a mesh from 10 to 3 in 10 seconds, as follows:

```
const tween = new TWEEN.Tween({x: 10}).to({x: 3}, 10000)
    .easing(TWEEN.Easing.Elastic.InOut)
    .onUpdate( function () {
```

```
// update the mesh
})
```

Alternatively, you can create a separate object and pass that into the mesh you want to work with:

```
const tweenData = {
  x: 10
}
new TWEEN.Tween(tweenData)
  .to({ x: 3 }, 10000)
  .yoyo(true)
  .repeat(Infinity)
  .easing(TWEEN.Easing.Bounce.InOut)
  .start()
mesh.userData.tweenData = tweenData
```

У цьому прикладі ми створили TWEEN.Tween. Ця анімація забезпечить зміну властивості x з 10 на 3 протягом 10 000 мілісекунд. Tween.js також дозволяє визначити, як ця властивість змінюється з часом. Це можна зробити за допомогою лінійних, квадратичних або будь-яких інших можливостей (повний огляд див. http://sole.github.io/tween.js/examples/03_graphs.html). Значення змінюється з часом завдяки процесу, який називається easing. За допомогою Tween.js ви налаштовуєте це за допомогою функції easing(). Ця бібліотека також надає додаткові способи керування тим, як виконується це ослаблення. Наприклад, ми можемо встановити, як часто має повторюватися ослаблення (repeat(10)) і чи хочемо ми отримати ефект йойо (це означає, що ми переходимо від 10 до 3 і назад до 10 у цьому прикладі). Використовувати цю бібліотеку разом із Three.js дуже просто. Якщо відкрити анимацію.html, ви побачите бібліотеку Tween.js у дії. На наступному знімку екрана показано нерухоме зображення прикладу:

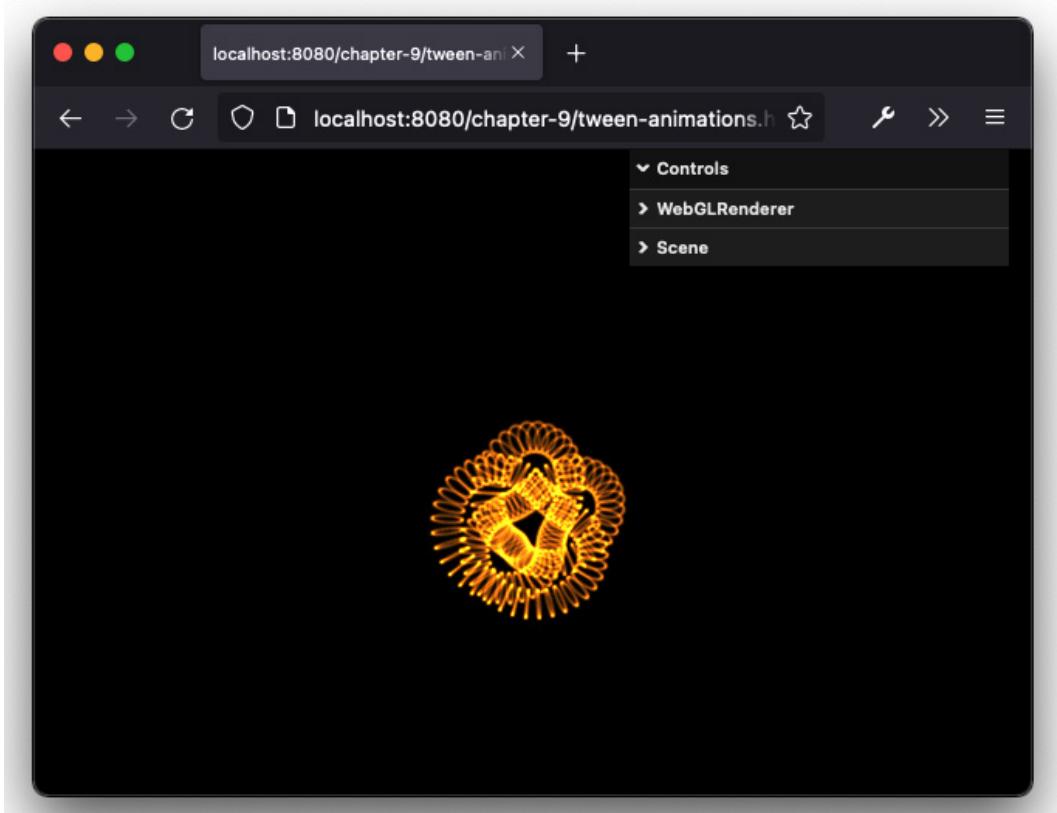

Figure 9.7 – Tweening a point system halfway through the action

We'll use the Tween.js library to move this to a single point using a specific `easing()`, which at a certain point looks as follows:

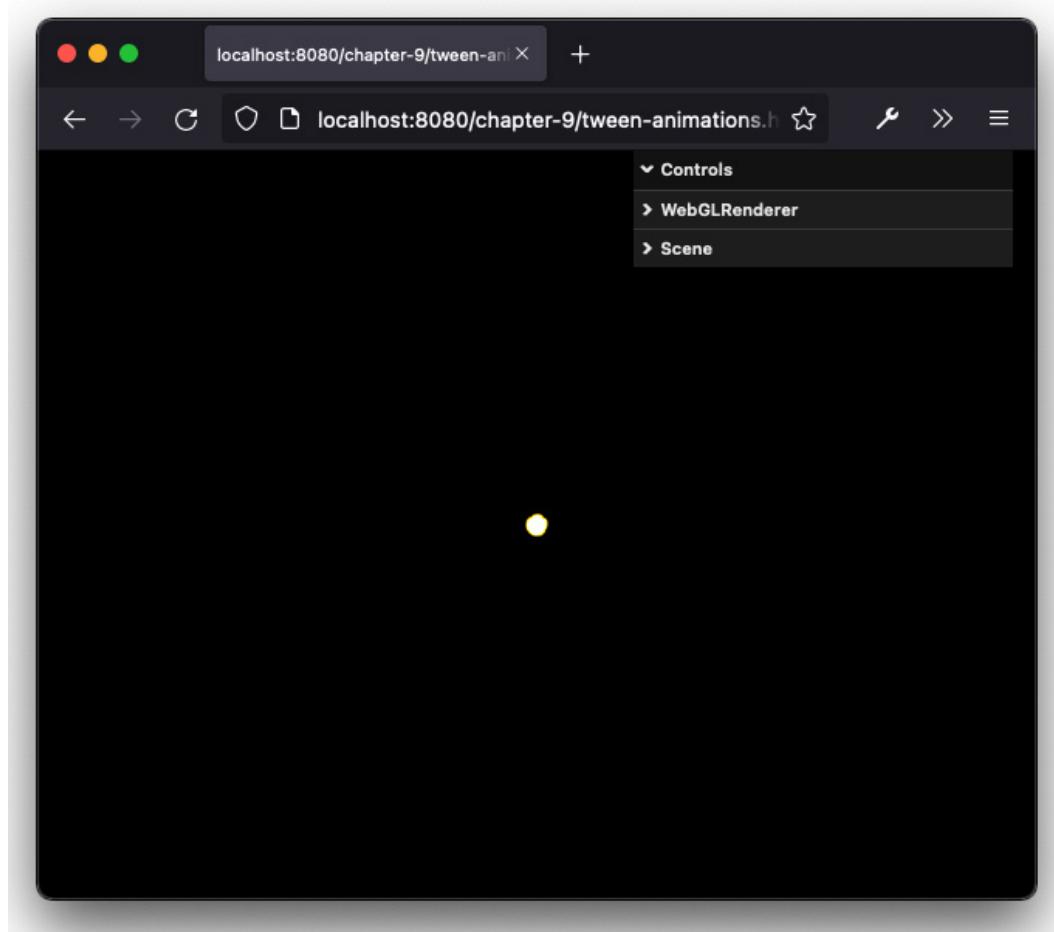

Figure 9.8 – Tweening a point when everything is merged into a single point

In this example, we've taken a point cloud from *Chapter 7*, and created an animation where all the points slowly move down to the center. The position of these particles is set by using a tween created with the Tween.js library, as follows:

```
const geometry = new THREE.TorusKnotGeometry(2, 0.5, 150, 50,  
3, 4)  
geometry.setAttribute('originalPos', geometry.
```

```
attributes['position'].clone())
const material = new THREE.PointsMaterial(..)
const points = new THREE.Points(geometry, material)
const tweenData = {
  pos: 1
}
new TWEEN.Tween(tweenData)
  .to({ pos: 3 }, 10000)
  .yoyo(true)
  .repeat(Infinity)
  .easing(TWEEN.Easing.Bounce.InOut)
  .start()
points.userData.tweenData = tweenData
// in the render loop
const originalPosArray = points.geometry.attributes.
originalPos.array
const positionArray = points.geometry.attributes.position.array
TWEEN.update()
for (let i = 0; i < points.geometry.attributes.position.count;
i++) {
  positionArray[i * 3] = originalPosArray[i * 3] * points.
userData.tweenData.pos
  positionArray[i * 3 + 1] = originalPosArray[i * 3 + 1] *
points.userData.tweenData.pos
  positionArray[i * 3 + 2] = originalPosArray[i * 3 + 2] *
points.userData.tweenData.pos
}
points.geometry.attributes.position.needsUpdate = true
```

With this piece of code, we created a tween that transitions a value from 1 to 0 and back again. To use the value from the tween, we have two different options: we can use the `onUpdate` function provided by this library to call a function with the updated values, whenever the tween is updated (which is done by calling `TWEEN.update()`), or we can directly access the updated values. In this example, we used the latter approach.

Before we look at the changes we need to make in the render function, we must perform one additional step after we load the model. We want to tween between the original values to zero and back again. For this, we need to store the original positions of the vertices somewhere. We can do this by copying the starting positions array:

```
geometry.setAttribute('originalPos', geometry.  
attributes['position'].clone())
```

Now, whenever we want to access the original position, we can look at the `originalPos` attribute on the geometry. Now, we can just use the value from the tween to calculate the new positions of each of the vertices. We can do this like so in the render loop:

```
const originalPosArray = points.geometry.attributes.  
originalPos.array  
const positionArray = points.geometry.attributes.position.array  
for (let i = 0; i < points.geometry.attributes.position.count;  
i++) {  
    positionArray[i * 3] = originalPosArray[i * 3] * points.  
userData.TweenData.pos  
    positionArray[i * 3 + 1] = originalPosArray[i * 3 + 1] *  
points.userData.TweenData.pos  
    positionArray[i * 3 + 2] = originalPosArray[i * 3 + 2] *  
points.userData.TweenData.pos  
}  
points.geometry.attributes.position.needsUpdate = true
```

With these steps in place, the tween library will take care of positioning the various points on the screen. As you can see, using this library is much easier than having to manage the transitions yourself. Besides animating and changing objects, we can also animate a scene by moving the camera around. In the previous chapters, we did this a couple of times by manually updating the position of the camera. Three.js also provides several additional ways of updating the camera.

Working with the camera

Three.js has several camera controls you can use to control the camera throughout a scene. These controls are located in the Three.js distribution and can be found in the `examples/js/controls` directory. In this section, we'll look at the following controls in more detail:

- `ArcballControls`: An extensive control that provides a transparent overlay that you can use to easily move the camera around.
- `FirstPersonControls`: These are controls that behave like those in first-person shooters. You can move around with the keyboard and look around with the mouse.
- `FlyControls`: These are flight simulator-like controls. You can move and steer with the keyboard and the mouse.
- `OrbitControls`: This simulates a satellite in orbit around a specific scene. This allows you to move around with the mouse and keyboard.
- `PointerLockControls`: These are similar to the first-person controls but they also lock the mouse pointer to the screen, making it a great choice for simple games.
- `TrackBallControls`: These are the most-used controls, allowing you to use the mouse (or the trackball) to easily move, pan, and zoom around the scene.

Besides using these camera controls, you can also move the camera yourself by setting its position and changing where it is pointed using the `lookAt()` function.

The first control we'll look at is `ArcballControls`.

ArcballControls

The easiest way to explain how `ArcballControls` works is by looking at an example. If you open up the `arcball-controls.html` example, you'll see a simple scene, like this:

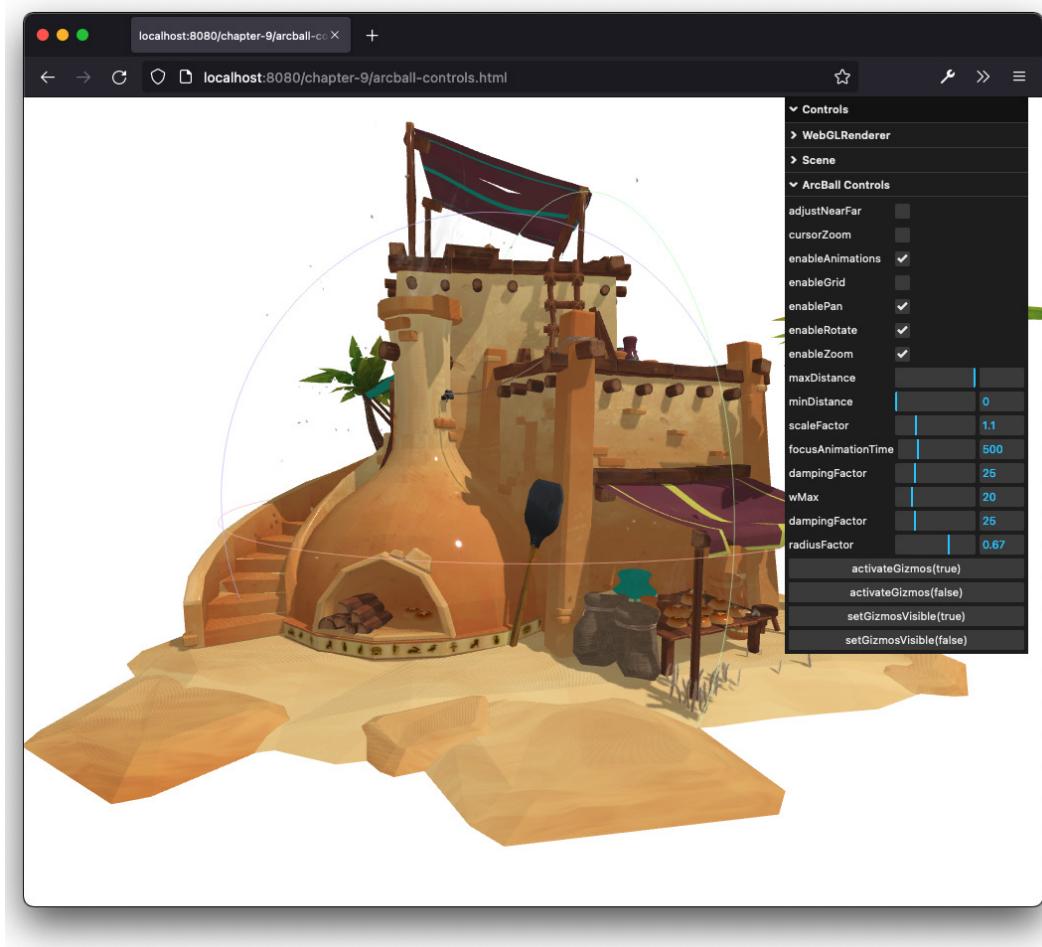

Figure 9.9 – Using ArcballControls to explore a scene

If you look closely at this screenshot, you will see two translucent lines crossing the scene. These are lines provided by `ArcballControls`, which you can use to rotate and pan around the scene. These lines are called **gizmos**. The left mouse button is used to rotate the scene, the right mouse button can be used to pan around, and you can zoom in with the scroll wheel.

Besides this standard functionality, this control also allows you to focus on specific parts of the mesh that is shown. If you double-click on the scene, the camera will focus on that part of the scene. To use this control, all we need to do is instantiate it and pass in the `camera` property, the `domElement` property used by the renderer, and the `scene` property we're looking at:

```
import { ArcballControls } from 'three/examples/jsm/controls/
ArcballControls'
```

```
const controls = new ArcballControls(camera, renderer.  
domElement, scene)  
controls.update()
```

This control is a very versatile one, which can be configured through a set of properties. Most of these properties can be explored in this example by using the menu on the right of this example. For this specific control, we'll dive a bit deeper into the properties and methods provided by this object since it is a versatile control and a good choice when you want to provide a good way for your users to explore your scenes. Let's provide an overview of the properties and the methods provided by this control. First, let's look at the properties:

- `adjustNearFar`: If this is set to `true`, this control will change the camera's `near` and `far` properties when zooming in
- `camera`: The camera that's used when creating this control
- `cursorZoom`: If set to `true`, when zooming in, the zoom will be focused on the position of the cursor
- `dampingFactor`: If `enableAnimations` is set to `true`, this value will determine how quickly an animation stops after an action
- `domElement`: This element is used to list mouse events
- `enabled`: Determines whether this control is enabled or not
- `enableRotate`, `enableZoom`, `enablePan`, `enableGrid`, `enableAnimations`: These properties enable and disable functionality provided by this control
- `focusAnimationTime`: When we double-click and focus on part of the scene, this property determines the duration of the focusing animation
- `maxDistance/minDistance`: How far we can zoom out and in for `PerspectiveCamera`
- `maxZoom/minZoom`: How far we can zoom out and in for `OrthographicCamera`
- `scaleFactor`: How fast we zoom in and out
- `scene`: The scene passed in the constructor
- `radiusFactor`: The size of the “gizmo” relative to the screen's width and height
- `wMax`: How fast we're allowed to rotate the scene

This control also provides several methods to interact or configure it further:

- `activateGizmos (bool)`: If `true`, it highlights the gizmos
- `copyState()`, `pasteState()`: Allows you to copy and paste the state of the controls to the clipboard in JSON
- `saveState()`, `reset()`: Internally saves the current state and uses `reset()` to apply the saved state
- `dispose()`: Removes all parts of this control from the scene, and cleans up any listeners and animations
- `setGizomsVisible (bool)`: Specifies whether to show or hide the gizmos
- `setTbRadius (radiusFactor)`: Updates the `radiusFactor` property and redraws the gizmos
- `setMouseAction (operation, mouse, key)`: Determines which mouse key provides which action
- `unsetMouseAction (mouse, key)`: Clears an assigned mouse action
- `update()`: Whenever the camera properties change, call this to apply these new settings to this control
- `getRayCaster()`: Provides access to `rayCaster`, which is used internally by these controls

`ArcballControls` is a really useful and relatively new addition to Three.js that provides advanced control of the scene using the mouse. If you're looking for a simpler approach, you can use `TrackBallControls`.

TrackBallControls

Using `TrackBallControls` follows the same approach as we saw for `ArcballControls`:

```
import { TrackBallControls } from 'three/examples/jsm/
  controls/TrackBallControls'
const controls = new TrackBallControls(camera, renderer,
  domElement)
```

This time, we just need to pass in the `camera` and `domeElement` properties from the renderer. For the trackball controls to work, we also need to add a `THREE.Clock` and update the render loop, like so:

```
const clock = new THREE.Clock()
function animate() {
    requestAnimationFrame(animate)
    renderer.render(scene, camera)
    controls.update(clock.getDelta())
}
```

In the preceding code snippet, we can see a new Three.js object, `THREE.Clock`. The `THREE.Clock` object can be used to calculate the elapsed time that a specific invocation or rendering loop takes to complete. You can do this by calling the `clock.getDelta()` function. This function will return the elapsed time between this call and the previous call to `getDelta()`. To update the position of the camera, we can call the `TrackBallControls.update()` function. In this function, we need to provide the time that has passed since the last time this update function was called. For this, we can use the `getDelta()` function from the `THREE.Clock` object. You might be wondering why we don't just pass in the frame rate (1/60 seconds) to the update function. The reason is that with `requestAnimationFrame`, we can expect 60 FPS, but this isn't guaranteed. Depending on all kinds of external factors, the frame rate might change. To make sure the camera turns and rotates smoothly, we need to pass in the exact elapsed time.

A working example of this can be found in `trackball-controls-camera.html`. The following screenshot shows a still image of this example:

Figure 9.10 – Using TrackBallControls to control a scene

You can control the camera in the following manner:

- **Left mouse button and move:** Rotate and roll the camera around the scene
- **Scroll wheel:** Zoom in and zoom out
- **Middle mouse button and move:** Zoom in and zoom out
- **Right mouse button and move:** Pan around the scene

There are a couple of properties that you can use to fine-tune how the camera acts. For instance, you can set how fast the camera rotates with the `rotateSpeed` property and disable zooming by setting the `noZoom` property to `true`. In this chapter, we won't go into detail on what each property does as

they are pretty much self-explanatory. For a complete overview of what is possible, look at the source of the `TrackBallControls.js` file, where these properties are listed.

FlyControls

The next control we'll look at is `FlyControls`. With `FlyControls`, you can fly around a scene using controls also found in flight simulators. An example can be found in `fly-controls-camera.html`. The following screenshot shows a still image of this example:

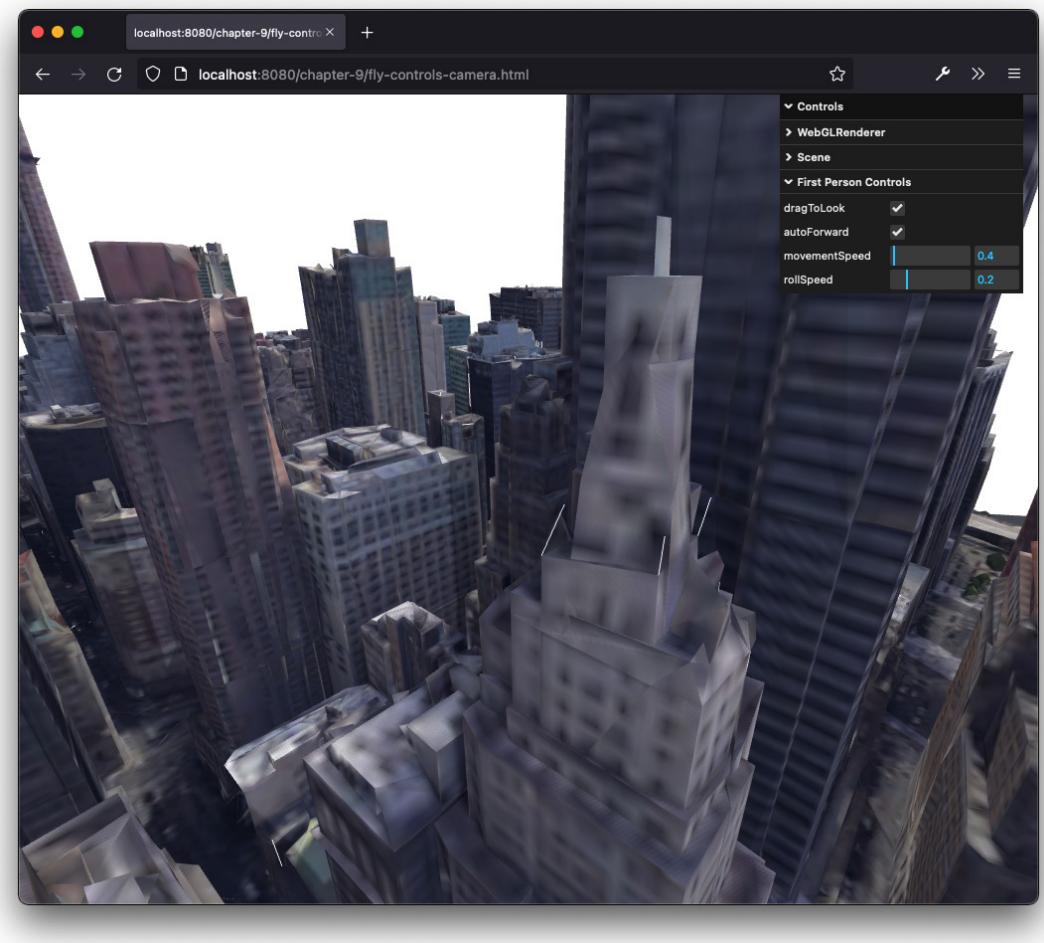

Figure 9.11 – Using FlyControls to fly around a scene

Enabling `FlyControls` works in the same manner as the other controls:

```
import { FlyControls } from 'three/examples/jsm/controls/
```

```
FlyControls'  
const controls = new FlyControls(camera, renderer.domElement)  
const clock = new THREE.Clock()  
function animate() {  
    requestAnimationFrame(animate)  
    renderer.render(scene, camera)  
    controls.update(clock.getDelta())  
}
```

`FlyControls` takes the camera and the renderer's `domElement` as arguments and requires that you call the `update()` function with the elapsed time in the render loop. You can control the camera with `THREE.FlyControls` in the following manner:

- **Left and middle mouse buttons:** Start moving forward
- **Right mouse button:** Move backward
- **Mouse movement:** Look around
- **W:** Start moving forward
- **S:** Move backward
- **A:** Move left
- **D:** Move right
- **R:** Move up
- **F:** Move down
- **Left, right, up, and down arrows:** Look left, right, up, and down, respectively
- **G:** Roll left
- **E:** Roll right

The next control we'll look at is `THREE.FirstPersonControls`.

FirstPersonControls

As the name implies, `FirstPersonControls` allows you to control the camera just like in a first-person shooter. The mouse is used to look around, and the keyboard is used to walk around. You can find an example in `07-first-person-camera.html`. The following screenshot shows a still image of this example:

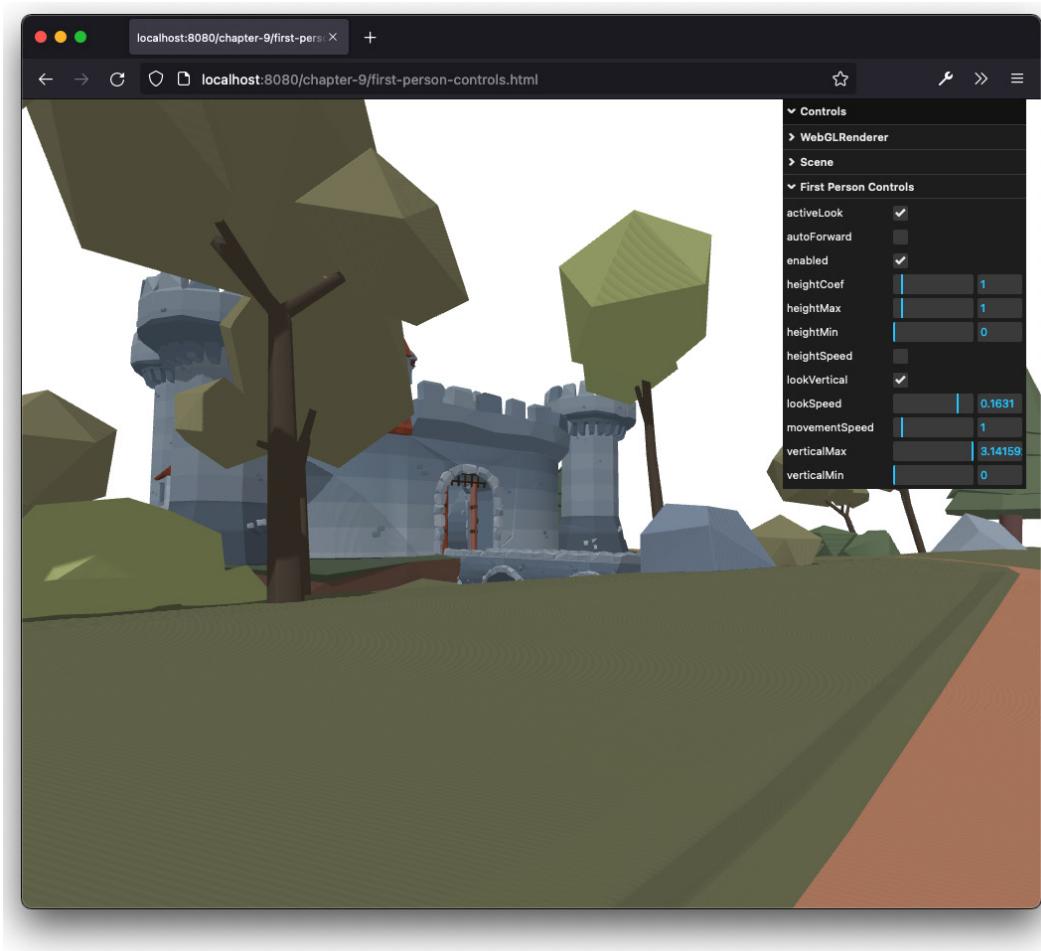

Figure 9.12 – Exploring a scene using the first-person controls

Creating these controls follows the same principles as the ones followed for the other controls we've seen so far:

```
Import { FirstPersonControls } from 'three/examples/jsm/
  controls/FirstPersonControls'
const controls = new FirstPersonControls(camera, renderer.
  domElement)
const clock = new THREE.Clock()
function animate() {
  requestAnimationFrame(animate)
  renderer.render(scene, camera)
```

```
    controls.update(clock.getDelta())
}
```

The functionality provided by this control is pretty straightforward:

- **Mouse movement:** Look around
- **Left, right, up, and down arrows:** Move left, right, forward, and backward, respectively
- *W:* Move forward
- *A:* Move left
- *S:* Move backward
- *D:* Move right
- *R:* Move up
- *F:* Move down
- *Q:* Stop all movement

For the final control, we'll move on from this first-person perspective to the perspective from space.

OrbitControls

The `OrbitControls` control is a great way to rotate and pan around an object in the center of the scene. This is also the control we used in the other chapters to provide you with a simple way to explore the models in the examples provided.

With `orbit-controls-orbit-camera.html`, we've included an example that shows how this control works. The following screenshot shows a still image of this example:

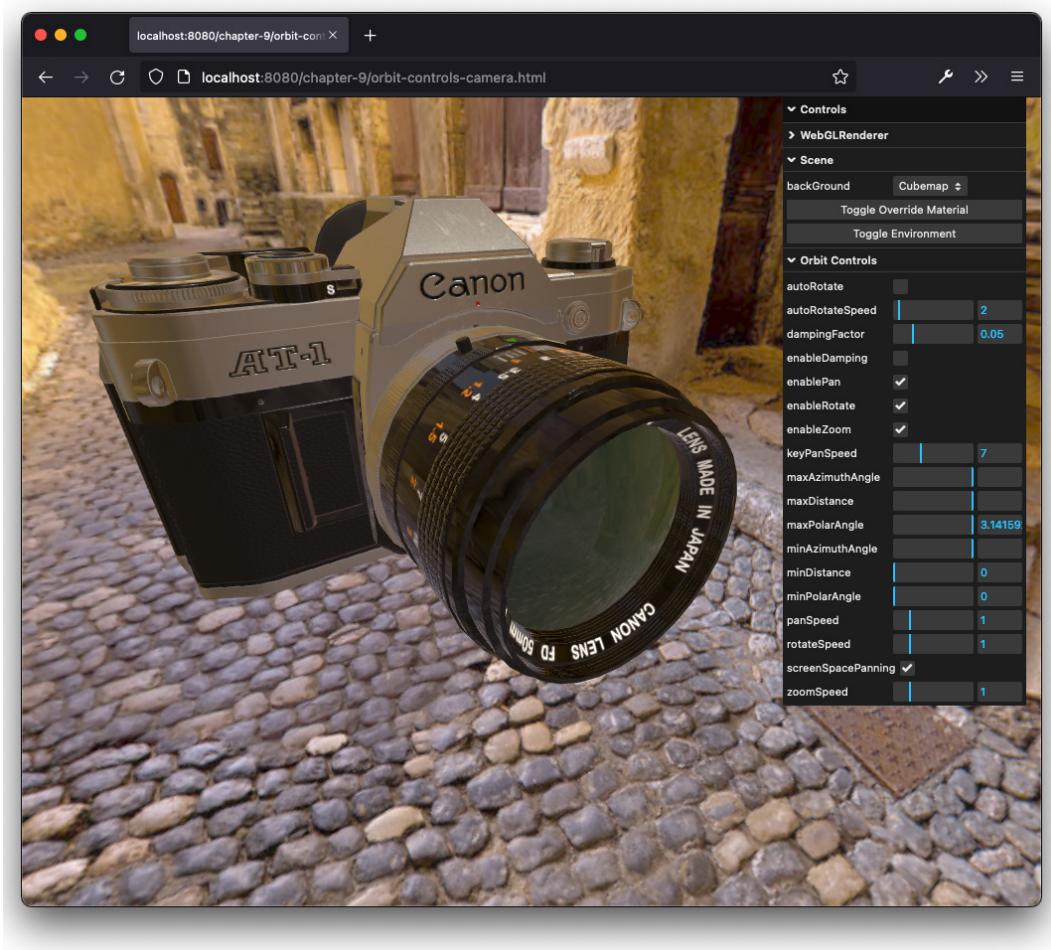

Figure 9.13 – OrbitControls properties

Using `OrbitControls` is just as simple as using the other controls. Include the correct JavaScript file, set up the control with the camera, and use `THREE.Clock` again to update the control:

```
import { OrbitControls } from 'three/examples/jsm/
  controls/OrbitControls'
const controls = new OrbitControls(camera, renderer.
  domElement)
const clock = new THREE.Clock()
function animate() {
  requestAnimationFrame(animate)
  renderer.render(scene, camera)
  controls.update(clock.getDelta())
}
```

The controls for `OrbitControls` are focused on using the mouse, as shown in the following list:

- **Left mouse click and move:** Rotate the camera around the center of the scene
- **Scroll wheel or middle mouse click and move:** Zoom in and zoom out
- **Right mouse click and move:** Pan around the scene

That's it for the camera and moving it around. In this section, we saw a lot of controls that allow you to easily interact with and move through a scene by changing the camera properties. In the next section, we'll look at more advanced methods of animation: morphing and skinning.

Morphing and skeleton animation

When you create animations in external programs (for instance, Blender), you usually have two main options to define animations:

- **Morph targets:** With morph targets, you define a deformed version – that is, a key position – of the mesh. For this deformed target, all vertex positions are stored. All you need to do to animate the shape is move all the vertices from one position to another key position and repeat that process. The following screenshot shows various morph targets used to show facial expressions (this screenshot has been provided by the Blender foundation):

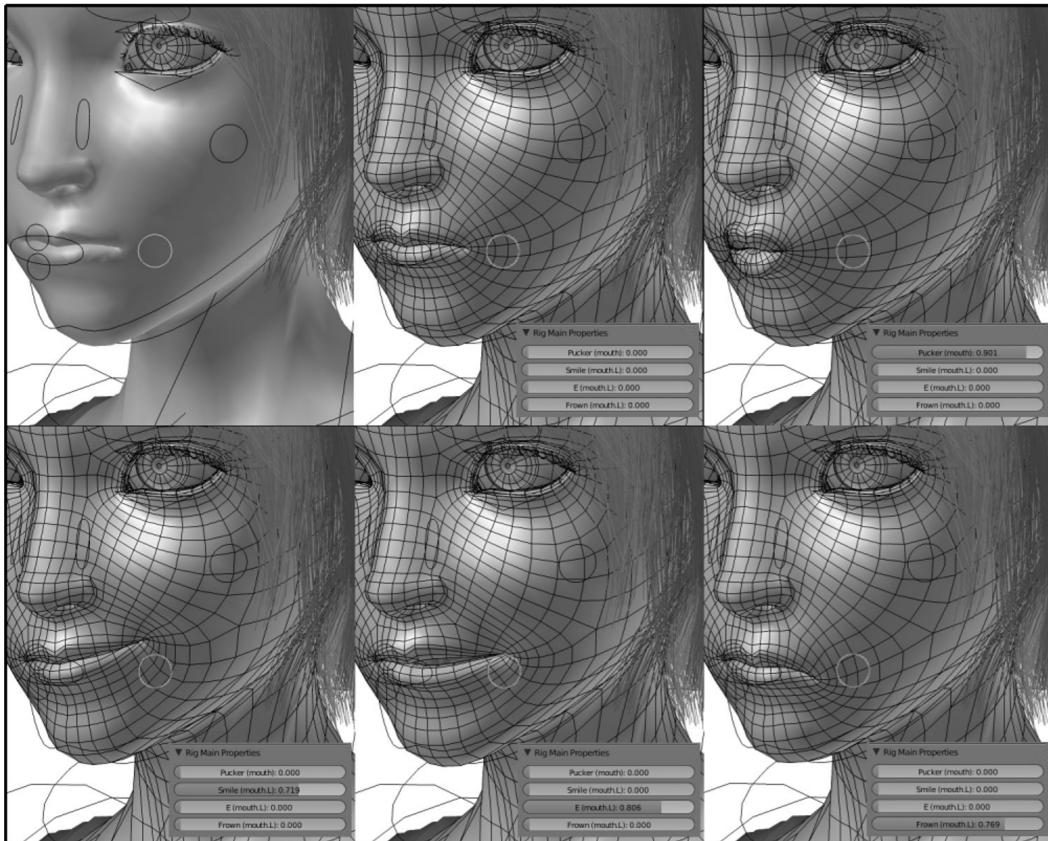

Figure 9.14 – Setting up animations using morph targets

- **Skeleton animation:** An alternative is using skeleton animation. With skeletal animation, you define the skeleton – that is, the bones – of the mesh and attach vertices to the specific bones. Now, when you move a bone, any connected bone is also moved appropriately, and the attached vertices are moved and deformed based on the position, movement, and scaling of the bone. The following screenshot, once again provided by the Blender foundation, shows an example of how bones can be used to move and deform an object:

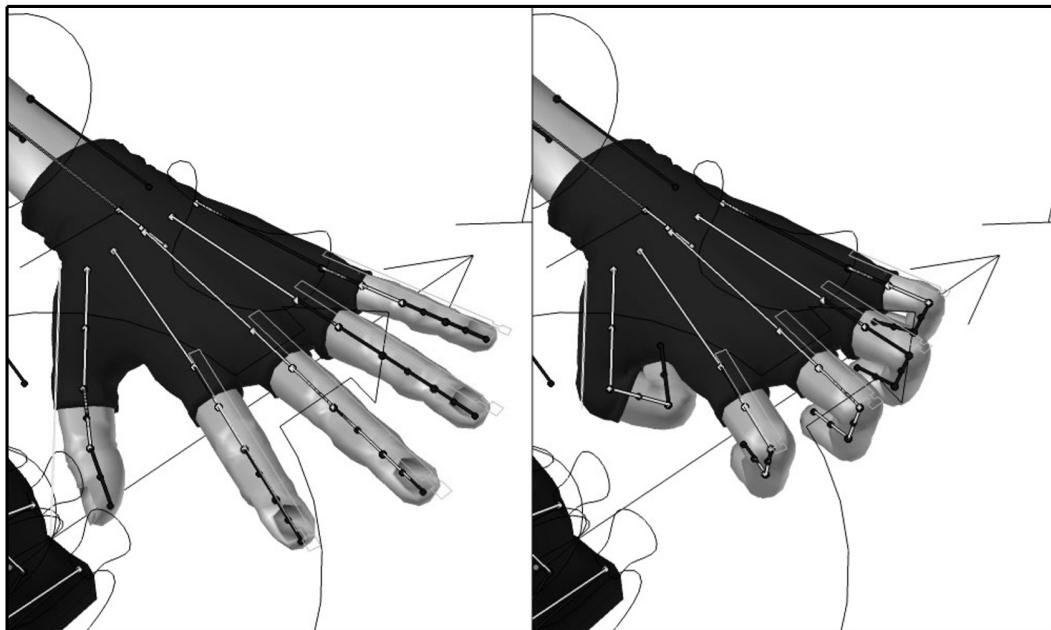

Figure 9.15 – Setting up animations using bones

Three.js supports both modes, but there can be an issue getting a good export when you want to work with skeleton/bones-based animations. For the best results, you should export or convert your model into glTF format, which is becoming the default for exchanging models, animations, and scenes, and has great support from Three.js.

In this section, we'll look at both options and also look at a couple of external formats supported by Three.js in which animations can be defined.

Animation with morph targets

Morph targets are the most straightforward way of defining an animation. You define all the vertices for each important position (also called keyframes) and tell Three.js to move the vertices from one position to the other.

We'll show you how to work with morph targets using two examples. In the first example, we'll let Three.js handle the transition between the various keyframes (or morph targets, as we'll call them from now on), and in the second one, we'll do this manually. Keep in mind that we are only scratching the surface of what is possible with animations in Three.js. As you'll see in this section, Three.js has excellent support for controlling animations, supports syncing of animations, and provides ways to smoothly transition from one animation to another, warranting a book just on this subject. So, in

the next couple of sections, we'll provide you with the basics of animations in Three.js, which should provide you with enough information to get started and explore the more complex subjects.

Animation with a mixer and morph targets

Before we dive into the examples, first, we'll look at the three core classes that you can use to animate with Three.js. Later in this chapter, we'll show you all the functions and properties provided by these objects:

- `THREE.AnimationClip`: When you load a model that contains animations, you can look in the `response` object for a field usually called `animations`. This field will contain a list of `THREE.AnimationClip` objects. Note that depending on the loader, an animation might be defined on a `Mesh`, a `Scene`, or be provided completely separately. A `THREE.AnimationClip` most often holds the data for a certain animation the model you loaded can perform. For instance, if you loaded a model of a bird, one `THREE.AnimationClip` would contain the information needed to flap the wings, and another one might be opening and closing its beak.
- `THREE.AnimationMixer`: `THREE.AnimationMixer` is used to control several `THREE.AnimationClip` objects. It makes sure the timing of the animation is correct and makes it possible to sync animations together, or cleanly move from one animation to another.
- `THREE.AnimationAction`: `THREE.AnimationMixer` itself doesn't expose a large number of functions to control the animation, though. This is done through `THREE.AnimationAction` objects, which are returned when you add a `THREE.AnimationClip` to a `THREE.AnimationMixer` (though you can get them at a later time by using functions provided by `THREE.AnimationMixer`).

There is also an `AnimationObjectGroup`, which you can use to provide the animation state not just to a single `Mesh` but to a group of objects.

In the following example, you can control a `THREE.AnimationMixer` and a `THREE.AnimationAction`, which were created using a `THREE.AnimationClip` from the model. The `THREE.AnimationClip` objects used in this example morph a model into a cube and then into a cylinder.

For this first morphing example, the easiest way to understand how a morph targets-based animation works is by opening up the `morph-targets.html` example. The following screenshot shows a still image of this example:

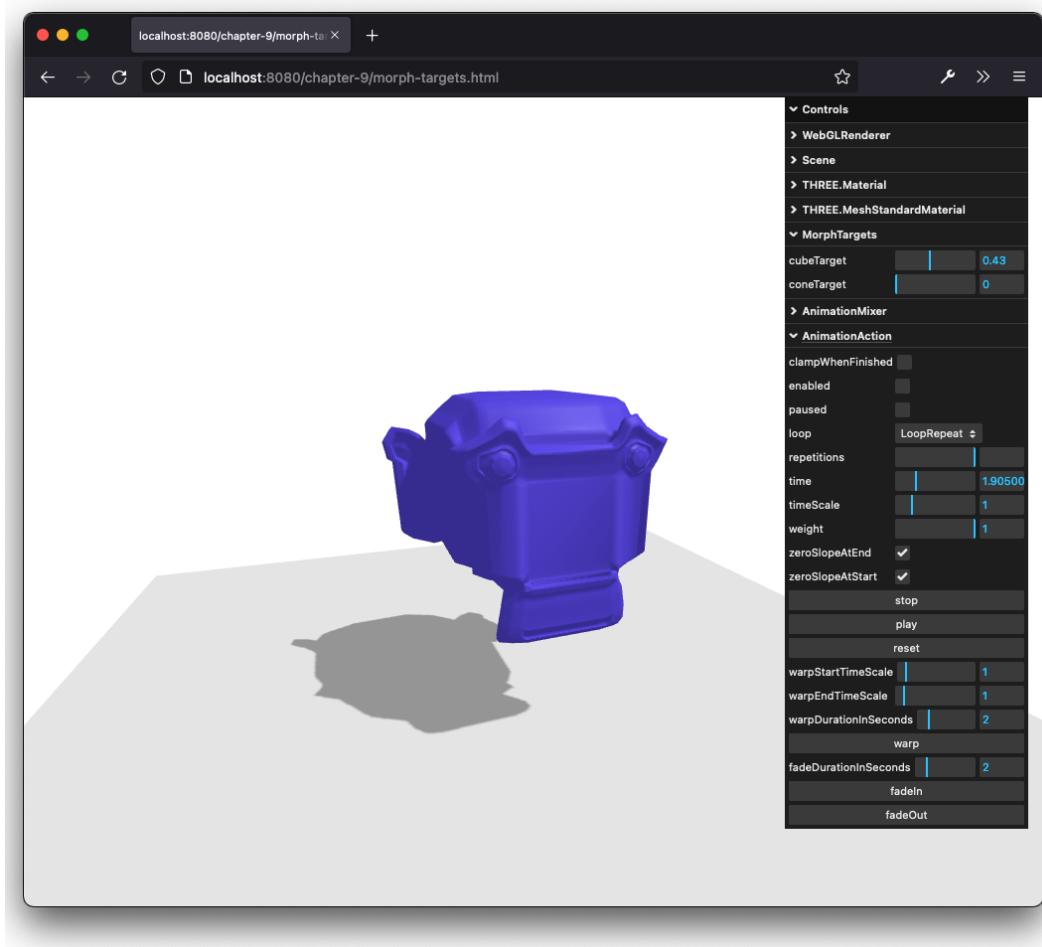

Figure 9.16 – Animation using morph targets

In this example, we've got a simple model (a monkey's head), which can be transformed into either a cube or a cylinder using morph targets. You can easily test this yourself by moving the `cubeTarget` or `coneTarget` sliders, and you'll see the head being morphed into a different shape. For instance, with `cubeTarget` at `0.5`, you will see that we're halfway through morphing the monkey's initial head into a cube. Once it is at `1`, the initial geometry is morphed completely:

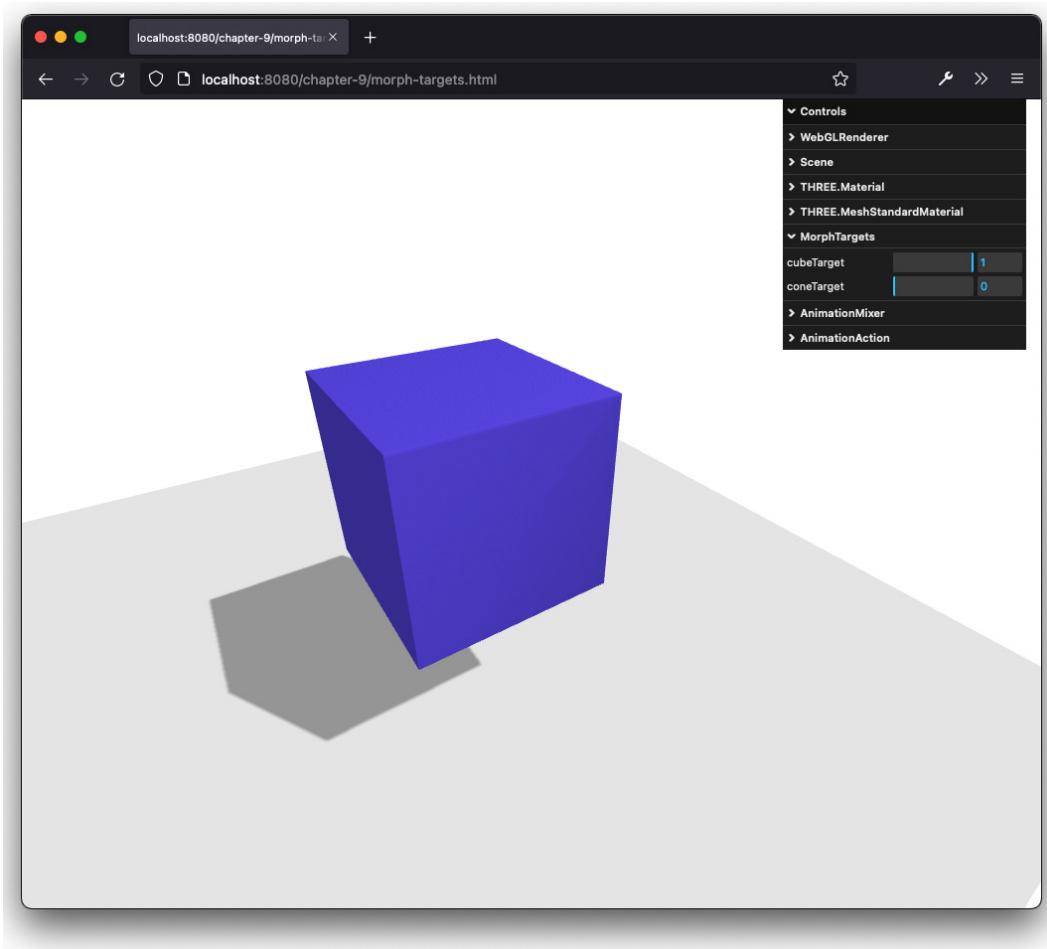

Figure 9.17 – Same model, but now with cubeTarget set to 1

And that's the basics of how morph animations work. You've got several `morphTargets` (influences) you can control, and based on their value (from 0 to 1), the vertices move into the desired position. An animation that uses morph targets uses this approach. It just defines at which time certain vertex positions should occur. When running the animation, Three.js will make sure the right values are passed to the `morphTargets` property of the `Mesh` instance.

To run the predefined animation, you can open the `AnimationMixer` menu for this example, and click **Play**. You'll see that the head will first transform into a cube and then into a cylinder, before moving back into the shape of a head.

Setting up the required components to accomplish this in Three.js can be done using the following pieces of code. First, we have to load the model. In this example, we exported this example from

Blender into glTF, so our animations are at the top level. We simply add these to a variable that we can access in the other parts of the code. We could also set this as a property on the mesh or add it to the `userdata` property of Mesh:

```
let animations = []
const loadModel = () => {
  const loader = new GLTFLoader()
  return loader.loadAsync('/assets/models/blender-morph-targets/morph-targets.gltf').then((container) => {
    animations = container.animations
    return container.scene
  })
}
```

Now that we've got an animation from the loaded model, we can set up the specific Three.js components so that we can play them:

```
const mixer = new THREE.AnimationMixer(mesh)
const action = mixer.clipAction(animations[0])
action.play()
```

There is one final step we need to take so that the correct shape of the mesh is shown whenever we render something, and that is adding a single line to the render loop:

```
// in render loop
mixer.update(clock.getDelta())
```

Here, we used `THREE.Clock` again to determine the time that's passed between now and the previous render loop, and called `mixer.update()`. This information is used by the mixer to determine how far it should morph the vertices to the next morph target (keyframe).

`THREE.AnimationMixer` and `THREE.AnimationClip` provide several other functions that you can use to control the animation or create new `THREE.AnimationClip` objects. You can experiment with them by using the menu on the right in the examples for this section. We will start with `THREE.AnimationClip`:

- `duration`: The duration of this track (in seconds).
- `name`: The name of this clip.

- `tracks`: The internal property used to keep track of how certain properties of the model are animated.
- `uuid`: The unique ID of this clip. This is assigned automatically.
- `clone()`: Makes a copy of this clip.
- `optimize()`: This optimizes `THREE.AnimationClip`.
- `resetDuration()`: This determines the correct duration of this clip.
- `toJson()`: Converts this clip into a JSON object.
- `trim()`: This trims all the internal tracks to the duration set on this clip.
- `validate()`: Does some minimal validation to see if this is a valid clip.
- `Create Clips From Morph Target Sequences (name, morphTargetSequences, fps, noLoop)`: This creates a list of `THREE.AnimationClip` instances based on a set of morph target sequences.
- `Create From Morph Target Sequences (name, morphTargetSequence, fps, noLoop)`: This creates a single `THREE.AnimationClip` from a sequence of morph targets.
- `findByName(objectOrClipArray, name)`: Searches for a `THREE.AnimationClip` by name.
- `parse` and `toJson`: Allow you to restore and save a `Three.AnimationClip` as JSON, respectively.
- `parseAnimation(animation, bones)`: Converts an `THREE.AnimationClip` into JSON.

Once you've got a `THREE.AnimationClip`, you can pass it into the `THREE.AnimationMixer` object, which provides the following functionality:

- `AnimationMixer(rootObject)`: The constructor for this object. This constructor takes a `THREE.Object3D` as an argument (for example, a `THREE.Mesh` or a `THREE.Group`).
- `time`: The global time for this mixer. This starts at 0, at the time when this mixer is created.
- `timeScale`: This can be used to speed up or slow down all the animations managed by this mixer. If the value of this property is set to 0, all the animations are effectively paused.
- `clipAction(animationClip, optionalRoot)`: This creates a `THREE.AnimationAction` that can be used to control the passed-in `THREE.AnimationClip`. If the animation clip is for a different object than what was provided in the constructor of `AnimationMixer`, you can pass that in as well.

- `existingAction(animationClip, optionalRoot)`: This returns the THREE.AnimationAction property, which can be used to control the passed-in THREE.AnimationClip. Once again, if THREE.AnimationClip is for a different rootObject, you can also pass that in.

When you get THREE.AnimationClip back, you can use it to control the animation:

- `clampWhenFinished`: When set to `true`, this will cause the animation to be paused when it reaches its last frame. The default is `false`.
- `enabled`: When set to `false`, this will disable the current action so that it does not affect the model. When the action is re-enabled, the animation will continue where it left off.
- `loop`: This is the looping mode of this action (which can be set using the `setLoop` function). This can be set to the following:
 - `THREE.LoopOnce`: Plays the clip only one time
 - `THREE.LoopRepeat`: Repeats the clip based on the number of repetitions that have been set
 - `THREE.LoopPingPong`: Plays the clip based on the number of repetitions, but alternates between playing the clip forward and backward
- `paused`: Setting this property to `true` will pause the execution of this clip.
- `repetitions`: The number of times the animation will be repeated. This is used by the `loop` property. The default is `Infinity`.
- `time`: The time this action has been running. This is wrapped from 0 to the duration of the clip.
- `timeScale`: This can be used to speed up or slow down this animation. If the value of this property is set to 0, this animation is effectively paused.
- `weight`: This specifies the effect this animation has on the model from a scale of 0 to 1. When set to 0, you won't see any transformation of the model from this animation, and when set to 1, you will see the full effect of this animation.
- `zeroSlopeAtEnd`: When set to `true` (which is the default), this will make sure there is a smooth transition between separate clips.
- `zeroSlopeAtStart`: When set to `true` (which is the default), this will make sure there is a smooth transition between separate clips.
- `crossFadeFrom(fadeOutAction, durationInSeconds, warpBoolean)`: This causes this action to fade in, while `fadeOutAction` is faded out. The total fade takes `durationInSeconds`. This allows for smooth transitions between animations. When `warpBoolean` is set to `true`, it will apply additional smoothing of timescales.
- `crossFadeTo(fadeInAction, durationInSeconds, warpBoolean)`: Same as `crossFadeFrom`, but this time, it fades in the provided action, and fades out this action.

- `fadeIn(durationInSeconds)`: Increases the `weight` property slowly from 0 to 1 within the passed time interval.
- `fadeOut(durationInSeconds)`: Decreases the `weight` property slowly from 0 to 1 within the passed time interval.
- `getEffectiveTimeScale()`: Returns the effective timescale based on the currently running warp.
- `getEffectiveWeight()`: Returns the effective weight based on the currently running fade.
- `getClip()`: Returns the `THREE.AnimationClip` property this action is managing.
- `getMixer()`: Returns the mixer that is playing this action.
- `getRoot()`: Gets the root object that is controlled by this action.
- `halt(durationInSeconds)`: Gradually decreases `timeScale` to 0 within `durationInSeconds`.
- `isRunning()`: Checks whether the animation is currently running.
- `isScheduled()`: Checks whether this action is currently active in the mixer.
- `play()`: Starts running this action (starting the animation).
- `reset()`: Resets this action. This will result in setting `paused` to `false`, `enabled` to `true`, and `time` to 0.
- `setDuration(durationInSeconds)`: Sets the duration of a single loop. This will change `timeScale` so that the complete animation can play within `durationInSeconds`.
- `setEffectiveTimeScale(timeScale)`: Sets `timeScale` to the provided value.
- `setEffectiveWeight()`: Sets `weight` to the provided value.
- `setLoop(loopMode, repetitions)`: Sets `loopMode` and the number of `repetitions`. See the `loop` property for the options and their effect.
- `startAt(startTimeInSeconds)`: Delays starting the animation for `startTimeInSeconds`.
- `stop()`: Stops this action, and `reset` is applied.
- `stopFading()`: Stops any scheduled fading.
- `stopWarping()`: Stops any schedule warping.
- `syncWith(otherAction)`: Syncs this action with the passed-in action. This will set this action's `time` and `timeScale` value to the passed-in action.
- `warp(startTimeScale, endTimeScale, durationInSeconds)`: Changes the `timeScale` property from `startTimeScale` to `endTimeScale` within the specified `durationInSeconds`.

Besides all the functions and properties that you can use to control the animation, THREE.AnimationMixer also provides two events you can listen to by calling addEventListener on the mixer. The "loop" event is sent when a single loop is finished, and the "finished" event is sent when the complete action has finished.

Animation using bones and skinning

As we saw in the *Animation with a mixer and morph targets* section, morph animations are very straightforward. Three.js knows all the target vertex positions and only needs to transition each vertex from one position to the next. For bones and skinning, it becomes a bit more complex. When you use bones for animation, you move the bone, and Three.js has to determine how to translate the attached skin (a set of vertices) accordingly. For this example, we will use a model that was exported from Blender into Three.js format (`lpp-rigging.gltf` in the `models/blender-skeleton` folder). This is a model of a person, complete with a set of bones. By moving the bones around, we can animate the complete model. First, let's look at how we loaded the model:

```
let animations = []
const loadModel = () => {
  const loader = new GLTFLoader()
  return loader.loadAsync('/assets/models/blender-
    skeleton/lpp-rigging.gltf').then((container) => {
    container.scene.translateY(-2)
    applyShadowsAndDepthWrite(container.scene)
    animations = container.animations
    return container.scene
  })
}
```

We've exported the model in glTF format since the support for glTF in Three.js is good. Loading a model for bone animation isn't that different than any of the other models. We just specify the model file and load it like any other glTF file. For glTF, the animations are in a separate property of the object that is loaded, so we simply assign it to the `animations` variable for easy access.

In this example, we've added a console log, which shows what `THREE.Mesh` looks like once we've loaded it:

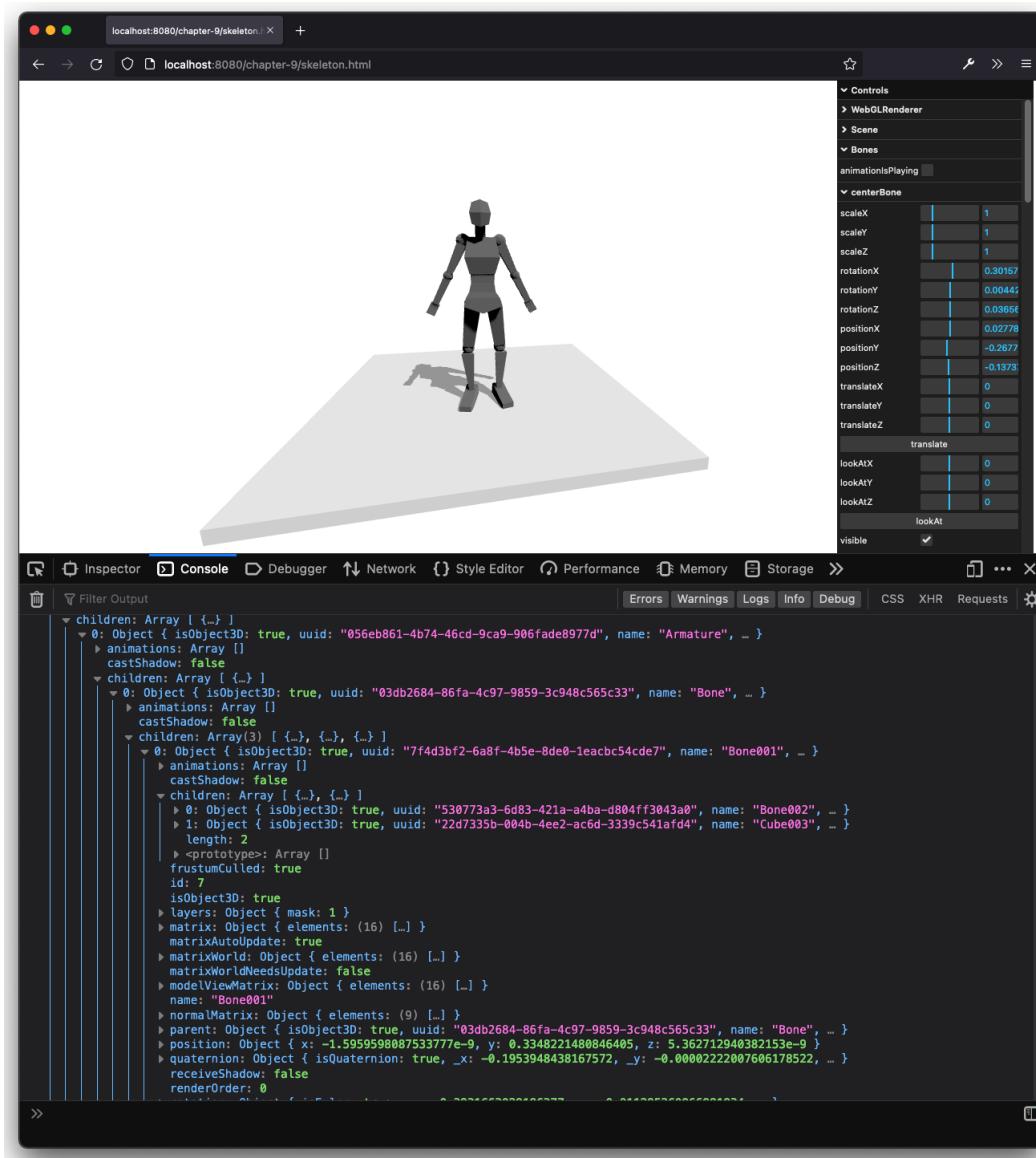

Figure 9.18 – The skeleton structure is reflected in the hierarchy of objects

Here, you can see that the mesh consists of a tree of bones and meshes. This also means that if you move a bone, the relevant meshes will be moved alongside it.

The following screenshot shows a still image of this example:

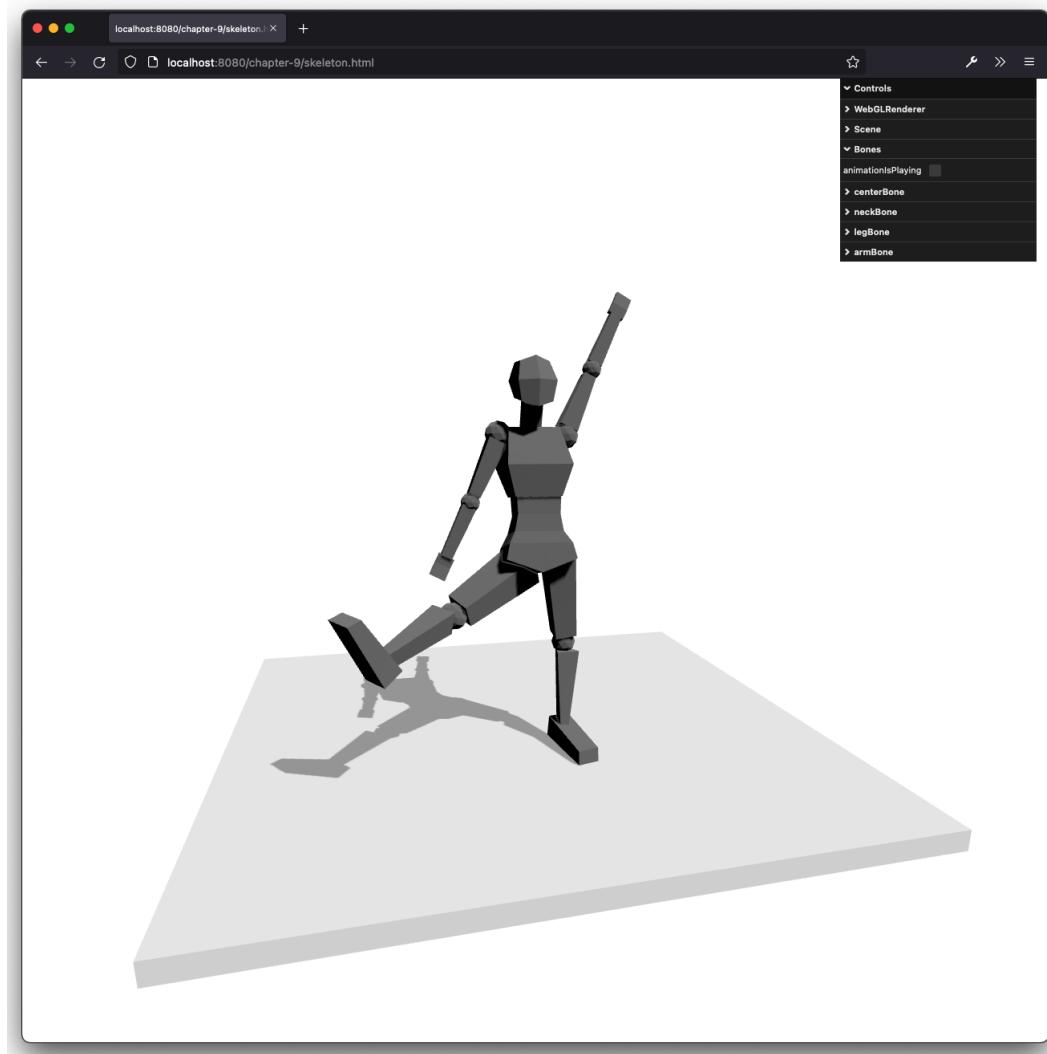

Figure 9.19 – Manually changing the rotation of the arm and leg bones

This scene also contains an animation, which you can trigger by checking the **animationIsPlaying** checkbox. This will override the manually set bones' positions and rotations, and has the skeleton kind of jumping up and down:

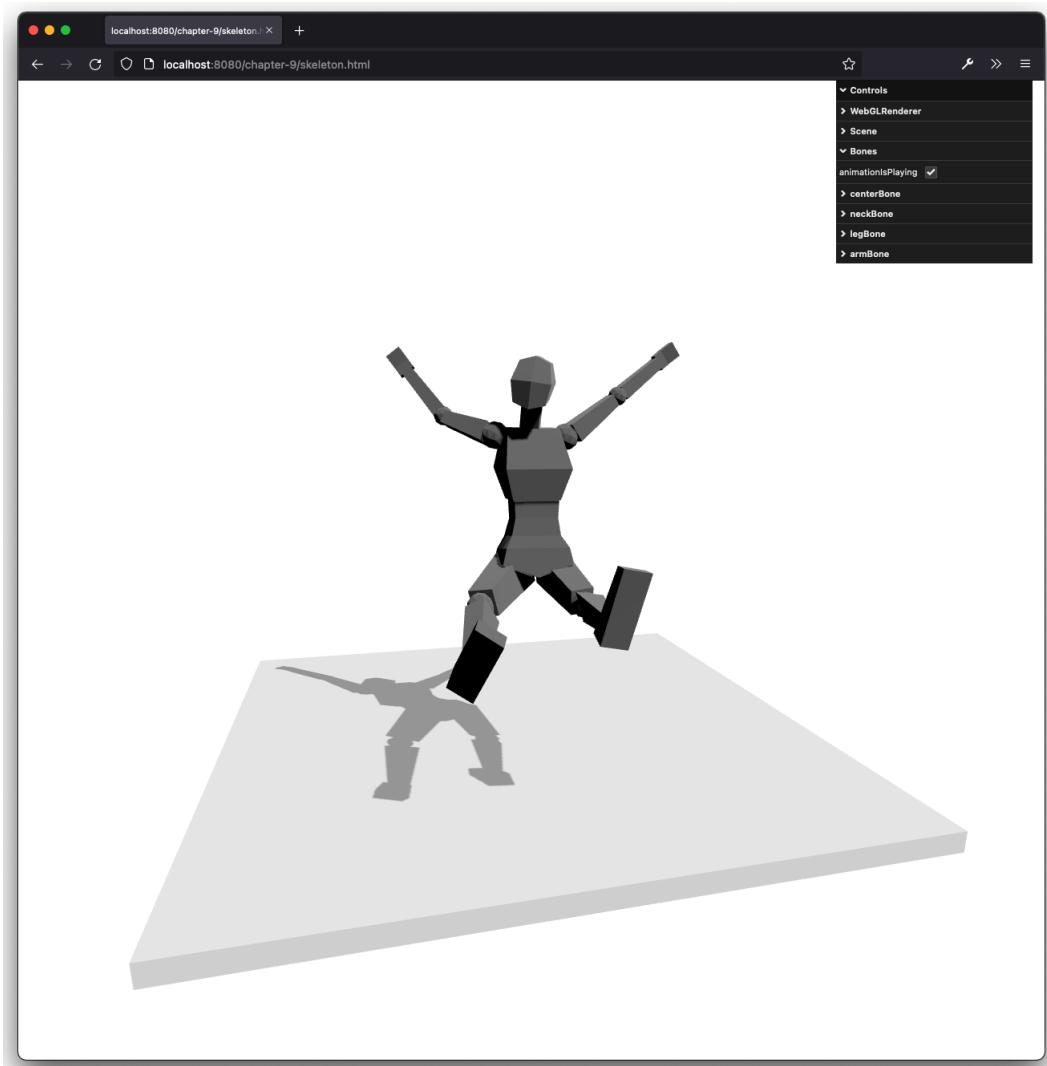

Figure 9.20 – Playing a skeleton animation

To set up this animation, we must follow the same steps we saw earlier:

```
const mixer = new THREE.AnimationMixer(mesh)
const action = mixer.clipAction(animations[0])
action.play()
```

As you can see, working with bones is just as easy as working with fixed morph targets. In this example, we've only adjusted the rotation of the bones; you can also move the position or change the scale. In the next section, we will look at loading animations from external models.

Creating animations using external models

In *Chapter 8, Creating and Loading Advanced Meshes and Geometries*, we looked at several 3D formats that are supported by Three.js. A couple of those formats also support animations. In this chapter, we'll look at the following examples:

- **COLLADA model:** The COLLADA format has support for animations. For this example, we'll load an animation from a COLLADA file and render it with Three.js.
- **MD2 model:** The MD2 model is a simple format used in the older Quake engines. Even though the format is a bit dated, it is still a very good format for storing character animations.
- **glTF models: GL transmission format (glTF)** is a format specifically designed for storing 3D scenes and models. It focuses on minimizing the size of the assets and tries to be as efficient as possible in unpacking the models.
- **FBX model:** FBX is a format produced by the Mixamo tooling available at <https://www.mixamo.com>. With Mixamo, you can easily rig and animate models, without needing lots of modeling experience.
- **BVH model:** The **Biovision (BVH)** format is a slightly different one compared to the other loaders. With this loader, you don't load a geometry with a skeleton or a set of animations. With this format, which is used by Autodesk MotionBuilder, you just load a skeleton, which you can visualize or even attach to your geometry.

We'll start with a glTF model since this format is becoming the standard for exchanging models between different tools and libraries.

Using gltfLoader

A format that is getting more and more attention lately is the glTF format. This format, for which you can find a very extensive explanation at <https://github.com/KhronosGroup/glTF>, focuses on optimizing size and resource usage. Using `GLTFLoader` is similar to using the other loaders:

```
import { GLTFLoader } from 'three/examples
/jsm/loaders/GLTFLoader'
...
return loader.loadAsync('/assets/models/truffle_man/scene.
gltf').
then((container) => {
  container.scene.scale.setScalar(4)
```

```
container.scene.translateY(-2)
scene.add(container.scene)

const mixer = new THREE.AnimationMixer( container.scene );
const animationClip = container.animations[0];
const clipAction = mixer.clipAction( animationClip ).play();
})
```

This loader also loads a complete scene, so you can either add everything to the group or select child elements. For this example, you can view the results by opening `load-gltf.js`:

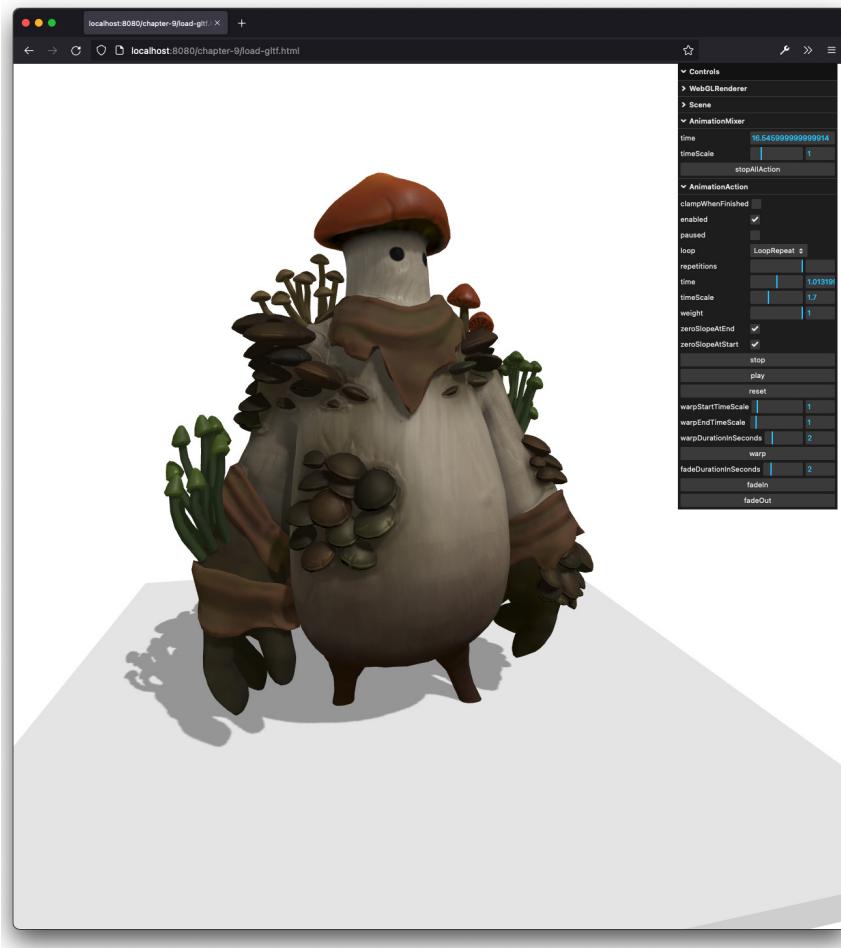

Figure 9.21 – Animation loaded using glTF

For the next example, we'll use the FBX model.

Visualizing motions captured models using fbxLoader

The Autodesk FBX format has been around for a while and is very easy to use. There is a great resource online where you can find many animations that you can download in this format: <https://www.mixamo.com/>. This site provides 2,500 animations that you can use and customize:

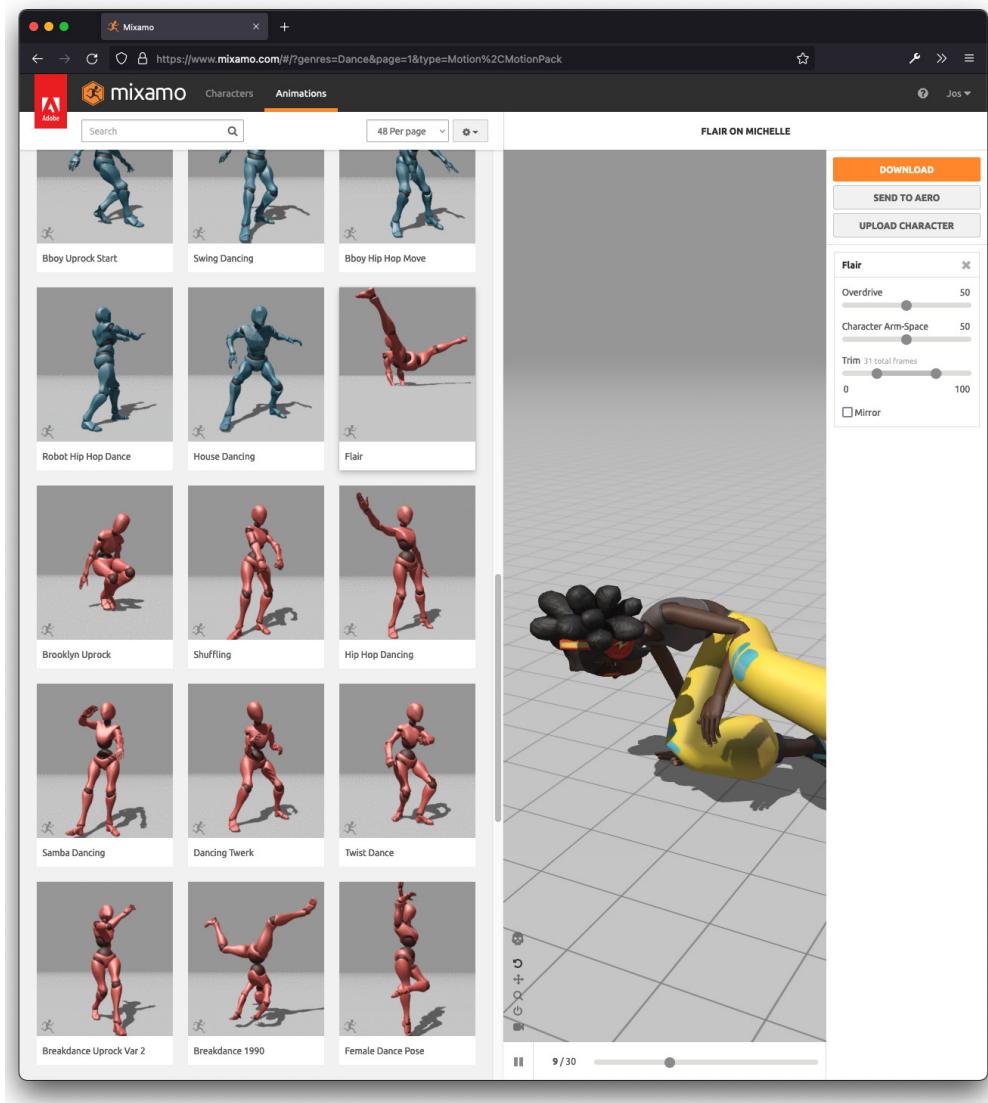

Figure 9.22 – Loading animations from mixamo

After downloading an animation, using it from Three.js is easy:

```
import { FBXLoader } from 'three/examples/jsm/loaders/
FBXLoader'

...
loader.loadAsync('/assets/models/salsa/salsa.fbx').then((mesh)
=> {
    mesh.translateX(-0.8)
    mesh.translateY(-1.9)
    mesh.scale.set(0.03, 0.03, 0.03)
    scene.add(mesh)
    const mixer = new THREE.AnimationMixer(mesh)
    const clips = mesh.animations
    const clip = THREE.AnimationClip.findByName(clips,
        'mixamo.com')
})
```

The resulting animation, as you can see in `load-fbx.html`, looks great:

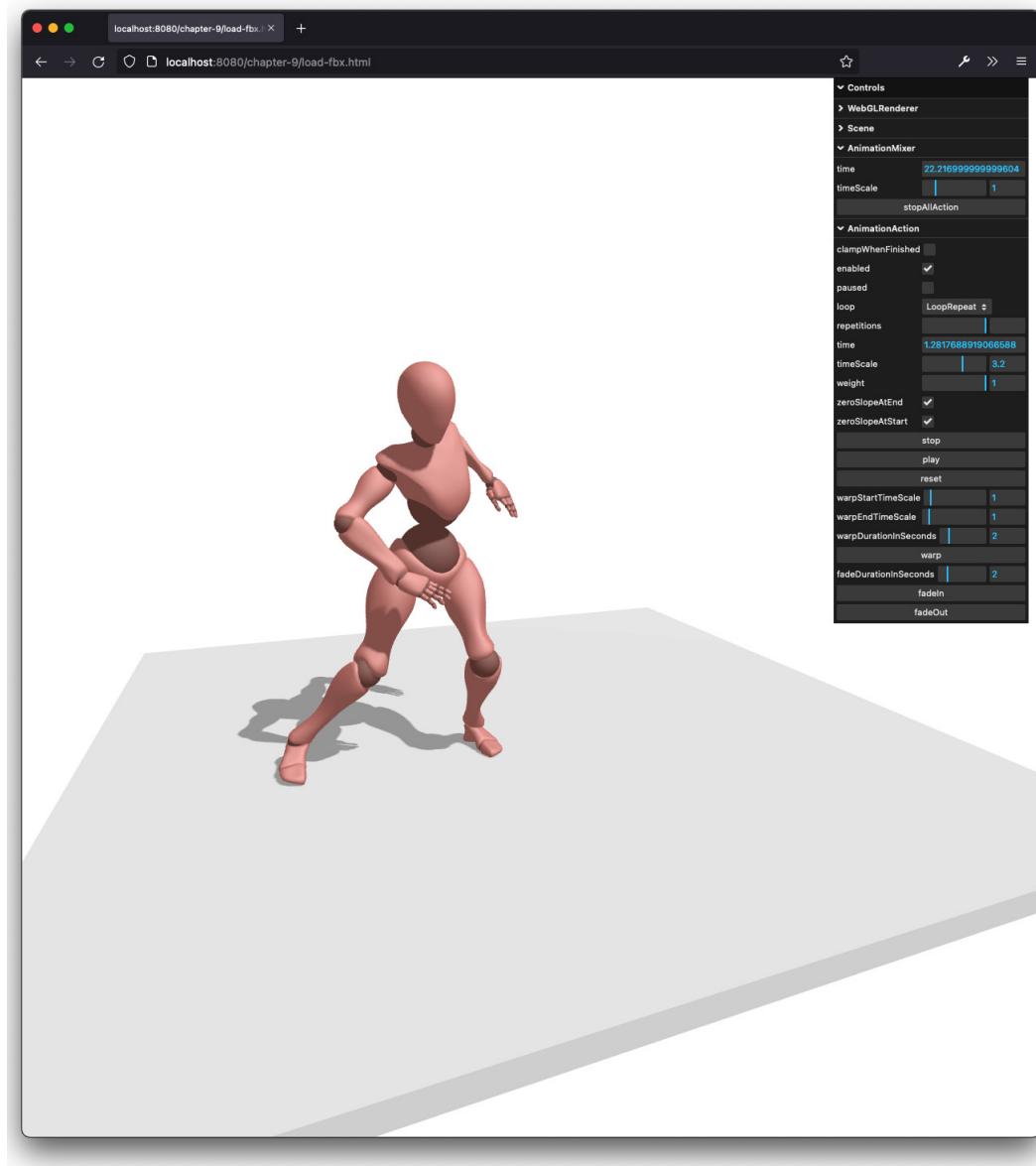

Figure 9.23 – Animation loaded using fbx

FBX and glTF are modern formats that are used a lot and are a good way to exchange models and animations. There are a couple of older formats around as well. An interesting one is a format used by the old FPS Quake: MD2.

Loading an animation from a Quake model

The MD2 format was created to model characters from Quake, a great game from 1996. Even though the newer engines use a different format, you can still find a lot of interesting models in the MD2 format. Using an MD2 file is a bit different than using the others we've seen so far. When you load an MD2 model, you get a geometry, so you have to make sure that you create a material as well and assign a skin:

```
let animations = []
const loader = new MD2Loader()
loader.loadAsync('/assets/models/ogre/ogro.md2').then
  ((object) => {
    const mat = new THREE.MeshStandardMaterial({
      color: 0xffffffff,
      metalness: 0,
      map: new THREE.TextureLoader().load
        ('/assets/models/ogre/skins/skin.jpg')
    })
    animations = object.animations
    const mesh = new THREE.Mesh(object, mat)
    // add to scene, and you can animate it as we've seen
    // already
  })
}
```

Once you have this Mesh, setting up the animation works in the same way. The result of this animation can be seen here (`load-md2.html`):

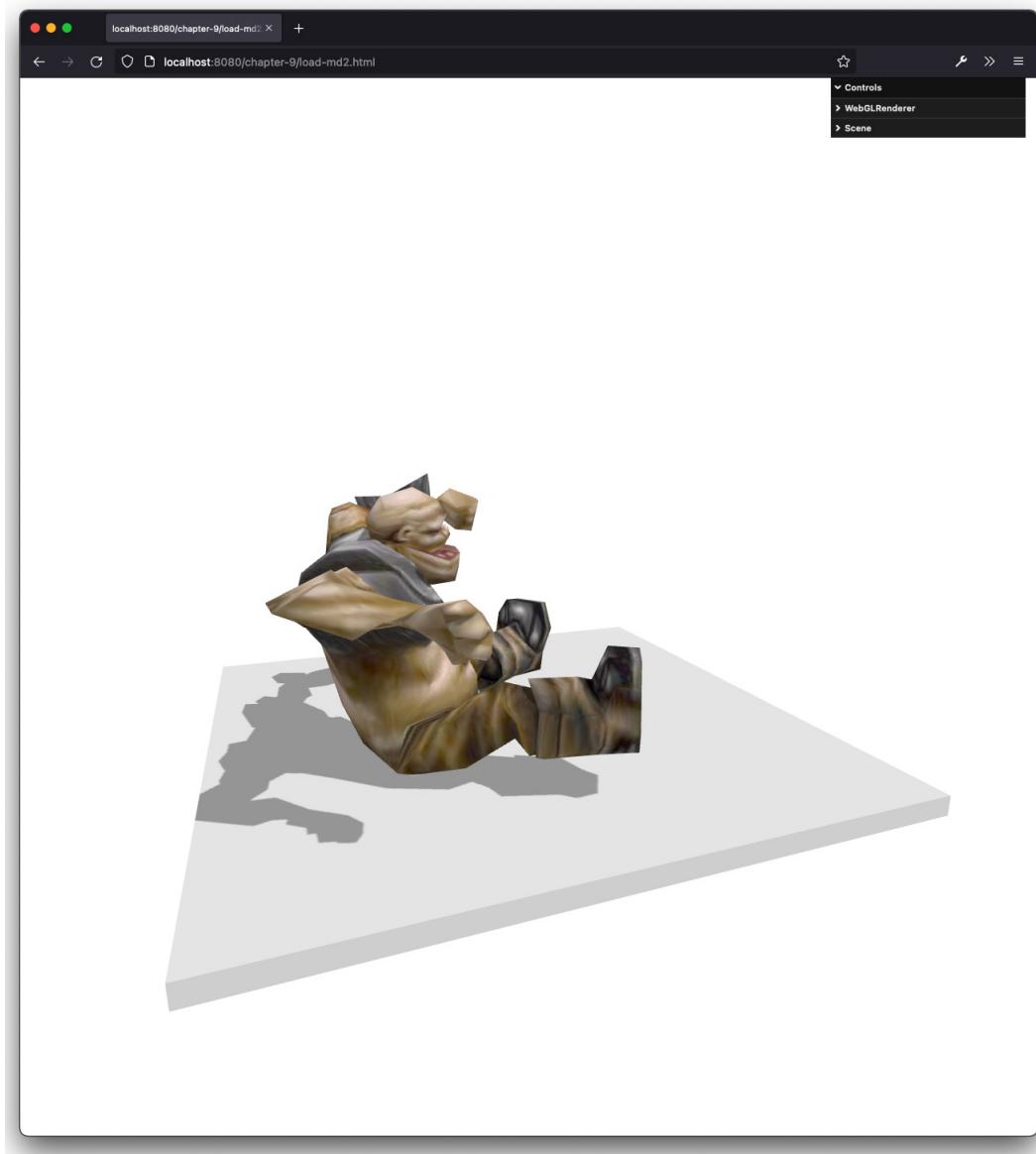

Figure 9.24 – Loaded Quake monster

Next up is COLLADA.

Loading an animation from a COLLADA model

While the normal COLLADA models aren't compressed (and they can get quite large), there is also a `KMZLoader` available in Three.js. This is a compressed COLLADA model, so if you run into

Keyhole Markup Language Zipped (KMZ) models, you can load the model using `KMZLoader` instead of `ColladaLoader`:

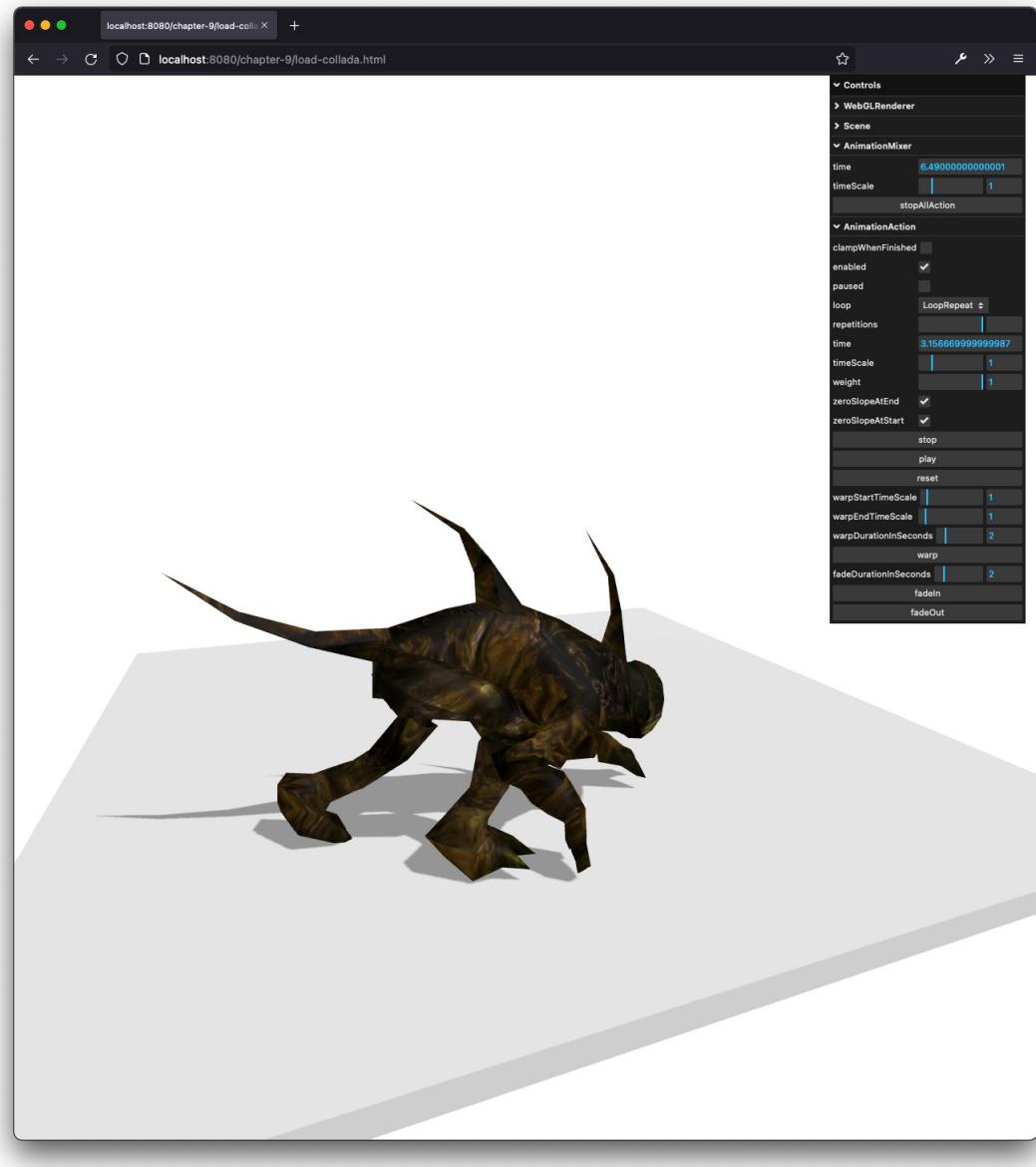

Figure 9.25 – Loaded COLLADA model

For the final loader, we'll look at `BVHLoader`.

Visualizing a skeleton with BVHLoader

BVHLoader is a slightly different loader than the ones we've seen so far. This loader doesn't return meshes or geometries with animations; instead, it returns a skeleton and an animation. An example of this is shown in `load-bvh.html`:

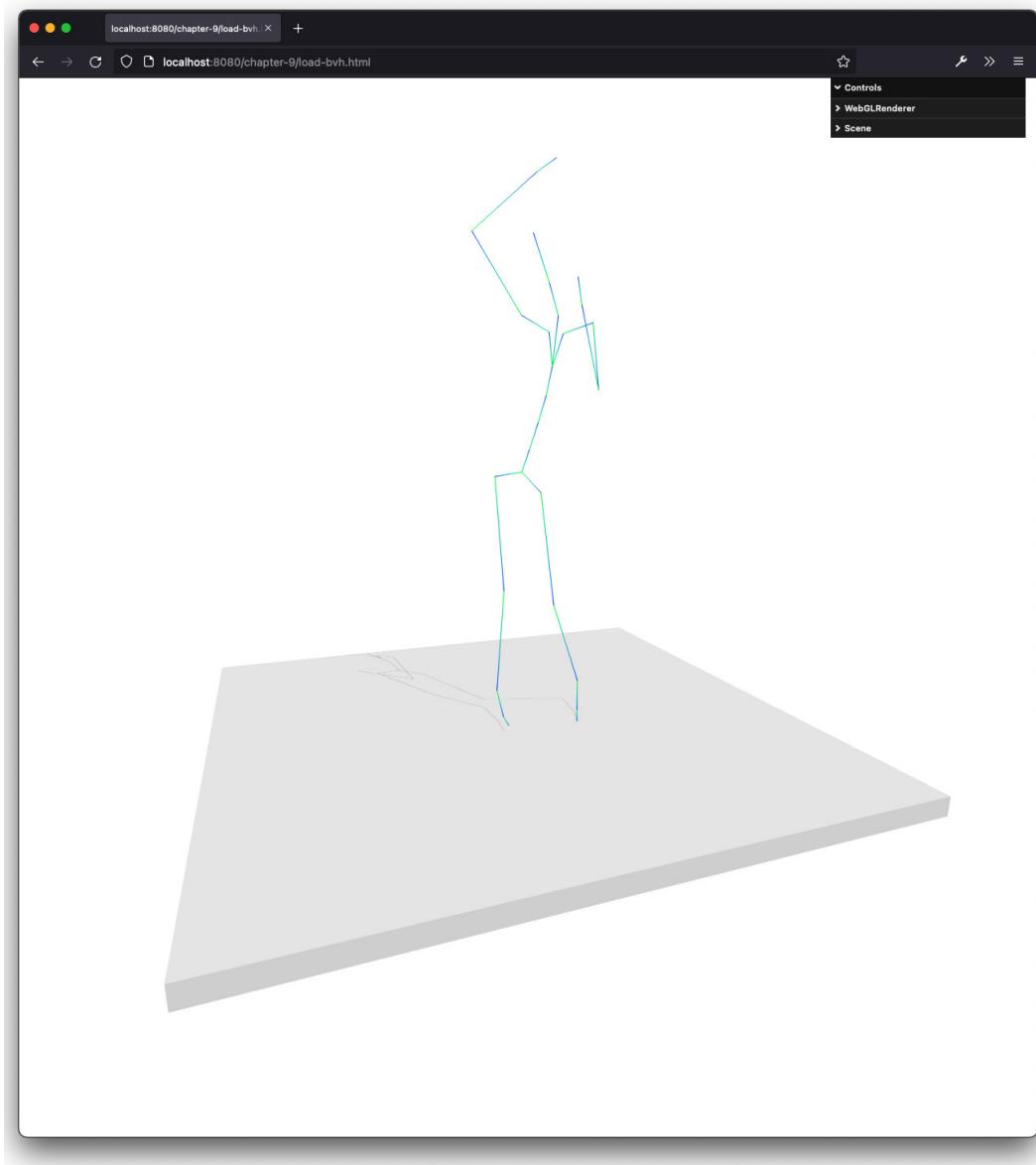

Figure 9.26 – Loaded BVH skeleton

To visualize this, we can use a `THREE.SkeletonHelper`, as seen here. With a `THREE.SkeletonHelper`, we can visualize the skeleton of a mesh. BVH models just contain skeleton information, which we can visualize like this:

```
const loader = new BVHLoader()
let animation = undefined
loader.loadAsync('/assets/models//amelia-dance/DanceNightClub7_
t1.bvh').then((result) => {
  const skeletonHelper = new THREE.SkeletonHelper
    (result.skeleton.bones[0])
  skeletonHelper.skeleton = result.skeleton
  const boneContainer = new THREE.Group()
  boneContainer.add(result.skeleton.bones[0])
  animation = result.clip
  const group = new THREE.Group()
  group.add(skeletonHelper)
  group.add(boneContainer)
  group.scale.setScalar(0.2)
  group.translateY(-1.6)
  group.translateX(-3)
  // Now we can animate the group just like we did for the
  other examples
})
```

In older versions of Three.js, there was support for other kinds of animation file formats. Most of those are obsolete and have subsequently been removed from the Three.js distribution. If you do stumble upon a different format in which you want to show the animations, you can look at the older Three.js releases and possibly reuse the loaders from there.

Summary

In this chapter, we looked at different ways you can animate your scene. We started with some basic animation tricks, moved on to camera movement and control, and ended by looking at animating models using morph targets and skeleton/bones animations.

When you have the render loop in place, adding simple animations is very easy. Just change a property of the mesh; in the next rendering step, Three.js will render the updated mesh. For more complex animations, you would usually model them in external programs and load them through one of the loaders provided by Three.js.

In the previous chapters, we looked at the various materials we can use to skin our objects. For instance, we saw how we can change the color, shininess, and opacity of these materials. What we haven't discussed in detail yet, however, is how we can use external images (also called textures) together with these materials. With textures, we can easily create objects that look as if they are made out of wood, metal, stone, and much more. In *Chapter 10*, we'll explore all the different aspects of textures and how they are used in Three.js.

10

Loading and Working with Textures

У розділі 4 «Робота з матеріалами Three.js» ми познайомили вас із різними матеріалами, доступними в Three.js. Однак ми не обговорювали застосування текстур до матеріалу, який використовується під час створення сітки. У цьому розділі ми розглянемо цю тему. Зокрема, ми обговоримо такі теми:

- Завантаження текстур у Three.js і застосування їх до сітки
- Використання карт рельефу, нормалі та зміщення для застосування глибини та деталей до сітки
- Створення фальшивих тіней за допомогою карти освітлення та карти навколошнього оклюзії
- Використання карт дзеркальності, металевості та шорсткості для встановлення блиску окремих частин сітки
- Застосування альфа-карти для часткової прозорості об'єкта
- Додавання детальних відображеній до матеріалу за допомогою карти середовища
- Використання елемента HTML5 Canvas і відео як вхідних даних для текстури

Let's start with a basic example, where we will show you how to load and apply a texture.

Using textures in materials

Існують різні способи використання текстур у Three.js. Ви можете використовувати їх для визначення кольорів сітки, але ви також можете використовувати їх для визначення блиску, нерівностей і відблисків. Однак перший приклад, який ми розглянемо, дуже простий, у якому ми будемо використовувати текстуру для визначення кольорів окремих пікселів сітки. Це часто називають кольоровою картою або дифузною картою.

Loading a texture and applying it to a mesh

Основне використання текстури – це коли вона встановлена як карта на матеріалі. Коли ви використовуєте цей матеріал для створення сітки, сітка буде забарвлена на основі наданої текстури. Завантаження текстури та використання її на сітці можна виконати таким чином:

```
const textureLoader = new THREE.TextureLoader();
const texture = textureLoader.load
  ('/assets/textures/ground/ground_0036_color_1k.jpg')
```

У цьому зразку коду ми використовуємо екземпляр THREE.TextureLoader для завантаження файлу зображення з певного місця. За допомогою цього завантажувача ви можете використовувати зображення PNG, GIF або JPEG як вхідні дані для текстури (далі в цьому розділі ми покажемо вам, як завантажити інші формати текстур). Зауважте, що текстури завантажуються асинхронно: якщо це велика текстура, і ви візуалізуете сцену до того, як текстура повністю завантажиться, ви побачите ваші сітки без текстури, застосованої протягом короткого часу. Якщо ви хочете дочекатися завантаження текстури, ви можете надати зворотний виклик функції `textureLoader.load()`:

```
Const textureLoader = new THREE.TextureLoader();
const texture = textureLoader.load
  ('/assets/textures/ground/ground_0036_color_1k.jpg',
    onLoadFunction,
    onProgressFunction,
    onErrorFunction)
```

Як ви бачите, функція завантаження приймає три додаткові функції як параметри: `onLoadFunction` викликається, коли текстура завантажується, `onProgressFunction` може використовуватися для відстеження того, скільки текстури завантажено, і `onErrorFunction` викликається, коли щось йде не так під час завантаження або синтаксичного аналізу. Текстура. Тепер, коли текстуру завантажено, ми можемо додати її до сітки:

```
const material = new THREE.MeshPhongMaterial({ color:
  0xffffffff })
material.map = texture
```

Зауважте, що завантажувач також надає функцію `loadAsync`, яка замість цього повертає `Promise`, як ми бачили в попередньому розділі під час завантаження моделей.

Ви можете використовувати будь-яке зображення як текстуру. Однак ви отримаєте найкращі результати, використовуючи квадратну текстуру, розміри якої є ступенем 2. Отже, такі розміри, як 256 x 256, 512 x 512, 1024 x 1024 тощо, працюють найкраще. Якщо текстура не є степенем двійки, Three.js зменшить масштаб зображення до найближчого значення степеня 2.

Одна з текстур, яку ми будемо використовувати в прикладах у цій главі, виглядає так:

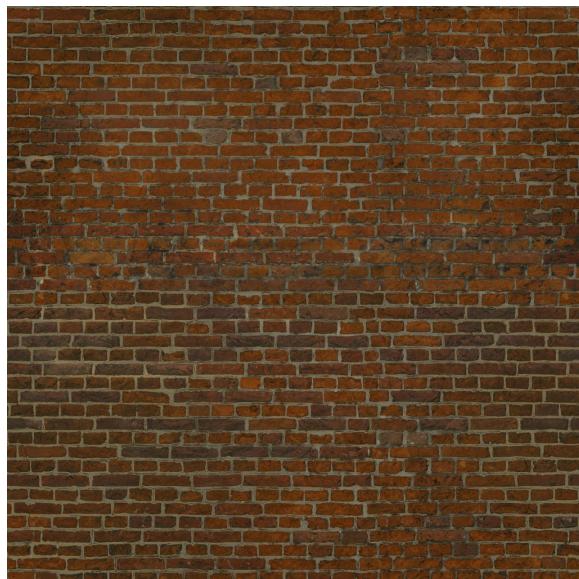

Figure 10.1 – The color texture of a brick wall

Пікселі текстури (також звані текселями) зазвичай не відображаються один до одного на пікселі обличчя. Якщо камера дуже близько, нам потрібно збільшити текстуру, а якщо ми зменшили масштаб, нам, ймовірно, потрібно зменшити текстуру. Для цього WebGL і Three.js пропонують кілька різних варіантів зміни розміру цього зображення. Це робиться за допомогою властивостей `magFilter` і `minFilter`:

- `THREE.NearestFilter`: цей фільтр використовує колір найближчого текселя, який він може знайти. Якщо використовується для збільшення, це призведе до блокування, а якщо використовується для зменшення, результат втратить багато деталей.
- `THREE.LinearFilter`: Цей фільтр є розширенішим; він використовує значення кольорів чотирьох сусідніх текселів для визначення правильного кольору. Ви все одно втратите багато деталей під час мінімізації, але збільшення буде набагато плавнішим і менш блоковим.

Окрім цих основних значень, ми також можемо використовувати карту MIP. Кarta MIP — це набір зображень текстури, кожне з яких вдвічі менше попереднього. Вони створюються, коли ви завантажуєте текстуру, і дозволяють набагато плавніше фільтрувати. Отже, коли у вас є квадратна текстура (як ступінь 2), ви можете використовувати кілька додаткових підходів для кращої фільтрації. Властивості можна встановити за допомогою таких значень:

- THREE.NearestMipMapNearestFilter: ця властивість вибирає карту MIP, яка найкраще відображає необхідну роздільну здатність, і застосовує принцип найближчого фільтра, який ми обговорювали в попередньому списку. Збільшення все ще блокове, але зменшення виглядає набагато краще.
- THREE.NearestMipMapLinearFilter: ця властивість вибирає не лише одну карту MIP, а два найближчі рівні карти MIP. На обох цих рівнях застосовується найближчий фільтр, щоб отримати два проміжні результати. Ці два результати пропускаються через лінійний фільтр для отримання остаточного результату.
- THREE.LinearMipMapNearestFilter: ця властивість вибирає карту MIP, яка найкраще відображає необхідну роздільну здатність і застосовує принцип лінійного фільтра, який обговорювався в попередньому списку.
- THREE.LinearMipMapLinearFilter: ця властивість вибирає не одну карту MIP, а два найближчі рівні карти MIP. На обох цих рівнях застосовується лінійний фільтр, щоб отримати два проміжні результати. Ці два результати пропускаються через лінійний фільтр для отримання остаточного результату.

Якщо ви не вкажете явно властивості magFilter і minFilter, три .js використовує THREE.LinearFilter як значення за замовчуванням для властивості magFilter і THREE.LinearMipMapLinearFilter як значення за замовчуванням для властивості minFilter. У наших прикладах ми будемо використовувати властивості текстури за замовчуванням. Приклад такої базової текстури, яка використовується як карта для матеріалу, можна знайти на [texture-basics.html](#). На наступному знімку екрана показано цей приклад:

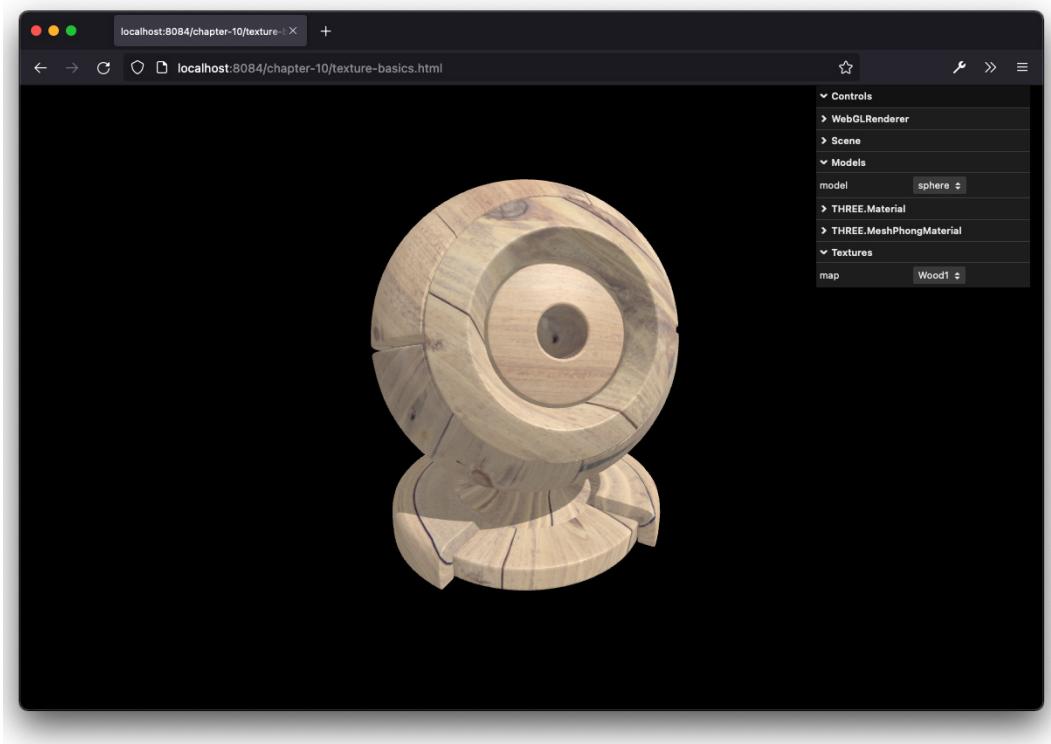

Figure 10.2 – Model with a simple wood texture

У цьому прикладі ви можете змінити моделі та вибрати кілька текстур у меню праворуч. Ви також можете змінити властивості матеріалу за замовчуванням, щоб побачити, як на матеріал у поєднанні з картою кольорів впливають різні параметри.

У цьому прикладі ви бачите, що текстури добре обертаються навколо фігур. Коли ви створюєте геометрії в Three.js, він гарантує, що будь-яка використана текстура застосована правильно. Це робиться за допомогою так званого УФ-картографування. За допомогою UV-карти ми можемо вказати рендереру, яку частину текстури слід застосувати до конкретного обличчя. Ми розглянемо деталі UV-відображення в Розділі 13, Робота з Blender і Three.js, де ми покажемо вам, як ви можете легко використовувати Blender для створення власних UV-відображень для Three.js.

Окрім стандартних форматів зображень, які ми можемо завантажити за допомогою THREE.TextureLoader, Three.js також надає кілька спеціальних завантажувачів, які можна використовувати для завантаження текстур у різних форматах. Якщо у вас є певний формат зображення, ви можете перевірити папку завантажувачів із дистрибутива Three.js (<https://github.com/mrdoob/three.js/tree/dev/examples/jsm/loaders>), щоб побачити чи можна завантажити формат зображення безпосередньо за допомогою Three.js, чи вам потрібно його конвертувати вручну.

Окрім цих звичайних зображень, Three.js також підтримує зображення HDR.

Loading HDR images as textures

Зображення HDR захоплює вищий діапазон рівнів яскравості, ніж стандартні зображення, і може більше відповідати тому, що ми бачимо людським оком. Three.js підтримує формати EXR і RGBE. Якщо у вас є HDR-зображення, ви можете точно налаштувати, як Three.js візуалізує HDR-зображення, оскільки HDR-зображення містить більше інформації про яскравість, ніж може бути показано на дисплей. Це можна зробити, налаштувавши такі властивості в THREE.WebGLRenderer:

- toneMapping: ця властивість визначає, як відображати кольори HDR-зображення на дисплей. Three.js надає такі параметри: THREE.NoToneMapping, THREE.LinearToneMapping, THREE.ReinhardToneMapping, THREE.Uncharted2ToneMapping і THREE.CineonToneMapping. Типовим є ТРИ. LinearToneMapping.
- toneMappingExposure: це рівень експозиції toneMapping. Це можна використовувати для точного налаштування кольорів візуалізованої текстури.
- toneMappingWhitePoint: це біла точка, яка використовується для toneMapping. Це також можна використовувати для точного налаштування кольорів візуалізованої текстури.

Якщо ви хочете завантажити зображення EXR або RGBE і використовувати його як текстуру, ви можете використовувати THREE.EXRLoader або THREE.RGBELoader. Це працює так само, як ми бачили для THREE.TextureLoader:

```
const loader = new THREE.EXRLoader();
exrTextureLoader.load('/assets/textures/exr/Rec709.exr')
...
const hdrTextureLoader = new THREE.RGBELoader();
hdrTextureLoader.load('/assets/textures/hdr/
dani_cathedral_oBBC.hdr')
```

У прикладі texture-basics.html ми показали вам, як текстуру можна використовувати для застосування кольорів до сітки. У наступному розділі ми розглянемо, як використовувати текстуру, щоб зробити модель більш деталізованою, застосовуючи фальшиву інформацію про висоту до сітки.

Using a bump map to provide extra details to a mesh

Карта рельєфу використовується, щоб додати більше глибини матеріалу. Ви можете побачити це в дії, відкривши [texture-bump-map.html](#):

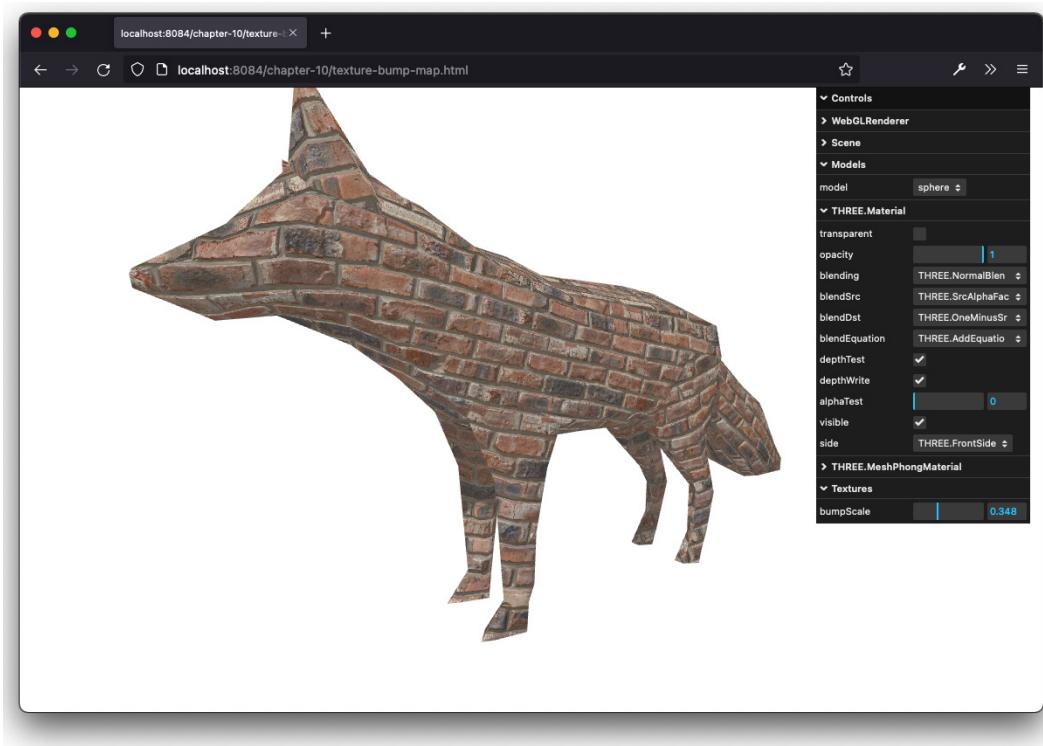

Figure 10.3 – Model with a bump map

У цьому прикладі ви бачите, що модель виглядає набагато деталізованішою та має більшу глибину. Це було зроблено шляхом встановлення додаткової текстури, так званої карти рельєфу, на матеріал:

```
const exrLoader = new EXRLoader()
const colorMap = exrLoader.load('/assets/textures/brick-wall/
brick_wall_001_diffuse_2k.exr', (texture) => {
    texture.wrapS = THREE.RepeatWrapping
    texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping
    texture.repeat.set(4, 4)
})
const bumpMap = new THREE.TextureLoader().load(
    '/assets/textures/brick-wall/brick_wall_001_displacement_2k.
png',
    (texture) => {
        texture.wrapS = THREE.RepeatWrapping
        texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping
```

```

        texture.repeat.set(4, 4)
    }
}

const material = new THREE.MeshPhongMaterial({ color:
    0xffffffff })
material.map = colorMap
material.bumpMap = bumpMap

```

У цьому коді ви бачите, що окрім встановлення властивості карти, ми також встановили властивість `bumpMap` на текстуру. Крім того, за допомогою властивості `bumpScale`, яка доступна через меню в попередньому прикладі, ми можемо встановити висоту (або глибину, якщо встановлено від'ємне значення) нерівностей. Текстури, використані в цьому прикладі, показані тут:

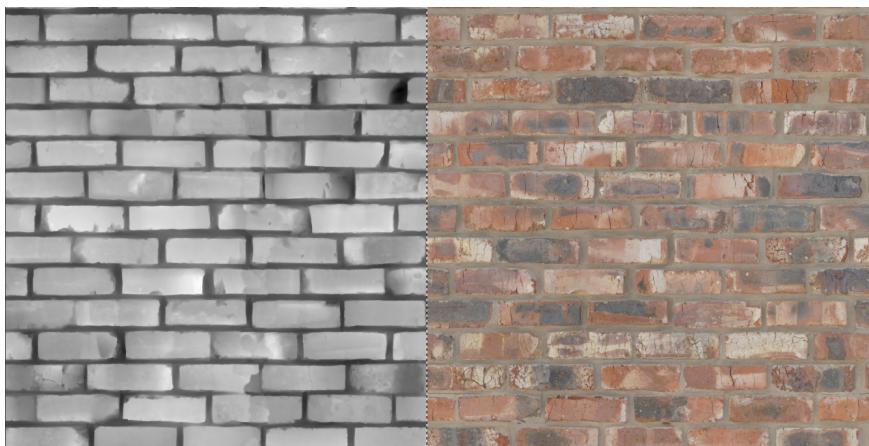

Figure 10.4 – Textures used for the bump map

Карта рельєфу – це зображення у градаціях сірого, але ви також можете використовувати кольорове зображення. Інтенсивність пікселів визначає висоту нерівності. Карта рельєфу містить лише відносну висоту пікселя. Це нічого не говорить про напрямок схилу. Таким чином, рівень деталізації та сприйняття глибини, яких ви можете досягти за допомогою рельєфної карти, обмежений. Для більшої деталізації можна скористатися звичайною картою.

Achieving more detailed bumps and wrinkles with a normal map

На карті нормалей висота (зміщення) не зберігається, але зберігається напрямок нормалі для кожного пікселя. Не вдаючись у подробиці, за допомогою нормальних карт ви можете створювати дуже детальні моделі, які використовують лише невелику кількість вершин і граней. Наприклад, подивіться на приклад `texture-normal-map.html`:

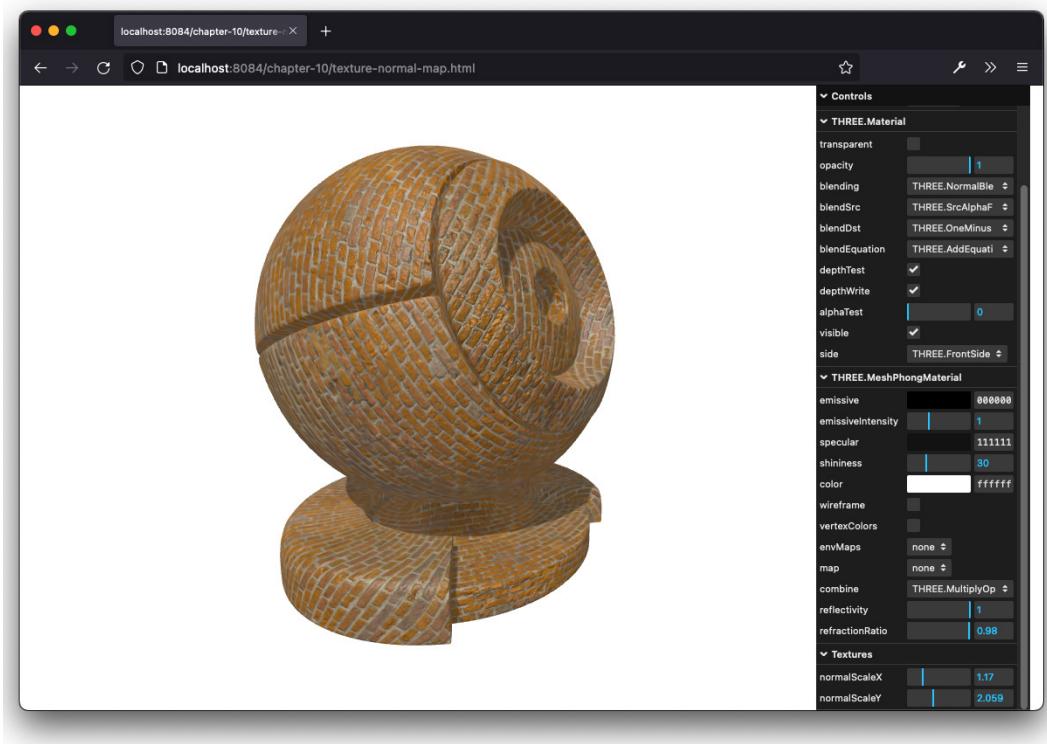

Figure 10.5 – A model using a normal map

На попередньому скріншоті ви можете побачити дуже детальну модель. І коли модель рухається, ви можете бачити, що текстура реагує на світло, яке вона отримує. Це забезпечує дуже реалістичну модель і вимагає лише дуже простої моделі та кількох текстур. Наступний фрагмент коду показує, як використовувати карту нормалей у Three.js:

```
const colorMap = new THREE.TextureLoader().load('/assets/textures/red-bricks/red_bricks_04_diff_1k.jpg', (texture) => {
    texture.wrapS = THREE.RepeatWrapping
    texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping
    texture.repeat.set(4, 4)
})

const normalMap = new THREE.TextureLoader().load(
    '/assets/textures/red-bricks/red_bricks_04_nor_gl_1k.jpg',
    (texture) => {
        texture.wrapS = THREE.RepeatWrapping
        texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping
```

```

        texture.repeat.set(4, 4)
    }
}

const material = new THREE.MeshPhongMaterial({ color:
    0xffffffff })
material.map = colorMap
material.normalMap = normalMap

```

Це передбачає той самий підхід, який ми використовували для карти рельєфу. Однак цього разу ми встановили для властивості `normalMap` звичайну текстуру. Ми також можемо визначити, наскільки виразними будуть горби, встановивши властивість `normalScale` (`mat.normalScale.set(1,1)`). За допомогою цієї властивості ви можете масштабувати вздовж осей X і Y. Однак найкращий підхід — зберегти ці значення незмінними. У цьому прикладі ви можете пограти з цими значеннями.

На наступному малюнку показано, як виглядає карта нормалей, яку ми тут використали:

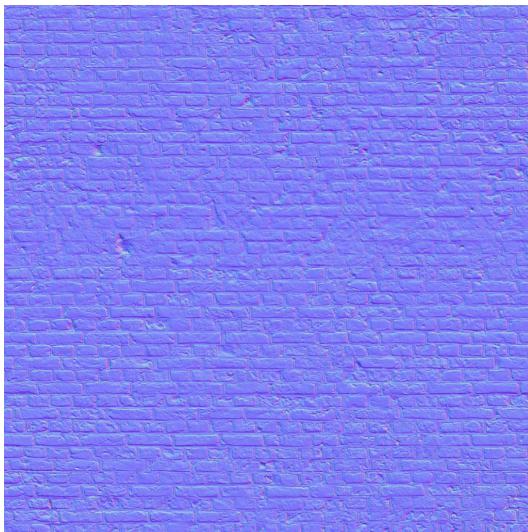

Figure 10.6 – Normal texture

Однак проблема з нормальними картами полягає в тому, що їх не дуже просто створити. Необхідно використовувати спеціалізовані інструменти, такі як Blender або Photoshop. Ці програми можуть використовувати візуалізації або текстури високої роздільної здатності як вхідні дані та створювати з них карти нормалей.

За допомогою карти нормалей або рельєфу ви не змінюєте форму моделі; всі вершини залишаються в одному місці. Ці карти просто використовують світло зі сцени, щоб створити фальшиву глибину та деталі. Однак Three.js надає третій метод, який можна використовувати для додавання деталей до моделі за допомогою карти, яка змінює положення вершин. Це робиться за допомогою карти переміщення.

Using a displacement map to alter the position of vertices

Three.js також надає текстуру, яку можна використовувати для зміни позицій вершин вашої моделі. У той час як карта рельєфу та карта нормалей створюють ілюзію глибини, за допомогою карти зміщення ми змінюємо форму моделі на основі інформації з текстури. Ми можемо використовувати карту переміщення так само, як і інші карти:

```
const colorMap = new THREE.TextureLoader().load('/assets/
textures/displacement
/w_c.jpg', (texture) => {
    texture.wrapS = THREE.RepeatWrapping
    texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping
})

const displacementMap = new THREE.TextureLoader().load('/
assets/textures/displacement
/w_d.png', (texture) => {
    texture.wrapS = THREE.RepeatWrapping
    texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping
})

const material = new THREE.MeshPhongMaterial({ color:
    0xffffffff })
material.map = colorMap
material.displacementMap = displacementMap
```

У попередньому фрагменті коду ми завантажили карту переміщення, яка виглядає наступним чином:

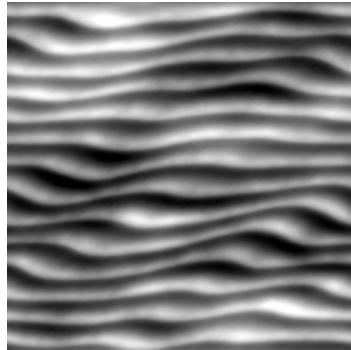

Figure 10.7 – Displacement map

Чим яскравіший колір, тим більше зміщується вершина. При запуску texture-displacement.html, ви побачите, що результатом карти переміщення є модель, де форма моделі змінюється на основі інформації з карти:

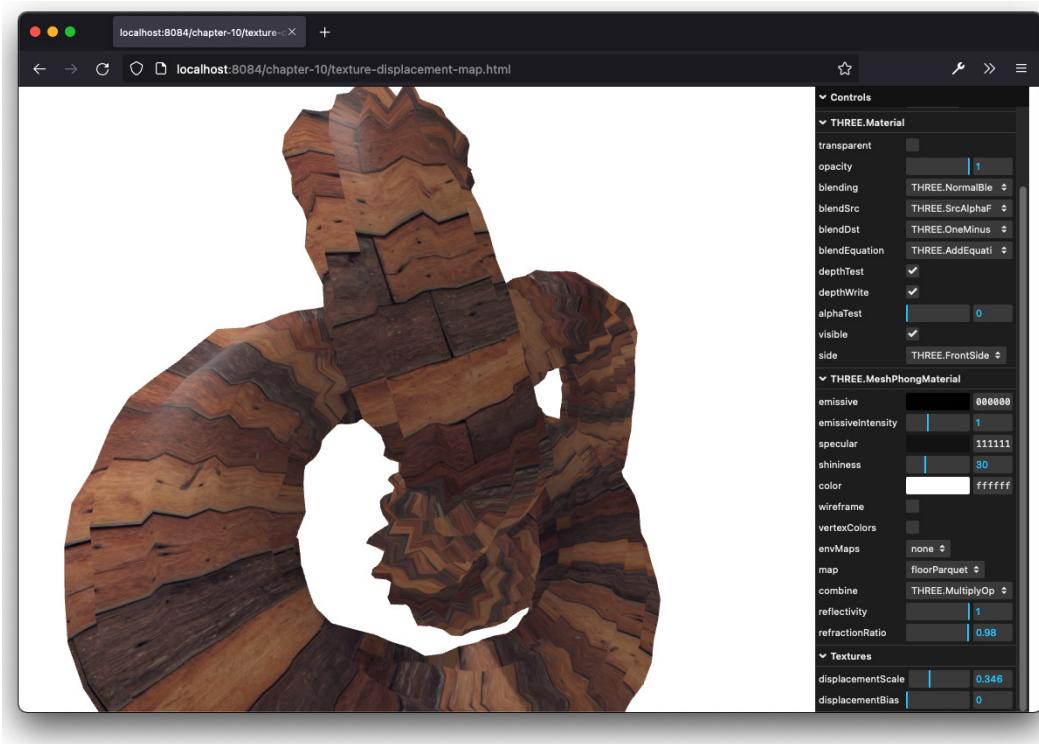

Figure 10.8 – Model using a displacement map

Окрім встановлення текстури displacementMap, ми також можемо використовувати displacementScale і displacementOffset, щоб контролювати, наскільки виразним є зміщення. Остання річ, про яку слід згадати про використання карти зміщення, полягає в тому, що вона дасть хороші результати, лише якщо ваша сітка містить велику кількість вершин. Якщо ні, зміщення не буде виглядати як надана текстура, оскільки є занадто мало вершин, щоб представити необхідне зміщення.

Adding subtle shadows with an ambient occlusion map

У попередніх розділах ви дізналися, як можна використовувати тіні в Three.js. Якщо ви встановите властивості castShadow і receiveShadow для правильних сіток, додасте пару джерел світла та правильно налаштуєте камеру тіньових джерел світла, Three.js відтворить тіні.

Однак візуалізація тіней є досить дорогою операцією, яка повторюється для кожного циклу візуалізації. Якщо у вас є вогні або об'єкти, які рухаються, це необхідно, але часто деякі вогні або моделі стаціонарні, тому було б чудово, якби ми могли обчислити тіні один раз, а потім використовувати їх повторно. Щоб досягти цього, Three.js пропонує дві різні карти: карту зовнішньої оклюзії та карту світла. У цьому розділі ми розглянемо карту зовнішньої оклюзії, а в наступному розділі ми розглянемо карту освітлення.

Оклюзія навколошнього середовища – це техніка, яка використовується для визначення того, наскільки кожна частина моделі піддається впливу навколошнього освітлення в сцені. У таких інструментах, як Blender, навколошнє світло часто моделюється за допомогою світла півкулі або спрямованого світла, такого як Сонце. Незважаючи на те, що більшість частин моделі отримають певну частину зовнішнього освітлення, не всі частини отримають однакове освітлення. Якщо, наприклад, ви моделюєте людину, верхня частина голови отримає більше зовнішнього освітлення, ніж нижня частина рук. Цю різницю в освітленні – тіні – можна відрендерити (запікати, як показано на наступному скріншоті) у текстуру, а потім ми можемо застосувати цю текстуру до наших моделей, щоб надати їм тіні, без необхідності кожного разу обчислювати тіні:

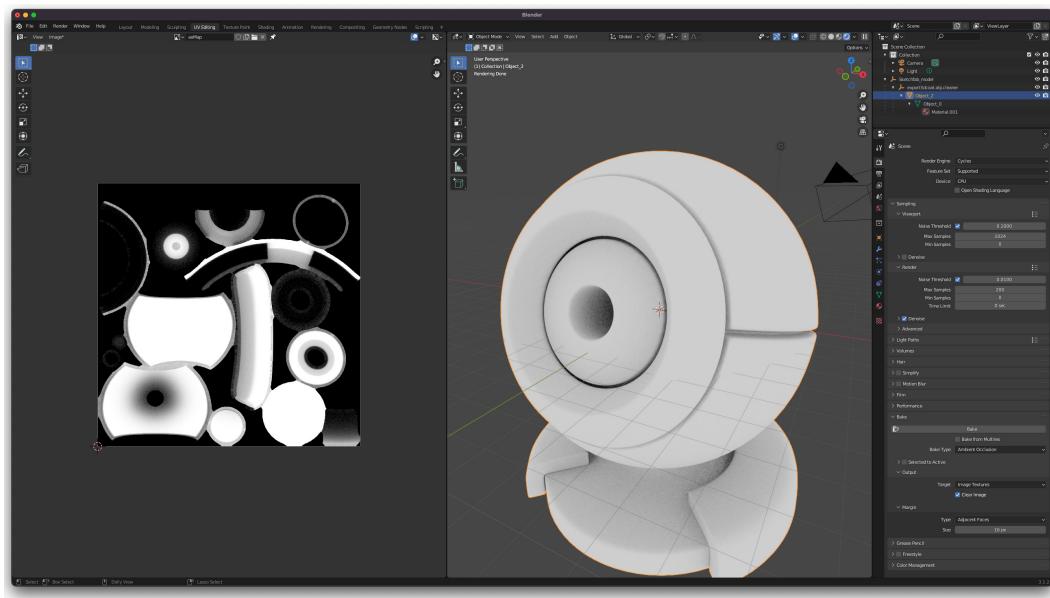

Figure 10.9 – Ambient occlusion map baked in Blender

Once you have an ambient occlusion map, you can assign it to the `aoMap` property of the material, and Three.js will take this information into account when applying and calculating how much the lights in the scene should be applied to that specific part of the model. The following code fragment shows how to set the `aoMap` property:

```
const aoMap = new THREE.TextureLoader().load('/assets/gltf/
material_
ball_in_3d-coat/aoMap.png')
const material = new THREE.MeshPhongMaterial({ color:
0xffffffff })
material.aoMap = aoMap
material.aoMap.flipY = false
```

Just like the other kinds of texture maps, we just use `THREE.TextureLoader` to load the texture and assign it to the correct property of the material. And like with many of the other maps, we can also tune how much the map affects the lighting of the model by setting the `aoMapIntensity` property. In this example, you can also see that we needed to set the `flipY` property of `aoMap` to `false`. Sometimes, external programs store the material in a texture slightly different than Three.js expects. With this property, we flip the orientation of the texture. This is usually something you'll notice by trial and error when working with the model.

To make an ambient occlusion map work, we will (usually) need one additional step. We have already mentioned UV mappings (stored in the `uv` attribute). These define which part of a texture is mapped to a specific face of the model. For the ambient occlusion map, and also for the lightmap in the following example, Three.js uses a separate set of UV mappings (stored in the `uv2` attribute) because, often, the other textures need to be applied differently than the shadow and lightmap textures. For our example, we are just copying the UV mappings from the model; remember that when we use the `aoMap` property or the `lightMap` property, Three.js will use the value of the `uv2` attribute, instead of the `uv` attribute. If this attribute isn't present in the model you load, most often, just copying the `uv` map property works as well since we didn't do anything to optimize the ambient occlusion map, which might require a different set of UVs:

```
const k = mesh.geometry
const uv1 = k.getAttribute('uv')
const uv2 = uv1.clone()
k.setAttribute('uv2', uv2)
```

We will provide two examples where we use an ambient occlusion map. In the first one, we are showing the model from *Figure 10.9* with `aoMap` applied (`texture-ao-map-model.html`):

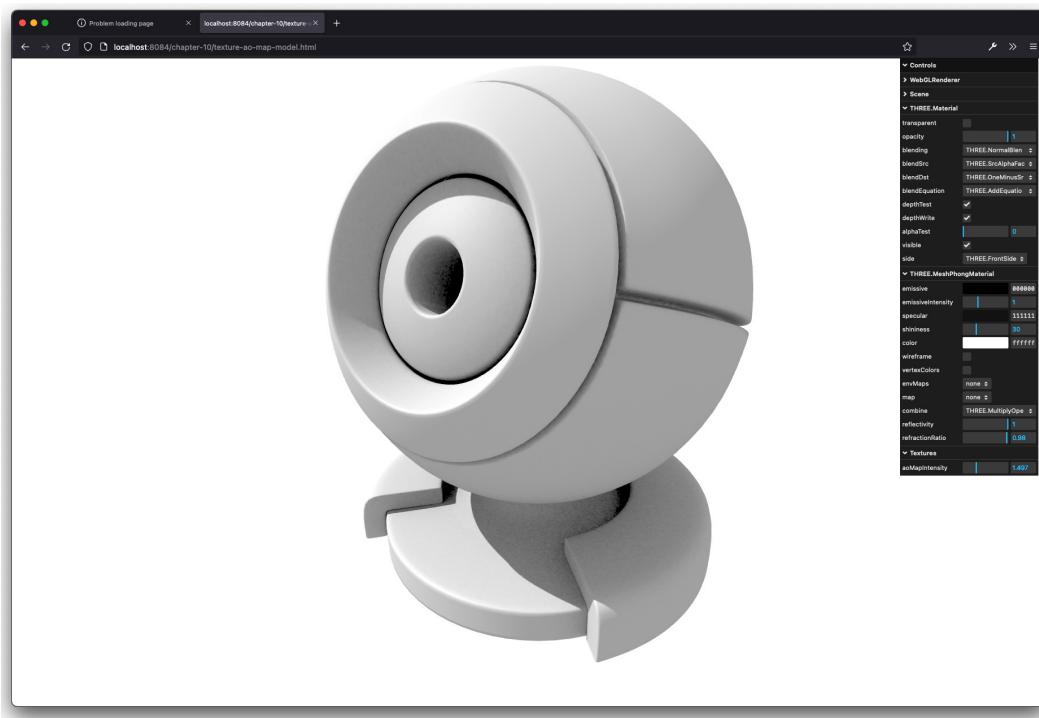

Figure 10.10 – Ambient occlusion map baked in Blender and then applied to a model

You can use the menu on the right to set `aoMapIntensity`. The higher this value is, the more shadows you'll see from the loaded `aoMap` texture. As you can see, it is really useful to have an ambient occlusion map as it provides great details for the model, and makes it look much more lifelike. Some of the textures we've seen in this chapter already also provide an additional `aoMap` that you can use. If you open `texture-ao-map.html`, you will get a simple brick-like texture, but this time with `aoMap` added as well:

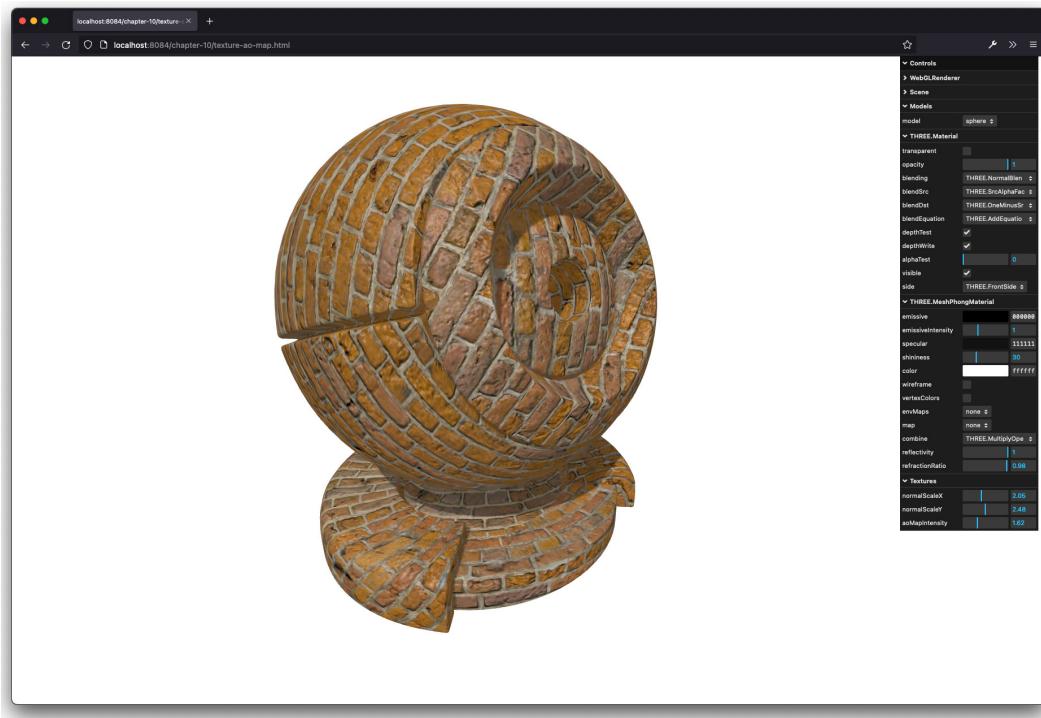

Figure 10.11 – Ambient occlusion map combined with color and normal maps

While an ambient occlusion map changes the amount of light received by certain parts of the model, Three.js also supports `lightmap`, which do the opposite (approximately) by specifying a map that adds extra lighting to certain parts of the model.

Creating fake lighting using a lightmap

In this section, we'll use a lightmap. A lightmap is a texture that contains information about how much the lights in the scene will affect the model. In other words, the effect of the lights is baked into a texture. Lightmaps are baked in 3D software, such as Blender, and contain the light values of each part of the model:

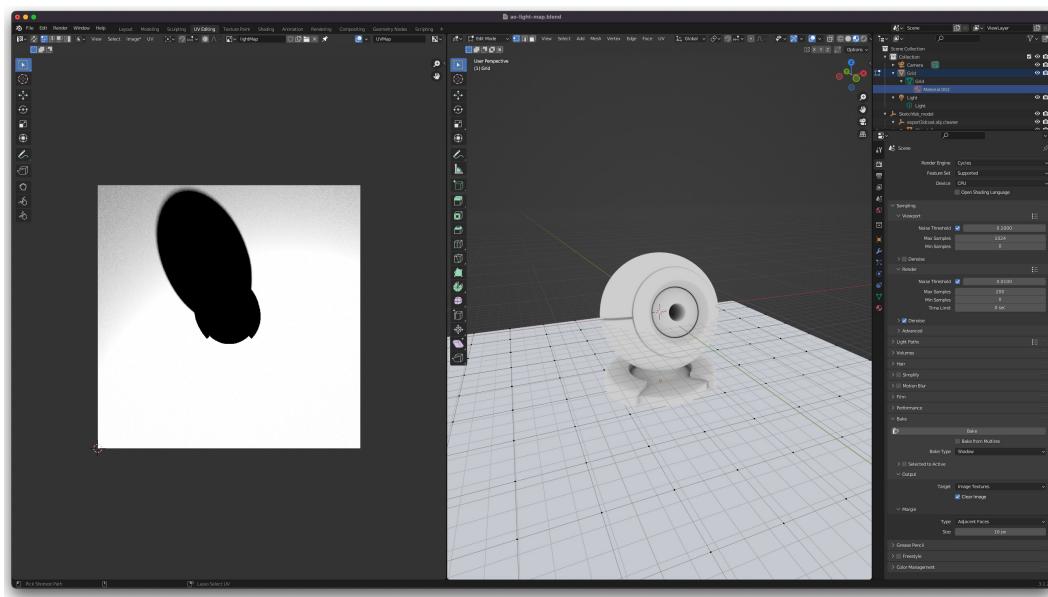

Figure 10.12 – Lightmap baked in Blender

The lightmap that we'll use in this example is shown in *Figure 10.12*. The right part of the edit window shows a baked lightmap for the ground plane. You can see that the whole ground plane is illuminated with white light, and parts of it receive less light because there is also a model in the scene. The code for using a lightmap is similar to that of an ambient occlusion map:

```
Const textureLoader = new THREE.TextureLoader()
const colorMap = textureLoader.load('/assets/textures/wood/
    abstract-antique-backdrop-164005.jpg')
const lightMap = textureLoader.load('/assets/gltf/
    material_ball_in_3d-coat/lightMap.png')
const material = new THREE.MeshBasicMaterial({ color:
    0xffffffff })
material.map = colorMap
material.lightMap = lightMap
material.lightMap.flipY = false
```

Once again, we need to provide Three.js with an additional set of uv values called `uv2` (not shown in the code), and we must use `THREE.TextureLoader` to load the textures – in this case, a simple

texture is used for the colors of the floor and the lightmap created for this example in Blender. The result looks as follows (`texture-light-map.html`):

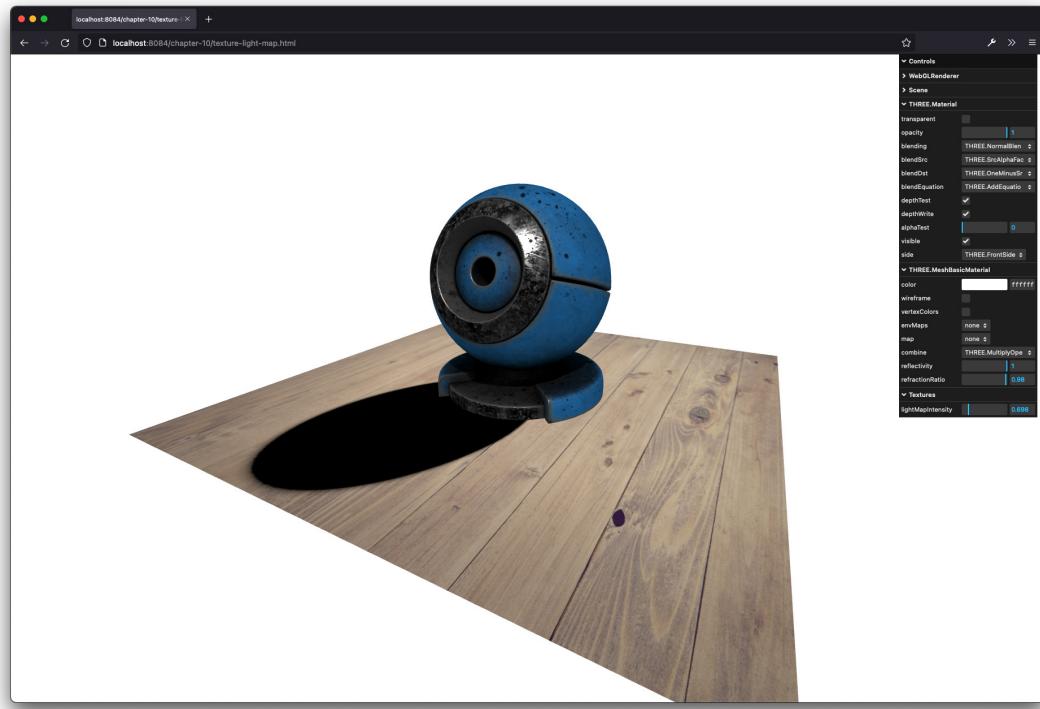

Figure 10.13 – Using a lightmap for false shadows

If you look at the preceding example, you will see that the information from the lightmap is used to create a very nice-looking shadow, which seems to be cast by the model. It is important to remember that baking shadows, lights, and ambient occlusion works great in static scenes with static objects. As soon as objects or light sources change or start to move, you will have to calculate the shadows in real time.

Metalness and roughness maps

When discussing the materials available in Three.js, we mentioned that a good default material to use is `THREE.MeshStandardMaterial`. You can use this to create shiny, metal-like materials, but also to apply roughness, to make the mesh look more like wood or plastic. By using the metalness and roughness properties of the material, we can configure the material to represent the material that we want. Aside from these two properties, you can also configure these properties by using

a texture. So, if we have a rough object and we want to specify that a certain part of that object is shiny, we can set the `metalnessMap` property of `THREE.MeshStandardMaterial`, and if we want to indicate that some parts of the mesh should be seen as scratched or rougher, we can set the `roughnessMap` property. When you use these maps, the value of the texture for a specific part of the model is multiplied by either the `roughness` property or the `metalness` property, and that determines how that specific pixel should be rendered. First, we will look at the `metalness` property in `texture-metalness-map.html`:

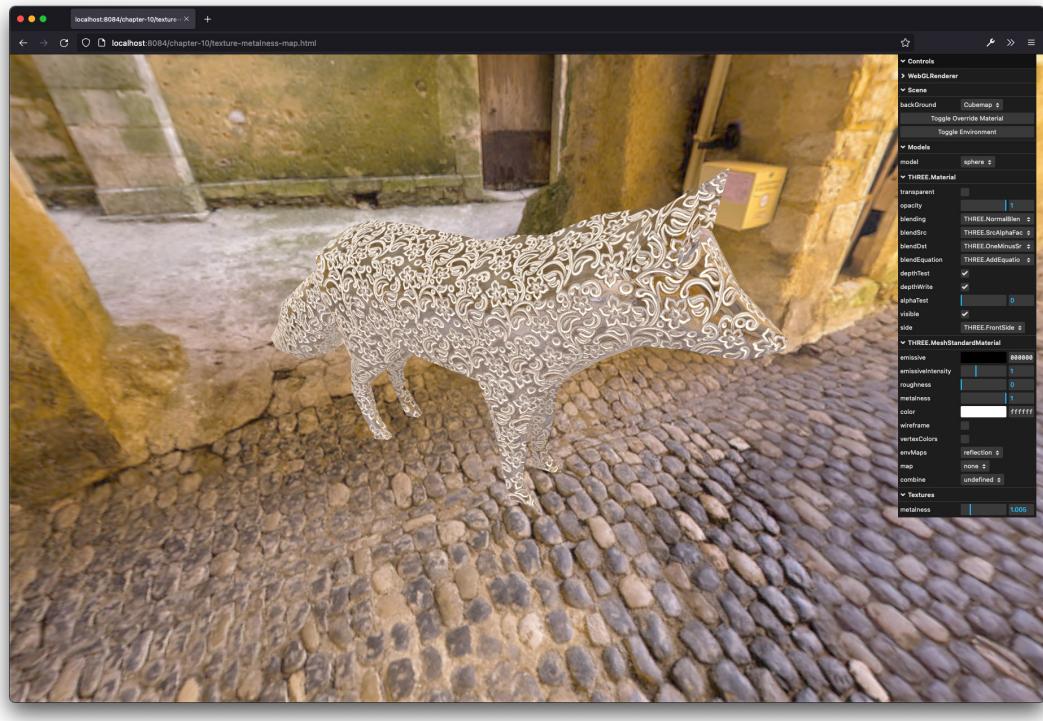

Figure 10.14 – Metalness texture applied to a model

In this example, we've skipped ahead a bit and have also used an environment map, which allows us to render reflections from the environment on top of the objects. An object with a high metalness reflects more, and an object with a high roughness diffuses the reflection more. For this model, we've used `metalnessMap`; you can see that the object itself is shiny where the `metalness` property from the texture is high and that some parts are rough where the `metalness` property from the texture is low. When looking at `roughnessMap`, we can see pretty much the same but inverted:

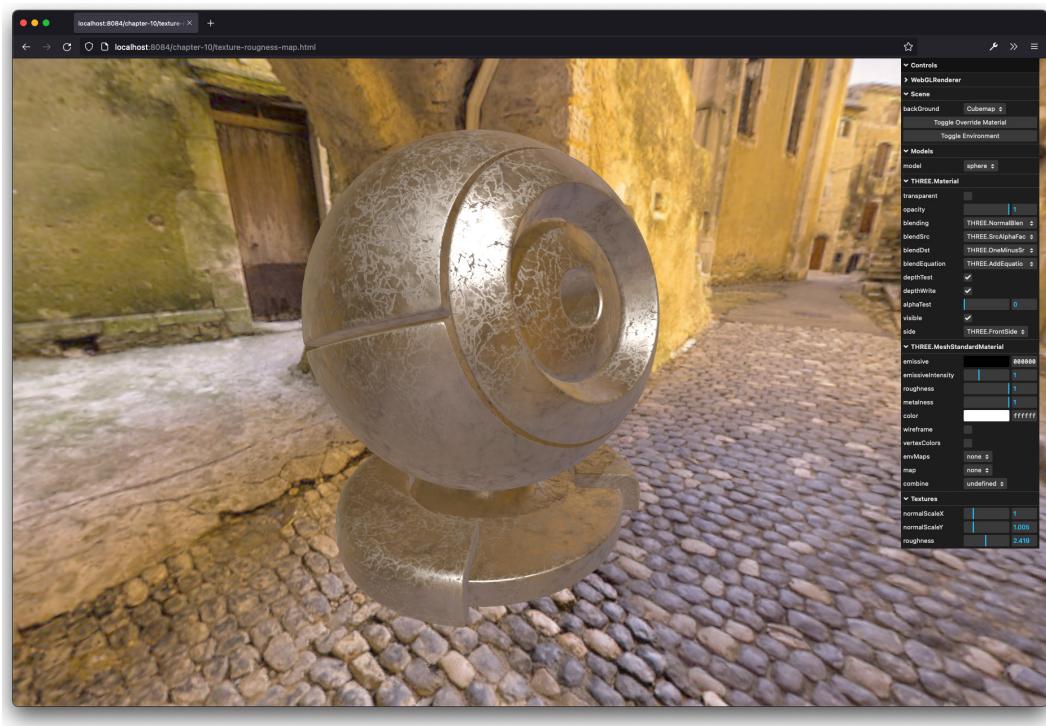

Figure 10.15 – Roughness texture applied to a model

As you can see, based on the provided texture, certain parts of the model are rougher or more scratched than other parts. For `metalnessMap`, the value of the material is multiplied by the `metalness` property of the material; for `roughnessMap`, the same applies, but in that case, the value is multiplied by the `roughness` property.

Loading these textures and setting them to the material can be done like so:

```
const metalnessTexture = new THREE.TextureLoader().load(
  '/assets/textures/engraved/Engraved_Metal_003_ROUGH.jpg',
  (texture) => {
    texture.wrapS = THREE.RepeatWrapping
    texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping
    texture.repeat.set(4, 4)
  }
)
```

```
const material = new THREE.MeshStandardMaterial({ color:  
    0xffffffff })  
material.metalnessMap = metalnessTexture  
...  
const roughnessTexture = new THREE.TextureLoader().load(  
    '/assets/textures/marble/marble_0008_roughness_2k.jpg',  
    (texture) => {  
        texture.wrapsS = THREE.RepeatWrapping  
        texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping  
        texture.repeat.set(2, 2)  
    }  
)  
const material = new THREE.MeshStandardMaterial({ color:  
    0xffffffff })  
material.roughnessMap = roughnessTexture
```

Next up is the alpha map. With the alpha map, we can use a texture to change the transparency of parts of the model.

Using an alpha map to create transparent models

An alpha map is a way to control the opacity of the surface. If the value of the map is black, that part of the model will be fully transparent, and if it is white, it will be fully opaque. Before we look at the texture and how to apply it, we'll first look at the example (`texture-alpha-map.html`):

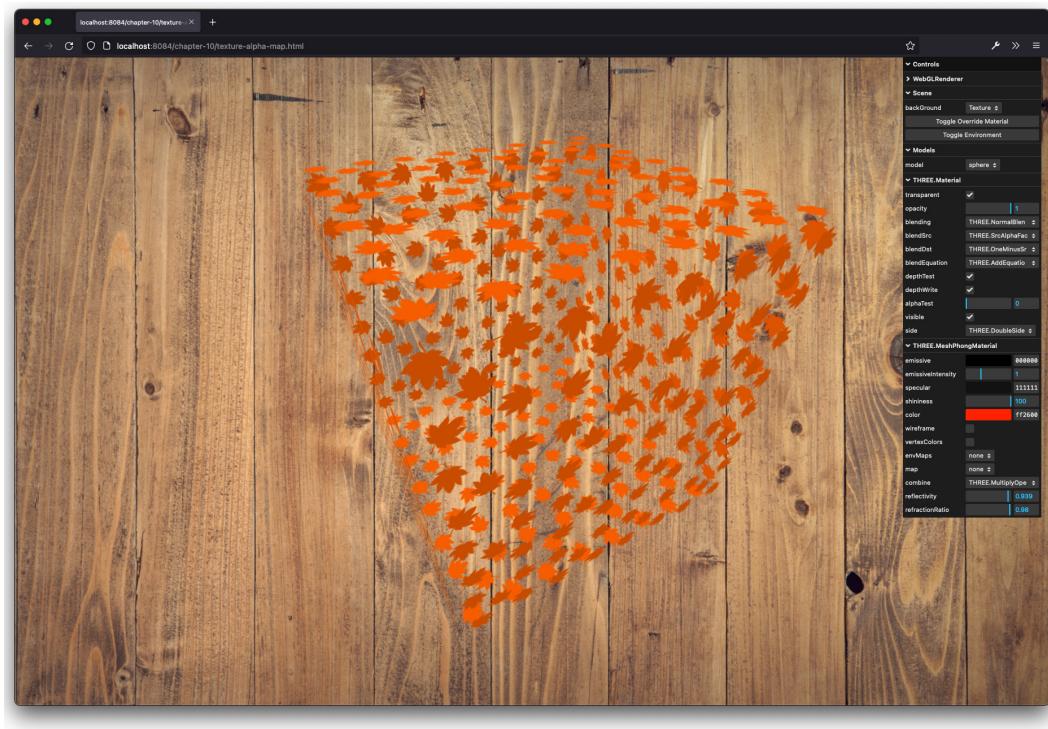

Figure 10.16 – Alpha map used to give partial transparency

In this example, we've rendered a cube and set the `alphaMap` property of the material. If you open this example, make sure to set the `transparency` property of the material to `true`. You'll probably notice that you can only see the front-facing part of the cube, unlike the preceding screenshot, where you can look through the cube and see the other side. The reason is that, by default, the `side` property of the used material is set to `THREE.FrontSide`. To render the side that is normally hidden, we have to set the `side` property of the material to `THREE.DoubleSide`; you will see that the cube is rendered as shown in the preceding screenshot.

The texture that we used in this example is a very simple one:

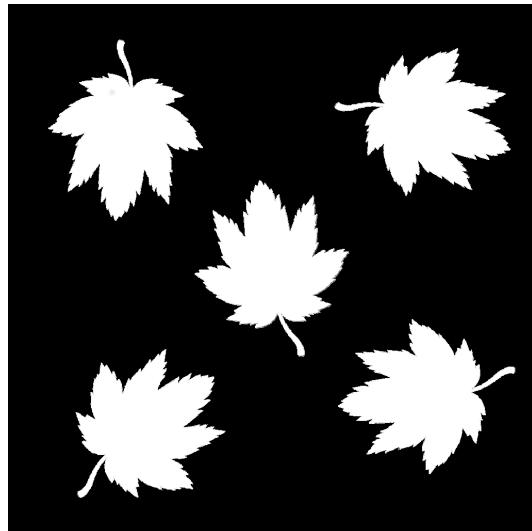

Figure 10.17 – Texture used to create a transparent model

To load it, we must use the same approach as that of the other textures:

```
const alphaMap = new THREE.TextureLoader().load('/assets/textures/alpha/partial-transparency.png', (texture) => {
    texture.wrapS = THREE.RepeatWrapping
    texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping
    texture.repeat.set(4, 4)
})
const material = new THREE.MeshPhongMaterial({ color:
    0xffffffff })
material.alphaMap = alphaMap
material.transparent = true
```

In this code fragment, you can also see that we've set the `wrapS`, `wrapT`, and `repeat` properties of the texture. We'll explain these properties in more detail later in this chapter, but these properties can be used to determine how often we want to repeat the texture on the mesh. If set to `(1, 1)`, the whole texture won't be repeated when applied to the mesh; if set to higher values, the texture will shrink and will be repeated multiple times. In this case, we repeated it in both directions four times.

Using an emissive map for models that glow

The emissive map is a texture that can be used to make certain parts of the model glow, just like the emissive property does for the whole model. Just as for the emissive property, using an emissive map doesn't mean this object is emitting light – it just makes the part of the model where this texture is applied seem to glow. This is easier to understand by looking at an example. If you open up the `texture-emissive-map.html` example in your browser, you will see a lava-like object:

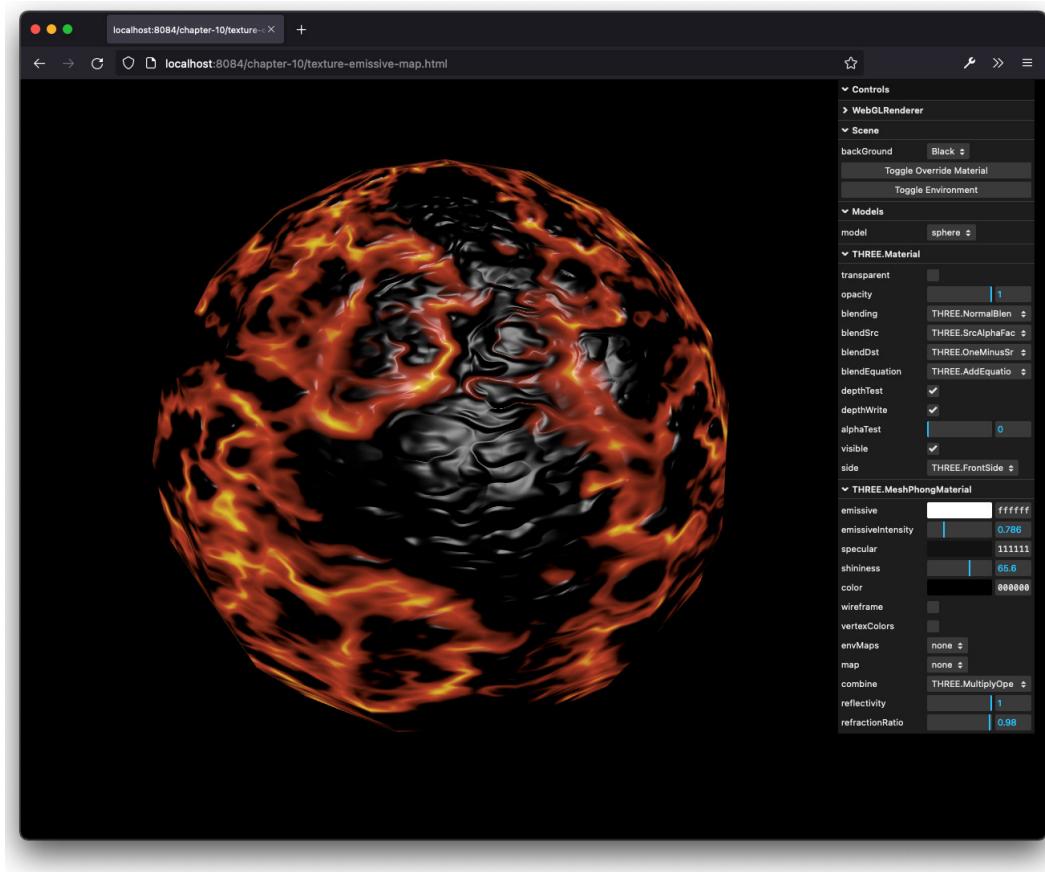

Figure 10.18 – Lava-like object using an emissive map

When you look closely, though, you might see that while the objects seem to glow, the objects themselves don't emit light. This means that you can use this to enhance objects, but the objects themselves don't contribute to the lighting of the scene. For this example, we used an emissive map that looks as follows:

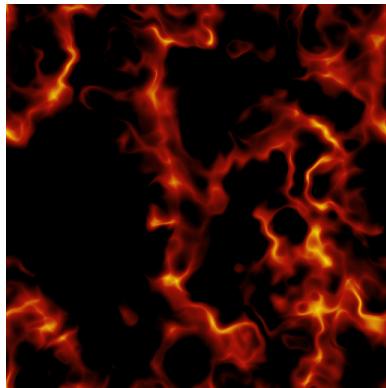

Figure 10.19 – Lava texture

To load and use an emissive map, we can use a `THREE.TextureLoader` to load one and assign it to the `emissiveMap` property (together with some other maps to get the model shown in *Figure 10.18*):

```
const emissiveMap = new THREE.TextureLoader().load
('/assets/textures/lava/lava.png', (texture) => {
  texture.wrapS = THREE.RepeatWrapping
  texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping
  texture.repeat.set(4, 4)
})

const roughnessMap = new THREE.TextureLoader().load
('/assets/textures/lava/lava-smoothness.png', (texture) => {
  texture.wrapS = THREE.RepeatWrapping
  texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping
  texture.repeat.set(4, 4)
})
```

```
const normalMap = new THREE.TextureLoader().load
  ('/assets/textures/lava/lava-normals.png', (texture) => {
    texture.wrapS = THREE.RepeatWrapping
    texture.wrapT = THREE.RepeatWrapping
    texture.repeat.set(4, 4)
  })
const material = new THREE.MeshPhongMaterial({ color:
  0xffffffff })
material.normalMap = normalMap
material.roughnessMap = roughnessMap
material.emissiveMap = emissiveMap
material.emissive = new THREE.Color(0xffffffff)
material.color = new THREE.Color(0x000000)
```

Since the color from `emissiveMap` is modulated with the `emissive` property, make sure that you set the `emissive` property of the material to something other than black.

Using a specular map to determine shininess

In the previous examples, we mostly used `THREE.MeshStandardMaterial`, and the different maps supported by that material. `THREE.MeshStandardMaterial` is often your best choice if you need a material since it can be easily configured to represent a large number of different types of real-world materials. In older versions of Three.js, you had to use `THREE.MeshPhongMaterial` for shiny materials and `THREE.MeshLambertMaterial` for non-shiny materials. The specular map used in this section can only be used together with `THREE.MeshPhongMaterial`. With a specular map, you can define which parts of the model should be shiny, and which parts of them should be rough (similar to `metalnessMap` and `roughnessMap`, which we saw earlier). In the `texture-specular-map.html` example, we've rendered the Earth and used a specular map to make the oceans shinier than the landmasses:

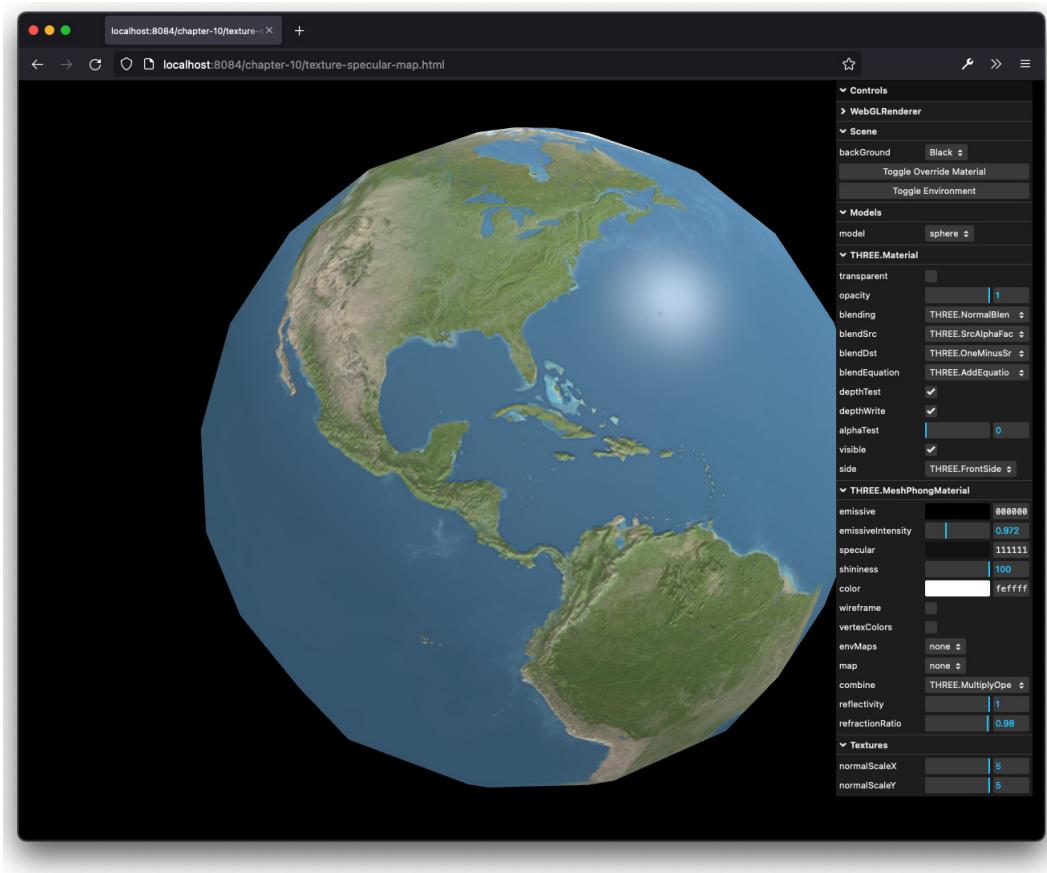

Figure 10.20 – Specular map showing reflecting oceans

By using the menu at the top right, you can play around with the specular color and the shininess. As you can see, these two properties affect how the oceans reflect light, but they don't change the landmasses' shininess. This is because we've used the following specular map:

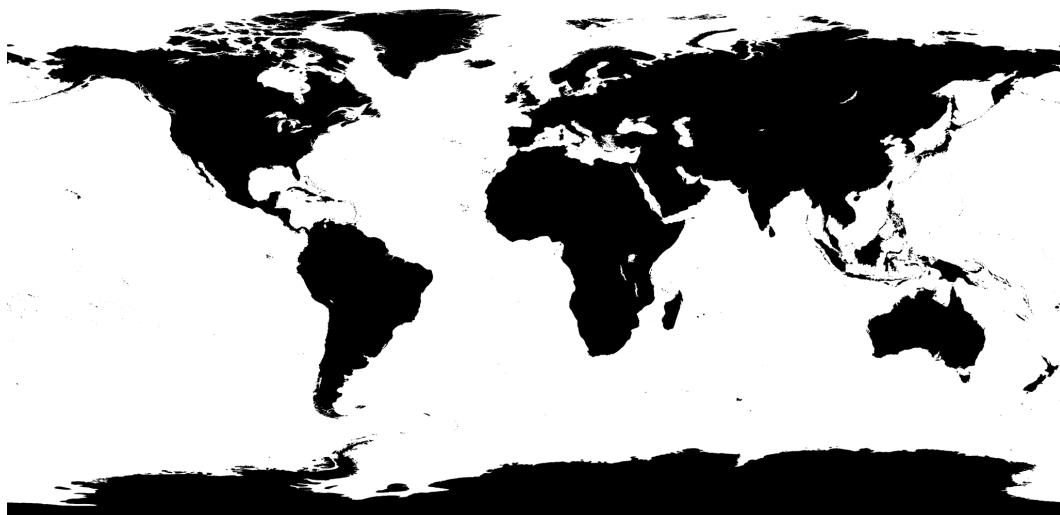

Figure 10.21 – Specular map texture

In this map, the black color means that those parts of the map have a shininess of 0%, and the white parts have a shininess of 100%.

To use a specular map, we must use `THREE.TextureLoader` to load the map and assign it to the `specularMap` property of a `THREE.MeshPhongMaterial`:

```
const colorMap = new THREE.TextureLoader().load
  ('/assets/textures/specular/Earth.png')
const specularMap = new THREE.TextureLoader().load
  ('/assets/textures/specular/EarthSpec.png')
const normalMap = new THREE.TextureLoader().load
  ('/assets/textures/specular/EarthNormal.png')
const material = new THREE.MeshPhongMaterial({ color:
  0xffffffff })
material.map = colorMap
material.specularMap = specularMap
material.normalMap = normalMap
```

With the specular map, we've discussed most of the basic textures that you can use to add depth, color, transparency, or additional light effects to your model. In the next two sections, we'll look at one more type of map, which will allow you to add environment reflections to your model.

Creating fake reflections using an environment map

Calculating environment reflections is very CPU-intensive, and it usually requires a ray tracer approach. If you want to use reflections in Three.js, you can still do that, but you'll have to fake it. You can do so by creating a texture of the environment the object is in and applying it to the specific object. First, we'll show you the result that we're aiming for (see `texture-environment-map.html`, which is shown in the following screenshot):

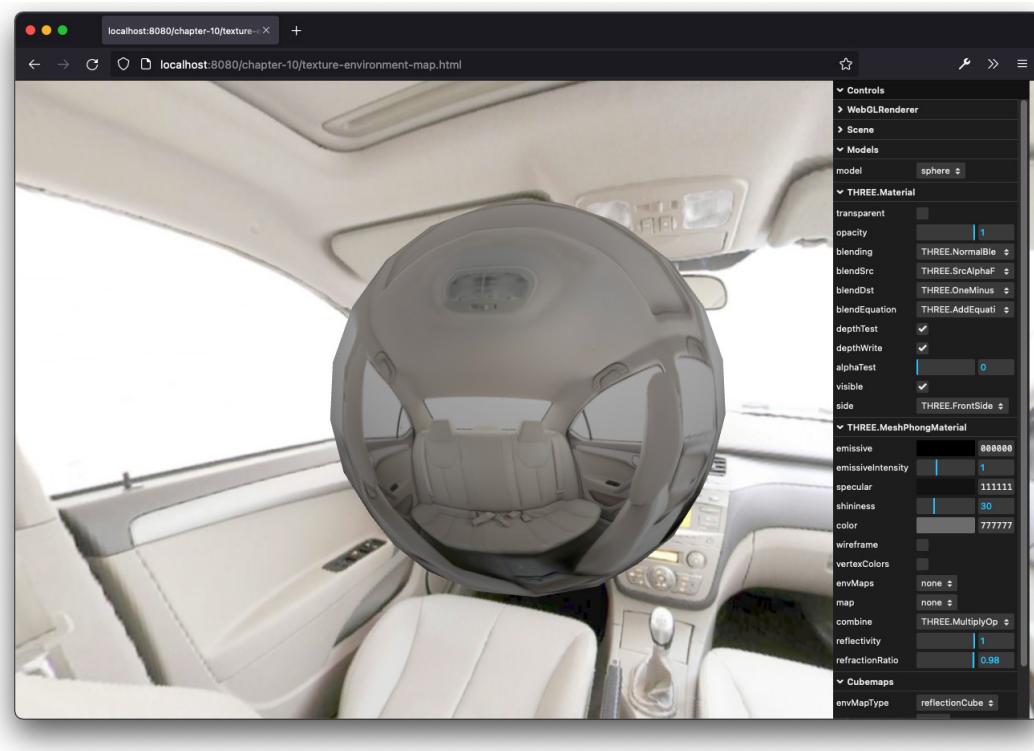

Figure 10.22 – Environment map showing the inside of a car

In the preceding screenshot, you can see that the sphere reflects the environment. If you move your mouse around, you will also see that the reflection corresponds with the camera angle, concerning the environment you see. To create this example, perform the following steps:

1. Create a `CubeTexture` object. A `CubeTexture` is a set of six textures that can be applied to each side of a cube.
2. Set the skybox. When we have a `CubeTexture`, we can set it as the background of the scene. If we do this, we effectively create a very large box, inside of which the cameras and objects are placed, so that when we move the camera around, the background of the scene also changes correctly. Alternatively, we could also create a very large cube, apply `CubeTexture`, and add it to the scene ourselves.
3. Set the `CubeTexture` object as a texture of the `cubeMap` property of the material. The same `CubeTexture` object that we used to simulate the environment should be used as a texture on the meshes. Three.js will make sure it looks like a reflection of the environment.

Creating a `CubeTexture` is pretty easy, once you have the source material. What you will need are six images that, together, make up a complete environment. So, you will need the following pictures:

- Looking forward (`posz`)
- Looking backward (`negz`)
- Looking up (`posy`)
- Looking down (`negy`)
- Looking right (`posx`)
- Looking left (`negx`)

Three.js will patch these together to create a seamless environment map. There are several sites where you can download panoramic images, but they are often in a spherical equirectangular format, which looks as follows:

Figure 10.23 – Equirectangular format cube map

There are two ways you can use these kinds of maps. First, you can convert it into a cube map format consisting of six separate files. You can convert this online using the following site: <https://jaxry.github.io/panorama-to-cubemap/>.

Alternatively, you can use a different way to load this texture into Three.js, which we'll show later in this section.

To load a CubeTexture from six separate files, we can use THREE.CubeTextureLoader, like this:

```
const cubeMapFlowers = new THREE.CubeTextureLoader().load([
  '/assets/textures/cubemap/flowers/right.png',
  '/assets/textures/cubemap/flowers/left.png',
  '/assets/textures/cubemap/flowers/top.png',
  '/assets/textures/cubemap/flowers/bottom.png',
  '/assets/textures/cubemap/flowers/front.png',
  '/assets/textures/cubemap/flowers/back.png'
])
const material = new THREE.MeshPhongMaterial({ color:
  0x777777 })
material.envMap = cubeMapFlowers
material.mapping = THREE.CubeReflectionMapping
```

Here, you can see that we've loaded a `cubeMap` out of several different images. Once loaded, we assign the texture to the `envMap` property of a material. Finally, we must inform Three.js of which kind of mapping we want to use. If you load a texture using `THREE.CubeTextureLoader`, you can use `THREE.CubeReflectionMapping` or `THREE.CubeRefractionMapping`. The first one will make your object show reflections based on the loaded `cubeMap`, while the second one will turn your model into a more translucent glass-like object that refracts the lights slightly, once again based on the information from `cubeMap`.

We can also set this `cubeMap` as a background for the scene, like this:

```
scene.background = cubeMapFlowers
```

When you've got a single image, the process isn't much different:

```
const cubeMapEqui = new THREE.TextureLoader().load
('/assets/equi.jpeg')
const material = new THREE.MeshPhongMaterial({ color:
0x777777 })
material.envMap = cubeMapEqui
material.mapping = THREE.EquirectangularReflectionMapping
scene.background = cubeMapFlowers
```

This time, we used the normal texture loader, but by specifying a different mapping, we can inform Three.js how to render this texture. When using this approach, you can set the mapping to either `THREE.EquirectangularRefractionMapping` or `THREE.EquirectangularReflectionMapping`.

The result of both these approaches is a scene where it looks like we're standing in a wide, outdoor environment, where the meshes reflect the environment. The menu on the side allows you to set the properties of the material:

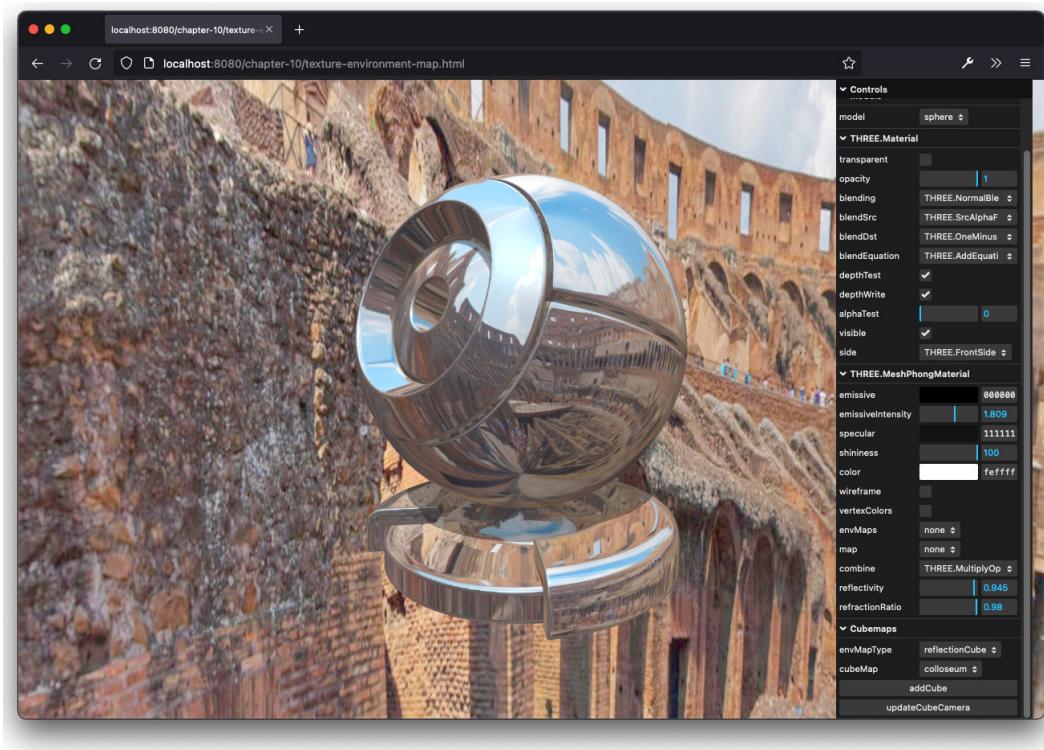

Figure 10.24 – Using refraction to create glass-like objects

Aside from reflection, Three.js also allows you to use a `cubeMap` object for refraction (glass-like objects). The following screenshot shows this (you can test this yourself by using the menu on the right):

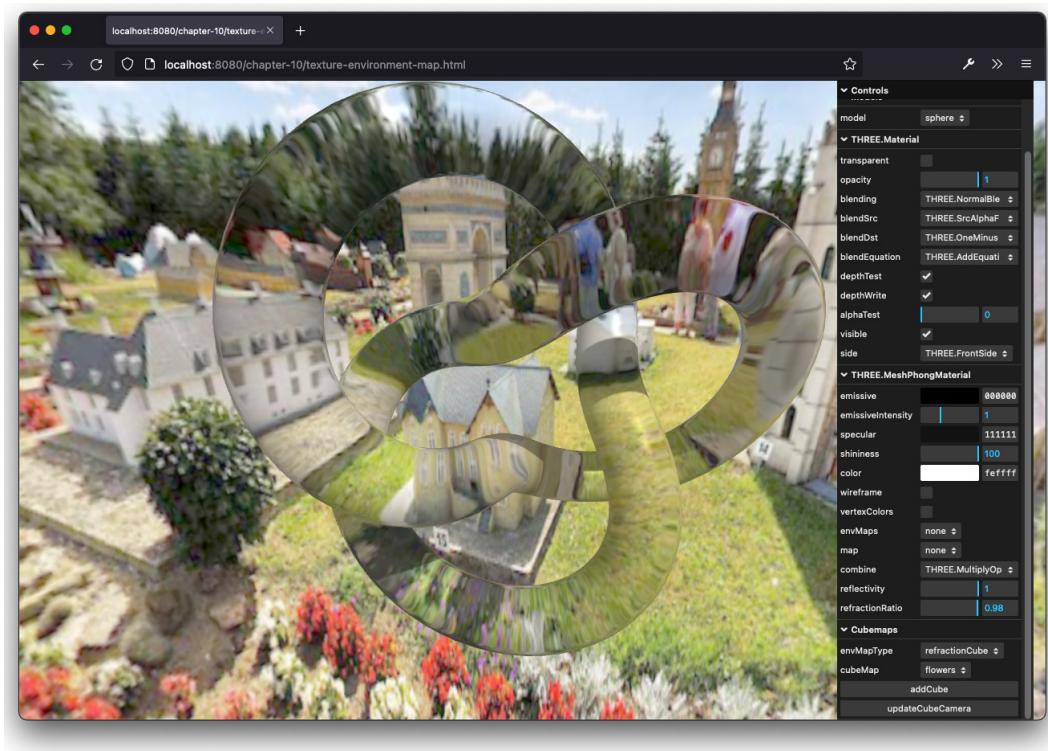

Figure 10.25 – Using refraction to create glass-like objects

To get this effect, we only need to set the mapping property of `cubeMap` to `THREE.CubeRefractionMapping` (the default is the reflection, which can also be set manually by specifying `THREE.CubeReflectionMapping`):

```
cubeMap.mapping = THREE.CubeRefractionMapping
```

In this example, we used a static environment map for the meshes. In other words, we only saw the environment's reflection and not the other meshes in the environment. In the following screenshot, you can see that, with a little bit of work, we can show the reflections of other objects as well:

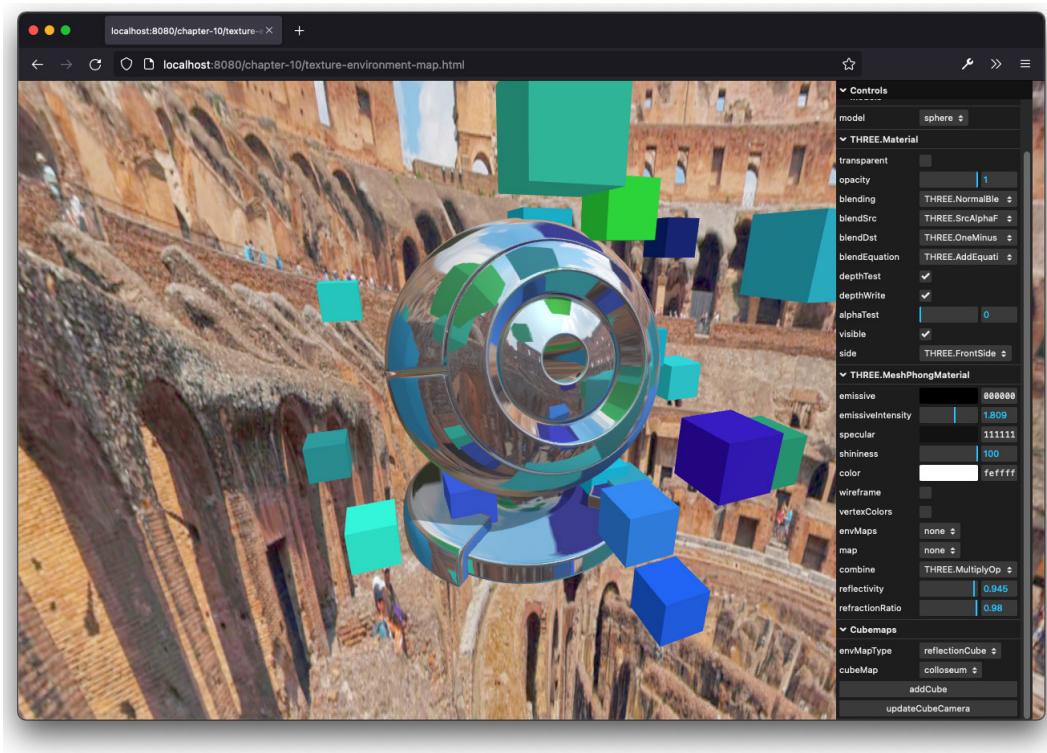

Figure 10.26 – Using a cubeCamera to create dynamic reflections

To also show reflections from the other objects in the scene, we need to use some other Three.js components. The first of them is an additional camera called `THREE.CubeCamera`:

```
const cubeRenderTarget = new THREE.WebGLCubeRenderTarget
(128, {
  generateMipmaps: true,
  minFilter: THREE.LinearMipmapLinearFilter
})
const cubeCamera = new THREE.CubeCamera(0.1, 10,
  cubeRenderTarget)
cubeCamera.position.copy(mesh.position);
scene.add(cubeCamera);
```

We will use `THREE.CubeCamera` to take a snapshot of the scene with all of the objects rendered and use that to set up a `cubeMap`. The first two arguments define the near and far properties of the camera. So, in this case, the camera only renders what it can see from 0.1 to 1.0. The last property is the target to which we want to render the texture. For that, we've created an instance of a `THREE.WebGLCubeRenderTarget`. The first parameter is the size of the render target. The higher the value, the more detailed the reflection will look. The other two properties are used to determine how the texture is scaled up and down when you zoom in.

You need to make sure that you position this camera at the exact location of `THREE.Mesh` on which you want to show the dynamic reflections. In this example, we copied the position from the mesh so that the camera is positioned correctly.

Now that we have `CubeCamera` set up correctly, we need to make sure that what `CubeCamera` sees is applied as a texture to the cube in our example. To do this, we must set the `envMap` property to `cubeCamera.renderTarget`:

```
cubeMaterial.envMap = cubeRenderTarget.texture;
```

Now, we have to make sure that `cubeCamera` renders the scene so that we can use that output as input for the cube. For this, we must update the render loop as follows (or if the scene doesn't change, we can just call this once):

```
const render = () => {
  ...
  mesh.visible = false;
  cubeCamera.update(renderer, scene);
  mesh.visible = true;
  requestAnimationFrame(render);
  renderer.render(scene, camera);
  ...
}
```

As you can see, first, we disable the visibility of `mesh`. We do this because we only want to see reflections from the other objects. Next, we render the scene using `cubeCamera` by calling the `update` function. After that, we make `mesh` visible again and render the scene as normal. The result is that, in the reflection of `mesh`, you can see the cubes that we added. For this example, every time you click on the `updateCubeCamera` button, the `envMap` property of the mesh will be updated.

Repeat wrapping

When you apply a texture to a geometry created by Three.js, Three.js will try to apply the texture as optimally as possible. For instance, for cubes, this means that each side will show the complete texture, and for spheres, the complete texture is wrapped around the sphere. However, there are situations where you won't want the texture to spread around a complete face or the complete geometry, but rather have the texture repeat itself. Three.js provides functionality that allows you to control this. An example where you can play around with the repeat properties is provided in `texture-repeat-mapping.html`. The following screenshot shows this example:

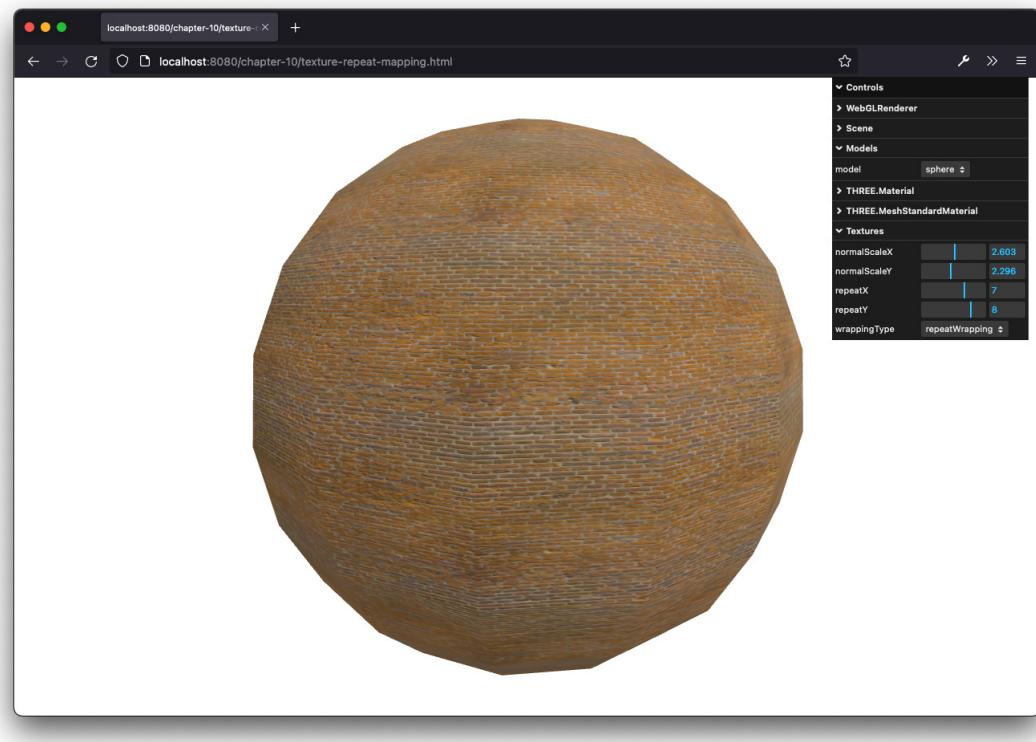

Figure 10.27 – Repeat wrapping on a sphere

Before this property has the desired effect, you need to make sure that you set the wrapping of the texture to `THREE.RepeatWrapping`, as shown in the following code snippet:

```
mesh.material.map.wrapS = THREE.RepeatWrapping;  
mesh.material.map.wrapT = THREE.RepeatWrapping;
```

The `wrapS` property defines how you want the texture to wrap along its *X*-axis, and the `wrapT` property defines how the texture should be wrapped along its *Y*-axis. Three.js provides three options for this, which are as follows:

- `THREE.RepeatWrapping` allows the texture to repeat itself
- `THREE.MirroredRepeatWrapping` allows the texture to repeat itself, but each repetition is mirrored
- `THREE.ClampToEdgeWrapping` is a default setting where the texture doesn't repeat as a whole; only the pixels at the edge are repeated

In this example, you can play around with the various repeat settings and `wrapS` and `wrapT` options. Once the wrapping type has been selected, we can set the `repeat` property, as shown in the following code fragment:

```
mesh.material.map.repeat.set(repeatX, repeatY);
```

The `repeatX` variable defines how often the texture is repeated along its *X*-axis, and the `repeatY` variable defines the same for the *Y*-axis. If these values are set to 1, the texture won't repeat itself; if they are set to a higher value, you'll see that the texture will start to repeat. You can also use values lower than 1. In that case, you'll zoom in on the texture. If you set the `repeat` value to a negative value, the texture will be mirrored.

When you change the `repeat` property, Three.js will automatically update the textures and render them with this new setting. If you change from `THREE.RepeatWrapping` to `THREE.ClampToEdgeWrapping`, you will have to explicitly update the texture using `mesh.material.map.needsUpdate = true;`:

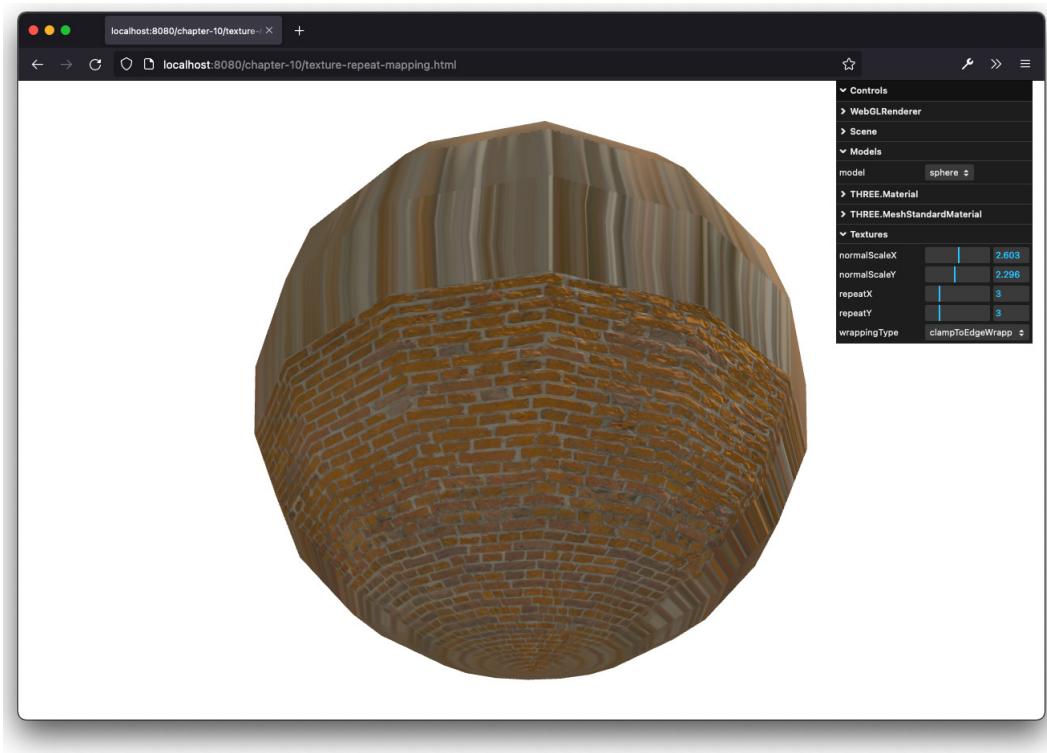

Figure 10.28 – Clamp to edge wrapping on a sphere

So far, we've only used static images for our textures. However, Three.js also has the option to use the HTML5 canvas as a texture.

Rendering to a canvas and using it as a texture

In this section, we will look at two different examples. First, we will look at how you can use the canvas to create a simple texture and apply it to a mesh; after that, we'll go one step further and create a canvas that can be used as a bump map, using a randomly generated pattern.

Using the canvas as a color map

In this first example, we'll render a fractal to an HTML Canvas element and use that as a color map for our mesh. The following screenshot shows this example (`texture-canvas-as-color-map.html`):

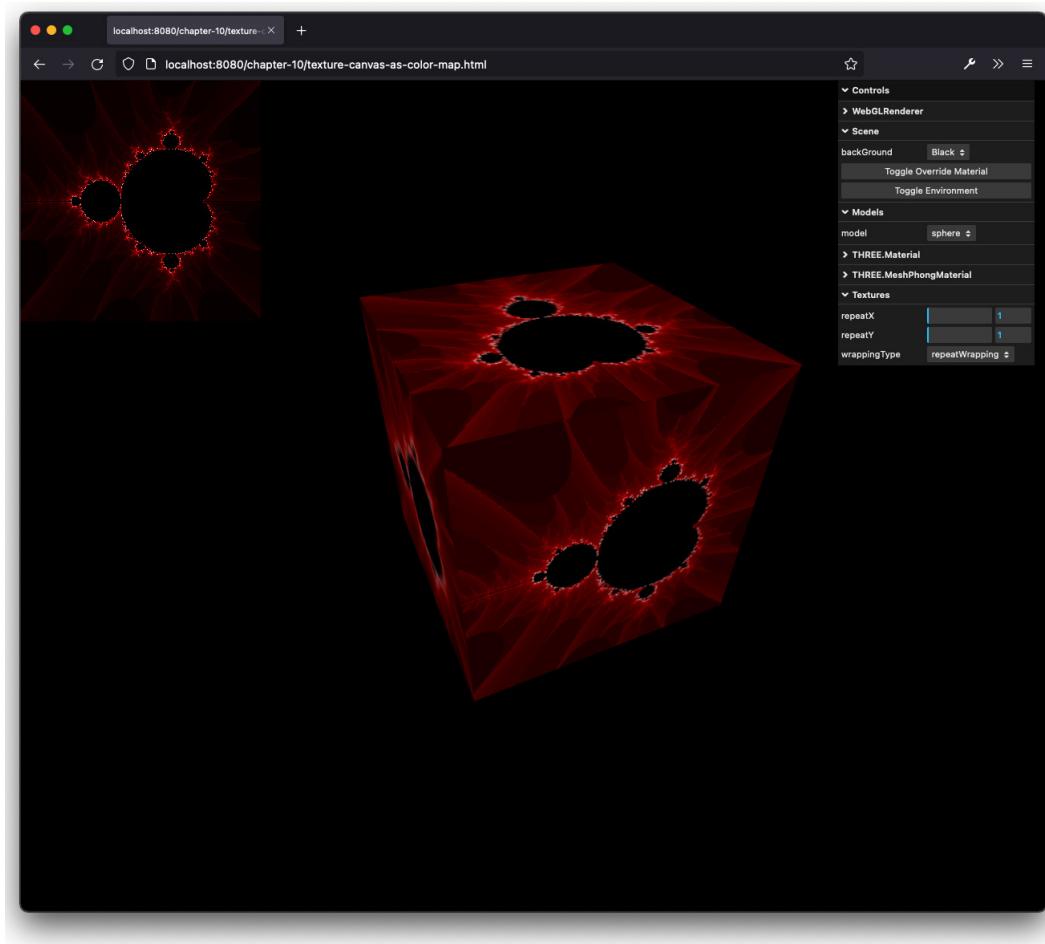

Figure 10.29 – Using an HTML canvas as a texture

First, we'll look at the code required to render the fractal:

```
import Mandelbrot from 'mandelbrot-canvas'  
...  
const div = document.createElement('div')  
div.id = 'mandelbrot'  
div.style = 'position: absolute'  
document.body.append(div)  
const mandelbrot = new Mandelbrot(document.  
getElementById('mandelbrot'), {  
    height: 300,
```

```
width: 300,  
magnification: 100  
})  
mandelbrot.render()
```

We won't go into too much detail, but this library requires a `div` element as input and will create a `canvas` element inside that `div`. The preceding code will render the fractal, as you can see in the previous screenshot. Next, we need to assign this canvas to the `map` property of our material:

```
const material = new THREE.MeshPhongMaterial ({  
    color: 0xffffffff,  
    map: new THREE.Texture(document.querySelector  
        ('#mandelbrot canvas'))  
}  
material.map.needsUpdate = true
```

Here, we just create a new `THREE.Texture` and pass in the reference to the `canvas` element. The only thing we need to do is set `material.map.needsUpdate` to `true`, which will trigger Three.js to get the latest information from the `canvas` element, at which point we will see it applied to the mesh.

We can, of course, use this same idea for all of the different types of maps that we've seen so far. In the next example, we'll use the `canvas` as a bump map.

Using the `canvas` as a bump map

As you saw earlier in this chapter, we can add height to our model using a bump map. The higher the intensity of a pixel in this map, the higher the wrinkling. Since a bump map is just a simple black-and-white image, nothing keeps us from creating it on a `canvas` and using that `canvas` as an input for the bump map.

In the following example, we will use a `canvas` to generate a Perlin noise-based grayscale image, and we will use that image as input for the bump map that we apply to the cube. See the `texture-canvas-as-bump-map.html` example. The following screenshot shows this example:

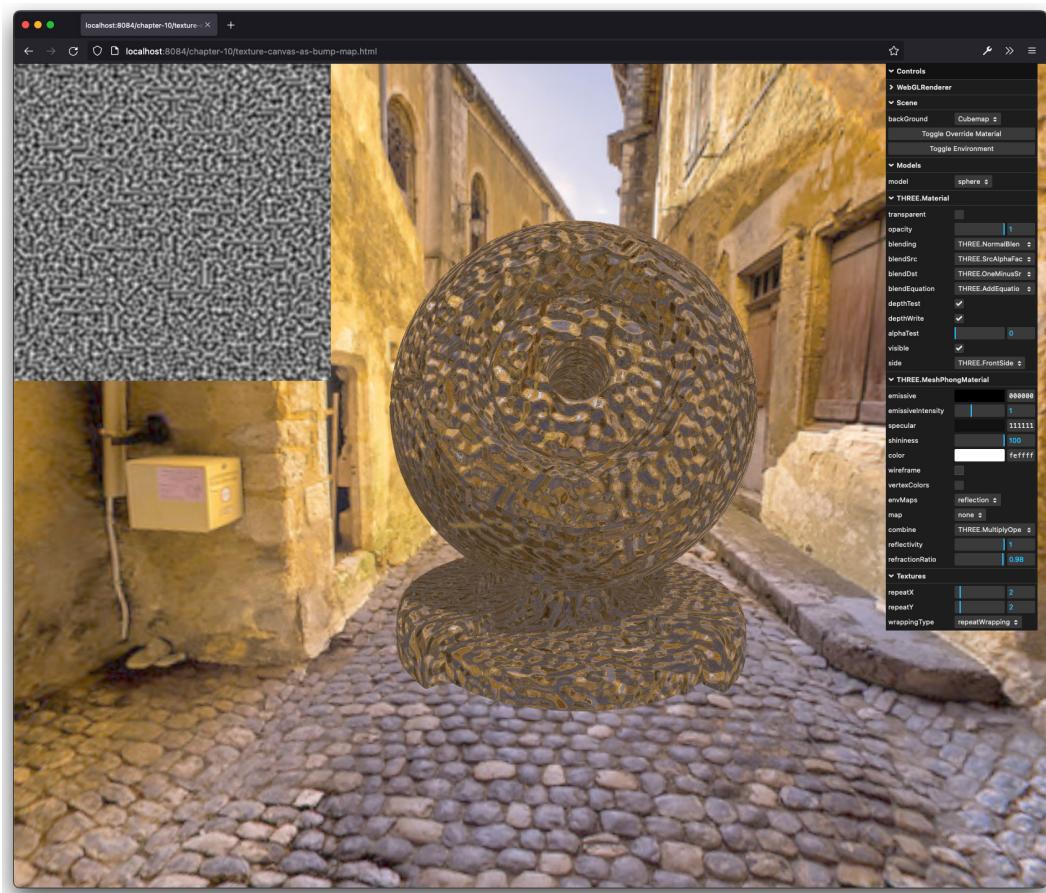

Figure 10.30 – Using an HTML canvas as a bump map

The approach for this is pretty much the same as we saw in the previous canvas example. We need to create a canvas element and fill that canvas with some noise. To do so, we must use Perlin noise. Perlin noise generates a very natural-looking texture, as you can see in the preceding screenshot. More information on Perlin noise and other noise generators can be found here: <https://thebookofshaders.com/11/>. The code to accomplish this is shown here:

```
import generator from 'perlin'
var canvas = document.createElement('canvas')
canvas.className = 'myClass'
const size = 512
canvas.style = 'position:absolute;'
canvas.width = size
canvas.height = size
document.body.append(canvas)
const ctx = canvas.getContext('2d')
for (var x = 0; x < size; x++) {
  for (var y = 0; y < size; y++) {
    var base = new THREE.Color(0xffffffff)
    var value = (generator.noise.perlin2(x / 8, y / 8) + 1) / 2
    base.multiplyScalar(value)
    ctx.fillStyle = '#' + base.getHexString()
    ctx.fillRect(x, y, 1, 1)
  }
}
```

We use the `generator.noise.perlin2` function to create a value from 0 to 1, based on the `x` and `y` coordinates of the `canvas` element. This value is used to draw a single pixel on the `canvas` element. Doing this for all the pixels creates the random map that you can see in the top-left corner of the preceding screenshot. This map can then be used as a bump map:

```
const material = new THREE.MeshPhongMaterial({
  color: 0xffffffff,
  bumpMap: new THREE.Texture(canvas)
})
material.bumpMap.needsUpdate = true
```

Using a THREE.DataTexture for a dynamic texture

In this example, we rendered Perlin noise using an HTML canvas element. Three.js also provides an alternative way to dynamically create a texture: you can create a THREE.DataTexture texture, where you can pass in a `Uint8Array` where you can directly set the RGB values. More information on how to use a THREE.DataTexture can be found here: <https://threejs.org/docs/#api/en/textures/DataTexture>.

The final input that we use for the texture is another HTML element: the HTML5 video element.

Using the output from a video as a texture

If you read the preceding section on rendering to a canvas, you may have thought about rendering video to a canvas and using that as input for a texture. That's one way to do it, but Three.js already has direct support to use the HTML5 video element (through WebGL). Check out `texture-canvas-as-video-map.html`:

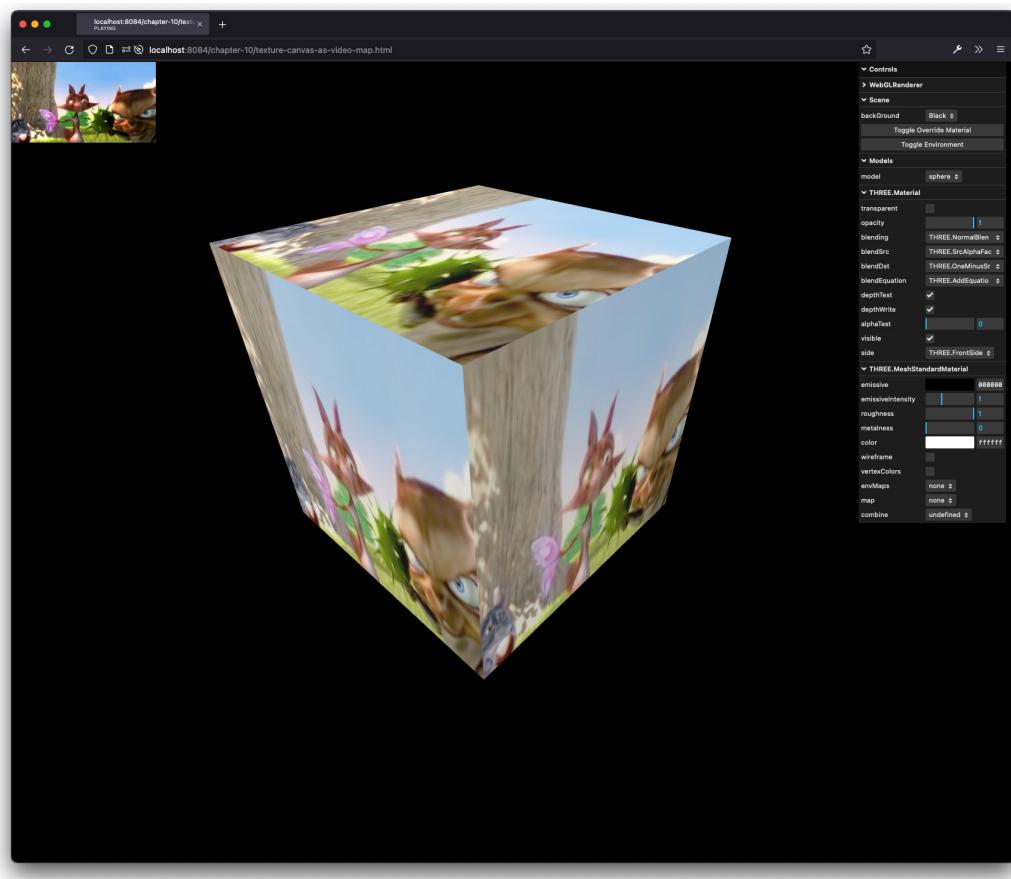

Figure 10.31 – Using an HTML video as a texture

Using video as input for a texture is easy, just like using the canvas element. First, we need a video element to play the video:

```
const videoString = `<video id="video" src="/assets/movies/Big_Buck_Bunny_small.ogv" controls="true"></video>
`  
  
const div = document.createElement('div')
div.style = 'position: absolute'
document.body.append(div)
div.innerHTML = videoString
```

This creates a basic HTML5 video element, by setting the HTML string directly to the `innerHTML` property of the `div` element. While this works great for testing, frameworks and libraries usually provide better options for this. Next, we can configure Three.js to use the video as an input for a texture, as follows:

```
const video = document.getElementById('video')
const texture = new THREE.VideoTexture(video)
const material = new THREE.MeshStandardMaterial({
  color: 0xffffffff,
  map: texture
})
```

The result can be seen in the `texture-canvas-as-video-map.html` example.

Summary

With that, we have completed this chapter on textures. As you've seen, a lot of textures are available in Three.js, each with a different use. You can use any image in PNG, JPG, GIF, TGA, DDS, PVR, TGA, KTX, EXR, or RGBE format as a texture. Loading these images is done asynchronously, so remember to either use a rendering loop or add a callback when you load a texture. With the different types of textures available, you can create great-looking objects from low-poly models.

With Three.js, it is also easy to create dynamic textures, using either the HTML5 canvas element or the video element – just define a texture with these elements as the input, and set the `needsUpdate` property to `true` whenever you want the texture to be updated.

With this chapter out of the way, we've pretty much covered all of the important concepts of Three.js. However, we haven't looked at an interesting feature that Three.js offers: postprocessing. With postprocessing, you can add effects to your scene after it has been rendered. You can, for instance, blur or colorize your scene, or add a TV-like effect using scan lines. In *Chapter 11, Render Postprocessing*, we'll look at postprocessing and how you can apply it to your scene.

Part 4: Post-Processing, Physics, and Sounds

In this final part, we'll look at a couple of more advanced topics. We'll explain how you can set up a post-processing pipeline, which can be used to add different kinds of effects to the final rendered scene. We'll also introduce the Rapier physics engine, and explain how you can use Three.js and Blender together. We end this part with information on how Three.js can be used together with React, TypeScript, and the Web-XR standard.

In this part, there are the following chapters:

- *Chapter 11, Render Postprocessing*
- *Chapter 12, Adding Physics and Sounds to Your Scene*
- *Chapter 13, Working with Blender and Three.js*
- *Chapter 14, Three.js Together with React, Typescript, and Web-XR*

11

Render Postprocessing

In this chapter, we'll look at one of the main features of Three.js that we haven't touched upon yet: render postprocessing. With render postprocessing, you can add additional effects to your scene after it is rendered. For instance, you could add an effect that makes the scene look like it is shown on an old TV, or you could add blur and bloom effects.

The main points we'll discuss in this chapter are as follows:

- Setting up Three.js for postprocessing
- Some basic postprocessing passes provided by Three.js, such as `BloomPass` and `FilmPass`
- Applying effects to part of a scene using masks
- Using `ShaderPass` to add even more basic postprocessing effects, such as sepia filters, mirror effects, and color adjustments
- Using `ShaderPass` for various blurring effects and more advanced filters
- Creating a custom postprocessing effect by writing a simple shader

In *Chapter 1, Creating Your First 3D Scene with Three.js*, in the *Introducing requestAnimationFrame* section, we set up a rendering loop that we've used throughout the book, in order to render and animate our scenes. For postprocessing, we need to make a couple of changes to this setup to allow Three.js to postprocess the final rendering. In the first section, we'll look at how to do this.

Setting up Three.js for postprocessing

To set up Three.js for postprocessing, we have to make a couple of changes to our current setup, as follows:

1. Create `EffectComposer`, which can be used to add postprocessing passes.
2. Configure `EffectComposer` so that it can render our scene and apply any additional postprocessing steps.
3. In the render loop, use `EffectComposer` to render the scene, apply the configured postprocessing steps, and show the output.

As always, we will show an example that you can use to experiment with and adapt for your own purposes. The first example in this chapter can be accessed from `basic-setup.html`. You can use the menu in the top-right corner to modify the properties of the postprocessing step used in this example. In this example, we will render the mushroom man from *Chapter 9, Animation and Moving the Camera*, and add an RGB shift effect to it, as follows:

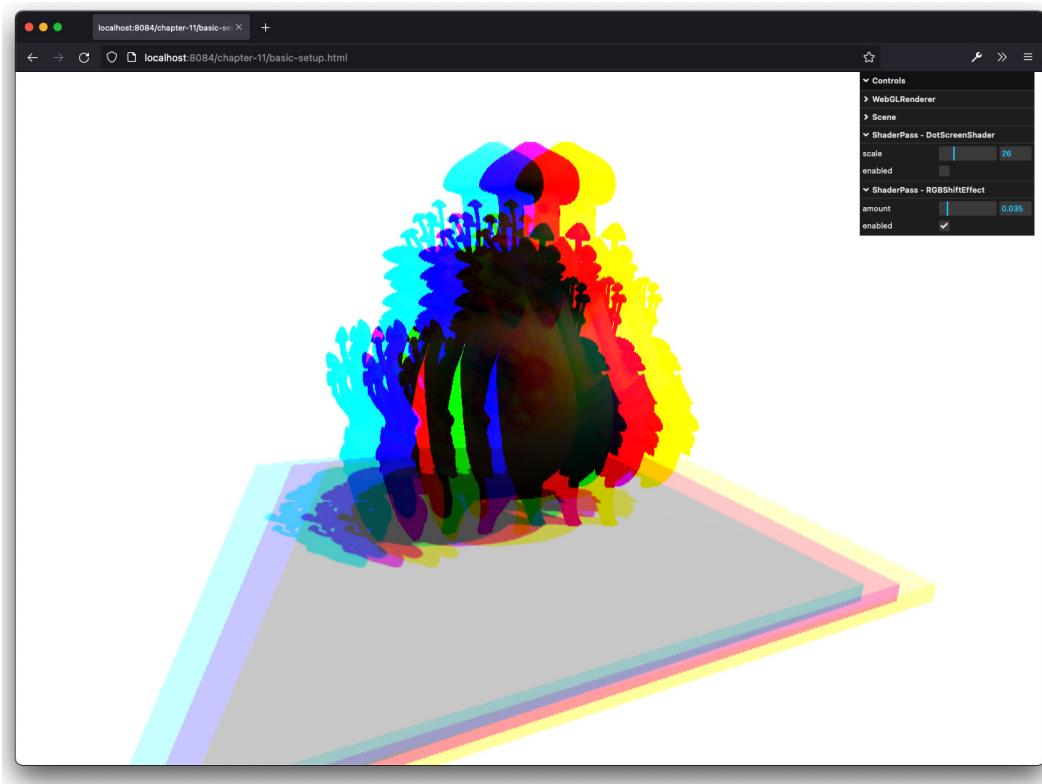

Figure 11.1 – Rendered using a postprocessing pass

This effect is added after the scene is rendered by using `ShaderPass`, together with `EffectComposer`. In the menu on the right side of the screen, you can configure this effect and also enable the `DotScreenShader` effect.

In the following sections, we'll explain the individual steps from the previous list.

Creating THREE.EffectComposer

To get `EffectComposer` to work, we first need effects that we can use with it. Three.js comes with a large number of effects and shaders you can use. In this chapter, we'll show most of them, but for a complete overview, check out the following two directories on GitHub:

- Effect passes: <https://github.com/mrdoob/three.js/tree/dev/examples/jsm/postprocessing>
- Shaders: <https://github.com/mrdoob/three.js/tree/dev/examples/jsm/shaders>

To use these effects in your scene, you need to import them:

```
import { EffectComposer } from
  'three/examples/jsm/postprocessing/EffectComposer'
import { RenderPass } from
  'three/examples/jsm/postprocessing/RenderPass.js'
import { ShaderPass } from
  'three/examples/jsm/postprocessing/ShaderPass.js'
import { BloomPass } from
  'three/examples/jsm/postprocessing/BloomPass.js'
import { GlitchPass } from
  'three/examples/jsm/postprocessing/GlitchPass.js'
import { RGBShiftShader } from
  'three/examples/jsm/shaders/RGBShiftShader.js'
import { DotScreenShader } from
  'three/examples/jsm/shaders/DotScreenShader.js'
import { CopyShader } from
  'three/examples/jsm/shaders/CopyShader.js'
```

In the imports in the preceding code block, we import the main `EffectComposer` and a different number of postprocessing passes and shaders that we can use together with this `EffectComposer`. Once we've got these, setting up `EffectComposer` is done like this:

```
const composer = new EffectComposer(renderer)
```

As you can see, the only argument an effect composer takes is `renderer`. Next, we will add various passes to this composer.

Configuring THREE.EffectComposer for postprocessing

Each pass is executed in the sequence it is added to `THREE.EffectComposer`. The first pass that we add is `RenderPass`. This pass renders our scene using the camera provided but doesn't output it to the screen yet:

```
const renderPass = new RenderPass(scene, camera);
composer.addPass(renderPass);
```

With the `addPass` function, we add `RenderPass` to `EffectComposer`. The next step is to add another pass that will take the results from `RenderPass` as its input, apply its transformation, and output its result to the screen. Not all the available passes allow for this, but the passes we've used in this example do:

```
const effect1 = new ShaderPass(DotScreenShader)
effect1.uniforms['scale'].value = 10
effect1.enabled = false
const effect2 = new ShaderPass(RGBShiftShader)
effect2.uniforms['amount'].value = 0.015
effect2.enabled = false
const composer = new EffectComposer(renderer)
composer.addPass(new RenderPass(scene, camera))
composer.addPass(effect1)
composer.addPass(effect2)
```

In this example, we've added two effects to `composer`. First, the scene is rendered using `RenderPass`, then `DotScreenShader` is applied, and finally, we apply `RGBShiftShader`.

All we need to do now is update the render loop so that we render using `EffectComposer` instead of through the normal `WebGLRenderer`.

Updating the render loop

We just need to make a small modification to our render loop to use the composer instead of `THREE.WebGLRenderer`:

```
const render = () => {
requestAnimationFrame(render);
composer.render();
```

```
}
```

The only modification that we made is removing `renderer.render(scene, camera)` and replacing it with `composer.render()`. This will call the render function on `EffectComposer`, which, in turn, uses the passed-in `THREE.WebGLRenderer`, and the result is that we see the output on the screen:

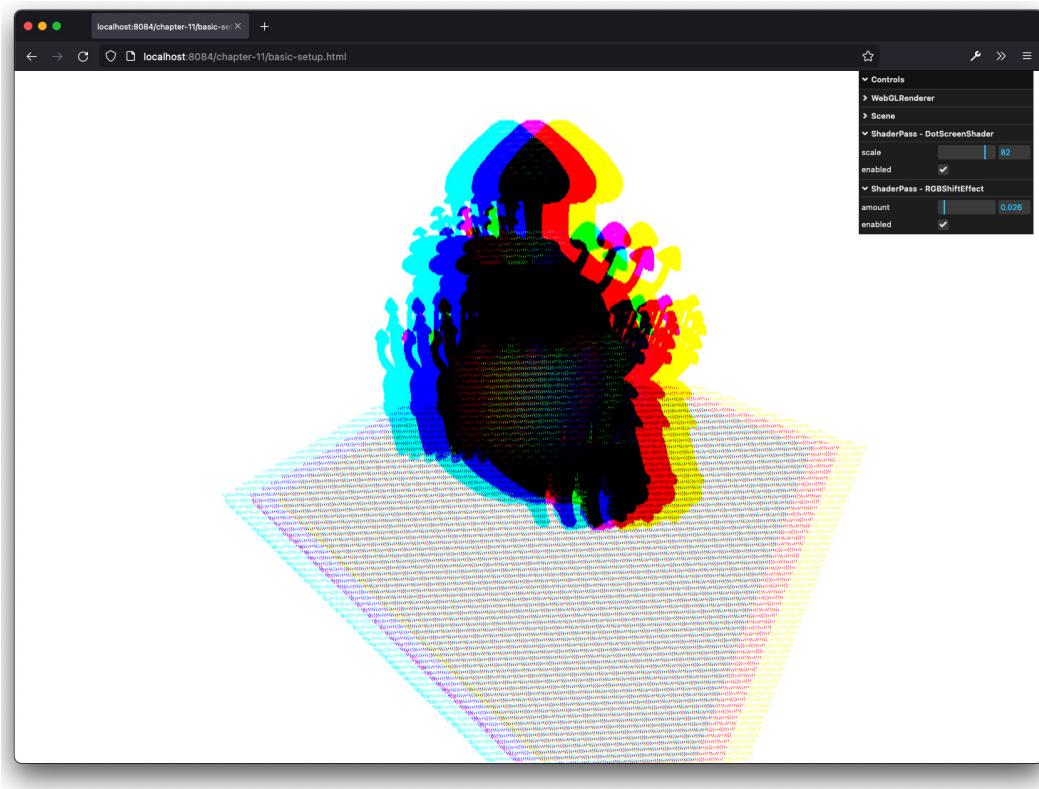

Figure 11.2 – Rendered using multiple postprocessing passes

Using controls after applying a render pass

You can still use the normal controls to move around a scene. All of the effects that you will see in this chapter are applied after the scene is rendered. With this basic setup, we'll look at the available postprocessing passes in the next couple of sections.

Postprocessing passes

Three.js comes with a number of postprocessing passes that you can use directly with THREE . EffectComposer.

Use a simple GUI to experiment

Most of the shaders and passes shown in this chapter can be configured. When you want to apply one yourself, it is usually easiest to just add a simple UI that allows you to play around with the properties. That way, you can see what a good setting for your specific scenario is.

The following list shows all the postprocessing passes available in Three.js:

- **AdaptiveToneMappingPass**: This render pass adapts the luminosity of a scene, based on the amount of light available in it.
- **BloomPass**: This is an effect that makes lighter areas bleed into darker areas. This simulates an effect wherein the camera is overwhelmed by extremely bright light.
- **BokehPass**: This adds a bokeh effect to the scene. With a bokeh effect, the foreground of the scene is in focus, while the rest is out of focus.
- **ClearPass**: This spill pass clears the current texture buffer.
- **CubeTexturePass**: This can be used to render a skybox in the scene.
- **DotScreenPass**: This applies a layer of black dots, representing the original image across the screen.
- **FilmPass**: This simulates a TV screen by applying scanlines and distortions.
- **GlitchPass**: This shows an electronic glitch on the screen at a random time interval.
- **HalfTonePass**: This adds a halftone effect to the scene. With a halftone effect, the scene is rendered as a set of colored glyphs (circles, squares, and so on) of various sizes.
- **LUTPass**: With LUTPass, you can apply a color correction step to the scene after it is rendered (not shown in this chapter).
- **MaskPass**: This allows you to apply a mask to the current image. Subsequent passes are only applied to the masked area.
- **OutlinePass**: This renders the outline of the objects in the scene.
- **RenderPass**: This renders a scene based on the scene and camera supplied.

- **SAOPass:** This provides runtime ambient occlusion.
- **SMAAPass:** This adds an anti-aliasing effect to the scene.
- **SSAARenderPass:** This adds anti-aliasing to the scene.
- **SSAOPass:** This provides an alternative way to perform runtime ambient occlusion.
- **SSRPass:** This pass allows you to create reflective objects.
- **SavePass:** When this pass is executed, it makes a copy of the current rendering step that you can use later. This pass isn't that useful in practice, and we won't use it in any of our examples.
- **ShaderPass:** This allows you to pass in custom shaders for advanced or custom postprocessing passes.
- **TAARenderPass:** This adds an anti-aliasing effect to the scene.
- **TexturePass:** This stores the current state of the composer in a texture that you can use as input for other `EffectComposer` instances.
- **UnrealBloomPass:** This is the same as `THREE.BloomPass` but with an effect similar to the effect used in the Unreal 3D engine.

Let's start with a number of simple passes.

Simple postprocessing passes

For simple passes, we'll look at what we can do with `FilmPass`, `BloomPass`, and `DotScreenPass`. For these passes, an example is available (`multi-passes.html`) that will allow you to experiment with these passes and see how they affect the original output differently. The following screenshot shows the example:

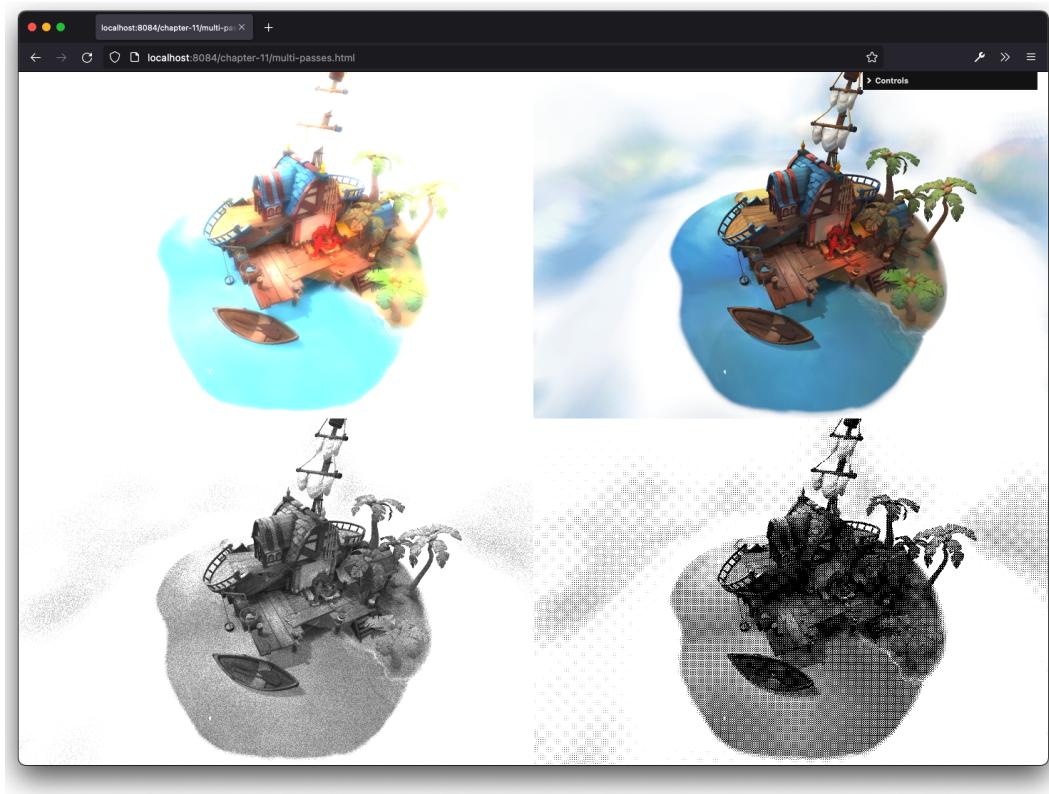

Figure 11.3 – Three simple passes applied to a scene

In this example, you can see four scenes at the same time, and in each scene, a different postprocessing pass is added. The one in the top-left corner shows `BloomPass`, the one in the bottom-right corner shows `DotScreenPass`, and the one in the bottom-left corner shows `FilmPass`. The scene in the top-right corner shows the original render.

In this example, we also use `THREE.ShaderPass` and `THREE.TexturePass` to reuse the output from the original rendering as input for the other three scenes. That way, we only need to render the scene once. So, before we look at the individual passes, let's look at these two passes, as follows:

```
const effectCopy = new ShaderPass(CopyShader)
const renderedSceneComposer = new EffectComposer(renderer)
renderedSceneComposer.addPass(new RenderPass(scene,
    camera))
renderedSceneComposer.addPass(new ShaderPass
    (GammaCorrectionShader))
```

```
renderedSceneComposer.addPass(effectCopy)
renderedSceneComposer.renderToScreen = false
const texturePass = new TexturePass
  (renderedSceneComposer.renderTarget2.texture)
```

In this piece of code, we set up `EffectComposer`, which will output the default scene (the one in the top-right corner). This composer has three passes:

- `RenderPass`: This pass renders the scene.
- `ShaderPass` with `GammaCorrectionShader`: Makes sure that the colors of the output are correct. If, after applying effects, the color of the scene looks incorrect, this shader will correct it.
- `ShaderPass` with `CopyShader`: Renders the output (without any further postprocessing to the screen, if we set the `renderToScreen` property to `true`).

If you look at the example, you can see that we show the same scene four times but with a different effect applied each time. We could also render the scene from scratch by using `RenderPass` four times, but that would be a bit of a waste, since we can just reuse the output from the first composer. To do this, we create `TexturePass` and pass in the `composer.renderTarget2.texture` value. This property contains the rendered scene as a texture, which we can pass into `TexturePass`. We can now use the `texturePass` variable as input for our other composers, without having to render the scene from scratch. Let's look at `FilmPass` first and how we can use the results from `TexturePass` as input.

Using THREE.FilmPass to create a TV-like effect

To create `FilmPass`, we use the following piece of code:

```
const filmpass = new FilmPass()
const filmpassComposer = new EffectComposer(renderer)
filmpassComposer.addPass(texturePass)
filmpassComposer.addPass(filmpass)
```

The only step that we need to take to use `TexturePass` is to add it as the first pass in our composer. Next, we can just add `FilmPass`, and the effect will be applied. `FilmPass` can take four additional parameters, as shown in the following list:

- `noiseIntensity`: This property allows you to control how grainy the scene looks.
- `scanlinesIntensity`: `FilmPass` adds a number of scanlines (see `scanLinesCount`) to the scene. With this property, you can define how prominently these scanlines are shown.

- `scanLinesCount`: The number of scanlines that are shown can be controlled with this property.
- `grayscale`: If this is set to `true`, the output will be converted to grayscale.

There are actually two ways that you can pass in these parameters. In this example, we passed them in as arguments to the constructor, but you can also set them directly, as follows:

```
effectFilm.uniforms.grayscale.value = controls.grayscale;
effectFilm.uniforms.nIntensity.value = controls.
    noiseIntensity;
effectFilm.uniforms.sIntensity.value = controls.
    scanlinesIntensity;
effectFilm.uniforms.sCount.value = controls.scanlinesCount;
```

In this approach, we use the `uniforms` property, which communicates directly with WebGL. In the *Using THREE.ShaderPass for custom effects* section, where we talk about creating a custom shader, we'll get a bit deeper into `uniforms`; for now, all you need to know is that this way, you can update the configuration of postprocessing passes and shaders and see the results directly.

The result of this pass is shown in the following figure:

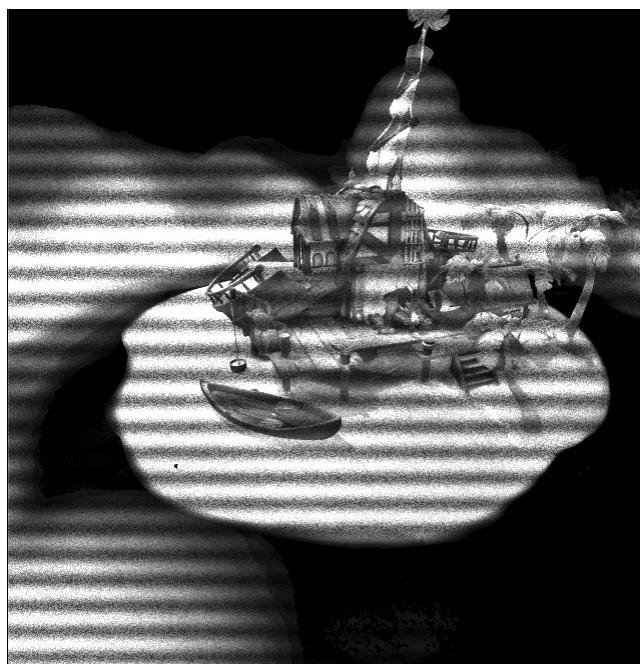

Figure 11.4 – A film effect provided by FilmPass

The next effect is the bloom effect, which you can see in the top-left part of the screen in *Figure 11.3*.

Adding a bloom effect to the scene with THREE.BloomPass

The effect that you see in the top-left corner is called the bloom effect. When you apply the bloom effect, the bright areas of a scene will be made more prominent and bleed into the darker areas. The code to create BloomPass is as follows:

```
const bloomPass = new BloomPass()
const effectCopy = new ShaderPass(CopyShader)
bloomPassComposer = new EffectComposer(renderer)
bloomPassComposer.addPass(texturePass)
bloomPassComposer.addPass(bloomPass)
bloomPassComposer.addPass(effectCopy)
```

If you compare this with `EffectComposer`, which we used with `FilmPass`, you'll notice that we add an additional pass, `effectCopy`. This step doesn't add any special effects but just copies the output from the last pass to the screen. We need to add this step, since `BloomPass` doesn't render directly to the screen.

The following table lists the properties that you can set on `BloomPass`:

- `strength`: This is the strength of the bloom effect. The higher this is, the more bright the brighter areas are, and the more they will bleed into the darker areas.
- `kernelSize`: This is the size of the kernel. This is the size of the area that is blurred in a single step. If you set this higher, more pixels will be included to determine the effect at a specific point.
- `sigma`: With the `sigma` property, you can control the sharpness of the bloom effect. The higher the value, the more blurred the bloom effect will look.
- `resolution`: The `resolution` property defines how precisely the bloom effect is created. If you make this too low, the result will look blocky.

A better way to understand these properties is to just experiment with them by using the aforementioned example, `multi-passes.html`. The following screenshot shows the bloom effect with a high sigma size and high strength:

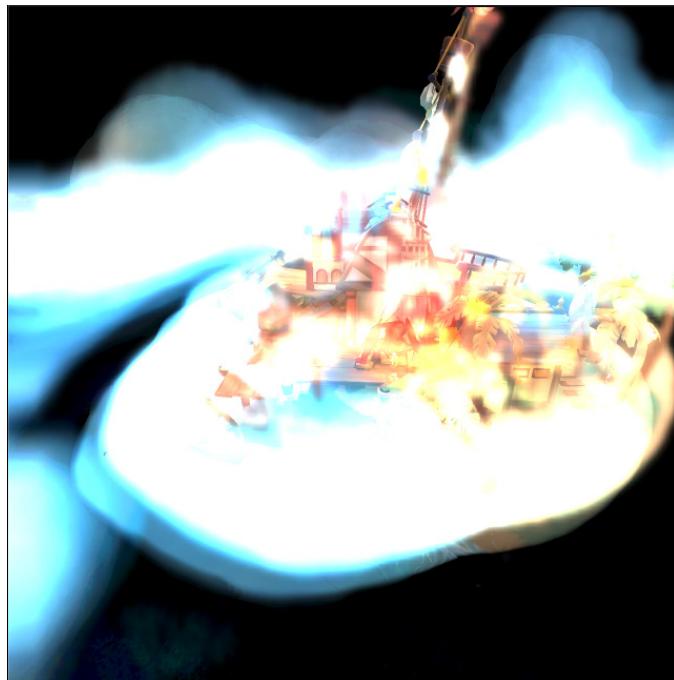

Figure 11.5 – The bloom effect using BloomPass

The next simple effects that we'll look at are the `DotScreenPass` effects.

Outputting a scene as a set of dots

Using `DotScreenPass` is very similar to using `BloomPass`. We just saw `BloomPass` in action. Let's now look at the code for `DotScreenPass`:

```
const dotScreenPass = new DotScreenPass()  
const dotScreenPassComposer = new EffectComposer(renderer)  
dotScreenPassComposer.addPass(texturePass)  
dotScreenPassComposer.addPass(dotScreenPass)
```

With this effect, we don't need `effectCopy` to output the result to the screen.

DotScreenPass can also be configured with a number of properties, as follows:

- **center**: With the `center` property, you can fine-tune the way the dots are offset.
- **angle**: The dots are aligned in a certain manner. With the `angle` properties, you can change this alignment.
- **scale**: With this, we can set the sizes of the dots to use. The lower the scale, the larger the dots.

What applies to the other shaders also applies to this shader. It's much easier to get the right settings with experimentation, as seen in the following figure:

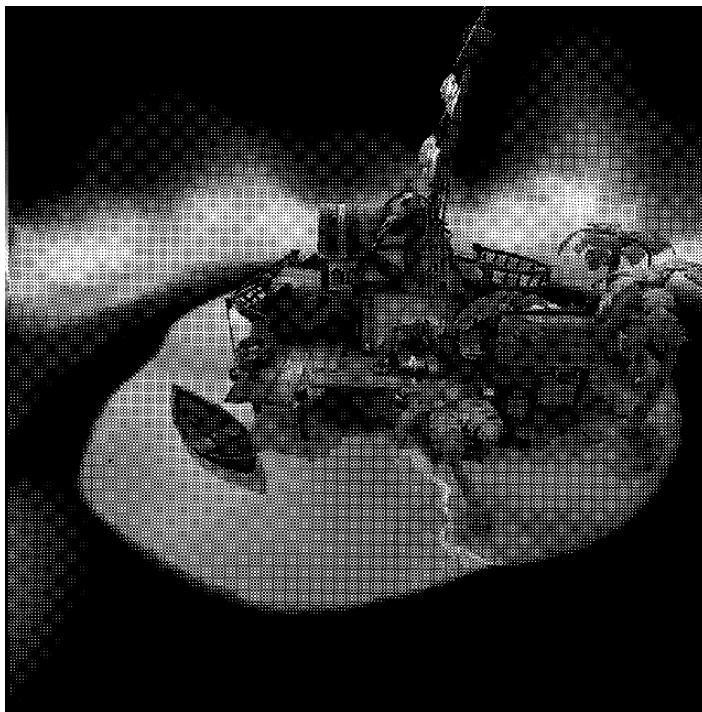

Figure 11.6 – A dot-screen effect using DotScreenPass

Before we move on to the next set of simple shaders, we'll first look at how we've rendered multiple scenes on the same screen.

Showing the output of multiple renderers on the same screen

This section won't go into detail on how to use postprocessing effects but will explain how to get the output of all four `EffectComposer` instances on the same screen. First, let's look at the render loop used for this example:

```
const width = window.innerWidth || 2
const height = window.innerHeight || 2
const halfWidth = width / 2
const halfHeight = height / 2
const render = () => {
  renderer.autoClear = false
  renderer.clear()
  renderedSceneComposer.render()
  renderer.setViewport(0, 0, halfWidth, halfHeight)
  filmpassComposer.render()
  renderer.setViewport(halfWidth, 0, halfWidth, halfHeight)
  dotScreenPassComposer.render()
  renderer.setViewport(0, halfHeight, halfWidth,
    halfHeight)
  bloomPassComposer.render()
  renderer.setViewport(halfWidth, halfHeight, halfWidth,
    halfHeight)
  copyComposer.render()
  requestAnimationFrame(() => render())
}
```

The first thing to notice is that we set the `renderer.autoClear` property to `false` and then explicitly call the `clear()` function in the render loop. If we don't do this each time we call the `render()` function on a composer, the previously rendered parts of the screen will be cleared. With this approach, we only clear everything at the beginning of our render loop.

To avoid having all of our composers render in the same space, we set the `viewport` function of the renderer, which is used by our composers, to a different part of the screen. This function takes four arguments: `x`, `y`, `width`, and `height`. As you can see in the code sample, we use this function to divide the screen into four areas and make the composers render to their individual areas. Note that you can also use this approach with multiple `scene`, `camera`, and `WebGLRenderer` instances, if you want. With this setup, the render loop will render each of the four `EffectComposer` objects to their own parts of the screen. Let's quickly look at another couple of passes.

Additional simple passes

If you open the `multi-passes-2.html` example in your browser, you will see a number of additional passes in action:

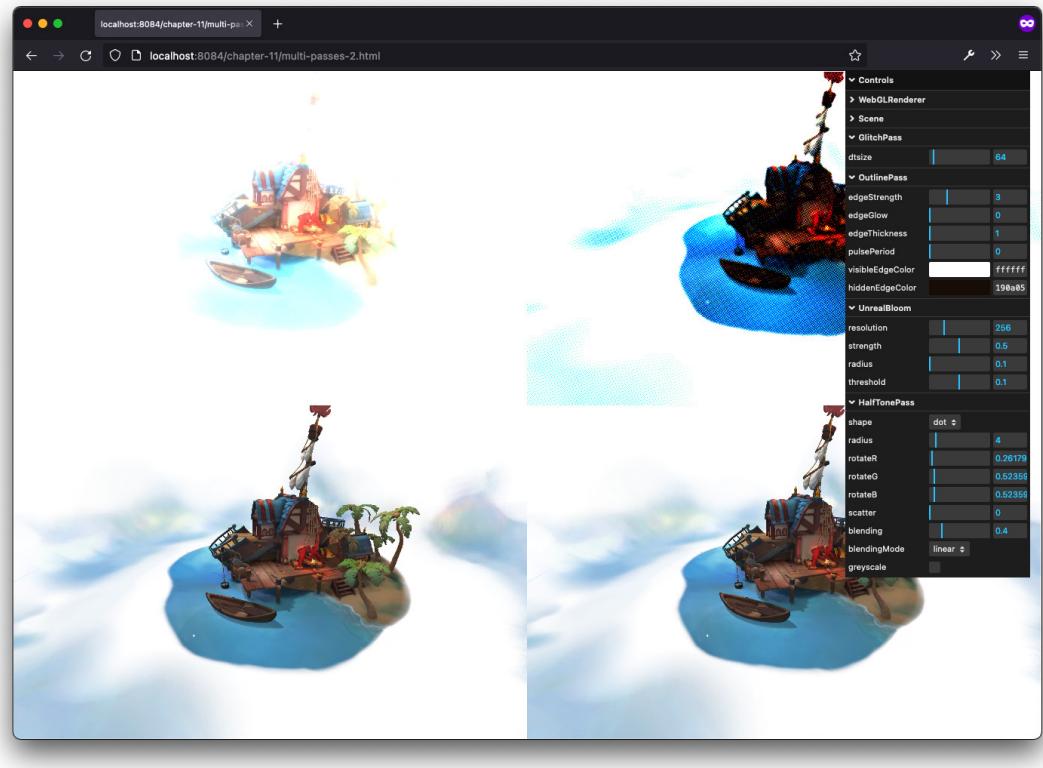

Figure 11.7 – Another set of four passes

We won't go into too much detail here, since these passes are configured in the same way as those in the previous sections. In this example, you can see the following:

- In the bottom-left corner, you can see `OutlinePass`. The outline pass can be used to draw an outline for a `THREE.Mesh` object.
- In the bottom-right corner, `GlitchPass` is shown. As the name implies, this pass provides a technical rendering glitch effect.
- In the top-left corner, the `UnrealBloom` effect is shown.
- In the top-right corner, `HalftonePass` is used to convert the rendering to a set of dots.

As is the case for all of the examples in this chapter, you can configure the individual properties of these passes by using the menu on the right.

To see `OutlinePass` correctly, you can set the scene background to black and zoom out a bit:

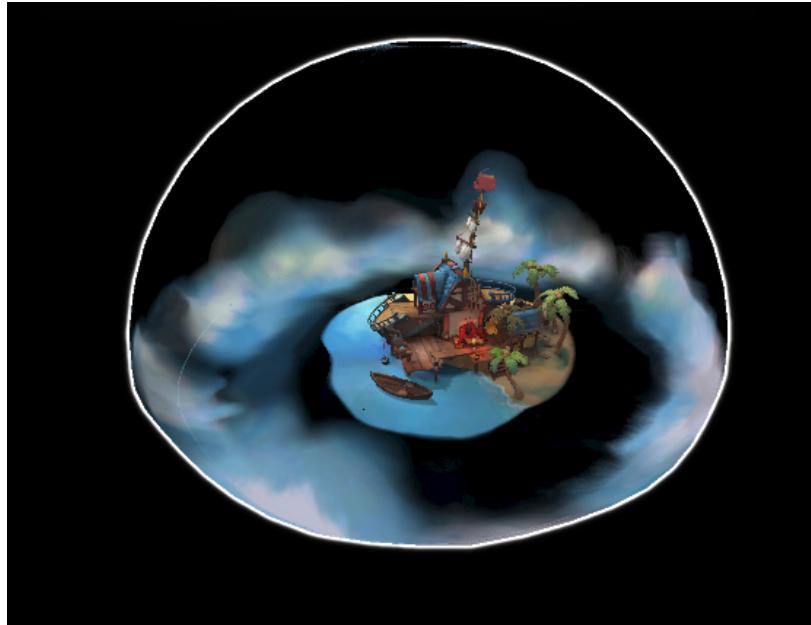

Figure 11.8 – The outline pass showing the outline of the scene

So far we've seen simple effects, in the next section, we'll look at how you can use masks to apply effects to parts of the screen.

Advanced EffectComposer flows using masks

In the previous examples, we applied the postprocessing pass to a complete screen. However, Three.js also has the ability to apply passes only to a specific area. In this section, we will perform the following steps:

1. Create a scene to serve as a background image.
2. Create a scene containing a sphere that looks like Earth.
3. Create a scene containing a sphere that looks like Mars.
4. Create `EffectComposer`, which renders these three scenes into a single image.
5. Apply a colorify effect to the sphere rendered as Mars.
6. Apply a sepia effect to the sphere rendered as Earth.

This might sound complex, but it is actually surprisingly easy to accomplish. First, let's look at the result that we're aiming for in the `masks.html` example. The following screenshot shows the results of these steps:

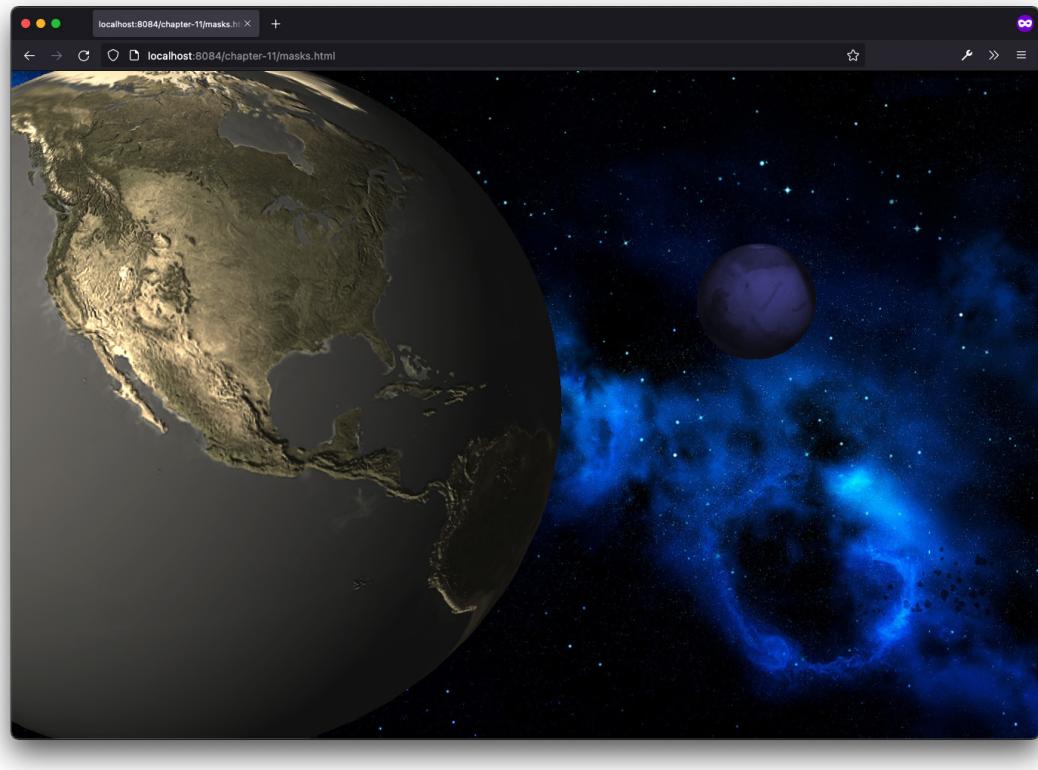

Figure 11.9 – Use a mask to apply an effect to part of the screen

The first thing that we need to do is set up the various scenes that we'll be rendering:

```
const sceneEarth = new THREE.Scene()  
const sceneMars = new THREE.Scene()  
const sceneBG = new THREE.Scene()
```

To create the Earth and Mars spheres, we just create the spheres with the correct material and textures and add them to their specific scenes. For the background scene, we load a texture and set it to use as the background for `sceneBG`. This is shown in the following code (`addEarth` and `addMars`

are just helper functions to keep the code clear; they create a simple THREE.Mesh from THREE.SphereGeometry, create some lights, and add them all to THREE.Scene):

```
sceneBG.background = new THREE.TextureLoader().load
('assets/textures/bg/starry-deep-outer-space-galaxy.jpg')
const earthAndLight = addEarth(sceneEarth)
sceneEarth.translateX(-16)
sceneEarth.scale.set(1.2, 1.2, 1.2)
const marsAndLight = addMars(sceneMars)
sceneMars.translateX(12)
sceneMars.translateY(6)
sceneMars.scale.set(0.2, 0.2, 0.2)
```

In this example, we use the background property of a scene to add the starry background. There is an alternative way to create a background. We can use THREE.OrhoGraphicCamera. With THREE.OrthographicCamera, the size of the rendered object doesn't change when it is closer or further away from the camera, so, by positioning a THREE.PlanetGeometry object directly in front of THREE.rhoGraphicCamera, we can create a background as well.

We now have got our three scenes, and we can start to set up our passes and `EffectComposer`. Let's start by looking at the complete chain of passes, after which we'll look at the individual passes:

```
var composer = new EffectComposer(renderer)
composer.renderTarget1.stencilBuffer = true
composer.renderTarget2.stencilBuffer = true
composer.addPass(bgRenderPass)
composer.addPass(earthRenderPass)
composer.addPass(marsRenderPass)
composer.addPass(marsMask)
composer.addPass(effectColorify)
composer.addPass(clearMask)
composer.addPass(earthMask)
composer.addPass(effectSepia)
composer.addPass(clearMask)
composer.addPass(effectCopy)
```

To work with masks, we need to create `EffectComposer` in a slightly different manner. We need to set the `stencilBuffer` property of the internally used render targets to `true`. A stencil buffer,

a special type of buffer, is used to limit the area of rendering. So, by enabling the stencil buffer, we can use our masks. Let's look at the first three passes that are added. These three passes render the background, the Earth scene, and the Mars scene, as follows:

```
const bgRenderPass = new RenderPass(sceneBG, camera)
const earthRenderPass = new RenderPass(sceneEarth, camera)
earthRenderPass.clear = false
const marsRenderPass = new RenderPass(sceneMars, camera)
marsRenderPass.clear = false
```

There's nothing new here, except that we set the `clear` property of two of these passes to `false`. If we don't do this, we'll only see the output from the `marsRenderPass` render, since it will clear everything before it starts rendering.

If you look back at the code for `EffectComposer`, the next three passes are `marsMask`, `effectColorify`, and `clearMask`. First, we'll look at how these three passes are defined:

```
const marsMask = new MaskPass(sceneMars, camera)
const effectColorify = new ShaderPass(ColorifyShader)
effectColorify.uniforms['color'].value.setRGB(0.5, 0.5, 1)
const clearMask = new ClearMaskPass()
```

The first of these three passes is `MaskPass`. When creating a `MaskPass` object, you pass in a scene and a camera, just as you did for `RenderPass`. A `MaskPass` object will render this scene internally, but instead of showing this on screen, it will use the rendered internal scene to create a mask. When a `MaskPass` object is added to `EffectComposer`, all of the subsequent passes will be applied only to the mask defined by `MaskPass`, until a `ClearMaskPass` step is encountered. In this example, this means that the `effectColorify` pass, which adds a blue glow, is only applied to the objects rendered in `sceneMars`.

We use the same approach to apply a sepia filter to the Earth object. We first create a mask based on the Earth scene and use this mask in `EffectComposer`. After using `MaskPass`, we add the effect that we want to apply (`effectSepia` in this case), and, once we're done with that, we add `ClearMaskPass` to remove the mask again.

The last step for this specific `EffectComposer` is one that we've already seen. We need to copy the final result to the screen, and we once again use the `effectCopy` pass for that. With this setup, we can apply the effects that we want to be a part of the total screen. Be aware, though, that these effects are applied to a part of the rendered image if the Mars scene and the Earth scene overlap.

The effects of both will be applied to that part of the screen:

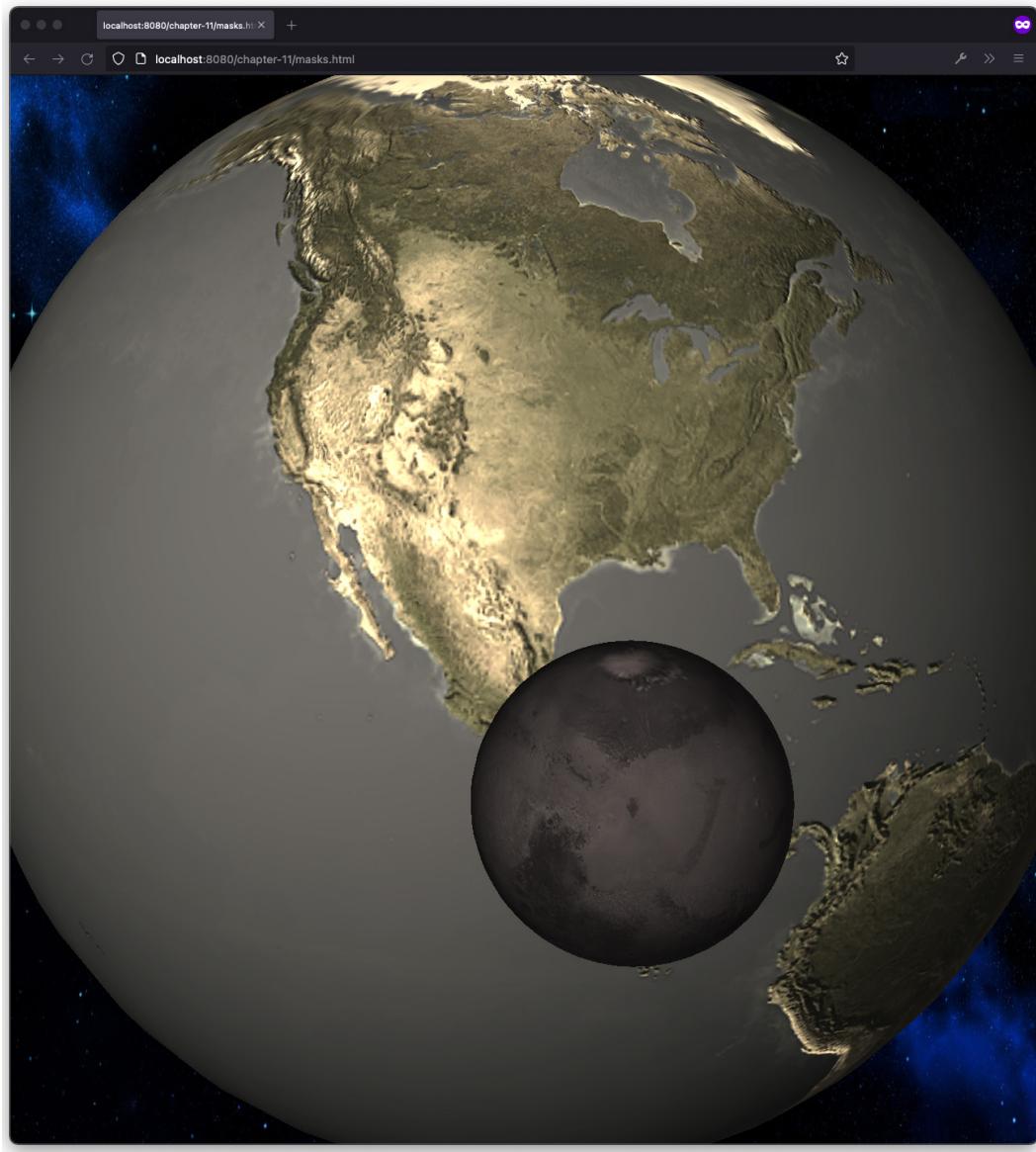

Figure 11.10 – When masks overlap, both effects are applied

There is one additional property that's interesting when working with `MaskPass`, and that's the `inverse` property. If this property is set to `true`, the mask is inverted. In other words, the effect is applied to everything but the scene passed into `MaskPass`. This is shown in the following screenshot, where we set the `inverse` property of `earthMask` to `true`:

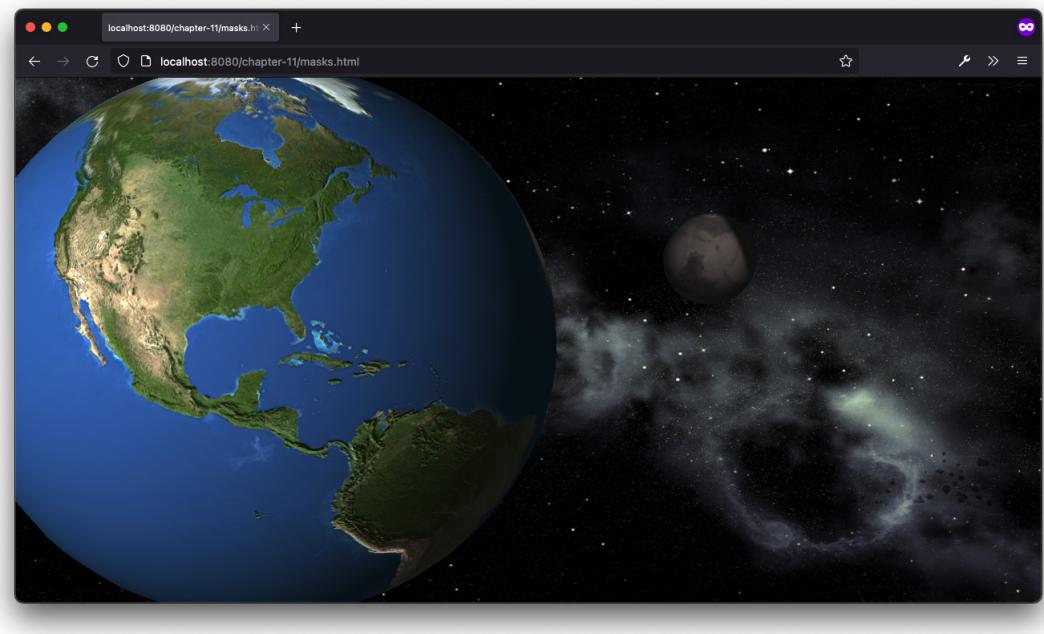

Figure 11.11 – When masks overlap, both effects are applied

Before we move on to a discussion of `ShaderPass`, we're going to look at two passes that provide a more advanced effect: `BokehPass` and `SSAOPass`.

Advanced pass – bokeh

With the `BokehPass`, you can add a bokeh effect to your scene. In a bokeh effect, only part of the scene is in focus, and the rest of the scene looks blurry. To see this effect in action, you can open the `bokeh.html` example:

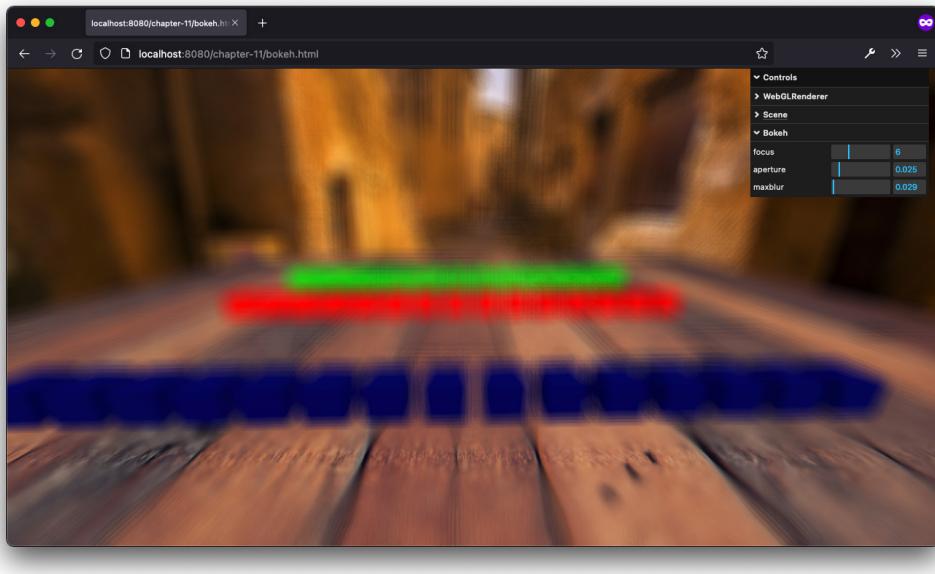

Figure 11.12 – An unfocussed bokeh effect

When you open it, initially, the whole scene will look blurry. With the **Bokeh** controls on the right, you can set the focus value to the part of the scene that you want to have in focus, and play around with the aperture property to determine the size of the area that should be in focus. By sliding the focus, you can have the set of cubes in the foreground in focus, as follows:

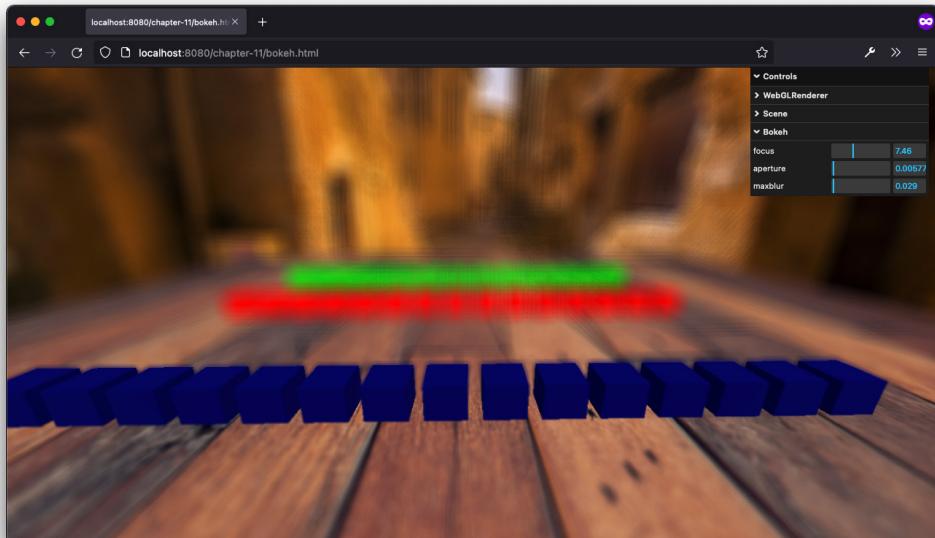

Figure 11.13 – Bokeh focussed on the first set of cubes

Alternatively, if we slide the focus further, we can focus on the red cubes:

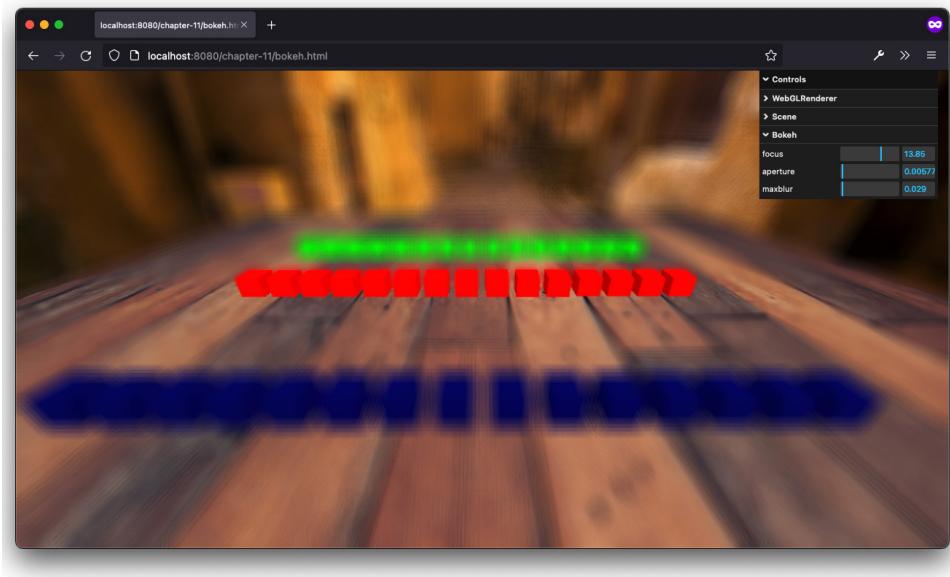

Figure 11.14 – Bokeh focussed on the second set of cubes

And, if we slide the focus even further, we can focus on the set of green cubes at the far end of the scene:

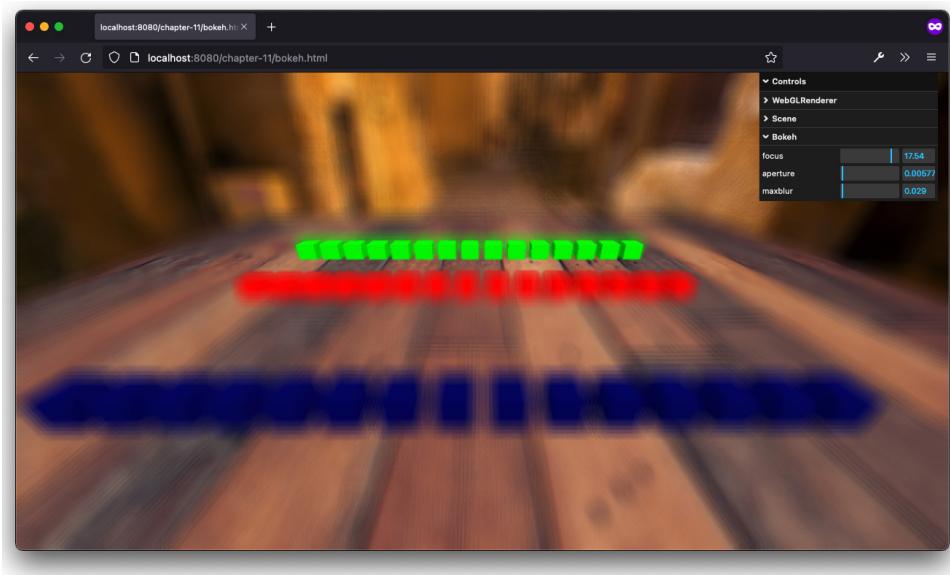

Figure 11.15 – Bokeh focussed on the third set of cubes

BokehPass can be used just like the other passes we've seen so far:

```
const params = {  
    focus: 10,  
    aspect: camera.aspect,  
    aperture: 0.0002,  
    maxblur: 1  
};  
const renderPass = new RenderPass(scene, camera);  
const bokehPass = new BokehPass(scene, camera, params)  
bokehPass.renderToScreen = true;  
const composer = new EffectComposer(renderer);  
composer.addPass(renderPass);  
composer.addPass(bokehPass);
```

Achieving the desired result might require some fine-tuning of the properties.

Advance pass – ambient occlusion

In *Chapter 10, Loading and Working with Textures*, we discussed using a pre-baked **ambient occlusion map** (**aoMap**) to directly apply shadows, based on ambient lighting. Ambient occlusion involves the shadows and light intensity variations that you see on objects, since not all parts of an object receive the same amount of ambient light. Besides using **aoMap** on the material, it is also possible to use a pass on **EffectComposer** to get the same effect. If you open the `ambient-occlusion.html` example, you will see the result of using **SSAOPass**:

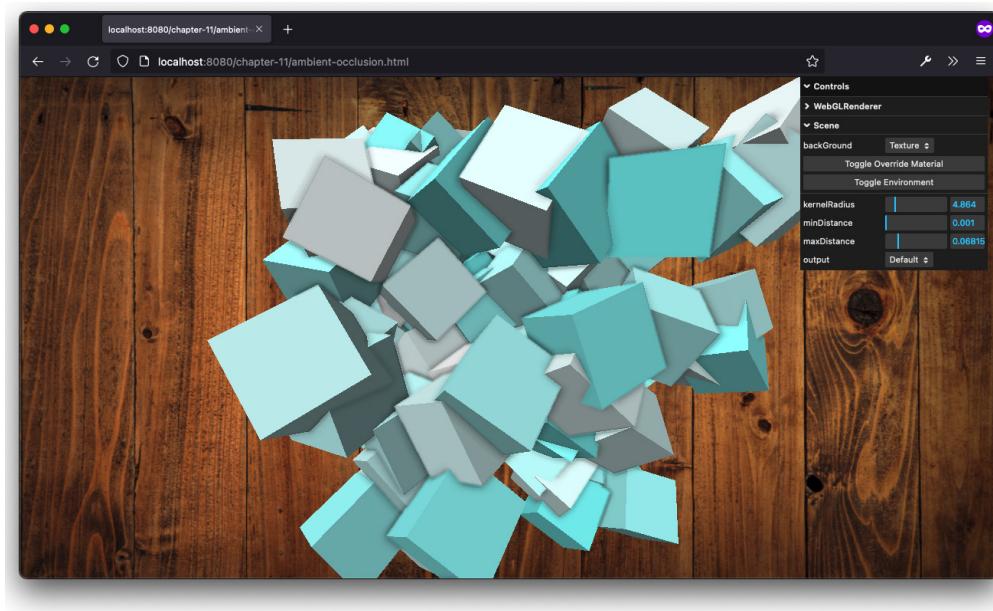

Figure 11.16 – An AO pass applied

A similar scene, without the application of an ambient occlusion filter, appears to be really flat, as follows:

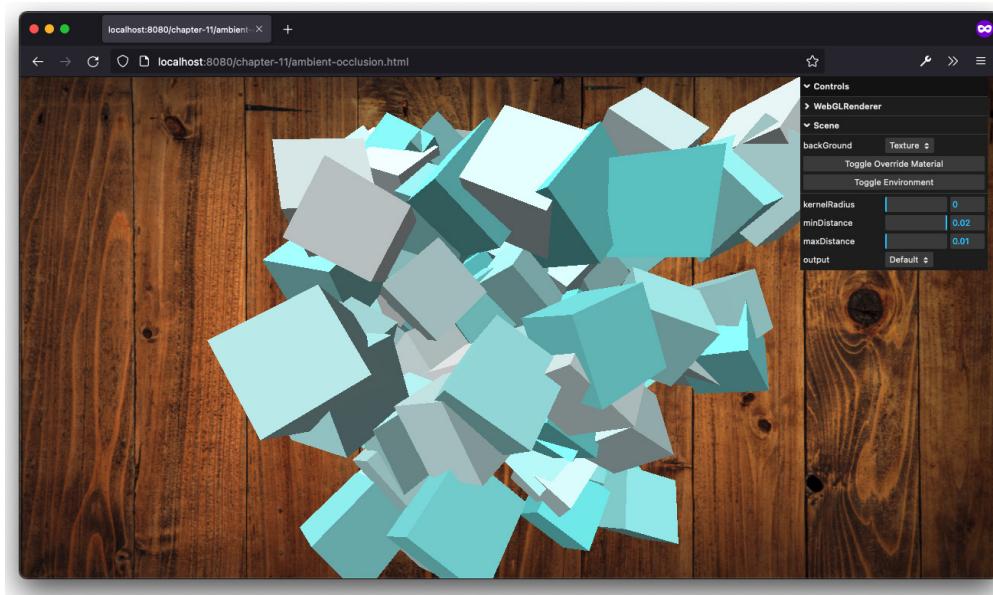

Figure 11.17 – The same scene without the AO pass

Note though that if you use this, you have to keep an eye on the overall performance of your application, since this is a very GPU-intensive pass.

Until now, we've used the standard passes provided by Three.js for our effects. Three.js also provides `THREE.ShaderPass`, which can be used for custom effects and comes with a large number of shaders that you can use and experiment with.

Using `THREE.ShaderPass` for custom effects

With `THREE.ShaderPass`, we can apply a large number of additional effects to our scene by passing in a custom shader. Three.js comes with a set of shaders that can be used together with this `THREE.ShaderPass`. They will be listed in this section. We've divided this section into three parts.

The first set involves simple shaders. All of these shaders can be viewed and configured by opening up the `shaderpass-simple.html` example:

- `BleachBypassShader`: This creates a bleach bypass effect. With this effect, a silver-like overlay will be applied to the image.
- `BlendShader`: This isn't a shader that you apply as a single postprocessing step, but it allows you to blend two textures together. You can, for instance, use this shader to smoothly blend the rendering of one scene into another (not shown in `shaderpass-simple.html`).
- `BrightnessContrastShader`: This allows you to change the brightness and contrast of an image.
- `ColorifyShader`: This applies a color overlay to the screen. We've seen this one already, in the mask example.
- `ColorCorrectionShader`: With this shader, you can change the color distribution.
- `GammaCorrectionShader`: This applies a gamma correction to the rendered scene. This uses a fixed gamma factor of 2. Note that you can also set the gamma correction directly on `THREE.WebGLRenderer` by using the `gammaFactor`, `gammaInput`, and `gammaOutput` properties.
- `HueSaturationShader`: This allows you to change the hue and saturation of the colors.
- `KaleidoShader`: This adds a kaleidoscope effect to the scene that provides radial reflection around the center of the scene.
- `LuminosityShader` and `LuminosityHighPassShader`: This provides a luminosity effect, where the luminosity of the scene is shown.
- `MirrorShader`: This creates a mirror effect for part of the screen.
- `PixelShader`: This creates a pixelated effect.
- `RGBShiftShader`: This shader separates the red, green, and blue components of a color.
- `SepiaShader`: This creates a sepia-like effect on the screen.

- `SobelOperatorShader`: This provides edge detection.
- `VignetteShader`: This applies a vignette effect. This effect shows dark borders around the center of the image.

Next, we'll look at the shaders that provide a couple of blur-related effects. These effects can be experimented with through the `shaderpass-blurs.html` example:

- `HorizontalBlurShader` and `VerticalBlurShader`: These apply a blur effect to the complete scene.
- `HorizontalTiltShiftShader` and `VerticalTiltShiftShader`: These recreate a tilt-shift effect. With the tilt-shift effect, it is possible to create scenes that look miniature by making sure that only part of the image is sharp.
- `FocusShader`: This is a simple shader that results in a sharply rendered center area with blurring along its borders.

Finally, there are a number of shaders that we won't look at in detail; we are listing them simply for the sake of completeness. These shaders are mostly used internally, by either another shader or the shader passes that we discussed at the beginning of this chapter:

- `THREE.FXAAShader`: This shader applies an anti-aliasing effect during the postprocessing phase. Use this if applying anti-aliasing during rendering is too expensive.
- `THREE.ConvolutionShader`: This shader is used internally by the `BloomPass` render pass.
- `THREE.DepthLimitedBlurShader`: This is used internally by `SAOPass` for ambient occlusion.
- `THREE.HalftoneShader`: This is used internally by `HalftonePass`.
- `THREE.SAOShader`: This provides ambient occlusion in shader form.
- `THREE.SSAOShader`: This provides an alternative approach to ambient occlusion in shader form.
- `THREE.SMAAShader`: This provides anti-aliasing to the rendered scene.
- `THREE.ToneMapShader`: This is used internally by `AdaptiveToneMappingPass`.
- `UnpackDepthRGBAShader`: This can be used to visualize encoded depth values from an RGBA texture as a visual color.

If you look through the `Shaders` directory of the `Three.js` distribution, you might notice a couple of other shaders that we haven't listed in this chapter. These shaders – `FresnelShader`, `OceanShader`, `ParallaxShader`, and `WaterRefractionShader` – aren't shaders that can be used for postprocessing, but they should be used with the `THREE.ShaderMaterial` object that we discussed in *Chapter 4, Working with Three.js Materials*.

We will start with a couple of simple shaders.

Simple shaders

To experiment with the basic shaders, we've created an example where you can play around with most of the shaders and see the effects directly in the scene. You can find this example at `shaders.html`. The following screenshots show some of the effects.

The `BrightnessContrastShader` effect is as follows:

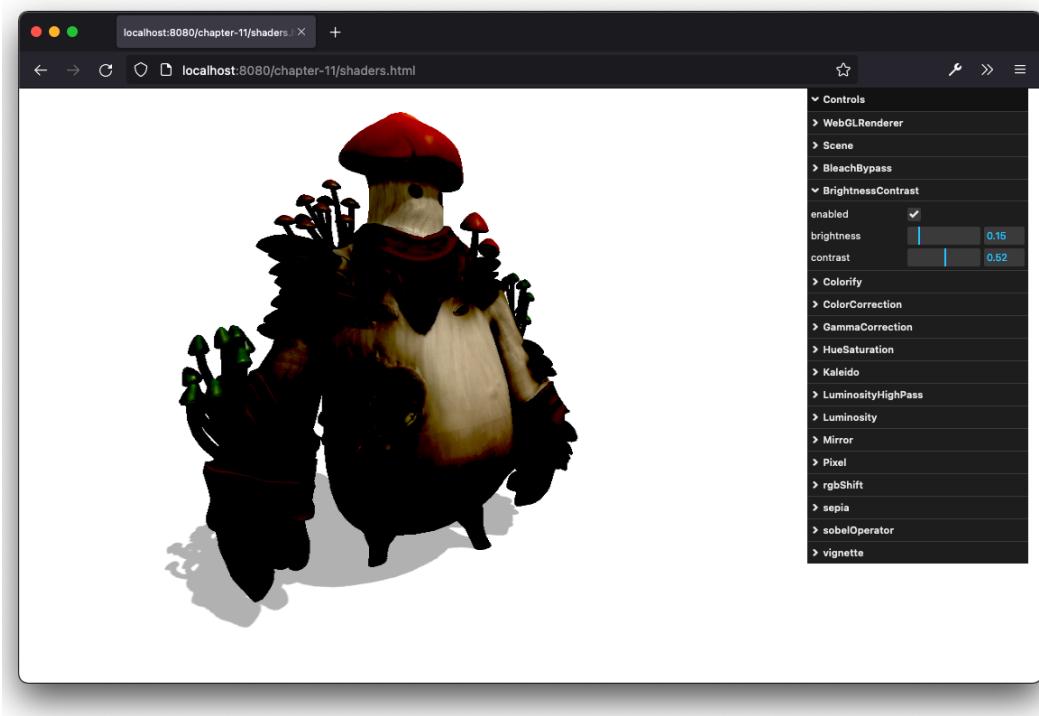

Figure 11.18 – The `BrightnessContractShader` effect

The SobelOperatorShader effect detects outlines:

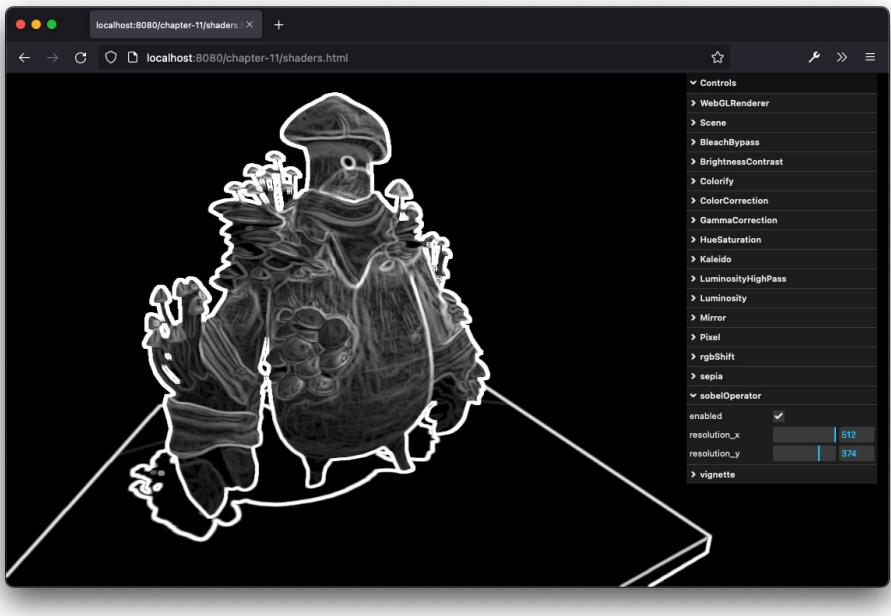

Figure 11.19 – The SobelOperatorShader effect

You can create a kaleidoscope effect using KaleidoShader:

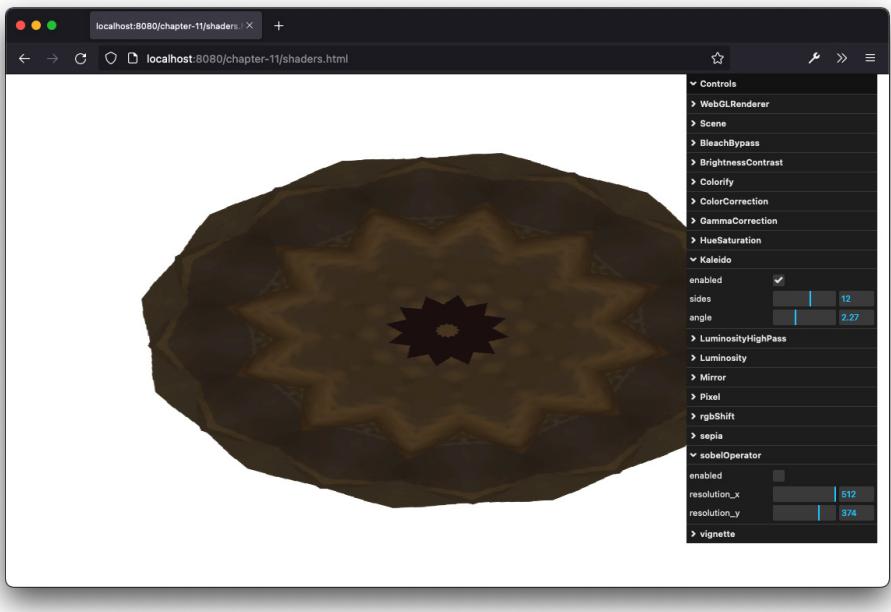

Figure 11.20 – The KaleidoShader effect

You can mirror parts of the scene with **MirrorShader**:

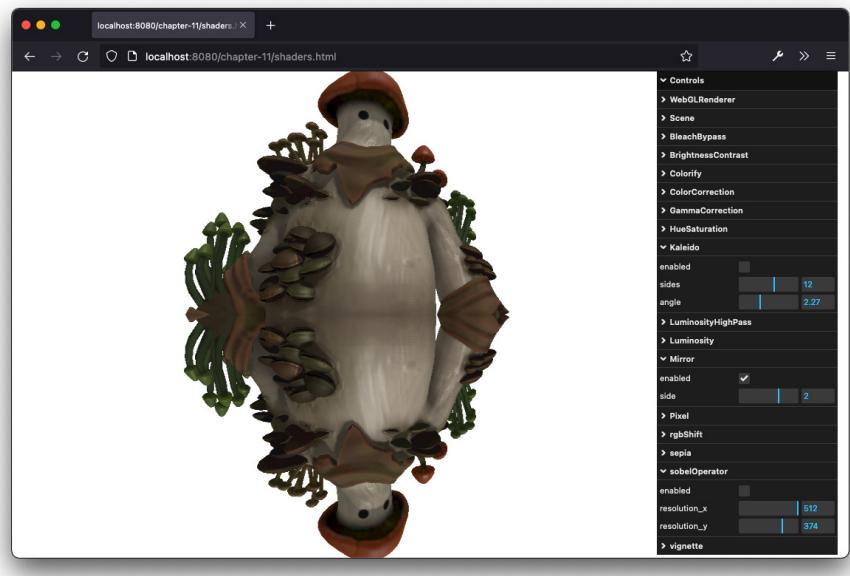

Figure 11.21 – The MirrorShader effect

The **RGBShiftShader** effect looks like this:

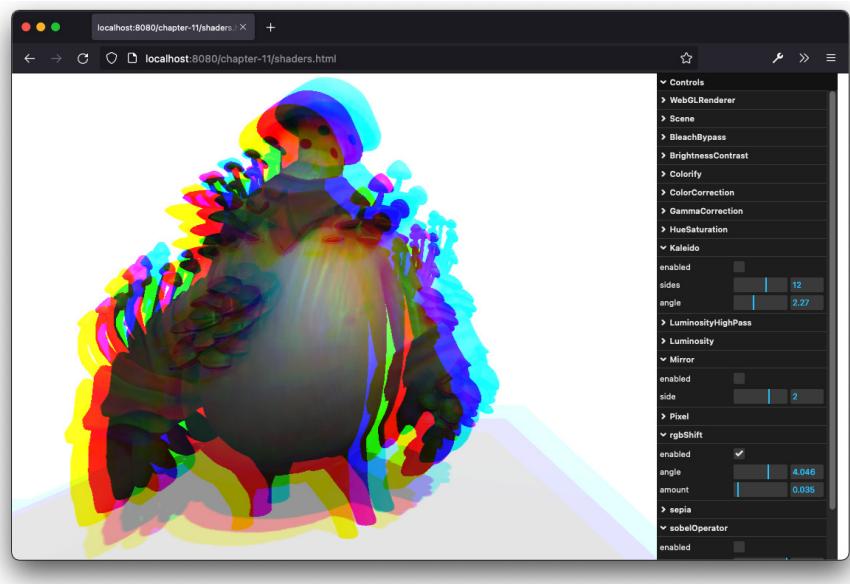

Figure 11.22 – The RGBShiftShader effect

You can play around with the luminosity in the scene with `LuminosityHighPassShader`:

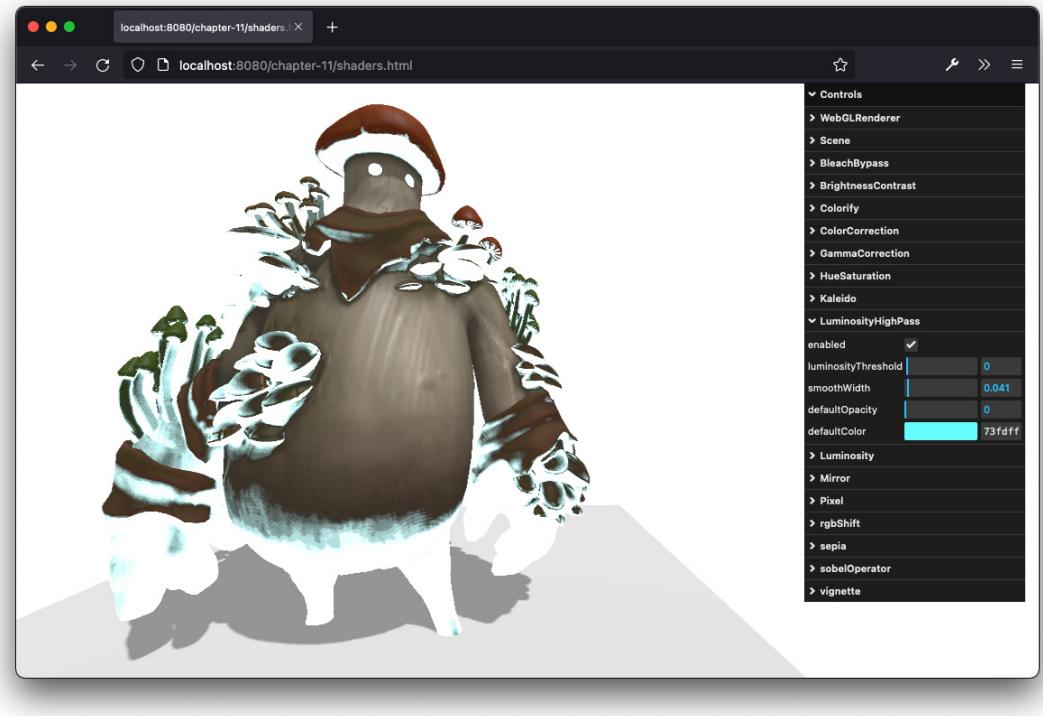

Figure 11.23 – The `LuminosityHighPassShader` effect

To see the other effects, use the menu on the right to see what they do and how they can be configured. Three.js also provides a couple of shaders that are specifically used to add blurring effects. Those are shown in the next section.

Blurring shaders

Again in this section, we won't dive into the code; we'll just show you the results of the various blur shaders. You can experiment with these by using the `shaders-blur.html` example. The first two shaders shown are `HorizontalBlurShader` and `VerticalBlurShader`:

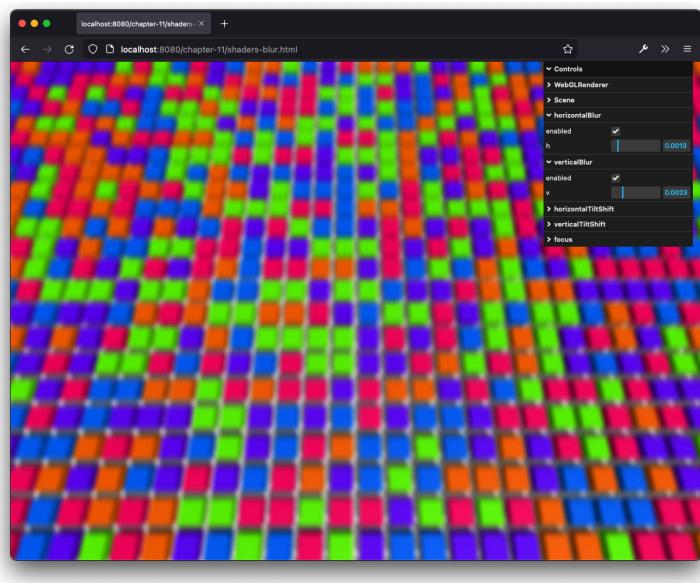

Figure 11.24 – HorizontalBlurShader and VerticalBlurShader

Another blur-like effect is provided by `HorizontalTiltShiftShader` and `VerticalTiltShiftShader`. This shader doesn't blur the complete scene, only a small area. This provides an effect called tilt-shift. This is often used to create miniature-like scenes from normal photographs. The following screenshot shows this effect:

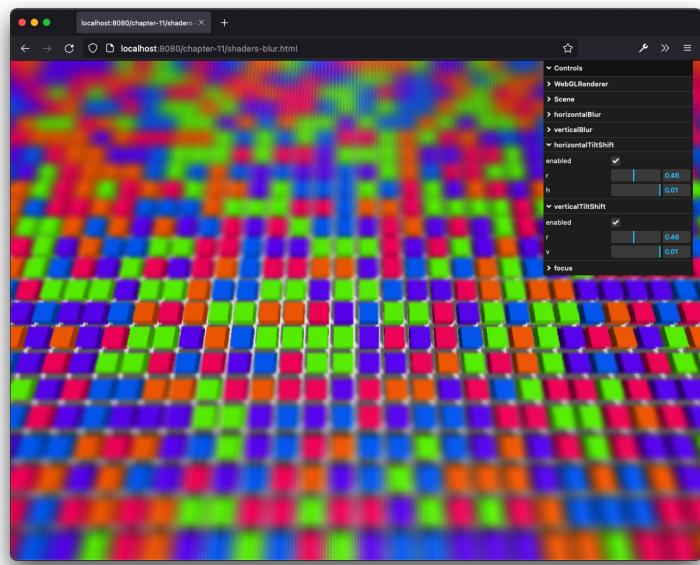

Figure 11.25 – HorizontalTiltShiftShader and VerticalTiltShiftShader

And the last of the blur-like effects is provided by `FocusShader`:

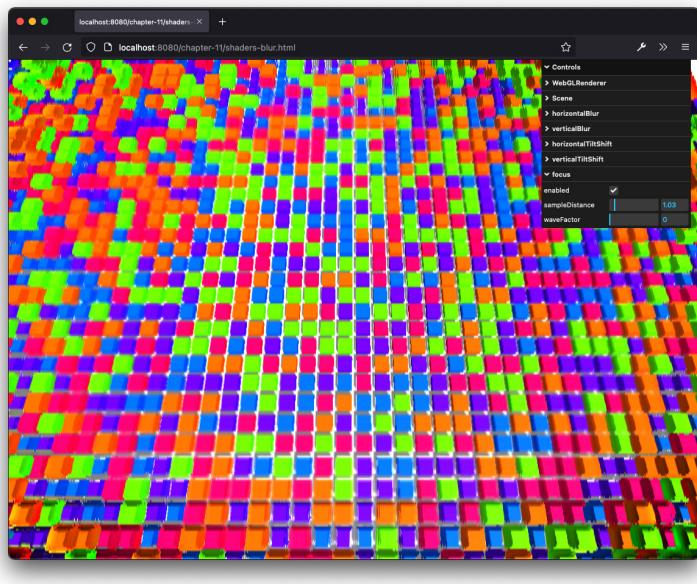

Figure 11.26 – FocusShader

So far, we've used the shaders provided by Three.js. However, it is also possible to write your own shaders for use with `THREE.EffectComposer`.

Creating custom postprocessing shaders

In this section, you'll learn how to create a custom shader that you can use in postprocessing. We'll create two different shaders. The first one will convert the current image to a grayscale image, and the second one will convert the image to an 8-bit image by reducing the number of colors that are available.

Vertex and fragment shaders

Creating vertex and fragment shaders is a very broad subject. In this section, we will only touch the surface of what can be done by these shaders and how they work. For more in-depth information, you can find the WebGL specification at <http://www.khronos.org/webgl/>. An additional resource, full of examples, is Shadertoy, available at <https://www.shadertoy.com>, or *The Book of Shaders*: <https://thebookofshaders.com/>.

Custom grayscale shader

To create a custom shader for Three.js (and also for other WebGL libraries), you have to create two components: a vertex shader and a fragment shader. The vertex shader can be used to change the position of individual vertices, and the fragment shader can be used to determine the colors of individual pixels. For a postprocessing shader, we only need to implement a fragment shader, and we can keep the default vertex shader provided by Three.js.

An important point to make before looking at the code is that GPUs support multiple shader pipelines. This means that the vertex shaders run in parallel on multiple vertices at the same time, and the same goes for the fragment shaders.

Let's start by looking at the complete source code for the shader that applies a grayscale effect to our image (`custom-shader.js`):

```
export const CustomGrayScaleShader = {
  uniforms: {
    tDiffuse: { type: 't', value: null },
    rPower: { type: 'f', value: 0.2126 },
    gPower: { type: 'f', value: 0.7152 },
    bPower: { type: 'f', value: 0.0722 }
  },
  // 0.2126 R + 0.7152 G + 0.0722 B
  // vertexshader is always the same for postprocessing
  steps
  vertexShader: [
    'varying vec2 vUv;',
    'void main() {',
    'vUv = uv;',
    'gl_Position = projectionMatrix * modelViewMatrix *',
    '  vec4( position, 1.0 );',
    '}'
  ].join('\n'),
  fragmentShader: [
    // pass in our custom uniforms
    'uniform float rPower;',
    'uniform float gPower;',
    'uniform float bPower;',
    // pass in the image/texture we'll be modifying
  ]
}
```

```
'uniform sampler2D tDiffuse;',
// used to determine the correct texel we're working on
'varying vec2 vUv;',
// executed, in parallel, for each pixel
'void main() {',
// get the pixel from the texture we're working with
// (called a texel)
'vec4 texel = texture2D( tDiffuse, vUv );',
// calculate the new color
'float gray = texel.r*rPower + texel.g*gPower +
texel.b*bPower;',
// return this new color
'gl_FragColor = vec4( vec3(gray), texel.w );',
}'
].join('\n')
}
```

An alternative way of defining shaders

In *Chapter 4*, we showed how to define the shaders in separate standalone files. In Three.js, most shaders follow the structure seen in the previous code fragment. Both methods can be used to define the code of the shaders.

As you can see in the preceding code block, this isn't JavaScript. When you write shaders, you write them in the **OpenGL Shading Language (GLSL)**, which looks a lot like the C programming language. More information on GLSL can be found at <http://www.khronos.org/opengles/sdk/docs/manglsl/>.

First, let's look at the vertex shader:

```
vertexShader: [
'varying vec2 vUv;',
'void main() {',
'vUv = uv;',
'gl_Position = projectionMatrix * modelViewMatrix *
vec4( position, 1.0 );',
'}'
```

```
].join('\n'),
```

For postprocessing, this shader doesn't really need to do anything. The preceding code is the standard way that Three.js implements a vertex shader. It uses `projectionMatrix`, which is the projection from the camera, together with `modelViewMatrix`, which maps an object's position into the world position, in order to determine where to render a vertex on screen. For postprocessing, the only interesting thing in this piece of code is that the `uv` value, which indicates which texel to read from a texture, is passed on to the fragment shader using the `varying vec2 vUv` variable.

This can be used to get the pixel to modify in the fragment shader. Now, let's look at the fragment shader and see what the code is doing. We will start with the following variable declaration:

```
'uniform float rPower;',
'uniform float gPower;',
'uniform float bPower;',
'uniform sampler2D tDiffuse;',
'varying vec2 vUv';
```

Here, we can see four instances of the `uniform` property. The instances of the `uniform` property have values that are passed in from JavaScript to the shader, which are the same for each fragment that is processed. In this case, we pass in three floats, identified by type `float` (which are used to determine the ratio of a color to include in the final grayscale image), and a texture (`tDiffuse`) is also passed in, identified by type `tDiffuse`. This texture contains the image from the previous pass from the `EffectComposer` instance. Three.js makes sure this texture gets passed to this shader when `tDiffuse` is used as its name. We can also set the other instances of the `uniform` property from JavaScript by ourselves. Before we can use these uniforms from JavaScript, we have to define which `uniform` properties we want to expose to JavaScript. This is done as follows, at the top of the shader file:

```
uniforms: {
  "tDiffuse": { type: "t", value: null },
  "rPower": { type: "f", value: 0.2126 },
  "gPower": { type: "f", value: 0.7152 },
  "bPower": { type: "f", value: 0.0722 }
},
```

At this point, we can receive configuration parameters from Three.js, which will provide the output of the current rendering. Let's look at the code that will convert each pixel to a gray pixel:

```
"void main() {",
"vec4 texel = texture2D( tDiffuse, vUv ) ;",
"float gray = texel.r*rPower + texel.g*gPower +
texel.b*bPower; ", "gl_FragColor = vec4( vec3(gray) ,
texel.w );"
```

What happens here is that we get the correct pixel from the passed-in texture. We do this by using the `texture2D` function, where we pass in our current image (`tDiffuse`) and the location of the pixel (`vUv`) that we want to analyze. The result is a texel (a pixel from a texture) that contains a color and an opacity (`texel.w`). Next, we use the `r`, `g`, and `b` properties of this texel to calculate a gray value. This gray value is set to the `gl_FragColor` variable, which is eventually shown on the screen. And, with that, we have our own custom shader. This shader is used in the same way that we've already seen a couple of times in this chapter. First, we just need to set up `EffectComposer`, as follows:

```
const effectCopy = new ShaderPass(CopyShader)
effectCopy.renderToScreen = true
const grayScaleShader = new ShaderPass
(CustomGrayScaleShader)
const gammaCorrectionShader = new ShaderPass
(GammaCorrectionShader)
const composer = new EffectComposer(renderer)
composer.addPass(new RenderPass(scene, camera))
composer.addPass(grayScaleShader)
composer.addPass(gammaCorrectionShader)
composer.addPass(effectCopy)
```

We call `composer.render()` in the render loop. If we want to change the properties of this shader at runtime, we can just update the `uniforms` property that we've defined, as follows:

```
shaderPass.uniforms.rPower.value = ...;
shaderPass.uniforms.gPower.value = ...;
shaderPass.uniforms.bPower.value = ...;
```

The result can be seen in `custom-shaders-scene.html`. The following screenshot shows this example:

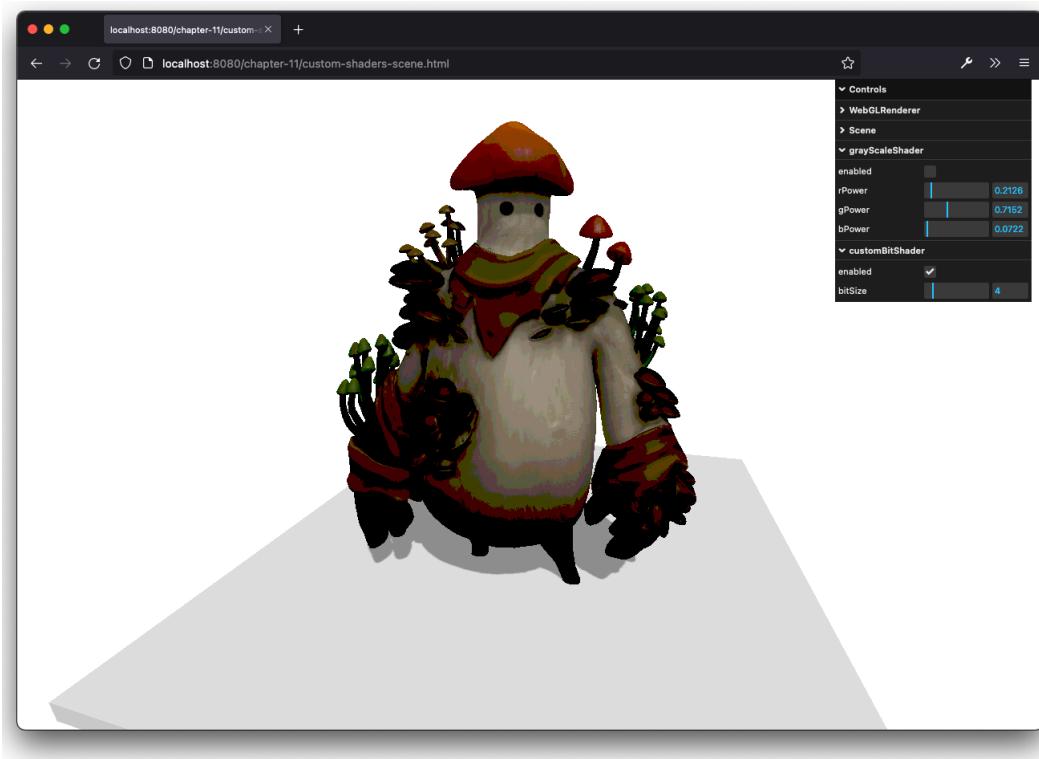

Figure 11.27 – A custom grayscale filter

Let's create another custom shader. This time, we'll reduce the 24-bit output to a lower bit count.

Creating a custom bit shader

Normally, colors are represented as a 24-bit value, which gives us about 16 million different colors. In the early days of computing, this wasn't possible, and the colors were often represented as 8- or 16-bit colors. With this shader, we'll automatically transform our 24-bit output to a color depth of 4 bits (or anything that you want).

Since the vertex shader is the same as in our previous example, we'll skip the vertex shader and directly list the definition of the `uniforms` property:

```
uniforms: {  
  "tDiffuse": { type: "t", value: null },
```

```
    "bitSize":      { type: "i", value: 4 }
}
```

The `fragmentShader` code is as follows:

```
fragmentShader: [
  'uniform int bitSize;',
  'uniform sampler2D tDiffuse;',
  'varying vec2 vUv;',
  'void main() {',
  '  vec4 texel = texture2D( tDiffuse, vUv );',
  '  float n = pow(float(bitSize),2.0);',
  '  float newR = floor(texel.r*n)/n;',
  '  float newG = floor(texel.g*n)/n;',
  '  float newB = floor(texel.b*n)/n;',
  '  gl_FragColor = vec4( vec3(newR,newG,newB), 1.0 );',
  '}'
].join('\n')
```

We define two instances of the `uniform` property, which can be used to configure this shader. The first one is what Three.js uses to pass in the current screen, and the second one is defined by us as an integer (`type: "i"`) and serves as the color depth that we want to render the result in. The code itself is very straightforward:

1. First, we get `texel` from the `tDiffuse` texture, based on the passed-in `vUv` location of the pixel.
2. We calculate the number of colors that we can have, based on the `bitSize` property, by calculating 2 to the power of `bitSize` (`pow(float(bitSize),2.0)`).
3. Next, we calculate the new value of the color of `texel` by multiplying this value by `n`, rounding it off (`floor(texel.r*n)`), and dividing it again by `n`.
4. The result is set to `gl_FragColor` (red, green, and blue values and the opacity) and shown on the screen.

You can view the result for this custom shader in the same example as our previous custom shader, `custom-shaders-scene.html`. The following screenshot shows this example, where we set the bit size to 4. This means the model is rendered in only 16 colors:

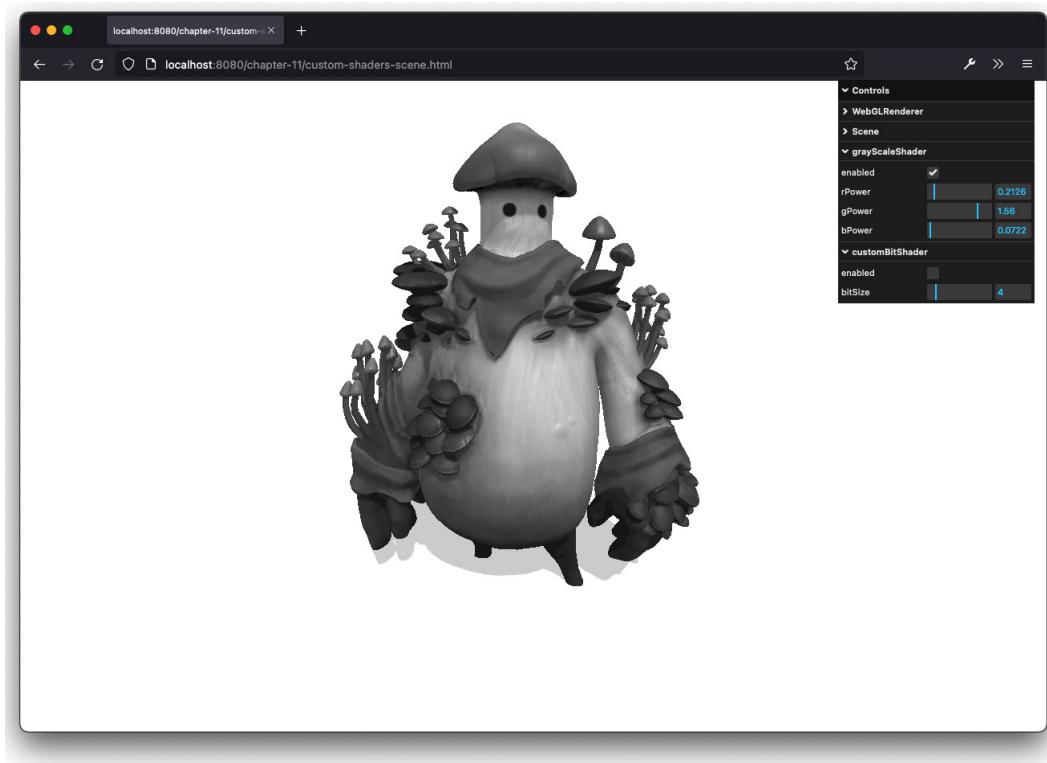

Figure 11.28 – A custom bit filter

That's it for this chapter on postprocessing.

Summary

We discussed many different postprocessing options in this chapter. As you saw, creating `EffectComposer` and chaining passes together is actually very easy. You just have to keep a few things in mind. Not all passes will have an output on the screen. If you want to output to the screen, you can always use `ShaderPass` with `CopyShader`. The sequence in which you add passes to a composer is important. The effects are applied in that sequence. If you want to reuse the result from a specific `EffectComposer` instance, you can do so by using `TexturePass`. When you have more than one `RenderPass` in your `EffectComposer`, make sure to set the `clear` property to `false`. If not, you'll only see the output from the last `RenderPass` step. If you want to only apply an effect to a specific object, you can use `MaskPass`. When you're done with the mask, clear the mask with `ClearMaskPass`. Besides the standard passes provided by Three.js, there are also many standard shaders available. You can use these together with `ShaderPass`. Creating custom shaders for postprocessing is very easy, using the standard approach from Three.js. You only have to create a fragment shader.

We have now covered pretty much everything there is to know about the core of Three.js. In *Chapter 12, Adding Physics and Sounds to Your Scene*, we'll look at a library called Rapier.js, which you can use to extend Three.js with physics, in order to apply collisions, gravity, and constraints.

12

Adding Physics and Sounds to Your Scene

In this chapter, we'll look at Rapier, another library you can use to extend the basic functionality of Three.js. Rapier is a library that allows you to introduce physics into your 3D scene. By physics, we mean that your objects are subject to gravity – they can collide with one another, can be moved by applying impulses, and can be constrained in their movement by different types of joints. Besides physics, we'll also look at how Three.js can help you with adding spatial sounds to your scene.

In this chapter, we'll discuss the following topics:

- Creating a Rapier scene where your objects are subject to gravity and can collide with one another
- Showing how to change the friction and restitution (bounciness) of the objects in the scene
- Explaining the various shapes supported by Rapier and how to use them
- Showing how to create compound shapes by combining simple shapes
- Showing how a height field allows you to simulate a complex shape
- Limiting the movement of an object by using joints to connect them to other objects
- Adding sound sources to your scene, whose sound volume and direction are based on the distance to the camera

Available physics engines

There are a number of different open source JavaScript physics engines available. Most of them are not under active development though. Rapier, however, is under active development. Rapier is written in Rust and is cross-compiled to JavaScript, so you can use it in the browser. Should you choose to use any of the other libraries out there, the information in this chapter will still be useful since most of the libraries use the same approach as demonstrated in this chapter. Therefore, while the implementation and classes and functions used might be different, the concepts and setup shown in this chapter will, for the most part, be applicable regardless of the physics library you choose.

Creating a basic Three.js scene with Rapier

To get started, we created a very basic scene in which a cube drops down and hits a plane. You can see this example by looking at the `physics-setup.html` example:

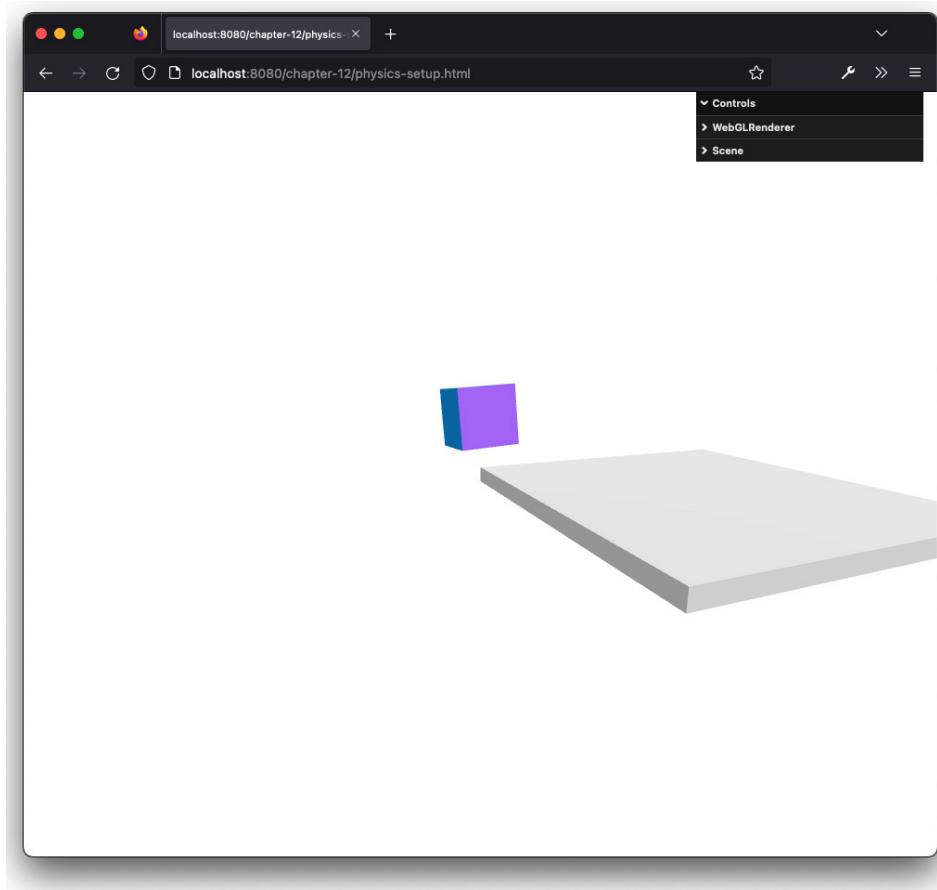

Figure 12.1 – Simple Rapier physics

When you open this example, you'll see the cube slowly drop down, hit the corner of the gray horizontal plane, and bounce off it. We could have accomplished this without using a physics engine by updating the position and rotation of the cube and programming how it should react. This is, however, rather difficult to do since we need to know exactly when it hits, where it hits, and how the cube should spin away after the hit. With Rapier, we just have to configure the physical world, and Rapier will calculate exactly what happens to the objects in the scene.

Before we can configure our models to use the Rapier engine, we need to install Rapier in our project (we've already done this, so you don't have to do this if you're experimenting with the examples provided in this book):

```
$ yarn add @dimforge/rapier3d
```

Once added, we need to import Rapier into our project. This is done slightly differently than the normal imports we've seen because Rapier needs to load additional WebAssembly resources. This is needed since the Rapier library is developed in the Rust language, and compiled into WebAssembly so it can also be used on the web. To use Rapier, we need to wrap our script like this:

```
import * as THREE from 'three'
import { RigidBodyType } from '@dimforge/rapier3d'
// maybe other imports
import('@dimforge/rapier3d').then((RAPIER) => {
  // the code
})
```

This last import statement will load the Rapier library asynchronously and calls the callback when all the data has been loaded and parsed. In the rest of the code, you can just call into the RAPIER object to access the Rapier-specific functionality.

To set up a scene with Rapier, we need to do a few things:

1. Create a Rapier `World`. This defines the physical world that we're simulating and allows us to define the gravity that will be applied to objects in this world.
2. For each object you want to simulate with Rapier, you've got to define a `RigidBodyDesc`. This defines the position and rotation of an object in the scene (as well as some other properties). By adding this description to the `World` instance, you get back a `RigidBody`.
3. Next, you can tell Rapier the shape of the object you're adding by creating a `ColliderDesc` object. This will tell Rapier that your object is a cube, sphere, cone, or another shape; how large it is; how much friction it has with regard to other objects; and how bouncy it is. This description is then combined with the previously created `RigidBody` to create a `Collider` instance.

4. In our animation loop, we can now call `world.step()`, which makes Rapier calculate all the new positions and rotations of the `RigidBody` objects that it is aware of.

Online Rapier documentation

In this book, we'll look at various properties of Rapier. We won't explore the full set of features provided by Rapier since that could fill a book in itself. More information on Rapier can be found here: <https://rapier.rs/docs/>.

Let's walk through these steps and see how you combine this with the Three.js objects you're already familiar with.

Setting up the world and creating the descriptions

The first thing we need to do is create the `World` we're simulating with:

```
const gravity = { x: 0.0, y: -9.81, z: 0.0 }
const world = new RAPIER.World(gravity)
```

This is straightforward code in which we create a `World` that has a gravity of `-9.81` on the `y`-axis. This is similar to the gravity on Earth.

Next, let's define the Three.js object we saw in our example: a cube that falls and the floor that it hits:

```
const floor = new THREE.Mesh(
  new THREE.BoxGeometry(5, 0.25, 5),
  new THREE.MeshStandardMaterial({color: 0xdddddd})
)
floor.position.set(2.5, 0, 2.5)
const sampleMesh = new THREE.Mesh(
  new THREE.BoxGeometry(1, 1, 1),
  new THREE.MeshNormalMaterial()
)
sampleMesh.position.set(0, 4, 0)
scene.add(floor)
scene.add(sampleMesh)
```

Nothing new here. We just define two `THREE.Mesh` objects and position the `sampleMesh` instance, the cube, above the corner of the `floor` surface. Next, we need to create the `RigidBodyDesc` and

`ColliderDesc` objects, which represent the `THREE.Mesh` objects in the world of Rapier. We'll start with the simple one, the floor:

```
const floorBodyDesc = new RAPIER.RigidBodyDesc
  (RigidBodyType.Fixed)
const floorBody = world.createRigidBody(floorBodyDesc)
floorBody.setTranslation({ x: 2.5, y: 0, z: 2.5 })
const floorColliderDesc = RAPIER.ColliderDesc.cuboid
  (2.5, 0.125, 2.5)
world.createCollider(floorColliderDesc, floorBody)
```

Here, first, we create a `RigidBodyDesc` with a single parameter, `RigidBodyType.Fixed`. A fixed rigid body means that Rapier isn't allowed to change the position or the rotation of this object, so this object won't be affected by gravity or moved around when another object hits it. By calling `world.createRigidBody`, we add it to the `world` known by Rapier so that Rapier can take this object into account when doing its calculations. Then, we use `setTranslation` to put `RigidBody` into the same position as our Three.js floor. The `setTranslation` function takes an optional extra parameter called `wakeUp`. If `RigidBody` is sleeping (what can happen if it hasn't moved for a long time), passing in `true` for the `wakeUp` property makes sure that Rapier will take `RigidBody` into account when determining the new positions of all the objects that it is aware of.

We still need to define the shape of this object so that Rapier can tell when it collides with another object. For this, we use the `Rapier.ColliderDesc.cuboid` function in which we specify the shape. For the `cuboid` function, Rapier expects the shape to be defined by a half-width, a half-height, and a half-depth. The final step to take is to add this collider to the world and connect it to the floor. For this, we use the `world.createCollider` function.

At this point, we have defined `floor` in the Rapier world, which corresponds to the floor in our Three.js scene. Now, we define the cube that will fall in the same way:

```
Const rigidBodyDesc = new RAPIER.RigidBodyDesc
  (RigidBodyType.Dynamic)
    .setTranslation(0, 4, 0)
const rigidBody = world.createRigidBody(rigidBodyDesc)
const rigidBodyColliderDesc = RAPIER.ColliderDesc.cuboid
  (0.5, 0.5, 0.5)
const rigidBodyCollider = world.createCollider
  (rigidBodyColliderDesc, rigidBody)
rigidBodyCollider.setRestitution(1)
```

This code fragment is similar to the previous one – we just create the relevant objects for Rapier that correspond to the objects in our Three.js scene. The main change here is that we used a `RigidBodyType.Dynamic` instance. This means that this object can be completely managed by Rapier. Rapier can change its position or its translation.

Additional rigid body types provided by Rapier

Besides the `Dynamic` and the `Fixed` rigid body types, Rapier also provides a `KinematicPositionBased` type, for managing the position of an object, or a `KinematicVelocityBased` type, for managing the velocity of an object ourselves. More information on this can be found here: https://rapier.rs/docs/user_guides/javascript/rigid_bodies.

Rendering the scene and simulating the world

What is left to do is render the Three.js object, simulate the world, and make sure that the positions of the objects managed by Rapier correspond to the position of the Three.js meshes:

```
const animate = (renderer, scene, camera) => {
    // basic animation loop
    requestAnimationFrame(() => animate(renderer, scene,
        camera))
    renderer.render(scene, camera)

    world.step()
    // copy over the position from Rapier to Three.js
    const rigidBodyPosition = rigidBody.translation()
    sampleMesh.position.set(
        rigidBodyPosition.x,
        rigidBodyPosition.y,
        rigidBodyPosition.z)
    // copy over the rotation from Rapier to Three.js
    const rigidBodyRotation = rigidBody.rotation()
    sampleMesh.rotation.setFromQuaternion(
        new THREE.Quaternion(rigidBodyRotation.x,
            rigidBodyRotation.y, rigidBodyRotation.z,
```

```
    rigidBodyRotation.w  
)  
}
```

In our render loop, we have the normal Three.js elements to make sure we render this each step using `requestAnimationFrame`. Besides that, we call the `world.step()` function to trigger a calculation in Rapier. This will update the position and rotation of all the objects that it knows of. Next, we need to make sure that these newly calculated positions are also reflected by the Three.js objects. To do this, we just get the current position of an object in the Rapier world (`rigidBody.translation()`) and set the position of the Three.js mesh to the result of that function. For the rotation, we do the same, by calling `rotation()` on `rigidBody` first, and then applying that rotation to our Three.js mesh. Rapier works with quaternions for defining rotations, so we need to make this conversion before we can apply that rotation to the Three.js mesh.

And that's all you need to do. All the examples in the following sections use this same approach:

- Setting up the Three.js scene
- Setting up a similar set of objects in the Rapier world
- Making sure that after each step, the location and rotation of both the Three.js scene and the Rapier world align again

In the next section, we'll expand on this example, and we'll show you more about how objects interact with each other when they collide in the Rapier world.

Simulating dominos in Rapier

The following example is built upon the same core concepts we looked at in the *Setting up the world and creating the descriptions* section. The example can be viewed by opening up the `dominos.html` example:

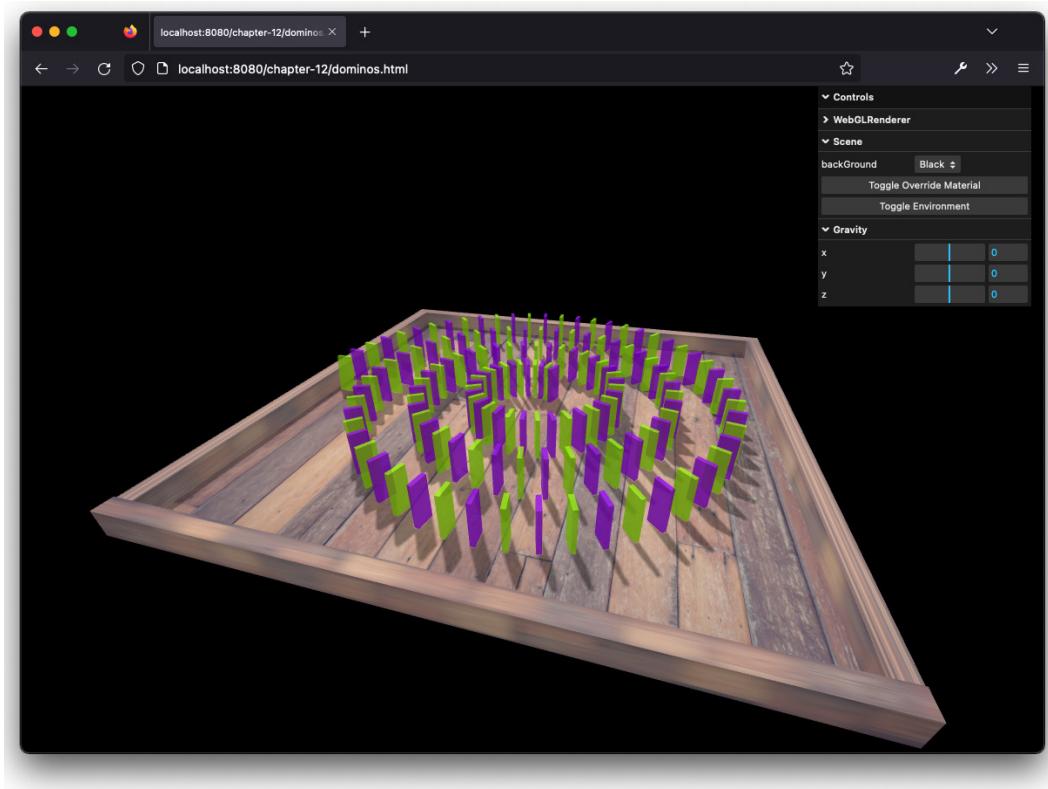

Figure 12.2 – Dominos standing still when no gravity is present

Here, you can see that we've created a simple floor on which many dominos are positioned. If you look closely, you can see that the first instance of these dominos is tilted a little bit. If we enable gravity on the y -axis using the menu on the right, you'll see that the first dominos falls, hits the next one, and so on until all the dominos have been knocked down:

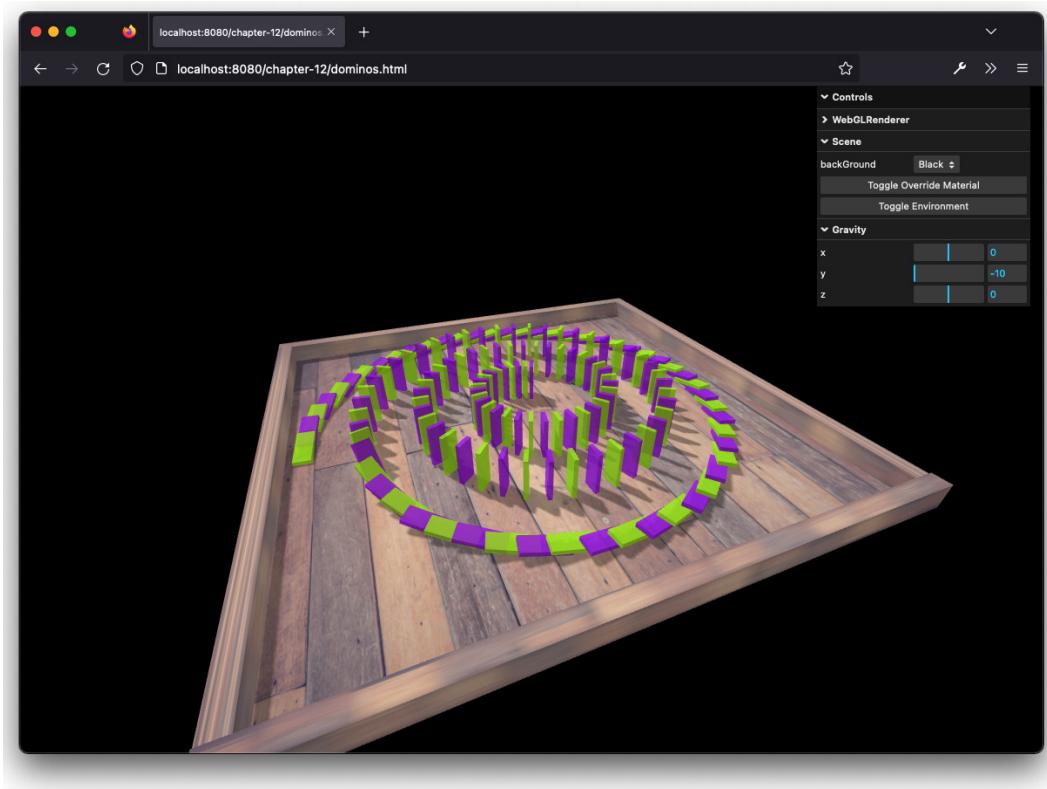

Figure 12.3 – Dominos falling down after the first one is toppled

Creating this with Rapier is really straightforward. We just need to create the Three.js objects that represent the dominos, create the relevant Rapier `RigidBody` and `Collider` elements, and make sure the changes to the Rapier objects are reflected by the Three.js objects.

First, let's have a quick look at how we create the Three.js dominos:

```
const createDominos = () => {
  const getPoints = () => {
    const points = []
    const r = 2.8; const cX = 0; const cY = 0
    let circleOffset = 0
    for (let i = 0; i < 1200; i += 6 + circleOffset) {
      circleOffset = 1.5 * (i / 360)
      const x = (r / 1440) * (1440 - i) * Math.cos(i *
        (Math.PI / 180)) + cX
      const y = (r / 1440) * (1440 - i) * Math.sin(i *
        (Math.PI / 180)) + cY
      const z = 0
      points.push([x, y, z])
    }
  }
}
```

```

        const z = (r / 1440) * (1440 - i) * Math.sin(i *
            (Math.PI / 180)) + cY
        const y = 0
        points.push(new THREE.Vector3(x, y, z))
    }
    return points
}
const stones = new Group()
stones.name = 'dominos'
const points = getPoints()
points.forEach((point, index) => {
    const colors = [0x66ff00, 0x6600ff]
    const stoneGeom = new THREE.BoxGeometry
        (0.05, 0.5, 0.2)
    const stone = new THREE.Mesh(
        stoneGeom,
        new THREE.MeshStandardMaterial({color: colors[index
            % colors.length], transparent: true, opacity: 0.8}))
    )
    stone.position.copy(point)
    stone.lookAt(new THREE.Vector3(0, 0, 0))
    stones.add(stone)
})
return stones
}

```

In this code fragment, we determine the position of the dominos with the `getPoints` function. This function returns a list of `THREE.Vector3` objects that represent the position of the individual stones. Each stone is placed along a spiral outward from the center. Next, these points are used to create a number of `THREE.BoxGeometry` objects at the same locations. To make sure the dominos are oriented correctly, we use the `lookAt` function to have them 'look at' the center of the circle. All the dominos are added to a `THREE.Group` object, which we then add to a `THREE.Scene` instance (this is not shown in the code fragment).

Now that we have our set of THREE.Mesh objects, we can create the corresponding set of Rapier objects:

```
const rapierDomino = (mesh) => {
    const stonePosition = mesh.position
    const stoneRotationQuaternion = new THREE.Quaternion().
        setFromEuler(mesh.rotation)
    const dominoBodyDescription = new RAPIER.RigidBodyDesc
        (RigidBodyType.Dynamic)
        .setTranslation(stonePosition.x, stonePosition.y,
            stonePosition.z)
        .setRotation(stoneRotationQuaternion))
        .setCanSleep(false)
        .setCcdEnabled(false)
    const dominoRigidBody = world.createRigidBody
        (dominoBodyDescription)
    const geometryParameters = mesh.geometry.parameters
    const dominoColliderDesc = RAPIER.ColliderDesc.cuboid(
        geometryParameters.width / 2,
        geometryParameters.height / 2,
        geometryParameters.depth / 2
    )
    const dominoCollider = world.createCollider
        (dominoColliderDesc, dominoRigidBody)
    mesh.userData.rigidBody = dominoRigidBody
    mesh.userData.collider = dominoCollider
}
```

This code will look familiar to the code in *Setting up the world and creating the descriptions* section. Here, we take the position and rotation of the passed-in THREE.Mesh instance and use that information to create the relevant Rapier objects. To make sure we can access the dominoCollider and dominoRigidBody instances in the render loop, we add them to the userData property of the passed-in mesh.

The final step here is to update the THREE.Mesh objects in the render loop:

```
const animate = (renderer, scene, camera) => {
  requestAnimationFrame(() => animate(renderer, scene,
    camera))
  renderer.render(scene, camera)
  world.step()
  const dominosGroup = scene.getObjectByName('dominos')
  dominosGroup.children.forEach((domino) => {
    const dominoRigidBody = domino.userData.rigidBody
    const position = dominoRigidBody.translation()
    const rotation = dominoRigidBody.rotation()
    domino.position.set(position.x, position.y,
      position.z)
    domino.rotation.setFromQuaternion(new
      THREE.Quaternion(rotation.x, rotation.y,
        rotation.z, rotation.w))
  })
}
```

In each loop, we tell Rapier to calculate the next state of the world (`world.step`), and for each domino (which are `children` of the THREE.Group named `dominos`), we update the position and rotation of the THREE.Mesh instance based on the `RigidBody` object stored in that mesh's `userdata` information.

Before we move on to the most important properties provided by a collider, we'll have a quick look at how gravity affects this scene. When you open this example, with the help of the menu on the right, you can change the gravity of the world. You can use this to experiment with how the dominos respond to different gravity settings. For instance, the following example shows the situation where, after all the dominos have fallen, we increased the gravity along the *x*-axis and *z*-axis:

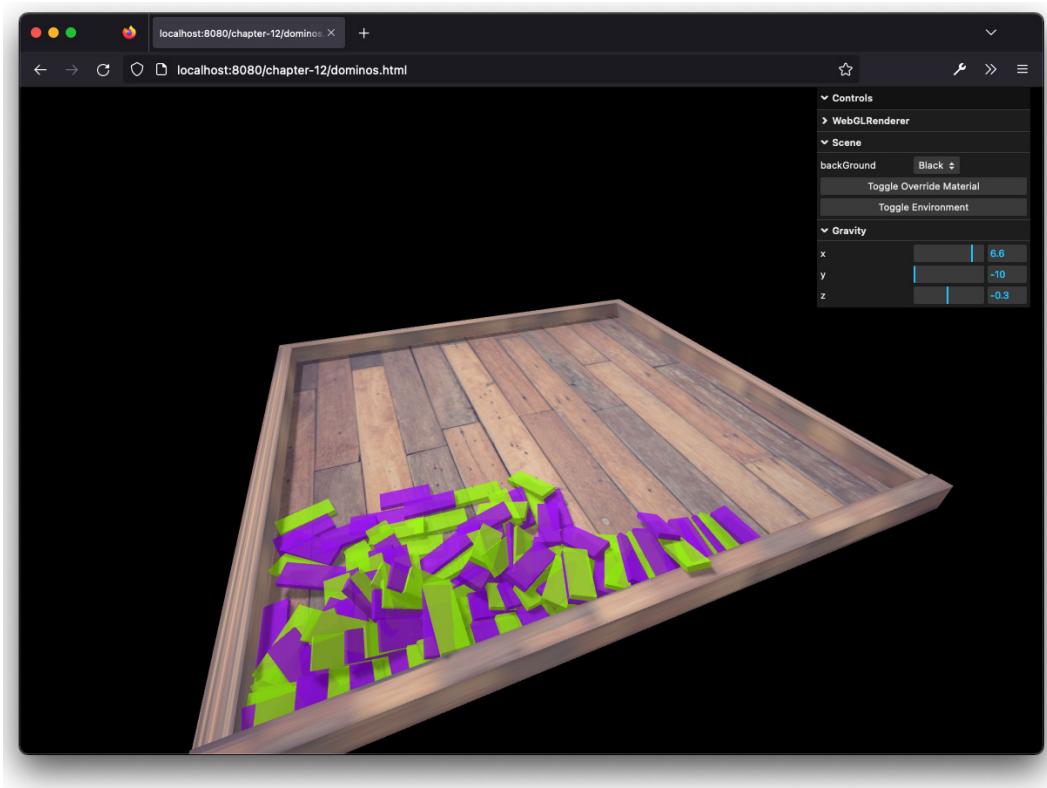

Figure 12.4 – Dominos with different gravity settings

In the next section, we'll show the effect that setting the friction and restitution has on the Rapier objects.

Working with restitution and friction

In the next example, we'll look a bit closer at the `restitution` and `friction` properties of the `Collider` provided by Rapier.

`restitution` is the property that defines how much energy an object keeps after it collides with another object. You can look at it a bit like bounciness. A tennis ball has high restitution, while a brick has low restitution.

`friction` defines how easily an object glides on top of another object. Objects with high friction slow down quickly when moving on top of another object, while objects with low friction can easily glide. Something such as ice has low friction, while sandpaper has high friction.

We can set these properties during the construction of the RAPIER.ColliderDesc object or set it afterward when we've already created the collider using the `(world.createCollider(...))` function. Before we look at the code, we'll have a look at the example. For the `colliders-properties.html` example, you'll see a big box into which you can drop shapes:

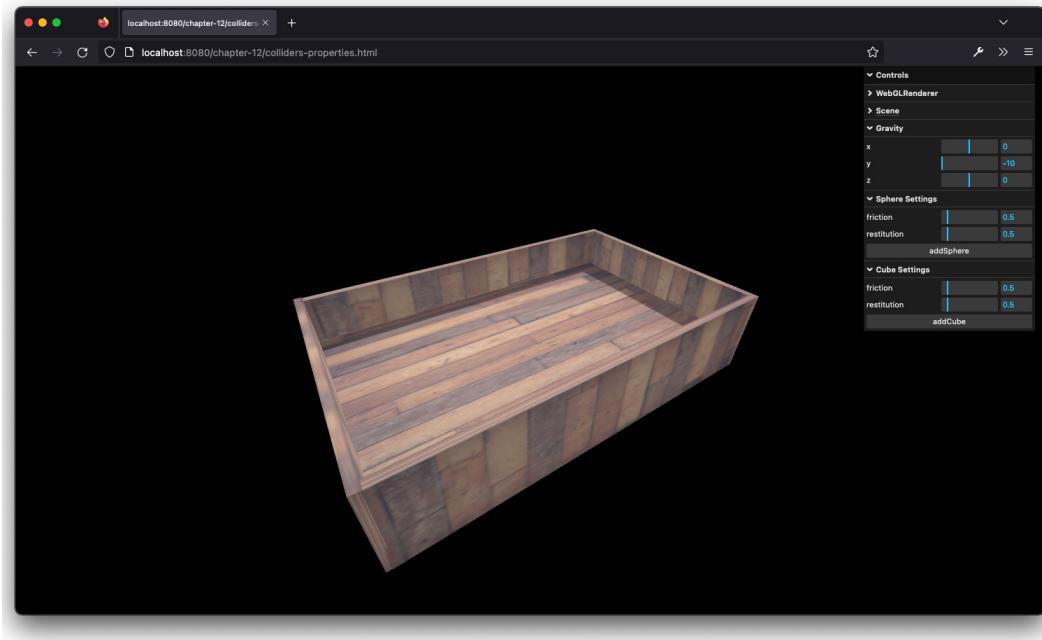

Figure 12.5 – Empty box to drop shapes into

With the menu on the right, you can drop in sphere and cube shapes, and set the friction and restitution for the added objects. For the first scenario, we'll add a large number of cubes with high friction.

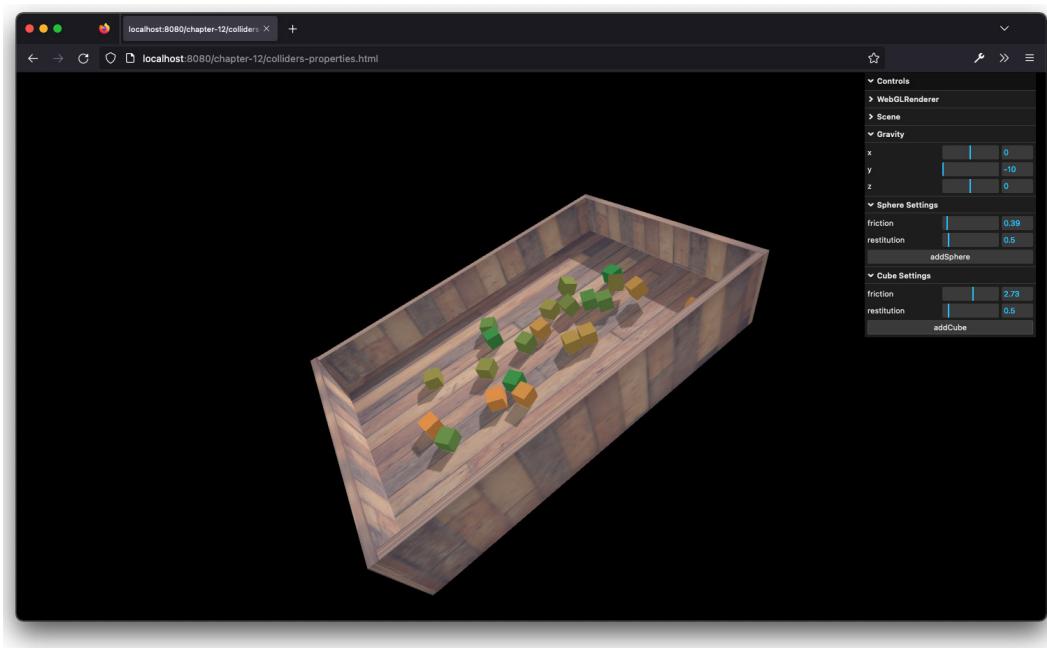

Figure 12.6 – Box with cubes with high friction

What you see here is that even though the box is moving around its axis, the cubes barely move around. This is because the cubes themselves have very high friction. If you try this with low friction, you'll see that the boxes will slide around in the bottom of the box.

To set the friction, all you have to do is this:

```
const rigidBodyDesc = new RAPIER.RigidBodyDesc
  (RigidBodyType.Dynamic)
const rigidBody = world.createRigidBody(rigidBodyDesc)
const rigidBodyColliderDesc = RAPIER.ColliderDesc.ball(0.2)
const rigidBodyCollider = world.createCollider
  (rigidBodyColliderDesc, rigidBody)
rigidBodyCollider.setFriction(0.5)
```

Rapier provides one more way of controlling friction and that is by setting the combine rule using the `setFrictionCombineRule` function. This tells Rapier how to combine the friction of the two objects that have collided (in our example, the bottom of the box and the cube). With Rapier, you can set this to the following values:

- `CoefficientCombineRule.Average`: The average of the two coefficients is used
- `CoefficientCombineRule.Min`: The minimum among the two coefficients is used
- `CoefficientCombineRule.Multiply`: The product of the two coefficients is used
- `CoefficientCombineRule.Max`: The maximum among the two coefficients is used

To explore how restitution works, we can use this same example (`colliders-properties.html`):

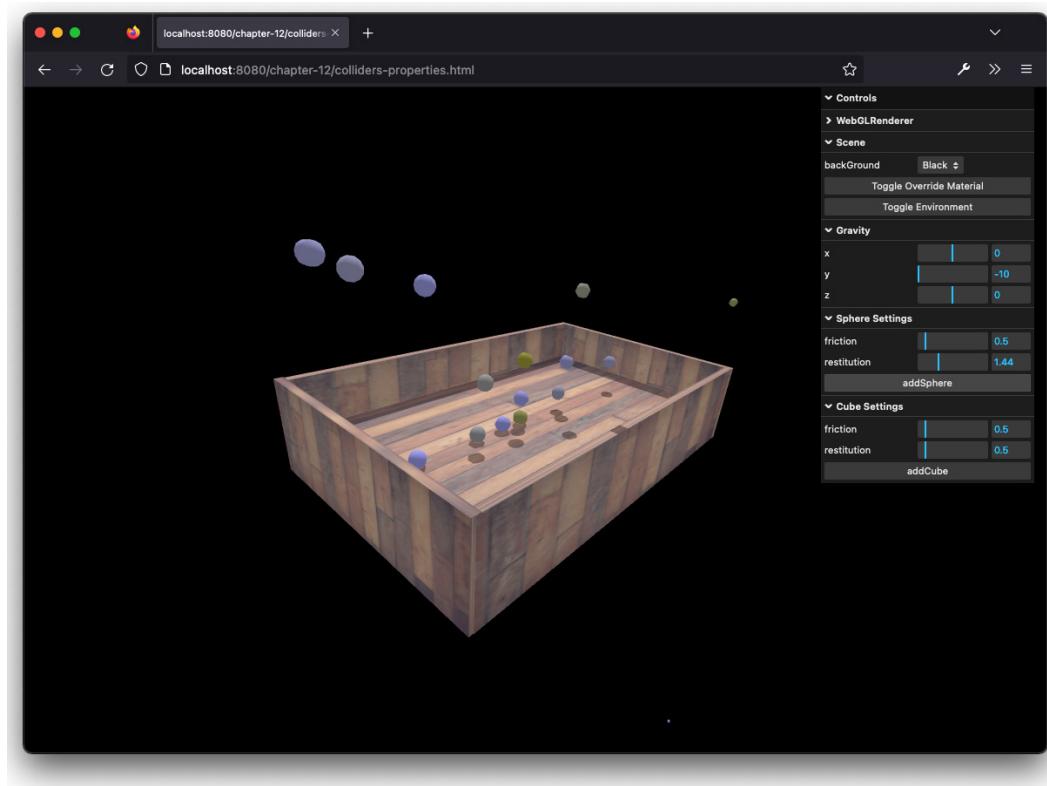

Figure 12.7 – Box with spheres with high restitution

Here, we've increased the restitution of the spheres. The result is that they now bounce around in the box when added or when they hit a wall. To set the restitution, you use the same approach as for the friction:

```
const rigidBodyDesc = new RAPIER.RigidBodyDesc
  (RigidBodyType.Dynamic)
const rigidBody = world.createRigidBody(rigidBodyDesc)
const rigidBodyColliderDesc = RAPIER.ColliderDesc.ball(0.2)
const rigidBodyCollider = world.createCollider
  (rigidBodyColliderDesc, rigidBody)
rigidBodyCollider.setRestitution(0.9)
```

Rapier also allows you to set how the `restitution` property of the objects that hit each other is calculated. You can use the same values but this time, you use the `setRestitutionCombineRule` function.

The `Collider` has additional properties you can use to fine-tune how the collider interacts with the Rapier view of the world, and what happens when objects collide. Rapier itself provides very good documentation for this. Specifically for the colliders, you can find that documentation here: https://rapier.rs/docs/user_guides/javascript/colliders#restitution.

Rapier-supported shapes

Rapier provides a number of shapes you can use to wrap your geometries. In this section, we'll walk you through all the available Rapier shapes and demonstrate these meshes through an example. Note that to use these shapes you need to call `RAPIER.ColliderDesc.roundCuboid`, `RAPIER.ColliderDesc.ball`, and so on.

Rapier provides 3D shapes and 2D shapes. We'll only look at the 3D shapes provided by Rapier:

- `ball`: A ball shape, configured by setting the radius of the ball
- `capsule`: A capsule shape, defined by the half-height of the capsule and its radius
- `cuboid`: A simple cube shape defined by passing in the half-width, half-height, and half-depth of the shape
- `heightfield`: A height field is a shape for which each provided value defines the height of a 3D plane
- `cylinder`: A cylinder shape defined by the half-height and the radius of the cylinder
- `cone`: A cone shape defined by the half-height and the radius of the bottom of the cylinder

- `convexHull`: A convex hull is the smallest shape that encompasses all the passed-in points
- `convexMesh`: A convex mesh also takes a number of points, but it is assumed that these points already form a convex hull, so Rapier won't make any calculations to determine the smaller shape

Besides these shapes, Rapier also provides an additional rounded variant for a few of these shapes: `roundCuboid`, `roundCylinder`, `roundCone`, `roundConvexHull`, and `roundConvexMesh`.

We've provided another example in which you can what these shapes look like and how they interact when they collide with each other. Open up the `shapes.html` example to see this in action:

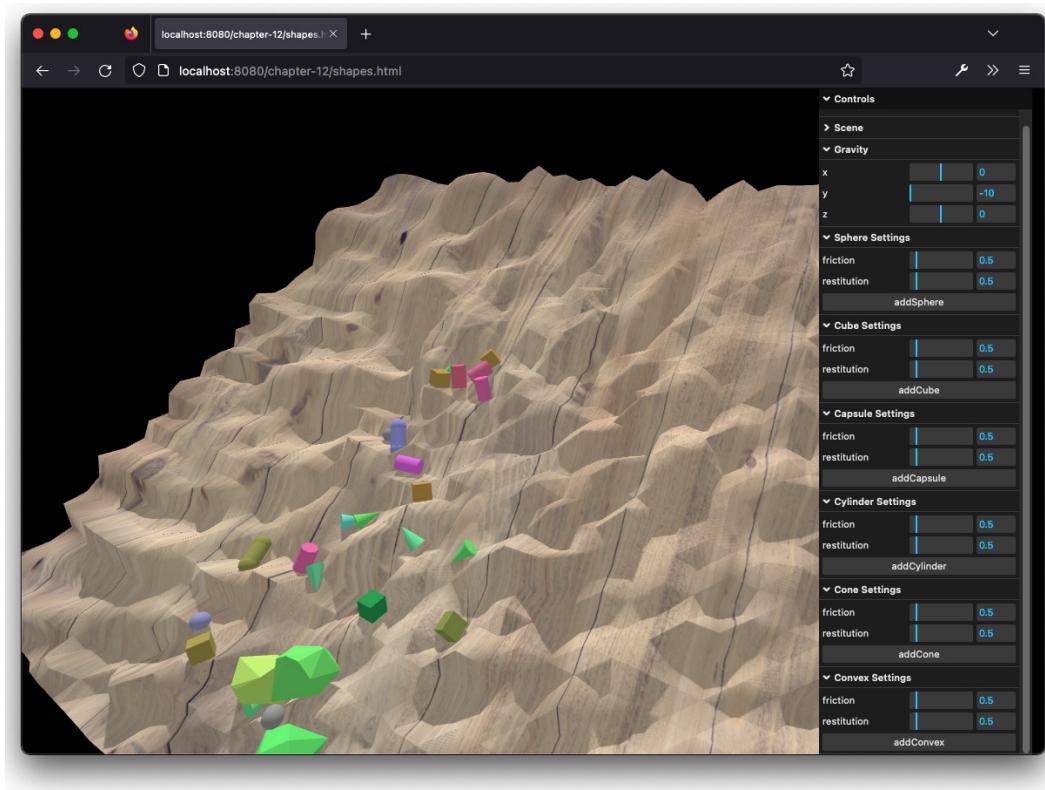

Figure 12.8 – Shapes on top of a heightfield object

When you open this example, you'll see an empty `heightfield` object. With the menu on the right, you can add different shapes and they'll collide with each other and with the `heightfield` instance. Once again, you can set the specific `restitution` and `friction` values for the objects you're adding. Since we've already explained in the previous sections how to add the shape in Rapier and make sure the corresponding shapes in Three.js are updated, we won't go into detail here on how

to create the shapes from the previous list. For the code, look at the `shapes.js` file in the sources for this chapter.

One final note before we move on to the section on joints – when we want to depict simple shapes (for example, balls or cubes), the way that Rapier defines this model and the way Three.js defines it are pretty much the same. Therefore, when this kind of object collides with another object, it will look correct. When we have more complex shapes, as, in this example, with a `heightmap` instance, there can be slight differences in how Three.js interprets and interpolates these points to a `heightmap` instance, and how Rapier does so. You can see this for yourself by looking at the `shapes.html` example, adding a lot of different shapes, and then looking at the underside of the `heightfield`:

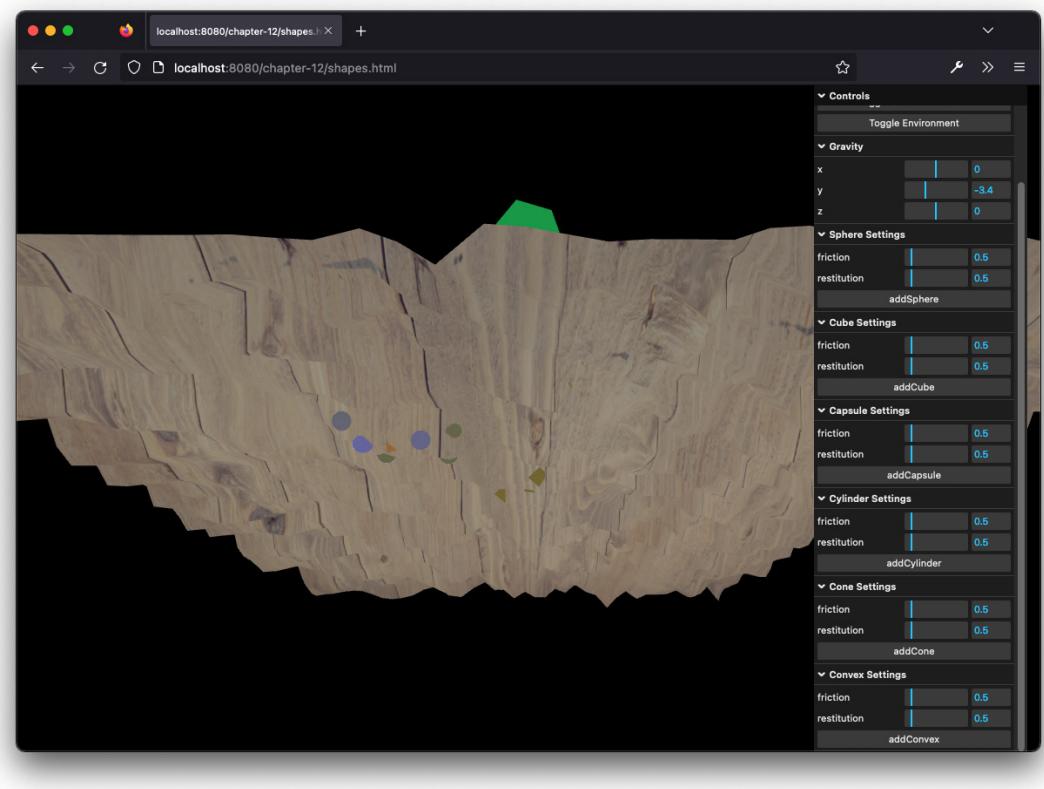

Figure 12.9 – Bottom of the heightfield

What you can see here is that we can see small parts of the different objects poking through the `heightmap`. The reason is that Rapier has a different way of determining the exact shape of the `heightmap` than Three.js. In other words, Rapier thinks that the `heightmap` looks slightly different than Three.js does. Therefore, when it determines where specific shapes are when they collide, it can

result in small details such as this. However, by tuning the sizes or creating simpler objects, this can easily be circumvented.

So far, we've looked at gravity and collisions. Rapier also provides a way to limit the movement and rotation of rigid bodies. We'll explain how Rapier does this by using joints.

Using joints to limit the movement of objects

Up until now, we've seen some basic physics in action. We've seen how various shapes respond to gravity, friction, and restitution, and how this affects collision. Rapier also provides advanced constructs that allow you to limit the movement of your objects. In Rapier, these objects are called joints. The following list gives an overview of the joints that are available in Rapier:

- **Fixed joint:** A fixed joint makes sure that two bodies don't move relative to one another. This means that the distance and rotation between these two objects will always be the same.
- **Spherical joint:** A spherical joint makes sure that the distance between two bodies stays the same. The bodies, however, can move around one another on all three axes.
- **Revolute joint:** With this joint, the distance between the two bodies stays the same, and they are allowed to rotate on a single axis – for instance, a steering wheel, which can only rotate around a single axis.
- **Prismatic joint:** Similar to the revolute joint but this time, the rotations between the objects are fixed, and the objects can move on a single axis. This causes a sliding effect – for example, such as a lift moving upward.

In the following sections, we'll explore these joints and see them in action in the examples.

Connecting two objects with a fixed joint

The simplest of joints is a fixed joint. With this joint, you can connect two objects, and they'll stay at the same distance and orientation that is specified when this joint is created.

This is shown in the `fixed-joint.html` example:

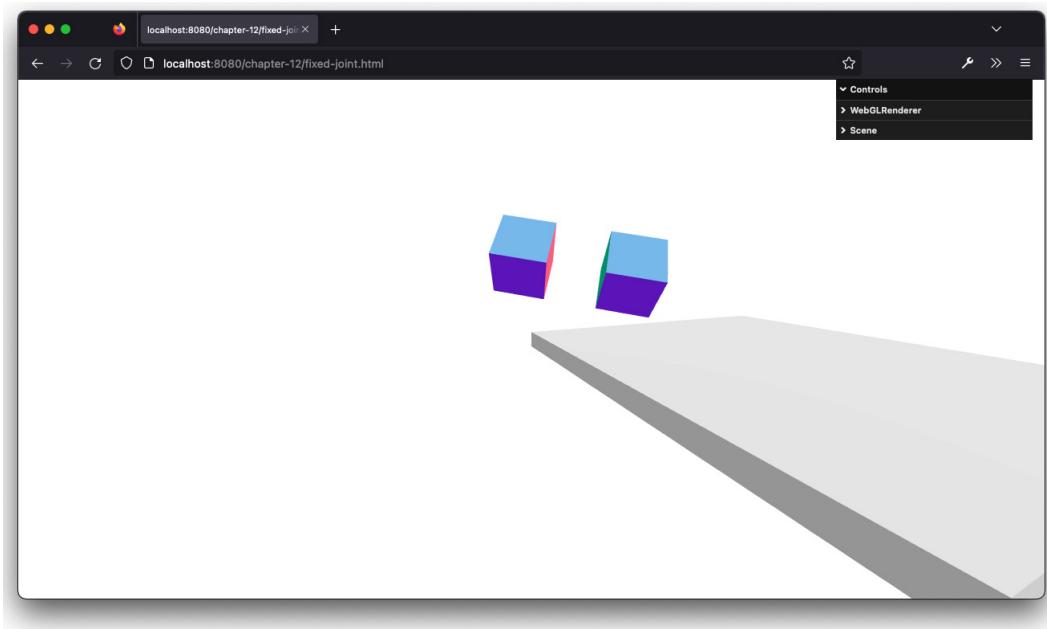

Figure 12.10 – A fixed joint connecting two joints

As you can see in this example, the two cubes move as one. This happens because they are connected by a fixed joint. To set this up, we first have to create the two `RigidBody` objects and the two `Collider` objects, as we've already seen in the previous sections. The next thing we need to do is connect these two objects. For this, we first need to define `JointData`:

```
let params = RAPIER.JointData.fixed(  
    { x: 0.0, y: 0.0, z: 0.0 },  
    { w: 1.0, x: 0.0, y: 0.0, z: 0.0 },  
    { x: 2.0, y: 0.0, z: 0.0 },  
    { w: 1.0, x: 0.0, y: 0.0, z: 0.0 }  
)
```

This means that we connect the first object at the position of `{ x: 0.0, y: 0.0, z: 0.0 }` (its center) to the second object, which is positioned at `{ x: 2.0, y: 0.0, z: 0.0 }`, where the first object is rotated with a quaternion of `{ w: 1.0, x: 0.0, y: 0.0, z: 0.0 }` and the second object is rotated the same amount – `{ w: 1.0, x: 0.0, y: 0.0, z: 0.0 }`. The only thing that we need to do now is tell the Rapier world about this joint and which `RigidBody` objects it applies to:

```
world.createImpulseJoint(params, rigidBody1, rigidBody2,  
    true)
```

The last property here defines whether the `RigidBody` should wake up because of this joint. A `RigidBody` can be put to sleep when it hasn't moved for a couple of seconds. For joints, it is usually best to just set this to `true` since this makes sure that if one of the `RigidBody` objects to which we attach the joint is sleeping, `RigidBody` will wake up.

Another great way of seeing this joint in action is by using the following parameters:

```
let params = RAPIER.JointData.fixed(  
    { x: 0.0, y: 0.0, z: 0.0 },  
    { w: 1.0, x: 0.0, y: 0.0, z: 0.0 },  
    { x: 2.0, y: 2.0, z: 2.0 },  
    { w: 0.3, x: 1, y: 1, z: 1 }  
)
```

This will cause the two cubes to get caught on the floor in the center of the scene:

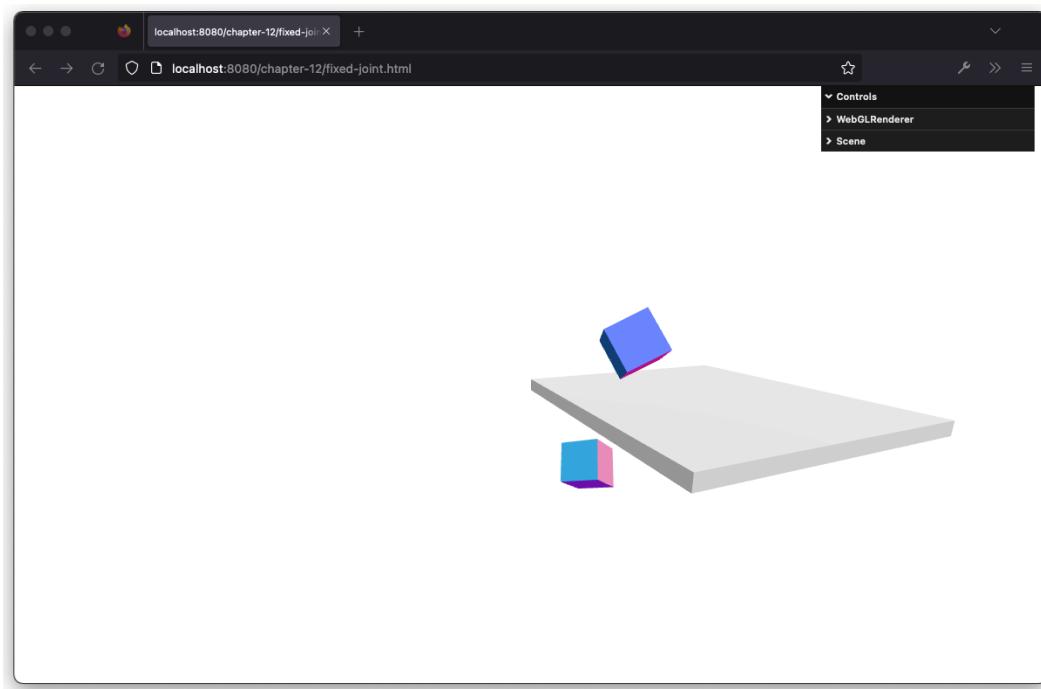

Figure 12.11 – A fixed joint connecting two cubes

Next on our list is the spherical joint.

Connecting objects with a spherical joint

A spherical joint allows two objects to freely move around one another while keeping the same distance between these objects. This can be used for ragdoll effects or, as we did in this example, creating a chain (`sphere-joint.html`):

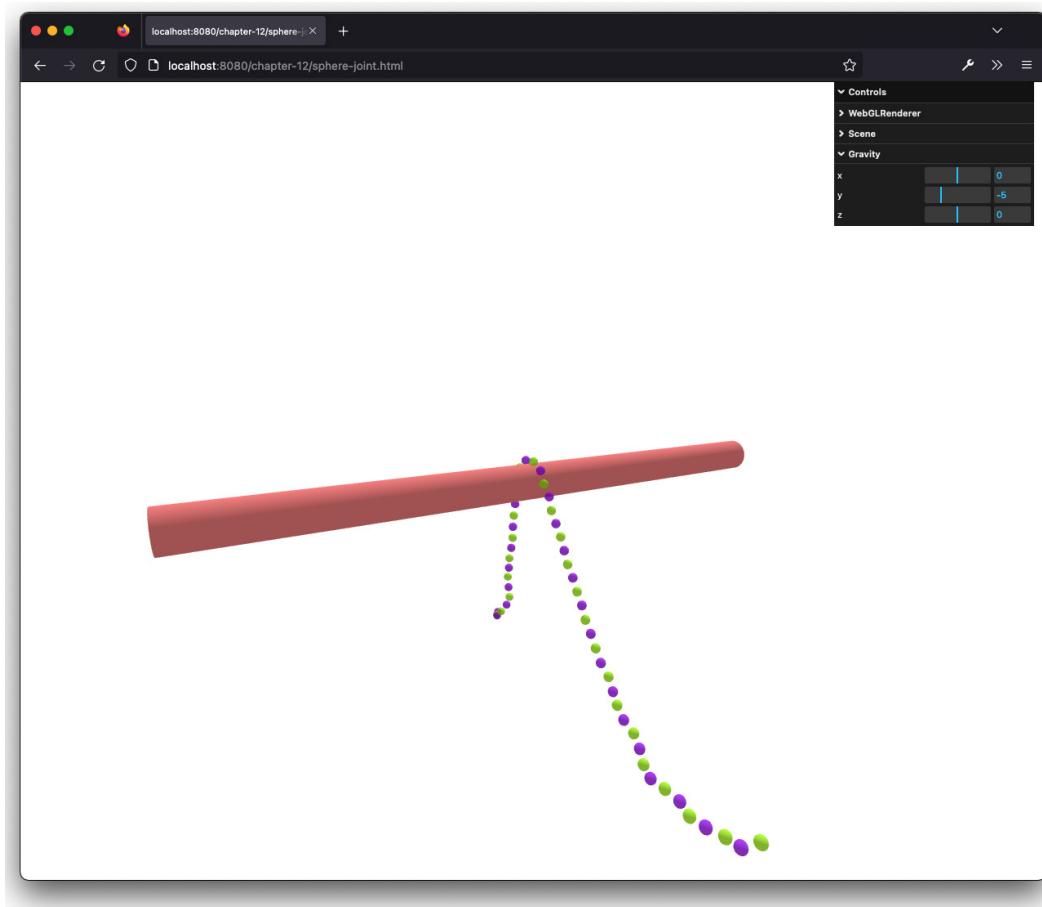

Figure 12.12 – Multiple spheres connected by a spherical joint

As you can see in this example, we've connected a large number of spheres to create a chain of spheres. When these spheres hit the cylinder in the middle, they'll wrap around and slowly glide off this cylinder. You can see that while the orientation between these spheres changes based on their collisions, the absolute distance between the spheres stays the same. So, to set up this example, we've created a number of spheres with `RigidBody` and `Collider`, similar to the previous examples. For each set of two spheres, we also create a joint like this:

```
const createChain = (beads) => {
  for (let i = 1; i < beads.length; i++) {
    const previousBead = beads[i - 1].userData.rigidBody
    const thisBead = beads[i].userData.rigidBody
    const positionPrevious = beads[i - 1].position
```

```
const positionNext = beads[i].position
const xOffset = Math.abs(positionNext.x -
    positionPrevious.x)
const params = RAPIER.JointData.spherical(
    { x: 0, y: 0, z: 0 },
    { x: xOffset, y: 0, z: 0 }
)
world.createImpulseJoint(params, thisBead,
    previousBead, true)
}
}
```

You can see that we create a joint using `RAPIER.JointData.spherical`. The parameters here define the position of the first object, `{ x: 0, y: 0, z: 0 }`, and the relative position of the second object, `{ x: xOffset, y: 0, z: 0 }`. We do this for all the objects and add the joints to the rapier world using `world.createImpulseJoint(params, thisBead, previousBead, true)`.

The result is that we've got a chain of spheres that is connected using these spherical joints.

The next joint, the revolute joint, allows us to restrict the movement of two objects by specifying a single axis around which an object is allowed to rotate in relation to another object.

Limits rotation with a revolute joint

With a revolute joint, it is easy to create gear, wheel, and fan-like constructs that rotate around a single axis. The easiest way to explain this is by looking at the `revolute-joint.html` example:

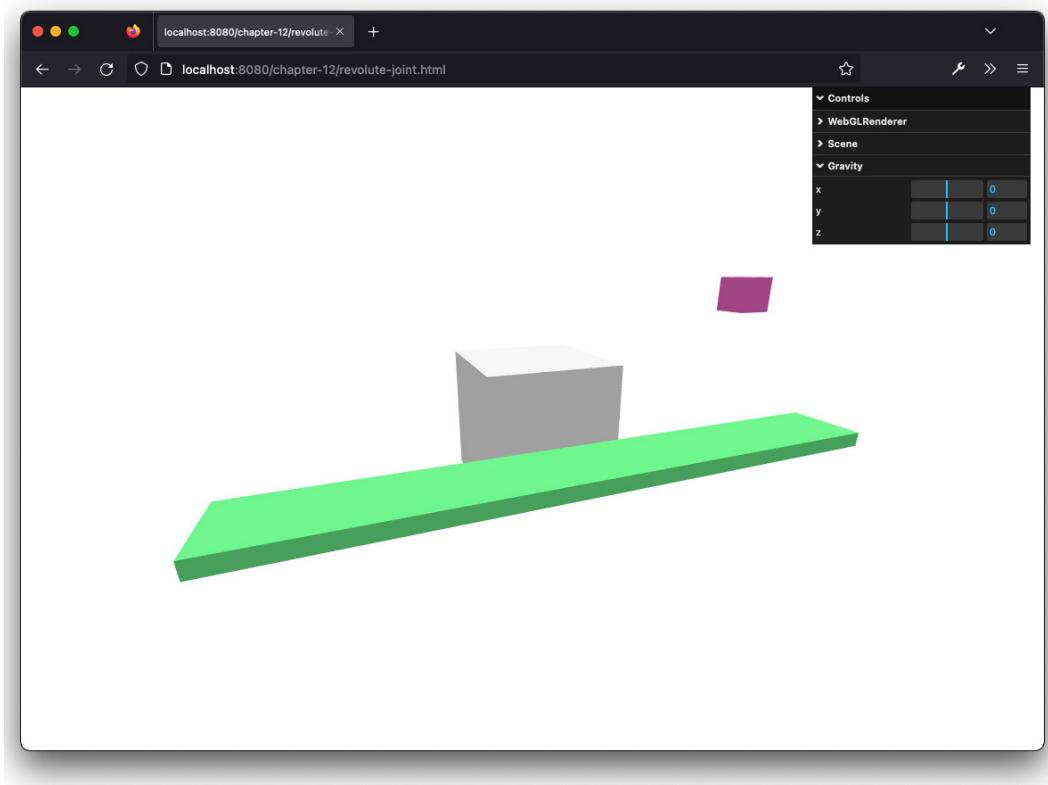

Figure 12.13 – A cube before it is dropped on a rotating bar

In *Figure 12.13*, you can see a purple cube hovering above a green bar. When you enable gravity in the y direction, the cube will drop on top of the green bar. The center of this green bar is connected to the fixed cube in the middle using a revolute joint. The result is that this green bar will now slowly rotate because of the weight of the purple cube:

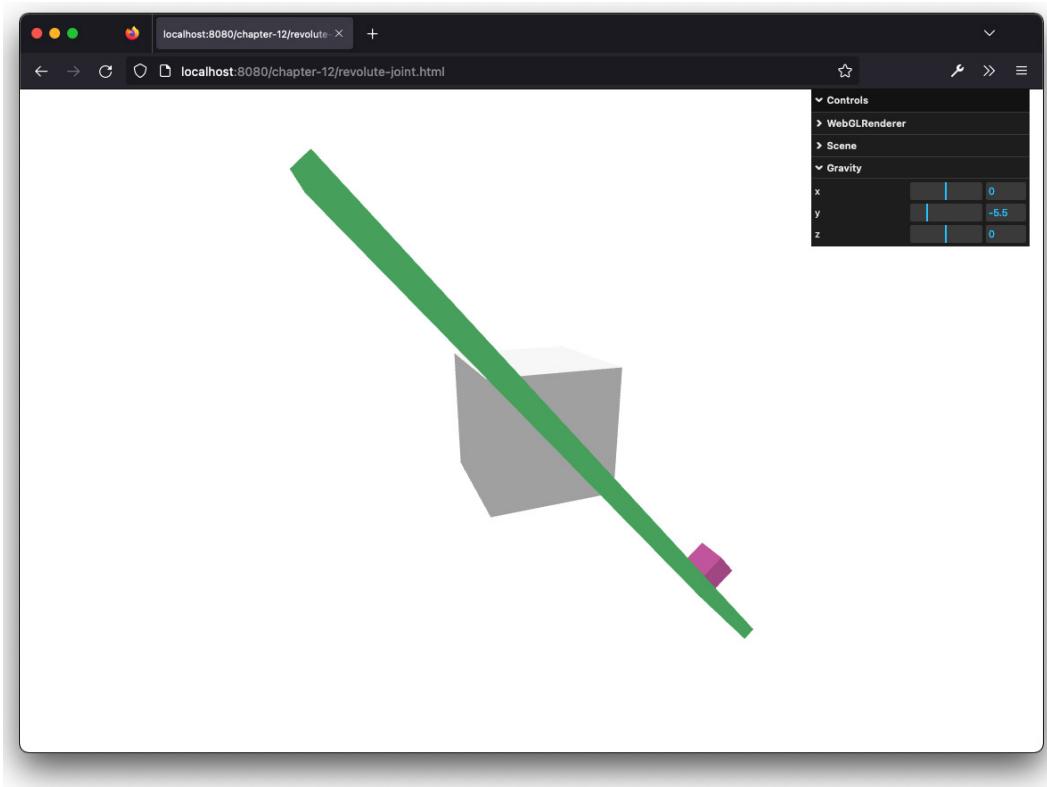

Figure 12.14 – The bar responding to the weight on one end

For a revolute joint to work, we once again need two rigid bodies. The Rapier part of the gray cube is defined like this:

```
const bodyDesc = new RAPIER.RigidBodyDesc(RigidBodyType.Fixed)
const body = world.createRigidBody(bodyDesc)
const colliderDesc = RAPIER.ColliderDesc.cuboid(0.5, 0.5, 0.5)
const collider = world.createCollider(colliderDesc, body)
```

This means, that this `RigidBody` will always be in the same location regardless of any forces exerted on it. The green bar is defined like this:

```
Const bodyDesc = new RAPIER.RigidBodyDesc
  (RigidBodyType.Dynamic)
  .setCanSleep(false)
```

```

    .setTranslation(-1, 0, 0)
    .setAngularDamping(0.1)
const body = world.createRigidBody(bodyDesc)
const colliderDesc = RAPIER.ColliderDesc.cuboid(0.25, 0.05,
2)
const collider = world.createCollider(colliderDesc, body)

```

Nothing special here, but we have introduced a new property `angularDamping`. With angular damping, Rapier will slowly decrease the rotation speed of a `RigidBody`. In our example, this means that the bar will slowly stop rotating after a while.

And the box that we're dropping looks like this:

```

Const bodyDesc = new RAPIER.RigidBodyDesc
(RigidBodyType.Dynamic)
.setCanSleep(false)
.setTranslation(-1, 1, 1)
const body = world.createRigidBody(bodyDesc)
const colliderDesc = RAPIER.ColliderDesc.cuboid
(0.1, 0.1, 0.1)
const collider = world.createCollider(colliderDesc, body)

```

So, at this point, we have defined `RigidBody`. Now, we can connect the fixed box with the green bar:

```

const params = RAPIER.JointData.revolute(
  { x: 0.0, y: 0, z: 0 },
  { x: 1.0, y: 0, z: 0 },
  { x: 1, y: 0, z: 0 }
)
let joint = world.createImpulseJoint(params, fixedCubeBody,
greenBarBody, true)

```

The first two parameters determine the position at which the two rigid bodies are connected (following the same idea as with the fixed joint). The last parameter defines the vector at which the bodies can rotate in relation to one another. Since our first `RigidBody` is fixed, only the green bar can rotate.

The last joint type supported by Rapier is the prismatic joint.

Limits movement to a single axis with a prismatic joint

The prismatic joint limits the movement of an object to a single axis. This is demonstrated in the following example (`prismatic.html`), where the movement of the reddish cube is limited to a single axis:

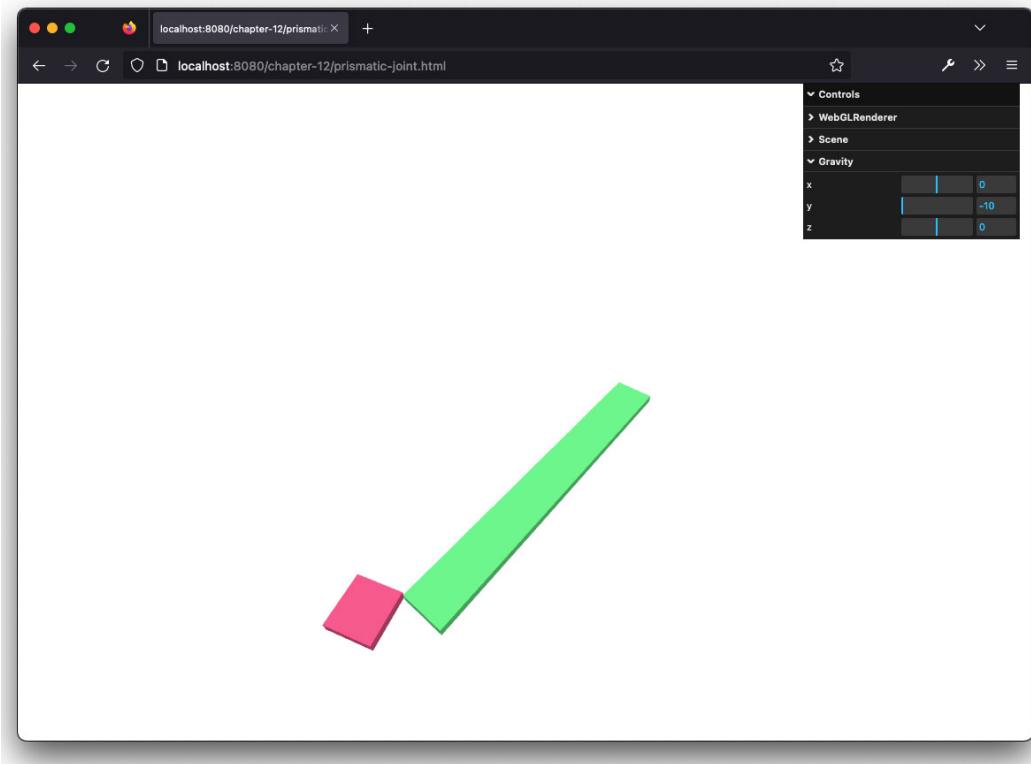

Figure 12.15 – Red cube is limited to one axis

In this example, we throw a cube at the green bar with the revolute joint from the previous example. This will cause the green bar to spin around its y -axis at the center and hit the reddish cube. This cube is limited to movement along a single axis, and you'll see it moving along that axis.

To create the joint for this example, we used the following piece of code:

```
const prismaticParams = RAPIER.JointData.prismatic(  
    { x: 0.0, y: 0.0, z: 0 },  
    { x: 0.0, y: 0.0, z: 3 },  
    { x: 1, y: 0, z: 0 }  
)
```

```

prismaticParams.limits = [-2, 2]
prismaticParams.limitsEnabled = true
world.createImpulseJoint(prismaticParams, fixedCubeBody,
    redCubeBody, true)

```

We once again define the position (`{ x: 0.0, y: 0.0, z: 0 }`) of `fixedCubeBody` first, which defines the object we're moving in relation to. Then, we define the position of our cube – `{ x: 0.0, y: 0.0, z: 3 }`. Finally, we define the axis along which our object is allowed to move. In this case, we defined `{ x: 1, y: 0, z: 0 }`, which means it is allowed to move along its `x`-axis.

Using joint motors to move objects around their allowed axis

Spherical, revolute, and prismatic joints also support something called motors. With motors, you can move a rigid body along its allowed axis. We haven't shown this in these examples but by using motors, you can add gears that move around automatically or create a car where you move the wheels using revolute joints with the help of a motor. For more information on motors, see the relevant section of the Rapier documentation here: https://rapier.rs/docs/user_guides/javascript/joints#joint-motors.

As we mentioned in the *Creating a basic Three.js scene with Rapier* section, we've only scratched the surface of what is possible with Rapier. Rapier is an extensive library with many features that allow fine-tuning and should provide support for most cases in which you might need a physics engine. The library is actively being developed, and the online documentation is very good.

With the examples in this chapter and the online documentation, you should be able to integrate Rapier into your own scenes even for the features not explained in this chapter.

We've mainly looked at 3D models and how to render them in Three.js. However, Three.js also provides support for 3D sounds. In the next section, we'll show you an example of how you can add directional sound to a Three.js scene.

Adding sound sources to your scene

Having discussed several relevant topics by now, we have a lot of the ingredients in place to create beautiful scenes, games, and other 3D visualizations. What we haven't shown, however, is how to add sounds to your Three.js scene. In this section, we'll look at two Three.js objects that allow you to add sources of sound to your scene. This is especially interesting since these sound sources respond to the position of the camera:

- The distance between the sound source and the camera determines the volume of the sound source
- The positions of the left-hand side and the right-hand side of the camera determine the sound volume of the left-hand side speaker and the right-hand side speaker, respectively

The best way to explain this is to see this in action. Open up the `audio.html` example in your browser, and you'll see a scene from *Chapter 9, Animations and Moving the Camera*:

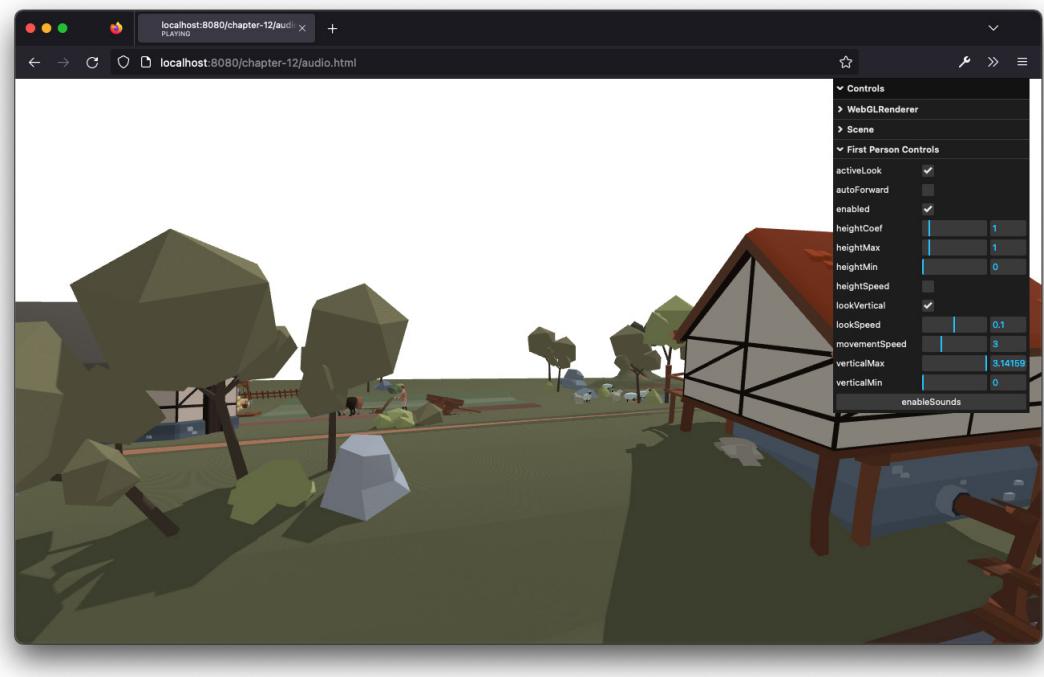

Figure 12.16 – A scene with audio elements

This example uses the first-person controls we saw in *Chapter 9*, so you can use the arrow keys in combination with the mouse to move around the scene. Since browsers don't support starting audio automatically anymore, first, hit the `enableSounds` button in the menu on the right to turn on the sounds. When you do this, you'll hear water coming from somewhere nearby – and you'll be able to hear some cows and some sheep in the distance.

The water sounds come from the water wheel behind your starting position, the sounds from the sheep come from the flock of sheep to the right, and the cow sounds are centered on the two oxen pulling the plow. If you use the controls to move around the scene, you'll notice that the sounds change based on where you are – the nearer you get to the sheep, the better you'll hear them, and as you move to the left, the sounds of the oxen will be louder. This is something called positional audio, where the volume and direction are used to determine how to play the sounds.

Accomplishing this only takes a small amount of code. The first thing we need to do is define a THREE.AudioListener object and add it to THREE.PerspectiveCamera:

```
const listener = new THREE.AudioListener(); camera.  
add(listener);
```

Next, we need to create a THREE.Mesh (or a THREE.Object3D) instance and add a THREE.PositionalAudio object to that mesh. This will determine the source location of this specific sound:

```
const mesh1 = new THREE.Mesh(new THREE.BoxGeometry(1, 1,  
1), new THREE.MeshNormalMaterial({ visible: false }))  
mesh1.position.set(-4, -2, 10)  
scene.add(mesh1)  
const posSound1 = new THREE.PositionalAudio(listener)  
const audioLoader = new THREE.AudioLoader()  
audioLoader.load('/assets/sounds/water.mp3', function  
(buffer) {  
posSound1.setBuffer(buffer)  
posSound1.setRefDistance(1)  
posSound1.setRolloffFactor(3)  
posSound1.setLoop(true)  
mesh1.add(posSound3)
```

As you can see from this code snippet, we first create a standard THREE.Mesh instance. Next, we create a THREE.PositionalAudio object, which we connect to the THREE.AudioListener object that we created earlier. Finally, we add the audio and configure some properties, which define how the sound is played and how it behaves:

- **setRefDistance**: This determines the distance from the object at which the sound will be reduced in volume.
- **setLoop**: By default, a sound is played once. By setting this property to `true`, the sound loops.
- **setRolloffFactor**: This determines how quickly the volume decreases as you move away from the sound source.

Internally, Three.js uses the Web Audio API (<http://webaudio.github.io/web-audio-api/>) to play the sound and determine the correct volume. Not all browsers support this specification. The best support currently is from Chrome and Firefox.

Summary

In this chapter, we explored how you can extend the basic 3D functionality of Three.js by adding physics. For this, we used the Rapier library, which allows you to add gravity to your scene and objects, have objects interact with each other and bounce when they collide, and use joints to limit the movement of objects relative to each other.

Besides that, we also showed you how Three.js supports 3D sounds. We created a scene where you added positional sound using the THREE.PositionalAudio and THREE.AudioListener objects.

Even though we've now covered all of the core functionalities provided by Three.js, there are two more chapters dedicated to exploring some external tools and libraries that you can use together with Three.js. In the next chapter, we'll dive into Blender and see how we can use Blender's functionality, such as baking shadows, editing UV maps, and exchanging models between Blender and Three.js.

13

Working with Blender and Three.js

In this chapter, we'll dive a bit deeper into how you can use Blender and Three.js together. We'll explain the following concepts in this chapter:

- *Exporting from Three.js and importing into Blender:* We'll create a simple scene, export it from Three.js, and load and render it in Blender.
- *Exporting a static scene from Blender and importing it into Three.js:* Here, we will create a scene in Blender, export it into Three.js, and render it in Three.js.
- *Exporting an animation from Blender and importing it into Three.js:* Blender allows us to create animations, we'll create a simple animation, and load and show it in Three.js.
- *Baking lightmaps and ambient occlusion maps in Blender:* Blender allows us to bake different types of maps that we can use in Three.js.
- *Custom UV modeling in Blender:* With UV modeling, we determine how a texture is applied to a geometry. Blender provides a lot of tools to make that easy. We'll explore how you can use the UV modeling capabilities of Blender and use the results in Three.js.

Before we get started with this chapter, make sure to install Blender so that you can follow along. You can install Blender by downloading the installer for your OS from here: <https://www.blender.org/download/>. The screenshots shown of Blender in this chapter were taken using the macOS version of Blender, but the versions for Windows and Linux look the same.

Let's get started with our first topic, where we create a scene in Three.js, export it to an intermediate format, and finally import it into Blender.

Exporting from Three.js and importing into Blender

For this example, we'll just take a simple sample reusing the parametric geometry we saw in *Chapter 6, Exploring Advanced Geometries*. If you open `export-to-blender.html` in the browser, you can create some parametric geometries. At the bottom of the menu on the right, we've added an `exportScene` button:

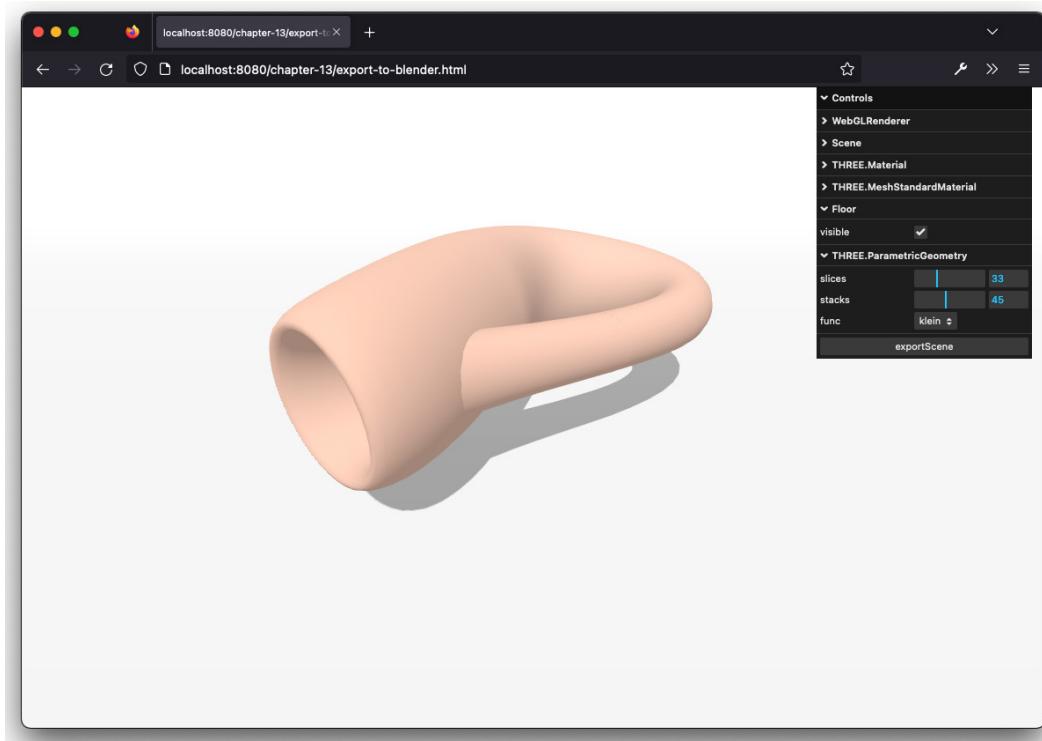

Figure 13.1 – A simple scene that we'll export

When you click on that button, the model will be saved in the GLTF format and downloaded onto your computer. To export a model with Three.js, we can use GLTFExporter like so:

```
const exporter = new GLTFExporter()
const options = {
  trs: false,
  onlyVisible: true,
  binary: false
}
```

```
exporter.parse(
  scene,
  (result) => {
    const output = JSON.stringify(result, null, 2)
    save(new Blob([output], { type: 'text/plain' }), 
      'out.gltf')
  },
  (error) => {
    console.log('An error happened during parsing of the
      scene', error)
  },
  options
)
```

Here, you can see that we have created a `GLTFExporter` that we can use to export a `THREE.Scene`. We can export a scene in the glTF binary format or the JSON format. For this example, we export in JSON. The glTF format is a complex format, and while `GLTFExporter` supports many of the objects that make up a `Three.js` scene, you can still run into issues where the export fails. Updating to the latest version of `Three.js` is often the best solution since work is being constantly done on this component.

Once we've got our output, we can trigger the browser's download functionality, which will save it to your local machine:

```
const save = (blob, filename) => {
  const link = document.createElement('a')
  link.style.display = 'none'
  document.body.appendChild(link)
  link.href = URL.createObjectURL(blob)
  link.download = filename
  link.click()
}
```

The result is a glTF file, and its first couple of lines look like this:

```
{
  "asset": {
    "version": "2.0",
```

```
    "generator": "THREE.GLTFExporter"
},
"scenes": [
{
  "nodes": [
    0,
    1,
    2,
    3
  ]
},
],
"scene": 0,
"nodes": [
{} ,
...
]
```

Now that we've got a glTF file containing our scene, we can import this into Blender. So, open up Blender and you'll be presented with the default scene with a single cube. Remove the cube by selecting it and pressing **x**. Once removed, we have an empty scene in which we'll load our exported scene.

From the **File** menu at the top, select **Import | glTF 2.0**, and you'll be presented with a file browser. Navigate to where you've downloaded the model, select the file, and click on **Import glTF 2.0**. This will open the file, and show you something like this:

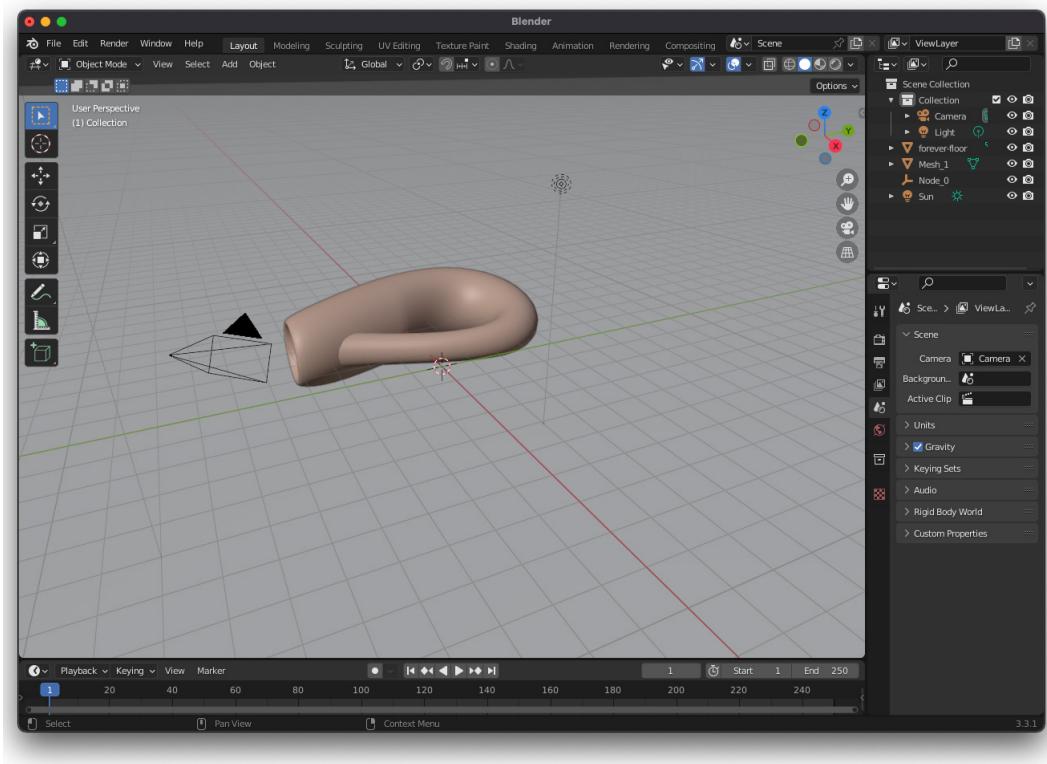

Figure 13.2 – Three.js scene imported in Blender

As you can see, Blender has imported our complete scene, and the `THREE.Mesh` we defined in Three.js is now available in Blender. In Blender, we can now use this just like any other mesh. For this example, however, let's keep it simple and just render this scene with the **Cycles** Blender renderer. To do this, click on **Render Properties** in the menu on the right (the icon that looks like a camera) and for **Render Engine**, select **Cycles**:

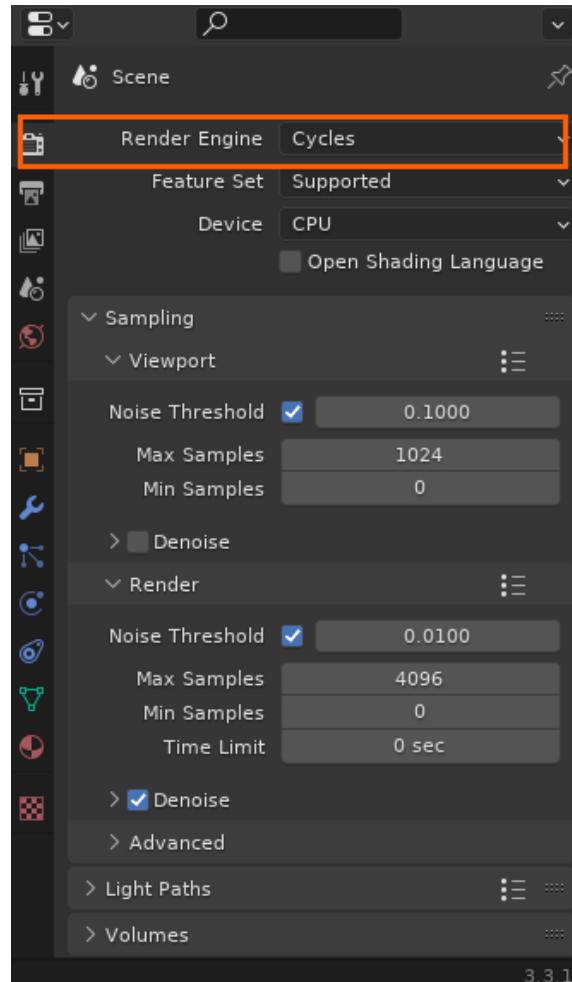

Figure 13.3 – Rendering with the Cycles render engine in Blender

Next, we need to position the camera correctly, so use the mouse to move around the scene until you've got a view you're happy with, and then press *Ctrl + Alt + numpad 0* to align the camera. At this point, you'll have something like this:

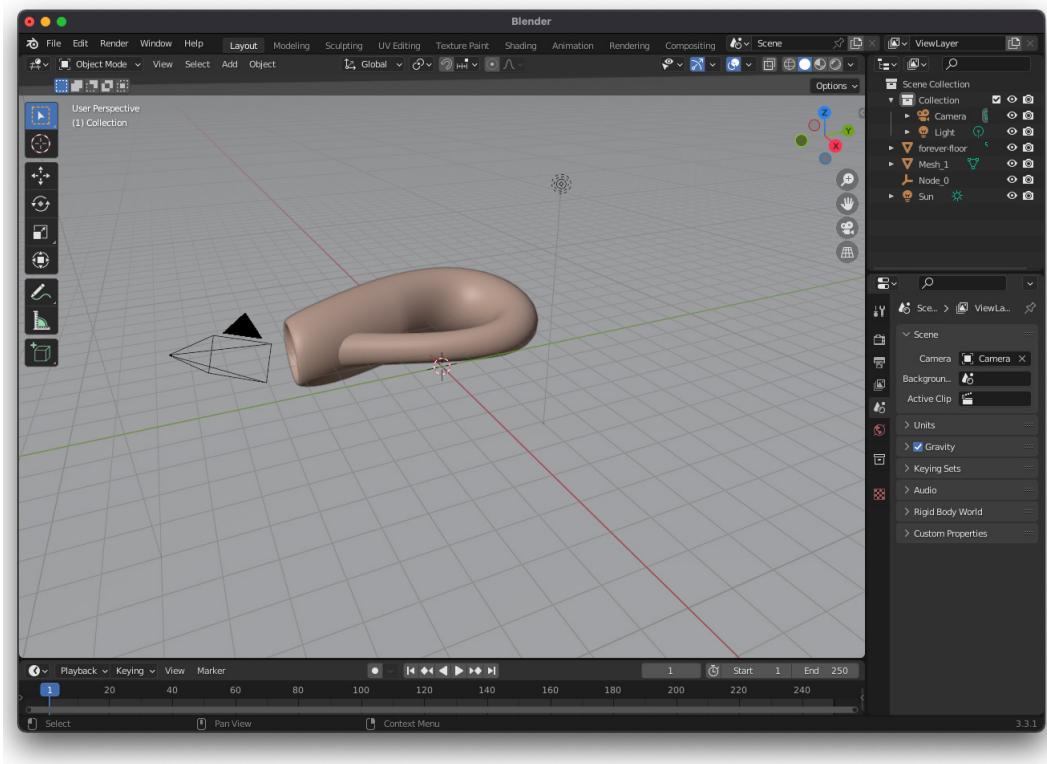

Figure 13.4 – Showing the area the camera sees and what will be rendered

Now, we can render the scene by hitting *F12*. This will start the **Cycles** render engine, and you'll see the model being rendered in Blender:

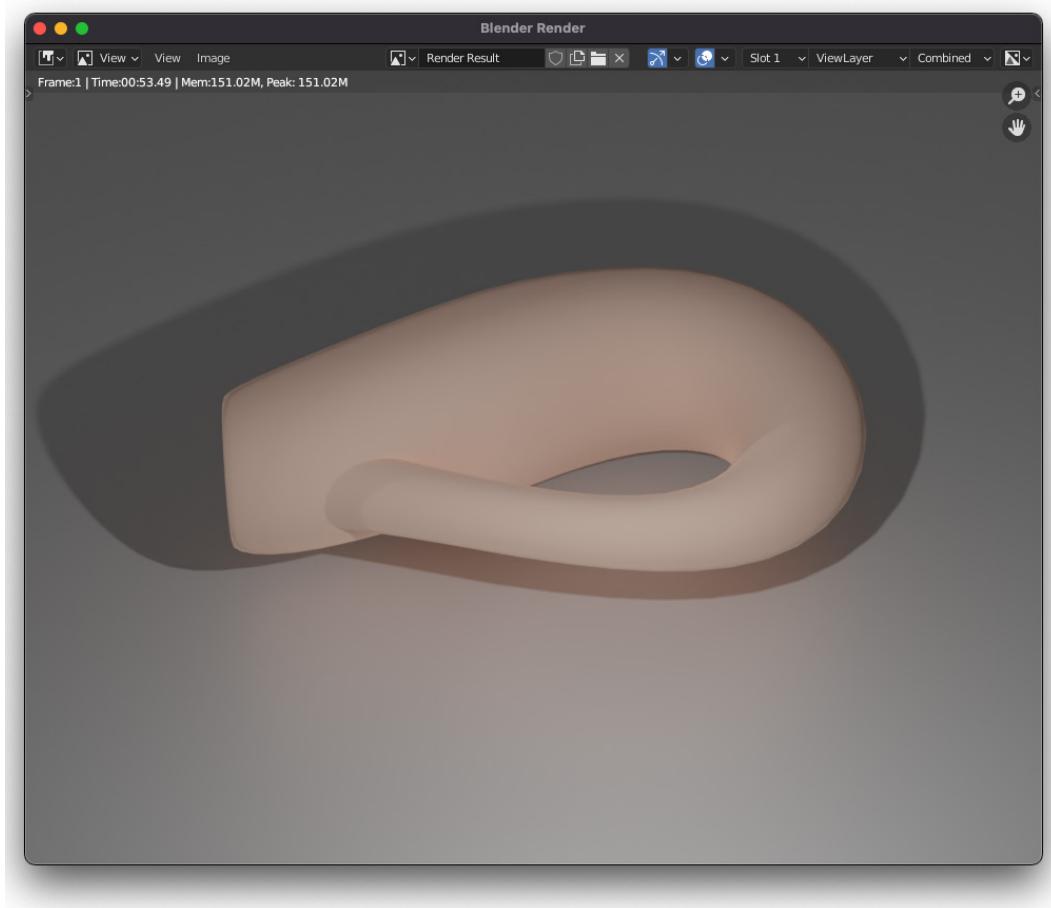

Figure 13.5 – Final image being rendered in Blender from our exported Three.js model

As you've seen, using the glTF as a format for exchanging models and scenes between Three.js and Blender is very straightforward. Just use `GLTFExporter`, import the model in Blender, and you can use everything Blender has to offer on your model.

Of course, the other way around works just as easily, as we'll show you in the next section.

Exporting a static scene from Blender and importing it into Three.js

Exporting models from Blender is just as easy as importing them. In the older version of Three.js, there was a specific Blender plugin you could use to export in a Three.js-specific JSON format. In later

versions though, glTF in Three.js has become the standard for exchanging models with other tools. So, to get this working with Blender, all we have to do is this:

1. Create a model in Blender.
2. Export the model to a glTF file.
3. Import the glTF file in Blender and add it to the scene.

Let's create a simple model in Blender first. We'll use the default model Blender uses, which can be added in **Object Mode** by selecting **Add | Mesh | Monkey** from the menu. Click on **monkey** to select it:

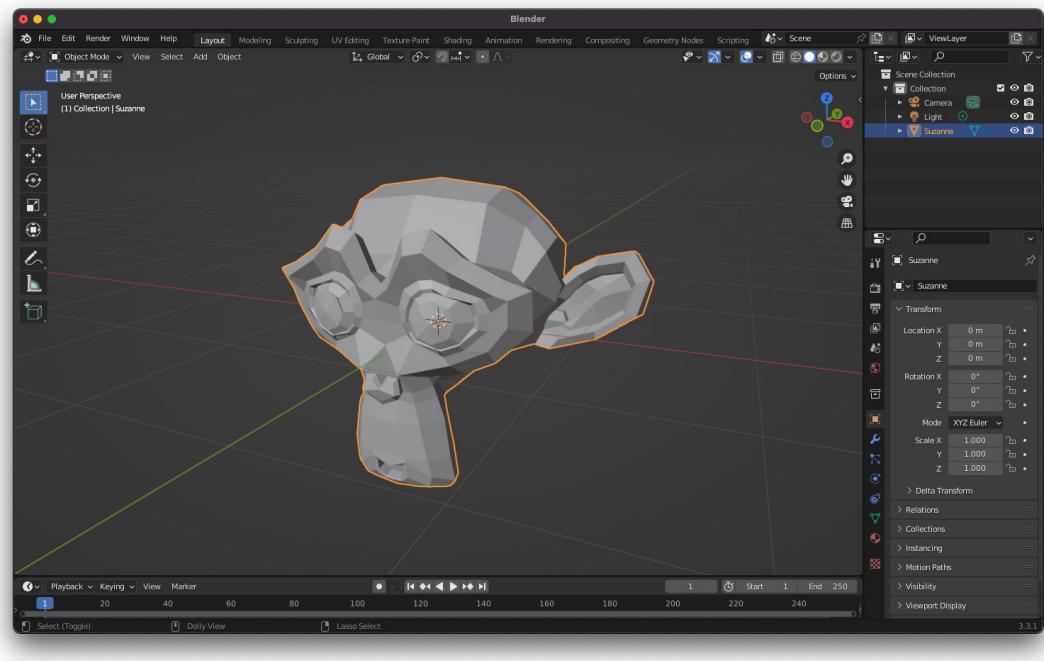

Figure 13.6 – Creating the model in Blender that you want to export

Once the model is selected, in the top menu, select File->Export->glTF 2.0:

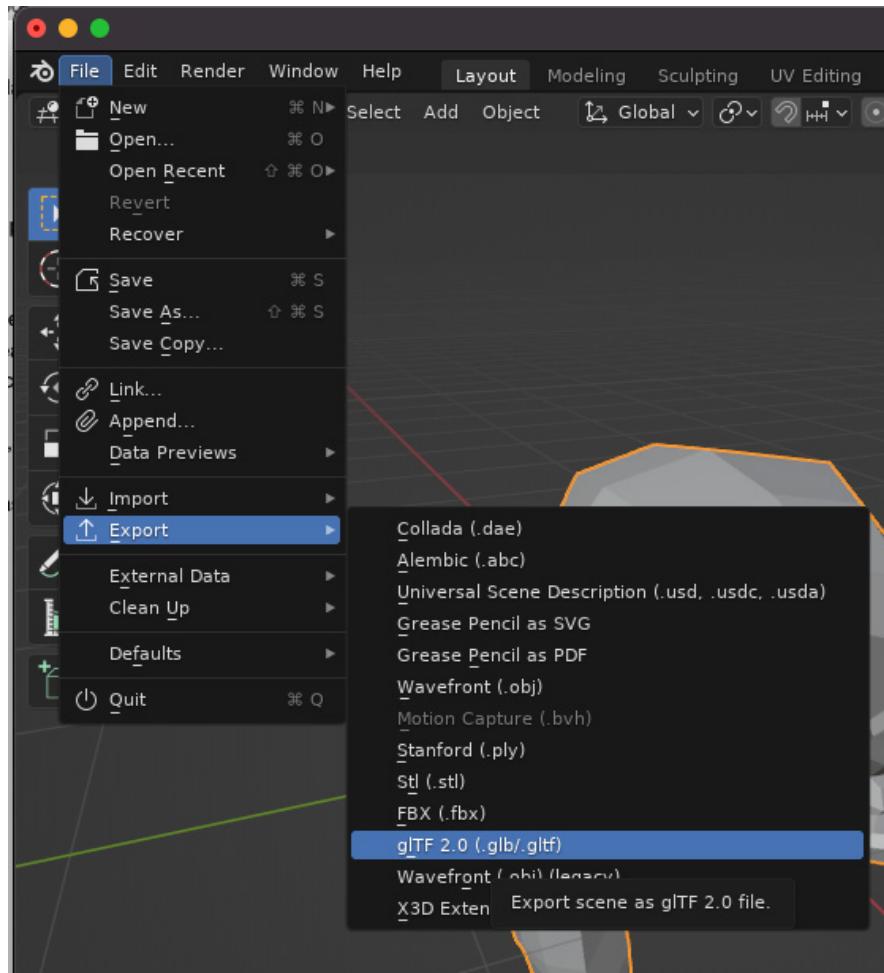

Figure 13.7 – Selecting the glTF export

For this example, we only export the mesh. Note that when you're exporting from Blender, always check the **Apply Modifiers** checkbox. This will make sure any advanced generators or modifiers used in Blender are applied before exporting the mesh.

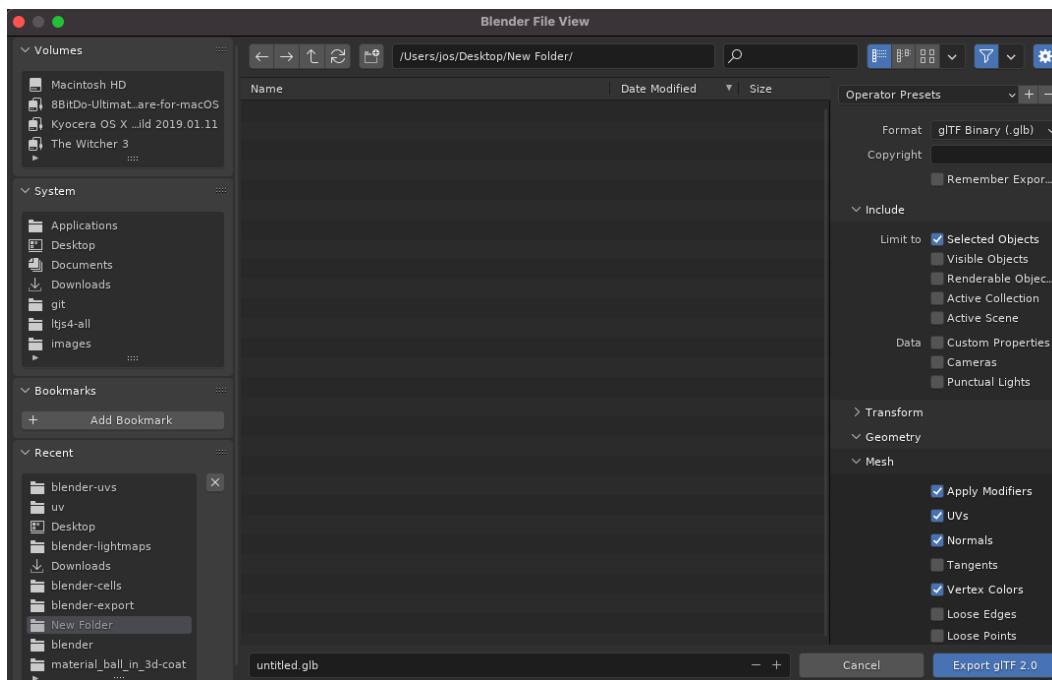

Figure 13.8 – Exporting the model as a glTF file

Once the file is exported, we can load it in Three.js using GLTFImporter:

```
const loader = new GLTFLoader()
return loader.loadAsync('/assets/gltf/
    blender-export/monkey.glb').then((structure) => {
    return structure.scene
})
```

The final result is the exact model from Blender, but visualized in Three.js (see the `import-from-blender.html` example):

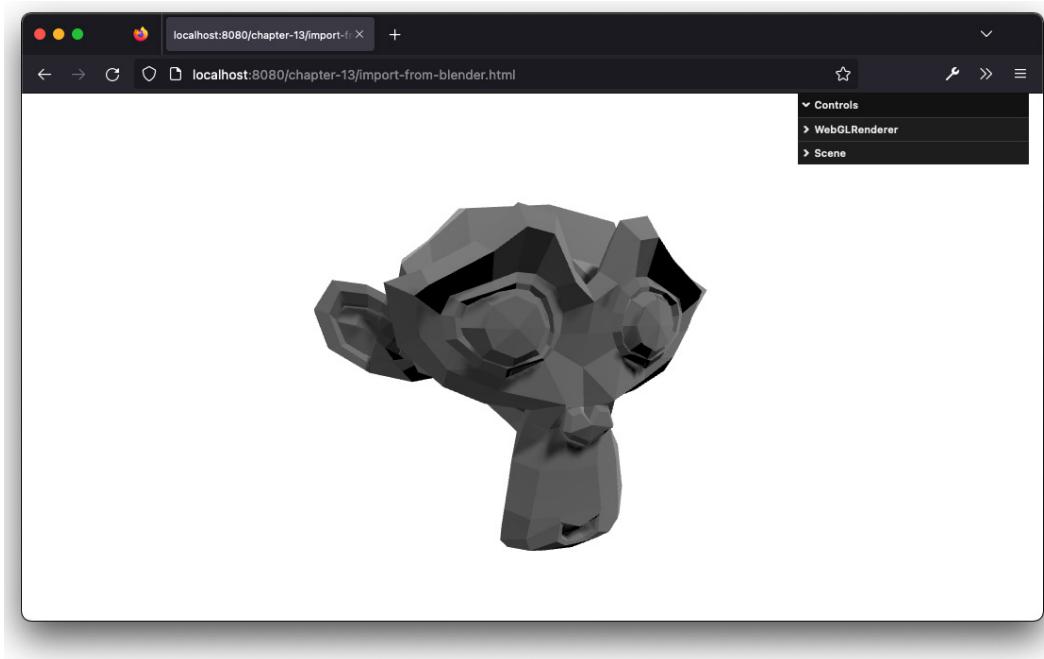

Figure 13.9 – The Blender model visualized in Three.js

Note that this isn't just limited to the meshes – with glTF, we can also export lights, cameras, and textures in the same manner.

Exporting an animation from Blender and importing it into Three.js

Exporting an animation from Blender works in pretty much the same way as exporting a static scene. Therefore, for this example, we'll create a simple animation, export it in the glTF format again, and load it into a Three.js scene. For this, we're going to create a simple scene where we render a cube falling and breaking into parts. The first thing we need for this is a floor and a cube. Therefore, create a plane and a cube that hangs a little bit above this plane:

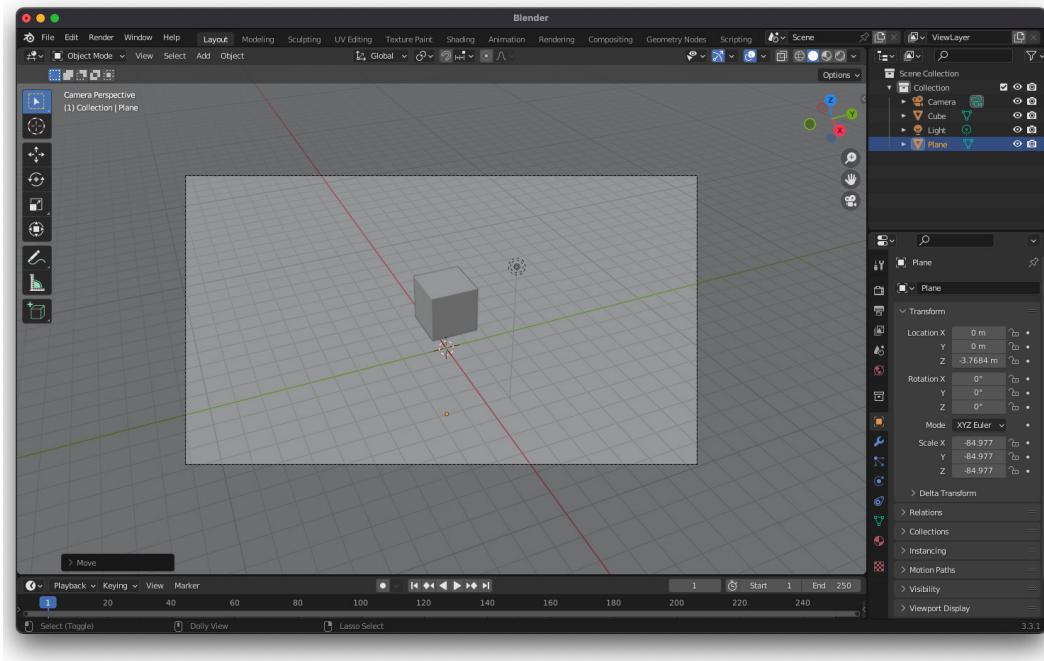

Figure 13.10 – An empty Blender project

Here, we just moved the cube up a little bit (press G to grab the cube) and added a plane (**Add | Mesh | Plane**), and then we scaled this plane to make it bigger. Now, we can add physics to the scene. In *Chapter 12, Adding Physics and Sounds to Your Scene*, we introduced the concept of rigid bodies. Blender uses this same approach. Select the cube and use **Object | Rigid Body | Add Active**, and select the plane and add its rigid body like this: **Object | Rigid Body | Add Passive**. At this point, when we play (by using the *spacebar*) the animation in Blender, you'll see that the cube falls:

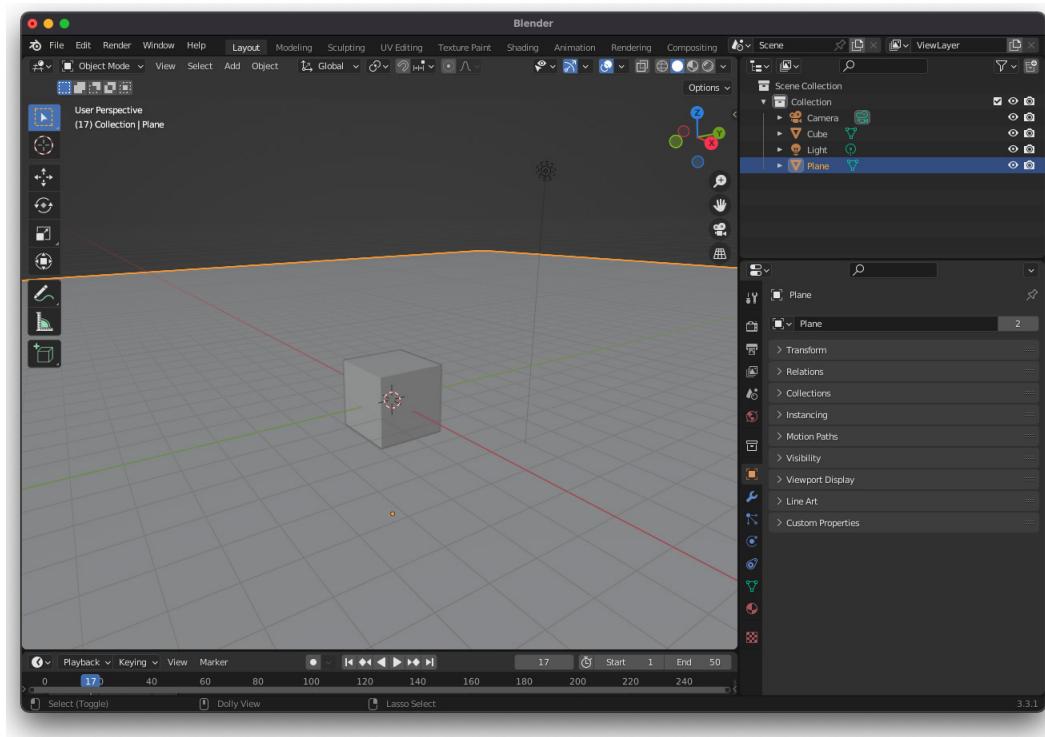

Figure 13.11 – A halfway animation of a cube falling

To create the breaking block effect, we need to enable the **Cell Fracture** plugin. For this, go to the **Edit | Preferences** screen, select **Add-ons**, use the search option to search for the **Cell Fracture** plugin, and check the checkbox to enable the plugin:

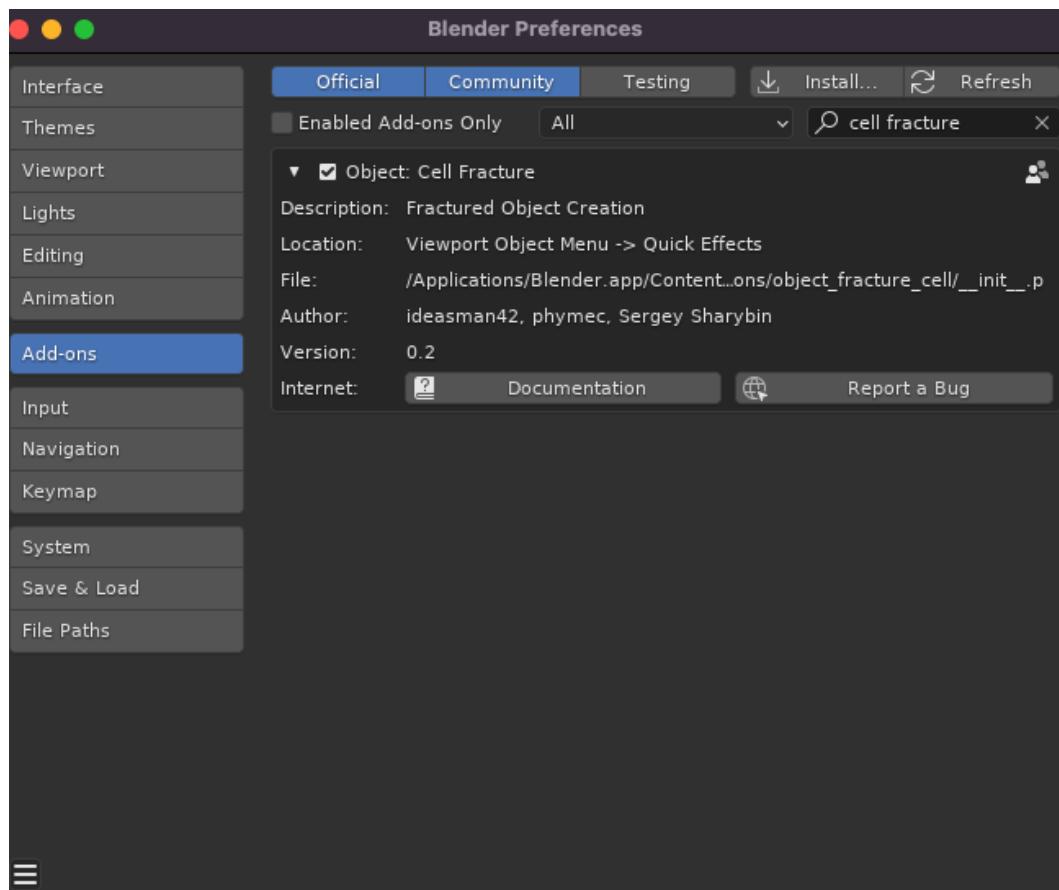

Figure 13.12 – Enabling the Cell Fracture plugin

Before we split up the cube into smaller parts, let's add some vertices to the model so that Blender has a good number of vertices, which it can use to split up the model. For this, select the cube in **Edit Mode** (by using the *Tab* key) and from the menu at the top, select **Edge | Subdivide**. Do this twice, and you'll have something looking like this:

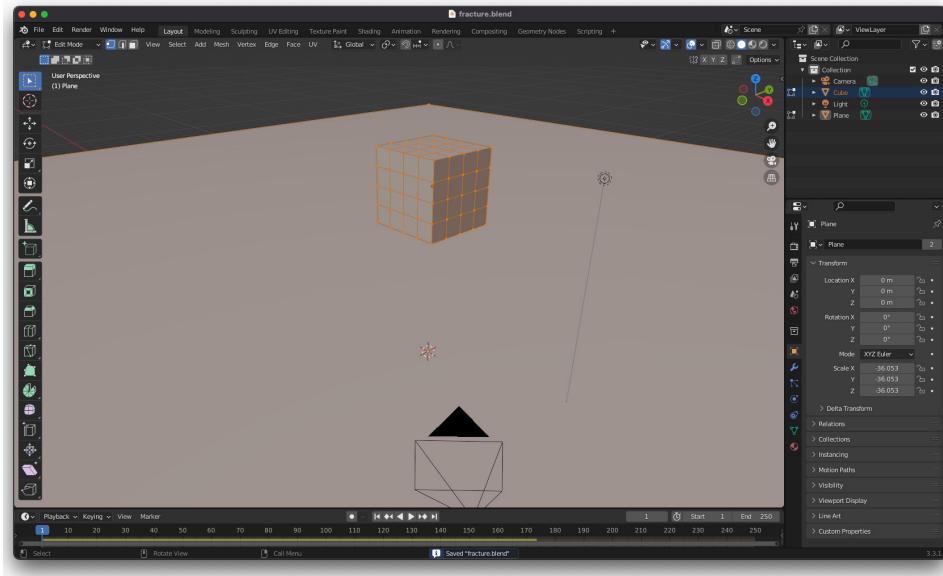

Figure 13.13 – Showing the cube with a number of sub-divisions

Hit **Tab** to go back to **Object Mode** and with the cube selected, open the **Cell Fracture** window, and go to **Object | Quick Effects | Cell Fracture**:

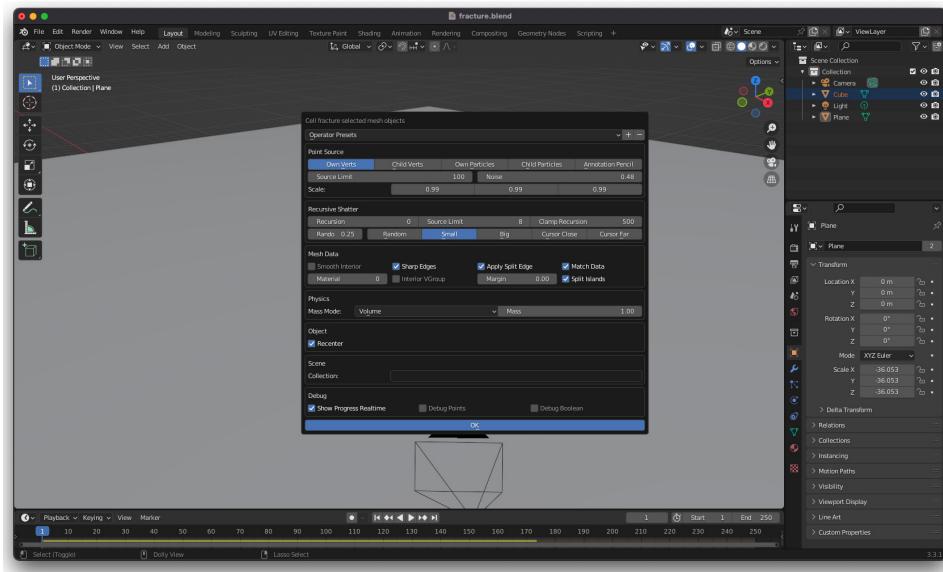

Figure 13.14 – Configuring fractures

You can play around with these settings to get different kinds of fractures. With the settings configured in *Figure 13.3*, you'll get something like this:

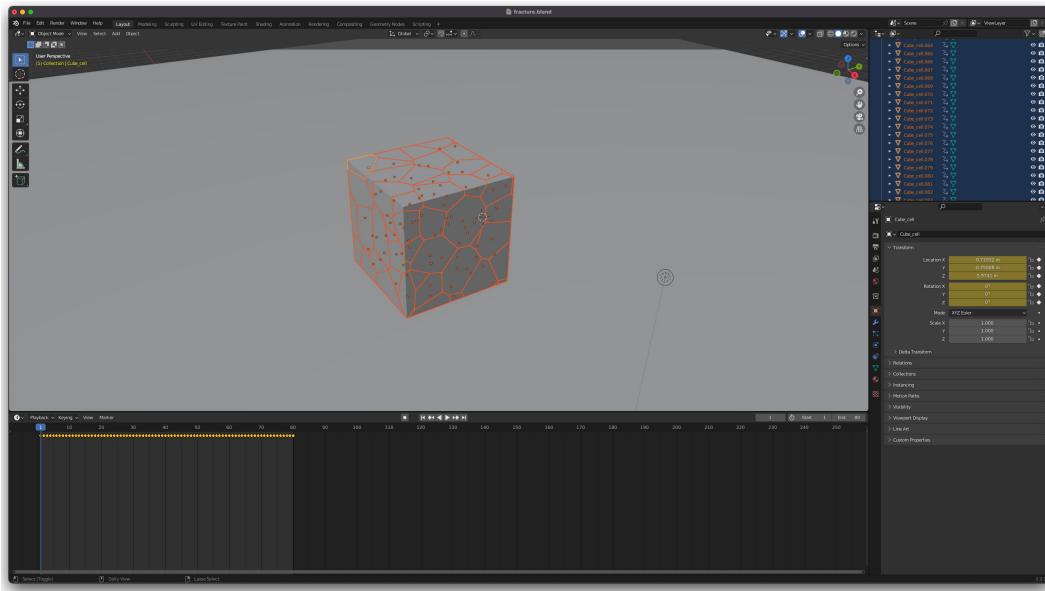

Figure 13.15 – Cube showing fractures

Next, select the original cube and hit **x** to delete it. This will only leave the fractured parts, which we'll animate. To do this, select all the cells from the cube and use **Object | Rigid Body | Add Active** again. Once done, hit the *spacebar* and you'll see the cube falling and breaking down on impact.

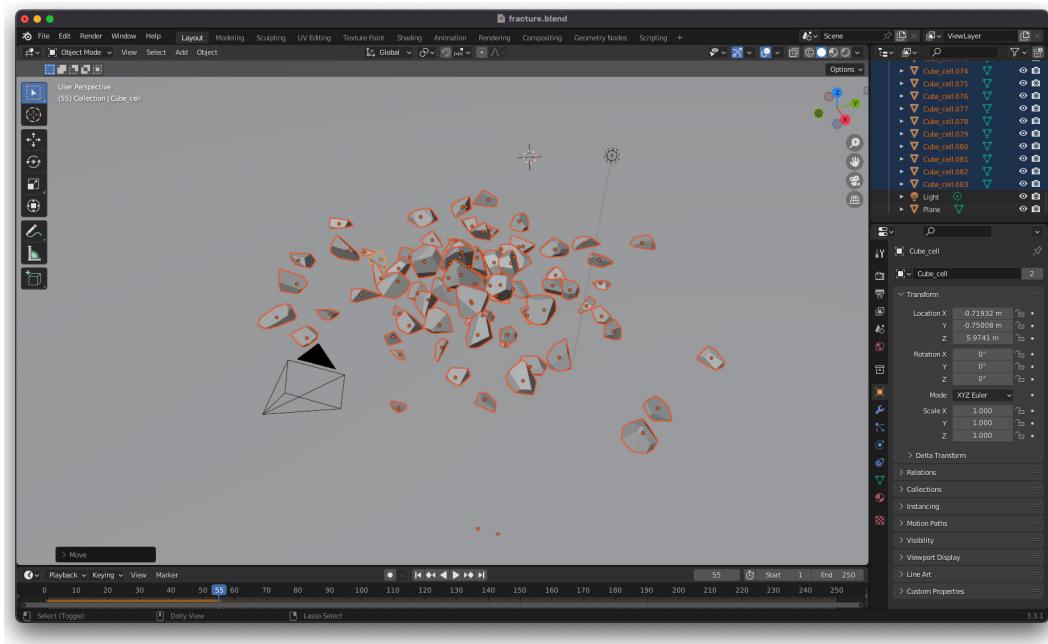

Figure 13.16 – The cube after being dropped

At this point, we've pretty much got our animation ready. Now, we need to export this animation so that we can load it into Three.js and replay it from there. Before we do this, make sure to set the end of the animation (the lower-right corner of the screen) at frame 80, since it isn't that useful to export the full 250 frames. Besides this, we need to tell Blender to convert the information from the physics engine into a set of keyframes. This needs to be done since we can't export the physics engine itself, so we have to bake the position and rotation of all the meshes so that we can export them. To do this, select all the cells again, and use **Object | Rigid Body | Bake to Keyframes**. You can select the defaults and click on the **Export glTF2.0** button to get the following screen:

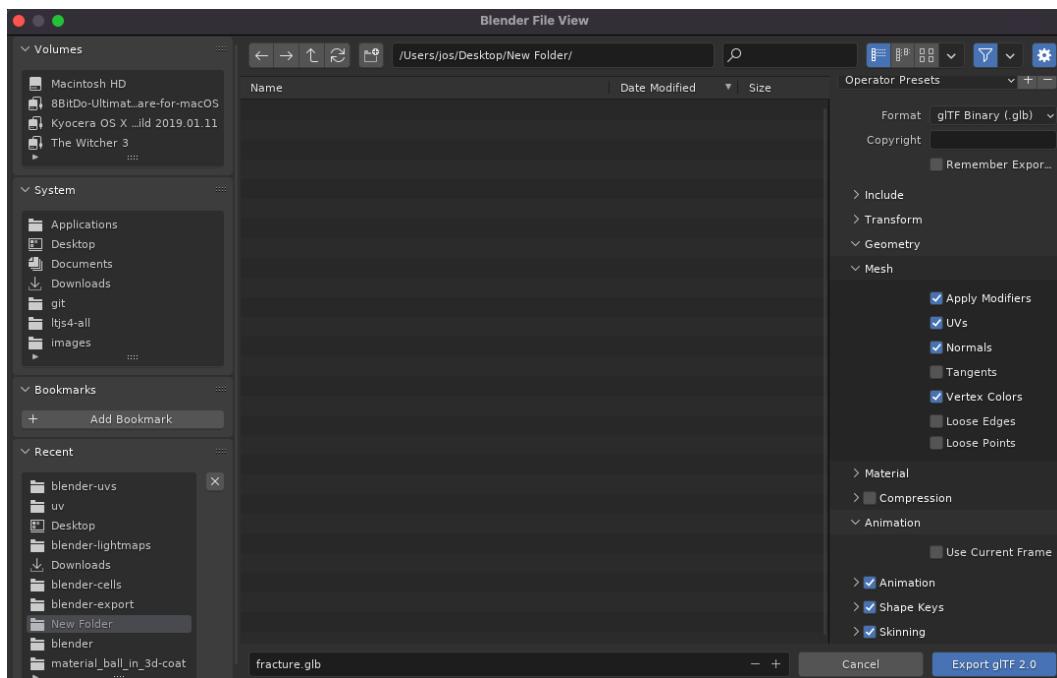

Figure 13.17 – Animation export settings

At this point, we'll have an animation for each of the cells, which keeps track of the rotation and position of the individual meshes. With this information, we can load the scene in Three.js and set up the animation mixer for playback:

```
const mixers = []
const modelAsync = () => {
  const loader = new GLTFLoader()
  return loader.loadAsync('/assets/models/
    blender-cells/fracture.glb').then((structure) => {
    console.log(structure)
    // setup the ground plane
    const planeMesh = structure.scene.
      getObjectByName('Plane')
    planeMesh.material.side = THREE.DoubleSide
```

```

    planeMesh.material.color = new THREE.Color(0xff5555)
    // setup the material for the pieces
    const materialPieces = new THREE.MeshStandardMaterial({
color: 0xffffcc33 })
    structure.animations.forEach((animation) => {
        const meshName = animation.name.substring
(0, animation.name.indexOf('Action')).replace('. ', '')
        const mesh = structure.scene.
            getObjectByName(meshName)
        mesh.material = materialPieces
        const mixer = new THREE.AnimationMixer(mesh)
        const action = mixer.clipAction(animation)
        action.play()
        mixers.push(mixer)
    })
    applyShadowsAndDepthWrite(structure.scene)
    return structure.scene
})
}

```

In the render loop, we need to update the mixer for each animation:

```

const clock = new THREE.Clock()
const onRender = () => {
    const delta = clock.getDelta()
    mixers.forEach((mixer) => {
        mixer.update(delta)
    })
}

```

The result looks like this:

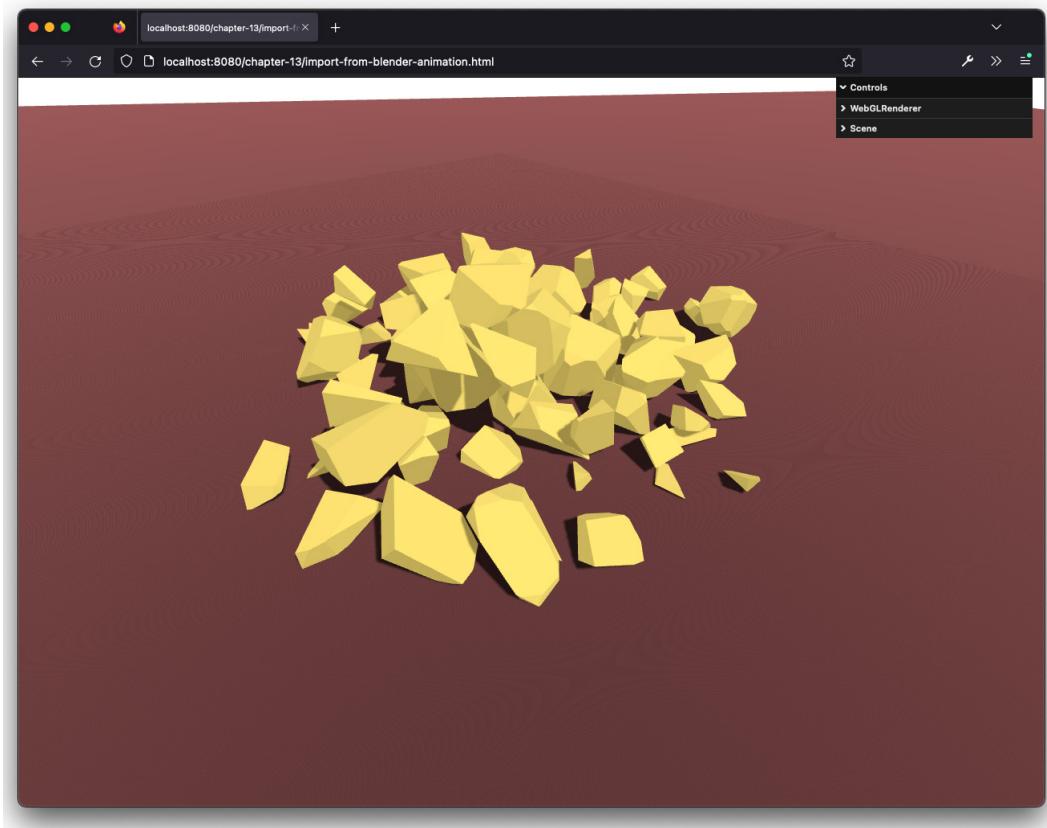

Figure 13.18 – An exploded cube in Three.js

The same principle we've shown you here can be applied to different kinds of animations supported by Blender. The main thing to keep in mind is that Three.js won't understand physics engines used by Blender, or other advanced animation models. Therefore, when you export an animation, make sure you bake the animation so that you can use the standard Three.js tools to play back these keyframe-based animations.

For the next section, we're going to look a bit closer at how you can use Blender to bake different kinds of textures (maps) that you can then load into Three.js. We've already seen the results in action in *Chapter 10, Loading and Working with Textures*, but in this section, we'll show you how to use Blender to bake these maps.

Baking lightmaps and ambient occlusion maps in Blender

For this scenario, we're going to revisit the example from *Chapter 10*, where we used a lightmap from Blender. This lightmap provides good-looking lighting without having to calculate it in real time in Three.js. To do this with Blender, we're going to take the following steps:

1. Set up a simple scene in Blender with a couple of models.
2. Set up the lighting and the models in Blender.
3. Bake the lighting to textures in Blender.
4. Export the scene.
5. Render everything in Three.js.

In the following sections, we will discuss each step in detail.

Setting up a scene in Blender

For this example, we'll create a simple scene in which we'll bake in some lighting. Start a new project, delete the default cube by selecting it and hitting **X**, and do the same for the default light. Use **Add | Mesh | Plane** to add a simple 2D plane to the scene. Press **Tab** to go to **Edit Mode**, select three vertices, and extrude **E** and then **Z** to extrude along the **Z**-axis to get a simple shape like this:

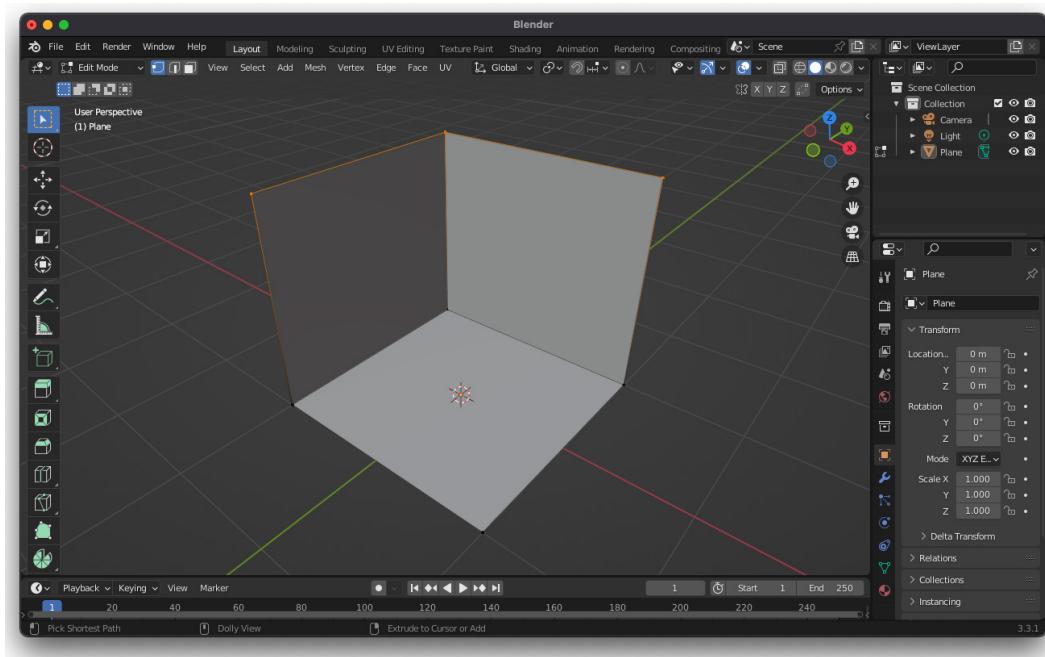

Figure 13.19 – Creating a simple room structure

Once you've got this model, go back to **Object Mode** (using *Tab*), and place a couple of meshes in the room to get something looking similar to what is shown here:

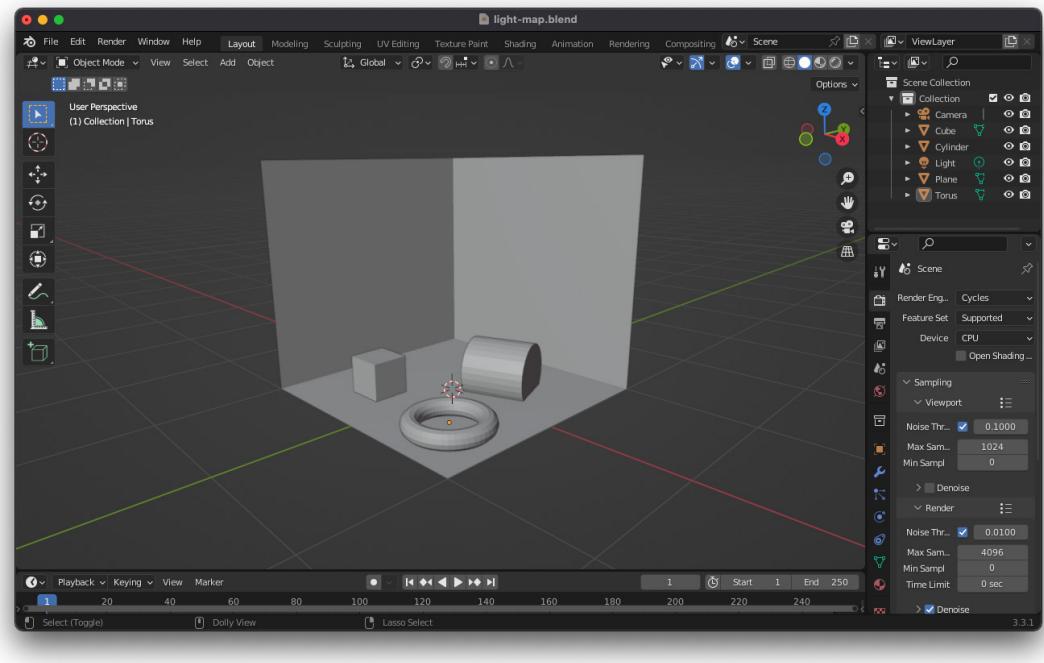

Figure 13.20 – A full room with some meshes

Nothing special at this point – just a simple room without any lighting. Before we move on to adding some lighting, change the colors of the objects a bit. Therefore, in Blender, go to **Material Properties**, create a new material for each mesh, and set a color. The result will look something similar to this:

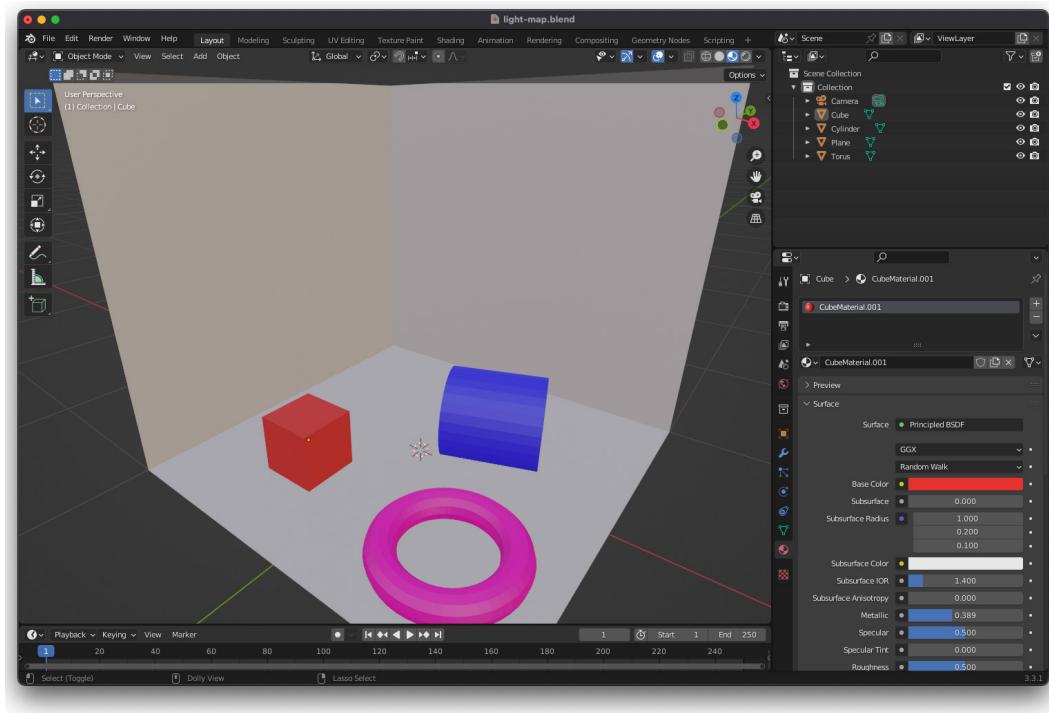

Figure 13.21 – Adding colors to the different objects in the scene

Next, we'll add some nice lighting.

Adding lighting to the scene

For the lighting in this scene, we'll add nice HDRI-based lighting. With HDRI lighting, we don't have a single source of light but provide an image that'll be used as the source of light for the scene. For this example, we've downloaded an HDRI image from here: https://polyhaven.com/a/thatch_chapel.

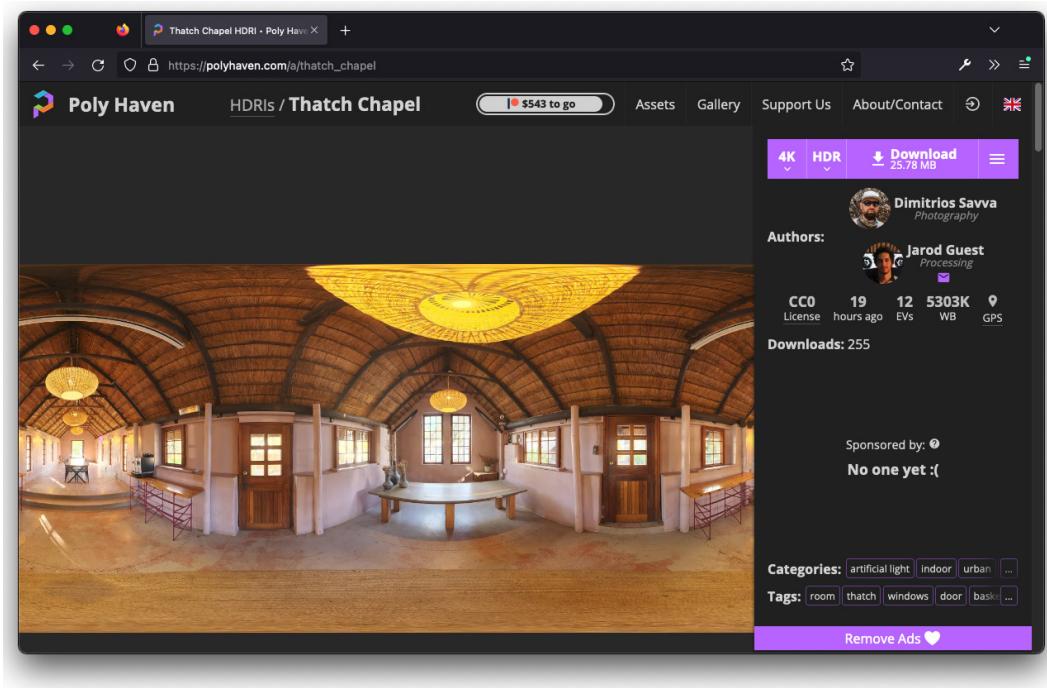

Figure 13.22 – Downloading an HDRI from Poly Haven

After downloading, we have a large image file that we can use in Blender. For this, open up the **World** tab from the **Properties Editor** panel, select the **Surface** dropdown, and select **Background**. Below this, you'll find the **Color** option, click this, and select **Environment Texture**:

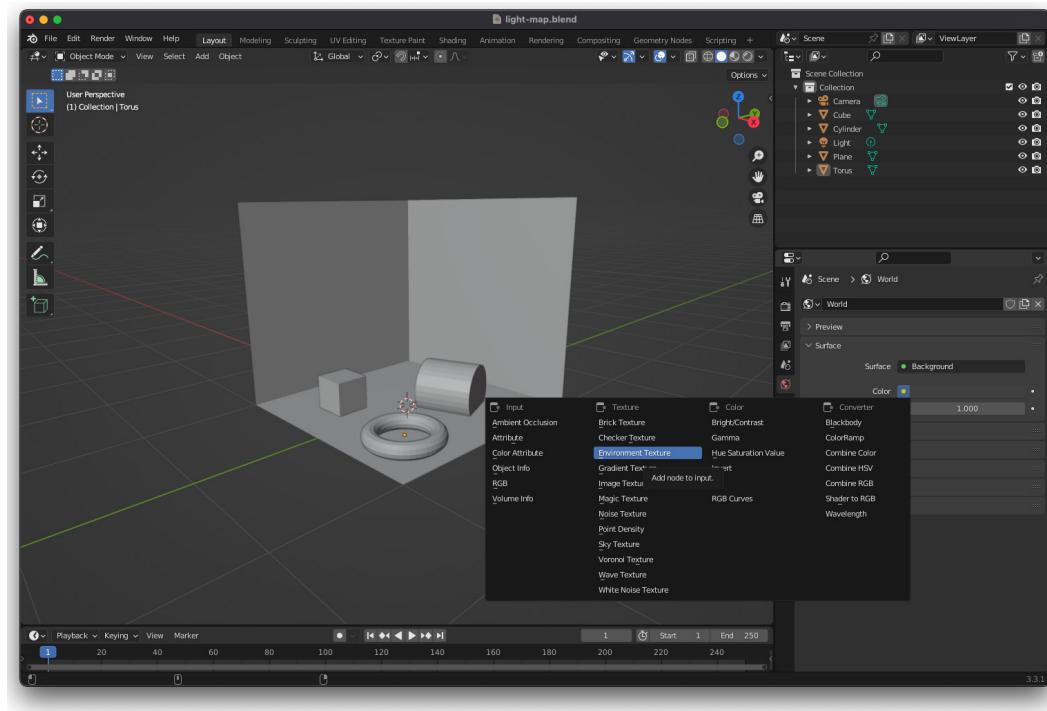

Figure 13.23 – Adding an environment texture to the world

Next, click on **Open**, browse to where you downloaded the image, and select that location. At this point, we can just render the scene and see what the HDRI map provides as lighting:

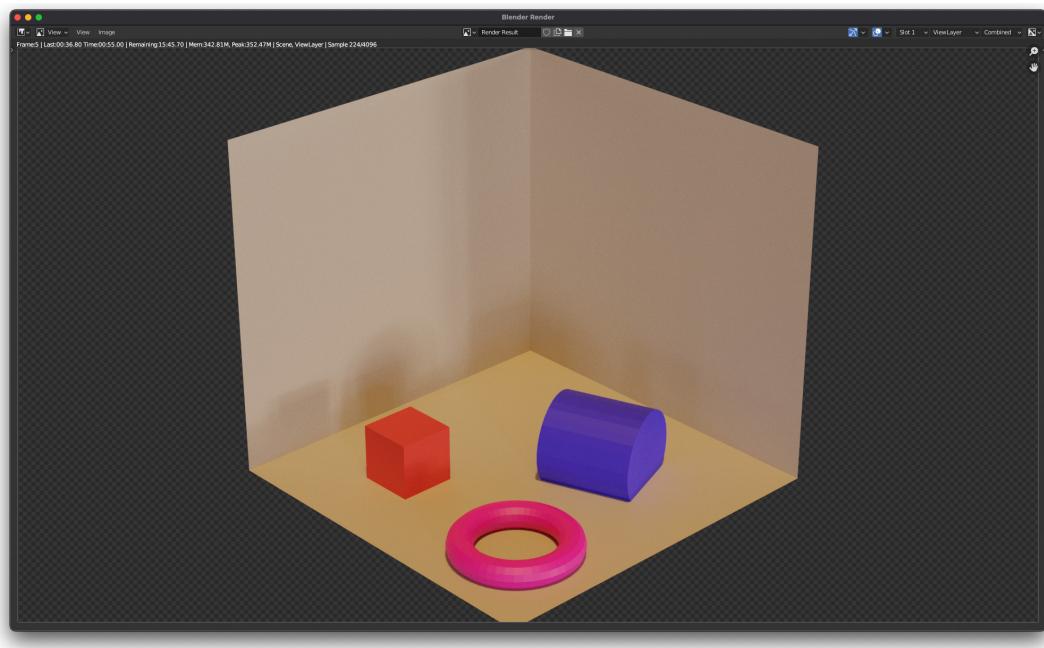

Figure 13.24 – Rendering the scene to check out the HDRI lighting

As you can see here, the scene already looks quite nice without us having to position separate lights. We now have some nice soft shadows on the walls, the objects seem to be lit from multiple angles, and the objects look nice. To use the information from the lights as a static lightmap, we need to bake the lighting onto a texture and map that texture to the objects in Three.js.

Baking the light textures

To bake the lights, first, we have to create a texture to hold this information. Select the cube (or any of the other objects you want to bake the lighting for). Go to the **Shading** view, and in **Node Editor** at the bottom of the screen, add a new **Image Texture** item: **Add** | **Texture** | **Image Texture**. The default values should be good to use:

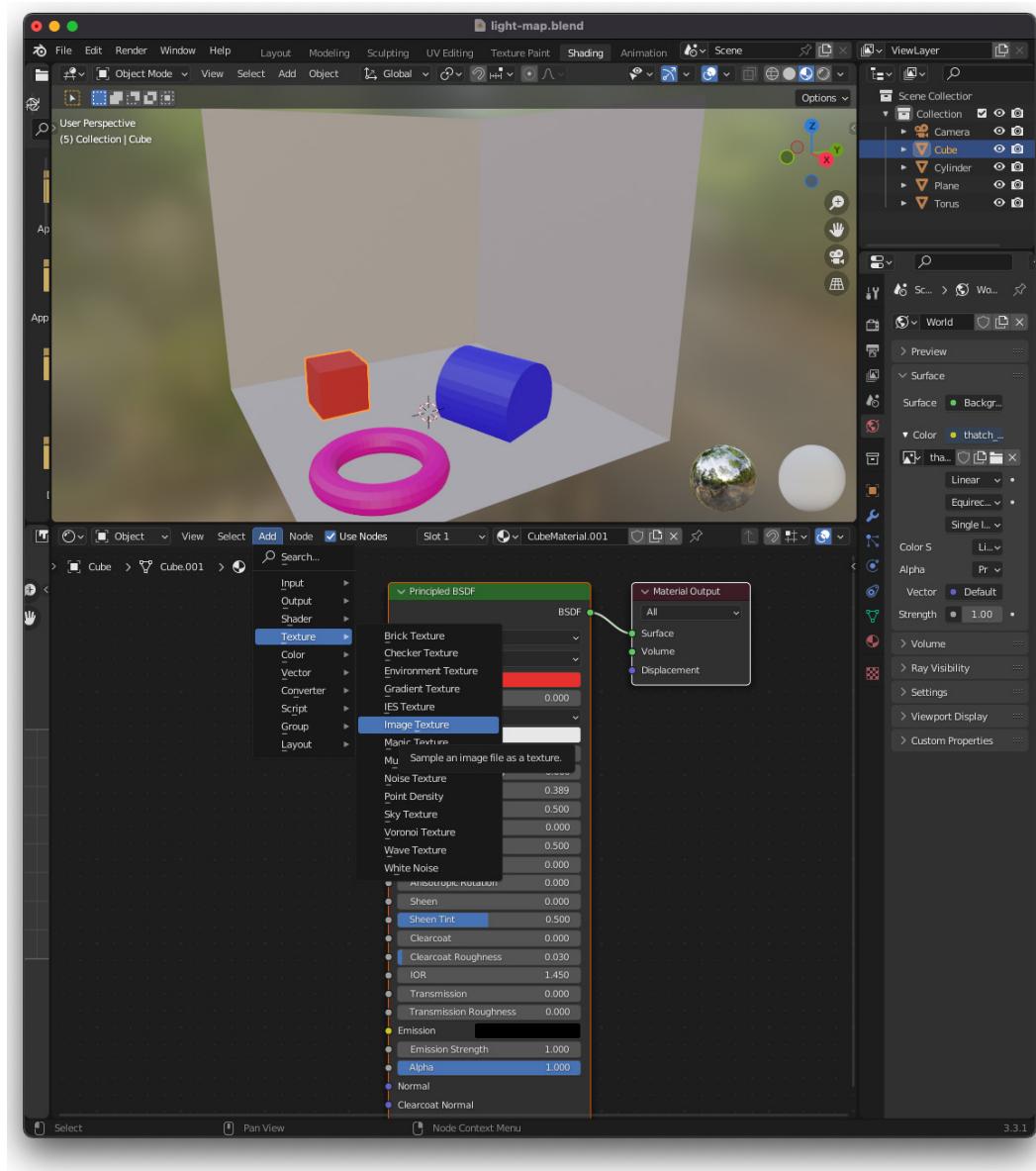

Figure 13.25 – Adding a texture image to hold the baked lightmap

Next, click on the **New** button of the node you just added, and select the size and name of the texture:

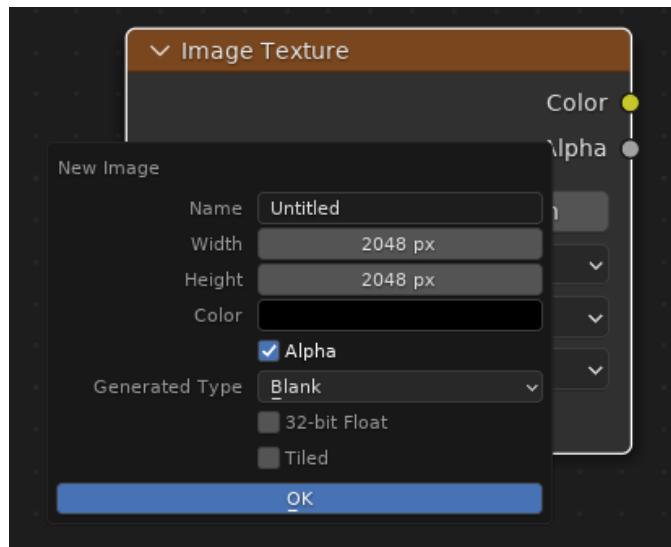

Figure 13.26 – Adding a new image to be used with the texture image

Now, go to the **Render** tab of the **Properties Editor** panel and set the following properties:

- **Render Engine: Cycles.**
- **Sampling | Render:** Set **Max Samples** to 512 or rendering the lightmap will take a very long time.
- In the **Bake** menu, select **Diffuse** from the **Bake Type** menu, and in the **Influence** section, select **Direct** and **Indirect**. This will just render the influence of our environment lighting.

Now, you can click **Bake** and Blender will render the lightmap for the selected object to the texture:

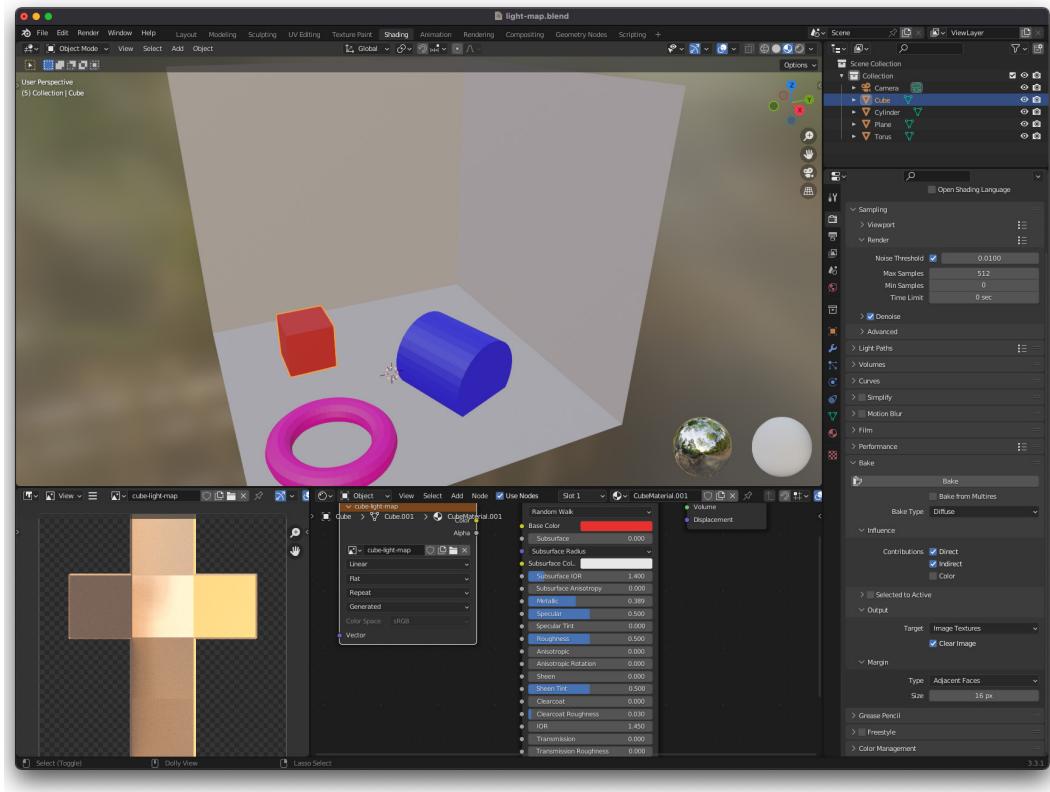

Figure 13.27 – Rendered lightmap for the cube

And that's it. As you can see in the image viewer on the bottom left, we've now got a nice-looking rendered lightmap for our cube. You can export this image as a standalone texture by clicking on the hamburger menu in the image viewer:

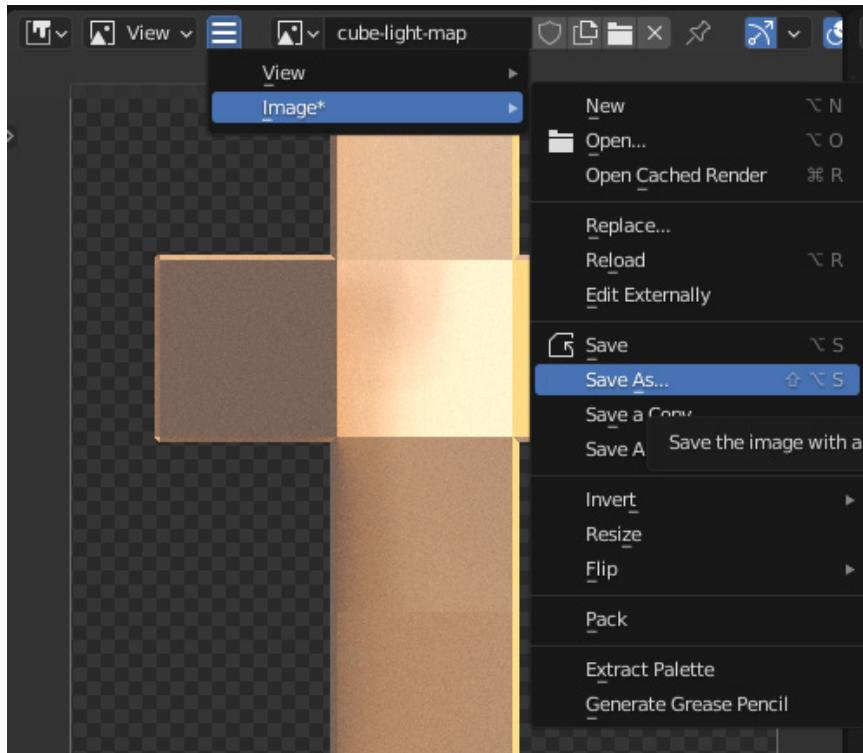

Figure 13.28 – Exporting the lightmap to an external file

You can now repeat this for the other meshes. Before doing this for the box though, we quickly need to fix the UV mapping. We need to do this since we extruded a couple of vertices to make the room-like structure, and Blender needs to know how to map them correctly. Without going into too much detail here, we can have Blender make a proposal on how to create the UV mapping. Click on the **UV Editing** menu at the top, select **Plane**, go to **Edit Mode**, and from the **UV** menu, select **UV | Unwrap | Smart Unwrap**:

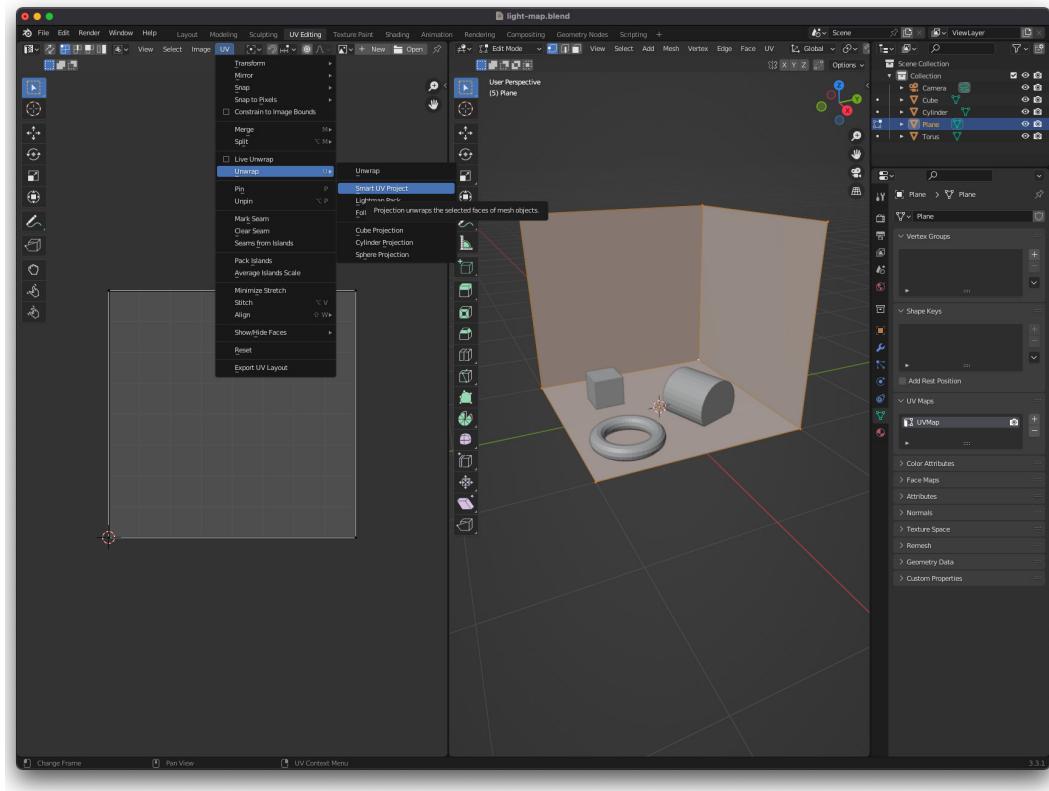

Figure 13.29 – Fixing the UVs for the room mesh

This will make sure that a lightmap will be generated for all sides of the room. Now, repeat this for all the meshes, and you will have the lightmaps for this specific scene. Once you've exported all the lightmaps, we can export the scene itself and after that, render it using these created lightmaps in Three.js:

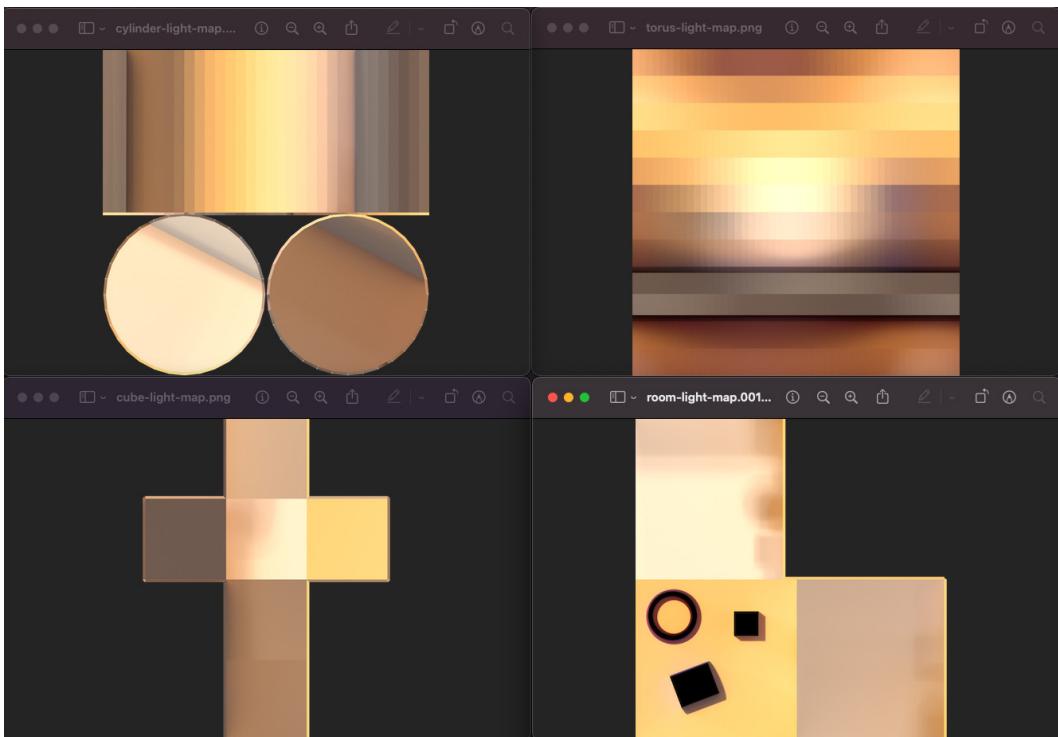

Figure 13.30 – All the created lightmaps

Now that we've baked all our maps, the next step is exporting everything from Blender and importing the scene and maps in Three.js.

Exporting the scene and importing it into Blender

We've already seen in the *Exporting a static scene from Blender and importing it into Three.js* section how to export a scene from Blender to be used in Three.js, so we'll repeat these same steps. Click on **File | Export | glTF 2.0**. We can use the defaults and since we don't have an animation, we can disable the animation checkbox. After exporting it, we can import the scene into Three.js. If we don't apply the texture (and use our own default lights), the scene will look something like this:

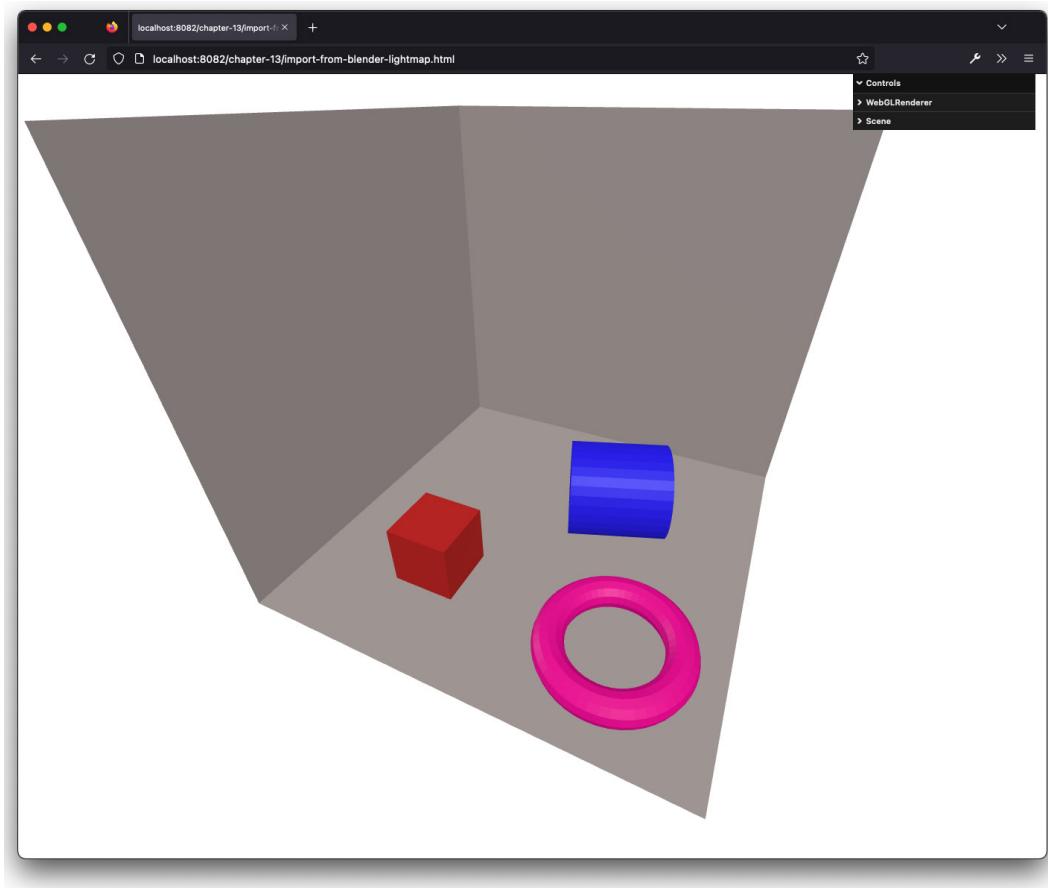

Figure 13.31 – The Three.js scene rendered with default lights without the lightmaps

We've already seen how to load and apply a lightmap in *Chapter 10*. The following code fragment shows how to load the lightmap textures for all the lightmaps we've exported from Blender:

```
const cubeLightMap = new THREE.TextureLoader().load
  ('/assets/models/blender-lightmaps/cube-light-map.png')
const cylinderLightMap = new THREE.TextureLoader().load
  ('/assets/models/blender-lightmaps/cylinder-light-map.png')
const roomLightMap = new THREE.TextureLoader().load
  ('/assets/models/blender-lightmaps/room-light-map.png')
const torusLightMap = new THREE.TextureLoader().load
  ('/assets/models/blender-lightmaps/torus-light-map.png')
```

```
const addLightMap = (mesh, lightMap) => {
  const uv1 = mesh.geometry.getAttribute('uv')
  const uv2 = uv1.clone()
  mesh.geometry.setAttribute('uv2', uv2)
  mesh.material.lightMap = lightMap
  lightMap.flipY = false
}
const modelAsync = () => {
  const loader = new GLTFLoader()
  return loader.loadAsync('/assets/models/blender-
    lightmaps/light-map.gltf').then((structure) => {
    const cubeMesh = structure.scene.
      getObjectByName('Cube')
    const cylinderMesh = structure.scene.
      getObjectByName('Cylinder')
    const torusMesh = structure.scene.
      getObjectByName('Torus')
    const roomMesh = structure.scene.
      getObjectByName('Plane')
    addLightMap(cubeMesh, cubeLightMap)
    addLightMap(cylinderMesh, cylinderLightMap)
    addLightMap(torusMesh, torusLightMap)
    addLightMap(roomMesh, roomLightMap)
    return structure.scene
  })
}
```

Now, when we look at the same scene (`import-from-blender-lightmap.html`), we have a scene with very nice lighting, even though we didn't provide any light sources ourselves and used the baked lights from Blender instead:

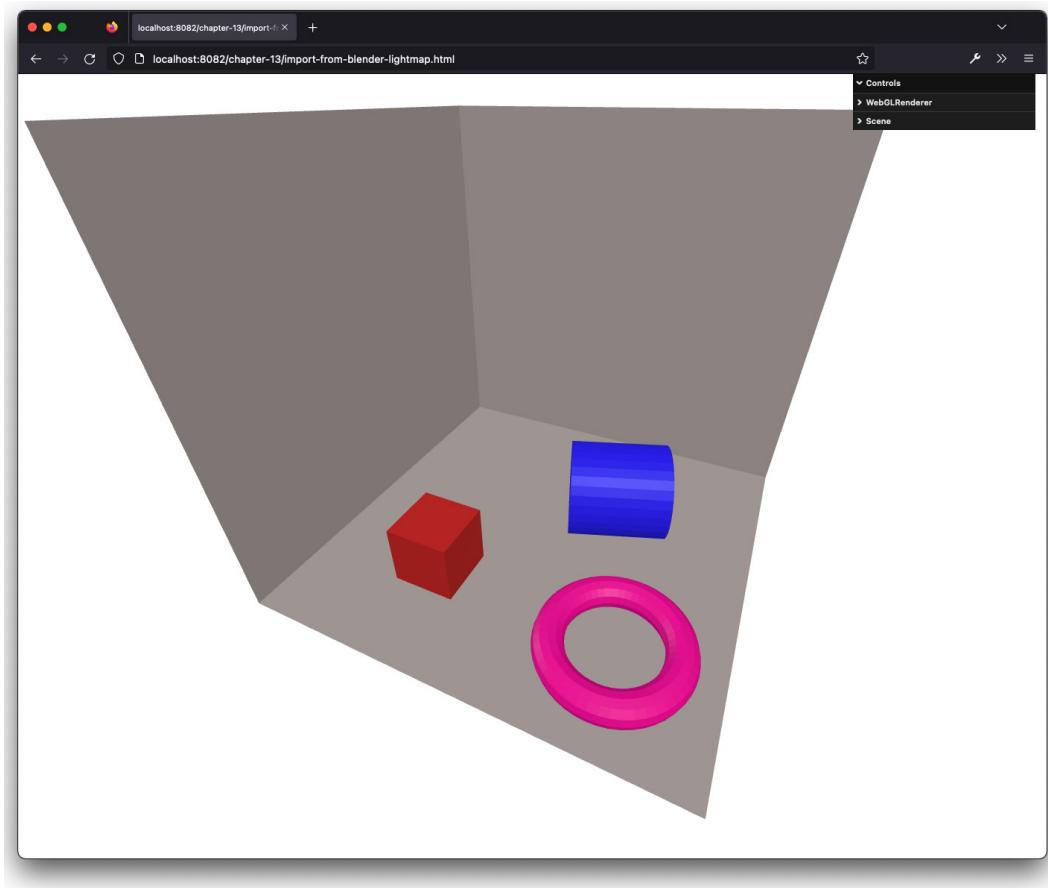

Figure 13.32 – The same scene but with the baked lightmaps applied from Blender

If we export the lightmaps, we already implicitly get information about the shadows as well since, at those locations, there is, of course, less light. We can also get more detailed shadow maps from Blender. For instance, we can generate ambient occlusion maps so we don't have to create those at runtime.

Baking an ambient occlusion map in Blender

If we go back to the scene we already have, we can also bake an ambient occlusion map. The approach for this is the same as that used for baking a lightmap:

1. Set up a scene.
2. Add all the lights and objects that cast shadows.

3. Make sure you've got an empty **Image Texture** in **Shader Editor**, to which we can bake the shadows.
4. Select the relevant baking options and render the shadows to the image.

Since the first three steps are the same as those for lightmaps, we'll skip those and look at the render settings needed to render the shadow maps:

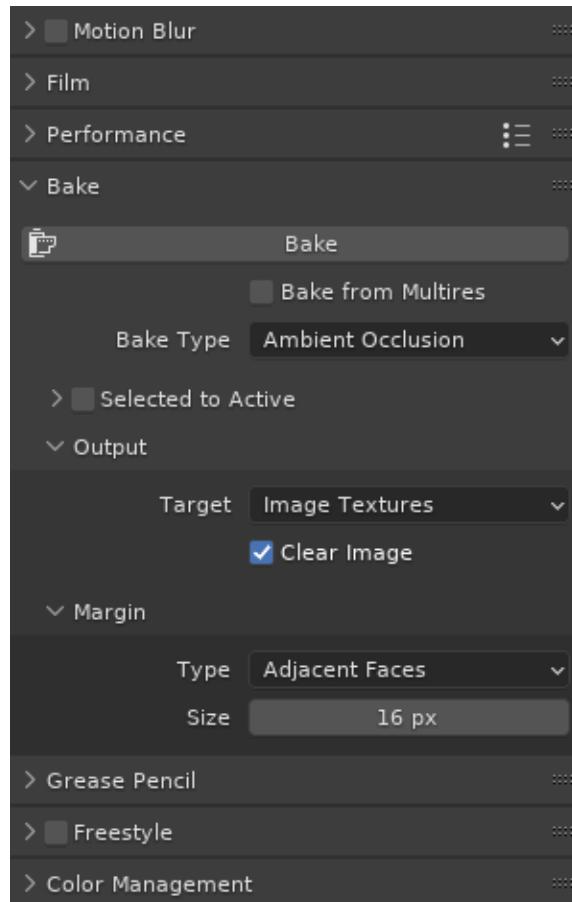

Figure 13.33 – Render settings to bake an ambient occlusion map

As you can see, you only have to change the dropdown for **Bake Type** to **Ambient Occlusion**. Now, you can select the mesh for which you want to bake these shadows and click on the **Bake** button. For the room mesh, the result looks like this:

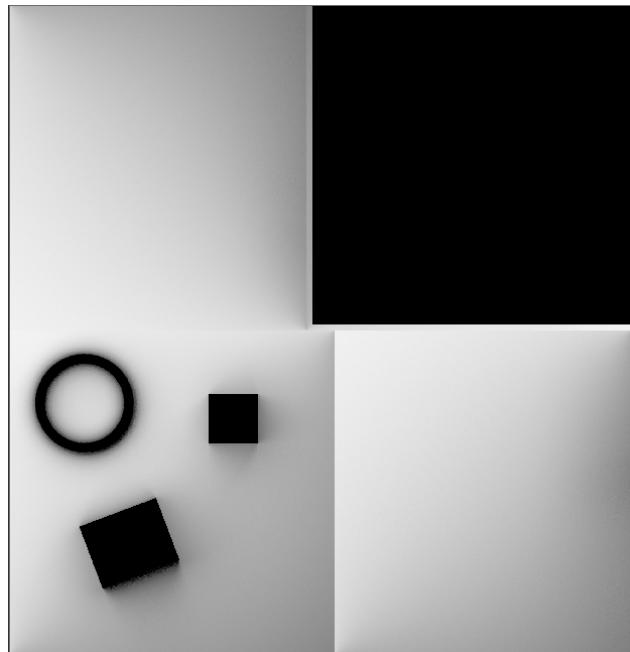

Figure 13.34 – An ambient occlusion map as a texture

Blender provides a number of other bake types that you can use to get good-looking textures (especially for the static parts of your scene), which can greatly improve the rendering performance.

There is one more subject we're going to look at for this section on Blender, and that is how to use Blender to change the UV mapping of a texture.

Custom UV modeling in Blender

In this section, we're going to start with a new empty Blender scene, and we'll use the default cube to experiment with. To get a good overview of how UV mapping works, you can use something called a UV grid, which looks something like this:

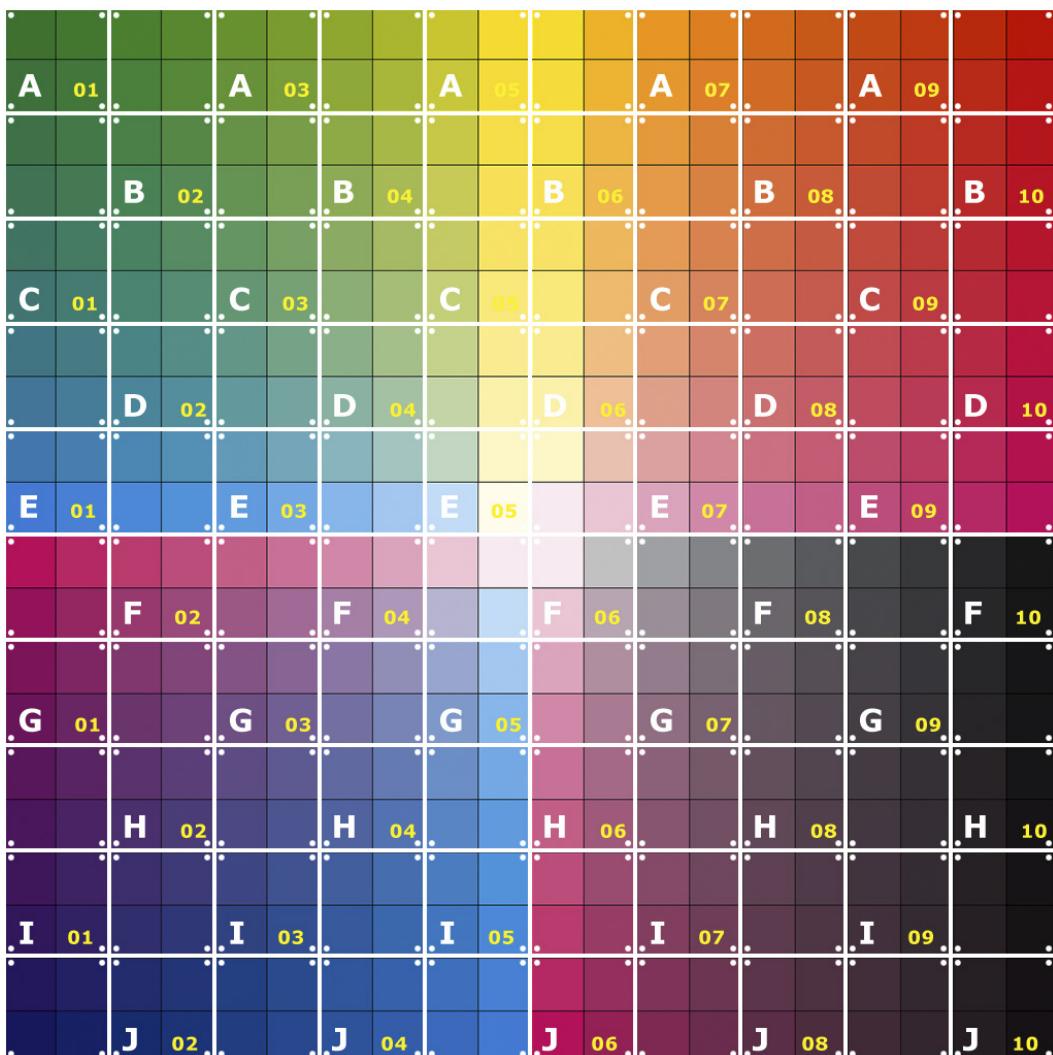

Figure 13.35 – A sample UV texture

When you apply this as the texture of the default cube, you'll see how the various vertices of a mesh map to a specific location on the texture. To use this, the first thing we need to do is define this texture. You can easily do this from **Material Properties** in the **Properties** view on the right of the screen. Click on the yellow dot before the **Base Color** property and select **Image Texture**. This allows you to browse for an image to use as texture:

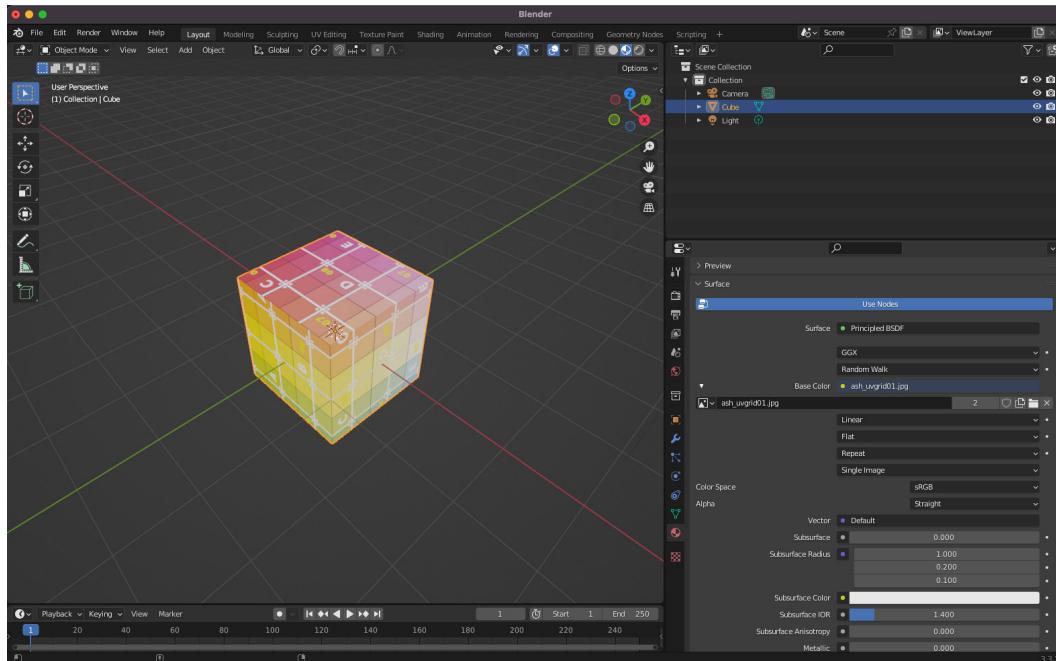

Figure 13.36 – Adding a texture to a mesh in Blender

You can already see in the main viewport how this texture is applied to the cube. If we export this mesh including the material into Three.js and render it, we will see exactly the same mapping because Three.js will use the UV mapping defined by Blender ([import-from-blender-uv-map-1.html](https://t.me/booksforits)):

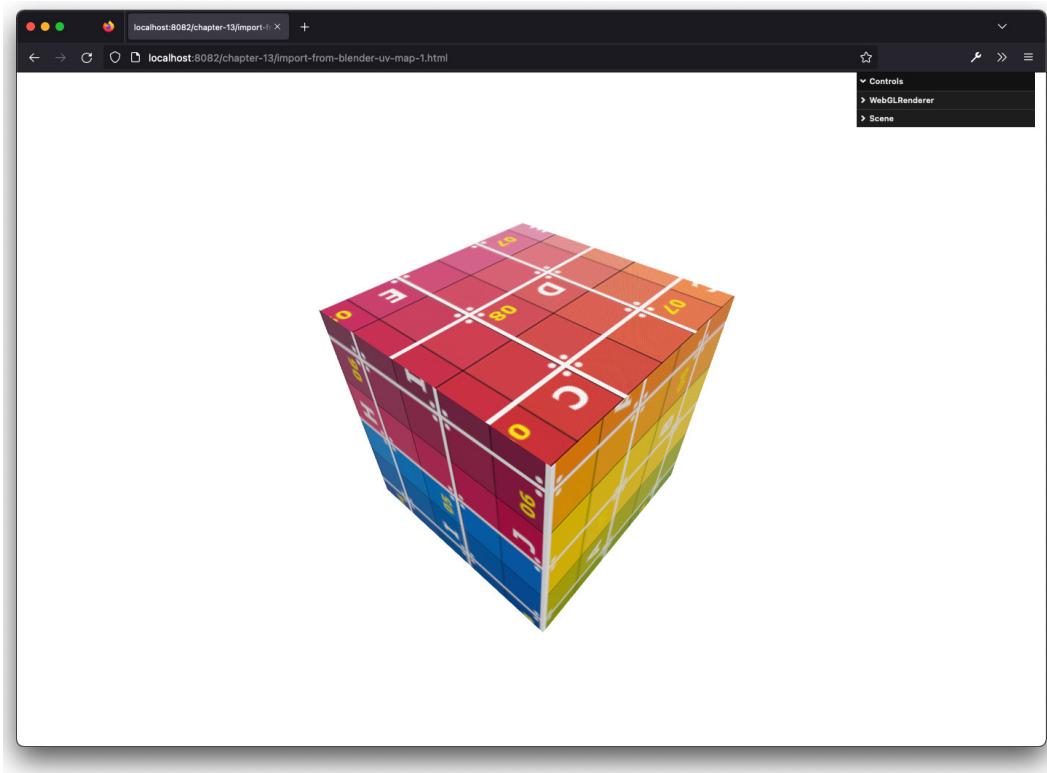

Figure 13.37 – A box with a UV grid rendered in Three.js

Now, let's switch back to Blender, and open up the **UV Editing** tab. Go to **Edit Mode** (using the *Tab* key) on the right-hand side of the screen and select the four front-facing vertices. When you've selected these, you'll see the position of these four vertices on the left-hand side of the screen as well.

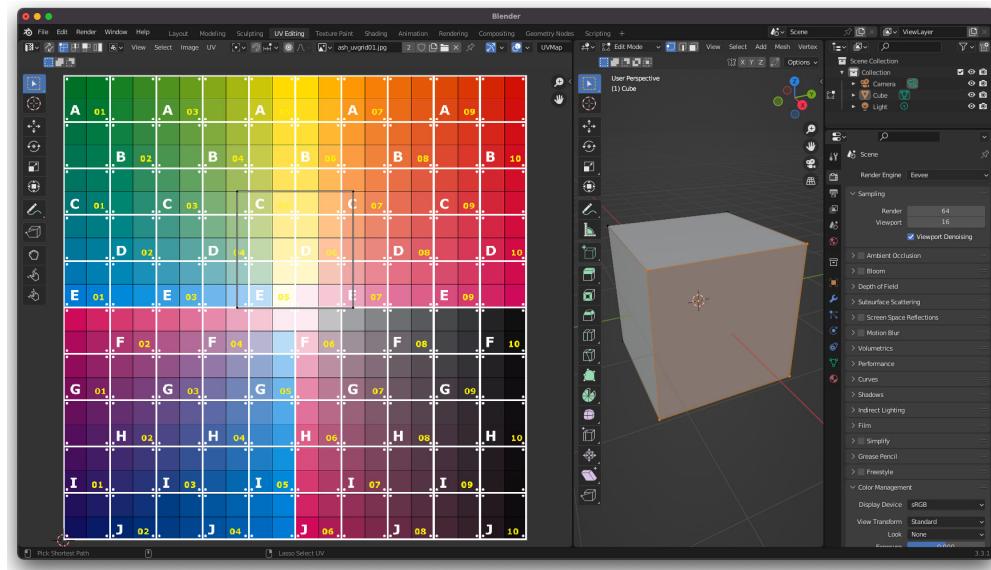

Figure 13.38 – The UV editor showing the mapping of the four pixels that make up the front face of the cube

In the UV editor, you can now grab (g) the vertices and move them to a different position on the texture. For instance, you can move them to the edges of the texture like this:

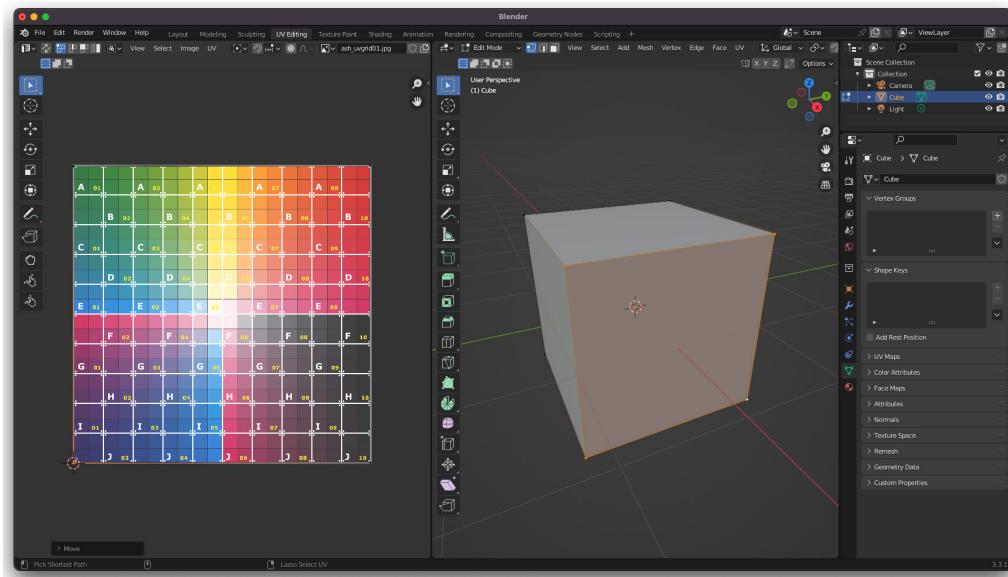

Figure 13.39 – One side mapped to the complete texture

Moving the vertices will result in a cube that looks like this:

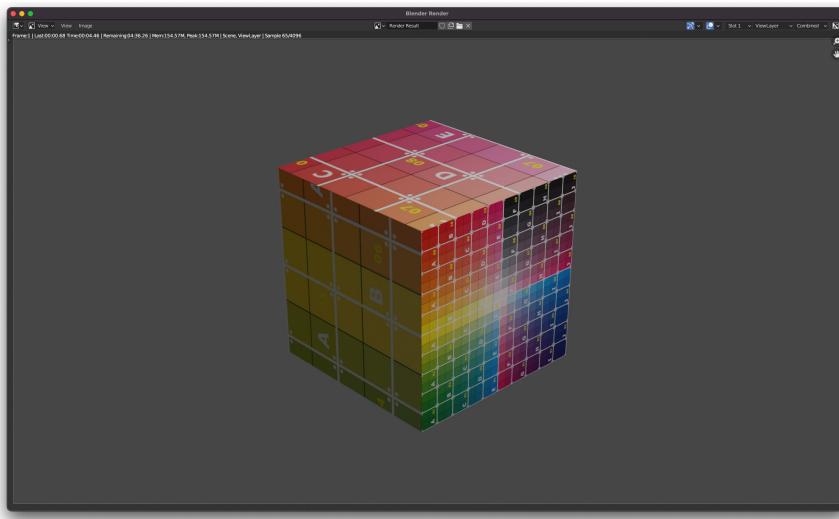

Figure 13.40 – The Blender render of the cube with custom UV mapping

And, of course, this is also directly shown in Three.js as well when we export and import this minimal model:

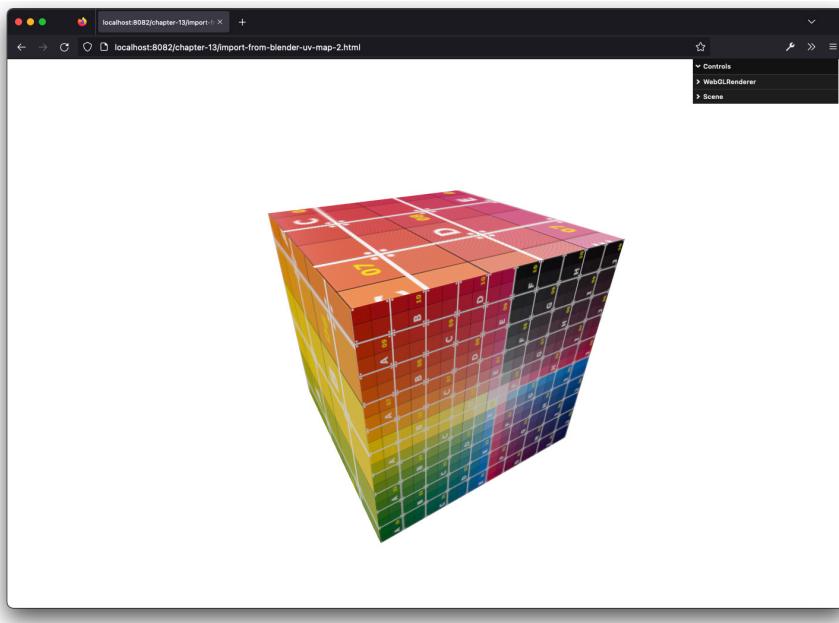

Figure 13.41 – The Three.js view of the cube with custom UV mapping

Using this approach, it is very easy to define exactly which parts of your mesh should be mapped to which part of a texture.

Summary

In this chapter, we explored how you can work together with Blender and Three.js. We showed how you can use the glTF format as the standard format to exchange data between Three.js and Blender. This works great for meshes, animations, and most textures. However, for advanced texture properties, you will probably need some fine-tuning in either Three.js or Blender. We also showed how you can bake specific textures such as lightmaps and ambient occlusion maps in Blender and use them in Three.js. This allows you to render this information once in Blender, import it into Three.js, and create great shadows, lights, and ambient occlusion without the heavy calculations that Three.js would have to do normally. Note that this, of course, will only work for scenes where the lighting is static, and the geometries and meshes don't move around or change shape. Often, you can use this for the static parts of your scene. Finally, we looked a bit at how UV mapping works, where vertices are mapped to a position on a texture, and how you can use Blender to play around with this mapping. Once again, by using glTF as the exchange format, all the information from Blender can be easily used in Three.js.

We're now reaching the end of this book. In the last chapter, we're going to look at two additional subjects – how can you use Three.js together with React.js, and we'll have a quick look at Three.js's support for VR and AR.

14

Three.js Together with React, TypeScript, and Web-XR

In this final chapter, we'll dive into two additional topics. First, we'll look at how you can combine Three.js with TypeScript and React. The second part of this chapter will show some examples of how you can integrate your 3D scenes with Web-XR. With Web-XR, you can enhance your scenes to work with VR and AR technologies.

More specifically, we'll show you the following examples:

- **Using Three.js with TypeScript:** For the first example, we'll show you how you can create a simple project that combines Three.js and TypeScript. We'll create a very simple application, much like the samples we've already seen in the previous chapters, and show you how you can use TypeScript with Three.js to create your scenes.
- **Using Three.js and React with TypeScript:** React is a very popular framework for web development and is often used together with TypeScript. For this section, we'll create a simple Three.js project, which uses React.js together with TypeScript.
- **Using Three.js and React with Three.js fibers:** Finally, we'll look at `React-three-fiber`. With this library, we can configure Three.js declaratively using a set of React components. This library provides great integration between React and Three.js and makes working with Three.js in a React application straightforward.
- **Three.js and VR:** This section will show you how you can view your 3D scene in VR.
- **Three.js and AR:** This section will explain how you can create a simple 3D scene where you can add Three.js meshes.

Let's start with the first example of this chapter and integrate Three.js with TypeScript.

Using Three.js with TypeScript

TypeScript provides a typed language that transpiles to JavaScript. This means that you can use it to create your site, and it'll run just like normal JavaScript in the browser. There are many different ways of setting up a TypeScript project, but the easiest one is provided by Vite (<https://vitejs.dev/>). Vite provides an integrated build environment and can be seen a bit as an alternative to webpack (which we use for the normal chapter samples).

The first thing we need to do is create a new Vite project. You can do these steps yourself, or you can look in the `three-ts` folder and just run `yarn install` there to skip this setup. To get an empty TypeScript project with Vite, all we have to do is run the following code in the console:

```
$ yarn create vite three-ts --template vanilla-ts
yarn create v1.22.17
warning package.json: No license field
[1/4] 🔎 Resolving packages...
[2/4] 🚚 Fetching packages...
[3/4] 🛠️ Linking dependencies...
[4/4] 🏗️ Building fresh packages...
warning Your current version of Yarn is out of date. The latest
version is "1.22.19", while you're on "1.22.17".
info To upgrade, run the following command:
$ curl --compressed -o- -L https://yarnpkg.com/install.sh |
bash
success Installed "create-vite@3.2.1" with binaries:
  - create-vite
  - cva
[#####
#####] 70/70
Scaffolding project in /Users/jos/dev/git/personal/ltjs4-all/
three-ts...
```

Next change into the directory (`three-ts`) and run `yarn install`.

```
$ yarn install
yarn install v1.22.17
warning .../package.json: No license field
```

```
info No lockfile found.  
[1/4] 🔎 Resolving packages...  
[2/4] 🚚 Fetching packages...  
[3/4] 🛡️ Linking dependencies...  
[4/4] 🏗️ Building fresh packages...  
success Saved lockfile.  
⚡️ Done in 3.31s.
```

At this point, we've got an empty Vite project, which you can start by running `yarn vite`.

```
$ three-ts git:(main) ✘ yarn vite  
yarn run v1.22.17  
warning .../package.json: No license field  
$ /Users/jos/dev/git/personal/ltjs4-all/three-ts/node_modules/.  
bin/vite  
VITE v3.2.3 ready in 193 ms  
→ Local: http://127.0.0.1:5173/  
→ Network: use --host to expose
```

If you point your browser to `http://127.0.0.1:5173/`, you'll see the start page of Vite, and you'll have a configured TypeScript project in place:

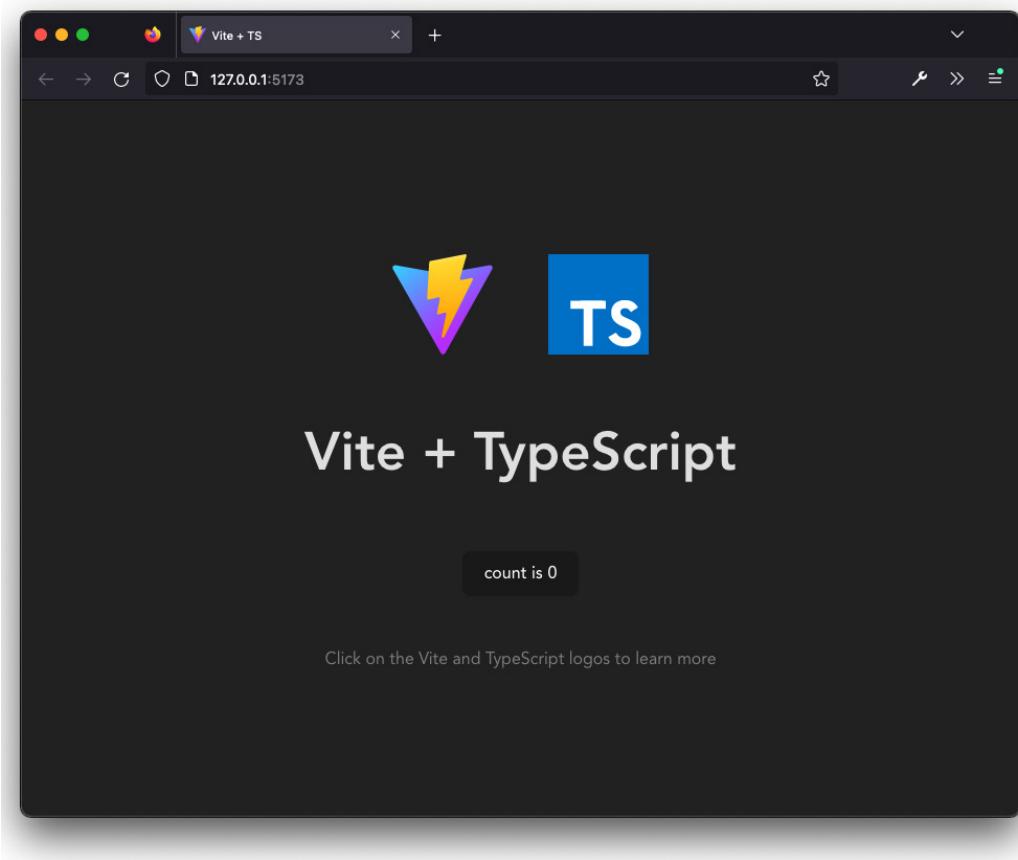

Figure 14.1 – Empty TypeScript project with Vite

Next, we must add the Three.js libraries, after which we can add some TypeScript to initialize Three.js. To add Three.js, we need to add the following two node modules:

```
$ yarn add three
$ yarn add -D @types/three
```

The first one adds the Three.js library, while the second one adds the types descriptions for the Three.js library. These types are used in the editor to get some nice code completion when working with Three.js and TypeScript in your IDE (for example, in Visual Studio Code). At this point, we're ready to add Three.js to this project and start developing Three.js applications using TypeScript. To add TypeScript, the first thing we need to do is take a quick look at how the application is initialized. For this, you can look at the `public.html` file, which looks like this:

```
<!DOCTYPE html>
<html lang="en">
  <head>
    <meta charset="UTF-8" />
    <link rel="icon" type="image/svg+xml" href="/vite.svg" />
    <meta name="viewport" content="width=device-width,
      initial-scale=1.0" />
    <title>Vite + TS</title>
  </head>
  <body>
    <div id="app"></div>
    <script type="module" src="/src/main.ts"></script>
  </body>
</html>
```

In the preceding code, as you can see in the last `script` line, this HTML page loads the `src/main.ts` file. Open this file and change its content to this:

```
import './style.css'
import { initThreeJsScene } from './threeCanvas'
const mainElement = document.querySelector
  <HTMLDivElement>('#app')
if (mainElement) {
  initThreeJsScene(mainElement)
}
```

The code here will try to find the main `#app` node. And if it finds the node, it'll pass that node to the `initThreeJsScene` function, which is defined in the `threeCanvas.ts` file. This file contains the code to initialize the Three.js scene:

```
import * as THREE from 'three'
import { OrbitControls } from 'three/examples/jsm/
    controls/OrbitControls'
export const width = 500
export const height = 500
export const initThreeJsScene = (node: HTMLDivElement) => {
    const scene = new THREE.Scene()
    const camera = new THREE.PerspectiveCamera(75, height /
        width, 0.1, 1000)
    const renderer = new THREE.WebGLRenderer()
    renderer.setClearColor(0xffffffff)
    renderer.setSize(height, width)
    node.appendChild(renderer.domElement)
    camera.position.z = 5
    const geometry = new THREE.BoxGeometry()
    const material = new THREE.MeshNormalMaterial()
    const cube = new THREE.Mesh(geometry, material)
    const controls = new OrbitControls(camera, node)
    scene.add(cube)
    const animate = () => {
        controls.update()
        requestAnimationFrame(animate)
        cube.rotation.x += 0.01
        cube.rotation.y += 0.01
        renderer.render(scene, camera)
    }
    animate()
}
```

This will look familiar to the code from the first couple of chapters where we created an initial simple scene. The main change is that, here, we can use all the features provided by TypeScript. Vite will

handle the transpiling to JavaScript, so you don't need to do anything else to see the results of this in your browser:

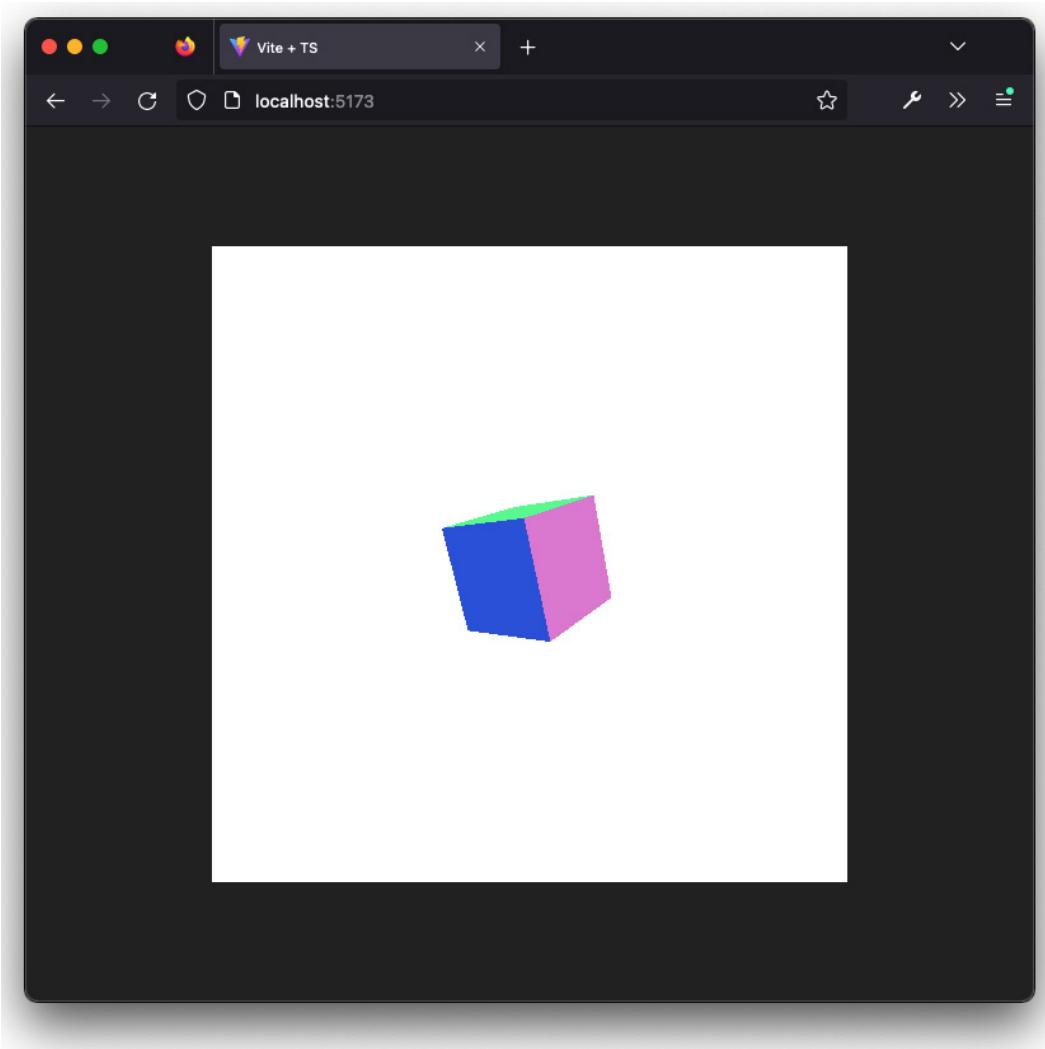

Figure 14.2 – Simple TypeScript project with Three.js

Now that we've introduced Three.js and TypeScript, let's go a step further and see how we can integrate this with React as well.

Using Three.js and React with TypeScript

There are different ways of creating a React application from scratch (Vite, for instance, also supports this), but the most common way is to use the `yarn create react-app lts-tf --template TypeScript` command from the command line. Just like with Vite, this will create a new project. For this example, we've created this project in the `lts-tf` directory. Once created, we have to add the Three.js libraries just like we did for Vite:

```
$ yarn create react-app lts-tf --template TypeScript
...
$ cd lts-tf
$ yarn add three
$ yarn add -D @types/three
$ yarn install
```

This should set up a simple react TypeScript application, add the correct Three.js libraries, and install all the other required modules. The next step is to quickly check if all this works. Run the `yarn start` command:

```
$ yarn start
Compiled successfully!
You can now view lts-tf in the browser.
  Local:          http://localhost:3000
  On Your Network:  http://192.168.68.112:3000
Note that the development build is not optimized.
To create a production build, use yarn build.
webpack compiled successfully
Files successfully emitted, waiting for typecheck results...
Issues checking in progress...
No issues found.
```

Open your browser to `http://localhost:3000` and you'll see a simple React startup screen:

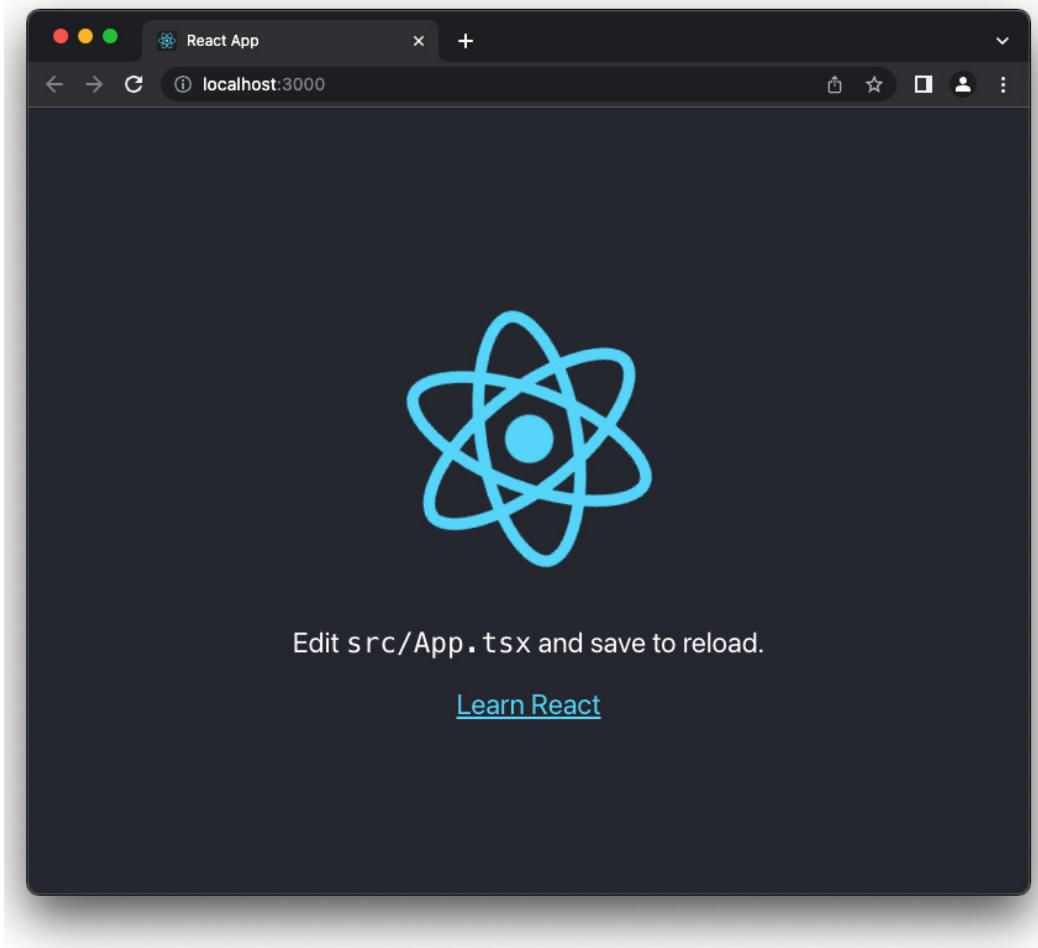

Figure 14.3 – Simple TypeScript project with Three.js

On this screen, we can see that we need to edit the `app.tsx` file, so we'll update this similar to the plain TypeScript example we saw in the *Using Three.js with TypeScript* section, but this time as a React component:

```
import './App.css'  
import { ThreeCanvas } from './ThreeCanvas'  
function App() {  
  return (  
    <div className="App">
```

```

        <ThreeCanvas></ThreeCanvas>
    </div>
)
}
export default App

```

As you can see, here, we defined a custom component named `ThreeCanvas`, which is now loaded as soon as the application starts. The `Three.js` initialization code is provided by the `ThreeCanvas` element, which you can find in the `ThreeCanvas.tsx` file. This file, for the most part, is similar to the `initThreeJsScene` function we described in the *Using Three.js with TypeScript* section, but we'll include the whole file here for completeness:

```

import { useCallback, useState } from 'react'
import * as THREE from 'three'
const initThreeJsScene = (node: HTMLDivElement) => {
    const scene = new THREE.Scene()
    const camera = new THREE.PerspectiveCamera(75, 500 / 500,
        0.1, 1000)
    const renderer = new THREE.WebGLRenderer()
    renderer.setClearColor(0xffffffff)
    renderer.setSize(500, 500)
    node.appendChild(renderer.domElement)
    camera.position.z = 5
    const geometry = new THREE.BoxGeometry()
    const material = new THREE.MeshNormalMaterial()
    const cube = new THREE.Mesh(geometry, material)
    scene.add(cube)
    const animate = () => {
        requestAnimationFrame(animate)
        cube.rotation.x += 0.01
        cube.rotation.y += 0.01
        renderer.render(scene, camera)
    }
    animate()
}
export const ThreeCanvas = () => {
    const [initialized, setInitialized] = useState(false)

```

```
const threeDivRef = useCallback(
  (node: HTMLDivElement | null) => {
    if (node !== null && !initialized) {
      initThreeJsScene(node)
      setInitialized(true)
    }
  },
  [initialized]
)
return (
  <div
    style={{
      display: 'flex',
      alignItems: 'center',
      justifyContent: 'center',
      height: '100vh'
    }}
    ref={threeDivRef}
  ></div>
)
}
```

In `initThreeJsScene`, you can find the standard code to initialize a simple Three.js scene using TypeScript. To connect this Three.js scene to React, we can use the code from the `ThreeCanvas` functional React component. What we want to do here is initialize the Three.js scene at the moment the `div` element gets attached to its parent node. To do this, we can use the `useCallback` function. This function will be called once when this node gets attached to its parent, and won't rerun even if one of the parent properties changes. In our case, we will also add another `isInitialized` state to make sure that even if we have the development server reload parts of the application, we only initialize our Three.js scene once.

useRef or useCallback

You might be tempted to use `useRef` here. There is a good explanation at <https://reactjs.org/docs/hooks-faq.html#how-can-i-measure-a-dom-node> regarding why, in this case, you should use `useCallback` instead of `useRef` to avoid unnecessary rerenderings.

With the preceding setup in place, we can now see the result:

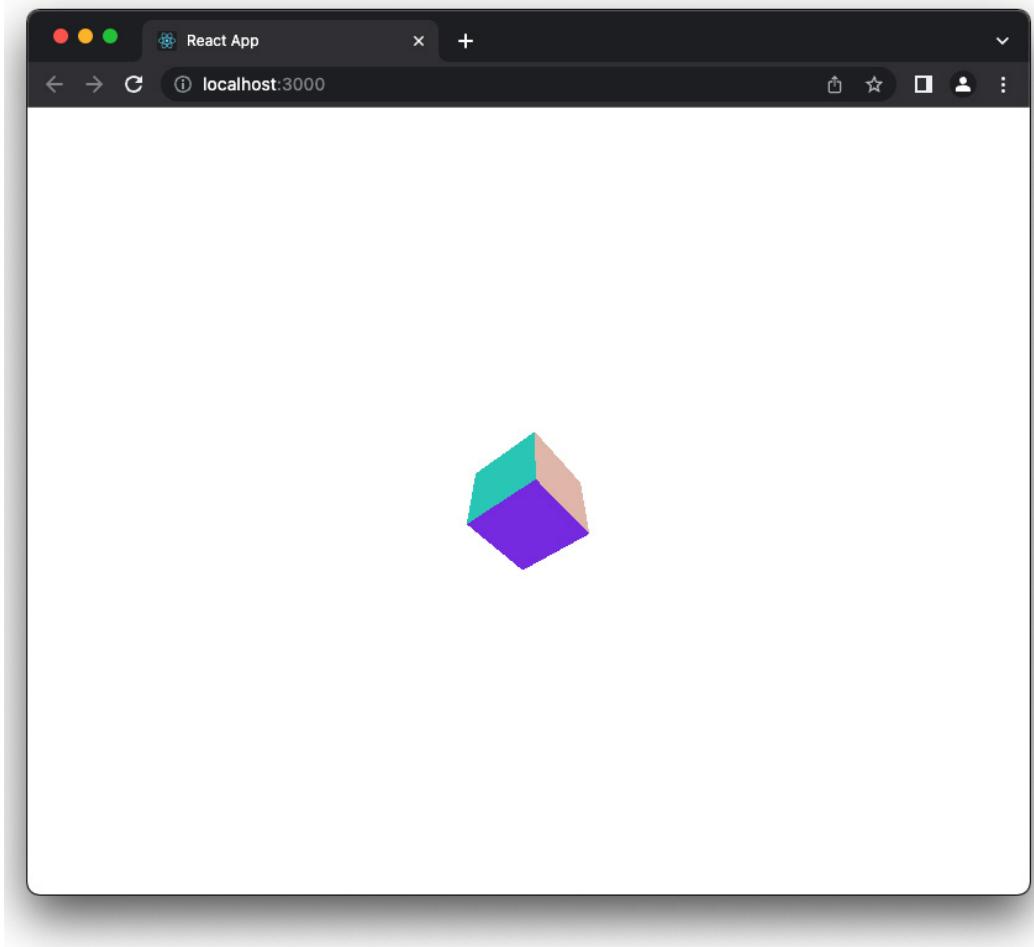

Figure 14.4 – Three.js with TypeScript and React

In the previous example, we created a simple integration between React and Three.js. While this works, it feels a bit strange to programmatically describe a Three.js scene, since normally, in React, applications are declared declaratively using components. We can wrap the existing Three.js components as we did with the `ThreeCanvas` component, but this will quickly get complex. Luckily, though, all the hard work for this has already been done by the Three.js fibers project: <https://docs.pmnd.rs/react-three-fiber/getting-started/introduction>. In the next section, we'll look at how easily Three.js and React can be integrated with the help of this project.

Using Three.js and React with React Three Fiber

In the previous examples, we set up the integration between React and Three.js ourselves. While it works, that approach doesn't tightly integrate with how React works. For a good integration between these frameworks, we can use React Three Fiber. We'll start again by setting up a project.

For this, run the following commands:

```
$ yarn create react-app lts-r3f
$ cd lts-3rf
$ yarn install
$ yarn add three
$ yarn add @react-three/fiber
```

This will install all the dependencies we need and set up a new React project. To start this project in the `lts-r3f` directory, run `yarn start`, which will start a server. Open the URL you see on the screen (`http://localhost:3000`); you'll see the following screen, which we've seen before and shows an empty React project:

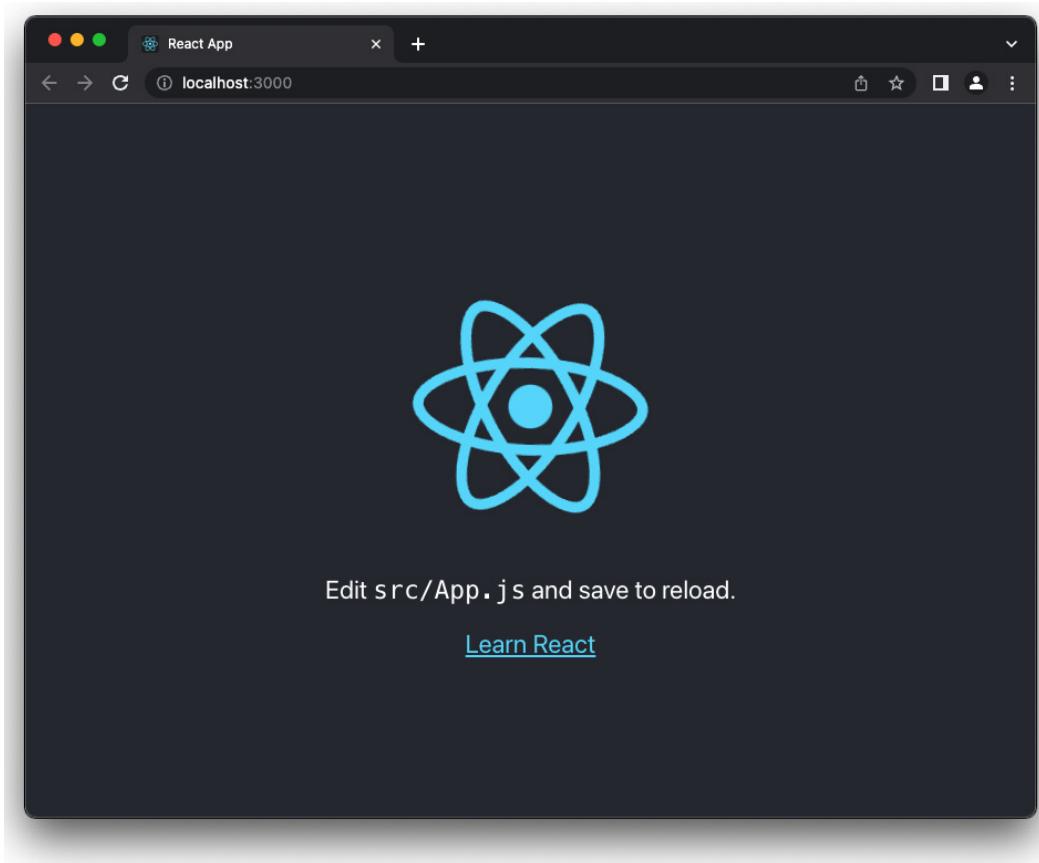

Figure 14.5 – Starting up a simple JavaScript React application

As the screen starts to extend this example, we need to edit the `app.jsx` file. We'll create a new component that will contain our Three.js scene:

```
import './App.css'
import { Canvas } from '@react-three/fiber'
import { Scene } from './Scene'

function App() {
  return (
    <Canvas>
      <Scene />
    </Canvas>
  )
}
```

```
}

export default App
```

Here, we can already see the first of the Three Fiber components – the `Canvas` element. The `Canvas` element creates a `Canvas` div and is the parent container for all the other Three.js components provided by this library. Since we added `Scene` as a child to this `Canvas` component, we can define our complete Three.js scene in our custom component. Next, we'll create this `Scene` component:

```
import React from 'react'
export const Scene = () => {
  return (
    <>
      <ambientLight intensity={0.1} />
      <directionalLight color="white" intensity={0.2}
        position={[0, 0, 5]} />
      <mesh
        rotation={[0.3, 0.6, 0.3]}>
        <boxGeometry args={[2, 5, 1]} />
        <meshStandardMaterial color={color}
          opacity={opacity} transparent={true} />
      </mesh>
    </>
  )
}
```

What we've got here is a very simple Three.js scene, which looks similar to the ones we saw earlier in this book. This scene contains the following objects:

- `<ambientLight>`: An instance of a `Three.AmbientLight` object.
- `<directionalLight>`: An instance of a `Three.DirectionalLight` object.
- `<mesh>`: This represents a `Three.Mesh`. As we know, a `Three.Mesh` contains a geometry and a material, which are defined as children of this element. In this example, we've set the rotation on this mesh as well.
- `<boxGeometry>`: This is similar to `Three.BoxGeometry`, where we pass in the constructor arguments through the `args` property.

- <meshStandardMaterial>: This creates an instance of a THREE.MeshStandardMaterial, and configures some properties on this material.

Now, when you open your browser to `localhost:3000`, you'll see a Three.js scene:

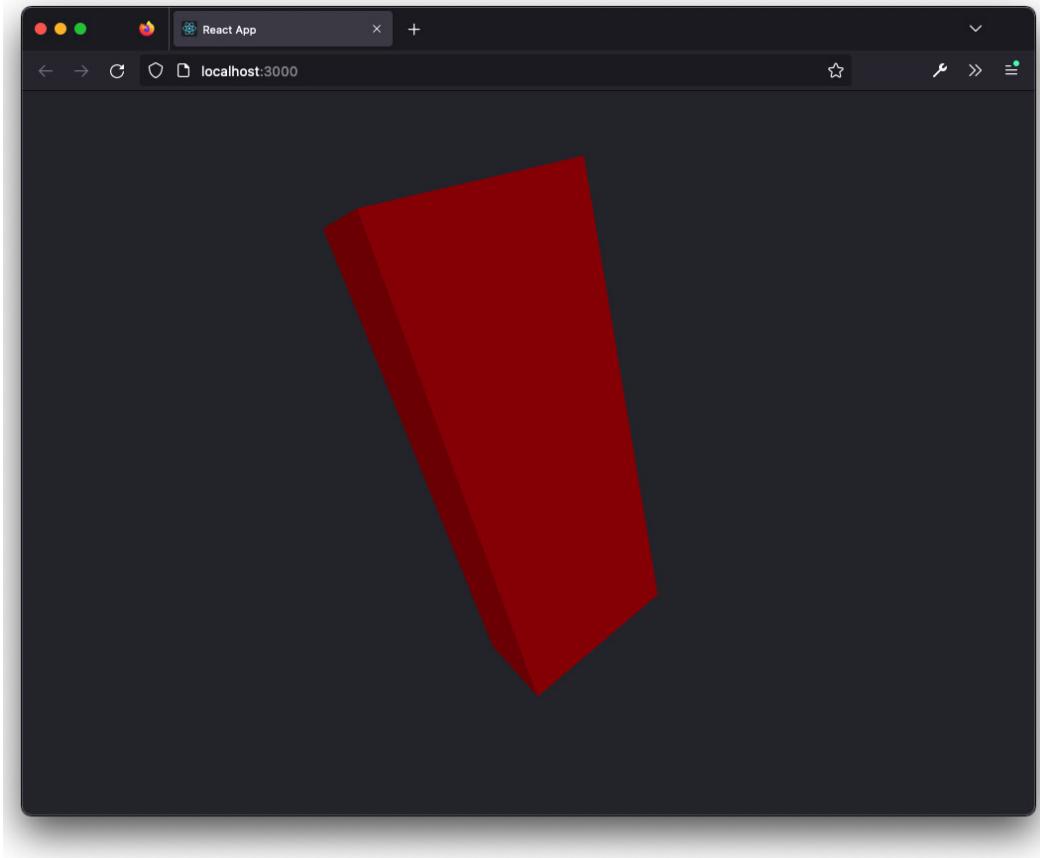

Figure 14.6 – Three.js scene rendered using React Three Fiber

In this example, we've only shown a couple of small elements provided by React Three Fiber. All objects provided by Three.js can be configured in the way we just showed. Just add them as elements, configure them, and they will be shown on the screen. Besides easily showing these elements, all these elements behave like normal React components. So, whenever the properties of a parent element change, all the elements are rerendered (or updated) as well.

Besides the elements provided by React Three Fiber, there are a whole set of additional components provided by `@react-three/drei`. You can find those components and their descriptions at <https://github.com/pmndrs/drei>:

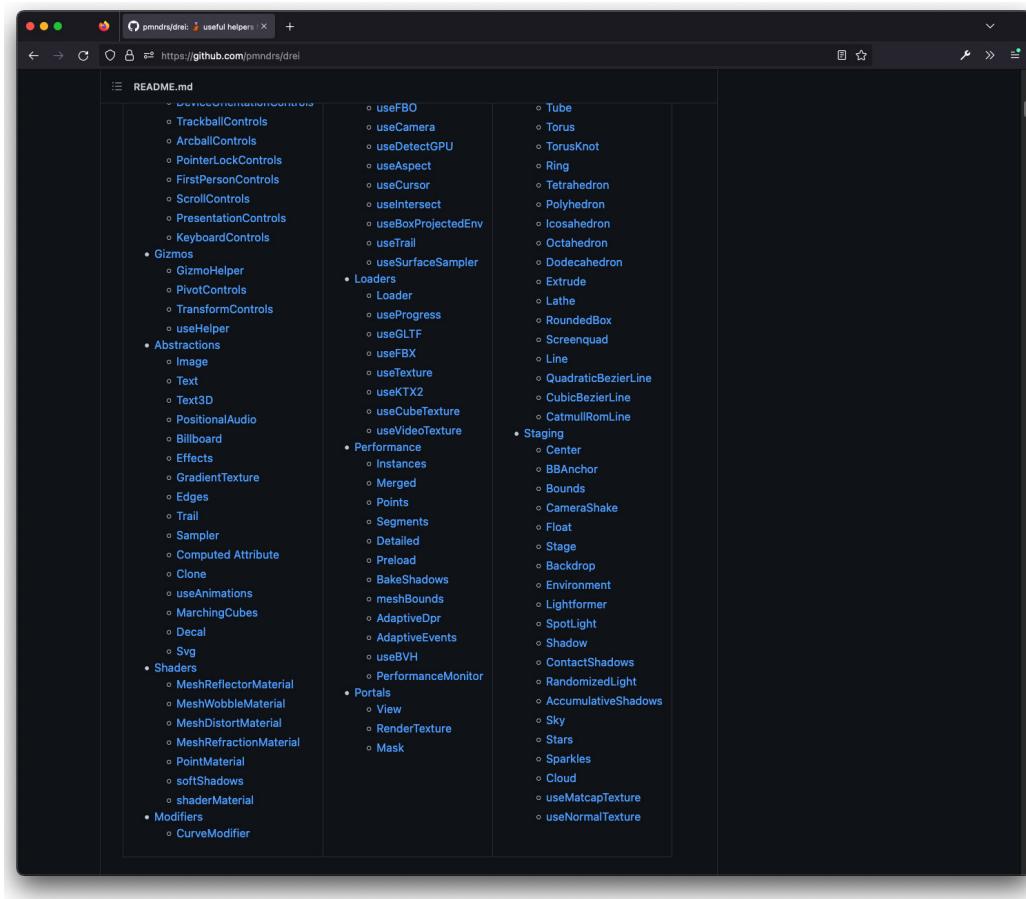

Figure 14.7 – Additional components from @react-three/drei

For the next example, we’re going to use a couple of the components provided by this library, so we need to add this to our project:

```
$ yarn add @react-three/drei
```

Now, we’ll extend our example to this:

```
import React, { useState } from 'react'
import './App.css'
import { OrbitControls, Sky } from '@react-three/drei'
import { useFrame } from '@react-three/fiber'
```

```
export const Scene = () => {
  // run on each render of react
  // const size = useThree((state) => state.size)
  const mesh = React.useRef()
  const [color, setColor] = useState('red')
  const [opacity, setOpacity] = useState(1)
  const [isRotating, setIsRotating] = useState(false)
  // run on each rerender of
  useFrame(({ clock }, delta, xrFrame) => {
    if (isRotating) mesh.current.rotation.x += 0.01
  })
  return (
    <>
      <Sky distance={450000} sunPosition={[0, 1, 0]}
        inclination={0} azimuth={0.25} />
      <ambientLight intensity={0.1} />
      <directionalLight color="white" intensity={0.2}>
        position={[0, 0, 5]} />
      <OrbitControls></OrbitControls>
      <mesh
        ref={mesh}
        rotation={[0.3, 0.6, 0.3]}
        onClick={() => setColor('yellow')}
        onPointerEnter={() => {
          setOpacity(0.5)
          setIsRotating(true)
        }}
        onPointerLeave={() => {
          setOpacity(1)
          setIsRotating(false)
        }}
      >
        <boxGeometry args={[2, 5, 1]} />
        <meshStandardMaterial color={color}
          opacity={opacity} transparent={true} />
      </mesh>
    </>
  )
}
```

```
</>
)
}
```

Let's explore the code a bit before looking at the result in the browser. First, we'll look at the new elements we added to the component:

- `<OrbitControls>`: This is provided by the `three` library. This adds an `THREE.OrbitControls` element to the scene. This is the same as `OrbitControls`, which we used in the earlier chapters. As you can see here, just adding the element is enough; no additional configuration is needed.
- `<Sky>`: This element provides a nice sky background to the scene.

We've also added several standard React Hooks:

```
const mesh = React.useRef()
const [color, setColor] = useState('red')
const [opacity, setOpacity] = useState(1)
const [isRotating, setIsRotating] = useState(false)
```

Here, we define a `Ref`, which we connect to the mesh (`<mesh ref={mesh} ...>`). We use this so that we can access the Three.js component later on in the render loop. We also use `useState` three times to keep track of the `color` and `opacity` state values of the material, as well as to see whether the `mesh` property is rotating or not. The first of these two Hooks is used in the events we defined on the mesh:

```
<mesh
  onClick={() => setColor('yellow')}
  onPointerEnter={() => {
    setOpacity(0.5)
    setIsRotating(true)
  }}
  onPointerLeave={() => {
    setOpacity(1)
    setIsRotating(false)
  }}>
```

With these event handlers, we can very easily integrate the mouse with the mesh. There's no need for `RayCaster` objects – just add the event listener and you're done. In this case, when the mouse pointer enters our mesh, we change the `opacity` state value and the `isRotation` flag. When the mouse leaves our mesh, we set the `opacity` state value back and set the `isRotation` flag to `false` again. Finally, when we click on the mesh, we change the color to yellow.

The `color` and `opacity` state values can be directly used in `meshStandardMaterial` like this:

```
<meshStandardMaterial color={color} opacity={opacity}
  transparent={true} />
```

Now, the `opacity` and `color` will automatically update whenever we fire the relevant events. For the rotation, we want to use the Three.js render loop. For this, React Three Fiber provides an additional hook:

```
useFrame(({ clock }, delta, xrFrame) => {
  if (isRotating) mesh.current.rotation.x += 0.01
})
```

`useFrame` is called whenever we have a render loop in Three.js. In this case, we check the `isRotating` state, and if we should be rotating, we use the previously defined `useRef` reference to get access to the underlying Three.js component and simply increase its rotation. This is all very easy and convenient. The result in the browser looks like this:

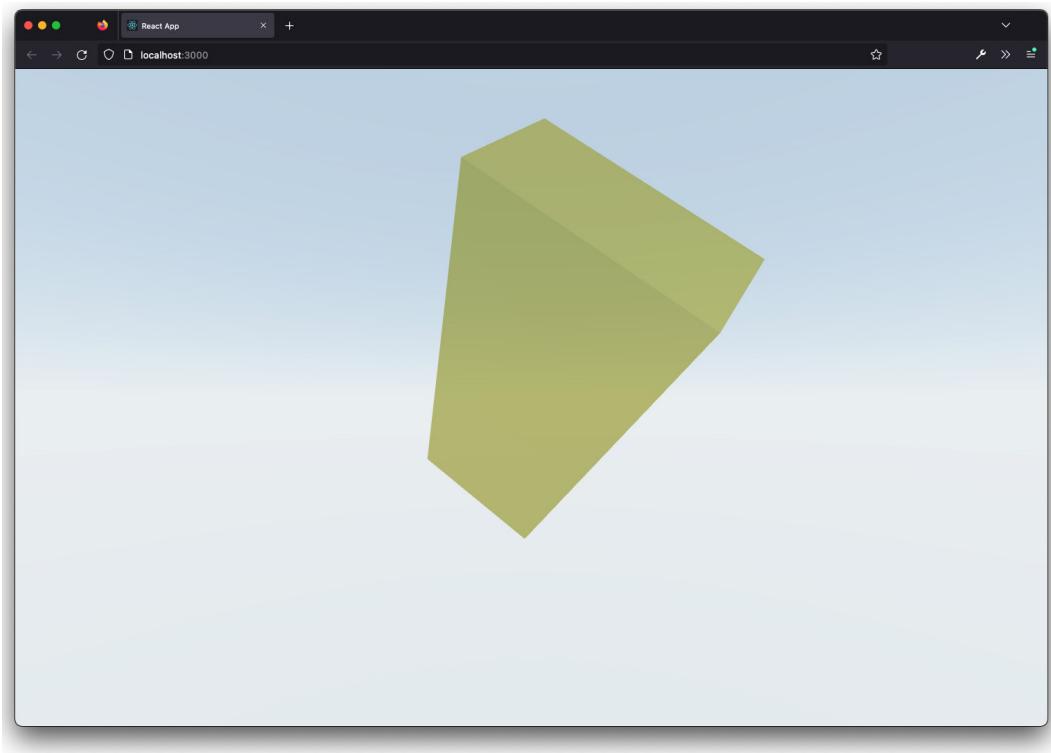

Figure 14.8 – A scene using React and React Three Fiber effects

React Three Fiber and the `three` library provide pretty much all the functionality you also have in the normal Three.js library (and some features that aren't available as well). If you're working with React and need Three.js integrated, this is a great way to use Three.js. Even when you are not necessarily building a React application, the declarative way of defining your scene, the components, and the interactions offered by React Three Fiber is very intuitive. React Three Fiber provides a great alternative for any Three.js visualization you want to create.

In the next two sections, we'll look at how you can extend your 3D scenes with AR and VR capabilities. We'll start by looking at how to enable VR in your scenes.

Three.js and VR

Before we look at the required code changes, we'll add an extension to the browser with which we can simulate a VR headset and VR controls. That way, you can test your scenes without the need for a physical headset and physical controllers. For this, we'll install the WebXR API simulator. This plugin is available for both Firefox and Chrome:

- **Firefox plugin:** Download and install it from here: <https://addons.mozilla.org/en-US/firefox/addon/webxr-api-emulator/>
- **Chrome plugin:** Download and install it from here: <https://chrome.google.com/webstore/detail/webxr-api-emulator/mjddjgeghkdijejncaefnkjm-kafnnje>

Follow the instructions for your specific browser. After you've installed it, we can test it with this example: <https://immersive-web.github.io/webxr-samples/immersive-vr-session.html>.

Open this example, open your developer console, and click on the **WebXR** tab. Now, you'll see something like this:

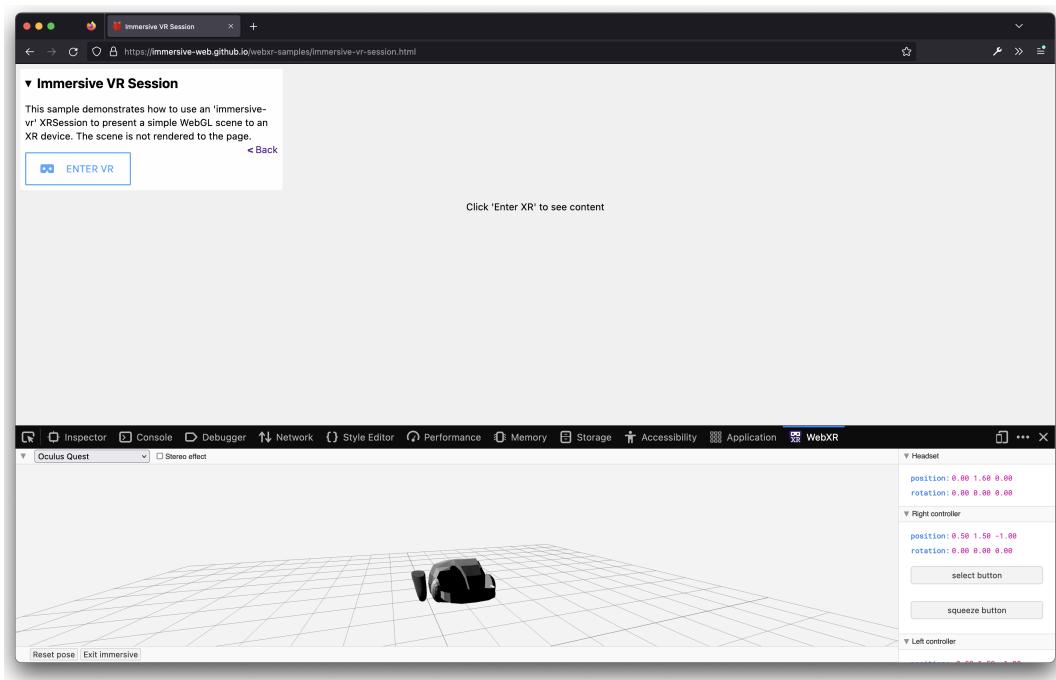

Figure 14.9 – Firefox browser with the WebXR API extension

In the extension, you'll see a virtual headset and some virtual VR controls. By clicking on the headset, you can simulate the movement of a real VR headset; the same applies to the controls. If you click the **Enter VR** button, you can now simply test your VR scenes, without an actual VR headset:

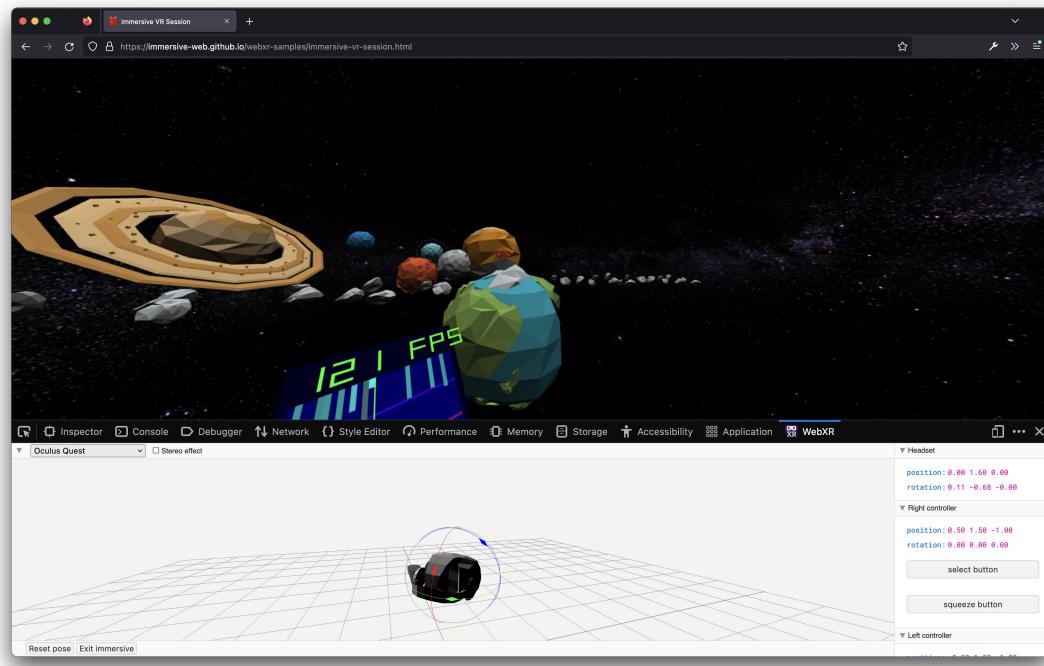

Figure 14.10 – Simulating a VR headset

Now that we've got a (virtual) headset to play around with, let's convert one of our previous scenes into a VR scene, where we can track head movement and add functionality to some dummy VR controls. For this, we've created a copy of the “First Person Controls” example from *Chapter 8, Creating and Loading Advanced Meshes and Geometries*. You can open this example by opening up the `vr.html` example from the `chapter-14` sources:

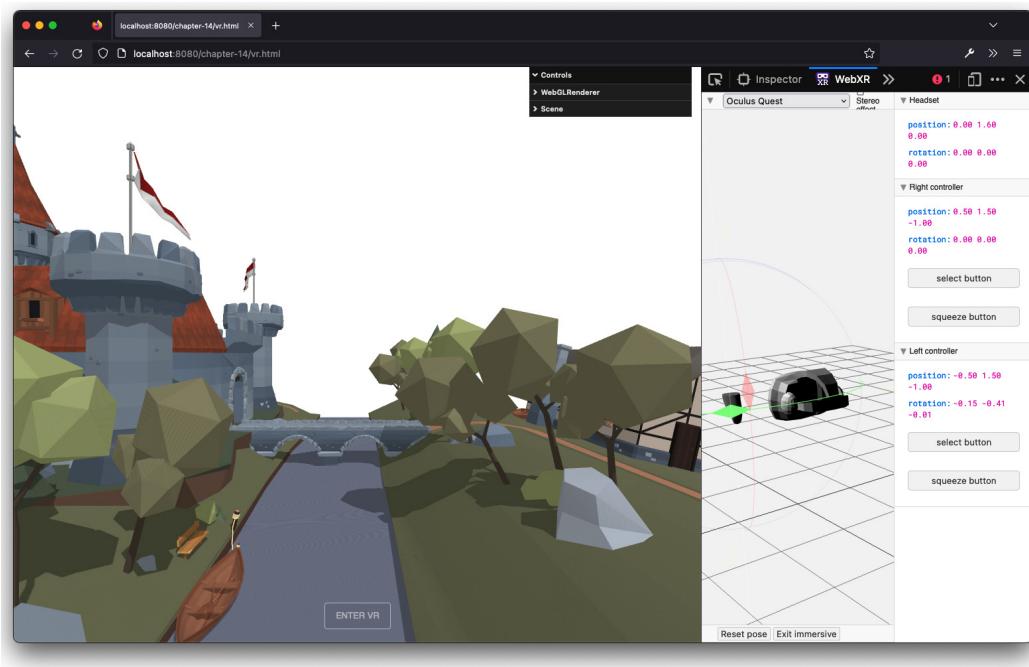

Figure 14.11 – Empty VR scene based on example from Chapter 9

To get your scene VR ready, we need to take a couple of steps. The first thing we need to do is tell Three.js that we'll be enabling the Web-XR functionality. This can be done like this:

```
renderer.xr.enabled = true
```

The next step is to add a simple button that we can click to enter VR mode. Three.js provides a component out of the box for this, which we can use like this:

```
import { VRButton } from 'three/examples/jsm/webxr/VRButton'
document.body.appendChild(VRButton.createButton(renderer))
```

This will create the button you can see at the bottom of the screen in *Figure 14.11*.

Finally, we need to update our render loop. As you may recall from *Chapter 1, Creating Your First 3D Scene With Three.js*, we use `requestAnimationFrame` to control our render loop. When working with VR, we need to change this slightly, like so:

```
animate()
function animate() {
    renderer.setAnimationLoop(animate)
    renderer.render(scene, camera)
    if (onRender) onRender(clock, controls, camera, scene)
}
```

Here, we used `renderer.setAnimationLoop` instead of `requestAnimationFrame`. At this point, our scene has been converted into VR, and once we click the button, we enter VR mode and can look around our scene:

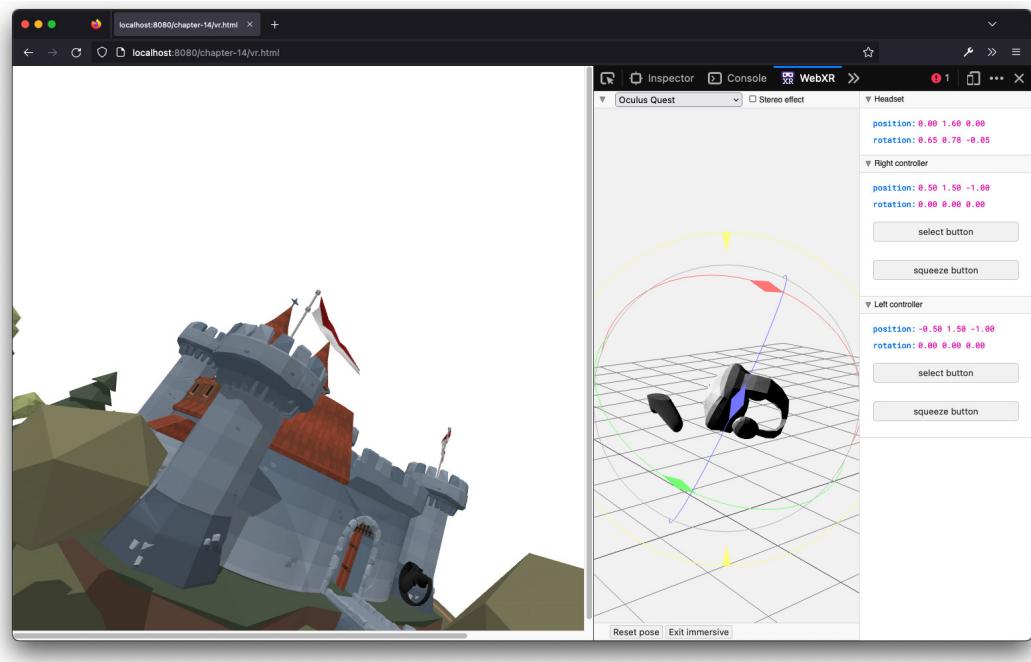

Figure 14.12 – Entering VR mode and rotating the camera using the browser extension

The previous screenshot is shown when you enter VR. You can now easily move the camera around by clicking on the VR device in the Web-XR extension and move it around. These steps are pretty much all you need to do to convert any Three.js scene into a VR scene.

If you look closely at *Figure 14.12*, you might notice that we also show some handheld VR devices. We haven't shown how you can add these yet. For this, Three.js also comes with some nice helper components:

```
import { XRControllerModelFactory } from
  'three/examples/jsm/webxr/XRControllerModelFactory'
const controllerModelFactory = new
  XRControllerModelFactory()
const controllerGrip1 = renderer.xr.getControllerGrip(0)
controllerGrip1.add(controllerModelFactory.
  createControllerModel(controllerGrip1))
scene.add(controllerGrip1)
const controllerGrip2 = renderer.xr.getControllerGrip(1)
controllerGrip2.add(controllerModelFactory.
  createControllerModel(controllerGrip2))
scene.add(controllerGrip2)
```

With the preceding code, we ask Three.js to get information about the attached controllers, create a model, and add them to the scene. If you use the WebXR API emulator, you can move the controls around and they'll move around on the scene as well.

Three.js provides lots of examples of how you can use these controls to drag objects around, select objects in the scene, and otherwise add interactivity with the controls. For this simple example, we've added the option to add a cube at the position of the first control (the one on the right) whenever you click the `select` button:

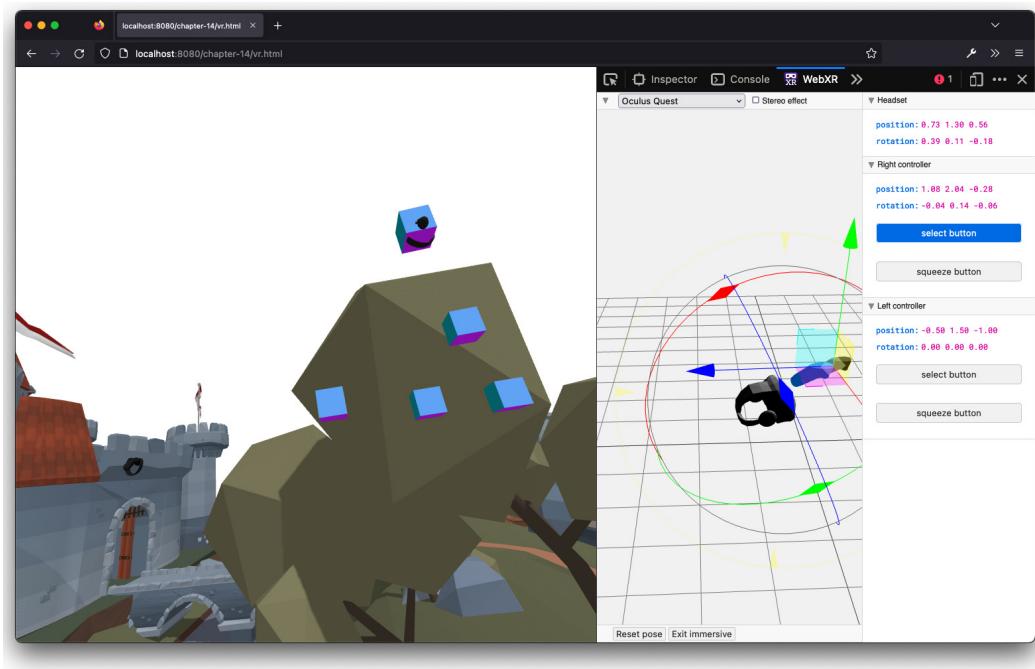

Figure 14.13 – Adding cubes to the scene in VR

We can do this by simply adding event listeners to the controller, like this:

```
const controller = renderer.xr.getController(0)
controller.addEventListener('selectstart', () => {
    console.log('start', controller)
    const mesh = new THREE.Mesh(new THREE.BoxGeometry(0.1,
        0.1, 0.1), new THREE.MeshNormalMaterial())
    mesh.position.copy(controller.position)
    scene.add(mesh)
})
controller.addEventListener('selectend', () => {
    console.log('end', controller)
})
```

In this simple piece of code, you can see that we've added two event listeners to the controller. When the `selectstart` event is triggered, we add a new cube to the location of this controller. And when the `selectend` event is triggered, we just log some information to the console. Several other events can be accessed through JavaScript. For more information about the APIs that are available when you are in a VR session, you can look at the following documentation: <https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/API/XRSession>

For the last section, we'll have a quick look at how you can combine Three.js with AR.

Three.js and AR

While VR using Three.js is well supported on a large range of devices and browsers, this isn't the case for Web-AR. On Android, the support is pretty good, but on iOS devices, it doesn't work that well. Apple is currently working on adding this to Safari, so once that's in, native AR should also work on iOS. A good way to check which browsers support this functionality is to check <https://caniuse.com/webxr>, which provides an up-to-date overview of all major browser support.

So, to test the native AR example, you either need to view it on an Android device, or use the same simulator we used in the *Three.js and VR* section.

Let's create a standard scene you can use as a starting point for your AR experiments. The first thing we need to do is tell Three.js we want to use XR:

```
const renderer = new THREE.WebGLRenderer({ antialias: true,
  alpha: true })
renderer.xr.enabled = true
```

Note that we need to set the `alpha` property to `true`; otherwise, we won't see any passthrough from the camera. Next, just like we did for VR, we need to enable AR/VR on the renderer, by calling `renderer.xr.enabled`.

To enter AR mode, Three.js also provides a button we can use:

```
Import { ARButton } from 'three/examples/jsm/
  webxr/ARButton'
document.body.appendChild(ARButton.createButton(renderer))
```

Finally, we just need to change `requestAnimationFrame` to `setAnimationLoop`:

```
animate()
function animate() {
```

```
renderer.setAnimationLoop/animate)
renderer.render(scene, camera)
}
```

And that's all there is to it. If you open the `ar.html` example and view this example through the WebXR plugin (where you need to select the Samsung Galaxy S8+ (AR) device), you'll see something like this:

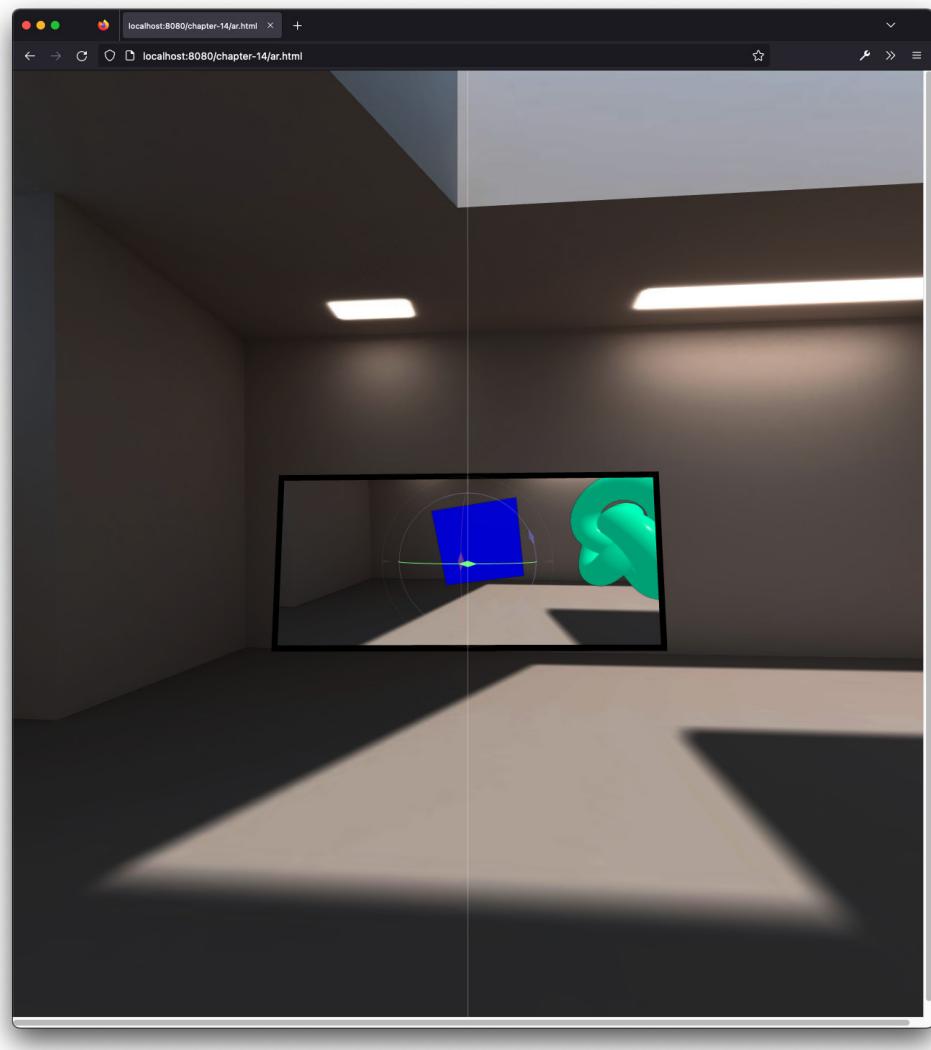

Figure 14.14 – Viewing an AR scene in Three.js using a device's native AR functionality

In this screenshot, you can see a simulated AR environment, where we can see the two objects that we've rendered. If you move the simulated phone around, you'll notice that the rendered objects are fixed in their location relative to the position of the camera of the phone.

The example here is very simple but it shows the basics of how to set up a minimal AR scene. Web-XR offers a lot of other functionality related to AR, such as detecting planes and hit testing. However, covering that falls a bit outside of the scope of this book. For more information on Web-XR and the native AR functionality exposed by this API, you can look at the specifications here: https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/API/WebXR_Device_API/Fundamentals.

Summary

In this chapter, we looked at a couple of technologies related to Three.js. We showed you different ways of integrating Three.js with TypeScript and React, and we also showed you how to create some basic AR and VR scenes.

By using the Three.js TypeScript bindings, you can easily access all the Three.js functionality from your TypeScript project. And integrating Three.js with React is made easy through the React Three Fiber library.

Using VR and AR in Three.js is also very straightforward. By just adding a couple of properties to the main renderer, you can quickly convert any scene into a VR or AR scene. Remember to use the browser plugin to easily test your scenes without needing actual VR and AR devices.

With that, we've come to the end of this book. I hope you've enjoyed reading it and playing around with the examples. Happy experimenting!

Index

Symbols

2D geometries 148

THREE.CircleGeometry 151-153
THREE.PlaneGeometry 149-151
THREE.RingGeometry 153, 154
THREE.ShapeGeometry 155-159

3D geometries 159

THREE.BoxGeometry 160, 161
THREE.ConeGeometry 166, 167
THREE.CylinderGeometry 164, 165
THREE.DodecahedronGeometry 176, 177
THREE.IcosahedronGeometry 173
THREE.OctahedronGeometry 175, 176
THREE.PolyhedronGeometry 171-173
THREE.SphereGeometry 161-163
THREE.TetrahedronGeometry 174
THREE.TorusGeometry 167-169
THREE.TorusKnotGeometry 169, 170

3DM 241

URL 241

3D object

animation loop, adding 22
lights, adding 19
lil-gui library, experimenting 28, 29

lil-gui library, using to control properties 28, 29

meshes, adding 20-22
rendering 15, 16
setting up 16-18
viewing 15, 16

3DS 242

URL 242

3D shapes

extruding, from SVG elements 192-195

3D text mesh

creating 201
custom fonts, adding 204, 205
text, creating with Troika library 205-207
text, rendering 202-204

3MF 241

URL 241

A

advanced geometries

BoxLineGeometry 184, 185
TeapotGeometry 186, 187
THREE.ConvexGeometry 180-182
THREE.LatheGeometry 182, 183
THREE.RoundedBoxGeometry 185

advanced materials 123
 shaders, customizing with
 CustomShaderMaterial 139, 140
 shaders, using with THREE.
 ShaderMaterial 133-139
 THREE.MeshLambertMaterial 124-126
 THREE.MeshPhongMaterial 127
 THREE.MeshPhysicalMaterial 131
 THREE.MeshStandardMaterial 129, 130
 THREE.MeshToonMaterial 128, 129
 THREE.ShadowMaterial 132

alpha map
 using, to create transparent models 339-341

ambient occlusion map 390-392
 baking, in Blender 464, 478-480
 subtle shadows, adding with 331-334

AMF 241
 URL 241

anaglyph effect 57

animation
 exporting, from Blender 454-463
 importing, into Three.js 454-463
 loading, from COLLADA model 314
 loading, from Quake model 313
 with bones and skinning 304-308
 with mixer and morph targets 297-300
 with morph targets 296

animation loop
 meshes, animating 24, 25
 orbit controls, enabling 26, 27
 requestAnimationFrame 23, 24

ArcballControls 283, 284
 methods 286
 properties 285

augmented reality (AR) 3

AWS Cloud9
 reference link 7

B

basic animations 267, 268

basic lights
 THREE.AmbientLight 69-72
 THREE.Color object 87-89
 THREE.DirectionalLight 84-87
 THREE.PointLight 80-84
 THREE.SpotLight 72-80

billboarding 226

Biovision (BVH) format 308

Blender
 ambient occlusion maps,
 baking 464, 478-480
 animation, exporting from 454-463
 lightmaps, baking 464
 scene, exporting from 475-478
 scene, importing into 444-450, 475-478
 scene, setting up 464-466
 static scene, exporting from 450-454
 UV modeling 480-486

BloomPass
 properties 377

blurring shaders 397-399
 FocusShader 399
 HorizontalBlurShader 397
 HorizontalTiltShiftShader 398
 VerticalBlurShader 397
 VerticalTiltShiftShader 398

BokehPass 387

bones and skinning
 animating with 304-308

BoxLineGeometry 184, 185

BrightnessContrastShader effect 394

Building Information Modeling (BIM) tools 241

bump map

canvas, using as 359-361
using, to add details to mesh 324-326

BVHLoader

skeleton, visualizing 316, 317

C**camera 33**

ArcballControls 283-286
FirstPersonControls 283, 290-292
FlyControls 283, 289, 290
OrbitControls 283, 292-294
PointerLockControls 283
TrackballControls 283-288
working with 283

cameras, for scene

position, pointing 63, 64
visuals, debugging 64, 65

canvas

rendering to 357
using, as bump map 359-361
using, as color map 357-359

Chrome plugin

download link 508

CNC machines 241**COLLADA 241, 308**

animation, loading from 314

color map

canvas, using as 357-359

Constructive Solid Geometry (CSG) 240

geometries, creating through 240

custom postprocessing shaders

creating 399
custom bit shader, creating 404, 405
custom grayscale shader, creating 400-404

CustomShaderMaterial

used, for customizing existing
shaders 139, 140

D**displacement map**

using, to alter vertices position 329-331

dominos

simulating, in Rapier 415-421

DotScreenPass

properties 379

Draco 241

URL 241

E**easing 278****EffectComposer**

RenderPass 375
ShaderPass with CopyShader 375
ShaderPass with
GammaCorrectionShader 375

EffectComposer flows, with masks 382-387

ambient occlusion, adding 390-392
bokeh effect, adding with
BokehPass 387-390

effect passes

reference link 369

emissive map

using, for models that glow 342-344

environment map

fake reflection, creating with 347-354

F**fbxLoader**

used, for visualizing motions
captured models 310-313

FBX model 308**Field of View (FOV) 59****file formats, Three.js**

3DM 241
3DS 242
3MF 241
AMF 241
COLLAborative Design Activity
(COLLADA) 241

Draco 241

GCode 241

glTF 241

Industry Foundation Classes (IFC) 241

JSON 241

KMZ 241

LDraw 241

LWO 242

MTL 242

NRRD 242

OBJ 242

Packed Raw WebGL Model (PRWM) 242

PCD 242

Polygon File Format (PLY) 242

Protein Data Bank (PDB) 242

STereoLithography (STL) 242

SVG 242

TILT 242

Virtual Reality Modeling

Language (VRML) 243

Visualization Toolkit (VTK) 243

VOX 243

XYZ 243

FilmPass

creating 375
parameters 375

Firefox plugin

download link 508

FirstPersonControls 283, 290-292**fixed joint 428**

two objects, connecting with 428-431

FlyControls 283, 289, 290**Fork Colored Flickering Stars**

reference link 138

frames per second (FPS) 24**friction**

working with 421-425

G**GCode 241**

URL 241

geometries

combining, with meshes 45
creating, by extruding 2D shape 187
creating, through Constructive
Solid Geometry (CSG) 240

loading, from external resources 240

merging 238-240

properties and functions 45-52

geometries, for debugging

THREE.EdgesGeometry 199, 200
THREE.WireFrameGeometry 200, 201

gizmos 284**GLSL 134****glTF 240, 241**

reference link 241

gltfLoader

using 308-310

glTF model 308

loading 252-254

H

- HDR images**
 - loading, as texture 324
- heads-up display (HUD)** 225
- helper functions** 30, 31
- helper objects** 30, 31
- HTML5 Canvas** 3
- HTML5 tags** 3
- HTML structure**
 - exploring, for Three.js application 14, 15
- HTML webpack plugin**
 - reference link 15

I

- Industry Foundation Classes (IFC)** 241

J

- JavaScript** 3
- joints** 428
 - fixed joint 428
 - prismatic joint 428
 - revolute joint 428
 - spherical joint 428
 - using, to limit object movement 428
- JSON** 241

K

- kaleidoscope effect** 395
- KMZ** 241, 315
 - reference link 241

L

- LDraw** 241
 - URL 256
- LEGO models**
 - displaying 254-256
- lighting**
 - adding, to scene 466-469
- lightmap**
 - baking, in Blender 464
 - fake lighting, creating with 334-336
- lights** 19, 33
 - THREE.AmbientLight 19
 - THREE.DirectionalLight 19

light textures

- baking 469-475

- lil-gui library**
 - reference link 28

line geometry

- materials, using for 140

loaders

- examples 264

LuminosityHighPassShader effect 397**LWO** 242

- URL 242

M**MagicaVoxel** 256

- reference link 256

material properties 104

- advanced properties 104, 106, 107

- basic properties 104-106

- blending properties 104, 106

materials

- texture, using 319

- using, for line geometry 140

materials, for line geometry

THREE.LineBasicMaterial 141, 142
THREE.LineDashedMaterial 144, 145

MD2 model 308**meshes 16, 34**

animating 24, 25
combining, with geometries 45
functions 52-54
location, setting with position property 54
position, modifying with translate
property 56, 57
properties 52-54
rotation, defining with rotation
property 54-56

metalness texture

applying, to model 336, 337

MIP map 322**MirrorShader effect 396****Mixamo**

URL 308

mixer and morph targets

animating with 297-300

morph targets 294

animating with 296

MTL 242, 248-252**multiple materials**

using, for single mesh 119-123

N**Node.js**

reference link 11

normal map

detailed bumps and wrinkles,
achieving with 326-329

Notepad++ 7

reference link 7

NRRD 242

reference link 242

O**OBJ 242, 248-252****objects**

dragging 273-277
grouping 233-238
selecting 271-273

OpenGL Shading Language (GLSL) 401

reference link 401

OpenGL Wiki

reference link 106

orbit controls

enabling 26, 27

OrbitControls 19, 283, 292, 294**orthographic camera**

properties 61-63

versus perspective camera 57, 59

P**Packed Raw WebGL Model (PRWM) 242**

reference link 242

parallax barrier 57**particles**

image, drawing on canvas 215-219

styling, with textures 215, 219-225

PCD

reference link 242

Peano-Gosper Curve

reference link 142

perspective camera

properties 59, 60

versus orthographic camera 57-59

PLY model

point cloud, loading from 262-264

-
- PointerLockControls** 283
points 212-214
 configuring 214
Polygon File Format (PLY) 242
polyhedron 171
positional audio 439
position property
 used, for defining rotation of mesh 54-56
 used, for modifying position of mesh 56, 57
 used, for setting location of mesh 54
postprocessing passes, Three.js 373, 374
 AdaptiveToneMappingPass 372
 additional passes 381, 382
 bloom effect, adding to scene with
 THREE.BloomPass 377, 378
 BloomPass 372
 BokehPass 372
 ClearPass 372
 CubeTexturePass 372
 DotScreenPass 372
 FilmPass 372
 GlitchPass 372
 HalfTonePass 372
 LUTPass 372
 MaskPass 372
 multiple renderers output, displaying
 on same screen 380
 OutlinePass 372
 RenderPass 372
 SAOPass 373
 SavePass 373
 scene, outputting as set of dots 378, 379
 ShaderPass 373
 SMAAPass 373
 SSAARenderPass 373
 SSAOPass 373
 SSRPass 373
 TAARenderPass 373
 TexturePass 373
 TV-like effect, creating with
 THREE.FilmPass 375-377
 UnrealBloomPass 373
prismatic joint 428
 movement, limiting to single axis 437, 438
Protein Data Bank (PDB) 242
 proteins, displaying from 258-262
 URL 258
- ## Q
- Quake model**
 animation, loading from 313
- ## R
- Rapier**
 documentation link 412
 dominos, simulating 415-421
 reference link 412
 rigid body types 414
 supported shapes 425-427
 Three.js scene, creating with 410, 411
- raycaster** 272
- React.js** 14
- renderer** 34
- render loop**
 updating 370
- repeat wrapping** 355-357
- requestAnimationFrame** 23, 24
- restitution**
 working with 421-425
- revolute joint** 428
 rotation, limiting with 433-436
- RGBShiftShader effect** 396
- roughness texture**
 applying, to model 338, 339

S**scene**

background, modifying 41-43
 creating 33, 34
 creating, by using different cameras 57
 exporting, from Blender 475-478
 exporting, from Three.js 444-450
 fog, adding 39, 40
 functionality 34-36
 importing, into Blender 444-478
 lighting, adding 466-469
 materials, updating 43-45
 objects, adding and removing 37-39
 setting up, in Blender 464-466

shaderpass-blurs.html example 393**shaderpass-simple.html example 392, 393****shaders**

reference link 369

Shadertoy

URL 399

simple animations 268-270**simple integrated server**

experimenting 11-13
 testing 11-13

simple materials

combining 114, 115
 multiple materials, using for
 single mesh 119-123
 THREE.MeshBasicMaterial 108-112
 THREE.MeshDepthMaterial 112, 113
 THREE.MeshNormalMaterial 116, 117
 working with 107, 108

simple shaders

working with 394

simulating lighting, WebGL

reference link 67

skeleton

visualizing, with BVHLoader 316, 317

skeleton animation 295**SobelOperatorShader effect 395****special lights**

THREE.HemisphereLight 90, 91
 THREE.LensFlare 96-99
 THREE.LightProbe 93-96
 THREE.RectAreaLight 91-93
 working with 89

specular map

using, to determine shininess 344-347

spherical joint 428

objects, connecting with 431-433

sprite.html 210**sprite maps**

working with 226-228

sprites 210, 211

configuring 212

static scene

exporting, from Blender 450-454

importing, into Three.js 450-454

stats.js library 23**stereo effect 57****STereoLithography (STL) 242****Sublime Text Editor 7**

reference link 7

SVG 192, 242**SVG element**

3D shapes, extruding from 192-195

T**TeapotGeometry 186, 187**

properties 187

texels 321

-
- texture**
- applying, to mesh 320-323
 - HDR images, loading as 324
 - loading 320-323
 - output, using from video as 362, 363
 - used, for styling particles 215-225
 - using, in materials 319
- THREE.AmbientLight** 68-72
- THREE.AnimationAction** 297
- THREE.AnimationClip** 297, 300-303
- THREE.AnimationMixer** 297, 301, 302
- THREE.BloomPass**
- used, for adding bloom effect to scene 377, 378
- THREE.BoxGeometry** 160, 161
- THREE.CircleGeometry** 151-153
- properties 152
- THREE.Color object** 87-89
- THREE.ConeGeometry** 166
- properties 166, 167
- THREE.ConvexGeometry** 180-182
- THREE.CylinderGeometry** 164, 165
- THREE.DataTexture**
- using 362
- THREE.DirectionalLight** 68, 84-87
- THREE.DodecahedronGeometry** 176, 177
- THREE.EdgesGeometry** 199, 200
- THREE.EffectComposer**
- configuring, for postprocessing 370
 - creating 369
- THREE.ExtrudeGeometry**
- properties 189
 - using 187-190
- THREE.FilmPass**
- used, for creating TV-like effect 375-377
- THREE.Group**
- using 236
- THREE.HemisphereLight** 68, 90, 91
- THREE.IcosahedronGeometry** 173
- Three.js** 3
- animation, importing into 454-463
 - AR, using 514-516
 - postprocessing passes 372-375
 - render loop, updating 370
 - scene, exporting from 444-450
 - setting up, for postprocessing 367, 368
 - static scene, importing into 450-454
 - using, with TypeScript 488-493
 - VR, using 508-514
- Three.js and React**
- using, with React Three Fiber 499-507
 - using, with TypeScript 493-499
- Three.js animation**
- reference link 3
- Three.js application**
- HTML structure, exploring for 14, 15
- Three.js editor**
- reference link 7
- Three.js JSON format**
- loading 243-247
 - saving 243-247
- Three.js object**
- rendering 414, 415
- Three.js scene**
- creating, with Rapier 410-412
 - sound sources, adding to 438-440
- Three.js scene, creating with Rapier** 410-412
- world, creating 412-414
- Three.js source code**
- archive, downloading 10
 - archive, extracting 10
 - Git repository clone, using 9
 - obtaining 9
- THREE.LatheGeometry** 182, 183
- properties 183
- THREE.LensFlare** 68, 96-99

- THREE.LightProbe** 68, 93-96
THREE.LineBasicMaterial 141, 142
 properties 141
THREE.LineDashedMaterial 144, 145
THREE.MeshBasicMaterial 108-112
 properties 108
THREE.MeshDepthMaterial 112, 113
THREE.MeshLambertMaterial 124-126
 properties 124
THREE.MeshNormalMaterial 116, 117
THREE.MeshPhongMaterial 127
 properties 127
THREE.MeshPhysicalMaterial 131
 properties 131
THREE.MeshStandardMaterial 129, 130
 properties 129
THREE.MeshToonMaterial 128, 129
THREE.OctahedronGeometry 175, 176
THREE.ParametricGeometry
 arguments 197
 using 195-199
THREE.PlaneGeometry 149, 150
 properties 150
THREE.PointLight 68, 80, 81
 properties 82-84
THREE.Points object
 creating, from existing geometry 228-230
THREE.PolyhedronGeometry 171-173
THREE.RectAreaLight 68, 91-93
THREE.RingGeometry 153
 properties 154
THREE.RoundedBoxGeometry 185
 properties 185
THREE.ShaderMaterial
 properties 133
 shaders, using with 133-139
THREE.ShaderPass
 blurring shaders 397-399
 shaderpass-blurs.html example 393
 shaderpass-simple.html example 392
 simple shaders 394
 used, for custom effects 392, 393
THREE.ShadowMaterial 132
THREE.ShapeGeometry 155-159
THREE.SphereGeometry 161-163
THREE.SpotLight 68, 72, 77-80
 properties 73-76
THREE.TetrahedronGeometry 174
THREE.TorusGeometry 167
 arguments 168
THREE.TorusKnotGeometry 169, 170
THREE.TubeGeometry
 arguments 191
 using 190, 191
THREE.WireFrameGeometry 200, 201
TILT 242
 URL 242
torus 167
TrackballControls 283, 286-288
transparent models
 creating, with alpha map 339-341
Troika library
 used, for creating text 205-207
tweening 277
Tween.js 14, 277
 animating with 277-282
TypeScript 3, 488
 Three.js and React, using with 493-499
 Three.js, using with 488-493

U

- useCallback** 497
useRef 497
UV mapping 323

UV modeling

in Blender 480-486

V**vertex and fragment shaders**

creating 399

Virtual Reality Modeling

Language (VRML) 243

virtual reality (VR) 3**Visualization Toolkit (VTK) 243****Visual Studio Code 7**

reference link 7

Vite

reference link 488

VOX 243

URL 243

voxel-based models

loading 256-258

VR headset

simulating 509

W**WebGL 3**

URL 399

webpack guide

reference link 15

WebStorm 7

reference link 7

WebXR Device API

reference link 514

X**X3D models**

URL 243

XYZ

reference link 243

Hi!

I am Jos Dirksen, author of Learn Three.js Fourth Edition. I really hope you enjoyed reading this book and found it useful for increasing your productivity and efficiency in Three.js.

It would really help me (and other potential readers!) if you could leave a review on Amazon sharing your thoughts on Learn Three.js Fourth Edition.

Go to the link below or scan the QR code to leave your review:

<https://packt.link/r/1803233877>

Your review will help me to understand what's worked well in this book, and what could be improved upon for future editions, so it really is appreciated.

Best Wishes,

Jos Dirksen

Packt . com

Subscribe to our online digital library for full access to over 7,000 books and videos, as well as industry leading tools to help you plan your personal development and advance your career. For more information, please visit our website.

Why subscribe?

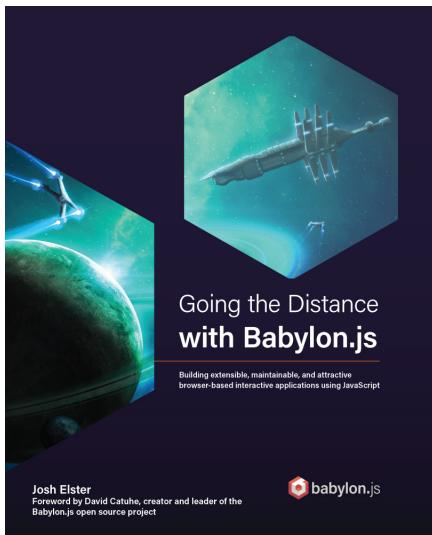
- Spend less time learning and more time coding with practical eBooks and Videos from over 4,000 industry professionals
- Improve your learning with Skill Plans built especially for you
- Get a free eBook or video every month
- Fully searchable for easy access to vital information
- Copy and paste, print, and bookmark content

Did you know that Packt offers eBook versions of every book published, with PDF and ePub files available? You can upgrade to the eBook version at packt.com and as a print book customer, you are entitled to a discount on the eBook copy. Get in touch with us at customercare@packtpub.com for more details.

At www.packt.com, you can also read a collection of free technical articles, sign up for a range of free newsletters, and receive exclusive discounts and offers on Packt books and eBooks.

Other Books You May Enjoy

If you enjoyed this book, you may be interested in these other books by Packt:

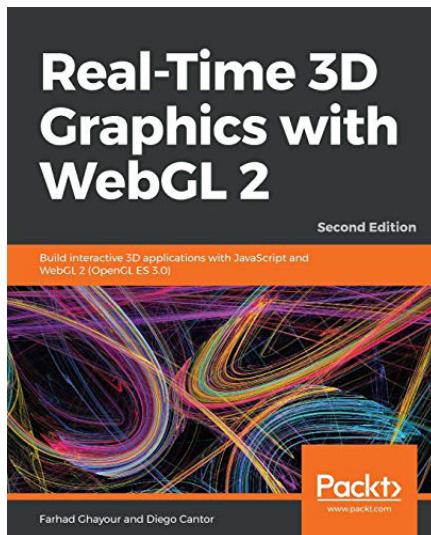

Going the Distance with Babylon.js

Josh Elster

ISBN: 9781801076586

- Use Babylon.js v5.0 to build an extensible open-source 3D game accessible with a web browser
- Design and integrate compelling and performant 3D interactive scenes with a web-based application
- Write WebGL/WebGPU shader code using the Node Material Editor
- Separate code concerns to make the best use of the available resources

Real-Time 3D Graphics with WebGL 2

Farhad Ghayour | Diego Cantor

ISBN: 9781788629690

- Understand the rendering pipeline provided in WebGL
- Build and render 3D objects with WebGL
- Develop lights using shaders, 3D math, and the physics of light reflection
- Create a camera and use it to navigate a 3D scene
- Use texturing, lighting, and shading techniques to render realistic 3D scenes
- Implement object selection and interaction in a 3D scene

Packt is searching for authors like you

If you're interested in becoming an author for Packt, please visit authors.packtpub.com and apply today. We have worked with thousands of developers and tech professionals, just like you, to help them share their insight with the global tech community. You can make a general application, apply for a specific hot topic that we are recruiting an author for, or submit your own idea.

Download a free PDF copy of this book

Thanks for purchasing this book!

Do you like to read on the go but are unable to carry your print books everywhere?

Is your eBook purchase not compatible with the device of your choice?

Don't worry, now with every Packt book you get a DRM-free PDF version of that book at no cost.

Read anywhere, any place, on any device. Search, copy, and paste code from your favorite technical books directly into your application.

The perks don't stop there, you can get exclusive access to discounts, newsletters, and great free content in your inbox daily

Follow these simple steps to get the benefits:

1. Scan the QR code or visit the link below

<https://packt.link/free-ebook/9781803233871>

2. Submit your proof of purchase
3. That's it! We'll send your free PDF and other benefits to your email directly
4. If you need more programming books, visit: <https://t.me/booksforits>